

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 00034379 2

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διατάξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῇ ΕΓΓΡΑΦῇ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΞ

1889

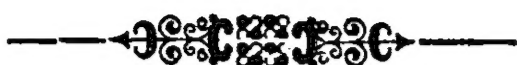

-4594-

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

Τ Η Σ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΜΗΝΑΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ (1).

Οί πρό δύο ἤδη ἐτῶν τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς ταύτης Τυπογραφίας ἀναλαβόντες, κατὰ τὸ ἱερὸν αὐτῶν χριστιανικὸν χρέος, σπεύσαντες ἐξητήσαντο, ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπ' αὐταῖς ἄδειαν καὶ εὐλογίαν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡξιώθησαν κατὰ καιροὺς δύο Πατριαρχικῶν γραμμάτων, ἐνισχυόντων καὶ παροτρυνόντων οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁδηγούντων ὡς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν ἢ ἀνατύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν γραμμάτων τούτων φέρομεν πρὸς πληροφορίαν σου, ᾧ φίλτατε Ἀναγνώστα τὰς εἰς τὸ προκείμενον καταλλήλους μόνον ἐφεξῆς περικοπὰς.

Π ε ρ ι κ ο π ῆ

Πατριαρχικοῦ γράμματος τῆς 14 Δεκεμβρίου τοῦ 1850 ἔτους πρὸς τὴν Διεύθυνσιν
τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος.

- Ὅθεν καὶ διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς πέμπομεν τῇ ἐντιμότητί σας
- » τὰς ἐγκαρδίους ἐκκλησιαστικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἐπευχόμενοι ὑμῖν ἐνίσχυσιν ἄνω-
- » θεν, καὶ εὐόδωσιν ἐν τοῖς ἔργοις ὑμῶν, καὶ πρόοδον ἀγαθὴν τοῦ κοινωφελοῦς ἡμῶν
- » Καταστήματος, ἐν ὑγείᾳ ὑμῶν κατὰ τὸν διπλοῦν ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Τυπογραφία
- » αὕτη, ἀνέκαθεν καταγινομένη εἰς τὴν ἐκτύπωσιν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, φαίνεται πως
- » ἀναφερομένη σχετικῶς καὶ πρὸς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ὑπάρχετε
- » γνήσια τέκνα καὶ ὑμεῖς οἱ ταύτην ἔχοντες διιθῦναι, ἐνεκρίναμεν ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἵνα
- » δώσωμεν ὑμῖν καὶ ὁδηγίας τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ὥστε
- » καὶ ἡ προθυμία καὶ ὁ ζῆλός σας νὰ διατελῇ ἀνεπίληπτος καὶ σύμφωνος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς
- » Ἐκκλησίας, καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ Καταστήματός σας νὰ προβαίνῃ περικαλυπτομένη καὶ διὰ
- » τῆς Ἐκκλησιαστικῆς προστασίας καὶ τῆς εὐαρεσθήσεως· καθότι δὲν σᾶς λανθάνει, ὅτι πολλὰ
- » καὶ παροράματα ἐννοιῶν διαφόρων, καὶ λάθη τυπογραφικὰ, τὰ ὁποῖα παρεισέφρησαν ἐν
- » αὐτοῖς ἐκ τῆς συνεπείας τῶν παρελθόντων χρόνων καὶ περιστάσεων, ἥδη χρήζουσιν ἐκκαθα-
- » ρίσεως βαθμηδὸν καὶ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ὑπαγόρευσιν, πολλὰ δὲ θεωροῦνται καὶ
- » ἀσυγχώρητα ὅλως. Τούτου ἕνεκα ἡ ἐντιμότης σας θέλετε ἔχει πρῶτιστον ὅρον τῆς ἐκτυπώ-

(1) Ἀντίκει εἰς τὴν Δευτέραν ἔκδοσιν.

- » σεως παντός γενικῶς βιβλίου καινοφανοῦς τὴν ἀποφυγὴν προσβολῆς τινος καὶ προσκρούσμα-
- » τος πρὸς τε τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν, πρὸς τὴν ἠθικὴν, καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν.
- » Εἰς δὲ τὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ἀκολουθίας βιβλία, ὅταν μετατυπῶνται, νὰ γίνηται ἡ πρέπουσα
- » καὶ ἀκριβὴς προσοχὴ, κτλ. »

Π ε ρ ι κ ο π ῆ

ἐτέρου Πατριαρχοῦ γράμματος τῆς 19 Ὀκτωβρίου τοῦ 1851
πρὸς τὴν αὐτὴν Διεύθυνσιν.

- « Ἐλάβομεν εὐμενῶς τὸ σταλὲν ἡμῖν υἱικὸν γράμμα σας, καὶ εἶδομεν ὅσα ἐν αὐτῷ συμειοῖτε
- » περὶ τῆς εἰς ἀνατύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων καταβαλλομένης προσοχῆς σας.
- » Ὅθεν ἐπαινέσαντες ὑμᾶς ὡς εἰκός, δὲν λείπομεν ἀπαντῶντες νὰ ὑπομνήσωμεν ὑμῖν ὅσα καὶ
- » προλαβόντως ὑπηγορεύσαμεν, ἵνα δηλαδὴ ἐν τῇ ἐκτυπώσει τῶν προεκδεδομένων Ἐκκλησια-
- » στικῶν βιβλίων τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ὡς προεδηλώσαμεν ὑμῖν, προσέχητε ὥστε νὰ διορ-
- » θοῦνται μόνον τὰ τυπογραφικὰ λάθη, καὶ ἄλλα παροράματα, χωρὶς νὰ παραλλάττηται τὸ
- » πρωτότυπον, κτλ. ».

Οὕτω λοιπὸν ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἐφωδιασμένοι, καὶ τοῖς ἱεροῖς Αὐ-
τῆς ἐντάλμασι χρεωστικῶς ὑπακούοντες, ἐπεχειρήσαμεν διεκπεραιώσαντες ἐν τῷ διαστήματι
τῶν δύο τούτων ἐτῶν τὴν ἀνατύπωσιν οὐκ ὀλίγων ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τῶν ἱερῶν
ἡμῶν Ἀκολουθιῶν, οἷον τοῦ Ἀνθολογίου, Εὐχολογίου τοῦ Μεγάλου, τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ
Ἀποστόλου, Ὁρολογίου τοῦ Μεγάλου, κτλ. Ἰδόντες δὲ τὴν χρεῖαν καὶ δευτέρας ἐκδόσεως τῶν
Μηναιῶν, καθότι ἡ πρώτη, ἡ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου μὲν Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ
διορθωθείσα, ἐκ δὲ τῶν τοῦ Φοίνικος πιεστηρίων δημοσιευθεῖσα πρὸ ἐτῶν ἐγγέα, ἐξέλιπεν ἤδη,
δὲν ἐδειλιάσαμεν οὐδ' εἰς αὐτοῦ τοῦ πολυδαπάνου καὶ πολυμόχθου ἔργου τὴν ἐπιχείρησιν καὶ
ἰδοὺ ἔχεις πάλιν, ὡς Ἀναγνώστα, ἐκ τῶν αὐτῶν πιεστηρίων τοῦ Φοίνικος δευτέραν τῶν Μηναιῶν
ἐκδοσιν, ὑπερέχουσαν τῆς πρώτης οὐ μόνον κατὰ τὸν ἐξωτερικὸν ὡραϊσμόν, ἀλλὰ, τὸ οὐσιωδέ-
στερον, καὶ κατὰ τὸ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβὲς τῆς διορθώσεως, περὶ ἧς λέγομεν ὀλίγα, ἵνα μὴ
φανῶμεν ἀβασίστως πως καυχώμενοι, ἢ παραμορφοῦντες τὰ πράγματα.

Καί τοι μὲν ἀφ' ἐνὸς σέβας οὐ τὸ τυχὸν ἀπονέμοντες εἰς τὴν μνήμην τοῦ αἰοιδίμου σοφοῦ
ἀνδρός, τοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἐκδοσιν, ὡς εἴρηται, τὰ Μηναιᾶ διορθώσαντος, ἀφ' ἐτέρου δ' ὅμως
κατὰ τὸ χρέος τὸ παρὰ τῆς πανσεβάστου Μητρὸς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐπιβλη-
θέν εἰς ἡμᾶς, ἀκριβεῖ καὶ ἀπαραιτήτῳ χρώμενοι προσοχῇ εἰς τὴν ἀνατύπωσιν, ἀναθεωρήσαν-
τες μετὰ πάσης ἐπιμελείας ὁλόκληρον καὶ τῶν δώδεκα Μηναιῶν τὴν σειρὰν, καὶ παραβαλόντες
αὐτὰ πρὸς ἄλλας ἀρχαιοτέρας ἐκδόσεις, καὶ ἐξαίρετως πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1843
τῇ ἐγκρίσει καὶ ἐπικυρώσει τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας ἐκτελεσθεῖσαν, ἀπηντήσαμεν ἀπροσδοκή-
τως, ἐκτὸς τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων (τὰ ὅποια βιβλίον οὕτως ὀγκῶδες καὶ πολύτομον
εἶναι ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ)· πλῆθος ἄλλο οὐ μόνον παροραμάτων λέξεων τε καὶ ἐννοιῶν, ἀλλὰ
καὶ ἐλλείψεων οὐκ ὀλίγων φράσεων τε καὶ ὁλοκλήρων τροπαρίων· πράγμα πάντῃ ἀλλότριον
καὶ ἀντιφάσκον εἰς τε τὴν βραθεῖαν ἐκκλησιαστικὴν πολυμαθειαν, καὶ εἰς τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα
ἀτενῇ προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν τοῦ μακαρίτου Κουτλουμουσιανοῦ, καὶ μόνον ἀποδοτέον ἢ εἰς
τὸ τότε παλυσάσχολον τοῦ ἀνδρός, ὡς αὐτὸς οὗτος εἰς τὸν Πρόλογον τῆς πρώτης ἐκδόσεως
ὁμολογεῖ, ἕνεκα τοῦ διδασκαλικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ καὶ εἰς τὴν τότε βίαν ἴσως τοῦ Τυ-
πογράφου, ὥστε ὡς ἐκ τούτων τῶν αἰτιῶν δὲν ἔμενεν ἀναμφιβόλως εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει

ἀγαθὸν διορθωτὴν ὁ ἀπαιτούμενος πολὺς καὶ ἥσυχος καιρὸς εἰς τὴν μετὰ πάσης ἀκριθείας ἀναθεώρησιν τῶν προδιορθωθέντων.

Ἐκ τῶν πολλῶν τούτων ἐλλείψεων καὶ παροραμάτων ὀλίγα τινα μόνον, πρὸς ἀπλὴν τοῦ Ἀναγνώστου περιέργειαν, καταχωρίζομεν ἐνταῦθα, ὅποια τὰ ἐφεξῆς.

Εἰς τὸν Νοέμβριον, διωρθώθησαν

Σελ.	17.	Στήλ.	α.	Στίχ.	39.	« νυμφῶνος »	ἀντὶ τοῦ πρότερον « συμφώνως »
»	43.	»	α.	»	13.	« Σατὰν ὁ δόλιος »	ἔλειπε παντελῶς
»	52.	»	β.	»	24.	« καθόδου σου »	ἀντὶ τοῦ πρότερον « καθέδρας σου »
»	62.	»	α.	»	5.	« σμικρυνθέντας »	» » » « μακρυνθέντας »
»	69.	»	β.	»	15.	« ἐνοικήσας σοι »	» » » « κατοικήσας σοι »
»	161.	»	α.	»	19.	« τρίβον »	ἔλειπε παντελῶς
»	168.	»	β.	»	15.	« καὶ παράφρονα »	ὡσαύτως

Εἰς τὸν Δεκέμβριον, διωρθώθησαν

Σελ.	42.	Στήλ.	α.	Στίχ.	26.	« Ξυρῶ πειρασμῶν »	ἀντὶ τοῦ πρότερον « Ξηρῶ πειρασμῶ »
»	149.	»	β.	»	9.	« τὴν διάνοιαν ἔχουσιν »	» » « τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον »
»	149.	»	α.	»	34.	« πωρωθεῖς »	» » » « πορευθεῖς »
»	161.	»	α.	»	20.	« ἔδεται »	» » » « ἴδετε »
»	178.	»	β.	»	48.	« καθαιρούμενος »	» » » « δυναμούμενον »
»	233.	»	α.	»	10.	« ἐν τῇ Μονῇ σου »	» » » « ἐν τῇ σῇ μνήμῃ »

Εἰς τὸν Ἰανουάριον, διωρθώθησαν

Σελ.	21.	Στήλ.	α.	Στίχ.	2.	« περιήχησας »	ἀντὶ τοῦ πρότερον « περιήστραψας »
»	147.	»	β.	»	17.	« ὀδρυζότερος »	» » » « εὐριζότερος »
»	155.	»	α.	»	29.	« τοῦ Χριστοῦ »	» » » « τοῦ ἐχθροῦ »
»	170.	»	β.	»	22.	« διαδόσεως »	» » » « διαθέσεως »
»	196.	»	β.	»	20.	« ἡ γενομένη »	» » » « ἡγιασμένη »
»	204.	»	α.	»	40.	« τῆς πάντων σωτηρίας »	» » » « τοῦ λάμπαντος Ἥλιου »

Ἐλλείψεις δὲ Τροπαρίων ὑπῆρχον εἰς τοὺς Κανόνας, κολλοβοῦσαι μάλιστα τὰς Ἀκροστιχίδας καὶ ἐκ τούτων πολλοὺς ἀνεπληρώσαμεν, ὥς

τὸν δεῦτερον τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου τῇ 16 Ἰανουαρίου.

τὸν τῆς Θεοτόκου, τῇ 30 Ἰαννουαρίου, μετὰ προσθήκης καὶ τῆς Ἀκροστιχίδος ἀποσιωπωμένης τὸ πρότερον.

τὸν πρῶτον τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου τῇ 7 Δεκεμβρίου.

τὸν τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ.

τὸν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, κτλ. τῇ 18 Μαΐου.

τὸν τοῦ Ἀγίου Πατρικίου, τῇ 19 Μαΐου.

τὸν τοῦ Ἀγίου Θαλλελαίου, τῇ 20 Μαΐου.

καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους. Πολλὰ δὲ καὶ τῶν Συναξαρίων ἐν μέρει διωρθώσαμεν καὶ ἐσαφηνίσαμεν, ἀσαφῆ τὸ πρότερον ὄντα καὶ σχεδὸν ἀκατάληπτα. Τὸ ὅλον δὲ τῶν ἐλλείψεων καὶ παροραμάτων τούτων, ἔχοντες ἤδη εἰς χωριστὸν καὶ ἱκανῶς ὀγκῶδες παράρτημα συνηγμένον, ἐμελετῶμεν νὰ τυπώσωμεν ἐν τῷ τέλει τοῦ Αὐγούστου μηνός, ἀλλ' ἀναβάλλοντες ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἴσως πράξωμεν τοῦτο εἰς τὸ ἐφεξῆς. Προσθέτομεν δὲ μόνον ἐνταῦθα, ὅτι καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀνεπληρώσαμεν, καὶ τὰ παροραθέντα διωρθώσαμεν, οὐκ αὐθαιρέτως κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν καὶ ἀρέσκειαν, ἀλλ' ὁδηγὸν ἔχοντες πρὸ πάντων τὴν προμνησθεῖσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκδοσὶν τοῦ 1 8 4 3, οὗσαν συνοδικῶς ἐγκεικριμένην καὶ ἐπικεκυρωμένην, ἐξ ἧς τὰ πάντα σχεδὸν ἐδανείσθημεν.

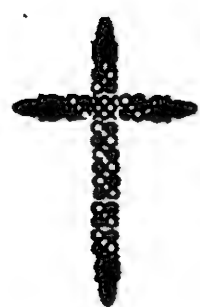
Ἀλλ' ἄρα γε τὸ ἡμέτερον τοῦτο ἔργον εἶναι ἀνελλιπές καὶ κατὰ πάντα τέλειον; μὴ γένοιτο ἵνα ὑποπέσωμεν εἰς τοιαύτην ἐλεεινὴν καὶ ἀλλόκοτον οἴησιν! Τοῦτο μόνον μετὰ πάσης πεποιθήσεως βεβαιουῦμεν σε, ὦ Ἀναγνώστα, ὅτι ἡ δευτέρα τῶν Μηναιῶν Ἐκδοσις, ἕνεκα τῶν προεκτεθέντων αἰτιῶν, εἶναι καὶ πληρεστέρα, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστέρα ὅλων τῶν προλαβουσῶν Ἐκδόσεων.

Ἑρῶσο.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ.

**ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗ
ΜΗΤΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ (*)**

Δίκαιον οἶμαι καὶ ὅσιον ἅμα, **Μῆτέρ** μου Σεβασμιωτάτη, **Σοὶ** μόνῃ, καὶ οὐκ ἄλλῳ τινί, προσάγειν, καὶ **Σοὶ** ἀνατιθέναι ὀφείλεται παντὶ Ὁρθοδόξῳ πᾶν ὃ, τι ἱερόν, μικρόν ἢ μέγα, ἐκπονεῖται, καὶ τοῖς **Σοῖς** ὅπωςδὴποτε προτίθεται τέκνοις. Πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐμοὶ ὀφείλεται **Σοὶ** μόνῃ προσαγαγεῖν καὶ ἀναθεῖναι ταυτασί τας **Θεοτερπεῖς** δέλτους· τὰς βίβλους φημί τῶν δώδεκα μηνῶν, τὰς ἐν χρήσει παρὰ ταῖς ἀπανταχοῦ τῶν Ὁρθοδόξων ἱεραῖς **Εκκλησίαις** οὖσας, ἐπισκευασθείσας πῶς, ἐνὶ τῶν τοῦ **Κλήρου** ἐλαχίστῳ μὲν, ἀλλ' ὅμως χάριτι **Χριστοῦ** εἶναι λαχόντι. Πολλῶν γάρ ἐν αὐταῖς σφαλμάτων παρεισφρησάντων ἐν ταῖς διαφόροις κατὰ καιροῦς ἀνατυπώσεσι, καὶ τῆς λέξεως πολλαχοῦ διαφθορείσης, καὶ τῆς ἐννοίας ἀλλοιωθείσης ἢ τε προσθήκης καὶ ἀφαιρέσεως καὶ μεταβολῆς κατ' ἄγνοιαν ἢ παραδρομὴν ἐπισυμβάσης, καὶ μὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ μουσικοῦ ῥυθμοῦ χωλάναντος ἐν τισιν, ἐπέταξας ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ καὶ προετρέψω, **Μητρός** ἀναμφιλέκτῳ δικαιώματι, ἀναβαλεῖν τὰς βίβλους ταύτας, ἀναθεωρῆσαί τε καὶ ἐπιδιορθώσασθαι, ὅση μοι δύναμις, εἴτις καὶ ἐμοὶ τοῦ τοιούτου δύναμις χάριτι **Θεοῦ**· καὶ μέσα δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅσα πρόχειρα καὶ δυνατὰ, εὐθύς ἐχορήγησάς μοι, ὑπαλείφουσα διὰ τούτων ἐμοῦ τὸ πρόθυμον. Ἐγὼ γάρ δοῦλος **Σός** καὶ μέλος ἐλάχιστον ὑπάρχων ἐξ αὐτῆς μου γεννήσεως, καὶ ταῖς **Σαῖς** αἰεὶ ὑπέκειν ἐτοίμως ἔχων ἐπιταγαῖς, **Σὴν** ἡγοῦμαι φωνήν, καὶ **Σὴν** **Μητρικὴν** ἐπιταγὴν, πᾶν τὸ διὰ στόματος τῶν ἐν **Σοὶ** **Θείῳ** ἐλέει κανονικῶς **Πατριαρχευσάντων** ἐμοὶ τε καὶ παντὶ Ὁρθοδόξῳ ἐπιταττόμενον· καὶ παρήκοον κηρύττω, καὶ ταῖς ποιναῖς τῆς παρακοῆς ὑπεύθυνον, πάντα τὸν μὴ ἐτοίμως ἐπόμενον ταῖς ἱεραῖς ἐπιταγαῖς τῆς ταιαύτης ἱερωτάτης αὐτοῦ **Μητρός**. Ἰδού γάρ, τὸ ἱερόν φησι λόγον, ἀκοή ὑπὲρ **Θυσίαν** ἀγαθὴν· καὶ, ἀκοή ζωῆ, καὶ **Θάνατος** παρακοῆ.

(*) Ἡ παροῦσα Προσφώνησις ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην Ἑκδόσιν.

Τῇ Σῇ τοίνυν καὶ γὰρ, κατ' ὀφειλὴν ἀπαραίτητον, ὑπήκουσα ἱερᾷ ἐπιταγῇ, ὑπακούσας εὐπειθῶς εἰς τὸ προσταχθέν μοι ὑπὸ τεσσάρων κατὰ συνέχειαν Σῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἐμοὶ Πανσεβάστων· Πείθεσθε γάρ, ἐπιτάττει καὶ μοὶ ἡ Ἀποστολικὴ ἐντολή· Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε.

Φέρων τοιγαροῦν ἔδωκα ἐμαυτὸν τῷ ἔργῳ, καὶ διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου, καὶ τοι ταῖς τοῦ γήρατος ἀσθενείας κατατρυχόμενος, καὶ τῇ ἐκπληρώσει τῶν τῆς διδασκαλικῆς καὶ διευθυντικῆς καθέδρας χρεῶν ὑποβεβλημένος, καὶ οὐ μικρὸν ἀπασχολούμενος, ἀλλ' ὅμως ταῖς Σαῖς ἐνισχυόμενος εὐχαῖς, ἤγαγον αὐτὸ εἰς πέρας τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι. Ὅπως δὲ ἐπεχείρησα τῷ ἔργῳ τούτῳ, ὅπως τε ἐξετέλεσα, καὶ τίσι βοηθήμασιν ἐχρησάμην ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τέλους, ταῦτα πάντα ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν τῷ ἐφεξῆς Προλόγῳ. Καὶ εἴ τις μὲν διόρθωσις ἐγένετο κανονικωτέρα ἐν τε τῇ λέξει, καὶ τῇ φράσει, καὶ τῷ ρυθμῷ καὶ ταῖς ἐννοίαις, ὅσαι οὐκ οἶδ' ὅπως, συνέβησαν εἶναι συγκεχυμέναι καὶ ἀσαφεῖς, τούτου τῷ Θεῷ χάρις· οὐκ ἐμὸν γάρ, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ δόντος Θεοῦ, καὶ τὸ δυνηθῆναι χορηγησαμένου. Εἰ δέ τι καὶ ἔσφαλται τῷ Τυπογράφῳ ἢ τὴν ἐμὴν διέφυγε γνῶσιν, τοῦτο τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας παρακολούθημα· τὸ γὰρ μηδὲν ἀμαρτεῖν, ὁ σοφὸς φησι λόγος, καὶ πάντα κατορθοῦν, τοῦτο Θεοῦ μόνου.

Διὸ δὴ, συγγνωμονοῦσά μοι τὰ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἐλλείμματα, Μῆτερ ἐπεικεστάτη, δέξαιο εὐμενῶς, ὥσπερ ἄλλων πολλῶν, καὶ τοὺς ἐμοὺς τουτουσί πόνους, τοῖς Σαῖς παρατιθεμένους ἱεροῖς ποσὶν, εἴξαντος προθύμως τοῖς Μητρικαῖς Σοῦ ἐπιταγαῖς, καὶ τὸ δυνατόν ἀόκνως ἐκτελέσαντος. Καὶ ἐπιδραφίλευσαμένη καὶ μοὶ ταῖς Σαῖς εὐλογίας, εὐξαιό μοι ἔλεος παρὰ Θεοῦ, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Εὐξαιο ναί, Μῆτερ φιλοστοργοτάτη, εὐξαιο, ταῦτα καὶ μοὶ, τῷ Σοὶ διατελοῦντι δούλῳ εὐτελεῖ, καὶ ὑπηκόῳ τέκνῳ.

ἀωμγ'. κατὰ μῆνα Φεβρουάριον.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΩ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩ
ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΩ.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ (*)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΜΗΝΑΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Φ Ι Α Τ Α Τ Ε Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Α .

§. 1. **Ε**νδεκα ἔτη σχεδὸν εἶναι ἤδη, ἀφ' ὅτε ἤρχισε νὰ γίνεταί ἐπαισθητὴ ἡ τῶν Μηναιῶν ἑλλειψις· καὶ ὁ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς τὸν Οἰκουμένικόν ἐνδιαπρίπων Ξρόνον, Παναγιώτατος κύριος Κωνστάντιος Α'. ὁ ἀπὸ Συναίου, ἔλαβε πατριαρχικῶς τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα περὶ τῶν ἱερῶν τούτων βιβλίων, ὡς ἀναγκαίων εἰς τὰς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ ἀπαντήσας, κατὰ τὴν 14 Μαρτίᾳ 1832, εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν γενομένας μοι ἐρωτήσεις περὶ τῶν εἰς τὸ Μίγα Ὁρολόγιον ἀπορίων μου, προσέβηκεν ἐπὶ τέλος τῆς Πατριαρχικῆς του ἐκείνης ἐπιστολῆς καὶ ταῦτα ἐπὶ λέξεως· «Θέλεις εἰδοποιήσῃ τῷ » τυπογράφῳ τὴν ἐνταῦθα ἑλλειψιν Παρακλητικῶν καὶ Μηναιῶν, προτρέπων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνατύπωσιν καὶ τούτῳ » εἰς μεγάλην τιμὴν προαχθέντων διὰ τὴν σπανιότητα ».

§. 2. Τὴν ἑλλειψιν ταύτην προθυμούμενος νὰ θεραπεύσῃ, διὰ νέας ἐκδόσεως, ὁ ἐν Βενετίᾳ Τυπογράφος καὶ φίλος μου, κύριος Γεώργιος Διαμαντίδης Θεσσαλονικεὺς, ἀφ' ὃ ἀνετύπωσε τὸ ὑπ' ἐμοῦ κατὰ δύναμιν διορθωθὲν Πεντηκοστᾶριον, εἴτα καὶ τὴν Παρακλητικὴν, ἡτοιμάζετο ἐφεξῆς πρὸς ἀνατύπωσιν καὶ τῶν Μηναιῶν. Ἀλλ' εἶναι παρατηρημένον πρὸ πολλοῦ, ὅτι· εἰς ταῦτα, καθὼς καὶ εἰς πάντα τὰ ἱερά τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἀκολουθίας βιβλία, παρεσιέφρησαν, ἐκ τῶν συνεχῶν μετατυπώσεων, σφάλματα πολλὰ, ἀλλὰ μὲν τὴν σύνταξιν φθείροντα ἢ τῆς μελωδίας τὸν ῥυθμόν, ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ἐννοίαν ἀλλοιοῦντα, καὶ παραμορφῶντα τῶν ἱερῶν ἀσμάτων τὴν ἀρχαίαν καλλονὴν καὶ ἐπομένως εἶχον χρείαν διορθώσεως, πρὸς καθάρσιν ἐκ τῶν τοιούτων σφαλμάτων. Τοῦτο γινώσκων καὶ ὁ ῥηθεὶς Διαμαντίδης, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ κάμῃ ἔργον ἀξίου ὅπως οὐν τῆς δαπάνης, ὅση ἀπαιτεῖται πρὸς τύπωσιν δωδεκαμήνου ὅλου, διευθύνθη πρὸς ἐμὲ, ἐν Κερκύρᾳ ἔτι διατρίβοντα, προβάλλων μοι τὴν διόρθωσιν τῶν Μηναιῶν τούτων· ἀλλ' ἐγὼ ἀπεποιήθην τότε τὸ πρόβλημα, σοχασθεὶς τὸ πολύμοχθον τοῦ ἔργου.

§. 3. Ἐπανελθὼν δ' ἔπειτα εἰς τὴν φίλην με πατρίδα, καὶ μετ' ὃ πολὺ, κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1839, προσκληθεὶς εἰς Βασιλεύουσαν διὰ Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς τοῦ τότε εὐκλειῶς πατριαρχεύοντος, Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου Σ', καὶ μεταδὰς εἰς αὐτήν, ἔλαβον καὶ ἐνταῦθα ἑτέραν ἐπιστολὴν τῆ αὐτοῦ Διαμαντίδου, προβάλλοντός μοι καὶ αὖθις τὴν αὐτὴν διόρθωσιν. Ἦκουσα ἐν ταύτῳ καὶ

πολλοὺς τῶν τῆ ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, καὶ ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρίσκοντο καὶ Μηναιᾶ τινα διωρθωμένα. Ἐκοινολόγησα τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς ἄλλας Ἀρχιερεῖς, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν αὐτὴ Παναγιότητα τὸν κύριον Γρηγόριον· ὃς τις, βεβαιώσας μοι τὰ αὐτὰ προέτρεψέ με δεσποτικῶς εἰς τὴν ἐγχείρησιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, καὶ μὲ τὰς πατρικὰς αὐτῆ εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἐνίσχυσέ με. Ἐκ τούτων ἐνθαρρυνθεὶς, ἔγραψα ἀμέσως πρὸς τοὺς Πατέρας τῆς κατὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τῆ Κουτλουμουσίου (2), διὰ νὰ μοι πέμψωσι τὰ ἐν χρήσει αὐτῶν χειρόγραφα Μηναιᾶ.

§. 4. Πρὶν ὅμως ἔλθωσι τὰ χειρόγραφα ταῦτα, ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος (κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ 1842 ἔτους) ἀοίδιμος Πατριάρχης Ἀνθιμος Ε', Κυζίκου ἔτι ὢν, ζήλω ἀρχιερατικῷ κινούμενος, καὶ συνεργῶν μοι

(2) Ἡ Μονὴ αὕτη, κεῖμένη κατὰ τὸ μέσον τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους τοῦ Ἀθῶνος, πρὸς τὴν βορειοανατολικὴν αὐτῆς πλευρὰν, εἰς τόπον ὠραῖον καὶ τερπνόν, ἐγγύτατα τοῦ καλουμένου Πρωτάτου, ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως καὶ Αυτοκράτορος Ῥωμαίων Ἀλ. ξίου τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς αὐτῆ βασιλείας· τουτέστιν, ἀπὸ Κτίσεως μὲν κόσμου τῷ 577. ἔτει, κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ αυτοκρατορικοῦ αὐτοῦ Χρυσόδουλου· ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου Οἰκονομίας τῷ 1082 ἔτει. Πρῶτος δὲ οἰκιστὴς αὐτῆς ὑπῆρξεν Ἱερομόναχος τις, τὴν κλήσιν Καλλίστος, αἰδέσιμος καὶ ἐνάρετος καὶ ἡγιασμένος ἀνὴρ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτοῦ Χρυσόβελου. Οὗτος, κτίσας πρότερον φεῖρον μικρόν, εἴτα πρὸς τὸν αυτοκράτορα ἀπελθὼν, καὶ τὸν ἐαυτῆ σκοπὸν καὶ πόθον πρὸς αὐτὸν ἀνακαλύψας, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην, ἀνήγειρεν ἐλόκληρον τὴν εἰρημένην τῆ Κουτλουμουσίου Μονήν, ἐπ' ὀνόματι τῆς φρικτῆς τῆ Σωτῆρος Μεταμορφώσεως.

Περὶ δὲ τῆς ὀνόματος Κουτλουμουσίου, ἀφ' οὗ ἐσχηματίσθη τὸ Κουτλουμουσίον, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι, κατὰ διάλεκτον Ἀραδικήν, Περσικὴν ἢ Τυρκικὴν, σημαίνει εὐδαίμονα, μακάριον· οἱ δὲ, νηστευτὴν, ἐγκρατὴν, ὀλιγοδίαιτον· καὶ ὅτι τὸ Κουτλουμουσιὸν ἦτο ἐπωνυμιον τοῦ προρρήθέντος Καλλίστου. Ἀλλὰ τὸ Χρυσόδουλλον λέγει σαφῶς· «Τοιγαρὲν » ἐντέλλεται καὶ ἐπαφίησιν ἡ βασιλεῖα με τῷ παρόντι Καθηγητῇ καὶ Ἱερομονάχῳ κυρ Καλλίστῳ τὸ καλεσμένον Κουτλουμουσι· » ἐξ ὃ δείκνυται, ὅτι ἐννοεῖ τόπον τινὰ τοιαύτην ἔχοντα ὀνομασίαν, ἴσως τὸ ὑπὸ τοῦ Καλλίστου προκτισθὲν φεῖριον, καὶ ἐκ τῆς ἐπωνυμίας ἐκείνου οὕτως ὀνομασθὲν. — Εἰς ταύτην τοῦ Κουτλουμουσίου τὴν Μονήν ἀπελθὼν (τῇ 17 Ὀκτωβρ. 1793) καὶ ὁ τὰ περὶ αὐτῆς ἀναφέρων, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐνδυθεὶς, ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Κουτλουμουσιανός.

(1) Ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην Ἐκδόσιν.

προθύμως εἰς τὸ ἐγχείρημα, καὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐπισπεύδων, ἐπρομήθεισέ μοι σημειώσεις τινὰς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ, μεταγεγραμμένας ἐκ τῶν διορθωθέντων Μηναιῶν παρὰ τοῦ πρώην Ἱεροκλήρου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Δωροθέου Βουλίσμα τοῦ Ἰθακησίου, τελευτήσαντος περὶ τὸ 1817 ἔτος. Ταύτας λοιπὸν τὰς σημειώσεις λαβὼν, εἶτα καὶ αὐτὰ τὰ παρὰ τοῦ Δωροθέου διορθωθέντα Μηναιῶν εὐρὼν παρὰ τῷ κυρίῳ Σταύρῳ Καπλάνογλου, καὶ δανεισθεὶς τινὰ ἐξ αὐτῶν περιεργίας χάριν, ἐπεχειρίσθην σὺν Θεῷ, κατ' ἐκείνα, τὴν παρούσαν τῶν Μηναιῶν διόρθωσιν, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ 1839 ἔτους, διατρίβων τότε ἐν τῇ κατὰ τὸ Φαναρίου νεοσυστάτῳ Θεολογικῇ Σχολῇ, συνοδικῶς ψηφισθεὶς εἰς αὐτὴν διδάσκαλος.

§. 5. Αἱ σημειώσεις αὗται, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, αἱ διορθώσεις τοῦ Δωροθέου δὲν ἦσαν εὐκαταφρόνητοι, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ὠφελήθην ἐξ αὐτῶν μεγάλως· ὅτι ὅμως εἶχον καὶ ἐλλαττώματα πολλὰ, οὐδὲ τοῦτο πρέπει ν' ἀποσιωπήσω. Ἀληθῶς ὁ ἐλλείγμιος οὗτος ἀνὴρ εἶναι ἀξιεπαινος διὰ τὴν εἰς πολλὰ βαθεῖαν τε κρίσιν· ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν, καὶ μηδὲν ἄλλο ἔχων μέσον βοηθητικόν, εἰς μὴ αὐτὴν μόνην τὴν κρίσιν του, δὲν ἠδύνατο βίβαια νὰ μαντεύσῃ τὰ πάντα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς γνησίας τοῦ Ὑμνογράφου καὶ λέξεως καὶ ἐννοίας· καὶ οὕτως ἡ νομιζομένη τῶν ἡμαρτημένων διορθώσις αὐτοῦ ἔμεινε πάλιν ἀμαρτημα, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου. Πρὸς βεβαίωσιν τήτου φέρω ἐνταῦθα δύο, ἢ τρία παραδείγματα ἐκ τῶν διορθώσεων αὐτοῦ.

§. 6. Εἰς τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου, Προσόμοιον πρῶτον τοῦ Ἑσπερινῆ, ὃ μὲν Ὑμνογράφος εἶχεν· « ὅτε νεύσει κρείττονι πεπληρωμένος σοι, ὁ πρώην... Σαῦλος » κτλ., εἰς δὲ τὰ τετυπωμένα Μηναιῶν, προστεθέντος ἐνὸς λ, ἀναγινώσκειται, πεπληρωμένος· ἡ δὲ σημείωσις τοῦ διορθωτῆ ἔχει, κεκελευσμένος.— Εἰς τὴν Α'. Μαΐα, Ὡδὴ α'. Τροπάριον α'. ὃ Ὑμνογράφος ἔλεγε· « Πρὸ τοῦ σὲ πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας » κτλ., ὁ τύπος, μεταβαλὼν τὸ ἐπίρρημα προγνωστικῶς εἰς τὴν μετοχὴν προεγνωκῶς, ἐφθειρε τὴν σύνταξιν· ὁ δὲ διορθωτὴς, ἀγνοῶν τὴν γνησίαν τοῦ Ὑμνογράφου λέξιν, ἠναγκάσθη νὰ μεταποιήσῃ τὴν ὅλην φράσιν εἰς τὸ, Πρὸ τῆς κυηθῆναι σὺ προγνωσθεὶς, μητρὸς ἐν κοιλίᾳ, κτλ.— Εἰς τὴν Κ'. Αὐγούστου, Ὡδὴ ἡ'. Τροπάριον α'. ὃ μὲν Ὑμνογράφος, ἀναφέρων τὰ ἐν τῇ Σείᾳ Γραφῇ περὶ τοῦ Σαμουὴλ ἱστορούμενα (Α'. Βασιλειῶν ζ'. 3—10), ἐποίησε, « Δυσίαις παμμακάρισις, Ἰσραὴλ ἀφανίζων, προμηνυούσαις » κτλ. Ὁ δὲ τύπος, τὴν μὲν δοτικὴν, Δυσίαις... προμηνυούσαις, μεταβαλὼν εἰς αἰτιατικὴν, ἀπὸ δὲ τῆς μετοχῆς ἀφανίζων, ἀφελὼν τὸ Ἰ, καὶ οὕτω παραμορφώσας τὸ χωρίον τοῦτο, ἐξέδωκε, « Δυσίαις παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφανίζων προμηνυούσας ». Τὴν παραμόρφωσιν ταύτην μὴ ὑποπτεύσας ὁ διορθωτὴς, καὶ νομίζων τὴν αἰτιατικὴν ὡς γνησίαν τοῦ Ὑμνογράφου λέξιν, καθὼς ἠθέλει νομίσει αὐτὴν καὶ πᾶς τι ἄλλος, μετέβαλε μόνον τὸ ἀφανίζων, ὡς ἀτοπώτατον, μᾶλλον δὲ βλάσφημον, εἰς τὸ προσκομίζων.— Πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα διορθώσεις τοῦ αἰοδίδμου Δωροθέου ἀποτυγχάνουσαι τοῦ σκοποῦ, καὶ τῆς ἀληθείας ἀποπλανώμενα, ἐχρειάζοντο πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀκριβέστερον κανόνα καὶ ἀπλανέστερον ὁδηγόν, ὅποια εἶναι τὰ παλαιὰ χειρόγραφα, διὰ ν' ἀποκατασταθῶσι τὰ ἱερὰ ἄσματα εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν γνησιότητα καὶ καλλονήν. Ταῦτα λοιπὸν τὰ χειρόγραφα, ἐλθόντα, μετεχειρίσθην βάσιν καθ' αὐτὸ καὶ ὁδηγίαν μὲ εἰς τὴν παρούσαν διόρθωσιν.

§. 7. Ἀλλ' εἰάν τὰ χειρόγραφα εἶχον πανταχοῦ τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τετυπωμένα, εὐκολωτέρα ἦτο τότε τῶν ἡμαρτημένων

ἡ διόρθωσις, τῶν μὲν, ἐκ τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀκριβείας τῶν χειρογράφων (καθότι οὐδ' αὐτὰ εἶναι κατὰ πάντα ἀκριβῆ)· τῶν δὲ, καὶ ἐκ τῆς βοηθείας τῶν εἰρημένων σημειώσεων. Ἀλλὰ τὰ χειρόγραφα ἔχουσι πολλάκις ἄλλα ἀντ' ἄλλων, καὶ μεταξὺ τήτων καὶ τῶν τετυπωμένων εὐρίσκεται συνεχῶς μεγάλη διαφορὰ, τὴν ὁποίαν ὑποσημειώσας, πολλὰ τοῦ παρούσης ἐκδόσεως, δὲν ἠθέλητα νὰ ἐξακολουθήσω τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς κατ' ὅλον τὸ δωδεκάμηνον, ὑποπτεύων, μὴ φανῶ προσκορῆς εἰς τὸν Ἀναγνώστην, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Φεβρουάριον, Μάρτιον, καὶ Ἀπρίλιον, ὅπου αἱ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Ἀκολουθίαι Ἀγίων πολλῶν δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ καὶ ἐν τοῖς χειρογράφοις.

§. 8. Οὐ μόνον δὲ τὰ εἰρημένα Κουτλουμουσιανὰ χειρόγραφα διαφίρουσι πρὸς τὰ τετυπωμένα, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἐκ τῶν σωζομένων τῆς κατὰ τὴν νῆσον Χάλκην Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Θεοτόκου, μεγίστην ἔχουσι διαφορὰν καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ τετυπωμένα (3). Καὶ εἶναι περιερ-

(3) Σημειωτέον ἐνταῦθα πρὸς εἰδῆσιν τῆ κοινῆς, ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω χειρογράφων, γενικῶς θεωρουμένων πρὸς ἄλληλα, τὰ Κουτλουμουσιανὰ εἶναι καὶ ἀκριβέστερα, καὶ πληρέστερα, καὶ μᾶλλον σύμφωνα πρὸς τὰ τετυπωμένα, ἢ τὰ τῆς Χάλκης. Εἶναι δὲ καὶ ἀρχαιότερα τήτων ἐκεῖνα, χρονολογούμενα, μεταξὺ τοῦ παλαιότερου αὐτῶν καὶ τῆ νεωτέρου, ἀπὸ τοῦ 1539 μέχρι τοῦ 1571 σωτηρίου ἔτους· τουτέστι, τὸ μὲν παλαιότερον, εἶναι τὴν σήμερον 304 ἐτῶν, τὸ δὲ νεώτερον, 272. Τρία μόνον, ἢ τέσσαρα τῶν τῆς Χάλκης εἶναι καὶ τῶν παλαιότερων Κουτλουμουσιανῶν παλαιότερα. Τὰ δὲ μεμβραῖνα αὐτῆς, ἑπτὰ μόνον ὄντα, καὶ τοὶ μὴ σημειῖντα τὸν χρόνον, καθ' ὃ ἐγράφησαν, εἰκάζονται ὅμως, ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ ΙΓ', ἢ ΙΒ' αἰῶνος· τουτέστι, πλέον τῶν ἑξακοσίων ἐτῶν, καὶ μάλιστα τὰ τέσσαρα τούτων, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, καὶ Δεκέμβριος. Ταῦτα, εἰς ἐν τεῦχος δεδεμένα ὁμοῦ, ἔχουσι τοιαύτην τάξιν. Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς μνήμης τῆ καθ' ἐκάστην ἡμέραν Ἀγίου, τάττεισι πρῶτον, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου· εἶτα τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, τὸν Κανόνα, τὸ Συναξάριον ἐν τῇ 5' ὥδῃ, καὶ ἐπὶ τέλος τὸ Ἐξαποστειλάριον, σπάνιον καὶ τοῦτο τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Ευαγγέλιον. Τὰ δὲ Ἰδιόμελα, κείμενα πάντα μετὰ τὰ Προσόμοια τῆ Ἑσπερινῆς, εἶναι τονισμένα μὲ φωνὰς τῆς ἀρχαίας μουσικῆς. Μετὰ δὲ τὸ Κάθισμα, τὰ Προσόμοια, καὶ Ἐξαποστειλάριον, Θεοτοκίον ἔδεν. Προσόμοια διπλᾶ μόλις δὶς, ἢ τρίς ἀπαντῶνται εἰς ὅλον τὸ τετράμηνον. Κανόνας δὲ διπλᾶς ἔχουσιν εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὰ Εἰσόδια αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ Χριστῆγεννα, ἀλλὰ καὶ τούτους τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. Ἐχουσι δὲ καὶ εἰς τὴν Α'. Σεπτεμβρίου δύο μόνον Τροπάρια ἐκ τῆς Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου, καὶ μετ' αὐτὰ, τὸν Κανόνα τοῦ Ὁσίου. Τῆς δὲ κατὰ τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ'. Συνόδου οὐδὲ ἵχνος φαίνεται. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τρία μεμβραῖνα, τὰ ὅποια εἶναι τῆ Ἰανουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου μηνός, οὐδαμῶς ἔχουσι Προσόμοια, ἢ Κανόνας διπλᾶς. Τὰ μεμβραῖνα, ταῦτα Μηναιῶν, ὡς καὶ τὰ προειρημένα παλαιότερα τῶν Κουτλουμουσιανῶν, κτήματα ὄντα τῆς παλαιᾶς Μονῆς τῆ Προδρόμου, τῆς κειμένης μὲν κατ' ἐναντι Σωζουπόλεως ἐπὶ τινος νήσου, κρημνισθείσης δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων περὶ τὸ 1631 ἔτος, μετεκομίσθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Πατέρων, μετὰ καὶ ἄλλων ἱερῶν σκευῶν, εἰς τὴν ἐνταῦθα σεβασμίαν Μονήν, πρότερον μὲν τῆ Προδρόμου καλεσμένην καὶ αὐτὴν, νῦν δὲ τῆς Θεοτόκου.

Ἡ δὲ Μονὴ αὕτη ἐκτίσθη μὲν περὶ τὸ 1420 ἔτος ὑπὸ τῆς Αυτοκράτορος Ἰωάννης Β'. τῆ Παλαιολόγου· πυρποληθεῖσα δὲ, καὶ αὐθις ἀνεγερθεῖσα περὶ τὸ 1670 ὑπὸ Παναγιωτάκη Νικοσίου, τῆ πρώτου ἐκ Χριστιανῶν παρ' Ὀθωμανοῖς χρηματίσαντος διερμηνέως· εἶτα καὶ τρίτον ἀνακαινισθεῖσα ἐκ Σεμελίαν τῷ 1786 ἔτει ὑπὸ τῆς εὐσεβεστάτου Ἡγεμόνος Οὐγκροδλαχίας Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη, ὃς τις καὶ τὸν πυρποληθέντα μέγιστον ναὸν τῆ Προδρόμου ἀνέκτισε μὲν, μικρότερον ὅμως· τελευταῖον, ἐν ἔτει 1831, κατὰ μῆνα Ἰουνίου, ἀδεία Ἐκκλησιαστικῇ, μετεβρύθμισθη ὑπὸ τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν εἰς Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον. Πρὸς διεύθυνσιν τούτου κληθεὶς καὶ ὁ τὰ παρόντα γράψας, μετέβη ἐνταῦθα, κατ' ἐγκρίσιν Ἐκκλησιαστικὴν, ἐκ τῆς ἐν Φαναρίῳ Θεολογικῆς Σχολῆς, τῇ 22 Ἰουνίου τῆ 1840 ἔτους.

γείας ἄξιον, ὅτι τέσσαρα τῶν τῆς Μονῆς ταύτης χειρογράφων τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, καὶ πέμπτον τὸ Κουτλουμουσιανόν, οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις προεόρτιον Κανόνα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀλλ' ἄλλον καὶ ἄλλον, τὰ μὲν πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· τὰ δὲ πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος. Τὸ ἔτι περιεργότερον εἶναι, ὅτι εἰς Ἰωσήφ τὸν Ὑμνογράφον, τὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιόις Συναξάριον μόνον ἔχοντα (Ἀπριλίου Γ'), Ἰωάννης ὁ Εὐχαῖτων, ὁ καὶ Ἰωάννης μοναχὸς ὁ Μαυρόπους ἐπονομαζόμενος, ἐμελουργήσεν ὀκτῶ Κανόνας, ὡς φαίνεται, εἰς τοὺς ὀκτῶ Ἦχους κατὰ σειρὰν, ἐξ ὧν τὸ χειρόγραφον τῆς Χαλκῆς ἔχει τὸν ἔσχατον μετ' ἀκροστιχίδος τοιαύτης· Τὴν ὁ γδὲ ἡν δέησιν ὦ μάκαρ δέχου· τὸ δὲ Κουτλουμουσιανόν ἔχει ἕτερον, ἀνώνυμον καὶ ἄνευ ἀκροστιχίδος. Ἐκ τῶν πάντων καὶ ἄλλων πολλῶν δεικνύται καὶ τῶν ἀσμάτων ἡ πληθὺς, καὶ ὁ ἐνθὺς ἐσμός τῶν Ἀσματογράφων, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν ἀναριθμοῦσιν εἰς 93 Λέων ὁ Ἀλλατίος, ἐν τῇ Β' διατριβῇ αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας βιβλίων (Παρά Φαβρ. Τέμ. Ε'). Εἰς τὸν ἀριθμὸν ὅμως τούτων πρέπει νὰ προστιθῶσι καὶ δύο ἕτεροι, μὴ ἀναφερόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου· ἦγουν Ταράσιος καὶ Γρηγόριος, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπιγράφεται ποιητῆς τοῦ Κανόνος εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῆς Προδρόμου (Μαῖου ΚΕ'). ὁ δὲ Γρηγόριος, τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (Ἰουνίου ΙΖ').

§. 9. Ὅπου λοιπὸν εὗρήθην εἰς περίστασιν, μὴ ἔχων μῆτε τῶν χειρογράφων τὴν ὁδηγίαν, μῆτε τὴν ἐκ τῶν σημειώσεως βοήθειαν, ἐκεῖ ἠναγκάσθην νὰ διορθώσω καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ χωρία τινὰ, φανέντα μοι ἡμαρτημένα. Οὕτω, π. χ. εἰς τὴν Η'. Δεκεμβρίαν, Ὡδὴ ζ'. Τροπάριον ε'. μετέβαλον τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, Τυφλοὺς ὁμματῶν, εἰς τὸ, Νοσοῦντων πολλῶν· τὸ μὲν, ὅτι ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος ἀπαιτεῖ τὸ τροπάριον τοῦτο ἀρχίσθαι ἀπὸ τοῦ Ν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ Τ· τὸ δὲ, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς προτέρας γραφῆς συναγομένην ἔννοιαν, μὴ οὖσαν ὀρθήν· ὅτι, δηλαδὴ, διὰ τῆς ὁμματώσεως τῶν τυφλῶν ἐθεράπευεν ὁ Ὅσιος Πατάπιος ποικίλα πάθη. — Εἰς τὴν ΚΖ. Ἰανουαρίου, Ὡδὴ η'. Τροπάριον α'. τῆ τρίτου Κανόνος, τὴν ἐπὶ τέλος αὐτοῦ λέξιν, Δρέμμα, ἔτρεψα εἰς τὸ Δρέπτρα, ὡς μᾶλλον καταλληλὸν τῇ ἐννοίᾳ· ὅτι δηλαδὴ ὁ Δεῖος Χρυσόστομος, διὰ τοῦ ἄρτου τῆς Δείας χάριτος, ἀπένειμεν εἰς τὴν Δρέψαν αὐτὸν Ἐκκλησίαν ἐκπλασίονα τὰ Δρεπτήρια καὶ τροφεῖα. — Εἰς τὴν Ε'. Μαρτίου, Ὡδὴ δ'. Τροπάριον β'. ἀνεγινώσκετο, « τὲ τῶν λαῶν ἀπατήριον », ὅπερ, ὡς λέξιν ἀκανόνιστον, καὶ ἐν τοῖς Λεξικοῖς μὴ εὕρισκομένην, μετέβαλεν ὁ διορθωτὴς εἰς τὸ, τὴν τῶν λαῶν πλάνην πρόρριζον. Ἀλλ' ἐγὼ τρέψας τὸ Ρ εἰς Α, ἔγραψα ἀπατήλιον· καὶ αὕτη, νομίζω, ἦτο ἡ γνησιὰ λέξις τοῦ Ὑμνογράφου, ἥτις ἐπιθετικῶς μὲν σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα καὶ δόλιον, οὐσιαστικῶς δὲ, τὴν ἀπάτην καὶ τὸν δόλον. — Εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουνίου, Ὡδὴ ζ'. Τροπάριον β'. τοῦ δευτέρου Κανόνος, ἀναγινωσκομένου πρότερον, ἀνίκμου νεφέλης δὲ ῥίζης ὁ Πρόδρομος, μετέβαλον τὸ ῥίζης, ὡς περιττὴν μεταφοράν, εἰς τὴν μετοχὴν, ῥαγείς. Καὶ νομίζω, ὅτι ὁ Ὑμνογράφος αἰνίττεται ἐν ταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ Ἠσαΐου εἰρημένον, Ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ (Κεφ. λβ'. 6). ὅπερ, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Ἑρμηνευτάς, σημαίνει μὲν καὶ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ὅσων διὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἠξιώθη ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία, ἔρημος οὖσα πρότερον, καὶ ἄμοιρος τούτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου, ὅς τις προελθὼν, καὶ τρόπον τινὰ ἐκράγεις ὡς ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀνίκμου νεφέλης, τῆς σειράς Ἐλισάβετ, κατήρδευσε, διὰ τῆς Δείας αὐτοῦ διδασκαλίας, τὰς ψυχὰς τῶν εἰς αὐτὸν προσερχομέ-

νων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Ἰορδάνου, κηρύττων αὐτοῖς τοῦ προσδοκωμένου Μεσσίου τὴν παρουσίαν, ὡς ὁ Ὑμνογράφος λέγει ἐφεξῆς ἐν τῷ αὐτῷ Τροπαρίῳ. Καὶ ἄλλαι τινὲς διορθώσεις ἀπαντῶνται εἰς τὸ Δωδεκάμηνον, μὲ ὑποσημειώσιν εἰς τὸν οἰκεῖον ἐκάστης τόπον. — Εἰς τὴν Α'. Μαρτίαν, Ὡδὴ ε'. ἀρχομένην πρότερον τῆ δ'. Τροπαρίου, Ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, μετέθηκα τὰ κῶλα ταῦτα πρωθύστερα, οὕτω· Ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ὡς τῆς ἀκροστιχίδος, τῶν Θεοτοκίων ἀπαιτούσης ἐν ταῦθα Ν, καὶ οὐχὶ Α.

§. 10. Περί δὲ τῶν ἀκροστιχίδων τούτων (ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀνέφερεν αὐτάς)· καθὼς καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Ὑμνωδῶν, τῶν τοὺς Κανόνα μελουργησάντων, δὲν ὤκνευσε νὰ ἐπιγράψω εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ὅσα ἐδυνήθην νὰ εὕρω ἐν τοῖς χειρογράφοις, ἢ νὰ παρατηρήσω ἀπ' ἑμαυτοῦ. Τοῦτο δύναται πᾶς τις νὰ πιστωθῇ, εἰὰν παρατηρήσῃ τῆς παρουσίας ἐκδόσεως τοὺς πέντε μόνον μῆνας, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον· καθότι δίδει ἀριθμῶσι εἰς αὐτοὺς 22 μὲν ἀκροστιχίδας, 77 δὲ ὀνόματα Ὑμνωδῶν ἐπιγεγραμμένα, μὴ ὄντα εἰς τὰς προτέρας ἐκδόσεις. Θίλει εὖρεϊ προσέτι πολλῶν Ὡδῶν Τροπάρια μετατεθειμένα εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, τὰ ὁποῖα, ἐκτετοπισμένα ὄντα πρότερον, συνέχουν τῶν ἀκροστιχίδων τὸν εἰρμόν, ὡς εἰς τὸν Κανόνα, φερεῖται, τῶν Ἀγίων Νηπίων (Δεκεμ. ΚΘ'). Ὡδὴ α'. Εἰς τὸν τῆς Ἀγίου Ἀντίπα Ἀπριλίου ΙΑ'). Ὡδὴ ζ'. Εἰς τὸν τοῦ Ἀγίου Δίου (Ἰουλίου ΙΘ'). Ὡδὴ καὶ εἰς ἄλλους πολλούς.

§. 11. Ἀλλὰ καὶ ἐλλείψεις Τροπαρίων ἀπαντῶνται πολλαχοῦ, καὶ εἰς ἄλλα μὲν Ὡδὰς, ἐξαιρέτως δὲ μετὰ τῆς πρώτης καὶ τρίτης, ὅπου φαίνεται μέγα τῶν ἀκροστιχίδων χάσμα. Αἴτιον δὲ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ὑποτίθεται, ὅτι Ὑμνωδοὶ τινες εἶχον μὲν τροπαρολογῆσαι καὶ τὴν δευτέραν τῆς Στιχολογίας Ὡδὴν, ἀφηρίθη ὅμως ἔπειτα, ὡς τεταγμένη νὰ ψάλληται ἐν μόνῃ τῇ Μ. Τεσσαρακοστῇ, δι' οὗς ἀναφέρει λόγους ὁ Νικέδημος εἰς τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς (Κηπ. Χαρίτ. σελ. 20). Ἡ ὑπόθεσις αὕτη φαίνεται πολλὰ πιθανή, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἐξῆς τέσσαρας Κανόνας· ἦγουν, τοῦ πρεφ. Μωϋσείως (Σεπτεμβ. Δ'), τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος (Μαρτ. Α'), τῶν Ἀγ. Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφίῳ (Αὐγ. Δ'), καὶ τοῦ Ἀγ. Ἰσαύρου (Ἰουν. ΙΖ'). καθότι οἱ Κανόνες οὗτοι ἔχουσιν ἐν τοῖς Θεοτοκίοις ἀκροστιχίδα τὰ ὀνόματα τῶν ποιησάντων αὐτοὺς Ὑμνωδῶν, Κλήμεντος καὶ Γρηγορίου, τὰ ὁποῖα, συγκείμενα ἐκ γραμμάτων ἐννέα, ἀπῆλθον πάντως καὶ ἐννέα Ὡδὰς· ὁ ἐστὶ, καὶ τὴν δευτέραν· ἀφαιρηθείσης δὲ αὐτῆς, ὡς προεῖρηται, συναφῆρθησαν ὁμοῦ καὶ τὰ δευτέρα τῶν ὀνομάτων γράμματα, Α καὶ Ρ, καὶ ἀναγινώσκονται ἤδη Κλήμεντος καὶ Γρηγορίου. Τὰ αὐτὰ, καὶ τοι μὴ οὖσης τῆς αὐτῆς τοῦ ὀνόματος ἀνάγκης, πρέπει νὰ ὑποβῇ καὶ εἰς δύο ἄλλους Κανόνας (Ὀκτωβ. Η'. καὶ Φεβρ. ΚΕ'). ποῖημα μὲν ὄντας Γεωργίου, ἀκροστιχίζοντας δὲ ἐν τοῖς Θεοτοκίοις Γεωργίου κατ' ἐλλείψιν τοῦ Ε, συναφαιρηθέντος ἀναμφιδόλως καὶ τούτου μετὰ τῆς Β'. Ὡδῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἐκτάγραμμον αὐτὸ ὄνομα δὲν ἐξήρκει καὶ διὰ τὸ Θεοτοκίον τῆς Θ'. ὡδῆς, διὰ τοῦτο, εἰς μὲν τὸν ἐν τῷ Φεβρουαρίῳ Κανόνα ἀνεπληρώθη τὸ ἐλλείπον διὰ τοῦ Ν, τελευταίου γράμματος τῆς ἀκροστιχίδος· εἰς δὲ τὸν ἐν τῷ Ὀκτωβρίῳ ἐτίθη δις τὸ ἔσχατον τοῦ ὀνόματος Γ, ὡς καὶ ὁ Ἰωσήφ διπλασιάζει πολλαχοῦ τὸ Φ, δι' ἐλλείψιν Τροπαρίου. Περί ἐλλείψεως Τροπαρίων ἐν γένει ὅρα καὶ τὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τῆς ῥηθέντος Κανόνος (Φεβρ. ΚΕ'). ὅπου ὅμως, διὰ τὸ σύντομον, οὐδὲ περὶ Β'. Ὡδῆς ἀναφέρεται, οὐδὲ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζεται ἀκριδῶς.

§. 12. Σημειῶ προσέτι καὶ τοῦτο, ὡς εἰς τὰς ἀκροστιχίδας ἔχον τὴν ἀναφοράν· Κανόνες τινὲς, ἔχοντες

ἀκροστιχίδας, δὲν ἔχουσιν ἰσομένως καὶ πάντα τὰ Τροπάρια σύμφωνα μὲ αὐτάς, ἀλλ' ἑτέρα, πάντα ἀλλότρια τῆς ἀκροστιχίδος. Τοιαῦτα εἶναι τὰ τῆς ἡ. Ὤδης τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου Κασσιανοῦ (Φεβρ. ΚΘ'), τοιαῦτα τὰ τῶν τριῶν τελευταίων Ὤδων τοῦ Κανόνος τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννεμία Μαρτύρων (Ἀπριλίου ΚΗ'). Τοῦ δὲ Κανόνος τοῦ Ἀγίου Μεθοδίου (Ἰουνίου ΙΔ'), μόνις εἰς τὴν α. Ὤδην καὶ τὰς τρεῖς τελευταίας φαίνονται ἔχνη μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος, τὰ δὲ λοιπὰ, συγκεχυμένα πάντα καὶ ἀσυνάρτητα (4). Ἡ δὲ σύγχυσις αὕτη προῆλθε μὲν ἴσως καὶ ἐκ τῆς τῶν τυπογράφων, ἢ τῶν ἀντιγραφίων αὐτῶν ἀπροσεξίας, διὰ τῆς ὁποίας μετέβαλον καὶ παρεμόρφωσαν πολλῶν Τροπαρίων ἀρχάς· προῆλθεν δὲ πολὺ πιθανώτερον ἐκ τῶν διπλῶν καὶ τριπλῶν Κανόνων, ὡς προείρηται (§. 8), εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πολλάκις εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον καὶ τὸν αὐτὸν Εἰρμόν, ὡς οἱ ἐν χειρογράφοις φερόμενα δύο Κανόνες τοῦ Ἀγίου Βασιλείου Ἐπισκόπου Ἀμασειας, ἀμφοτέρω μὲν πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, διαφορῶν δὲ ἀκροστιχίδων. Οἱ δὲ ἀντιγραφεῖς ἢ οἱ πρῶτοι τῶν τυπογράφων ἔλαβον, ὡς φαίνεται, κατ' ἐκλογὴν, ἢ, ἀγνοῶν, κατὰ ποῖον ἄλλον λόγον, τινὰς μὲν Ὤδας ἢ Τροπάρια ἐξ ἑνός, τινὰς δὲ ἐξ ἑτέρου Κανόνος. Τὴν πιθανολογίαν ταύτην βεβαιοῖ ὁ ῥηθεὶς τοῦ Ἀγίου Κασσιανοῦ Κανὼν, τοῦ ὁποίου ἡ ἡ. Ὤδὴ, εἰς μὲν τὰ τετυπωμένα Μηναια, ἔχει ἐπιγεγραμμένον Εἰρμόν, τὸν ἐν καμίνῳ τῆς πυρός· εἰς δὲ τὰ χειρόγραφα, Κάμινος ποτί. Τοῦτο οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, εἰμὴ ὅτι, ὑπάρχοντος καὶ ἑτέρου Κανόνος τοῦ Ἀγίου εἰς Ἦχον β', ἐλήφθη ἐξ αὐτοῦ ἡ ἡ. Ὤδὴ· διὸ καὶ ἀσύμφωνα τὰ Τροπάρια αὐτῆς πρὸς τὴν ἀκροστιχίδα. Τοῦτου λοιπὸν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου Κασσιανοῦ, καὶ τοῦ ἀνωτέρω (Ἀπριλίου ΚΗ'), εὐρεθέντων ἐν τοῖς χειρογράφοις, μεταγράψας ἐκείθεν, ἀντικατέστησα τὰ εἰς τὰς ἀκροστιχίδας κατὰλληλα Τροπάρια τῶν εἰρημένων τεσσαρῶν ὥδων· τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Ἀγίου Μεθοδίου ἀφῆκα, ὡς ἦτο πρότερον, μὴ εὐρὼν αὐτὸν ἐν τοῖς χειρογράφοις.

§. 13. Ἀλλ' ἐπανελθὼν καὶ αὖθις εἰς τὸ περὶ διορθώσεως τῶν ἀσμάτων, δὲν δύναμαι, οὐδὲ δίκαιον εἶναι, ν' ἀποσιωπήσω ὅτι, εἰς τὴν διορθώσιν Ἀπολυτικίων τινῶν καὶ Κοντακίων, ὠφελήθη καὶ ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ ἐν Ἱερῷ Αἰδεσιμωτάτου κυρίου Ἀνδρέου Ἰδρωμένου τοῦ ἐν Κερκύρᾳ. Ὁ σεβάσμιος οὗτος, καὶ ἐλλόγιμος Γέρων, διελθὼν μετ' ἐπιστάσις τὰ ἐν τῷ Ὁρολόγιῳ Ἀπολυτικά καὶ Κοντάκια, διώρθωσεν ὅσα εὗρεν ἐν αὐτοῖς χωλαίνοντα κατὰ τὴν ἐννοιαν καὶ ῥυθμόν· καὶ σημειώσας τὰ πάντα εἰς φυλλάδιον, ἐπεμψεν αὐτό, κατὰ τὸν Δεκέμβ. τοῦ 1839 ἔτους, πρὸς τὸν εἰρημένον Πατριάρχην κύριον Γρηγόριον· ὁ δὲ, ἅμα λαβὼν, ἐνεχείρισεν αὐτὸ εἰς ἐμὲ, ἀρχάμενον ἤδη τῆς τῶν Μηναιῶν διορθώσεως, μετ' ἐπιταγῆς νὰ θεωρήσω τὰ πάντα, καὶ νὰ ἐκλέξω εἴτι καλὸν εὐρὼ ἐν αὐτοῖς. Τοῦ Ἰδρωμένου τούτου λοιπὸν διορθώσεις εἶναι τὸ Κοντάκιον τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου (Σεπτ. Σ'). τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ (Ὀκτωβ. Σ'). τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου Χριστοφόρου (Μαΐου Θ'). τὸ Κοντάκιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Ἰουνίου ΚΔ'), καὶ ἄλλα ἱκανὰ τὰ ὅποια κατεχώρησα καὶ εἰς τὴν Ε'. ἔκδοσιν τοῦ Μ. Ὁρολογίου. Τὸ πάντων δὲ ἀξιολογώτερον εἶναι τὸ Προείρτιον Ἀπολυτικίον τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμφαίνεται ἡ ἀρ-

(4) Ἡ εἰς τὰ Τροπάρια τῶν Κανόνων ἀνωμαλία ἐπιπολάζει μάλιστα εἰς τὰ καλοκαίρινα Μηναια, πλεον δὲ πάντων εἰς τὸν Ἀπρίλιον. Εἰς τοῦτον μόνον τὸν μῆνα, ἀφ' οὗ ἐπέγραψα ἀκροστιχίδας ὀκτῶ, μετέγραψα ἔτι ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ ἐξήκοντα Τροπάρια, πρὸς ῥυθμισιν αὐτῶν τε καὶ ἄλλων ἀκροστιχίδων, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν ΚΗ'. εἰρημένων τριῶν ὥδων, αἱ τινες περιέχουσι 15 Τροπάρια, μεταγεγραμμένα καὶ αὐτὰ· τὰ πάντα ὁμοῦ Τροπάρια ἐβδομήκοντα πέντε.

χαία τοῦ ἄσματος γνησιότης καὶ καλλονή· καὶ τὸ ὁποῖον εὗρεν (ὡς ἔλεγεν αὐτός) εἰς Ὁρολόγιον παλαιόν, τυπωθὲν ἐν ἔτει 1563 (5).

§. 14. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦ Γέροντος Ἰδρωμένου αἱ σημειώσεις, ὅσαι μερικαί, ἠδύνατο νὰ μὴ ὠφελήσωσι κατὰ πάντα. Πολλὰ τῶν ἱερῶν ἀσμάτων, καὶ ἐξαίρετως Καθίσματα, χωλαίνοντα κατὰ τὸν ῥυθμόν, καὶ προξενούντα χασμωδίαν, εἶχον χρεῖαν διορθώσεως. Εἰς δὲ τὰ ταῦτα μὴ ἔχων ἄλλο μέσον βοηθητικὸν ἠναγκάσθην ἄλλου μὲν νὰ μεταβίβω τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ λόγου, ἄλλου δὲ νὰ προσθήσω κατάλληλον τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῇ συντάξει συλλαβὴν, ἢ λέξιν, ἢ καὶ κῶλον ὁλόκληρον· ἢ ἐξ ἐναντίας, ν' ἀφαιρέσω τὸ περιττόν· τινὰ δὲ ἐτόλμησα καὶ νὰ μεταποιήσω μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, παράχorda ὄντα πολὺ, καὶ τὰ μέτρα τοῦ ῥυθμοῦ παραβαίνοντα.

Ἐκ τούτων τὰ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτα εἶναι τὰ ἐξῆς — Δεκεμβρίου Δ'. Καθίσμα τῆς Ἀγίας Βαρβάρας καὶ Ἰουλιανῆς μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν — Δεκεμ. Ε'. ΚΑΔ. Θεοτοκίον τῆς γ'. Ὤδης — Δεκεμ. Σ'. ΚΑΔ. Θεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΙΑ'. ΚΑΔ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΙΔ'. ΚΑΔ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΚΑ'. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας Ἰουλιανῆς, καὶ Προείρτιον — Φεβρουαρίου ΙΑ'. ΚΑΔ. Θεοτ. τῆς γ'. ὥδης — Φεβρ. ΙΒ'. ΚΑΔ. Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Μαρτίου Α'. ΚΑΔ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Μαρτίου ΚΑ'. ΚΑΔ. τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου, τῆς αὐτῆς. — Εἰς τούτων τὰ πλεῖστα ὑπεσημείωσα καὶ τὴν προτίραν αὐτῶν ἀνάγνωσιν, πρὸς πίσωσιν τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀπὸ γ'. Ὤδης δεύτερον Καθίσμα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (Ἰανουαρίου Α') προσέθηκα τὸ κῶλον, δὲ ὑμῶν πανσεβάσμιος. Ὁσαύτως καὶ εἰς τὸ μετὰ τὴν γ'. Ὤδην Καθίσμα Σταυροθεοτοκίον (Φεβρ. ΙΓ'. καὶ ἀλλαχού), τὸ κῶλον, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καθότι χωρὶς τῆς προσθήκης τῶν κῶλων τούτων ἡ τουλά-

(5) Τὸ Ὁρολόγιον τοῦτο εἶναι κτῆμα τοῦ τιμαλφεστάτου μοι φίλου κυρίου Ἀνδρέου Μουστοξύδη τοῦ Κερκυραίου· ἔχει δὲ τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Τὸ παρὸν Ὁρολόγιον ἐτυπώθη ἐν » Ἑνεταίς, ἐν οἰκίᾳ Ἀνδρέου τοῦ Σπινέλλου, Μονεταρίου τῆς » Ἐκλαμπροτάτης Ἀρχῆς τῶν Ἑνετῶν, ἐπιμελείᾳ τε καὶ διορ- » θώσει Ζαχαρίου ἱερέως Σκορδυλίου Κρητός, τοῦ ἐπιλεγόμε- » νου Μαραφαῶ, καὶ ἐπιτρόπου τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως » Οἰκουμενικῆς Πατριάρχου κυρίου Ἰωάσαφ, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς » ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, αφεξ'. » Ἰουλίου Σ'. ».

Περιέχει δὲ ἐπὶ τέλους τὸν περὶ ἐξόδου ψυχῆς λόγον Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας — Τὰ εἰς τοὺς 12 Μῆνας Προσόμοια Χριστοφόρου Πατρικίου καὶ Ἀνθυπάτου τοῦ Μιτυληναίου — Κανόνα κατανυκτικὸν καὶ παρακλητικὸν τοῦ Μητροπολίτου Φιλαδελφίας Θεολήπτη, κατ' ἀλφάβητον, πρὸς τὸ, Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας — Καὶ σύνταγμα μικρὸν περὶ τῶν Τεσσαρακοσῶν καὶ Νηστειῶν τῆς ἐνιαυτοῦ, καὶ τινὰ ἐννεῖαν ἔχει ἐκάστη.

Ἰστίον ἐστὶ, ὅτι τὸ μνημονευθὲν Προείρτιον Ἀπολυτικίον τῆς Ὑπαπαντῆς εὐρίσκεται καὶ εἰς χειρόγραφον Τυπικὸν τῆς Χαλκης, ἀπαρράλλaktως τὸ αὐτό, μὲ μικρὰν μόνην διαφορὰν εἰς τὸ τέλος· ἦγουν, ἀντὶ τοῦ, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι, ἐν τῷ Τυπικῷ ἀναγινώσκειται, νῦν σὺν ἡμῖν ὕμνον ᾄδει, φρικτῶς ἐξιστάμενος. Ἐγράφη τὸ Τυπικὸν τοῦτο ἐπὶ τέλους τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Ἐγράφη τὸ » παρὸν Τυπικὸν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδων τοῦ τιμιωτάτου ἐν » Ἱερομονάχου κυρίου Δοσθείου, καὶ Καθηγουμένου τοῦ εὐαγοῦς » Ξενῶνος τοῦ Ἀρματίου, ἐν ἔτει 579νέ. » ἦγουν, τῷ 1447 σωτηρίῳ ἔτει· ὁ ὅστις 116 ἔτη πρὶν τυπωθῇ τὸ ἀνωτέρω Ὁρολόγιον, καὶ 6 πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλευούσης. Μετὰ δὲ τὴν ἀλῶσιν αὐτῆς, διαρπαγέντων τῶν ἱερῶν καταγώγιων, μεταπερὸν καὶ τὸ Τυπικὸν τῆς εἰς διαφόρους χεῖρας τελευταῖον ἐγένετο κτῆμα τῆς κατὰ τὴν Σωζούπολιν προεξημένης Μονῆς τοῦ Προδρόμου (Σημ. β'), ἀφιερωθὲν εἰς αὐτὴν τῷ 1584 ἔτει, ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Μεσημβρίας Ἰγνατίου, ὡς ὑπεσημείωσεν ἕτερος κατόπιν τῆς προλεχθείσης ἐπιγραφῆς.

χιστεν ἄλλων ὁμοίων, ἢ κολέβωσις τῶν εἰρημένων δύο ἄσμάτων γίνεται ἐπαισθητὴ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ὁπωσοῦν γινώσκοντα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν μελωδίαν. Καὶ ἐπομένως ἡ κολέβωσις αὕτη, καὶ τὰ λοιπὰ παράχορδα καὶ φθαρτικά τῆ ρυθμοῦ, πταίσματα προφανῆ νομιζόμενα τῶν ἀντιγραφίων καὶ τυπογράφων, καὶ εἰς τὴν ἀπροσιζίαν ἐκείνων ἀποδιδόμενα, ἔχῃ δὲ εἰς τὴν ἀπειρίαν τῶν Ὑμνωδῶν, (περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται τις νὰ ὑποπτεύσῃ ἀγνοία τῶν τῆς μελοποιίας κανόνων) οὕτω, λέγω, νομιζόμεθα τὰ τοιαῦτα, ἡνάγκασάν με νὰ γείνω τοσεῦτον τολμηρὸς.

§. 15. Ὅπου λοιπὸν ἐχώλαινεν ὁ ρυθμὸς, ὅπου τὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐννοίας δὲν εὐωδοῦντο, οὕτω κατ' ἀνάγκην διώρθωσα τὸ κείμενον τῶν ἱερῶν ἁσμάτων, χωρὶς δὲ ἀνάγκης τινός, οὐδὲ ἡγγίσα ὧς τὸν κάλαμον εἰς αὐτά. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀναφέρω ἐνταῦθα ὀνόματα καὶ ῥήματα τινά, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις, διὰ τὸ σπάνιον, φαίνεται παράδοσις κανόνων γραμματικῶν, ἀλλ' ὅμως μεταχειρίζονται αὐτὰ οἱ Ὑμνογράφοι, ὑπὸ τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ρυθμοῦ ἀναγκαζόμενοι.

§. 16. Μεταχειρίζονται οὗτοι τὸ ὑπερθετικὸν ὄνομα εἰς γένος κοινόν, ὡς εἶναι πολλὰ τῶν Σειτικῶν ἐπιθέτων. π. χ. εἰς τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου, Ὡδὴ ἡ. Τροπάριον γ'. Κανόνος δευτέρου, «δυσωδέστατον φθορὰν», ἀντὶ δυσωδεστάτην — Εἰς τὴν ΚΒ'. Ἰανουαρίου, «Δυσὰς φωτειδέστατος», ἀντὶ φωτειδεστάτη — Εἰς τὴν ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ Ὡδὴ δ'. Τροπάριον β'. Κανόνος δευτέρου, «τὴν ὑπέρτατον στάσιν» — Εἰς τὴν ΚΓ'. Ἀπριλίου, Ὡδὴ δ'. Τροπάριον γ'. Κανόνος πρώτου, «λυχνία τιμαλφεστάτη» — Αὐτίθι, Ὡδὴ δ'. Τροπάριον α'. «γλυκύτατον δρόσον» — Εἰς τὴν ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ, Τροπάριον γ'. «Ἐκκλησία ἄριστος». — Εἰς τὴν ΙΗ'. Ἰουνίου, Κοντάκιον, «τὴν ἀθιώτατον γνώμην» — Εἰς τὴν Δ'. Αὐγούστου, Ὡδὴ γ'. Τροπάριον γ'. «ὁσμὴ πανευωδέστατος», καὶ τ. λ. Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι κανόνων παράδοσις, μάρτυς ὁ Ὁμηρος, πρῶτος πάντων εἰπών. Φωκίῶν ἀλιτροφίων ὁλωτάτος ὁδμή (Ὀδυσ. Δ'. στίχ. 442). Εἴτα ὁ Θεκυδίδης, ἅτω λέγων. «Ταύτη γὰρ δυσσεβολώτατος ἡ Λοκρίς» (Βιβλ. γ'. 401). Ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάτων, μεταχειρισθεὶς τὸ συγκριτικόν, ὡς γένους κοινῆς, ἀττικώτερον παρὰ τὸν κοινόν καὶ συνηθὴ κανόνα. «ὑπὸ λαμπροτέρου, (ἀντὶ λαμπροτέρας) μαρμαρυγῆς ἐμπέπλησται», (Πολιτ. ζ'. σελ. 518).

§. 17. Μεταχειρίζονται προσέτι τὸ, ἡττάω, εἰς ἐνεργητικὴν φωνὴν καὶ σημασίαν, ὡς εἰς τὴν ΙΕ'. Νοεμβρίου, Ὡδὴ ἡ. Τροπ. γ'. «πίπτοντες, τοὺς ἐναντίους γὰρ ἡττήσαν». Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ΙΗ'. Ἰανουαρίου, Ὡδὴ δ'. Τροπ. α'. Κανόνος δευτέρου, «τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε». Ἀλλὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, εἰ καὶ σπάνιον, εὐρίσκεται ὅμως ἐν χρήσει καὶ εἰς τοὺς συγγραφεῖς. ὡς, «οἰκτρὸν γὰρ Δία μαμονεμαχοῦντας ἀδελφῆς ἦν ἰδεῖν, εἰς καὶ τὸ ἡττᾶν καὶ τὸ ἡττᾶσθαι οἰκτρὸν ἦν» (Σχολιαστ. Εὐριπ. Φοίνισσ. Στίχ. 4380) — Ἐτι δὲ καὶ τὸ τεύξασθαι, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν, ὡς εἰς τὴν Κ'. Μαρτίου, Προσόμ. Θεοτοκ. τοῦ Ἐσπερινῆς, «καὶ Δίας τεύξασθαι χάριτος». Καὶ πάλιν ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ, Ὡδὴ ἡ. Τροπ. γ'. «σοὺ τοὺς ἀνδρόφονες τεύξασθαι σωτηρίας», καὶ ἄλλα. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦτο ἀπαντᾷται εἰς τὸν Συνέσιον ἐν τῇ αὐτῇ χρήσει. «Καὶ γένοιτο ἂν ἀγαθοῖς εὐχὴ τεύξασθαι φιλίας βασιλικῆς» (λόγῳ περὶ Βασιλ. 6). Καὶ ἂν εἰς λογογράφους, μηδεμίαν ἀνάγκην ἔχοντας, συγχωρεῦνται τὰ τοιαῦτα, πολλῶ μᾶλλον εἰς Ὑμνογράφον, ὑπὸ τοῦ ρυθμοῦ τῆς ὕμνωδίας ἀναγκαζόμενον.

§. 18. Προσθετήτω εἰς ταῦτα καὶ τὸ, καταπτῶ, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ, καταβάλλω, ὡς εἰς τὴν Σ'. Μαρ-

τίς, Ὡδὴ α'. Τροπ. β'. «τῷ δυσμενῇ συμπλακέντες μάρτυρες, κατεπτῶσατε αὐτόν», καὶ ἄλλα. εἰς μετοχὴν παθητικὴν, συμπτωθέντα. ὡς εἰς τὴν Ζ'. Ἀπρ. Ὡδὴ δ'. Τροπ. γ'. «τοῖς πάθεσι συμπτωθέντας» καὶ εἰς τὴν Η'. τοῦ αὐτοῦ, Ὡδὴ ε'. Τροπ. δ'. «Ἀνόρθωσον συμπτωθέντα με ὅλον» καὶ θηλυκῶς ἄλλαχού, συμπτωθεῖσαν — Καὶ τὸ ἰπτάομαι, ἀντὶ τοῦ, ἰπταμαι. ὡς εἰς τὴν Α'. τοῦ αὐτοῦ, Ὡδὴ ε'. Τροπάρ. ε'. «ἰπτάθης πρὸς αὐλα» καὶ εἰς μετοχὴν (αὐτόθι), Ὡδὴ δ'. Τροπ. α'. «Ἀὐλῷ νῦν ἰπταθεῖς πρὸς τὰ αὐλα» — Ἐτι δὲ καὶ τὸ, τεθνήξαντες, ἀντὶ τοῦ θανόντες. ὡς εἰς τὴν Ε'. Ἀπρ. Ὡδὴ δ'. Τροπ. α'. «καὶ εὐσεβῶς τεθνήξαντες», καὶ ἄλλα. — Ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τὸ, τέξασα, ἄλλαχού τῶν Θεοτοκίων.

§. 19. Ταῦτα πάντα λοιπὸν, καὶ τοὶ μὴ φθείροντα τὸν ρυθμὸν, μηδὲ τὴν σύνταξιν ἢ τὴν ἐννοιαν παραβλάπτοντα ὅλως, διορθοῦσι μολοντοῦτο τινές, κατὰ τοὺς κοινοτέρους, καὶ τὴν σήμερον μᾶλλον συνηθεις, κανόνας τῆς Γραμματικῆς. Εἰς τὴν ἡμετέραν ὁμοῦς ἐκδοσὶν ἀφείθησαν ἀνέπαφα πανταχοῦ, τὸ μὲν, διὰ τὸ πρὸς τοὺς ἱερούς Ὑμνογράφους ὀφειλόμενον σέβας. τὸ δὲ, καὶ εἰς γνώρισμα τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχεν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἱερῶν ἁσμάτων.

§. 20. Τὰ δὲ Συναξάρια, μὴ ἔχων πρωτότυπον Ἑλληνικὸν πρὸς βοήθειαν, διώρθωσα ἐκ τῆς ἀπλοῦ Συναξαριστοῦ τοῦ μακαρίτου Νικοδήμου. διώρθωσα δὲ, καθὼς περὶ τούτου ἐγνωμοδότησεν ἡ αὐτοῦ Παναγιότης ὁ κύριος Γρηγόριος, ἐκείνα μόνον, τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς Μηναίοις τυπωθέντα, κατὰ τοὺς φαινομένους αὐτῶν σολοικισμοὺς, ἢ ἀσυνταξίας, χωρὶς νὰ προσθέσω ἄλλα ἀνεώτερα, ἐξ ὧν φέρει ὁ Συναξαριστής, ἢ ν' ἀφαιρέσω ἐξ ἐναντίας τί ἐκ τῶν προτέρων, εἰ μὴ ὅσα καὶ ὁ Νικόδημος εἶρε περιττά, δις καὶ τρίς τὰ αὐτὰ τετυπωμένα — Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Συναξαριστοῦ διώρθωσα καὶ τινὰ κύρια ὀνόματα, καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς στίχους, Ἰαμβικούς τε καὶ Ἡρωϊκούς, ὅσοι προὔπῃρχον εἰς τὰ Μηναια. Ὅπου δὲ ὁ ἡρωϊκὸς οὗτος ἔλειπε, προσέθηκα καὶ αὐτὸν μετὰ τὸ Ἰαμβικὸν δίστιχον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐορταζομένου Ἀγίου, οὗ τινος καὶ ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται. Καὶ Συναξάρια δὲ μετέθηκα πολλὰ ὡς καὶ ὁ Νικόδημος, ἐκτετοπισμένα ὄντα τὸ πρότερον εἰς ἄλλην ἡμέραν τυχόν, ἢ καὶ εἰς ἄλλον Μῆνα ἐνίστε, ὡς τὸ τοῦ Ἀγίου Ἡσυχίου (Μαρτίου Β'), ἐρριμένον μακρὰν εἰς τὴν Γ'. τοῦ Μαΐου μηνός. ἢ εἰς τὴν αὐτὴν μὲν εὐρισκόμενα ἡμέραν, ἀτάκτως ὁμοῦς καὶ πρωθυστερον. ἐκ τοῦ ὁποίου συνέβαινε πολλάκις ἐτέρου μὲν Ἀγίου Ἀκολουθία νὰ ψάλλεται, ἐτέρου δὲ Συναξαρίου νὰ προηγῇται μετὰ τὴν Σ'. Ὡδὴν. ὡς π. χ. εἰς τὴν ΚΔ'. Ἀπριλίου, ὅπου ἡ μὲν Ἀκολουθία εἶναι τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, μετὰ δὲ τὴν Σ'. Ὡδὴν προηγούντο καὶ στίχοι καὶ Συναξάριον τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

§. 21. Ὅτι δὲ καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ διώρθωσα στίχους τινάς, λέγω ἐνταῦθα τὴν αἰτίαν.

Α'. Εἰς τὴν Γ'. Νοεμβρίου, ὁ μὲν Ὑμνογράφος ἀναφέρει πεντάκις ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ, οὐ μόνον εἰς τὸ τετυπωμένον Μηναιόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Κουτλουμουσιανὸν χειρόγραφον. (καθότι τὸ τῆς Χαλκῆς μεμβράϊνον οὐκ ἔχει τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην). ἀναφέρει, λέγω, ἐξ ὀνόματα ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, τῶν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐορταζομένων. τσαῦτα ἐπιγράφει καὶ τὸ Μηναιὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἐσπερινοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Σ'. Ὡδὴν, αὐτό τε τὸ Μηναιὸν καὶ ὁ Συναξαριστής ἐπιγράφουσι πέντε μόνον, παρασιωπώμενου τοῦ Τερτίου. Πεντάδα μυστῶν λέγουσι καὶ οἱ στίχοι εἰς τὸ Μηναιὸν καὶ εἰς τὸν Συναξαριστήν. Ταύτην λοιπὸν τὴν Πεντάδα μετέβαλον εἰς Ἑξάδα. ὡσαύτως καὶ τὸ Πεντάς ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ

στίχῳ εἰς τὸ Ἑξάς, συμφώνως δηλαδὴ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑορταζομένων.

Β'. Εἰς τὴν ΙΔ'. Δεκεμβρίου, τὸ μὲν Μηναιὸν εἶχεν, Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, κλάδον ὁ πρίων. Ὁ δὲ Συναξαριστὴς ἐτύπωσεν.

Οὐ δένδρινήν σε, Θύρσε, Δύραν ὁ πρίων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ Δύρσος σημερινὴ κλάδον, ἢ ῥάβδον (βέργαν) ἐλαφρά, καὶ ὁμαλήν, καὶ εὐθραυστον, καὶ ἰπειδὴ ὁ τῶν στίχων τέτων ποιητὴς παίζει πολλάκις πρὸς τὰ ὀνόματα, ἀφ' οὗ καὶ τὸν κλάδον τοῦ Μηναιίου, καὶ τὴν Δύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἔγραψα προτιμότερον. Δύρσον, οὕτως.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, Δύρσον ὁ πρίων.

Ὅπερ ἐμφαίνει εὐφρεστέραν καὶ χαριεστέραν παιδίαν τοῦ ὀνόματος, κυρίως καὶ προσηγορικῶς λαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ. Ἰσως δὲ καὶ τὸ Δύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἐκ τοῦ Δύρσον παρεφθάρη, ἂν συγχωρῆται νὰ εἰκάσῃ τις τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς συστοιχίας ἀμφοτέρων τῶν λέξεων.

Γ'. Εἰς τὴν Δ'. Ἰανουαρίου, τὸ μὲν Μηναιὸν οὐκ ἔχει ὁλοτελῶς εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένους Ὁ. Ἀποστόλους· τοῦ δὲ εἰς τὸν Συναξαριστὴν διστίχου,

Τοὺς ἐβδομήκοντα σοφοὺς Ἀποστόλους,

Καὶ συνάμα τοὺς πάντας τιμᾶσθαι Δίμεις,

ἄκωλος ὁ πρῶτος, καὶ ἀμφοτέροι ἀμετροί· διὸ μετεποίησα αὐτοὺς τὸ ἀκόλουθον,

Τοὺς ἑβδομήκοντ' ἐκκλησίαις Ἀποστόλους

Καὶ ὡδ' ὁμοῦ σύμπαντα εὐφημεῖν Δίμεις.

Δ'. Εἰς τὴν Α'. Ἰουλίου, πέντε ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ἑορταζομένων, τὸ μὲν Μηναιὸν ὀνομάζει τοὺς δύο μόνον εἰς τὸ Ἰαμβικὸν δίστιχον, καὶ εἰς τὸν Ἡρωϊκόν· ὁ δὲ Συναξαριστὴς, προσθεὶς δύο ἔτερα δίστιχα διὰ τοὺς λοιποὺς τρεῖς, ἐπιφέρει ἔπειτα εἰς τὸν Ἡρωϊκόν, Τίσσαις, καὶ οὐχὶ πέντε. Τούτους λοιπὸν τοὺς πέντε συνάψας ἐγὼ εἰς ἓν μόνον δίστιχον, συντομίας χάριν, διώρθωσα συμφώνως καὶ τὸν Ἡρωϊκόν.

Ἐπαινετός, Κρήσκης τε, καὶ Σιλουανός,

Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνεῖσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ εὐρήσει στίχους διωρθωμένους, καὶ ὀνομαστὶ εἰς τὴν ΙΒ'. Ἀπριλίου, χωρὶς ν' ἀναφέρω αὐτοὺς ἐνταῦθα. Καὶ αὕτη μὲν ἢ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὀλικὴ διόρθωσις τῶν ἐν τοῖς Μηναιαῖς ἐμπεριεχομένων.

§. 22. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν παρούσαν ἐκδοσιν ἐγένετο καὶ προσθήκαι τινές, σημειῶ καὶ ταύτας ἐνταῦθα.

Ἐν πρώτοις, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, κατεχώρισα εἰς ὅλον τὸ Δωδεκάμηνον τὸ Τυπικὸν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν μὲν εἰθιμένην εἰς αὐτὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, νεωστὶ δὲ διακοινωθεῖσαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν· ὁ δὲ λόγος τῆς καταχωρήσεως ταύτης, κατὰ τὴν γνώμην τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, εἶναι σαφής. Καθότι, ἀφ' οὗ ἁπαξ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἔφθασε νὰ δημοσιεύσῃ Τυπικόν, καὶ νὰ διαδώσῃ αὐτὸ εἰς πάσας τὰς κατὰ πόλιν καὶ κώμην Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων, διὰ νὰ διατηρῆται πανταχῇ ἡ πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν διάκονον ἀπαιτημένη εὐταξία

καὶ συμφωνία, ἐπόμενον ἦτο, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον νὰ συγχωνευθῇ τὸ αὐτὸ Τυπικόν, διὰ νὰ εἰπω οὕτω, καὶ νὰ συντυπωθῇ μετὰ τῶν Μηναιῶν, διανεμηθῶντων τῶν Κεφαλαίων αὐτοῦ εἰς τὰς διαφορὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάς, ὅπου ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει. Καὶ οὕτως οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν προΐσταται, ἔχοντες πρόχειρον, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον, τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ τὴν ὁδηγίαν, προταττομένην πάντοτε μιᾶς ἐκάστης ἑορτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἡ διάταξις γίνεται, νὰ διεσθύνωσιν εὐκόλως, καὶ ἄνευ χασμωδίας τινός, τὰς Ἐκκλησιαστικὰς τῶν Ἀκολουθίας, ὅταν μάλιστα συμπέσωσι δύο καὶ τρεῖς ἑορταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

§. 23. Ὅτι δὲ τῆς τυπικῆς ταύτης διατάξεως ἐξαιρῶνται οἱ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις διατρίβοντες, ἐδήλωσε τῆτο ἡ αὐτὴ Μεγάλη Ἐκκλησία, ῥητῶς εἰπούσα εὐθὺς ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ εἰρημίνε Τυπικοῦ· «Τὰ ἱερά Μοναστήρια, » φυλάττοντα κατὰ χρέος ἀπαραίτητον τὰ ἀρχαῖα Τυπικά, » ἢ καὶ αὐτὰ τὰ Κτιτορικὰ ἕκαστον, ἀκολουθοῦσιν ἀπαραβάτως τὰς ἰδίας τάξεις, ὡς ἐξ ἀρχῆς ὥριται διὰ τοὺς » ἐν αὐτοῖς μοναστάς, οἵτινες καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἡμερο- » νυκτίου ἐν προσευχαῖς μακραῖς, κατανυκτικαῖς τε δεή- » σεσι, καὶ ὁλονύκτοις ἀγρυπνίαις διανύουσιν, ὑψηλότερον » τοῦ κοσμικοῦ βίου διάγοντες ».

§. 24. Τῇ γνώμῃ τοῦ αὐτοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, προσετέθη εἰς τὴν Α'. Ἰουνίου ὁ ἐν τοῖς χειρογράφοις κοινὸς Κανὼν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου. Ἡ δὲ προσθήκη αὕτη, ἐνῷ ἀπαλλάττει τὸν Κανονάρχην ἀπὸ τῆς συνεχῆς μεταπηδήσεως, κατ' ἐκάστην ὥδην, νῦν μὲν εἰς τοὺς Κανόνας τῶν Κορυφαίων, νῦν δὲ εἰς τὸν τῶν Δώδεκα, ἐκπληροῖ ἐν ταύτῃ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς τυπικῆς διατάξεως συντομώτερα, συνυμνεμένων δὲ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Κανόνος ἀμφοτέρων τῶν Κορυφαίων.

§. 25. Μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καταδασιν τοῦ Γρηγορίου τούτου (τῇ ΚΘ'. Φεβρουαρίου, 1840), καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀντίδασιν τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Παναγιωτάτου κυρίου Ἀνθίμου τοῦ Δ', ἀνέφερα καὶ πρὸς τὴν αὐτὴ Παναγιότητα τὴν κατὰ προτροπὴν καὶ γνώμην τῶν προκατόχων αὐτοῦ, ἐνασχολησίν μου εἰς τὴν τῶν Μηναιῶν διόρθωσιν. Ὁ δὲ, ἀσμίμως ἀποδεξάμενος τὸ ἔργον, καὶ εἰς τὴν τούτου ἐξακολουθήσιν καὶ ἀποπεράτωσιν προσεπενισχύσας με διὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ εὐχῶν, ἐπίταξέ μοι νὰ καταχωρήσω εἰς τὴν ΙΑ'. Ἰουλίου τὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ φαλλομένην ἑορτάσιμον Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγίας Εὐφημίας, ἵνα, κατὰ τὴν γνώμην τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, ἑορτάζωσιν αὐτὴν κατὰ χρέος καὶ πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι, ὡς κυρώσασαν τῆς Πίστεως τὸν Ὅρον. Εἰς δὲ τὸ μετὰ τὴν Ε'. Ὡδὴν Συναξάριον ταύτης τῆς Ἀκολουθίας ἀναφέρεται ἱστορικῶς καὶ ἡ, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς σήμερον, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακόμισις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς Ἀγίας Εὐφημίας. Κατ' ἐπιταγὴν ἔτι τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος ἐπέγραψα, ὅτι ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν (τὴν μετὰ τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου), τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου, καὶ οὐχὶ τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον (6). Ὁ αὐτὸς Πα-

(6) Μεγάλη ἀταξία καὶ σύγχυσις ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην μετὰ τῶν τετυπωμένων καὶ τῶν χειρογράφων Μηναιῶν. Καθότι πάντα μὲν κοινῶς ἐπιγράφουσιν αὐτὴν, Ἀκολουθίαν τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Εἴτα τὸ μὲν Κρυτλουμεισιανὸν χειρόγραφον ἔχει τρία μόνον Πρόσμοια τῶν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Κυρ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν)· τὸ δὲ τῆς Χαλκίδος, αὐτὰ τε τὰ τρία, καὶ τρία ἔτερα, ἐπιγραφόμενα μὲν, Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου πόλεως τοῦ Νέου, διαλαμβάνοντα δὲ περὶ τῶν ἐπτά Συνόδων· διαφώρα δὲ ὅσοντι ταῦτα παρὰ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον (μετὰ τὴν ΙΑ'. Οκτωβρίου), ποίημα ὄντα καὶ κείμενα τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ. Κανόνα δὲ ἔχοντα

ναγιώτατος κύριος Ἀνθίμος ἰδὼν μοι δύο Ἀπολυτίκια, ἰδιοχείρως γεγραμμένα, ἐπιτάξας μοι νὰ καταχωρήσω αὐτὰ εἰς τὰ Μηναια· τὸ μὲν τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίου (Σεπτ. Γ'), ποίημα τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος· τὸ δὲ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Γουλύτης (Ἰουλίου ΙΕ'), ποίημα τῆς πρώτης Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Ε'.

§. 26. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Κωνσταντίου Α', τοῦ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος Προλόγου μνημονευθέντος, προσέθηκα, ἐκ τῆς Πανθίκτης αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης (Νοεμ. ΚΕ'). Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς, καὶ τρία Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου. Ἡ αὐτοῦ Παναγιότης, ἐρωτηθεῖσα παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς αἰρίσεως τοῦ Μαμωνᾶ, καὶ τίς ὁ Μαμωνᾶς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν Ὑμνογράφων ἀναφερόμενος (Ὀκτωβρ. ΙΖ'. Ὡδὴ δ'. Τροπάριον γ'. καὶ Ἰουνίου Β'. Ὡδὴ α'. Τροπάριον γ'), ἀπεκρίθη μοι ἐγγράφως τὰ δέοντα πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας μου, τὰ ὁποῖα καὶ ὑπεσημείωσα αὐτολεξεῖ εἰς τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον τοῦ Ὀκτωβρίου, πρὸς γνῶσιν καὶ ἄλλων, εἰάν τυχὸν ἀγνοῶσι καὶ αὐτοί, ὅπερ καὶ γὰρ. Καὶ ἄλλα μοι δι' ἀπορίας ἔλυσεν ὁ σεβασμιος οὗτος καὶ πολυτίτωρ ἀνὴρ, καὶ εἰς πολλὰ ἐζήτησα τὴν γνώμην του. Ἀνέγνω προσέτι ὁ αὐτὸς μετ' ἐπιστάσις καὶ ὁλόκληρον τὸν Δεκέμβριον, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτῷ γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 27. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν, προσετέθησαν ἔτι ἐκ μὲν τῶν χειρογράφων τὰ ἐξῆς· Δοξαστικὸν ἰδιόμειλον εἰς τοὺς Αἶνους τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ (Ὀκτωβρ. Ε'), τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεί Ὑπικού, δὲν ὑπῆρχεν ὅμως εἰς τὰ Μηναια—Προσόμοια τῶν Αἱνῶν τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου (Ὀκτωβρ. Θ'), πρὸς δοξολογίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐκ τῆς χορείας τῶν Δώδεκα—Ὁ Κανὼν, καὶ τὸ μετὰ τὴν γ'. Ὡδὴν Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ (Μαΐου ΙΒ'), πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τούτου Ἀκολουθίας· ἔτι δὲ καὶ Ἐξαποστειλάριον κοινὸν τοῦ τε Ἀγ. Ἐπιφανίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ—Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων (Ἰουλ. Α')· καὶ ἕτερον τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τῆς ἐν τῷ Ἀθῶ (Ἰουλ. Ε') πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τῆς κολοβωμένης Ἀκολουθίας, ἐχούσης μὲν πάντα, ἔτι δὲ καὶ Λιτὴν, μὴδὲν δὲ Κάθισμα—Ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ εἰς τοῦ Σταυροῦ τὴν Πρόδον (Αὐγ. Α')—Μικρὸς Ἐσπερινὸς εἰς τὴν Διοποτικὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Αὐγούστου Ε'), καὶ Ἀντίφωνα εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτὴν, ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου—Ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ εἰς τὰ Καταδίσια τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου (Αὐγέστου ΔΑ'). Ἐνῆλλαγν δὲ καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων (Ἰουλίου Α')· καθότι τὸ μὲν ἐν τοῖς Μηναιοῖς Συναξάριον ἐπιγράφει, ὅτι ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς ἐν Ῥώμῃ· ὁ δὲ πληρίστερος τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῆς προσθέτει, ὅτι καὶ κατήγοντο ἀπὸ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην· ὁ δὲ εἰς

ἀμφότερα τὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ ποιηθέντα εἰς τὰς ἑπτὰ Συνόδους. Ἐξ ἐναντίας τὰ τετυπωμένα, μετὰ τὴν προρρήθεισαν κοινὴν ἐπιγραφὴν, ἔχουσιν ἑπειτα καὶ Προσόμοια καὶ Κανόνας, περὶ τῆς Δ' καὶ Ε' μόνον Συνόδου διαλαμβάνοντα· τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς Συναξάριον ἀναφέρει τὴν Δ' μόνον. Ὁ Νικοδήμος, τυπώσας ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰελίου, τὸν ἀνωτέρω Κανόνα τοῦ Γερμανοῦ, προέταξεν αὐτοῦ καὶ τὰ εἰς τὴν Ζ' Συνόδον Προσόμοια, περὶ τῶν ἑπτὰ Συνόδων διαλαμβάνοντα καὶ αὐτὰ, διὰ νὰ συμπάλλωνται ὁμοῦ, καθὼς καὶ ἀρμόζει τῷ ὄντι. Ἀλλὰ τότε πάλιν ἀπαιτῶνται ἄλλα Προσόμοια διὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζ' Συνόδου. Περὶ τούτων πάντων λοιπὸν ἐρωτηθεὶς ὁ ἀνωτέρω Παναγιώτατος κύριος Ἀνθίμος, ἐπέταξε μοι νὰ ἐπιγραφῶ μόνον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τὸ ὄνομα τῆς Δ' Συνόδου, συμφώνως δηλαδὴ μετὰ τὸ Συναξάριον, χωρὶς νὰ μετακινήσω ἄλλο τι, ὡς καὶ ἐποίησα.

αὐτὴν τὴν ἡμέραν Κανὼν, Ὡδὴ ε'. Τροπάριον α'. λέγει· Ἀνατολῆς ὁ ῥωμῆμενοι τῆς ὀντως φωτοδότιδος· ἐξ οὗ δὴλον, ὅτι ὁ Κανὼν οὗτος ἐμλουργήθη διὰ τοὺς ἐν τῇ Α'. Νοεμβρίῳ ἑορταζομένους, τῆς ἐξ Ἀσίας ὄντας. Ὅθεν ἀντὶ τοῦ Κανόνος τούτου, ἐτίθη ἕτερος ἐκ τῶν Χειρογράφων, ὃς τις οὐδὲν μὲν περὶ τῆς πατρίδος τῶν Ἀγίων διαλαμβάνει, οὐδὲ περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ προειρημένος· εἶναι ὅμως τοῦλάχιστον ὁμαλώτερος πρὸς ψαλμωδίαν, διὰ τοὺς συνηθεστάτους αὐτοῦ Ἑίρμους, τὸ, Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας, κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν χειρογράφων.

Ἐκ δὲ τῆς Ὑπικῆς τῆς Μεγίλης Ἐκκλησίας προσετέθησαν, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκης (Σεπτεμβ. Α')—Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἐσπερινοῦ, Δοξαστικά δύο, καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου (Δεκεμβ. ΙΕ')—Ἀντίφωνα εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Τελευταῖον προσετέθησαν ἐκ τοῦ Ἑίρμολογίου τὰ Μεγαλυνάρια τῶν Χριστουγέννων, τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος μετὰ τῶν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, τῶν Θεοφανείων, καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, διὰ νὰ ἔχη ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον κατὰ σειρὰν, καὶ νὰ μὴ ζητῇ αὐτὰ τῇδε καὶ ἐκεῖσε.

Ἀνεπληρώθη δὲ καὶ ἡ ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Ἱεραρχῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου (Ἰανουαρίῳ ΙΗ') ἐκ τῆς φυλλάδος αὐτῶν, τῆς νεωστὶ τυποθείσης, ἀδεία μὲν Ἐκκλησιαστικῇ, δαπάνῃ δὲ τοῦ παναγίου Ταφου.

§. 28. Ἐπειδὴ δὲ εἰς πᾶσαν Διοποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν Ἑορτὴν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Προεορτίων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, σχολάζει μὲν ἡ Παρακλητικὴ, ψάλλονται δὲ πάντα τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ Μηναια εἰς πολλάς τῶν Ἑορτῶν τούτων δὲν ἔχουσι Καθίσματα, ἀνεπλήρωσα ταῦτα ἐκ τῶν χειρογράφων. Τὴν ἀναπλήρωσιν ταύτην δύναται τις νὰ πληροφορηθῇ, εἰάν, παραβίλλων τὴν παρούσαν ἐκδοσιν πρὸς τὰς προλαβούσας, παρατηρήσῃ τὰ Μεθόρτα τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, τὰ Μεθόρτα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τὰ Προεόρτια καὶ Μεθόρτα τῶν Ἑισοδίων, τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀλλὰ καὶ ὅσα ἰδιόμειλα τῶν τριούτων Ἑορτῶν, ψαλλόμενα μὲν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰ Προεόρτια καὶ εἰς τὰ Μεθόρτα, σημειούμενα δὲ μόνον, παραπέμπουσι τὸν Ἀναγνώστην διὰ τοῦ, Ζήτηε εἰς τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα τόπον τῆς Ἑορτῆς ὅπου ἀπαξ ἐτυπώθησαν, ἀνετύπωσα καὶ ταῦτα δις καὶ τρίς, ὁσάκις, ἐκάλεσεν ἡ χρεια, δὲ νὰ ἀπαλλάξω τὸν ἀναγνώστην ἀπὸ τῆς ζητήσεως ταύτης τὸν κόπον.

§. 29. Τὸ αὐτὸ ἔκαμον καὶ πολλαχοῦ τοῦ Δωδεκαμήνου, ὅπου ἔλειπεν ἢ μετὰ τὰ Δοξαστικά δογματικὸν τι ἰδιόμειλον Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ μετὰ τὰ Καθίσματα Θεοτοκίον ὁμοιον. Τοιοῦτον μάλιστα ἦτο τὸ ἀξιοσημείωτον ἐκεῖνο Θεοτοκίον· Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον, δις σημειούμενον εἰς τὸν Ἰουνίου μῆνα (τῇ Δ' καὶ ΙΓ'), μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὡδῆς, οὐ μόνον εἰς αὐτὸν τὸν Ἰούνιον δὲν εὕρισκετο, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοὺς ἐφεξῆς δύο μῆνας, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου, καὶ ἀπαντᾶται κατὰ τὴν ΚΕ' μόνον τοῦ Σεπτεμβρίου. Τοιοῦτον ὡσαύτως τὸ καὶ πάντων σπανιώτατον Προσόμοιον Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον πρὸς τὸ, Ὅσιε Πάτερ, τὰ ὁποῖα δις καὶ μόνον, καὶ εἰς μόνον τὰ Κουτλουμουσιανὰ χειρόγραφα ἐδυνήθη ν' ἀπαντήσω τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ΙΘ' καὶ ΚΒ' Ἀπριλίου· καὶ ἐκείθεν μεταγράψας αὐτὰ, προσέθηκα εἰς Δοξαστικὸν μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου (Δεκεμ. Ζ').

§. 20. Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν Πασχαλίων, ὅτι, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρῶμῳτάτα, ἢ μὲν Μεγάλη Τεσσαρ-

στίχῳ εἰς τὸ Ἑξάς, συμφώνως δηλαδή με τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑορταζομένων.

Β'. Εἰς τὴν ΙΔ'. Δεκεμβρίου, τὸ μὲν Μηναιὸν εἶχεν,

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, κλάδον ὁ πρίων.

Ὁ δὲ Συναξαριστὴς ἐτύπωσεν.

Οὐ δένδρινήν σε, Θύρσε, Δύραν ὁ πρίων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ Δύρσος σημαίνει κλάδον, ἢ ῥάβδον (βέργαν) ἐλαφρά, καὶ ὁμαλήν, καὶ εὐθραυστον, καὶ ἐπειδὴ ὁ τῶν στίχων τέτων ποιητὴς παίζει πολλάκις πρὸς τὰ ὀνόματα, ἀφίς ἐγὼ καὶ τὸν κλάδον τοῦ Μηναιίου, καὶ τὴν Δύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἔγραψα προτιμότερον· Δύρσον, οὕτως.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, Δύρσον ὁ πρίων.

Ὅπερ ἐμφαίνει εὐφαιότεραν καὶ χαριεστέραν παιδίαν τοῦ ἐνόματος, κυρίως καὶ προσηγορικῶς λαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ. Ἰσως δὲ καὶ τὸ Δύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἐκ τοῦ Δύρσον παρεφθάρη, ἂν συγχωρῇται νὰ εἰκάσῃ τις τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς συστοιχίας ἀμφοτέρων τῶν λέξεων.

Γ'. Εἰς τὴν Δ'. Ἰανουαρίου, τὸ μὲν Μηναιὸν οὐκ ἔχει ὁλοτελῶς εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένους. Ο'. Ἀποστόλους· τοῦ δὲ εἰς τὸν Συναξαριστὴν διστίχου,

Τοὺς ἑβδομήκοντα σοφοὺς Ἀποστόλους,

Καὶ συνάμα τοὺς πάντας τιμᾶσθαι Δίμης,

ἄκωλος ὁ πρῶτος, καὶ ἀμφοτέροι ἀμετροί· διὸ μετεποίησα αὐτοὺς τὸ ἀκόλουθον,

Τοὺς ἑβδομήκοντ' εὐκλείς Ἀποστόλους

Καὶ ὧδ' ὁμοῦ σύμπαντα εὐφημεῖν Δίμης.

Δ'. Εἰς τὴν Α'. Ἰουλίου, πέντε ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ἑορταζομένων, τὸ μὲν Μηναιὸν ὀνομάζει τοὺς δύο μόνον εἰς τὸ Ἰαμβικὸν δίστιχον, καὶ εἰς τὸν Ἡρωϊκόν· ὁ δὲ Συναξαριστὴς, προσθεὶς δύο ἑτέρα δίστιχα διὰ τοὺς λοιπὰς τρεῖς, ἐπιφέρει ἔπειτα εἰς τὸν Ἡρωϊκόν, Τί σαρεις, καὶ οὐχὶ πέντε. Τούτους λοιπὸν τοὺς πέντε συνάψας ἐγὼ εἰς ἓν μόνον δίστιχον, συντομίᾳς χάριν, διώρθωσα συμφώνως καὶ τὸν Ἡρωϊκόν.

Ἐπαινετὸς, Κρήσκης τε, καὶ Σιλουανός,

Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνεῖσθων ἅμα.

Πέντ' ἴβαν ἐκ βιότου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ εὐρήσκει στίχους διωρθωμένους, καὶ ὀνομαστὶ εἰς τὴν ΙΒ'. Ἀπριλίου, χωρὶς ν' ἀναφέρω αὐτοὺς ἐνταῦθα. Καὶ αὕτη μὲν ἢ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὀλικὴ διόρθωσις τῶν ἐν τοῖς Μηναιαῖς ἐμπεριεχομένων.

§. 22. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν παρούσαν ἔκδοσιν ἐγένοντο καὶ προσθήκαι τινεῖς, σημειῶ καὶ ταύτας ἐνταῦθα.

Ἐν πρώτοις, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, κατεχώρισα εἰς ὅλον τὸ Δωδεκάμηνον τὸ Τυπικὸν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν μὲν εἰθιμένην εἰς αὐτὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, νεωστὶ δὲ διακοινωθεῖσαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῶν Ὁρθόδεων Ἐκκλησιᾶς· ὁ δὲ λόγος τῆς καταχωρήσεως ταύτης, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος, εἶναι σαφής. Καθότι, ἀφ' οὗ ἅπαξ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἔφθασε νὰ δημοσιεύσῃ Τυπικόν, καὶ νὰ διαδώσῃ αὐτὸ εἰς πάσας τὰς κατὰ πόλιν καὶ κώμην Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθόδεων, διὰ νὰ διατηρῇται πανταχῇ ἡ πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν διάκονον ἀπαιτημένη εὐταξία

καὶ συμφωνία, ἐπόμενον ἦτο, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον νὰ συγχωνευθῇ τὸ αὐτὸ Τυπικόν, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, καὶ νὰ συντυπωθῇ μετὰ τῶν Μηναιῶν, διανεμηθῶντων τῶν Κεφαλαίων αὐτοῦ εἰς τὰς διαφορὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτᾶς, ὅπου ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει. Καὶ οὕτως οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν προϊστάμενοι, ἔχοντες πρόχειρον, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον, τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ τὴν ὁδηγίαν, προταττομένην πάντοτε μιᾶς ἑκάστης ἑορτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἡ διάταξις γίνεται, νὰ διευθύνωσιν εὐκόλως, καὶ ἄνευ χασμωδίας τινός, τὰς Ἐκκλησιαστικὰς τῶν Ἀκολουθίας, ὅταν μάλιστα συμπίσωσι δύο καὶ τρεῖς ἑορταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

§. 23. Ὅτι δὲ τῆς τυπικῆς ταύτης διατάξεως ἐξαιρῶνται οἱ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις διατριβόντες, ἐδήλωσε τὸτο ἡ αὐτὴ Μεγάλη Ἐκκλησία, ῥητῶς εἰποῦσα εὐθὺς ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ εἰρημίνε Τυπικοῦ· « Τὰ ἱερά Μοναστήρια, » φυλάττοντα κατὰ χρέος ἀπαραίτητον τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ, » ἢ καὶ αὐτὰ τὰ Κιτιορικὰ ἕκαστον, ἀκολουθοῦσιν ἀπαραβάτως τὰς ἰδίας τάξεις, ὡς ἐξ ἀρχῆς ὄρισται διὰ τοὺς » ἐν αὐτοῖς μοναστάς, οἵτινες καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἡμερο- » νυκτίου ἐν προσευχαῖς μακραῖς, κατανυκτικαῖς τε δεή- » σεσι, καὶ ὁλονύκτοις ἀγρυπνίαις διανύουσιν, ὑψηλότερον » τοῦ κοσμικοῦ βίου διάγοντες ».

§. 24. Τῇ γνώμῃ τοῦ αὐτοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, προσετέθη εἰς τὴν Α'. Ἰουνίου ὁ ἐν τοῖς χειρογράφοις κοινὸς Κανὼν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου. Ἡ δὲ προσθήκη αὕτη, ἐνῷ ἀπαλλάττει τὸν Κανονάρχην ἀπὸ τῆς συνεχῆς μεταπηδήσεως, κατ' ἑκάστην ὥδην, νῦν μὲν εἰς τοὺς Κανόνας τῶν Κορυφαίων, νῦν δὲ εἰς τὸν τῶν Δώδεκα, ἐκπληροῖ ἐν ταύτῃ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς τυπικῆς διατάξεως συντομώτερα, συνυμνημένων δὲ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ Κανόνας ἀμφοτέρων τῶν Κορυφαίων.

§. 25. Μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Σρόνου κατάβασιν τοῦ Γρηγορίου τούτου (τῇ ΚΘ'. Φεβρουαρίου, 1840), καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀντίβασιν τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Παναγιωτάτου κυρίου Ἀνθίμου τοῦ Δ', ἀνέφερα καὶ πρὸς τὴν αὐτὴ Παναγιότητα τὴν κατὰ προτροπὴν καὶ γνώμην τῶν προκατόχων αὐτοῦ, ἐνασχέλησιν μου εἰς τὴν τῶν Μηναιῶν διόρθωσιν. Ὁ δὲ, ἀσμένως ἀποδεξάμενος τὸ ἔργον, καὶ εἰς τὴν τούτου ἐξακολουθήσιν καὶ ἀποπεράτωσιν προσεπεισχύσας με διὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ εὐχῶν, ἐπέταξέ μοι νὰ καταχωρήσω εἰς τὴν ΙΑ'. Ἰουλίου τὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψαλλομένην ἑορτάσιμον Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγίας Εὐφημίας, ἵνα, κατὰ τὴν γνώμην τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, ἑορτάζωσιν αὐτὴν κατὰ χρέος καὶ πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι, ὡς κυρώσασαν τῆς Πίστεως τὸν Ὅρον. Εἰς δὲ τὸ μετὰ τὴν ε'. Ὁδὴν Συναξαρίου ταύτης τῆς Ἀκολουθίας ἀναφέρεται ἱστορικῶς καὶ ἡ, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς σήμερον, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακόμισις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς Ἀγίας Εὐφημίας. Κατ' ἐπιταγὴν ἔτι τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος ἐπέγραψα, ὅτι ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν (τὴν μετὰ τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου), τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου, καὶ οὐχὶ τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον (6). Ὁ αὐτὸς Πα-

(6) Μεγάλη ἀταξία καὶ σύγχυσις ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην μετὰ τῶν τετυπωμένων καὶ τῶν χειρογράφων Μηναιῶν. Καθότι πάντα μὲν κοινῶς ἐπιγράφουσιν αὐτὴν, Ἀκολουθίαν τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Εἴτα τὸ μὲν Κουτλουμεσιανὸν χειρόγραφον ἔχει τρία μόνον Πρόσφοις τῶν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Κυρ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν)· τὸ δὲ τῆς Χάλκης, αὐτὰ τε τὰ τρία, καὶ τρία ἑτερα, ἐπιγραφόμενα μὲν, Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου πόλεως τοῦ Νέου, διαλαμβάνοντα δὲ περὶ τῶν ἐπτά Συνόδων· διάφορα δὲ δηλονότι ταῦτα παρὰ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον (μετὰ τὴν ΙΑ'. Οκτωβρίου), ποίημα ὄντα κἀκεῖνα τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ. Κανόνα δὲ ἔχουσιν

ναγιώτατος κύριος Ἀνθίμος ἔδωκε μοι δύο Ἀπολυτίκια, ἰδιοχείρως γεγραμμένα, ἐπιτάξας μοι νὰ καταχωρήσω αὐτὰ εἰς τὰ Μηναῖα· τὸ μὲν τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίου (Σεπτ. Γ'), ποίημα τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος· τὸ δὲ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Γουλῆττης (Ἰουλίου ΙΕ'), ποίημα τῆς πρώτης Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Ε'.

§. 26. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Κωνσταντίου Α', τοῦ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος Προλόγου μνημονευθέντος, προσέθηκα, ἐκ τῆς Πανθίκτης αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης (Νοεμ. ΚΕ'). Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς, καὶ τρία Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου. Ἡ αὐτοῦ Παναγιότης, ἐρωτηθεῖσα παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς αἰρέσεως τοῦ Μαμωνᾶ, καὶ τίς ὁ Μαμωνᾶς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν Ὑμνογράφων ἀναφερόμενος (Ὀκτωβρ. ΙΖ'. Ὡδὴ δ'. Τροπάριον γ'. καὶ Ἰουνίου Β'. Ὡδὴ α'. Τροπάριον γ'), ἀπεκρίθη μοι ἐγγράφως τὰ δέοντα πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας μου, τὰ ὁποῖα καὶ ὑπισχημείωσα αὐτελεξεῖ εἰς τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον τοῦ Ὀκτωβρίου, πρὸς γυνῶσιν καὶ ἄλλων, εἰάν τυχὸν ἀγνοῶσι καὶ αὐτοί, ὅπερ καὶ γὰρ. Καὶ ἄλλα μου δὲ ἀπορίας ἔλυσεν ὁ σεβασμιος οὗτος καὶ πολυτίτωρ ἀνὴρ, καὶ εἰς πολλὰ ἐζήτησα τὴν γνώμην του. Ἀνέγνω προσέτι ὁ αὐτὸς μετ' ἐπιστάσιας καὶ ὁλόκληρον τὸν Δεκέμβριον, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτῷ γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 27. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν, προσετέθησαν ἐτι ἐκ μὲν τῶν χειρογράφων τὰ ἐξῆς· Δοξαστικὸν ἰδιόμιλον εἰς τοὺς Αἶνους τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ (Ὀκτωβ. Ε'), τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεί Ὑπικου, δὲν ὑπῆρχεν ὁμοῦ εἰς τὰ Μηναῖα—Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου (Ὀκτωβ. Θ'), πρὸς δοξολογίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐκ τῆς χορείας τῶν Δώδεκα—Ὁ Κανὼν, καὶ τὸ μετὰ τὴν γ'. Ὡδὴν Καθίσμα τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ (Μαΐου ΙΒ'), πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τοῦτοῦ Ἀκολουθίας· ἐτι δὲ καὶ Ἐξαποστειλάριον κοινὸν τοῦ τε Ἀγ. Ἐπιφανίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ—Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων (Ἰουλ. Α') καὶ ἑτέρα τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τῆς ἐν τῷ Ἀθῶ (Ἰουλ. Ε') πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τῆτων κολοβωμένης Ἀκολουθίας, ἐχούσης μὲν πάντα, ἐτι δὲ καὶ Λιτὴν, μὴδὲν δὲ Καθίσμα—Ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ εἰς τοῦ Σταυροῦ τὴν Πρόδον (Αὐγ. Α')—Μικρὸς Ἐσπερινὸς εἰς τὴν Διοποτικὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Αὐγούστου Ε'), καὶ Ἀντίφωνα εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτὴν, ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου—Ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ εἰς τὰ Καθίσματα τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου (Αὐγέστου ΛΑ'). Ἐνῆλλαξη δὲ καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων (Ἰουλίου Α')· καθότι τὸ μὲν ἐν τοῖς Μηναίοις Συναξάριον ἐπιγράφει, ὅτι ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς ἐν Ῥώμῃ· ὁ δὲ πληρίστερος τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῆς προσθέτει, ὅτι καὶ κατήγοντο ἀπὸ τῆς μεγαλόπολεως ταύτης· ὁ δὲ εἰς

ἀμφότερα τὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ ποιηθέντα εἰς τὰς ἐπτά Συνόδους. Ἐξ ἐναντίας τὰ τετυπωμένα, μετὰ τὴν προρρήθεισαν κοινὴν ἐπιγραφὴν, ἐχουσιν ἑπειτα καὶ Προσόμοια καὶ Κανόνας, περὶ τῆς Δ' καὶ Ε' μόνον Συνόδου διαλαμβάνοντα· τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς Συναξάριον ἀναφέρει τὴν Δ' μόνον. Ὁ Νικόδημος, τυπώσας ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Γαλίου, τὸν ἀνωτέρω Κανόνα τοῦ Γερμανοῦ, προέταξεν αὐτοῦ καὶ τὰ εἰς τὴν Ζ' Συνόδον Προσόμοια, περὶ τῶν ἐπτά Συνόδων διαλαμβάνοντα καὶ αὐτὰ, διὰ νὰ συμπάλλωνται ὁμοῦ, καθὼς καὶ ἀρμόζει τῷ ὄντι. Ἀλλὰ τότε πάλιν ἀπειτῶνται ἄλλα Προσόμοια διὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζ' Συνόδου. Περὶ τούτων πάντων λοιπὸν ἐρωτηθεὶς ὁ ἀνωτέρω Παναγιώτατος κύριος Ἀνθίμος, ἐπέταξε μοι νὰ ἐπιγράψω μόνον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τὸ ὄνομα τῆς Δ' Συνόδου, συμφώνως δηλαδὴ μετὰ τὸ Συναξάριον, χωρὶς νὰ μετακινήσω ἄλλο τι, ὡς καὶ ἐποίησα.

αὐτὴν τὴν ἡμέραν Κανὼν, Ὡδὴ ε'. Τροπάριον α'. λέγει· Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι τῆς ὀντως φωτοδότιδος· ἐξ οὗ δὴλον, ὅτι ὁ Κανὼν οὗτος ἐμειουργήθη διὰ τοὺς ἐν τῇ Α'. Νοεμβρίᾳ ἑορταζομένους, τῆς ἐξ Ἀσίας ὄντας. Ὅθεν ἀντὶ τοῦ Κανόνα τούτου, ἐτίθη ἑτέρος ἐκ τῶν Χειρογράφων, ὃς τις οὐδὲν μὲν περὶ τῆς πατρίδος τῶν Ἀγίων διαλαμβάνει, οὐδὲ περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ προειρημένος· εἶναι ὅμως τοῦλάχιστον ὁμαλώτερος πρὸς ψαλμωδίαν, διὰ τοὺς συνηθεστάτους αὐτοῦ Εἰρμούς, τὸ, Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας, κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν χειρογράφων.

Ἐκ δὲ τῆς Ὑπικῆς τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας προσετέθησαν, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκης (Σεπτεμβ. Α')—Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἐσπερινοῦ, Δοξαστικά δύο, καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου (Δεκεμβ. ΙΕ')—Ἀντίφωνα εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Τελευταῖον προσετέθησαν ἐκ τοῦ Εἰρμολογίου τὰ Μεγαλυνάρια τῶν Χριστουγέννων, τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος μετὰ τῶν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, τῶν Θεοφανείων, καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, διὰ νὰ ἔχη ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον κατὰ σειράν, καὶ νὰ μὴ ζητῇ αὐτὰ τῇδε κακεῖσε.

Ἀνεπληρώθη δὲ καὶ ἡ ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Ἱεραρχῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου (Ἰανουαρίᾳ ΙΗ') ἐκ τῆς φυλλάδος αὐτῶν, τῆς νεωστὶ τυποθείσης, ἀδείᾳ μὲν Ἐκκλησιαστικῇ, δαπάνῃ δὲ τοῦ παναγίου Γάμου.

§. 28. Ἐπειδὴ δὲ εἰς πᾶσαν Διοποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν Ἑορτὴν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Προεορτίων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, σχολάζει μὲν ἡ Πρακτικὴ, ψάλλονται δὲ πάντα τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ Μηναῖα εἰς πολλὰς τῶν Ἑορτῶν τούτων δὲν ἔχουσι Καθίσματα, ἀνεπλήρωσα ταῦτα ἐκ τῶν χειρογράφων. Τὴν ἀναπλήρωσιν ταύτην δύναται τις νὰ πληροφρηθῇ, εἰάν, παραβίλλων τὴν παρούσαν ἔκδοσιν πρὸς τὰς προλαβούσας, παρατηρήσῃ τὰ Μειζόρτα τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, τὰ Μεθίόρτα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τὰ Προϊόρτια καὶ Μεθίόρτα τῶν Εἰσοδίων, τὰ Προϊόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀλλὰ καὶ ὅσα Ἰδιόμιστα τῶν τούτων Ἑορτῶν, ψαλλόμενα μὲν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰ Προϊόρτια καὶ εἰς τὰ Μειζόρτα, σημειούμενα δὲ μόνον, παραπέμπουσι τὸν Ἀναγνώστην διὰ τοῦ, Ζῆτει εἰς τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα τόπον τῆς Ἑορτῆς ὅπου ἅπαξ ἐτυπώθησαν, ἀνετύπωσα καὶ ταῦτα δις καὶ τρίς, ὅσαςκις, ἐκάλεσεν ἡ χρεια, δὲ νὰ ἀπαλλάξω τὸν ἀναγνώστην ἀπὸ τῆς ζητήσεως ταύτης τὸν κόπον.

§. 29. Τὸ αὐτὸ ἔκαμον καὶ πολλαχοῦ τοῦ Δωδεκαμήνου, ὅπου ἔλειπεν ἢ μετὰ τὰ Δοξαστικά δογματικὸν τι ἰδιόμιλον Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ μετὰ τὰ Καθίσματα Θεοτοκίον ὁμοῖον. Τοιοῦτον μάλιστα ἦτο τὸ ἀξιοσημείωτον ἐκεῖνο Θεοτοκίον· Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον, δις σημειούμενον εἰς τὸν Ἰούνιον μῆνα (τῇ Δ' καὶ ΙΓ'), μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὡδῆς, οὐ μόνον εἰς αὐτὸν τὸν Ἰούνιον δὲν εὕρισκετο, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοὺς ἐφεξῆς δύο μῆνας, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου, καὶ ἀπαντᾶται κατὰ τὴν ΚΕ' μόνον τοῦ Σεπτεμβρίου. Τοιοῦτον ὡσαύτως τὸ καὶ πάντων σπανιώτατον Προσόμοιον Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον πρὸς τὸ, Ὁσιε Πατέρ, τὰ ὁποῖα δις καὶ μόνον, καὶ εἰς μόνον τὰ Κουτλουμουσιανὰ χειρόγραφα ἐδυνήθη ν' ἀπαντήσω τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ΙΘ' καὶ ΚΒ' Ἀπριλίου· καὶ ἐκείθεν μεταγράψας αὐτὰ, προσέθηκα εἰς Δοξαστικὸν μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου (Δεκεμ. Ζ').

§. 20. Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν Πασχαλίων, ὅτι, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατα, ἢ μὲν Μεγάλῃ Τεσσαρ-

κοστή συνάρχεται σχεδὸν μὲ τὸν Φεβρουάριον· ἡ δὲ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ΙΗ'. τοῦ Μαΐου μηνός. Εἶναι προσέτι γνωστὸν ἐκ τῆς τυπικῆς διατάξεως, ὅτι εἰς τὰς νηστείμους ταύτας ἡμέρας παύουσι μὲν τῆς Ὑπαπαντῆς τὰ Μεθίорта, καὶ τῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου ἑορτῶν, ἀπαιτοῦνται δὲ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ καθ' ἡμέραν Ἀγίου, Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία ὅμοια ἐκείνοις, τὰ ὅποια εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητῇ ὁ Ἀναγνώστης ἀλλαχού, μεταλλάττων τὰ βιβλία. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν καὶ τούτου τοῦ κόπου, καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐνδεχομένης χασμωδίας, προσετέθησαν ἐκ τῶν Χειρογράφων, εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Μαΐου μηνός, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία διὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ ἕτερα ὁμοίως διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὡδῆς, ἵνα ἔχῃ ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα. Τὴν ὠφέλειαν καὶ τὸ χρήσιμον τῆς προσθήκης ταύτης δεῖλει δεῖξει πραγματικῶς τὸ προσεγγίζον 1847. ἔτος, ὅτι μὲν Μ. Τεσσαρακοστή ἀρχεται ἀπὸ τῆς Γ'. Φεβρουαρίου, ἡ δὲ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἀπὸ τῆς ΙΘ'. Μαΐου.

§. 31. Ἐπειδὴ δὲ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, ψαλλομένων τῶν ἐν τοῖς Μηναίοις Κανόνων πρὸ τῶν Τριωδίων, ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης Ὡδῆς καὶ ὁ Εἵρμος αὐτῆς κατὰ τὴν τάξιν μάλιστα τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ὠρισμένου τῶν Τροπαρίων ἀριθμοῦ, διὰ τοῦτο ἐφρόντισα νὰ τυπωθῶσιν ἐκ τοῦ Εἱρμολογίου πάντων τῶν Κανόνων οἱ Εἵρμοι, ἀπὸ τῆς Ι'. τοῦ Φεβρουαρίου μηνός ἕως τῆς ΚΒ'. τοῦ Ἀπριλίου, εἰς τὰς ὁποίας ἡμέρας ἐμπεριστερέφεται ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, κατὰ τὸ πρωϊμώτερον, ἢ ὀψιμώτερον Πάσχα· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τοῦ Δωδεκαμήνου ἡμέρας (ἐξαίρουμένων τῶν, ἐν αἷς ψάλλονται καταβασίαι), νὰ τυπωθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης, ἑκτῆς, ὀγδόης, καὶ ἐννάτης Ὡδῆς οἱ Εἵρμοι αὐτῶν, ὡς ἀναγκαῖοι διὰ τὴν μετ' αὐτοὺς γινομένην αἵτησιν, κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν παρέλειψα κἀνὲν, ἀφ' ὅσα δύνανται νὰ προσενηύσωσι κόπον μικρὸν εἰς τὸν Ἀναγνώστην· ἐκτὸς μόνον Θεοτοκία τινὰ συνηθέστατα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀρχαρίους, ὡς τὸ, Δέσποινα πρόσδεξαι.—Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου—Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, καὶ τὰ ὅμοια. Σπανιώτατα δὲ ἐσημείωσα καὶ τὸ, Ὁρα, ἡ Ζήτει· ἀλλ' ὅπου τὸ ζητούμενον εἶναι ἐγγύτατα, καὶ εἰς τὴν ἀπέναντι σελίδα.

§. 32. Προσέθηκα δὲ πολλοῦ καὶ ὑποσημειώσεις, οὐ μόνον τὰς προειρημένας (§. 7), πρὸς δῆλωσιν τῆς μεταξὺ τῶν χειρογράφων καὶ τῶν τετυπωμένων Μηναίων εὐρισκομένης διαφορᾶς εἰς πολλὰς Ἀκολουθίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλας διαφορὰς, τὰς μὲν, πρὸς δεῖξιν χωρίων τινῶν Γραφικῶν, τὰ ὅποια ἐπιπολαίως αἰνίττονται οἱ Ὑμνογράφοι εἰς τὰ ᾄσματα τῶν· τὰς δὲ, περὶ ἀκριβείας καὶ μέτρου τῶν Ἀκροστιχίδων, καὶ μάλιστα περὶ τῶν, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ ἀρκτικά γράμματα Εἱρμῶν τινῶν, ὡς εἰς τὴν Κ'. Γανουαρίου, καὶ εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουνίου· τὰς δὲ, καὶ φιλολογικώτερον ἐπωσοῦν ἐρανισθείσας, ὡς περὶ τοῦ ποταμοῦ Οὐβάλλ, ἡμαρτημένως ἀναγινωσκομένης πρότερον Χοθάρ (Σεπτ. 5'.)—Περὶ τοῦ Κανδάκη, μᾶλλον δὲ τῆς Κανδάκης (Ὀκτωβρίου ΙΑ').—Περὶ τῆς πόλεως Μαῖσμᾶ (αὐτόθι, ΙΔ').—Περὶ τῆς ὀνόματος Ἑβραῖος, καὶ ἐκ τίνος Προπάτορος ὠνομάσθησαν οὕτως οἱ Ἑβραῖοι (Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως). Περὶ Ὁρμίσδου τοῦ Ἀχαιμενίδου (Μαρτίου ΛΑ').—Περὶ τῆς λέξεως Μαφόριον (Ἰελίου Β'). Περὶ τοῦ πρότερον μὲν γραφομένου Συγγέλου, νῦν δὲ Σουκκένσου, καὶ περὶ τῆς Κεντόνου (Ἀκολυθ. τῶν Ἀγίων Πατέρων, μετὰ τὴν ΙΙ'. Γουλίου)· καὶ ὅσας ἄλλας δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ εἰς ὅλον τὸ Δωδεκάμηνον.

§. 33. Οὐ μόνον δὲ προσθήκαι ἐγένοντο εἰς τὴν παρῶσαν ἐκδοσιν, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσεις τινές εἰς τὸν Δεκεμβρίου μῆνα, τὰς ὁποίας καταλέγω ἐνταῦθα, διὰ τὴν ἀπολογισθῶ ὑπὲρ αὐτῶν. Εἰς τὴν Θ'. τούτου τῆς μηνός ἀφηρέθη ὁ δεύτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀννης. Εἰς τὴν ΚΒ'. τὰ ἐν ταῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῶν Αἰνῶν Προσόμοια τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας· ἐτι δὲ καὶ τὰ εἰς τοὺς Αἶνους δεύτερα Προσόμοια τῶν Προισορτίων, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Εἰς δὲ τὴν ΚΘ'. αὐτοῦ, ἀναπληρωθέντος ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ κοινῶν Κανόνος τῶν τε Ἀγίων Νηπίων, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρκελλίου, ἀφηρέθησαν οἱ ἀνὰ μέρος αὐτῶν δύο Κανόνες.

Ὅτι δὲ τὰ ἀφαιρεθέντα ταῦτα ἦσαν περιττά, ὁ λόγος εἶναι σαφής. Καθότι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῆς Ἀγίας Ἀννης ἑορτὴν τεσσάρων ὄντων Κανόνων, καταλιμπάνεται πάντοτε ὁ εἰς, καθὼς ἐσημείωσι καὶ ὁ τὸν τρίτον Κανὼνα προσθεῖς εἰς τὰ Μηναῖα, οὕτως εἰπὼν· «Ἐτερος Κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· ψάλλομεν δὲ τοῦτον, εἴαν μὴ ψάλληται ὁ Κανὼν τῶν Ἑγκαινίων». Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἔτος ψάλλεται, καθὼς συμφάλλεται ἐπίσης καὶ ἡ λοιπὴ τῶν Ἑγκαινίων Ἀκολουθία, περιττὸς ἄρα ὁ εἰς τῶν Κανόνων τῆς Ἀγίας Ἀννης, καὶ ὡς τοιοῦτος ἔπρεπε ν' ἀφηρέθῃ· ἀφηρέθη δὲ, ὁ μὴδὲ εἰς τὰ χειρόγραφα ὑπάρχων—Περιττῶς προσετέθησαν ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀναστασίαν Ἀπόστιχα, ἐνῶ ὑπάρχουσι τὰ τῶν Προισορτίων, ἅτινα καὶ προτιμῶνται.—Τὰ δὲ εἰρημένα Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, ὅτι ἦσαν πάντα περιττά, ἐδήλωσε καὶ ὁ ταῦτα προσθεῖς, οὕτως ἐπιγράψας· «Ἐτέρα Στιχηρὰ Προσόμοια, καὶ ψάλλε ὅσα βούλει»—Ἡ δὲ ἀφαίρεσις τῶν εἰς τὴν ΚΘ'. δύο Κανόνων ἐγένετο, α. διότι, καὶ κατ' αὐτὴν τῶν Μοναστηριακῶν τὴν ἀκρίβειαν περὶ τῆς ποσότητος τῶν Τροπαρίων εἰς ἐκάστην ὥδην, οὐδεμίαν χώραν ἔχει τρίτος Ἀγίων Κανὼν, ὅποτε ψάλλονται Προισορτία, ἢ Μεθίорта· καὶ β. ὅτι, ἐκ τῶν χειρογράφων τὰ μὲν, ἔχοντα τὰς ἰδιαιτέρους τούτους Κανόνας, κολιθεμένους καὶ αὐτοὺς, δὲν ἔχουσι τὸν κοινὸν ἀμφοτέρων Κανόνα· τὰ δὲ ἐξ ἐναντίας ἔχουσι τοῦτον μόνον τὸν κοινόν. Διὸ, προτιμηθέντος τούτου, καὶ ὡς πρὸς ψαλμωδίαν ὁμαλοῦ, καὶ ὡς ἐκπληρῶντος ἐν ταύτῃ ἀνελλιπῶς τὸ κοινόν πρὸς τοὺς Ἀγίους χρίους, ἀφηρέθησαν οἱ λοιποὶ δύο, ὡς περιττεύοντες πάντοτε ἐνός, ὑπάρχοντος καὶ τρίτου—Ἐπὶ πᾶσι δὲ, ἀφηρέθησαν πολλοῦ τὰ διπλᾶ καὶ τριπλᾶ Κοντάκια καὶ οἱ Οἴκοι αὐτῶν, τὰ ὅποια περιττῶς συνεσωρεύθησαν εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, ἐνῶ εἰς τὰ χειρόγραφα εὐδαμῶς ἀπαντᾶται Κοντάκιον, ἢ Κἀδισμα, ἢ Ἐξαποστειλᾶριον διπλοῦν εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἅγιον.

§. 34. Προσεπισημειῶ τελευταῖον, ὅτι καὶ μεταθέσεις ἐγένοντο τριῶν Ἀκολουθιῶν· ἦγουν, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων μετετέθη ἐκ τοῦ προτέρου τόπου αὐτῆς εἰς τὴν ΙΑ'. Δεκεμβρίου· ἡ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὴν ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἡ τῶν Πατέρων τῆς Δ'. Συνόδου εἰς τὴν ΙΙ'. Ἰουλίου. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταθέσεως τούτων εἶναι, ὅτι αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι τὰ πρῶτα ὅρια τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ, πότε δεῖ ψάλλεσθαι τὰς Ἀκολουθίας ταύτας· ὥστε φθάσας εἰς αὐτάς Ἀναγνώστης, νὰ παρατηρῇ τὴν ἀμέσως ἐρχομένην Κυριακὴν, καὶ νὰ μὴ παραδράμῃ αὐτήν, ἐξ ἀγνοίας τυχόν, ἢ λήθης.

§. 35. Ἰδοὺ, φίλτατε Ἀναγνώστα, ὁποῖαν σοι προσφέρω τὴν παροῦσαν τῶν Μηναίων ἐκδοσιν· πληριστέραν ὡς πρὸς τὰς προλαβούσας ἐκδόσεις, ἀκριβεστέραν, ὅσον τὸ δυνατόν, διὰ τῆς βοηθείας τῶν προρρήθέντων μέσων, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ἐπιχειρησμένην εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῇ ἀδείᾳ, ἐπι-

ταγῇ, προτροπῇ συνεργίᾳ καὶ γνώμῃ τεσσάρων Οἰκου-
μενικῶν Πατριαρχῶν. Μετὰ τούτους, τεθῆτω καὶ τὸ ἔννομα
Ἱεράρχου σιδαστοῦ, τοῦ πρώην μὲν Ἀγίου Μεσημβρίας,
νῦν δὲ ἐπταετίαν ὅλην Γυμνασιάρχου τῆς Κουρουτοισμίου
Σχολῆς, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, κυρίου Σαμουήλ·
ὅς τις καὶ μέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτρο-
πῆς ἐχρημάτισε, καὶ τέσσαρας τῶν διορθωθέντων μηνῶν,
Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, καὶ
εἶδε, καὶ ἀνέγνω, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτοῖς γενομέ-
νας μοι διορθώσεις.

§. 36. Ἀλλ' ἀράγε ἐπίτυχον τοῦ σκοποῦ; ἐξετίλεια ἄ-
ράγε τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον ἀκριβὲς κατὰ πάντα καὶ ἀνελ-
λιπὲς; Δὲν φαντάζομαι ποτὲ τοιοῦτον. Ἔργον ἐπίπικτον
καθ' αὐτὸ καὶ διεξοδικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνηγολήθη τρία
ἔτη ὁλόκληρα, ὑποκλέπτων τὸν μικρὸν τῆς ἀνέσιώς μου
χρόνου, καὶ τοῦτον πάλιν διακοπτόμενος συνεχῶς ἀπὸ τὰ
χρῆν τοῦ ἐπαγγέλματός μου, ἀπὸ τῶν περισπασμῶν τῆς
δυστυχίας μου, ἀπὸ τῆς ὑγείας μου τὴν ἀκροσφαλῆ, καὶ τὴν
ἀσθενίαν τῆς ἡλικίας· ἔργον, τὸ ὁποῖον οὐδὲ αἱ περιστά-
σεις μ' ἐσυγχώρησαν νὰ θεωρήσω ἐκ δευτέρου, πρὸς ἐπι-
διόρθωσιν τῶν ὅσα διέφυγον πάντως τὴν πρώτην με πα-
ρατήρησιν· ἔργον, λίγω, τοιοῦτον, καὶ κατὰ τὸν εἰρημί-
κον τρόπον γινόμενον, δὲν δύναται νὰ μὴν ἴχῃ ἐν ἑαυτῷ
καὶ πολλὰ ἐπιλήψιμα ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ποιούντος αὐτό.
Πρόσθετε εἰς ταῦτα καὶ τὰ ἀναπόφευκτα σχεδὸν παρορά-
ματα τοῦ τύπου, εἰς βιβλίον μάλιστα, συνιστάμενον μὲν
ἐκ σελίδων δισχιλίων καὶ ἐπέκεινα, εἰς φύλλον μέγα, πε-
ριέχον δὲ ὅλην τοσούτου ποικίλην, ὥστε διὰ νὰ ρυθμισθῶσι
τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ νὰ εὐθετηθῇ ἕκαστον εἰς τὸν οἰκείον
τόπον, μὲ τὸν καταλληλὸν εἰς αὐτὸ καὶ χαρακτῆρα καὶ
χρῶμα, ἀπαιτεῖται ἴσως ἡ Λυγκεὺς ὀξύδερκῆς, ἡ πολυόμ-
ματος Ἄργος.

§. 37. Μηδὲ ὅπως λοιπὸν φανταζόμενος τὴν ἐντέλειαν
τοῦ ἔργου μου, τοῦτο μόνον δύναμαι νὰ εἶπω θάρρῶν, ὅτι
ἐκαθάρισα τὰς ἱεράς ταύτας τῶν Μηναιῶν βίβλους τοῦλά-
χιστον ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς παχυλωτέρων σφαλμάτων· ὅτι
ἐρρύθμισα τὰς μεγαλητέρας αὐτῶν ἀνωμαλίας· καὶ ὅτι
ἀνεπλήρωσα τὰς πλέον ἐπαισθητὰς αὐτῶν ἑλλείψεις, καθ'
ὅσον μοι ὑπῆρξεν αἱ νοητικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις,
καὶ τὰ εὐρεθέντα βοηθητικὰ μέσα. Ἄλλος εἰς τὸ ἐξῆς μὲ
νῦν κριτικώτερον, σταθερωτέραν ὑγείαν, καὶ βοηθήματα
πλείοντα, διάγων ἐν ταύτῃ καὶ ἀπερίσπαστον βίον, ἃς
ἀναπληρώσῃ τῆς ἀσθενείας μου τὰ ἑλλείμματα. Ἐγὼ δὲ,
τὸν σκοπὸν τοῦ Προλόγου μου ἐξακολουθῶν, ἐπισυνάπτω
ὀλίγα τινα καὶ περὶ ἐκδόσεως τῶν Μηναιῶν.

§. 38. Ἡ δωδεκάτομος τῶν Μηναιῶν βιβλος, ὡς ἀ-
παιτούσα καὶ κόπον καὶ δαπάνην πολλὴν πρὸς τύπωσιν,
δὲν ἐξεδέθη πάντως ὅλη διὰ μιᾶς, οὐδὲ εἰς ἓνα καὶ τὸν
αὐτὸν χρόνον, ἀλλ' ἐν μέρει, καὶ κατὰ διαφόρους καιροὺς.
Τοῦτο καὶ ὁ Ἀλλάτιος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῶν
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας βιβλίων Διατριβῇ αὐ-
τοῦ, σελ. 57 (Φαβρ. Τ. Ε'), καὶ αὐτὰ εἰσι τὰ πράγματα
βιβαιοῦσι. Καθότι ὅτε, διατρίβων εἰς Κέρκυραν, περιηρ-
χόμεν τῆς πόλεως ταύτης τὰς Ἐκκλησίας, 37 οὖσας, τὸν
ἀριθμὸν, καὶ αὐτὰς προσέτι τὰς τῶν προαστείων αὐτῆς,
ἐρευνῶν τὰς κατὰ καιρὸν γενομένας τοῦ Πεντηκοσταρίου
ἐκδόσεις, ἀπήντησα μὲν πολλὰ καὶ διάφορα Μηναιᾶ, οὐ-
δὲν ἔμως Δωδεκάτομον σῶμα τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκδόσεων,
οὐδὲ Μηναιῶν ὅλως τῆς πρωτίστης πασῶν. Διὸ ἀγνοῶ,
πότε, καὶ ὑπὸ τίνος ἐγένετο αὕτη. Τοῦτο μόνον μοι εἶναι
γνωστὸν, ἐκ τῆς μικρᾶς μου ἐρεῦνης, ὅτι τὰ Μηναιᾶ, κα-
θ' ὧς καὶ τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν βιβλία, ἐν Βε-
νετία ἐξεδέθησαν πάντα σχεδὸν, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν
καθ' αὐτὸ Ἑνετῶν Τυπογράφων, ἔως εἰς τὰ μέσα τοῦ δε-
κάτου ἑξιδόμου αἰῶνος· τότε δὲ, κατασταθίντες ἐκεῖ οἱ ἐξ

Ἰωαννίνων ἡμίτεροι γνωστοὶ Τυπογράφοι, ἀνέλαβον αὐτοί,
καὶ τρόπον τινὰ ἰδιοποιήθησαν τὰς τυπογραφικὰς τῶν
τοιούτων βιβλίων ἐργασίας.

§. 39. Ἀρχαιοτέρα λοιπὸν τῶν Μηναιῶν ἐκδόσεις, ἀφ'
ὅσα ἀπήντησα ἐν Κερκύρᾳ, εἶναι ἢ ἐν ἔτει 1551 γινο-
μένη ὑπὸ Ἀνδρίου καὶ Ἰακώβου τῶν Σπινέλλων, τῶν καὶ
Στατηροποιῶν, ὅ ἐστι, Νομισματοκόπων ὄντων
τῆς τότε Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑνετῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐκ-
δότης οὗτοι δηλοποιοῦσιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀπαντηθέντων
Μηναιῶν, ἅτινα ἦσαν τοῦ Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου μη-
νός (7), ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν γενομένη ἐκδοσις ἐπλουτίσθη μὲ
πολλὰ Τροπάρια, Ἰδιόμελα, κτλ. μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰ
παρ' ἄλλα προτυπωθέντα Μηναιᾶ, δῆλον, ὅτι καὶ ἄλλαι
ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν ἐγένοντο πρότερον. Αὕτη δὲ ἡ τῶν
Σπινέλλων ἐκδοσις εἶναι ἐπίσημος ὅπως οὖν, οὐ μόνον διὰ
τὸ παρὰ τῆς Γερουσίας τῶν Ἑνετῶν χαρισθὲν εἰς αὐτοὺς
προνόμιον τοῦ μονοπωλείου δι' ἑκοσιν ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ
τὴν ἀφιέρωσιν αὐτῆς εἰς τὸν τότε Πατριάρχην Κωνσταντι-
νουπόλεως Διονύσιον, ὑπὸ Ἰωάννου Μινδονίου τοῦ Ἱατροῦ.

§. 40. Χάριν δὲ περιεργίας καταχωρεῖται ἐνταῦθα
ὁλόκληρος καὶ ἡ ἀφιέρωσις ἐκείνη.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιερεῖ Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, κυρίῳ Διονυσίῳ,
Ἰωάννης ὁ Μινδόνιος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

» Τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἀπεχθῶς χρὴ ποιεῖν τῶν εἰς
» σωτηρίαν τῶν μαθητῶν συντεινόντων· εἰ γὰρ ὁ μακά-
» ριος Ἰακώβ νυκτὸς καὶ ἡμέρας κατεκόπτετο εἰς τὴν τῶν
» ποιμνίων φυλακὴν, πολλῷ μᾶλλον τὸν τὰς ψυχὰς ἐμπε-
» πιστευμένον, καὶ ἐπίμοχθον ἔργου ἢ, καὶν εὐτελὲς, πάντα
» δεῖ, ποιεῖν, πρὸς ἐν ὁρῶντα μόνον, τὴν σωτηρίαν τῶν
» μαθητευομένων, καὶ τὴν ἐκείθεν δόξαν γινομένην τῷ Θεῷ.
» Οὕτω δὴ καὶ σὺ, Σειότατε Πάτερ, οὔτε πόνος, οὔτε ἄλλο
» τι βιάζει παρεκδῆναι τῆς συνεχοῦς πρὸς τὸ ποιῆναι
» μερίμνης, ὃ καὶ οἱ ἐνθάδε διατρίβοντες εἰδότες, σωτηρίας
» ἐνεκεν τῶν ἡμετέρων τυποῦντες, ταυτασί, τὰς Βίβλους τῇ
» σῇ Παναγιότητι προσφέρουσιν, αἱ καὶ χαρακτῆρος οὐκ
» ἐνδεοῦς, καὶ διορθώσεως οὐ χρήζουσι· κάλλιστος γὰρ

(7) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων Μηναιῶν,
ὁ μὲν Φεβρουάριος περιεῖχεν ἄσματα Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ
ταῦτα· Εἰς τὴν ΙΑ'. Ἀπόστιχα, καὶ Αἶνους, καὶ Δοξαστικὸν
τοῦ Ἀγίου Βλασίου. Εἰς τὴν ΙΖ'. Πεντηκοστάριον Θεοδώρου τῆ
Τήρωνος, πρὸς τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.—Ὁ δὲ Μάρτιος
περιεῖχεν, Εἰς τοὺς Τεσσαράκοντα Μάρτυρας Λιτὴν καὶ Δοξα-
στικὸν αὐτῆς. Εἰς τὴν ΙΖ'. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ,
Προσόμοια διπλᾶ, Ἀπόστιχα, Αἶνους, Δοξαστικά, Ἀπολυτίκιον,
Πεντηκοστάριον, καὶ δεῦτερον Κανόνα μετ' Ἀκροσίδος· Σέβω
σε Ἀλέξιε τοῦ Θεοῦ μέροψ· ὁ Μαλαξὸς Εἰς τὴν Α'.
Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Δοξαστικά Τρία.—Τῆς αὐτῆς ἐκδό-
σεως εὐρέθη ἐσχάτως ἐν Χάλκῃ καὶ ὁ Ὀκτώδριος μὴν, περιέχων
τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ Προσόμοια ἐννέα, ἀνὰ τρία εἰς τρεῖς Ἀγίων
μνήμας· Ἰδιόμελα 33. Πεντηκοστάρια 7. καὶ Ἐξαποστειλάρια
2. ὡς δὲ μοι εἶπε Σειτικῶς ὁ προρρήθεὺς Α'. Ἰδρωμένος, καὶ
αὐτὸ τὸ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀπολυτίκιον, Μορφὴν
ἀναλλοιώτως, ποίημα εἶναι τοῦ Μαλαξοῦ. Ὁ λόγος οὗτος
εἶναι πιθανός· διότι οὔτε τὸ Κουτλουμουσιανὸν Χειρόγραφον,
οὔτε τὸ μεμβρανῖνον τῆς Χάλκης ἔχουσιν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦτο,
ἀλλὰ τὸ, Ὁ Θρόνῳ πυριμόρφῳ, ὃ περ εὐρίσκεται καὶ Κῆθισμα
εἰς τὰ Μεθόρτα τῶν Χριστογεννῶν, Δεκεμ. ΚΖ'. ὅπως ἂν ἔχῃ
τὸ πρᾶγμα, τοῦτο εἶναι ὑπερβέβαιον, ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῶν
Σπινέλλων ἐκδοσιν κατεχωρήθησαν· κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ Μηναιᾶ
τοῦ Μαλαξοῦ τὰ ποιήματα, ἐξ ὧν σώζονται εἰς ἐτι ὀλίγα τινα·
ὀνομαστί δὲ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου Συμεὼν
(Ἀπριλ. ΚΖ'), καὶ τὰ εἰς τὸν Ἅγιον Μητροφάνην Ἰουνίου Δ',
καὶ ἴδε τὴν ἐκεῖ ὑποσημείωσιν. Περὶ δὲ τοῦ Μαλαξοῦ αὐτοῦ,
καὶ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων, ὅρα πλατύτερον εἰς τὸν Πρόλογον
τοῦ παρ' ἐμοῦ ἐκδοθέντος Πεντηκοσταρίου.

» ἔστι καὶ ὀρθότατος πάντων τῶν τύπων ἔχει παρῶν· ἔχει
 » γὰρ ἐπιστάτας ἄνδρας, σοφία καὶ ἀρετὴ τοὺς ἄλλους
 » ὑπερέχοντας, καὶ Νικόλαον τὸν Μαλαξὸν Πρωτοπαπᾶν
 » Ναυπλίου, ὃς τις πάση ἐμμελείᾳ αὐτὰς ἐν Κρήτῃ διόρ-
 » θωκε· καὶ πρὸς τοῦτοις τοὺς πρώτους τῶν εὐγενῶν, οἱ
 » καὶ δαπάνης καὶ πόνων οὐ φειδόμενοι, ὁσημέραι τὸ ἡ-
 » μέτερον εὐεργετοῦσι γένος. Ἵνα γοῦν λαμπροτέρα δια-
 » φανῇ ἡ τούτων προθυμία, καὶ ἵνα ταδὶ τὰ Μηναιᾶ
 » μειζόνως λάμπωσι, δέχου, Παναγιώτατε Πάτερ καὶ
 » κήρυττε τῇ οἰκουμένῃ· Σοὶ γὰρ ὡς πρωτίστῳ τῶν Χρι-
 » στιανῶν προσφέρομεν. Ἐρῶσο.

Τῆς αὐτῆς τῶν Σπινέλλων ἐκδόσεως, μετατυπωθείσης, εὐρίθη ἐν Χάλκῃ Μηναιῶν αὐτῆς τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχον ἐπὶ τέλους τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Τὸ παρὸν Μηναιῶν » ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις νεωστὶ, μετ' ἐπιμελείας Γρηγορίου » Μαλαξοῦ, αἰτήσῃ κυρίου Ἰακώβου τοῦ Λεογκίνου (Λεον- » τάρᾳκη), ἐν ἔτει αῤῥῆς. — 1566.

§. 51. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν Σπινέλλων, ἀκολουθεῖ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΔΗΛΟΝΟΤΙ

Τ' πὸ Ἀντωνίου καὶ Πέτρου τῶν Πινέλλων
 (ἕτεροι οὗτοι παρὰ τοὺς Σπινέλλους),
 Τ' πὸ τοῦ Δομνίκου τοῦ Ἡτεπολωνίου· καὶ
 Τ' πὸ Ἰωάννου Βίκτωρος τοῦ Σαδιώου.

ΕΚ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ

Νικηφόρου Ἱερομονάχου τοῦ Πασχαλέως.
 Θεοφάνους Ἱερομονάχου ἁνακίου τοῦ Κυπρίου.
 Ματθαίου Ἱερομονάχου Γαλατιανοῦ τοῦ Κυπρίου· καὶ
 Θεοφυλάκτου Ἱερομονάχου Τζανφουνάρου, ὃ ἔστιν, Ἰωάννου ἀρ-
 τοποιοῦ.

§. 44. Ἀπηντήθη, τελευταῖον, Μηναιῶν τοῦ Ἀπριλίου μηνός, τυπωθὲν μὲν ἐν ἔτει 1664 ὑπὸ Ὀρσίνου Ἀλδερίτζη, διορθωθὲν δὲ ὑπὸ Γρηγορίου Ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρη- τός. Αὐταὶ αἱ ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν, αἱ ὑπὸ τῶν Ἑνε- τῶν Τυπογράφων γενομένη· τοῦλάχιστον τοσαύτας ἰδυνή- θην ὡς ἀπαντήσω ἐν Κερκύρᾳ.

§. 45. Μετ' αὐτὰς δὲ ἀρχονται αἱ τῶν Ἰωαννιτῶν Τυπογράφων. Καὶ τοῦ μὲν Νικολάου Γλυκῆ ἀριθμοῦνται κατὰ χρονολογίαν αἱ ἑξῆς· ἀπηντήθησαν δηλαδὴ Μηναιᾶ ἐξελθόντα ἐκ τῆς τυπογραφίας αὐτοῦ ἐν ἔτει 1673, 1675, 1678, 1680, 1682, 1683, 1685, 1714, 1730, 1732, 1749, 1751, 1754, 1755, 1761, 1764, 1769, 1771, 1774, 1778, 1779, 1780, 1773, 1792, 1795, 1796, 1805, 1818, 1820.

Τοῦ δὲ Νικολάου Σάρου, αἱ ἐν ἔτει 1689, 1740, 1755, 1768, 1776, 1777.

Τοῦ δὲ Δημητρίου Θεοδοσίου, καὶ Θεοδοσίου Πάνου, αἱ ἐν ἔτει 1716, 1760, 1773, 1775, 1778, 1780, 1783, 1793, 1795, 1804, 1814, κτλ.

Ἐπιστάται δὲ τοῦ τύπου καὶ διορθωταὶ τῶν νεωτέρων τούτων ἐκδόσεων ὑπῆρξαν, Ἀγάπιος ἱερεὺς Λοδέρδος, Ἱε- ροδιδάσκαλος ἐν τῷ Φλαγγινιανῷ Ἑλληνομουσείῳ — Ἀ- λέξανδρος Καγγελάριος Ἰωαννίτης — Ἀδδᾶς Ἀμβρόσιος, Βιβλιοφύλαξ τοῦ Γραδενίγου — Ἀλλουῖσιος πρωτοθύτης, καὶ Βιβλιοφύλαξ τοῦ Γραδενίγου, — Ἀμβρόσιος Ἱερομό- ναχος Βιτσαμάνος — Γεώργιος Κωνσταντίνου Ἰωαννίτης

κατὰ τὸν χρόνον ἢ ὑπὸ Κονάδου τινός γενομένη, παρὰ Ἰακώβῳ τῷ Λεογκίνῳ. Ταύτης ἀπηντήθη Μηναιῶν τοῦ Μαΐου μηνός, τυπωθὲν ἐν ἔτει 1569, καὶ διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν ἱερεῦσιν ἐλάχιστου Ἰωάννου τοῦ Ναθαναήλου, καὶ κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

§. 42. Μετ' αὐτὴν ἔπονται δύο ἑτεραι, σύγχρονοι σχε- δόν, ἡ μὲν ὑπὸ Χριστοφόρου Τζανέτου (Γιανᾶκη), ἡ δὲ ὑπὸ Φραγκίσκου τῶν Ἰουλιανῶν. Τοῦ πρώτου ἀπηντήθη- σαν Μηναιᾶ ἑξ' Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου, τῷ 1591. Ὀκτώ- βριος, τῷ 1592, Ἰανουάριος, τῷ 1595, Φεβρουάριος, τῷ 1596· καὶ ἕτερος, τῷ 1597, διορθωθέντες ὑπὸ Γεωργίου ἱερίως Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ ἐκονομαζομένου Πουνια- λείου. Τοῦ δὲ Φραγκίσκου ἀπηντήθησαν δύο· Μάρτιος, τῷ 1592, καὶ Σεπτέμβριος, τῷ 1585, διορθωθέντες ὑπὸ Εὐμμανουὴλ τοῦ Γλυζωνίου.

§. 43. Ταύτας διαδέχονται τρεῖς ἑτεραι ἐκδόσεις τῶν ὁποίων ἀπηντήθησαν μὲν καὶ γὰρ Μηναιᾶ τινὰ, ἡ δὲ Ἀλλάτιος ἀναφέρει πάντα κατὰ σειρὰν, καὶ τὴν χρόνον ἐμοῦ, καθ' ὃν ἕκαστην ἐξεδόθη.

ΜΗΝΕΣ

ΕΝ ΕΤΕΙ

Σεπτέμβριος	1628 καὶ 1648
Ὀκτώβριος	1626 ——— 1649
Νοέμβριος	1602 ——— 1628
Δεκέμβριος	1603 ——— 1629
Ἰανουάριος	1626 ——— 1643
Φεβρουάριος	1625 ——— 1645
Μάρτιος	1625 ——— 1638
Ἀπρίλιος	1625 ——— 1642
Μαῖος	1626 ——— 1645
Ἰούνιος	1624 ——— 1642
Ἰούλιος	1625 ——— 1642
Αὐγούστος	1625 ——— 1642

ὁ καὶ τὸ τετράγλωσσον Λεξικὸν ἐκδούς — Κήρυκος Χαι- ρίτης ὁ Κρητός — Μιχαὴλ ἱερεὺς Μήτρου — Νικόδημος Ἱεροδιάκονος Βαβατινῆς, ὁ ἐκ Λεβαδείας — Νικόλαος Βουδούλιος Ἱατροσοφιστής — Σπυρίδων Ἱεροδιάκονος Πα- παδόπουλος· καὶ Σωφρόνιος Μοναχός.

§. 46. Μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἀνωτέρω γνωστῶν ἐκδόσεων τῶν Μηναιῶν, μᾶλλον δὲ πρὸ αὐτῆς, ἀπηγγέλλομαι ἐνταῦθα κατάλογος ἱστορικὸς καὶ χρονολογικὸς τῶν προειρημένων (§. 8.). Ὑμνωδῶν τῆς Ἀνατολικῆς τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ τοῦλάχιστον τῶν ἐν τοῖς Μηναιαῖς ἀναφερομένων. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο, ἐνῷ εἶναι ἰδιαιτέρας πραγματείας ὑπόθεσις, ὑπερβαίνει ἐν ταύτῳ καὶ τὴν δύναμιν μου, ὥς μοι συγχωρηθῇ νὰ συμπληρώσω ἤδη τὸν παρόντα μου Πρόλογον μετὰ τὸ ἱαμβεῖον ἐπίγραμμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἀλλάτιος (Διατρ. Α'. σελ. 58-59), ὁ πρὸ 800 ἐτῶν ἀκμάσας Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων ἐπέγρα- φεν εἰς Μηναιᾶ διορθωθέντα, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ δωρηθέντα, οὕτως εἰπὼν·

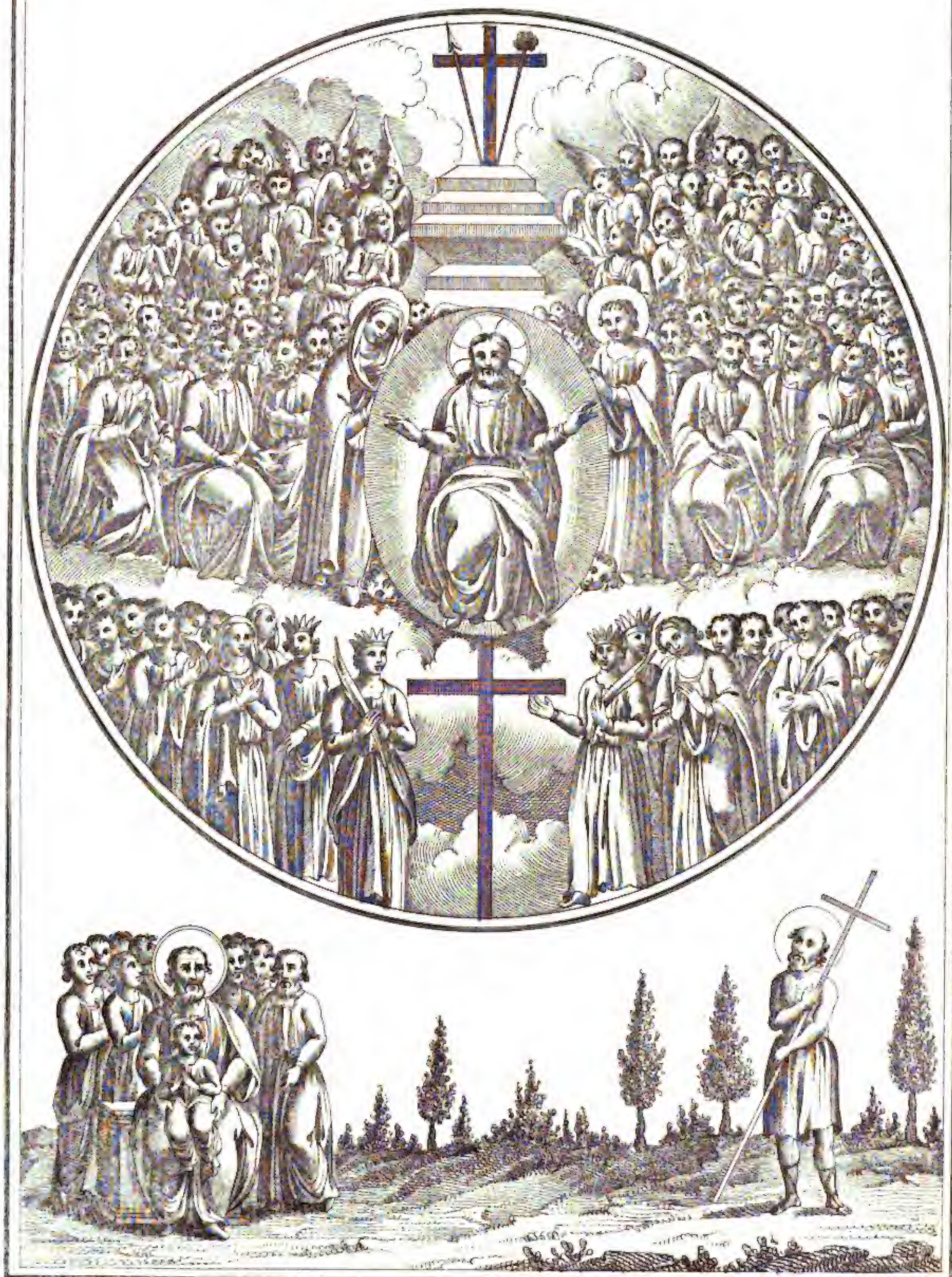
Καλὴν δεδοκῶς ταῖς βίβλοις ὑπουργίαν,
 Αὐτὸς πονηρὰν ἀντιλαμβάνων χάριν·
 Τῶν μὲν γὰρ ἤδη τὰς νόσους ἰασάμην,
 Ἐγὼ δὲ συντέτηκα, καὶ κακῶς ἔχω,
 Κόπων τὸ σῶμα συντριβαῖς ἀμετρίᾳ.
 Ἀλλ' οἱ τρυφῶντες ἐν πόνοις ἀλλοτρίοις,
 Καὶ ταῖς ἐμαῖς πλέοντες ζάλαις,
 Πρὸς Κύριον μέμνησθε τοῦ κεκμηκότος.

Ἐγρᾶφη ἐν Χάλκῃ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1843,
 κατὰ μῆνα Ἰανουάριον.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ἹΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΚΟΤΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ
 ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

Τῶν Ἁγίων Πάντων ὁ Θεϊότατος Χορός.

Μ Η Ν

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου, καὶ Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ καὶ τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμῶν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν καὶ μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμ-
πρησμοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εἰάν ἡ α'. Σεπτεμβρίου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. Δέξα, τοῦ Ὁσίου. Θεία χάρις ἀπηρώτη. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος... τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δέξα, Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σὺ Βασιλεῦ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τοῦ Ὁσίου, καὶ τῆς Θεοτόκου, Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α' καὶ β'. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλειον, Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου δίς. Ὁ καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετούς. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπὸ γ'.

Ὡδῆς, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου. Ὑπερξείσας τῇ πίσει. Δέξα, καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου. Ὡς Δεσπότη τῷ παντός. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἰνδίκτου δ'. Δέξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοὶ τῆς Ὁκτωήχου καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπολυτίκια τὰ εἰς τὸν Ἐσπερινόν καὶ ἐπὶ τέλους, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου. Ὁ ἀρρήτως σύμπαντα δημιουργήσας σοφία. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Κοινωνικόν Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαιαυτοῦ.

Ἐάν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τιτυπωμένη.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχοὺς ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Προσόμοια τρία, καὶ ἕτερα ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου δ'.

Τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστῃ Πατέρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ος τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ πο-
τέ, ἀπειθησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων
Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη, οὕτω καὶ νῦν, τὰ
ὅσα διασκορπίσον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων
Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν ἄδην Χριστέ.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας
ποτέ, αὐτός καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρέτ
κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν,
ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας,
ἐδίδασκες τοὺς λαοὺς, πεπληρωθῆαι τὴν γρα-
φὴν ἐπὶ σοί.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ, Αὐτόμελον.

Οσιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι-
ῆς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὗρεν Ἡλίας
ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις
οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν
στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε,
φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε,
πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στύλον φθέγγασθαι,
οὐκ ἂν ἐπαύσατο βοῶν σου, τοὺς πόρους,
τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυρμούς· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐβα-
σταζέτο, εἴπερ ἐβάσταζεν, ὡς δένδρον πιαινό-
μενος ἐκ τῶν δακρύων σὸ· ἐξέστησαν Ἀγγελοι,
ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἐπτηξαν τὴν ὑ-
πομονὴν σου. Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, δυνάμει Θείου Πνεύματος, τὸν
σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀ-
νῆλθες ὡς ἐν σταυρῷ· ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρό-
γραφον πάντων ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανάστα-
σιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρόβατον,
καὶ σὺ ὥσπερ σφάγιον· ἐκεῖνος ἐν σταυρῷ, καὶ
σὺ ἐν τῷ στύλῳ. Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῷ Ὁσίῳ, Ἦχος β΄.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρ-
πός, ὁ ἐκ βρέφους ἱερός Συμεὼν, χάριτι
μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεὶς· καὶ ἐπὶ πέτραν
τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας
τὴν διάνοιαν, αἰθέριον δεδομήσατο ταῖς ἀρε-
ταῖς ἐνδιαίτημα· καὶ ταῖς Θεαῖς Δυνάμεσι
συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον,
τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅ-
σιε Πάτερ Συμεὼν, καὶ τὸ πρᾶγον τῆς
καρδίας σὸ θεράπον μακάριε· εἰ γὰρ καὶ μετέ-
στης ἐξ ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέ-

στης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ· Θεὸς
παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν
οὐρανοῖς· μεθ' ὧν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, Πανεύφημε Πά-
τερ, πηγάζει ἰάματα· καὶ ἡ ἀγία σὸ ψυ-
χὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίας ἀγάλλεται. Ἐχων
οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσιε παρρήσιαν, καὶ μετὰ
τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸν ἱ-
κέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ηγάπησας Θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσο-
φίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ
τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ,
θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὧν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ,
φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μα-
καρίου ἔτυχες τέλους· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν σοφὲ Συμεὼν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Θεῖα χάρις ἀπηώρητο ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν
λειψάνων σου, ἡγιασμένε Συμεὼν· διὸ καὶ
εἰς ὁσμὴν μύρου τῶν θαυμάτων σου δραμούμε-
θα, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυόμενοι. Ἀλλὰ
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Ο Πνεύματι Ἀγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λό-
γε καὶ Υἱέ, ὁ πάντων ὁρατῶν, καὶ ἀο-
ράτων συμπαντουργὸς καὶ συνδημιουργός, τὸν
ξέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν
εἰρήνῃ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ ἕνεκεν ἔχρισέ ^{κεφ. 4.}
με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ ^{εα. 1.}
με, ἰάσασθαι τῆς συντετριμμένους τὴν καρδίαν,
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνά-
βλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, καὶ
ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακα-
λέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς
πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλειμμα
εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης,
ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γε-
νεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν.
Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρη-
μωμένους τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀ-
νακαινοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένους ἀπὸ

γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς, ποι-
μαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀ-
ροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱε-
ρεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν.
Ρῆθήσεται ὑμῖν· Ἰσχυρὸν ἔθνων κατέδεσθε, καὶ
ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε· ἀντὶ τῆς
αἰσχύνῃς ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντρο-
πῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο
τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι,
καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.
Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην,
καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω
τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους, καὶ διαθήκην αἰώ-
νιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν
τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα
αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτοῦς,
ἐπιγνώσεται αὐτοῦς, ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐ-
λογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐ-
φροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 15. 3. **Ε**λάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων·
Ἐὰν τοῖς προσταγμασί μου πορεύησθε,
καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιῆτε
αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ
ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα
τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ
καταλήφεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν,
καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήφεται τὸν σπόρον. Καὶ
φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ
κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑ-
μῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀ-
πολῶ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ
διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ πεσοῦνται
οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται
ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώ-
ξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ αὐξάνω ὑμᾶς, καὶ πληθυ-
νῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑ-
μῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιὰ, καὶ παλαιὰ πα-
λαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσε-
τε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ
ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός,
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσα-
κούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προσταγματά
μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς
κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥς τε
ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ
ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς
τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρ-
ματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόρους ὑμῶν οἱ

ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρῶτον
μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχ-
θρῶν ὑμῶν καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε
οὐδενὸς διώκοντος ἡμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὑ-
βριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν
οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ
χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν,
καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ
τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐ-
τῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄ-
γρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν,
καὶ ὀλιγοστὴς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μά-
χαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ
ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπο-
ρεύθητε πρὸς με πλάγιοι, καὶ ἐγὼ πορεύσομαι
πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ· λέγει Κύριος ὁ
Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύ- **Κεφ. Δ΄. 7.**
σει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
λυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πο-
λιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία
γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενό-
μενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν
αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βα-
σκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ παλὰ, καὶ
ρέμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον.
Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ
λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες
ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου.
Ἦχος α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Επέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκυλῶ-
σα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρύνοντας,
Καλλίστην, Εὐοδὸν, καὶ Ἑρμογένην, τοὺς αὐ-
ταδέλφους ἀθλητάς· Συμεὼν τὸν ἰσαγγελον·
Γησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἑπτα-
ρίθμους παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον
τῶν Ἀγίων γυναικῶν χορείαν· ὧν ταῖς μνεῖαις
κοινωνοῦντες, φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς Κυ-
ριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ
καταξιώσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαῶσαι, τὴν
τοῦ χρόνου περίοδον.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν Σιών.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φυλάττε ἀπολιόρμητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τῆ οἴκῃ σου.
Κυπριανοῦ.

Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοί σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελείας καὶ δύνამις, συνάναρχός τε καὶ συναϊδίου συνεργεία· διὸ παντοδυνάμῳ ἐξουσία κόσμῳ ἐπεδήμησας, ζητῶν ὁ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, μὴ τραπεῖς τῇ Θεότητι· διαθέμενος ὅρους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε; διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· Ἀγαθὲ Κύριε, δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυνάμῳ σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἱρέσεις κτάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσὶ Πατέρ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὗρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστήρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν· καὶ παράσχου φιλόανθρωπε τῇ γῇ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς αἶρας χαριζόμενος· τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθέων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαυὶδ· ὅτι ἤλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ· ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ σὺ τῶν Ὁρθόδοξων καὶ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β'.

Ο πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετοὺς οὐράνιους παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν πόλιν σου· οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γὰρ σου, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. Ὅθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εγκρατεία τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἐξηφάνισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς Πατέρ μακάριε· καὶ μετέστης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος κληρονόμος· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκαίματι, τοῦ μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σὺν τοῖς

δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθῳ γὰρ δεψαμένη, νοερά σκευὴ ὄντως, τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίας, ἀπετέλεσας τέττις· διὸ καὶ συνηρμόσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσπονα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράσθη Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθ. τῶν ἀγ. Γυναικῶν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αἰνῶντες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, Ἀξιάγαστοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χωρηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς· Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἦχου.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εὐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυνάμω σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἰρέσεις καταβάλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σώμεν πάντες λαοὶ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὀδηγήσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξάσται.

Ασώμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατλεῖ ἀδιάπτωτον, ὡς

ἐξ ἀνάρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξάσται.

Ασώμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξάσται.

Εν Ναζαρέτ εἰσελθὼν, ὁ παροχεὺς τῆ νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον, δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ασώμεν πάντες Πιστοὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένη ἀνατείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσαν τῆς αἰδίου ζωῆς, αἰεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδοξάσται.

Κανὼν τῶν Ἀγίων Γυναικῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Στερόρων γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στερόρως τὸν ἀντίπαλον, κατηγωνίσασθε Μάρτυρες, ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα δεύτερον, τῇ δι' αἵματος, ἀθλήσει· διὰ τοῦτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πίστει γεραίρομεν.

Τρωθεῖσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομεινάντος, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τούτου τοῖς ἔχνεσιν, ἠκολούθησαν, αἱ Ἁγίαι γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, ἐπιλαθόμεναι.

Ελλήνων θρησκευήματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἰδρύματα, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, κατηδαφίσατε, καὶ προσήχθητε, ναῶ ἐπουρανίῳ, κειμήλια ἔμψυχα, Μάρτυρες πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ρωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τῇ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος Πανάμωμε, κόραι νεάνιδες, διεκρούσαντο, βασάνων τρικυμίαν, καὶ σου ἀπηνέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δέχου τὸν ὕμνον, Συμεὼν πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Δίδου μοι ἐν ὀργάνῳ, γλώττης σαθρῷ, ὡς θεοφόρε Συμεὼν, τῷ τὴν ὡδὴν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδιδανκτον.

Εγνώσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν, Πέρσαι, Αἰθίοπες, Ἰνδοὶ, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθὺς, καὶ ἐδόξασαν Χριστὸν, τὸν διὰ τοῦ δοξαζόμενον.

Χάριτος ἐπληρώθης πνευματικῆς· ποιμαίνων γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακώβ Δαυὶδ καὶ

Μωσῆς, ἀρχηγέτης λογικῶν, ὡφθης θρεμμάτων
Μακάρις.

Θεοτοκίον.

Α΄ χραντε Θεοτόκε, χαῖρε σεμνή, ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρώσῃναι τῶν δεινῶν, αἵτησαι τῆς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

- » Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥά-
- » βδω, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
- » πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ
- » τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
- » διαγράψας· τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
- » ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειζον πέ-
- » τραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φωτίσον με
- » φωτὶ τοῦ προσώπου σου, οὐκ ἔστι γὰρ Ἄ-
- » γιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Στερέωσον ἀγαθέ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιὰ σε, κατὰ καρπὸν ἄμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Εν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἔτος τῆτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τῆς πίσει σε μέλλοντας, Θεὸν τῷ παντός.

Γαλήνῳ μοι Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον δίδου οἰκτίρμον, καὶ ἔμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θείων σου, οὓς ὡφθης φάσκων Ἰουδαίοις ἐν σάββασιν.

Θεοτοκίον.

Ως μόνην ὑπερφυῶς, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένην ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Τῶν ἀγ. Γυναικῶν. Τόξον δυνατῶν.

Ρώμη πανσθενεῖ ῥωννύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων κατεπαλαίσατε δύναμιν· διὰ τοῦτο ὡς νικηφόροι, πρὸς Χριστοῦ ἐστεφανώθητε.

Ωφθῇ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, θεία δυναστεία τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα, καὶ ἐρρύσθητε Θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν γεραίρουσαι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμεναι, τῆς πολυθείας τὸν κρυμὸν ἀπεικρώσασθε, καὶ πρὸς θάλασσαν τῆς ἀνω δόξης, Ἀθληφόροι κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Γνόντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, σὲ παναληθῆ Θεοῦ Μητέρα Πανάμωμε· διὰ σὲ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, ὁμιλῆσαι κατηξίωσεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν φόβον σου.

Οξέως φυγὼν τὴν νιφετώδη φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον νύτομόλησας,

μονὴν Συμεῶν, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγῆρῳ ζωὴν ἐκαρπώσω.

Υπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήνιον ἀκοήν σου Παμμακάριστε, τῷ Δεσπότη μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὖρες πολιτείαν.

Τῷ λόγῳ δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σε, ταῖς αὐλαξί, τῶν δακρύων ἐπιβλύσεσι Χριστῷ, πολύχουν σάχυν, ἀρετῶν ἐδρέψω.

Θεοτοκίον.

Αῤῥήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Καταβασία.

- » Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμ-
- » βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
- » ἱερέα· τῇ στερειουσίᾳ δὲ πρῶην Ἐκκλησίαν
- » νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ
- » στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Υπερζέσας τῇ πίσει Πάτερ σοφὲ, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδὼν, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατεία τήξας, τὸ σῶμά σου Ὅσιε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰεὶ προορώμενος· ὅθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στύλου τὴν κλίμακα, τῷ σῷ πόθῳ κατάλληλον, Συμεῶν ἱερώτατε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Ἀγίων Γυναικῶν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέεσσαι, καὶ τὴν πίσιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, Ἀξιάγαστοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τῷ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκνέσεως σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεσούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον, προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Κατένσησα πάντοδύνάμε τὴν σὴν οἰκονο-
- » μίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Απαρχὴν σοὶ ἐνιαύσιον, ὁ λαὸς σου προσφέ-
ρει, Ἀγγέλων ὕμνοις, δοξολογῶν σε Σωτὴρ.
Ὁς φιλόανθρωπος καταξίωσον, ἀρξαμένης τῆς
ἔτους, καὶ συμπληρῶσαι σοὶ εὐαρέστως
Χριστέ.

Παντοκράτορ μόνη Κύριε, τῶν ἐτῶν τὰς ἐλί-
ξεις, γαληνιώσας τῷ κόσμῳ δώρησαι.
Θεοτοκίον.

Ὁς λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βε-
βαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτόκον πάντες ὑ-
μνήσωμεν.

Τῶν ἀγ. Γυναικῶν. Ὁ καθημέρος.

Υπομείναςαι βασάνους, καὶ στρεβλώσεις
τοῦ σώματος, διαφόροις τρόποις, θλάσιν
τε μελῶν καὶ κατέφλεξιν, τὰς οὐρανίους σκη-
νώσεις ἐκκληρώσασθε, ἀπολαύουσαι, ξύλου ζωῆς
Ἀξιάγαστοι.

Νεανίδων μακαρίων, τὸν ἀγῶνα ἐθαύμασαν,
οὐρανῶν Δυνάμεις, ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐτρο-
πώσαντο, ἐν γυναικείᾳ τῇ φύσει δυναμούμεναι,
τῇ δυνάμει, τοῦ ἐκ γυναικὸς ἀνατείλαντος.

Απορρίψασαι τοῦ κόσμου, ματαιότητα ἁ-
πασαν, τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ, ὅλη τῇ ψυ-
χῇ ἐκολλήθητε· ὅθεν ἀσκήσεως πόνους καὶ ἀ-
θλήσεως, ὑπεμείνατε, Νύμφαι Χριστοῦ καρτε-
ρώτατα.

Ισχυρότατον ὡς ὄπλον, τὸν Σταυρὸν περιφέ-
ρουνσαι, πρὸς τὰς ἐναντίας, ἀντιπαρετάξα-
σθε φάλαγγας· μετὰ Χριστοῦ δὲ τὴν νίκην ἀ-
πηνέγκασθε, τοῦ νικήσαντος, κόσμον δυνάμει
Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Καταβέβηκε ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον ἐν μή-
τρα σου, Κύριος, ὡς ἔφη, πάλαι ὁ Προφή-
της Πανάμωμε· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀπε-
γέννησας, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐκ ἐν ψάμμῳ Πανόλβιε, ἀλλ' ἐν βαθυτά-
τοις πόνοις σε θέμενος, τὴν κρηπίδα τῆς
ἀσκήσεως, ἀρετῶν ἐδείμῳ πύργον ἄσειστον.

Νεμομένης τὸ σῶμά σου, σχοίνου τραχυτά-
της φόβῳ καθήλωσαι, τῷ τοῦ πνεύματος,
καὶ σχοίνισμα, κληρουχίας θείας εὖρες Ὅσιε.

Υπενόσται τοῦ σώματος, τὰ ἐγκεκρυμμένα
πάθη πανόλβιε, ἐν σαπρίᾳ κοιταζόμενον,
τῶν σκωλήκων Πάτερ δεδιότων σε.

Μετὰ πάθος ἐκούσιον τὸν ζωοποιὸν νεκρὸν
ἐκμιμούμενος, ὡς περ μνήματι τῷ φρέατι,
σεαυτὸν ζοφῶδει ζῶντα δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία δυ-
σώπει πάντοτε, τοῖς οἰκέταις σε δωρήσα-
σθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία.

» **Εἰσακήκοα** Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» **μυστήριον**, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» **ἐδόξασά** σου τὴν Θεότητα.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χρι-
» **στὲ**, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ
» **Σωτῆρα** τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν εἰρήνην τῷ
» **κόσμῳ**, παράσχου φιλόανθρωπε.

Ὁ πληρῶν τὰ σύμπαντα χρηστότητος Χρι-
στὲ, σὺ εὐκραῇ καὶ εὐφορον, εὐλογίαις
στεφανούμενον, τὸν πολύκυκλον χρόνον, τοῖς
δούλοις σου δώρησαι.

Τὴν τοῦ ἔτους ἄμειψιν ἀνάδειξον ἡμῖν, με-
ταβολὴν πρὸς κρείττονα, εἰρηναίαν τε κα-
τάξασιν, τοῖς εἰδόσι σε Λόγε Πατρὶ συναῖδιον.

Επὶ γῆς ἐλήλυθας συνάναρχε Πατρὶ, τοῖς αἰχ-
μαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τοῖς πηροῖς ἀνάβλε-
ψιν, πρὸς Πατρός ἀναγγέλλων, ὁ χρόνων ἐκέ-
κεινα.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἡμῶν ἐλπίδας Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τὴν
ἡμῶν πεποίθησιν, ἐπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα· εὐ-
μενῇ ἡμῖν δίδου, Παρθένε ὃν ἔτεκες.

Τῶν ἀγίων Γυναικῶν.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὀψονται.

Ὁς ἀμνάδες ἄμωμοι, ὡς θυμάτα δεκτὰ, τῷ
ἀμνῷ τῷ ἀληθινῷ, καὶ ποιμένι Μάρτυρες
προσηνέχθητε, προσφοραὶ ὁλόκληροι, καὶ δε-
κτὰ ὁλοκαυτώματα.

Νεκρωθεῖσαι σώματι, ἐζήσατε ψυχῇ, τοῦ νε-
κρώσαντος τὴν ἰσχὺν, τοῦ θανάτου Μάρ-
τυρες ὡς μιμησάμεναι, καὶ σταυρὸν καὶ θάνα-
τον, καὶ τὰ πάθη τὰ ἐκούσια.

Μίαν γνώμην φέρουνσαι, ἐν σώμασι πολλοῖς,
ἓνα Κύριον Ἰησοῦν, διαφόροις μάλιστα κα-
ταξαινόμεναι, καὶ πυρὶ καιόμεναι, ὡμολόγουν
αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ανόρθωσον πεσόντα με, ἐν λάκκῳ πειρα-
σμῶν, καὶ κυβέρνησον ἢ Θεὸν, κυβερνή-
την τέξασα, μόνη Πανάμωμε, τὸν τὰ πρὶν ἐ-
νώσαντα, διεστῶτα ἀγαθότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέον Δανιὴλ, Συμεὼν Χριστὸς σε ἔδειξεν· ἐκ
γὰρ λάκκου θηριῶδους σε, δι' ἐμφανείας,
ἀλώβητον ἀνεκόμισεν.

Ολον σεαυτὸν, τῷ Κυρίῳ ἀναθέμενος, νιφε-
τοῦ κρυμῆ καὶ καύσωνος, ταῖς ἐναντίαις,
ποιότησιν ἐγγεγύμνασο.

Νέος Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας ἀναδέδειξαι, ἐν μιᾷ
τεσσαρακονθήμερον, τροφῇ ἀνύων, διὰ βίη
παντὸς Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον αἰεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡ-
μῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ κατα-
πέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ ἔλεος.

Καταβασία.

• **Ω** τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-
• στός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέ-
• πτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
• σθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ πα-
• ρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
• Φιλάνθρωπε· κάμει τῇ βυθοῦ τῶν πται-
• σμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, εὐαρέστου σοι Δέ-
σποτα, σὺν τῇ ἐτησίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς κα-
ταξίωσον.

Ημερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, ἐν μεθέξει τοῦ
νόμου σου, ἀνάδειξον πλήρεις οἰκτίρμον,
Σωτὴρ τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Τὴς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεό-
μεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀγ. Γυναικῶν. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ρῆγνύμενον, καὶ ποσὶ γυναικῶν συμπατού-
μενον, καθορῶσα, ἡ προμήτωρ ἐνθέως ἀ-
γάλλεται, τὸν αὐτὴν δολίως, Παραδείσου τὸ
πρὶν ἐξορίσαντα.

Τὴν ἀσκησιν, τῇ ἀθλήσει προθύμως συνάψα-
σαι, τῷ νυμφίῳ, τῶν ψυχῶν νῦν ἀφθόρως
συνήφθητε, καὶ νυμφῶνι θείῳ, γηθομένη ψυχῇ
ἐναυλίζεσθε.

Υψόμενα, τῶν βατάνων τὰ ἄγρια κύματα,
τῶν Μαρτύρων, ταῖς ὀλκάδας βυθίσαι οὐκ
ἴσχυσον, κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, πρὸς τοὺς θείους
λιμένας κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Ρήμάτων σου, ταῖς ἐκβάσεις ὁρῶσα μεγαλύν-
νον, ἐπὶ πλεῖον, Θεομῆτορ τὸν σέ μεγα-
λύναντα· γενεαὶ γὰρ πᾶσαι, σέ ἰδοὺ ἀληθῶς
μακαρίζουσι.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Σημείων καὶ τεράτων σε Χριστός, αὐτουργὸν
ἀνέδειξε, τῆς θείας Μακαρίε, ἐνεργείας δε-
δειχῶς ἐνδιαίτημα.

Υψώθη σου τὸ σῶμα Συμεῶν, ὡς σταυρῷ τῷ
κίονι· διὸ συνδεδόξασαι, τῷ ἐν ξύλῳ δια-
σέ ὑψωθέντι Χριστῷ.

Μετάρσιον πορείαν ἐφευρών, Συμεῶν θεισπέ-
σιε, πρὸς ὕψος οὐράνιον, τοὺς ὑμνοῦντάς
σε πιστῶς ἀνακόμιζε.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ πασάδα
ἔμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ
Πιστοὶ καταγγέλλομεν. Καταβασία.

• **Ν**οτίε θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
• νᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
• ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
• ρος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπε-
• ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
• τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον
• φωτίσαντος.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ποιηθὲν τῷ 1813 ἔτει ὑπὸ τοῦ αἰοιδίμου Πα-
τριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως, Κυρίλλου 5'.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο ἀρρήτῳ σύμπαντα, δημιουργήσας σοφία,
καὶ καιροὺς ὁ θέμενος, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐ-
ξουσίᾳ, δώρησαι, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σου νί-
κας· ἔτους δέ, ταῖς σε εἰσόδους καὶ ταῖς ἐξόδους,
εὐλογήσας κατευθύνων, ἡμῶν τὰ ἔργα πρὸς
θειὸν σου θέλημα.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος,
καὶ ἅμα πυρός, τὸν στύλον ἐργασάμε-
νας, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας
Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων
ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Συμεῶν τὸν ἄμεμπτον βίον, ποία γλῶσ-
σα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτὲ, πρὸς ἐπαι-
νον ἐξηγήσασθαι; ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφία τὰ
τοῦ ἥρωος, ἄθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ
γῇ ὡς φωστῆρος φανέντος τοῖς πᾶσι βροτοῖς,
καὶ μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ τῶν Ἀγ-
γέλων ἐκλάμψαντος· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλων
ἀπαύστως Χριστῷ, πρεσβεύων σὺ παύει ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου,
ἥτοι τοῦ νέου ἔτους.

Στίχοι.

Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,

ὦ καὶ Παλαιέ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.

Γοτίον, ὅτι τὴν Ἰνδικτιῶνα ἰορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομίζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἔτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἰνδικτιῶν γὰρ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὀρίσμος. Καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐπιδιοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἡσαίου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὐρεῖν τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἐνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι ἀγχινώτοις ἀφῆσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστείλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφῆσει· κηρύξαι ἐν ἑαυτὸν Κυρίου δεκτὸν » (Ἡσ. ξα' 1-2). Εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ καθίσαντα εἰπεῖν· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· ὅτε καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος, αὐτοῦ (Λουκ. δ'. 16-22).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἀγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασηνῶν· καὶ μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Αὐθαιρέτως ἀνεισιν ἄγρα τις ξένη,

Λίμνης βυθοῦ πάντιμος εἰκὼν Παρθένου.

Η μνήμη τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν τελεῖται, διὰ τὴν παραδοξοποιὸν καὶ ἀγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὲν τῆς Ζαγουροῦ, Μονῆς δὲ τῶν Μιασηνῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν Εἰκονομάχων ριφθεῖσαν, καὶ μετὰ πολὺν χρόνον, εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἀσπίλον ἀναδοθεῖσαν.

Η δὲ τοῦ ἐμπρησμοῦ μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, γενέσθαι ἐμπρησμόν μέγιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως τῷ ἐπονομαζομένου Μακέλλῃ, ἐν ἔτει 450, καὶ πυρποληθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου.

Στίχ. Λιπὼν Συμεὼν τὴν ἐπὶ στύλου βόσιν,

Τὴν ἐγγὺς εὗρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Ὑψιβάτης Συμεὼν Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτη.

Συμεὼν ὁ Στυλίου ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχείας ἱεραρχοῦντος, ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς Κιλικίαν ἐπαρχίας, κώμης Σισιάν· ὅς ὑπελθὼν τὸν μονήρη βίον, καὶ ἐπὶ κίονος ἀνελθὼν, καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ χρόνους ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, ἐν εἰρήνῃ ἐκαρπύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεῶν· καὶ τῆς Ὁσίας Εὐανδρίας· καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ἐν γῇ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι.
Σὲ δὲ ξενίζει Μάρθα Χριστὸς ἐν πάλῳ.

Ὅν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι,

Λιπὼν Ἰησοῦς, ἥλιον δόξης βλέπει.

Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο μὲν υἱὸς Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσίου, τοῦ τῶν Ἑβραίων νομοθέτου· ἐς καὶ τὴν Ἱερικὴν παρέλαβε, πόλιν ὑπάρχουσαν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐθεάσατο κρατοῦντα ῥομφαίαν· καὶ μαθὼν, ὅτι ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίου, ῥίψας τὰ ὅπλα, ἵππεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις, καὶ τοῦ ἡλίου μέλλοντος δῦναι, ἔχων προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ᾤχετο πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπε· Στήτω ὁ ἥλιος· καὶ εὐθέως ἔστησε τὸν ἥλιον τοῦ δρόμου αὐτοῦ μὴ δῦναι, ἕως ἔτρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ἥτις ἐστὶν ἡ Παλαιστίνη· καὶ κρίνας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη εἰκοσιεπτὰ, καὶ φοβερός τοῖς πολεμίοις γενόμενος, καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα γυναικῶν, Μαρτύρων, Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμουῦν Διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεκαρτίοις παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος,
Θεοῦ προεξένησαν Υἱὸν νυμφίον.

Ἀμμουῦν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος,
Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδου.

Αὕται ἐγένοντο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Μακεδονίας· καὶ Χριστιαναὶ οὖσαι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχουσαι καὶ διδάσκαλον τὸν διάκονον Ἀμμουῦν. Κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Βαβδίου τοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως Ἀρχόντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι διὰ τὸ μὴ προσκυνῆσαι τὰ εἰδῶλα, ᾤχεσαντο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὸν αἶρα ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδῶλων, ἐπὶ πολλὰς ὥρας τιμωρούμενος, καὶ πεσὼν ἀπώλετο. Κρεμάται δὲ ὁ Ἅγιος Ἀμμουῦν, καὶ ξίσταται τὰς πλευράς· εἶτα κασίδα (*) πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς. Καὶ ταύτης ῥυσθεῖς, παρεπεμφθὴ μετὰ τῶν Ἀγίων Παρθένων, ἀπὸ Βερρόνης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θράκης, Λικινίῳ τῷ τυράννῳ· καὶ δι' ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν δέκα εἰς πῦρ ἐνεβλήθησαν, αἱ δὲ ὀκτὼ μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἀπικεφαλίσθησαν· καὶ ἑτεραι δέκα, ξίφος κατὰ στόμα καὶ καρδίαν δεξάμεναι, ἐτελειώθησαν· καὶ ἐξ ὑπὸ μαχαιρῶν κατεκόπησαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐξ σίδηρα πεπυρακτωμένα κατὰ στόμα λαβοῦσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Εὐδόου, Καλλίστης, καὶ Ἐρμογένους.

Στίχ. Καλλίστον ὄντως εὗρε Καλλίστη τέλος,
Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, αὐτάδελφοι ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς γεννηθέντες, διὰ τῆς θείας κολυμβήθρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν, κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ κηρύγματος· Ἐπὶ δὲ ὡς Χριστιανοὶ τῷ Ἀρχοντὶ διε-

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Κασίδα (Cassida), ὅπερ καὶ Κασίς (Cassis) λέγεται· δηλοῖ δὲ τὴν Περικεφαλαίαν, ἢ Καλύπτραν.

βλήθησαν, καὶ διεγνώσθη τὸ εὐγενὲς τῆς τούτων ψυχῆς παρὰστημα, καὶ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ'αὐτῶν ἀπεφύνατο ὁ Ἀρχὼν· καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τελείσαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προσταγμάτων καταφρονήσαντες,
» πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Αρχόμενοι τοῦ ἔτους, καὶ τῶν ὕμνων, ἀπαρχὴν ποιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ, βασιλείαν τὴν ἀπέραντον, ὁ ὀρθόδοξος λαός, εὐσεβῶς μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὗν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' αἰῶνά τε καὶ ἔτι Κύριος, τοῖς ἀναμέλπουσι Χριστὲ, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος πλήρωσον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οἱ δοῦλοι τῷ Δεσπότῃ, εἰς πρεσβείαν τὴν ἀγνὴν Μητέρα σου, σοὶ προβαλλόμεθα Χριστέ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν λαόν σου ἀγαθὲ ρύσθῃναι ψάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν ἀγ. Γυναικῶν. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ως ἀκατάπληκτον τὸ σὸν, φρόνημα Ἀμμὲν Θεοφόρε· καὶ γὰρ ἐξάρχων τῆ χοροῦ, τῶν παρθένων, βασάνους οὐκ ἔπτηξας, σὺν αὐταῖς τελειούμενος, ὡς διάκονος καὶ μύσης τῆς θείας δόξης.

Νυμφαγωγὸς οἷα σοφός, λόγοις ὑπαλείφεις ἀνδρείας, πρὸς τὸν νυμφίον ἀφορᾷ, καὶ σαρκὸς καρτερεῖν τὰ ἐπίπονα, κραυγαζούσας τὰς Μάρτυρας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ ἀποκάμωμεν, ἰδοὺ, ἡνοικταὶ τὸ σταδίου Κόραι· στῶμεν ἀνδρείως, ὁ Χριστὸς, τοὺς στεφάνους προτείνει, τοῦ σώματος, ἑαυτῶν μὴ φεισώμεθα, ἀνεβῶν αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν ἑβρανῶν, αἱ Δυναμεις, βρωτῶν τε συστήματα, ὡς ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς κατάρacts τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Ελυσας μὲν αὐχμὸν ἀπορουμένοις, καὶ πύλας αὐταῖς ὑετοῦ ἡνοιξας, καὶ τὴν γῆν

κλονουμένην, ἐντεύξεσιν ἔστησας, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως μέγιστος φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, πολὺ φωτὸς τε Συμεὼν ἡλῖος, πανταχοῦ ταῖς ἀκτῖνας, ἐκπέμπων ἐφώτιζες, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδασκας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νάματα πανταχόθεν συρρύέντα, θανάτῳ Χριστοῦ, ἀνθρώπων πέλαγος, ἐν τῇ μάνδρᾳ τῆς σῆς, συνεκρότει ἀσκήσεως, ὑπὸ σοῦ βοᾷν παιδευόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι μὲν τοῦ Πρεσβύτου ταῖς ἀγκάλαις, παιζὶ δὲ τῆς σῆς καρδίας Ὅσιε, ἀοράτῳ δυνάμει, Χριστὸς ἀνεπαύσατο, Συμεὼν· διὸ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Επρεπε τῷ ἀσπόρῳ σαρκουμένῳ, ἐκ σοῦ προελθεῖν Παρθένε ἄχραντε· σὺ γὰρ ἔφυσας τὸν πάντων ἀγνὴ ἀνυπέρβλητον, ὃ βρωντες, ὕμνοις κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταδασία.

» **Ε**κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς,
» λαθὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας Θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ἢ πῦρ βρόμιον·
» ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὲ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν τοὺς ὕμνολόγους ἐν καμίνῳ, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῶσαν καμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ως ἀρχηγῷ τῆς σωτηρίας Χριστὲ, ἀπαρχὴν σοι προσφέρει τὴν ἐνιαύσιον, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία κραυγάζουσα· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς, καινουργήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα, τῶν καιρῶν τὰς ἐλίξεις βουλήματι, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ καιροὺς ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὴν πολύτροπον τῶν ἀνθρώπων κυβέρνησιν, ψάλλομεν· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον ἀγνὴν, ἐν ἐτῶν
περίοδοις καὶ ἐλίξεσιν, ὀρθοδόξων βροτῶν
τὰ συστήματα, ὑμνοῦμέν σε ὡς Θεοτόκον, καὶ
πάντων σωτηρίαν.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Παῖδας εὐαγεῖς.

Λαμπρούς καὶ φαιδρούς ὡς ἐξ αἱμάτων, χι-
τῶνας μαρτυρικῶς περιεβάλεσθε, συνα-
πεκδυσάμεναι, ὄντως τὸν φθειρόμενον, ταῖς
ἁμαρτίαις ἀνθρώπων, καὶ ἀναμέλπουσαι· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλουσίῃ φωτὸς φωτοχυσίαις, Ἡλίῃ τῇ νοητῇ
Θείαις λαμπρότησι, Μάρτυρες λαμπόμεναι,
νύκτα παρεδράμετε, τῆς ἀθείας ψάλλουσαι ἐν
ὁμονοίᾳ ψυχῆς· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος ἄρνες, ὡς ἄσπιλοι ἀμνάδες, ὡς Θεῖαι πε-
ρισεραῖ, ὡς ἐθελήσια, θυμάτα προσήχθητε,
Μάρτυρες τῷ κτίσαντι, καὶ ὡς θυσίαι ἁμῶμοι,
συμφώνως ψάλλουσαι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προστάξει τυράννων παρανόμων, τὸν ἄδικον
θάνατον ὑπέστητε, μέλη συγκοπτόμεναι,
ράβδοις συντριβόμεναι, ἀνηλεῶς τυπτόμεναι, ξί-
φει τεμνόμεναι· διὸ ταῖς ἀθανάτους κληροῦσθε,
ἐν ἀγαλλιάσει πλεσίας ἀντιδόσεις. Θεοτοκίον.

Οπίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων
τῶν ἡδυπνῶν ἐπαισθόμεναι, πάντα γνε
Θεόνυμφε, μόνη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστρός
σου λάμψαντος, μονογενοῦς Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμ-
βασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Από πάσης χωρήσας προσπαθείας, καὶ μη-
τρώων ἀσθένειαν οἰκτεῖρας, οἷά περ ζῶν
ἐφάνης μετὰ θάνατον, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίαν συσφίγγεις παρεθέντα, καὶ τὴν κλί-
νην τὸν Φύλαρχον προστάττεις, ἐπὶ τῶν
ὤμων φέρειν ἱερώτατε, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ
ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο λαμπρύνας Ἰώβ διὰ τοῦ πάθους, ἡλκω-
μένης σαρκός σου τὴν σαπρίαν, εἰς μαρ-
γαρίτην ἔτρεψε πολύτιμον, σὲ Χριστοῦ θειράπον,
Συμεὼν δοξάζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λησταρχοῦντα ἀλάστορα ὡς πάλαι, ἐπὶ ξύ-
λου Ληστὴν προσεκαλέσω, ταῖς Συμεὼν
ὦ Δέσποτα ἐντεύξεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν δι' Ἀγγέλων τὸ Χαῖρε δεξαμένην, καὶ τε-
κοῦσαν τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τὸ φῶς
τῷ κόσμῳ ἀνατείλασαν, πάντες σὲ ὑμνοῦμεν,
καὶ δοξολογοῦμεν, Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβασία.

» **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν
» συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-
» σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶ-
» σι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσθαι, κα-
» τασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις, ἡ ἀληθὴς Σο-
φία καὶ ἐνυπόστατος, ἡ συνέχουσα, καὶ
κυβερνώσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπι-
στάντα τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστάσει,
γαληνιώσῃ διεξάγαγε.

Μόνη πρό αἰώνων πέφυκας, ὡς ποιητὴς
αἰώνων καὶ βασιλεύουσα, τρισυπόστατε,
μία Θεότης ἀμέριστε, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς
Θεομήτερος, τὸ ἔτος νικηφόρον, τῇ κληρουχίᾳ
σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ τοῦ παντός καὶ πρύτανι, δημιουργέ
καὶ παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεή-
σεσι, τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην
τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τηρῶν τὴν Ἐκκλησίαν,
ἀκαταπαύστως ἀστασίαστον.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.
Νάουσιν ἰάσεων κρηνοῦς, τοῖς χρήζουσιν, ὡς
ἐκ κρήνης αἱ Πανόλβιοι, παύουσι λύμην
νοσημάτων παθῶν ἀποδιώκῃσι καύσωνα, καρ-
δίας τῶν φιλοθέων ἀρδεύουσι, πρὸς εὐκαρπίαν
θείων πράξεων.

Ο θεῖος διάκονος Ἀμμοῦν, Κελσίνα τε, καὶ
πρὸς τούτοις τεσσαράκοντα, Θεῖαι θεό-
φρονες γυναῖκες, ἀθλήσασαι νομίμως ἐστέφθη-
σαν· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὡς
κατὰ χρέος μακαρίζομεν.

Υψώθητε κράτος κατ' ἐχθρῶν ἀράμεναι, καὶ
Ἀγγέλοις ὠμοιώθητε, ξύλου τρυφᾶτε ἀκω-
λύτως ζωῆς ἐν Παραδείσῳ Θεόνυμφοι, πηγὴν
νῦν τῶν καλῶν κατειλήφατε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
ἱκετεύουσαι.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν, τῆς κρείττονος ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοι σε Παρθένε, ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Βεβασιλευκότα, παθὼν διὰ καρτερίας, ὁ Χριστός σε προσήκατο, Συμεὼν θεοφόρε, τῆς αὐτοῦ κοινωνὸν σκηπτουχίας· ὅθεν σε ὕμνοι μεγαλύνομεν.

Γαματικῆς χάριτος κατηξιωμένος, ἐξ ἀσύλων τοῦ Πνεύματος θησαυρῶν θεοφόρε, Συμεὼν τὰς ἰάσεις βραβεύεις, τοῖς πανηγυρίζουσι τὴν μνήμην σου.

Επιβεβηκὼς, Ὅσιε τῆς οὐρανοδρόμου ἀρετῆς, καὶ αἰθέριον ἄθλον ἐνδεδειγμένος, καὶ πρὸς σκηναὶς ἀναπταὶς οὐρανίης πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Βάτος καιομένη, πυρί καὶ μὴ φλεγόμενη, ἀνεδείχθης ὡς Παρθένε, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ὃν ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» **Μ**υστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυταύρηται
» δένδρον· δι' ἃ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σέ μεγαλύνομεν. Ἑτέρα.

» **Ο**ὐδὲν βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἰνδίκτου,

Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεὲ θεῶν καὶ Κύριε, τρισυπόστατε φύσις, ἀπρόσιτε αἰδίδε, ἀκτιστε καὶ τῶν ὄλων, δημιουργὲ παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτομεν πάντες, καὶ σέ καθικετεύομεν· τὸ παρὸν ἔτος τῆτο, ὡς ἀγαθός, εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ, τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἅπαντα, τὸν λαόν σου Οἰκτίρμον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σε βίος, ἀστράψας κατεφώτισε, τὴν ὑψηλίον πᾶσαν, ταῖς τῶν θαυμαμάτων ἀκτίσι· διὰ στύλου γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἐνθα πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχα-

τον ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε μάκαρ. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Δημιουργὸς καὶ πρύτανις, πάσης κτίσεως πέλων, καιροὺς καὶ χρόνους θέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, εὐλογίαις Οἰκτίρμον, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων, σοῦ τὸν λαόν, ἀβλαβῇ ἀπήμαντον δυσωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν θείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προαιώνιε Λόγε τῷ Πατρὶ, ὁ ἐν μορφῇ Θεῷ ὑπάρχων, καὶ συζησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι· ὁ καιροὺς καὶ χρόνους, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῇ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος δ'.

Η βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σε ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν· Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐκ αὐτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν σοι· Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Αἰ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἱ πορεῖαί σε μεγάλαι καὶ θαυμασταί· διὸ τῆς οἰκονομίας σου, τὴν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν, ὅτι φῶς ἐκ φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον κόσμον σε, καὶ τὴν πρώτην ἀνέκλεισ ἀράν, τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, ὡς κηδύκησας Λόγε, καὶ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιροὺς καὶ χρόνους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικὴν σου ἀγαθότητα. Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Οτε τῷ πάθει σου Κύριε, τὴν οἰκουμένην στερέωσας, τότε καὶ οἱ ἀσθενῆντες περιεζώσαντο δύναμιν. Γυναῖκες ἠνδρίσαντο, κατὰ τοῦ πικροτάτου τυράννου· καὶ τὴν ἥτταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλαι ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν, εἰς δόξαν σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ γυναικὸς, καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπός, ὁ ἐκ βρέφους ἱερός Συμεὼν, χάριτι

μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεῖς· καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα· καὶ ταῖς θείαις Δυνάμεσι συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ο ἄρρήτῳ σοφίᾳ συστησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὁ καιροῦς καὶ χρόνους ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σε εὐλόγησον· τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα ἐν τῇ δυνάμει σε εὐφρανον, διδὼς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τῆς Ὀσίης, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον.

Ζήτηι Σαββάτῳ, λγ'.

Καὶ ἕτερον Ἀπόστολον τοῦ Ὁσίου.

Πρὸς Κολασσαεῖς.

Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί.

Ζήτηι Κυριακῇ, λ'.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ. Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἐκ τοῦ κστὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ.

Ζήτηι Ἰανουαρίῳ κ'. Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτης.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλουῖα.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τῆς Ὀσίης Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Νηστευτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Θῆρας τὸ πρὶν τροπωσάμενος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν. Ἀθλοφόρε αἰοίδιμε, τῶν λεόντων χάσματα, καὶ θηρῶν τὰ ὀρμήματα, ἐντεύξει θεία, σὺ ἐχαλίνωσας, τῆς τούτων βλάβης, μείνας ἀμέτοχος· πῦρ οὐ κατέπτηξας, ἢ θυμὸν

δικάζοντος· τῆς γὰρ Χριστοῦ, μακάρι ἀγαπήσεως, οὐδὲν προέκρινας.

Νέῳ ἐν σώματι ἐνδοξε, τὸν παλαιὸν πτερνίστην, ἐτροπώσω τὰ στίγματα, τοῦ Χριστοῦ μακάριε, τῇ σαρκί σε δεξάμενος· καὶ νῦν Μαρτύρων συναγελάζῃ χοροῖς, στεφανηφόρος Μάμα πανεύφημε, φέγγει λαμπόμενος, τρισηλίῳ πάντοτε, τῶν ἐφετῶν, βλέπων τὸ ἀκρότατον, καθαρωτάτῳ νοῖ.

Τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, καθελόντος τὸν τύραννον, ζωηφόροις ἵχνεσιν, ἀθλοφόρε ἐπόμενος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπῆλθες στάδιον· καὶ ταῖς αἰκίαις κατατεινόμενος, τὸν καυχησάμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, μετὰ σαρκὸς, Μάρτυς κατηδάφισας, καὶ ἐτραυματίσας.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοία.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, σὺ τῷ ποθήρει σεπτῶς, Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἀγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὡς τῆς ἀρρήτου σε, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θείον ἐγκαλλώπισμα, ἧς περ μετέσχηκας!

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, θεοειδὴς γεγονώς, τῇ τῶν τρόπων ἀπλότητι, Θεῷ νῦν παρίστασαι, τῇ ἐνώσει τῇ κρείττονι, καὶ ἀνενδότην νεύσει θεόμενος, καὶ τοῦ ἐκεῖθεν φωτὸς πληρέμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ ψυχῆς φαιδρότητι, Ἱεραρχῶν, θείον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἱερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσεπτε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσεδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσιε· καὶ θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, μακαριώτατε.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Νέον φυτὸν, καθάπερ ἐλαίας, τῇ τοῦ Θεοῦ τραπέζῃ γεγένησαι, ὡς υἱὸς τῶν πορευθέντων τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν· διὰ γὰρ μαρτυρίαν εὐλόγησέ σε Κύριος, καὶ βλέπεις τὰ ἀγαθὰ τῆς ἁνῶ Σιών, κατατρυφῶν τῆς θείας ἀγαλλιάσεως, σὺν τοῖς γονεῦσι διὰ παντός, Μάμα ἀξιάγαγε· ὧν κοινωνοὺς ὑμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου γενέσθαι ποίησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Εργοῖς, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος,

Θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διό περ, δέομαι Πανύμνητε τῇ δυναστείᾳ σου, ῥήξασα παθῶν μου τὰ ῥάκη, τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἐνδυσον γυμνῶττοντα, καὶ σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεπε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Δεῦτε συμφώνως οἱ Πιστοὶ, μνήμην τελέσωμεν Μάμαντος Μάρτυρος· οὗτος γὰρ νέος Ἀβελ ἀνεδείχθη ἡμῖν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος ποιμὴν προβάτων γεγονώς, ἀμνὸν εἰς θυσίαν πρῶτος προσήγαγε, καὶ στέφανον ἀθλήσεως, πρῶτος ἐκομίσατο· οὕτω καὶ ὁ ἐνδοξος ἀθλοφόρος, θρεμματικοῖς ποιμνίοις ἐνδιαπρέψας, ἑαυτὸν θῦμα εὐπρόσδεκτον τῷ Χριστῷ, προσήγαγε διὰ τοῦ μαρτυρίου· καὶ παρρήσιαν ἔχων πρὸς αὐτόν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου, καταφεύγοντες ἄχραντε, καὶ πιστῶς τὸ ἔδαφος καταβρέχοντες, ἐν μετάνοιᾳ δακρύνοντες, τὴν λύσιν λαμβάνουσι, τῶν δεινῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τὴν χάριν κομίζονται, δυσωπούσης σου, ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα, τῶν ἀπάντων καὶ Υἱὸν σου, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, Ἀμνάς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱέ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἶμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἰωάννη Ὁσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὁκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τοὺς οὐρανούς περιπολῶν ὡς ἄριστος, Μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοῦς αἴγλης, ἐνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξιώσον.

Τὸ εὐγενὲς καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδὼς Λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ιδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Οἱ σοὶ γενέται ἀμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλάνης, καὶ ἐγκαθαιργνύμενοι, ἐνθα καὶ τελευτήσαντες, ὑπὲρ τῆς θείας πόθου βλαστάνουσι σὲ τὸν λύσαντα, τῆς πολυθείας τὸν σύνδεσμον.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Γερμανοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Τῷ ἀνατείλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν ἱεράρχην τὸν σοφόν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλάμποντα δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδοξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διαλάμπαντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀγλὴν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Ὁς παριστάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὴν μνήμην ἰκέτευε, δοθῆναι τὸν ἱλασμόν, ἱεροκήρυξ παμμακάρε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ως συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων, ἀναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Φωταυγῇ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, ἀθλῶν λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταλαμπρύνοντα.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ κατασραφθεὶς θεωρίαις, νοῦ καθαρότητι, φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνωδίαν, δεῖκαῖς προτάξεισι Μάρτυς διήγειρας.

Νεανίας ὠραῖος, περικαλλὴς πέφνηας· ὅθεν ταῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε, ὧφθης ἀπρόσιτος, ἐθέλοντι πρὸς τὰ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἀχραντε, γύρον ὁ κατέχων ἀπάσης, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε, σωματικῶς κατεσχέδη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Δὶ ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινοῦς εἰσῆλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόρε, ἐνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾶς.

Ως παρρήσιαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχα Ὅσιε Ἰωάννη σοφὲ, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Ως εὐσεβῶν δογματῶν καθηγητῆς, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγητῆς ἀληθῆς, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἱρέσεων Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ως οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντας Θεοκυῆτορ ἀγνή· ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
» στερεώσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτὸς, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτῆς, ὡς Μάμα πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἐν γὰρ σαδίῳ πλάνην, εἰδῶλων διήλεγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὕμνεῖσθαι ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον

δράκοντα· διὰ τῆτο βοῶμέν σοι Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἐνθεον τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄσυχλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἰωάννη μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ παιδρύνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέβρασας· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σε, ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτωρ, ἐν Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῆσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αὐτοθελῶς, πρὸς τῆς ἀγῶνας ἐχώρησας, ἀπτοήτω, Ἐνδοξε φρονήματι· τὸν γὰρ Χριστὸν εἶχες συνεργόν, θεία δυναστεία, τὸ ἀσθενὲς σε ῥωννύοντα, καὶ Μάρτυρα δεικνύντα, τῶν αὐτῶ παθημάτων, καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος μέτοχον.

Ως συνεργός, ὁ ἐκ Θεοῦ συνοδίτης σοι, καὶ θυπεῖκει, οἷα λογικώτατος, ἄγριος θῆρ· θεία γὰρ στοργῇ, σὺ καθυποτάξας, τὰ πάθη τὰ ἀλογώτατα, ὠραῖος ἀπεφάνθης, λογισμῷ σοφωτάτῳ ἀλογίαν ἐχθρῶν τροπώσάμενος.

Δικασικῶν, σὺ πρὸ βημάτων παρίσασο, τὴν τῆ Λόγου, σάρκωσιν Μακάριε, διαπρυσίως ἀναφωνῶν, καὶ τῆς ἀθείας, ἀπομαραίνων τὸ φρύαγμα· καὶ πάντας ἀδιστακτῶς, μελωδεῖν ἐκδιδάσκων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Τῷ τοκετῷ, τῆς ὑπὲρ φύσιν λοχεΐα σε, τῶν ὠδίνων, λελυται τὸ ἐγκλημα, καὶ τῆς ἀρᾶς ἡ τῶν γηνενῶν, φύσις ἀπηλλάγη, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, καὶ ἡνοικται τοῖς κάτω, διὰ σοῦ τὰ τῶν ἄνω, καὶ Ἀγγέλοις βροτοὶ συγχορεύουσι.

Τοῦ Ὁσίου. Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν.

Τὸν Ἱεράρχην πάντες τὸν σοφόν, ἐν ὧδαῖς εὐφημήσωμεν, λέγοντες· Θεοφόρε Κυρίου, ἐκτενῶς δυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων φυτργόν, καὶ σοφὸν Ἱεράρχην σε ἔχοντες, Θεομακάριστε Πάτερ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε.

Τὴν ἱεράν σου μνήμην καὶ σεπτήν, ἀρχηγέ τῶν τροφίμων τῆς πίστεως, Ἱεράρχα Κυρίου, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Η ἀνύμφευτος νύμφη καὶ ἄγνη, καὶ ἀλόχευτος Μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεῆ, αὐτὸν ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ξεομένου οὐδόλως, σώματος ὁ ἐνδοξος, Μάμας ἐφρόντισε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, τῷ σπαράττεσθαι ἀποβαλλόμενος, καὶ τοὺς δερματίνους, ἀποδυόμενος χιτῶνας, καὶ στολὴν ἀφθαρσίας δεχόμενος.

Χαριστήριον αἶνον, ἐμελπες τῷ Κτίστη σου, ἐξορυττόμενος, τὰς πλευρὰς Παμμάκαρ, καὶ φωνὴν ἑρανόθεν, ἀκήκοας, βεβαιῶσαν μᾶλλον, τὸν λογισμόν σου πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ τῶν πόνων τὸ ἄχθος κουφίζουσας.

Εν εἰρκτῇ συγκλεισθέντι, ὥφθη οὐρανόθεν σοι ἐπικομίζουσα, παραδόξῳ θείᾳ, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ πολυάθλε, βρῶσιν ἀφθαρσίας, περιστερὰ ὠραιότατη· τῆς φθορᾶς γὰρ τοὺς ὅρους ἐκβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σωματώσεως θείας, καὶ καταλλαγῆς ἀνεκφράστου, γέγονας πρόξενος, ἢ τὸν πρὸ ἡλίου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα κυήσασα· διὰ σοῦ γὰρ φύσις, ἢ τῶν βροτῶν Θεῷ συνήφθη, καὶ ἐν θρόνῳ τῆς δόξης καθίδρυται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ποιμαντικῶς ἐχρίσθης, τῆς εὐσεβείας, τῷ μύρῳ Θεόσοφε· ὅθεν ὡς Ἱεράρχην, πάντες εὐφημοῦμέν σε Ὅσιε.

Ως μιμητὴς ὑπάρχων, τῶν Ἀποστόλων Θεόφρον αἰοίδιμε, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας προέστης λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν, καὶ Μωϋσῆν τὸν Θεόπτην μιμούμενος, Πάτερ ἱεροφάντορ, τοὺς αἰρεσιάρχας κατήσχυνας.

Θεοτοκίον.

Ως Βασιλῖδα πάντες, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων κυήσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν εὐλογημένην τιμήσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ε'. Ἰλίσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ ζήλῳ τῷ πρὸς Θεόν, πυρούμενος ἱερώτατε, τῆς ὑφαπτούσης πυρᾶς, οὐδόλως ἐφρόντισας, θείῳ δροσιζόμενος, οὐρανόθεν ὄμβρῳ, Ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Ο Νεανίαις τρισὶ, μεταποιήσας τὴν κάμινον εἰς δρόσον φωτοφανῶς, Θεόφρον πανόλθιε, φλογὸς ἐξαρπάζει σε, καὶ πυρὸς δεικνύει, παραδόξως δυνατώτερον.

Μεγίστοις ἐγκαρτερῶν, ἀγῶσιν ὥφθης παμμέγιστος, ἐν ἀθληταῖς θαυμαστός, ἐν Μάρτυσι δόκιμος· διὸ καὶ μεγίστων σε, ὁ ἀγώνοθέτης, ἀντιδόσεων ἡξίωσε.

Θεοτοκίον.

Γεγόναμεν κοινωνοί, τῆς θείας φύσεως Ἀχραντε, τῷ θείῳ σου τοκετῷ, καὶ λῆξιν οὐράνιον, σὺν Ἀγγέλων τάξεσιν, οἱ σὲ εὐφημοῦντες, ἐν Χριστῷ ἐκληρωσάμεθα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκόσμησας Ἰωάννη μακάριε, τοῖς θείοις σου δόγμασι, καὶ σοφοῖς διδάγμασι, τὰς αἰρέσεις τε ἐκ ποδῶν ἐποίησας.

Ως περ φωστήρ εὐσεβείας, τῶν δογμάτων σου τῷ κάλλει ἐξήστραψας, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως, Θεόφρον Διδάσκαλε, καὶ ἡμαύρωςας τὰς αἰρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Αντὶ μαχαίρας τῇ γλώττῃ καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενος Ὅσιε, τὰ νόθα ἐξέκοψας, διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐτράνωσας τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ κόσμον φωτίσας Χριστέ ὁ Θεός, κάμει τῶν πταισμάτων μου, ρῦσαι ὡς φιάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστέ ὁ Θεός, κάμει τῶν πταισμάτων μου, ρῦσαι ὡς φιάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν σου, δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ῥάβδῳ Ἀγίε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιμανον, ἐπὶ νομαῖς ζωηφόρους· θήρας δὲ, τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνοῦντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις προστατήν Μάμα, θερμόν σε κεκτήμεθα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ περιβόητον Μάρτυρα, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, ὑμνήσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς ἐλάφους ἐν ταῖς ἐρήμοις καενῶς ἀμέλγοντα, καὶ νῦν περιούσιον λαόν Κυρίου, ῥάβδῳ δυνάμεως, ὡς ποιμὴν καλῶς περιέποντα, καὶ ὁδηγοῦντα εἰς τόπον γλῶσς, ἐνθα ὑπάρχει ἀληθῶς τῆ Παραδείσου ἡ τρυφή. Ὅθεν πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστατήν Μάμα, θερμόν σε κεκτήμεθα.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχοι.

Ἀκμαῖος ὢν Τριαδὸς εἰς πίστιν Μάμας,
Ἀκμαῖς τριαίνης καρτερεῖ τετρωμένος.

Δευτερίη χολάδες Μάμαντος χύντο τριαίνῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ Γάγγρας, πόλεως Παφλαγέων, γονίων
Χριστιανῶν· ὢν ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως κρα-
τηθύντων, καὶ φρουρᾷ παραδοθύντων, τίκτεται αὐτός ἐν
αὐτοῖς τοῖς δειμοῖς. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τῇ φρουρᾷ ἐτελεύ-
τησαν, ἀναλαμβάνεται ὁ μακάριος παρὰ τινος γυναικὸς
Χριστιανῆς, Ἀρμίας καλεσμένης, καὶ ἀνατρέφεται· ἐν
συναγωγῇ μὰ τὴν διττὴν μητέρα καλοῦντα, Μάμαν ἐ-
νόμασαν. Ἐκτὼν δὲν γενόμενος πέντε καὶ δέκα, συλλαμ-
βάνεται ὡς Χριστιανός, καὶ ῥάβδοις τύπτεται· καὶ μο-
λύβδου τῷ τραχήλῳ τούτου ἐξαρτηθὴντος, τῇ θαλάσῃ ἵ-
ναπορρίπτεται· καὶ περισωθεὶς τοῦ κινδύνου διὰ δύνα-
μει, ὑπὸ τι σπῆλαιον κρύπτεται, τριφόμενος τῷ τῶν ἐλά-
φων γάλακτι. Καὶ αὐθις κρατηθεὶς, εἰς κάμινον ἐμβαλ-
λεται, καὶ πυρὶ ἐκδίδεται· καὶ τέλος, τριαίνῃ σιδη-
ρᾷ τὰ σπλάγχνα διαπαρεῖς, τῆς παρούσης ζωῆς ὑπε-
ξάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπό-
λεως, τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχ. Τοῖς μὴ ρέουσιν ἐν τρυφᾷ νῦν ἡδέσι,
Νηστευτὰ ρευστῶν ἡδονῶν Ἰωάννη.

Οὗτος ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ἦν ἐκ τῆς βασι-
λείας Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου τῶν
Βασιλέων, ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς, χαρακτὸς πρώην
ὑπάρχων, ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόπρωτος, φιλόθεος καὶ φο-
βεύμενος τὸν Θεόν. Οὗτος μαλαχὲν, Εὐσεβίου τοῦνομα,
ἐκ Παλαιστίνης γενόμενος, ὑπέδεξατο· ὅς καὶ περιπατῶν
ἐν τῇ ὁδῷ ὡς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ὁσίου, ἤκουσε τινὲς
διαλεγόμενον αὐτῷ· Ὁὐκ ἐφείταί σοι, Ἀββᾶ, ἐν
τοῖς δεξιῶν περιπατεῖν τοῦ μεγάλου· προ-
μηνύοντος ὅρα τοῦ Θεοῦ τὴν μέλλουσαν ἐγχειρίζεσθαι αὐτῷ
μεγάλην ἀρχιερωσύνην. Μετὰ ταῦτα ἀναγνωρίζεται τῷ
ἐν Ἀγίοις Ἰωάννῃ, τῷ ἀπὸ σχολαστικῶν, καὶ ἀρχιερεὶ τοῦ
Θεοῦ· ὅς καὶ ἀποκαρῆναι αὐτὸν συνεβούλευσεν, ὡς ἀξιὸν
ὄντα καταταγῆναι εἰς κλῆρον.

Ἐτι δὲ ἐν τοῖς Διακόνοις ὢν, ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Ἀγίου Λαυρεντίου, μεσημβρίας ὥσης, καὶ εὗρεσκε ἱερη-
μέτην ἀνακλίσαν, ἐν ᾗ εὐσεβὴς ἐγίνωσκε πόθεν παραγίγνοι·
καὶ ὑπιδέκνουν τῷ Ὁσίῳ τοὺς ἀναβαθμούς τοῦ θυσιαστη-
ρίου· καὶ ἰδοὺ μυριάδες Ἀγίων, καὶ φωνὴ συμμιγῆς, ὡ-
δὴ τι φρικτὸς ἐξηκούετο, καὶ λευκαὶ στελαί, ἐξαστρα-
πούσας ἀπαντες ἐκδιδύσκοντο.

Οὗτος, διανομὴς ὢν καὶ διάκονος τῶν χρημάτων τῆς
ἐκκλησίας ἦν ὑπεστρέφων ἐκ τοῦ ἔξωθεν πιδινού τόπου,
καὶ ἐν μένῳ βαλάντιον ἔχων, καὶ ἀφθένως δίδους· ὡς
δὲ οὐκ ἐκινούτο, τῶν πενήτων συρρέοντων εἰς πλῆθος, ἀλ-
λ' ἐφθασε καὶ εἰς Βούν (τόπος τις ἦν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει, οὕτω καλούμενος)· τινὲς τῶν σὺν αὐτῷ ἀνακρά-
ξαντος καὶ εἰπόντος· Κύριε ἐλπίσον· μέχρι τίνος
αὐ κινεῖται ἡμῖν τοῦτο τὸ βαλάντιον; τὸ μὲν

βαλάντιον παραχρῆμα κενὸν ἦν· αὐτὸς δὲ λιοντῶδες εἰς
ἐκείνου ἰδὼν, ἔφη· Ὁ Θεός, ἀδελφεῖ, συγχωρήσαι
σοι· μέχρι γὰρ ἂν πολλοῦ ἡμελλε διαρκέσαι.

Μετὰ δὲ τὴν κοίμησιν Εὐτυχίου Πατριάρχου, κρατηθεὶς
εἰς τὸ χειροτονηθῆναι, ὡς οὐκ ἐπαίθετο, εἶδεν ἱστάσιν
φοβεράν· ἡ δὲ ἦν· θαλάσσα μέχρις οὐρανοῦ φθάνουσα, καὶ
κάμινος, πυρὸς φρικτὴ, καὶ Ἀγγέλων πλῆθος προσφθεγγο-
μένων αὐτῷ οὕτως· Οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως γενέ-
σθαι, ἀλλὰ σιῶπα· ἐπεὶ τῶν ἀμφοτέρων
πειραθῆσθ· ταῦτα δὲ ἔλεγον μετ' ἀπελής. Τότε οὖν,
καὶ μὴ βουλόμενος, ἐξίδωκεν ἑαυτὸν, καὶ χειροτονεῖται
Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀσκήσιν ἄκραν καὶ βίον
σεμνὸν διὰ πάσης ἀρετῆς μέχρι τέλους διεξελθὼν.

Οὗτος, διαπερικῶν ποτὶ τὸ Ἐβδόμητον, κλύδωνος μεγάλου
γεγονότος, τῇ εὐχῇ καὶ σφραγίδι τοῦ Σταυροῦ τὴν θαλάσ-
σαν εἰς γαλήνην μετέβαλεν. Ἐπίχυσιν δὲ ἑμμάτων ἔχων
ἐ Γαζιὺς Ἰωάννης ὁ σχολαστικός, καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ
Ἀγίου τούτου Πατριάρχου τὴν ἄχραντον μερίδα, φήσαν-
τος αὐτοῦ· Σὼμα Χριστοῦ τοῦ τὸν ἐκ γενε-
τῆς ἰασάμενου τυφλοῦ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν,
ἰάσεως ἔτυχεν. Θανατικῶ ποτὶ μεγάλου γεγονότος, δίδω-
κε τινὶ πιστῷ ἐκ τῶν ὑπουργούντων αὐτῷ δύο σφυρίδας,
μίαν κενὴν, καὶ ἑτέραν ψηφίδων μιστῶν, καὶ λέγει αὐ-
τῷ· Στήθε εἰς τὸν Βούν, καὶ τοὺς περιχεμένους νεκροὺς
μιτρῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀποκέντο ψηφίδας εἰς
τὴν κενὴν σφυρίδα. Καὶ τοῦτο ποιήσας, ἔγνω ὅτι ἐξε-
κεμήθησαν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ψυχαὶ τριακταῖαι· εἰκοσι-
τρεῖς· καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο ποιήσας, ὀλίγον ἐκέπασεν·
καὶ μέχρι τῆς ἑβδόμης τοῦτο ποιῶν, εὗρεν ὅτι παντελῶς
ἐκέπασιν ἡ δραῦσις διὰ τῆς ἐπιτεταμένης τοῦ Ἀγίου
προσιυχῆς.

Τῆς δὲ ἐγκρατείας οὕτως ἦν ἐπιμελούμενος, ὥστε ἐπὶ
ἑξ μηνῶν μηδὲ ὕδατος μεταλαβεῖν· θριδακίνης δὲ μίαν
ὁ καυλός, ἐκείνο καὶ μόνον ἐγίνετο βρώσις καὶ πόσις, ἢ
πίπνονος ὀλίγου· ἄλλοτε σταφυλῆς, ἢ σύκων, καὶ ἑκαλλο-
λαγῆν. Ταῦτα ἦν αὐτῷ τροφή ἐν τοῖς τρισκαίδεκα πρὸς
τῷ ἡμῖσι χρόνοις τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ. Ὑπνός δὲ
ἦν αὐτῷ τὸ καθῆσθαι, καὶ τὰ στήνα ἐπισυναίπτειν τοῖς
γόνασι· ῥαφίς δὲ αὐτῷ ἐκρητάτο εἰς ἅπτοντα κερὸν ἐπι-
καίντα· καὶ ἡνίκα, τοῦ κηροῦ ὑπὸ τῷ πυρὶ δαπανηθίν-
τος, ἡ ῥαφίς ἐν λευκῇ ἐρρίπτετο, ἀνίστατο, καὶ δὲ συνέ-
βη μὴ ἀκούσαι αὐτὸν τοῦ κτύπου τῆς ῥαφίδος, τὴν ἐ-
πιούσαν νεκτὰ ὅλον αὐπνός διατίλει. Οὗτος δὲ εὐχῆς μὲν
τοῖς παθίοις πολυμῶν, τὰς τῶν βαρβάρων ἀπίστουσι μά-
χας· διὰ ὑποταγῆς δὲ τὴν λῆμν τῆς πόλεως διαίλει, καὶ
τῇ ἀγρυπνίᾳ τὴν κοίμησιν ἐφύλαττεν ἐξ ἀοράτων καὶ ὁρα-
τῶν ἐχθρῶν.

Ποτὶ δὲ Παρασκευῆς ὥσης ἐψίας, λέγουσι τῷ Ὁσίῳ·
Αὐριον, Δίσποτα, ἐκποδρόμιον ἔγεται· ἦν δὲ Σάββατον
τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ ἀποκριθεὶς λέγει· Ἐκποδρόμιον τῇ
Ἀγίᾳ Πεντηκοστῇ; καὶ πρὸς ἐπὶ τὰ γόνατα, ἰδυσώπει·
τὸν Θεὸν γενέσθαι τι σημαῖον φόβον ἕνεκα πρὸς τὸ κωλύ-
σαι τοῦτο· καὶ ἰδοὺ τῇ θαλῇ, αἰθρίας ὥσης, γίνονται
καταγίδες, καὶ πλῆθος ἀνέμου, καὶ ὕδατων φορὰ, ὡς νε-
μίζειν συνταλίσθηναι πάντα, καὶ φύγειν τὸν λαόν ἐκ τοῦ
ἱππικοῦ· ἐκτὸς γὰρ τούτου φόβος ἕτερος οὐκ ἐγίνετο ἄλλοτε.

Γυνὴ δὲ τις, τὸν ἄνδρα ἔχουσα δαιμονῶντα, καὶ ἀνδρὶ
τινὶ τὴν ἱερῆν οἰκὺντι καταφυγούσα· Ἀπαλθε, ἔφη,
πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάν-
νην, κἀκεῖνος αὐτὴν ἰάσεται· καὶ τοῦτο ποιήσασα, οὐ διή-
μαρτε τοῦ σκοποῦ· λαβοῦσα γὰρ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἱερίαν
τῇ προσευχῇ τοῦ Ἀγίου, οἰκαδὲ χαίρουσα ἐπερνήτε. Τού-
του τῇ εὐχῇ καὶ στήρα γυναῖκες τέκνα ἔτεκον, καὶ ἀ-
σθενούντες πολλοὶ ἰάσεις ἔτυχον.

Κοιμηθὴντος δὲ αὐτοῦ, ἐν εἰρήνῃ, καὶ προτεθίντος, ἔλ-

Ἰὼν εἰς ἀσπασμόν αὐτοῦ Νεῖλος ὁ ἐνδοξότατος Ἐπαρχος, ἀντεφιλήθη παρὰ τοῦ Ἀγίου, πάντων ὁρώντων καὶ θαυμαζόντων· ἔπειθ' αὐτῷ καὶ τινα ῥήματα εἰς τὸ οὐς, ἅτινα οὐκ ἐξῆλπε τινί. Ἐκήδυσαν δὲ αὐτὸν ἔνδον τοῦ συσιαστήριου τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ὡς ἄξιον, δοξαζόντες Πατέρα, Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἀμήν.

Ὁ Ἅγιος Διομήδης, σπαθιζόμενος, τελειῖται.

Στίχ. Σίδηρος εἰς σίδηρον ὦν Διομήδης,
Πρὸς τῆς σπαθισμὸς ἀνδρικῶς ἐκαρτέρει.

Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς ξύλῳ θλασθεὶς
τὴν κεφαλὴν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανὸς, συντριβεὶς κάραν ξύλῳ,
Τὸν πρὸς Θεὸν νῦν σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὁ Ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰππον ταχὺν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχων,
Πρὸς τὸν φιλοῦντα θάπτον ἦλθε Δεσπότην.

Ὁ Ἅγιος Εὐτυχιανὸς ἐν ἐσχάρᾳ
πυρὸς τελειοῦται.

Στίχ. Εὐτυχιανὸς, πύρποληθεὶς ἐσχάρᾳ,
Εἰς εὐτυχίᾳ μετήλθε κλῆρον Μαρτύρων.

Ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαγχονισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ποδῶν τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,
Καὶ τὸν δι' αὐτὸν ἡσύχως φέρει βρόχον.

Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς Θεὸν σε φλόξ πόθου, Λεωνίδη,
Ἐπειθε ῥάστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Βαίνων κατ' ἔχνος Εὐτύχιος Κυρίου,
Δίκην ἐκείνου καρτερεῖ σταυροῦ πάθος.

Ὁ Ἅγιος Φιλάδελφος, λίθῳ τὸν τράχηλον
βαρυνθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σαρκοῦ βάρους πᾶν ἐκλιπὼν λίθου βάρει,
Ἀνῆλθε κοῦφος· Φιλάδελφος εἰς πόλον.

Ὁ Ἅγιος Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Εἵπερ τι Μελάνιππος εἶχε καὶ μέλαν,
Καθαρσιν εὗρεν, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἡ Ἅγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκες θαλάσσης ἔνδον, ὦ Παρθαγάπη,
Καὶ δωρεῶν θαλάσσαν εὕρισκεις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν δικαίων ἱερέων,
Ἐλεαζάρου καὶ Φινεὲς· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀειθαλᾶ καὶ Ἀμμουῦν.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τὴν ἡμερονίαν τῆς ἐν τῇ Θράκῃ Ἀδριανουπόλεως τοῦ Βαβδου κατέχοντος, διεβλήθησαν αὐτῷ ὡς Χριστιανοί. Ἐρωτηθέντες δὲ τὴν τύχην εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπιτάδιον, Χριστιανοὶ ὡμολόγησαν εἶναι. Ὡς δὲ θῆσαι τοῖς εἰδώλοις ἠναγκαζόντο, καὶ οὐκ ἐπαύοντο, λοιπὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἐν ἀμνηχανίᾳ γεγονῶς ὁ ζυγμῶνος, βουλευρὶς τῆς πίστεως αὐτῶν τὸ στερρὸν διαλύειν ἐπειράτο. Ἐπὶ τοσούτου οὖν ταῖς βασάνοις κατεξάνθησαν, ὡς ἐν αὐταῖς τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παραδίδοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησόν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Κ' ἀμίνε τὸ εἶδός σοι, θαλάμῳ ὥσπερ χρεῖαν ἐπλήρωσεν· εἰς ἡμέρας γὰρ πλείους, ἐν ταύτῃ μάκαρ κατακλειόμενος, ἢ κατεφλέχθης, βοῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγγέλους συλλήπτορας, συγχορευτὰς καὶ συγκοινωνοῦντάς σοι, ἀπορρήτων ἀσμάτων, φλογὸς ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἐκέκτησο, μεθ' ὧν τῷ πάντων Δεσπότη ἐκραύγazes· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ῥόδον ἀμάραντον, ὡς ἐκ παστάδος νυμφίος πρόεισιν, ὠραιότατος ὄντως, ἐκ τῆς καρμίνου φλέξας τοὺς ἄφρονας, καὶ τοὺς ὁρώντας φωτίσας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Θεηγόρου ἡ προαγόρευσις· ἐν γαστρὶ γὰρ Παρθέने, τὸν Θεὸν Λόγον ἔσχες καὶ τέτοκας, τὸν ζωοδότην, ὃ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν.

Ὁ ἐπὶ γῆς, φωστῆρα ἀναδείξας, τὸν εὐσεβῆ καὶ σάφον ἱεράρχην, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀληθῆ, Ἰωάννην τὸν μέγαν, ποιμένα τῇ σῇ ποιμένα ἀναδείξας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς, ἐπαναστάσεις Πάτερ, καταβαλὼν τῷ Χριστῷ ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ η'. Ἐπταπλάσιως καμίνον.

Ὡς Δανιὴλ τὰ χάσματα, τῶν θηρίων ἐφίμωσας, θείᾳ τοῦ Δεσπότη ἐπικλήσει· Ἐνδοξε τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας· τοὺς δυσσεβεῖς κατήσχυνας· καὶ ὡς νικητῆς, τῆς οὐρανοῦς ἀναμέλπων, οἵκεῖς ἐν εὐφροσύνῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λιθολευστοῦσι μάκαρ σε, οἱ τοῖς λίθοις λατρεύοντες, καὶ πεπωρωμένοι· τὴν ψυχὴν παράνομοι, τὸ ὄμμα ἐρείδοντά, τῆς ἱεράς σου Μάμας ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀρράγῃ καὶ ἀταπεινώ-

τον πέτραν, καὶ μέλποντα προθύμως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγωνοθέτης ἄνωθεν, σοὶ προτείνων τὸν στέφανον, αἶα κλητῇ, καὶ τὸν καλὸν ἀνίστανται, ἀγῶνα Παναλβιε, ἐπιφωνεῖ σοὶ τὴν πρὸς αὐτὸν στείλασθαι σεπτὴν, καὶ γλυκυτάτην πορείαν, προθύμως μελωδοῦντι· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, μένασα παρθένος, μετὰ τόκον Ἀχραντε· Θεοῦ γὰρ ἡ ἔνωσις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις ἐν σοὶ, καὶ καινοποιοῦνται τῆς οὐσίας οἱ ὅροι· διό σε ὀρθοδόξως, ὡς Θεὸν τετοκυῖαν, κυρίως Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου.

Τὸν Μωσέα μιμούμενος τρισμάκαρ, ἐν τῷ ὅρει προσέβης καὶ τῷ γνόφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενος, νόμον Ἱεράρχα, κράζων· Ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν λαὸν σου ποιμάνας Ἱεράρχα, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἀπεκρούσας, καὶ Βαβυλῶνα τῶν παθῶν ἐξέφυγες, καὶ Σιών τὴν ἄνω, εὖρες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τῷ μύρῳ χρισθεὶς Ἱεροφάντορ, τῆς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, ἱεουργεῖς τὰ θεῖα ἱερώτατε· ὅθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ὑμνεῖτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδάμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν ἐν ὅρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βᾶτι
- » τῷ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
- » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος· Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Παρέθου τὴν ψυχὴν σου τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ πρὸς τοῦτον προθύμως ἀνέδραμες, ταῖς καλλοναῖς, κατηγλαϊσμένος περιφανῶς, τῶν ἔρων ἀγῶνων σου, καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν θουμαστῶν πανεύφημε Ὀπλίται φωστὴρ τῆς αἰκουμένης, τῆς Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα.

Συνήφθης τοῖς Ἀγγέλοις ἀγγελικὴν, ἐπὶ γῆς πολιτείαν κτησάμενος, καὶ σὺν αὐτοῖς, μέλπεις ἐν αἰνέσει χαρμονικῶς, τὸ ἱερὸν μελωδήμα, Μάμα τῇ Τριάδι πανευκλεῶς, θεούμε-

νος ταῖς θεαῖς, μεθέξει καὶ δόξης, ἀδιαδόχῃ ἐμφορούμενος.

Ως ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, τῶν τὴν θεῖαν σου ταύτην πανήγυριν, περιχαρῶς, Μάρτυς ἐκτελούντων καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ ἱερὰν σου ἄθλησιν, πίστει εὐφημούντων ἐλίκρινε, μνημόνευε παμμάκαρ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμοῦ ἡμᾶς διάσωσον. Θεοτοκίον.

Απείρανδρον μητέρα τῶν ἐπὶ γῆς παιδοτόκον τίς ἠκρυγε πώποτε, καὶ τὸ τεχθέν, ἄναρχον Θεόν τε καὶ συμφυᾶ, Πατρὶ τῷ προανάρχῳ τε, καὶ τῇ τετοκυῖᾳ ὑπερφυῶς; ὦ ξένου μυστηρίου! ὦ θεῖας κοινωνίας! δι' ἧς Θεῷ συνανενκράθημεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ο δι' ἀπαθείας, καὶ πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ ἐλπίδος, λόγους ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξας σαρρεῖ Ἰωάννη, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εν τῇ βακτυρίᾳ, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν λαὸν ὡς ποιμάναντα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διώξαντα θεομάχους αἱρέσεις, πάντες Ἱεράρχα εὐφημοῦμέν σε.

Ως τῆς Ἐκκλησίας, φωστὴρα καὶ ἱεράρχην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τιμῶμέν σε ἀσιγήτως, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σε μάκαρ, Πάτερ Ἰωάννη μεγαλύνοντες. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ αἰεζώνον ρεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε ἡ ὀλόφωτος τῇ ἡλίου νεφέλῃ· χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλος· χαῖρε κιβωτὲ τοῦ ἁγιάσματος. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ νομοθέτῃ
- » ἐν πυρὶ καὶ βᾶτι, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
- » ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ο ἔρασταί τῶν λόγων σου, νῦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, τὴν ἱερὰν σου πάνσοφον, καὶ ὑπερφωτον μνήμην, σὲ Ἱεράρχα τιμῶντες, Ἰωάννη θεόφρον· τῆς μετανοίας ὡφθης γὰρ, κήρυξ ἔνθεος Πάτερ, καὶ τῆς φρικτῆς, καὶ σεπτῆς Τριάδος πρόμαχος μάκαρ, πρὸς ἡν ἡμῶν μνημόνευε, παρεστῶς θεοφάντορ.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ γάλακτι ἐστράφης τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι διαιτώμενος Μάρτυς Μάμα· ἀλλ' ὡφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμάτατα· καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς παλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιωτάτος καὶ πανούργος, καὶ τῆς Ἐδέμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σὴ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀένων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύρια ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον μακάριε βαφαῖς, τοῦ αἰκείου αἵματος, τὴν ἱεραί σου καὶ ἐνθεον, στολὴν ἐφαίδρυκας· ἐκ δυνάμεως γὰρ, εὐσεβῶς εἰς δυνάμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας· καὶ νῦν ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τὴν ἀνάιμακτον, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, ὡς ὁλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δὲ αἵματος, ὡς Μάρτυς ἀληθέστατος ὕστερον, Χριστῷ προσήγαγες, Θεορρήμον πανσεβάσμιε, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμναούντων σε.

Μαρτύρων σρατεύματα Χρισῷ, Πάτερ προσενήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου Ἀνθιμε, καὶ παρανέσσει, ναυθετῶν διδασκων, καὶ σαφὲς ὑπόδειγμα, Θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος· μεθ' ὧν ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοια.

Πάτερ Θεόκτισε τὸ σὸν, εὐαγὲς μνημόσυνον, τῶν μοναστῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει καλλεσι, τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυμαίων χάρισι, καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότησι. Χριστὸν ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σὸν, τόνον τῆς ἀσκήσεως, αἱ δυσμενεῖς ἐπταθήσαν, καὶ κα-

τηργήθησαν, ταῖς σαῖς ἀνενδότοις, προσευχαῖς πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ συνεργῶντα ἐκέκτησο· ὃν νῦν ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτίσις ἐχρημάτισας· τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γὰρ, ἐπαληθεύσαν, διὰ πολιτείας, καὶ πανσέπτου σχήματος, τὴν κλῆσιν ἐπεδείξω πανθαύμαστε. Χριστὸν ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους σου ἐχρημάτισας μάκαρ Ἀνθιμε· ἱεουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἶμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θυμὰ εὐπρόσδεκτον αὐτῷ προσήγαγες· διὰ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἐκέτευσ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελόντων, τὴν αἰσιδέασον μνήμην σου, καὶ τῶν αὐτὴν γεραίρόντων, ῥυσθῆναι περασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ικέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν Υἱὸν τοῦ δοῦναί μοι, τῶν πολλῶν μου, ἐγκλημάτων ἱλασμόν· καὶ τῆς ἐξ εὐωνύμων, ἀπαλλάξαι μερίδος, καὶ βασιλείας ἀξιῶσαί με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ πατέ, κοίτῃ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ· καὶ κλαίουσα ἐβόα· Ὅμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Οσε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν ταῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Ἑὼν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθάσας τὰ ταῖγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτενῶς ἐκέτευσ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου παναχραντε, καθ' ἐκάστην, πολεμεῖ ὁ πονηρὸς, κατὰ βρωμα ποῆσαι· ἀλλὰ σὺν Θεοτόκῃ τῆς βλάβης τούτους ἐξελαῖ ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονιδιστόν;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ποῖημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
Ἀνθίμου Δ'.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ποιμένης σε θεόφρον στερόδος προστατῆς
γενόμενος, ὑπὲρ αὐτῆς ἐτοιμῶς τὸ σὸν αἵ-
μα ἐξέχεας· καὶ ἀπειλαῖς τῶν δυσμενῶν μὴ
πτοηθεῖς, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγαλλῇ, τῷ θρόνῳ
τῆς τρισηλίου Θεότητος παριστάμενος. Δόξα τῷ
ἐκισχύσαντί σε Χριστῷ· δόξα τῇ εὐψυχίᾳ σου·
δόξα τῇ μαρτυρικῇ σου Ἀνθιμε καρτερότητι.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑαυτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφό-
ρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένη
λάμπων τοῖς θαύμασι. Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν
Ὁσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἄνθος σε μέλπω πομένων καὶ μαρτύρων (*).

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ανθήσας ἱερώς, ὥσπερ κρίνον λειμῶνι, τῶν
Μαρτύρων τὰς ψυχὰς, ἀπάντων εὐσεβῶν,
εὐωδία τῶν ἀθλῶν σου, Ἀνθιμε εὐωδιάζεις,
τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρ-
τυρ πολυάθλε.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιμόνοις μελέταις, ἐξ-
ενεύρισας ἐχθρόν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς,
καὶ ἀνίσχυρον ἔδειξας· ὅθεν πᾶσα Ἐκκλησία,
ἐπικνουσά σε Μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον Μάκαρ
γεραίρει σε.

Θαμβεῖται κατὰ δὴν, πρὸ βημαίων ἀνδρείως,
παρεστῶτά σε Σοφὲ, ἀλάστωρ δυσμενῆς,
καὶ θωπείας ἐκλύειν σου, οἶεται τὴν καρτε-
ρίαν· ἀλλ' ἠττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐ-
τοῦ τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριε ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὡς ἄδης, τοὺς
χοροὺς τῶν Ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀγνή,
τὰ αὐτοῦ ἐκκοκίζοντας, πάθη πάντα ζωηφόρα,

καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, δικαιούντα ἡμᾶς
ἀμαρτήσαντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὦ Θεόκτιστε φράσω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ νυττόμενος, σαρκὸς
τὰ σκιρτήματα, Πατέρ κατεμάρανας, Θεό-
κτιστε σοφέ, θεόθεν βοηθούμενος, καὶ νῦν ἡμᾶς
φωτὸς τοῦ νοητοῦ, πλησθῆναι καθικέτευσον, τῷ
Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Οἰκειωθείς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θείᾳ
Πάτερ στοργῇ, καὶ συνδιαιτώμενος, Θεό-
κτιστε στερόδῳ, τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως,
διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, καὶ σοὶ συνανε-
κραύγαζε· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Πωπιάσας τὸ σῶμα πανέλθει, καὶ πάθη
τὰ τῆς σαρκὸς, Πατέρ δαλωσάμενος, Θεό-
κτιστε τρανώς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς
χάριτος, καὶ ταύτη λαμπρυνθεῖς, ἐνθέως ἀνε-
κραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Σὲ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι, Παρθενομή-
τορ ἀγνή, Λόγον ὡς κηύσασαν, θεόφρονες
σοφοί, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν, Εὐθύμιος ὁ πᾶσι
ποθητός, ὁ θεός τε Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ
ψάλλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.
Εαυτὸν παρεδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς ζη-
τοῦσι, καὶ πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὥσπερ
ἐπίσημος κριὸς, καθαγιαζὼν Ἀνθιμε, τῷ αἵμα-
τι, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε (*).

Λύσας τῇ θείᾳ χάριτι, πᾶσαν δαμιόνων ἀ-
πάτην, ἥχθης δεσμώτης Μάρτυς, τὸν δεδε-
μένον διὰ σέ, ἐξεικονίζων Ἀνθιμε, καὶ θανάτῳ,
λύσαντά τὸν θάνατον.

Πρηστήρια ὄργανα, βασανιστήρια πάντα,
πρὸ ὀφθαλμῶν σου βλέψας, οὐκ ἐσαλεύ-
θης τῷ νοῷ· ἀλλὰ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς
βάσανα, Ἀνθιμε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας ὡ-
ραῖον, τοὺς γηγενεῖς τεκοῦσα, Υἱὸν καὶ
Λόγον τοῦ Πατρὸς· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες,
ποθήσαντες, δόξῃ ἐλαμπρύνθησαν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τοῦ Ἱερομάρτυρος ἀ-
νώμουν, καὶ ἀνεῖ ἀκροστιχίδος, εἰς Ἦχον πλ. δ'. πρὸς τὸ
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

(*) Τὸ, ἑαυτὸν, ἀντὶ, σεαυτὸν, κεῖται ἐνταῦθα οὕτω διὰ τὸν
ῥυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίδος, τῆς ὁποίας τὰ ἐλλείποντα τέσσα-
ρα γράμματα ΣΣΕΜ ἀκροστιχίζον ἀναμφισβήτως τὴν Β'. ᾠδὴν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας σου Ὁσίε· τὴν δὲ ψυχὴν θείων χαρισμάτων, δωρεαῖς κατελάμπρυνας.

Ολὴν μὲν τὴν ἔφεςιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἔτρεψας· τὸν δὲ θυμὸν, κατὰ τῶν δαιμόνων, Θεοφόρε καθώπλισας.

Θεοτοκίον.

Υμνοὺς ἀναμέλποντες, οἱ Θεοδίδακτοι Δέσποια, σὲ Ἀσκηταί, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν, Θεοτόκον ἐδόξασαν. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὰ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἀβελ Θεόφρον· σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον· ὅθεν Ἀνθιμε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῶν αἱρέσεων θήρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Πατέρων ἑξάρχος, ἀνηγορευθῆς, καὶ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὁσίε Πατέρ Θεόκτιστε· ὅθεν ἀπαύστως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἦ. Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλαγγνα μητρῶα γαστρῶς, ἀπαρασπασμένη ἐκραγίζες· Οἱ μοι πῶς ἔδως, τὰ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Πέτρα πίστεως ταῖς φρέσιν ἐρηραιμένος, λείθαις ἐτύφθης Μάρτυς, ἐν μιμήσει Στεφάνου· ὅθεν στεφανοῦμέν σε, ταῖς ὕμνοις γηθόμενος.

Ο Θεοῦ σε ἐπυρπόλησε θεῖος ζῆλος· πεπυρωμένοις ὅθεν, οὐκ ἠσθάνου αἰδήροις, ἐμπερομζόμενος, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Ιεραίων χρίσμα ἅγιον κεχρισμένος, καὶ κατηγλαϊσμένος τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, χαίρων προσεχώρησας, Ἀγίων εἰς Ἄγια.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς πατρώους ὁ Λόγος κόλπους, σοῦ ἐν ταῖς κόλποις Κόρη· ἀνε-

κλίθη ὡς βρέφος, θείων ἀναπλάσαι με, φθορᾶ ὑποκείμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Σοφίας τῆς πρώτης, σὺ ἐράστῃς ὥφθης Πάνσοφε, τὸν γὰρ βίον ἀμέμπτως δτήνυσας, κεκαθαρμένος ἄριστα ψυχὴν καὶ ἐνδοκίαν, συμφώνως ἀνακραζών· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αγνίσας τὰν νοῦν σου, τῆς τῶν παθῶν τύβης ἐνδοξε, ταῖς αἰσθήσεσι ἐμφρόνως ρυθμίσας τε ἀταραξίας γαλήνη· Πατέρ προσώρμησας, προθύμως ἀναμέλπων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πεώδει φροντίδας, ἀσκητικῶς ἀπώσάμενος, οὐρανίου ἐλπίδας ἐκτίσας, ὁ σὸς θείων Δέσποτα, θεῖος Θεόκτιστος, Εὐθυμίας συμψάλλων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ως ὥφθης ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος, ἐδωρήσω τὴν νίκην Ὁσίαις σου· τῷ σῷ Σταυρῷ γὰρ, δαίμονας αὐτοὶ ἀπῆλασαν, ἐν πίστει ἐκβοῶντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὡδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εν τῷ δεινῷ πυροῦσθαί σου τοὺς πόδας Ἀθληταί, συνθλάς τὴν κάραν, ἀσάρκου δυσμενεῦς, καὶ πρὸς οὐρανὸν βαδίζεις, ἄθλοις ἱεροῖς ἐγκοσμούμενος.

Νενικημένος ἔμεθεν ἐχθρὸς ἐξεστηκώς· Θεὸς δὲ ζώσῃ· ἐκάλει σε φωνῇ, θάρσος ἐντιθεῖς τῇ σῇ καρδίᾳ, Ἱεράρχα πολυάθλε.

Ως προσφορά ὁλόκληρος, ὡς θυμὰ ἱερὸν, ὡς ἱερεῖον, ὡς κάρπωμα θείον, τῷ παμβασίλει Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, ἀκηνέχθης γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκυεὶ ἐδῆλωσαν τὸ φέγγος τὸ ἐκ τοῦ, ἐξανατείλαν πανάμωμε· Κόρη, καὶ τῶν ἀθλητῶν καταλαμπρύναν, τοὺς χοροὺς εὐφημοῦντάς σε.

Τοῦ Ὁσίου. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον ἡμῶν, τὰ φρονήματα Φιλάνθρωπε, τῆς σαρκὸς καὶ τὰ σκιρτήματα, ταῖς εὐπροσδέκταις, τοῦ Ὁσίου σου ἐντεύξεις.

Ανῶθεν ἡμᾶς, ἐπαπτεύεις Παμμακάριστε, καὶ κατευθύναις τὸν βίον ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων πάθῳ, σοφὲ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Σύσκησας, δυαῖς, παναρίστη καὶ θεόκλητος, τὸν σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου ἀγνῆς, Θεὸν κηρύττει, ἀρρήτως ἡμῖν ἐκλάμπαντα.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ἐδόησε, προτυπῶν.
Κυκλούμενος, ὀλιβερῶς καὶ τροχῶ προσδε-
 σμούμενος καὶ λαμπάσι, πανταχόθεν εὐ-
 τόνως φλεγόμενος, ἀκλικῆς ὥραθης, Ἱεράρχα
 πολυάθλῃς Ἀνθιμε.

Ανέπεμπες τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν φλεγόμενος,
 καὶ τὸν δρόσον, ὡς οἱ Παῖδες ἐξ ὕψους
 δεχόμενος, Ἀθλητὰ γενναῖε, τῶν Ἀγίων Ἀγγέ-
 λων συνάμιλε.

Ιάτρευσον, τὴν ψυχὴν μου νοσοῦσαν ἀνίατα.
 Ἰσρεὺς γάρ, δεδειγμένος καὶ Μάρτυς ἀήττη-
 τος, ἐξουσίαν ἔχεις, ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας Μακάριε.
 Θεοτοκίον.

Μαράνασα, τὰ φυτὰ τῆς κακίας Ἀνύμφευ-
 τε, τῷ βλαστῷ σου, τῶν παθῶν μου τοὺς
 σκολοπάς ἐκτίλλον, καὶ βλαστάνειν θεία, τὴν
 ψυχὴν μου νοήματα ποίησον.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν δέχσιν ἐκχεῶ.
Ος ἥλιος, τοῖς ἐν γῇ ἀνέτειλα, τῷ πυρσῷ
 τῆς εὐσεβείας φωτίζων, καὶ ἀρετῶν, δια-
 σπείρων τὸ φέγγος, καὶ σωφροσύνης διδάσκων
 φαιδράτητα, Θεοκτίστε σαῖς προσευχαῖς καὶ
 νῦν τὴν οἰκουμένην εἰρήνευσον.

Θεόφρον, λογισμῷ χρησάμενος, τῶν ἐν γῇ
 καὶ οὐρανῶν πάντων, καὶ οὐρανῶν,
 παμπακάριστε Πάτερ, τὴν κληρονομίαν πανσό-
 φως προσέφρονας. Θεοκτίστε, καὶ νῦν σαφῶς,
 οὐρανοὺς ἐμβάτευεις γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Εθέλχθητε, καλλονῆς τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ
 τῆς εὐπρεποῦς τε καὶ θείας, διὰ σαρκὸς,
 τοῦ φαιέντος ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Ἀγίας αἰγνῆς
 Θεομήτορος, καὶ ὠφθητε τῶν μοναστῶν, ἀκρι-
 βοῦς πολιτείας προγράμματα.

Ὁ Εἰρμός.
 • Τὴν δέχσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 • ἁπαγγελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ
 • ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἀδῷ
 • προσήγγισε, καὶ δέσμαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθο-
 • ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.
 Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Εν ἱερεῦσιν εὐσεβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυ-
 ρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδῶλων
 εὐθετίας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς
 σῆς ποιμνῆς θάρσυνον. Δώσε καὶ γεραίρυσσα, μυ-
 στικῶς ἐκβοᾷ σοι. Ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσαι με
 αἰεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἀνθιμε.

Ὁ Ὁῖκος.
Ενθεῖς μοι γνωστὴν θείαν, τὸν ζῶσαν τῆς
 αἰγνοίας, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀπελασόν

εὐχαῖς σου, ὅπως ὑμνήσω σὺ πιστῶς, τὴν ἁγίαν
 μνήμην, ἐν ᾗ Ἀγγέλων χοροί, μετὰ Μαρτύρων
 σήμερον εὐφραίνονται ἐνθεῶς καὶ ἄνθρωποι,
 ὕμνοις ἐγκωμίων τὴν σὴν κάραν, ὥσπερ ἄνθη
 συμπλέξαντες, στέφουσιν ἀξίως, αἰτοῦντες παρὰ
 σοῦ λαβεῖν, τῶν πταισμάτων ἀποχὴν, καὶ τῶν
 κακῶν τοῦ βίου λύσιν, καὶ ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ
 ἀοράτων ῥυσθῆναι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πα-
 τὴρ ἡμῶν Ἀνθιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
 ρομάρτυρος Ἀνθίου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Τμηθεὶς κεφαλὴν Μάρτυς Ἀνθιμε, ἔκφυε,
 Καὶ νεκρὸς ἀνθεῖς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας.

Ἀνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀπέκτενε ξίφος ὀξύ.

Ο Ἅγιος Ἀνθιμος, προκαθίσαντος τῷ Μαξιμιανῷ, ἤχθη
 πρὸς αὐτὸν δέσμιος, προκειμένων πάντων τῶν κλα-
 στηρίων ὀργάνων. Καὶ ἐπὶ, ἐρωτηθεὶς, τὸν Χριστὸν παρ-
 ῥησὶα ἐκήρυξε, θλάττεται τὸν τένοντα, σιδηρὰς πεπυρω-
 μέναις τιτρώσκεται, καὶ ἐπὶ ὀστράκου γυμνὸς ἀπλοῦται, καὶ
 ῥάβδος τυπτεται, καὶ κρηπίδας χαλκῆς πυρακτωθείσας
 ὑποδεθείς ἐλαύνεται, καὶ τροχῷ δασμεῖται καὶ τελευταίον
 τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, καὶ ἀποτμηθεὶς, τρίχας ἐκφύει.
 Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου
 Εὐθυμίου.

Στίχ. Εἰδὼς σὸν εἶκαί τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ,
 Αὐτὸν πρὸ πάντων ἐξελεξώ κτισμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ζήνων, ἐν λέβητι μο-
 λυδδου καχλάζοντος βλήθεις, τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων ὁ θείος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
 Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολυδδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, θηριομα-
 χησάσα καὶ μὴδὲν βλαβεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁφθεισα Βασίλισσα φρικτὴ θηρίοις.
 Φρικτῷ παρέστη παμβασιλέως θρόνῳ.

Αλέξανδρου ἀγιοποιούντος ἐν Νικομηδείᾳ, θιωμῶς τῇ
 κατὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ παρίστη αὐτῇ ἐν διαβο-
 λῇ τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν, ἰππὶ τὸ ἀμε-
 τάθετον αὐτῆς ὁ Ἡγεμὼν ἔγνω, προσέταξε τύπτεσθαι τὸ
 πρόσωπον αὐτῆς τυπτομένης δὲ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦ-
 σης, ἀκούσας ὁ Ἡγεμὼν, προσέταξε, ἀποδυθεῖσαν αὐτῇ
 γυμνὴν ῥαβδίζεσθαι, καὶ μᾶλλον πλείονα τὴν εὐχαριστίαν
 τῷ Θεῷ ἀπιδίδου. Ἀλλὰ καὶ τούτοις τὸ καρτερόν αὐτῆς
 καὶ ἀνένδοτον ὁ τύραννος βλέπων, μακρὴς, ἐπὶ πλῆθος προ-
 ἔταξε τυφθῆναι καὶ τοσοῦτον ἔτυψαν αὐτὴν καθ' ὅλου
 τοῦ σώματος, ὡς καὶ τὴν πληγὴν ὀλέσωμον γεγονέναι.
 Εἰθ' οὕτως ἀπεπλημάτωσε τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ ἀναβοη-
 σάσης τὸ, Ὁ Θεός μου εὐχαριστῶ σοι, προκαθίσαι
 τοὺς ἀετράγγλους αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τούτου γενομέ-
 νου, ἐγκλινούσας ἐμβολόντες, καὶ ἀλύρασι θήσαντες, ἐκρέμα-
 σαν αὐτὴν κατὰ κεφαλῆς καὶ ἀφαντες πυρκαϊὰν ὑποκά-
 τω αὐτῆς, ἰθαλλὸν πύσθη, καὶ θείον, καὶ ἀφράγκτον, καὶ

μόλυβδον, ἵνα τῇ βίᾳ τῶν πόνων καὶ τῇ δριμύτητι τοῦ καπνοῦ ταχίως ἱκνουσῃ.

Ὡς δὲ ἡ Ἁγία, ταῦτα πάσχουσα, ἦν εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ, ὡς ἐν τρυφῇ παραδείσου ἰστώσα, ἰδὼν, ὁ Ἠγμεὼν, ὅτι ὡς παίγνιον τῆς τιμωρίας λογίζεται, καλεῖται καμίνον ἐκκαῖναι, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Μάρτυρα. Ἐκκαυθείσης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν ἡ Μάρτυς, ἐσπῆλθεν ἐν τῷ μίσῳ τῆς φλογός· καὶ στάσα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀδραχῆς διταρῆθη, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. Ὁ δὲ Ἠγμεὼν, ἐξαγαγὼν αὐτὴν ἐκ τῆς καμίνου, δὺν λιοντας παρμιγίθεις ἀπίστους κατ' αὐτῆς· ἡ Ἁγία δὲ προσευχαμένη, ἱμῖναι καὶ ἐξ αὐτῶν ἀδραχῆς.

Ταῦτα πάντα διασάμειος ὁ Ἠγμεὼν ἐξίστα· καὶ κατανυγίς τὴν ψυχὴν, ἐπισι παρὰ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας λίγων· Ἐλέησον με, δούλη τοῦ ἐπουρανίου Βασιλείως Θεοῦ, καὶ συγχώρησόν μοι ὅσα σοι κακὰ ἐνδειξάμην, καὶ στρατεύσόν μοι ἐν τῷ σὺ Βασιλεῖ, εἰ, ὡς λέγεις, δέχεται ἁμαρτωλούς. Τότε ἡ Ἁγία, τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ εὐχαριστήσασα, κατήχησε τὸν Ἠγμεῶνα· καὶ ἐξαγαγῶσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς Ἀντώνιον τὸν Ἐπίσκοπον, ἐξήκτισαν αὐτόν.

Μετὰ δὲ ταῦτα προσέειπε πάλιν τῇ Ἁγίᾳ ὁ Ἠγμεὼν λίγων· Δούλη τοῦ Θεοῦ, εὐχαὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἀφαισιν λάβω, ὡν ἱπραξαίς σι, καὶ ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ τελίσω με τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. Τῆς ἐν Ἀγίας προσευχαμένης, εὐθίως ὁ Ἀλέξανδρος, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν, παρίδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. Τότε ἡ Ἁγία, περιστείλασα τὸ λείψανον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐξῆλθε τῆς πόλεως ὡς ἀπὸ σημείων τριῶν· καὶ εὐρούσα πίτραν, ἔστη ἐπ' αὐτὴν, καὶ προσευχαμένη, ἐβλυσεν ὕδωρ· καὶ πιῶσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, καὶ προβάσα μικρὸν ἐκῆθεν, ἔφη· Κύριε, δέξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ γόνυ κλίνας ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἐν χαρᾷ ἀγαλλομένη, καὶ τὸν Θεόν εὐλογοῦσα. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀντώνιος, ἰδὼν ἠνέδισεν αὐτὴν, πλησίον τῆς πίτρας τὸ μνῆμα ποιήσας, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ τῇ εὐχῇ τῆς Ἀγίας ἐξελθὼν, σώζεται μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀριστίων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν σπευδὼν τρέχεις.

Χριστοῦ ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίων.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀριστίων ὑπῆρχε μὲν Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ἐδίδασκε δὲ παρρησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐκδιχομένην χάριν τῶν Ἀγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ οὕτω διδάσκων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀρχιεπισκόπου· καὶ ὁμολογήσας τὸν δεσπότην Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τῷ πυρὶ παραδόθη· καὶ οὕτω τὸ μακάριον καὶ ποθεινὸν δεξιόμενος τίλος, τὴν εἰς αὐτοῦ ψυχὴν παρίδωκε τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Χαρίτων, ἐν ἀσβέστου βόθρῳ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰσδὺς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσβέστου βόθρον,

Ἄσβεστον εὔρε φῶς ἀκηράτου τόπου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Αἰ προσαχθεῖσαι τῷ σὺ, σεπτῷ σαρκίῳ φλόγας, μηδὲ σε ὅλως λυμνηάμεναι, ἐπὶ

τοὺς μισοῦντάς σε, ἐπιστάσις θείων ἐστράφησαν Ἀγγέλων.

Ῥώμη Θεοῦ πανσθενεὶς τροχὸς ἐξαίφνης ἔστη, ὁ τιμωρὼν σε· καὶ κυλίωνται, πρὸς πίστιν τῷ θαύματι, οἱ τῶν ἀπίστων δῆμοι, σοφὲ Ἱερομύστα.

Τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, φυλάξ ὑπάρχων Μαίκαρ, ἐκφυλακίσθης φυλασσόμενος, πρὸς τοῦτου καὶ γέγονας, φρουρὸς τοῖς σὲ φρουρῶσι, διδάγμασιν ἐνθέοις. Θεοτοκίον.

ὑπερβολῇ Παρθένε, φιλανθρωπίας ὥφθη, ἐκ σοῦ ὁ Λόγος σωματούμενος, καὶ σώζει τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὁλῶ τῷ πόθῳ συνημένος, δι' ἀσκήσεως στερρόας σου τῷ Δεσπότη, ταῖς αὐτοῦ νῦν τρυφᾶς, ἐλλάμψεσι κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάρπωμα θείον τῷ Δεσπότη, προσενήνοχας τὸν βίον σὺ Τρισμάκαρ, καὶ δυσίαν δεκτὴν, καὶ ἄμωμον κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τέλος τῶν πόνων εὔρες Μαίκαρ, τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἐκ στενῆς γὰρ οδοῦ, κατήντησας πρὸς πλατὺς, τῆς βασιλείας πάνσοφε, εὐλογῶν τὰν πάντων Κτίστην.

Θεοτοκίον.

Ἰδε Παρθένος θείον βρέφος, ἀπεγέννησεν, ὅπερ οἱ Θεοφόροι, ἐπιγνόντες Θεόν, καὶ Κύριον ἐδόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Ῥήτορεῦεις Κυρίου τὴν σάρκωσιν, παρανόμων τυράννων ἐνώπιον, προσομιλῶν κολάσεις, καὶ πικραῖς τιμωρίαις καὶ αἰγληδόσιν, Ἱεράρχα πολυάθλε Ἀνθιμε.

Ὡς περ σίδηρος Μαίκαρ ἐστάμνωσαι, τῷ πυρὶ τῶν ἀπείρων κολάσεων, καὶ ταῖς ἀμέτρους φάλαγγας, τῶν δαιμόνων συγκόψας, νίκης βραβεῖα, ἀνεπλέξω δοξάζων τὸν Κύριον.

Νεκρωθεὶς ἐκουσίως πανόλβιε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρῳ ἀπελαβες, καὶ Παραδείσου εἰσόδον, καὶ ταῖς θείαις σκηνώσεις, ἐν αἷς χορεύων, τῶν τιμώντων σε μέμνησο Ἀνθιμε.

Θεοτοκίον.

Ἱεραῖς ἐν φωναῖς μακαρίσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν κιθωτὸν τὴν ἐμψυχον, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, τὴν ἀνωτέρην Χερουδίμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σὺν ἐγκωμίοις γίνεται, Θεοφόρε ἡ μνήμη σου· τῆς δικαιοσύνης γὰρ ἐδείχθη τρόφιμος, ἀνδρείας φρονήσεως, καὶ σωφροσύνης Πάτερ σοφέ, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνακράζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεοφόρον ἅπαντες, εὐφημαῖς τιμήσωμεν, ὡς ἐμπεπλησμένον ἐναργῶς τῆς χάριτος, καὶ θείαις ἐλλάμψεσι, πεφωτισμένον ἄριστα, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶντες, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῇ σορῷ τὸ σῶμά σου, Ἱεράρχης ἐκήδευσεν, καὶ τῆς εὐθυμίας, ὁ φαῖδρος ἐπώνυμος· ψυχὴν δὲ οἱ Ἄγγελοι, ἐν οὐρανοῖς προσήνεγκαν, τῷ Δημιουργῷ χαρμονικῶς μελωδοῦντες· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φιλοσοφεῖν ἐπόθησαν, τῆς Σοφίας τῷ ἔρωτι, τῆς ἐνυποστάτου, ἀσκηταὶ Θεόφρονες, τῆς κόσμῳ πανάμωμε, ἀναδειχθείσης Κόρη ἐκ σοῦ, καὶ Θεοπρεπῶς, τὰς ἀρετὰς φυτευσάσης· ἦν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὡδὴ Δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ως ῥόδον εὐῶδες μυστικῶς ἐξήνθησας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν ἡμᾶς εὐωδιάζεις, Κυρίου εὐωδία γενόμενος, καὶ πάθη τὰ δυσώδη Μακάριε, ἀποδιώκεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τὴν μνήμην σου τελεῖ, τὴν ἐνδοξον, συγκαλοῦσα πόλιν ἅπασαν, ἡ εὐγενὴς Νικομηδεῶν, περιδοξός τε πόλις ἐν πόλεσιν· αὐτῆς γὰρ πολιούχος γεγένησαι, ἦν οὐρανόθεν Μάρτυς ποίμαινε.

Ηγῆσου τὸ αἷμα ἐκχυθὲν ἐδέξατο, Ἱεράρχα, τὸ δὲ πνεῦμά σου, εἰς οὐρανοὺς ἀνεκομίσθη, τοῖς θείοις συναγαλλεσθαι Πνεύμασι· μεθ' ὧν ἡμῶν μνημόνευε Ἀνθιμὲ, θείων Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φλογίνῃ ῥομφαίᾳ ἡ τὸ πρὶν τὴν εἰσόδον, Παραδείσου ἐναπείργουσα, νῶτα νῦν δίδωσι Παρθένε, τοῖς πάθη τὰ σεπτά εἰκονίσασι, Χριστοῦ τοῦ λογχευθέντος θελήματι, καὶ σὲ τιμῶσι τὴν ὑπέρτιμον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός· ῥοαῖς σου τῶν δακρύων ἐκκαθαρθεῖς, νῦν φωτὸς ἀπολαύειν Θεόκτιστε, τοῦ τριφυγγοῦς, τούτῳ παριστάμενος ἐμφανῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἄριστα, ἐκλελαμπρυσμένος μαρμαρυγαῖς, ἐξ ὕψους ἐποπτεύοις, ἡμᾶς τοὺς τὴν σὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντας παμμακάριστε.

Αγάπη καὶ ἐλπίδι θωρακισθεῖς, καὶ πιστῶς πεφραγμένος διέλυσας, τὰς μηχαναῖς, καὶ τὰς μεθοδεῖας τῶν δυσμενῶν· καὶ νικητὴς γενόμενος, νῦν στεφανηφόρος περιπολεῖς, ταῖς θείαις συνχορείαις, Ἀγγέλων καὶ δικαίων, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντανακτοῦ.

Σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ἐν τῇ γῇ σὺν ἀνθρώποις βιώσαντες, ἐν οὐρανοῖς λάμπετε Θεόφρονες Ἀσκηταί, σὺν Ἀσωμάτων τάξεσιν, αἴγλη ἐντρυφῶντες θεαρχικῇ· παρ' ἧς καὶ τῶν ἀγώνων, ἐνδίκως τοῖς στεφάνοις, ὡς νικηφόροι ἐκοσμήθητε.

Θεοτοκίον.

Ω θεία καὶ Θεόφρον καὶ ἱερά, ξυκωρίς τῶν Πατέρων ὑπέρλαμπρε, ταῖς σαῖς λιταῖς, κόσμῳ τὴν εἰρήνην παρὰ Θεοῦ καταπεμφθῆναι αἰτῆσαι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας εἰλικρινῇ, ὁμόνοιαν καὶ πίστιν, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, τῆς Θεοτόκου παμμακάριστοι.

Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεότοκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Χορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδεῶν· πᾶσα χαίρουσα πόλις τοῦ καλοῦ Ποιμένος σε, καὶ σκίρτησον, τὸν πολιούχον ἔχουσα, διατηροῦντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν.

Τοῦ Ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε, σὺν Εὐθυμίῳ πάνσοφε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι, Θεόκτιστε διαπρέψας, ἐν εὐχαῖς, καὶ νηπτερίαις καὶ πλείστοις κατορθώρασιν, πρακτικῆς θεω-

ρίας· μεθ' οὗ καὶ νῦν, παρεστῶς Τριάδι τῇ ἀ-
προσίτῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, τῶν τιμῶντων σε
μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τετυρωμένον πάντα γενε, καὶ πτότατον ὄρος,
Δαυὶδ Θεογεννήτρια, μελωδῶν σε ἐκάλει,
ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε· Σολομών δὲ ὁ Δεῖος,
κλίνην σαφῶς τοῖς Ἀσμασιν· Ἡσαΐας δὲ ῥά-
βδον· καὶ Ἰακώβ, κλίμακα σὲ εἶδε· καὶ πύλην
ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς τὸ φύραμα, νεουργεῖ τῶν ἀν-
θρώπων!

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ' Ἐφραίμ Καρίας.

Τῇ Νεκρομυθῶν μεγαλοπόλει, πᾶσα πόλις
καὶ χώρα συνεορτάζει σήμερον, ἐπὶ τῇ
μνήμῃ τοῦ σεβασμίου αὐτῆς πολιούχου· καὶ
γὰρ τὰ πέρατα τῆς γῆς, κρότει ἐπευφρανόμε-
να, τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Ἱερομάρτυρος· τού-
τω καὶ ἡμεῖς τοῖς Ἀσμασιν ὡς ἀνθεσι, στεφά-
νους πλέξαντες ἐκδοήσωμεν· Χαίροις ὁ ποιμὴν
ὁ καλός, ὁ τὴν ψυχὴν Δεῖς ὑπὲρ τῶν προβά-
των, ἡ Δυσία καὶ Δύτης, ὁ ἱερεὺς καὶ ἱερεῖον·
Σοῦ δεόμεθα, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, Χριστὸν
Ἀνθιμε ἱκέτευε, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην τῶν
βαρβάρων λύκων λυτρωθῆναι, καὶ τῆς οὐρανίου
μάνδρας ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εν κλίνῃ κατὰ κείμαι, τῆς ἀμελείας πανά-
μωμε, καὶ ῥαθυμῶς διέρχομαι, τὸν βίον
καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεο-
τόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς διασπαράξῃ
τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφρις ὁ παμπόνηρος·
διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθά-
σασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάντα-
γνος Δεσπότην, καὶ νεκρῶντα τὸν δόλιον,
ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγ-
χνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτοῦ, ἀπόθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον
μὲν ποθεινότατον, μὴ ἐπιλαθῇ τῆς δούλης σου,
μὴ βράθυνης φιλήθρῳπε, τὸ ἐμὸν παράμυθιον.

Καὶ τὰ λυτὰ, συνήθως, καὶ Ἀποκυσίς.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπι-
σκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ Ἁγίου καὶ Θεό-
πτου Μωϋσεως τοῦ Προφήτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. β' Ὄλην ἀποθέμενοι.

Εν αἵματι βάψας σου, τὴν ἱερὰν διπλοῖδα,
εἰσῆλθες εἰς ἅγια, τῶν ἁγίων ἅγιος σὺ
γενόμενος, Βαβύλα ἐνδοξε, καὶ σαφῶς πάντοτε,
ἀποκαύεις τῆς Θεώσεως, ὠραίζομενος, καὶ τῷ
μαρτυρίῳ λαμπόμενος, καὶ ἄγγελος δεικνύμε-
νος, ταῖς καθαρωτάταις μεθέξεσιν· ὅθεν σε τι-
μῶμεν, καὶ πόθῳ ἐορτάζομεν τὴν σὴν, ἱερωτά-
την πανηγύριν, ἀξιωμακάριστε.

Σιδηρῶ πεδούμενον, ἀνεμποδίστως τὴν τρί-
βον, διώδευσας Ὅσιε, τὴν πρὸς τὴν οὐρά-
νιον πόλιν φέρουσας, τὰ σεπτὰ στίγματα, Βα-
βύλα πάνσοφε, ὥσπερ κόσμον περικείμενος·
ἐν ᾧ γενόμενος, οἷα νικητὴς ἀληθέστατος, καὶ
Μάρτυς ἀπαράτρωτος, καὶ ἱεουργὸς ἱερώτα-
τος, μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις, μελωδήμα τὸ Δεῖον
καθαρῶς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Τριάς ὁμοῦσιε.

Ποιμνὴς προϊστάμενος, τῆς λογικῆς Ἱεράρ-
χας, βακτηρίᾳ γνώσεως, ἐπὶ χλόην ἔθρε-
ψας ταύτην πίστεως, καὶ θηρῶν ἔσωσας, καὶ
Θεὸν εὐφράνας, τὸν ἐξ ὕψους σε ποιμάναντα·
ὃν κατενώπιον, τῶν ἀθεωτάτων μακάριε, κη-
ρύττων, ὥσπερ ἄκακον, τέθυσαι ἄρνιον γηθό-
μενος, μετὰ τῶν ἀκάκων, παιδίων, καὶ προσή-
χθης σὺν αὐτοῖς, Δύμα εὐῶδες ὁλόκληρον, Βα-
βύλα Θεσπέσιε.

Καὶ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν Δυέλλῃ τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γρόφῳ τὸν
ἄυλον, Μωϋσῇ θεάσασαι, ὡς χωρεῖν δυνα-
τὸν· Θεοειδὴς τε γενόμενος, τῇ δόξῃ τῇ κρείτ-
τονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, Νομοθέτης κεχειρι-
σται· ἀλλ' οὐ πέφυκε, νοῦς γεώδης τοῖς Δείοις
ἐμβατεύειν· ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὁρώσι, τὰ λίαν
κρείττονα δίδοται.

Ιερεὺς ἐνδρωτάτος, στρατηγὸς γενναϊότατος,
τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῇ
μαστιζῶν τὴν Αἴγυπτον, τῇ ῥάβδῳ δὲ θαλάσ-
σαν, διακρίων τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἀλα-
στορα, καὶ ὑψαύχενά, Φαραὼ σὺν τριστάταις,

καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ
τὸν ἀγνώμονα.

Μωϋσῇ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λῦσον τάχιον·
ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἔστηκας· μὴ τι
μακρῶς ἀνέβη, ἐν σοὶ περιφέροιτο· ἐν γὰρ
βατῶ καὶ πυρὶ, μυστικῶς σοὶ ὀπταίνεται, τὰ
παράδοξα, τῆς Θεόπαιδος Κόρης, ἐν τῷ ὄρει, τῷ
Χωρήβ ὁ χρηματίζων, τῷ Μωϋσῇ ἀπεφθέγγετο.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Βασιμον κρηπίδα ἡ Ἐκκλησία κέκμηται, τῆς
ἱεραύσου ἀγῶνας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα·
ἦν καὶ φυλάττοις ἀκράδαντον, καὶ ἀνεπιβλε-
τον ἐκ λύκων κραταιῶν, κηρύττουσαν τὰς ἀρι-
στείας σου, καὶ μεγαλύνουσαν σὺν σοὶ τὰ νήπια,
τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα, μετὰ σοῦ μακάριε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Κατάνυξιν αὐτὴν κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε·
τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγί-
ζει καὶ τὸ τέλος, ἐφύσθηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ
Θεοτόκῳ δράμε πρόπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠ-
δύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τῆς
πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βαβύλα.

Βήματι τυράννου περὶ στήκως, καὶ ἀγωνιζό-
μενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐκραύγαζες· Ἰδοὺ
ἐγὼ καὶ τὰ παῖδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· με-
θ' ὧν ἐστεφανώθης ἐν οὐρανοῖς, Βαβύλα Ἱερο-
μάρτυς, πρεσβεύων ἀπαύστως, τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες,
Βασιλέα, τῷ παντός καὶ Πρωτογενῆ, ἐν ᾧ ὥρα
ἔσαν κρίνη, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κατοικτει-
ρῆσαι με τὸν δούλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλουῖντα
σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένο καὶ ἀγνή, καὶ
Μήτηρ σε ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγ-
χνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σε Μωϋσέως τὴν μηνίην, Κύ-
ριε, ἐρταάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπῶμεν·
Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύνω.
Ὁ Κανὼν τῆς Ἱερομάρτυρος, ποίημα Θεοφάνους.
Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ· ἀλλ' οὐδετέρου του-
των δοκεῖ κάλαμος εἶναι.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Τὴν τῶν οἰκείων αἱμάτων ὡς Μωϋσῆς, ἐρυ-
θραίαν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθὼν,
Βαβύλα μακάριε Θεῷ, Ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόας
ἄσσωμεν.

Σὺ τῶν γηϊνῶν τὸν πόθον τῷ θεῷ, ὑπο-
τάξας ἔρωτι, κατεφρόνησας τοῦ ζῆν, Βα-
βύλα μακάριε Χριστοῦ, ἐπειγόμενος ἰδεῖν τὴν
ὡραιότητα.

Τῆς ὑπερβίης Τριάδος ὡς ἐραστής, τοῖς τρισὶ
συνέθανες, ἀγαλλόμενος παισὶ, Βαβύλα
μακάριε τὴν σὴν, προϊέμενος ψυχὴν, τῷ ταύ-
της ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς τετοκυῖα Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς
ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ
νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀλη-
θῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
Μωσῆς Προφητῶν πρῶτος ἀνείσθω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος.

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μωσῆς Προφητῶν ἀνείσθω πρότερος, ὡς ἐ-
νωπίῳ Θεῷ, συγομιλήσας πρῶτος ἐμφα-
νῶς, ἐν προσώπῳ πρὸς πρόσωπον, ἐκ αἰνιγμα-
τικῶν φάσμασιν, ἀλλ' ὡς ἐν εἶδει σαρκὸς βλέ-
ψας αὐτόν.

Ως θεῖον δημαγωγόν καὶ ῥύστην σε, τῆ συγ-
γενοῦς Ἰσραὴλ, Μωσῇ θεόπτα δέδωκε
Θεός, τῷ πατρὶ ὡς περ ἠύξατο, ἐπαγγελίας ῥή-
ματι, προμνηθέντι σου τὴν γεννησιν.

Σοφίας σε θεσπαστὸν ἐφεύραντο, αἱ γενναὶ
ἀρεταί, ἐγκεκρυμμένον γινώσκει τοῦ Θεοῦ,
ὡς ἐν Θῆβη θεόπτα Μωσῇ· διό σε ἀνεθρέψατο,
ἡ βασιλεὺς καὶ θεῖα πρόνοια.

Ηρνήσω θεοπτικῶς Πανεύφημε, ἐκ βρέφους
πᾶσαν θηλὴν· τῷ δὲ γνησίῳ γάλακτι τρα-
φεῖς, παρεδούλους σαφέστατα, τῆς πρὸς Θεὸν
ἐγγύτητας, τὸ ὑπεραῖρόν σου ἀξίωμα.

Θεοτοκίον.

Κατέπτη ἰδὼν Μωσῆς παράδοξον, ἐν πρῶ-
τοις θεάμα, βάτον καὶ φλόγα, ξένην συμ-
πλοκήν, τὸν Θεὸν ἐκ Παρθένου Μαρτρός, προ-

ζωγραφῆσαν ἀφθαρτον, ὃν διαβάς τοὺς χρόνους εἶδε σαρκί.

Τοῦ Ἱερομ. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας σου Βαβύλα τοῦ πιστοῦ, καὶ στεφανώσας αὐτὸν, τῷ στεφάνῳ τῆς ὁμολογίας σου.

Μαρτύρων γέγονεν ἰσχύς, Κύριε ὁ Σταυρός σου, στερεώσας τοὺς παῖδας, σὺν Βαβύλα τῷ κλεινῷ, καὶ καθελὼν δι' αὐτῶν, τὰ τῆς πλάνης ἄθεα φρυάγματα.

Ισχύς ἐξέλιπε Χριστέ, διαβόλου εἰς τέλος· τοῖς ἀνάκοις παισὶ γὰρ καὶ Βαβύλα τῷ κλεινῷ, ἡττάται ὁ ἰσχυρός, καὶ γελάται ὑπ' αὐτῶν παιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου ὕμνησις Χριστός, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, περικείμενος σάρκα, Θεότοκε δουλικήν, καὶ ἐκ δουλείας ἡμᾶς, διαβόλου σώζων ἀγαθότητι.

Τοῦ Προφήτου. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Ολως τῆς ἀρρήτης γνώσεως, ἐπλήσθης Θεόπτα· τὸ γὰρ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, δι' Ἀγγέλου τὴν τῶν ἀρχαίων, ἐμύησά σε γνῶσιν τρανῶς.

Φέρων τηλαυγῶς τὰς θείας αὐγὰς, ταῖς θεοσημείαις, κατέπληττες Αἴγυπτον, μεταβάλλων τὴν τῶν στοιχείων, παραδόξως φύσιν Πάνσοφε.

Ηὕγει τὸ ὠραῖον κάλλος σου, τὴν ἐκ θείας αἴγλης, λαμπρὰν ἀστείότητα· καὶ πρὸς θείαν ἀπληγῶς πάντας, ἐπεσπάσῃ ὠραιότητα.

Θεοτοκίον.

Ηχθης τοῦ φρικτοῦ ὀράματος, πρὸς ἐκστατικὴν κατανόησιν Πάνσοφε· ἀλλ' ἐσχέθης φωνὴ Κυρίου, τῇ τεχθέντος ἐκ Παρθένου σαρκί.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὁμολογία, πλάνης ἐσθεσας· κακοδοξίαν, στηλιτεύσας τῶν εἰδωλῶν τὸ ἄθεον· καὶ ολοκαύτωμα θείον γερόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέλευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Προφ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητῶν ἀπάντων σε, πρῶτον ὡς ὄντα, εὐσεβῶς γνώσκοντες, ἀνευφημοῦμεν οἱ

πιστοί· πρῶτος Θεὸν γὰρ ἐώρακας, ὡς δυνατόν ἦν, ἀνθρώπῳ θεάσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκῃς, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέψα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῶα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκράνυγες· Οἶμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱερομ. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, πρὸ βημάτων ἐβόας τυραννικῶν, ἀπειλαῖς ἀπτόητος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος.

Θυσίαν ἁμῶν, φρικτὴν ἀνάιμακτον, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, καὶ σεαυτὸν, σφάγιον δι' αἵματος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἀκηλίδωτον προσήγαγες.

Τῶν παιδῶν Ὁσιε, τὸ νέον φρόνημα, ὡς σοφὸς παιδοτρίβης πνευματικῷ, ἀποτρέφων γάλακτι, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, εἰς τελείωσιν κατήρτισας.

Θεοτοκίον.

Ναὸν πανάγιον, Θεοῦ γινώσκοντες, σὲ τὴν ἄσπιλον μόνην, καὶ τῶν πιστῶν, πάντων ὑπερέχουσαν, ἱερωτάταις σε φωναῖς, Θεότοκε μακαρίζομεν.

Τοῦ Προφήτου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῆς ἰσχυρότητος τῆς γλώττης καὶ τῆς φωνῆς σου, διαμειφθείσης θεία, προνοία Θεόπτα, φρικτῶν μυστηρίων Θεῶ, ἐδείχθης διάκονον, καὶ πληγαῖς ἐμάστιξας Αἴγυπτον.

Ως παραδόξος ἡ κλήσις σου ὦ Θεόπτα, ὡς φοδεῖρά τὰ ἔργα τῶν σῶν τεραστίων! ὥπται γὰρ ὁ ὢν σοὶ Θεός, καὶ δόξη ὑψώσας σε, Ἰσραὴλ Σωτῆρα ἀπέστειλε.

Νομοθέτην παραδόξου καὶ δυσεφίκτων, τοῦ Θεοῦ διδαγμάτων, ὑμνοῦντές σε· πίστει κράζομεν Θεόπτα Μωσῇ· τὴν ἱλεων αἰτησαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῖν θείαν δύναμιν.

Πᾶν πρωτότοκον ἐπάταξας τῆς Αἰγύπτου, ὡς ὁ Χριστὸς δαιμόνων ἐνέκρωσε κράτος· τύπος γὰρ τοῦ μελλόντος, τὰ σοὶ ἐνεργούμενα, ἀληθῶς ὑπῆρχον· Αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐγγίσῃς ἐν τοῖς ὡδε, Μωσῆς ἀκούσας, Θεοῦ φωνῆς βοῶσης, ἐκ φλογός καὶ τῆς

βάτου· ἅγιος ὁ τόπος γάρ· εἰκότως προέγρα-
ψεν, ἐν σαρκὶ τεχθήσεσθαι Χριστὸν ἐξ Ἀγνῆς.
Τοῦ Ἱερομ. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὴν θείαν χάριν σου Ἰησοῦ, ὁ Ἱερομάρτυς
Βαβύλας, ὄντως ἐξ ὕψους ἐδέξατο, ὡς
καὶ παῖδας νέους, πρὸς σὴν ἀγάπῃσιν, ἀλείφειν
καὶ θανάτου πρὸς καταφρόνησιν.

Τῇ θείᾳ γνώσει σου ἐλλαμφθεῖς, ὁ Ἱερομάρ-
τυς Βαβύλας, πάντας ἐδίδασκε Κύριε, σὲ
εἰδέναι μόνον Θεὸν τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου
τοὺς τῆς πλάνης ἀνακαλούμενον.

Τῇ θείᾳ ψήφῳ σου προκριθεῖς, ὁ Ἱερομάρτυς
Βαβύλας, τὴν λογικὴν νέμειν ποιμήνην σου
σοὶ προσφέρει Λόγε Θεοῦ, τὸ αἷμα αὐτῆς, πρὸς
τρίβον σωτηρίας, πάντας σοφῶς ὁδηγῶν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῶν δούλων σου τὸν ἐκ σοῦ, Πάναγνε
Δεσπότην τοῦ παντός, ἐκδυσωποῦσα, ἰκέ-
τευσέ, πάσης ἐναντίας βλάβης λυτρώσασθαι, τῆς
σὲ ὁμολογοῦντας Παρθενομήτορα.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ραπίζεις Ἐρυθράν, καὶ δεικνύεις ἰσχὺν τοῦ
Θεοῦ, τῇ ράβδῳ σου ὦ Θεόπτα, καὶ χα-
ράττεις ἐν ταύτῃ, Σταυροῦ τὴν θείαν δύναμιν.

Ωτόλμης προσφιλοῦς! ὦ ἀπλότῃς ψυχῆς
καθαρᾶς! Εἰ ἐγὼς με παρὰ πάντας πρὸς
Θεὸν ὁ Θεόπτης φησὶ, γνωστῶς μοι φάνηθι.

Τῇ πέτρᾳ σκεπασθεῖς, οὐ Θεοῦ εἶδες πρόσ-
ωπον, ὡς κρύφιον ὦ Θεόπτα, τὴν δὲ σάρ-
κωσιν ἐγὼς, τοῦ Λόγου ὡς ὀπίσθια.

Οὕων ὑετὸν, ἀντὶ ὕδατος Μάννα ποτε,
Μωσῆς ἐστὶν ὁ Θεόπτης, ὁ δοὺς ὀρτυγο-
μήτρας, τροφήν τῷ Ἰσραὴλ δι' εὐχῆς.

Θεοτοκίον.

Εἰσέδους αἰσθητῶς τῷ γνώφῳ καὶ ἔμαθες, τὰ
ἄρρητα ὦ Θεόπτα, ὡς μέλλει ἐκ Παρθένου,
Θεὸς σαρκὶ τεχθήσεσθαι.

Τοῦ Ἱερομ. Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τῆς βίου τὴν θάλασσαν, τῷ τῆς πλάνης κα-
θαρῶν, κυμαινομένην κλύδων, Βαβύλας ὁ
ἀαίδιμος ἀθλητῆς, ἐβόα· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Χριστὸν ἐκμιμούμενος, πρὸ τῆς ποιμήνης τὴν
ψυχὴν, τὴν ἑαυτοῦ προδεδωκεν, ὁ ἀαίδι-
μος Μάρτυς καὶ ἀθλητῆς, ζωὴν πρὸς αἰῶνιον,
ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου μεθιστάμενος.

Τῶν παιδῶν τὸ ἄσφατον, ἐπεστήριξε σοφῶς,
τοῖς ἑαυτοῦ παθήμασι, Βαβύλας ὁ ἀαίδι-
μος ἀθλητῆς, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, ἀπὸ γῆς με-
ταφέρων ὁ πανεύφημος.

Θεοτοκίον.

Δεσμῶν ἀπολέλυμαι, καταδίκης καὶ ἀρχῆς,
εὐλογημένη Πάναγνε, τῷ τοκετῷ σου· μό-
νη γὰρ ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐσωμάτωσας, καθαρῶν
ἐξ αἱμάτων σου Πανάμωμε.

Τοῦ Προφήτου. Θύσω μοι, μετὰ φωνῆς.

Στρατείαν, κεκτημένους Θεῷ Ἰσραὴλ δυνατὴν;
τὰ μὲν ἑπτὰ τῆς κακίας, Χαναναίων ἔθνη
ἐξαφανίζεις, τῷ λαῷ σου, κατακληροδοτεῖς, δὲ
τὴν γῆν τὴν αὐτῶν.

Αρρήτως, ὑπελθὼν ἐν τῷ γνώφῳ τῷ θείῳ
Μωσῇ, οὐ ὁ Θεὸς ἦν καλῶν σε, τὰς γρά-
φεισας πλάκας δακτύλῳ αὐτοῦ, τῶν νομίμων,
ὑπεδέξω ὡς μέγας θειράπων αὐτοῦ.

Ιστησιν, ὑπακθεῖς Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτῆς, τὸν
Μωϋσῆν τὸν Θεόπτην, κατενώπιον τῆς λαοῦ
ἐμφανῶς, ἵνα δείξῃ, φοβερόν μετὰ δόξης τὸν
μύστην αὐτοῦ.

Νόμιμοι, ὡς τῆς χάριτος παῖδες ὑπάρχοντες,
τὴν εὐλογίαν τρυγῶμεν, εὐφημοῦντες Μά-
καρ σε, καὶ Ἑβραίους, ὥσπερ πάλαι, Ἰακώβ
τοῦ Ἡσαῦ νῦν πτερνίζοντες.

Θεοτοκίον.

Νεύματι, θείκῳ σε προγράφει Μωσῆς ὁ κλει-
νός, ὡς κιβωτὸν Θεότοκε, ταῖς αὐγαῖς τῆς
Πνεύματος πανταχόθεν, ὡς χρυσίῳ, κατακεκα-
λυμμένην εἰς δόξαν Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κήρυκα, καὶ ἀθλητῶν ἐδραΐω-
μα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε ἐνδοξε, λαμ-
πρυνομένη σήμερον· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν,
ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, τῆς ἀνυμνοῦντάς σε, τὸν Χρι-
στὸν φυλαχθῆναι δυσώπησον, ὦ Πολύαθλε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ κόσμου σαφῶς ματαιότητα, ἐννοῶν
ὁ τοῦ κόσμου ἀλλότριος, καὶ τὰ πάθη
Χριστοῦ μιμησάμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη
ἐνέκρωσας· καὶ τὸν σταυρόν σου ἀράμενος,
ἠκολούθησας Μάρτυς τῷ Κτίστη σου· καὶ συμ-
μένων αὐτῷ νῦν ἰκέτευσέ, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων
ἀληθῶς, ὦ Πολύαθλε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας

τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀγίων τριῶν παίδων, οἱ διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν.

Στίχοι.

Ὁ Χριστὸν αὐτὸν Βαβύλας θύων πάλαι,
Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ξίφους.

Εἰς τοὺς παῖδας.

Στίχ. Ὑπὲρ μεγίστου Δεσπότης Θεοῦ Λόγου,
Τρέχουσι θερμῶς πρὸς ξίφος τὰ παιδία.
Παῖδας καὶ Βαβύλαν πάφνε ξίφος ἀμφὶ
τετάρτην.

Ὁς, εἰσελθὼν τὰ Νουμεριανὸν τὸν Βασιλεῖα ἐν τῇ καδ' ἐ-
αυτὸν Ἐκκλησίᾳ, ἀπῆλασε τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ
φονεῦσαι τὸν υἱὸν τοῦ Περσῶν βασιλέως, ἐν εἶχεν εἰς ὀμη-
ρα. Διὸ σιδήροις διτμεῖται, καὶ πομπεύεται, καὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐν τοῖς τρισὶ παισὶν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Βαβύλας, ὁ ἐν Ἀν-
τιοχείᾳ διδάσκαλος, σὺν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ὀγδοή-
κοντα τέσσαρσι παισὶ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μαθήσεώς σοι μισθὸς ἐκ τῶν παιδίων,
Βαβύλα θεῖς τῆς τομῆς κοινωνία.

Μαξιμιανὸς βασιλεύοντας ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τὸν κατὰ
τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, οἱ Χριστιανοὶ κατεκρύ-
πτοντα. Προσελθὼν οὖν τις τῷ βασιλεῖ, λέγει· Βασιλεῦ,
ἐν κρυπτῇ καμάρᾳ τιμὴ κάθηται γέρον, ὀνόματι Βαβύ-
λας, καὶ διδάσκει τὰ τῶν ἀφρόνων νῆπια μὴ σέβειν
τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ τὸν ἑσταυρωμένον. Καὶ παρευθὺς οἱ ἀ-
ποσταλέντες σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἤγαγον τὸν Βαβύλαν
σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ
βασιλεὺς, Ἰνα τί, ὦ γέρον, φησὶ, τοιαύτη κατέχη πλάνη
ἐν βιοθανεῖ ἀνθρώπων, παρὰ Ἰουδαίων ἀποκτανθέντι, καὶ
οὐ προσκυνεῖς τοῖς θεοῖς, οἷς πᾶσα ἡ ὑψηλὸς προσκυνεῖ·
ἐξαπατᾷς δὲ καὶ τὰ τῶν ἀφρόνων νῆπια μὴ προσκυνεῖν
τοῖς θεοῖς; Καὶ ὁ Ἅγιος ἀπεκρίνατο· Οἱ τῶν ἐθνῶν θεοί,
ὦ βασιλεῦ, δαιμόνιά εἰσι· Θεὸς δὲ ὁ ἡμέτερος τοὺς οὐρα-
νοὺς ἐποίησε· σὺ δὲ καὶ εἰ μετὰ σοῦ, τυφλοὶ ὄντες, οὐ
βλέπετε τὴν ἀλήθειαν.

Ταῦτα τὸν Βασιλεῖα ἐξέμνησαν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· καὶ
ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν τύπτεσθαι αὐτὸν λίθαις κελεύει
κατὰ τε τῶν παρεῖων, τῶν πλευρῶν, καὶ τῶν κνημίδων·
τοῦτου δὲ τυπτομένου, καὶ ὅλου τοῦ σώματος φοινηχθέντος
τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ αἵματι, ἀνεβόησεν ὁ Ἅγιος, λέγων· Εὐ-
χαριστῶ σοι, Κύριε, ὅτι γέροντα ὄντα με καὶ ἀσθενῆ ἐποίη-
σας γυναικίον βασιλῆος φθαρτῷ σφριγῶντος καὶ ἰσχυ-
ροῦ. Τότε κελεύει τοὺς ὄμους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀστράγα-
λους, τοῖς λίθαις συνθλάττειν· καὶ μετὰ τὸν συνθλασθῆναι
πάντα τὰ ἄρθρα, ἐμβάλον κλειοὺς βαρεῖς ἐπὶ τὸν τράχη-
λον αὐτοῦ· καὶ τοὺς πόδας τῷ ξύλῳ ἀσφαλίσάμενος, ἀπέ-
διντε ἐν εἰρήτῃ. Εἰθ' οὕτως εἰσέχθησαν τὰ νῆπια, ὀγ-
δοήκοντα τέσσαρα ὄντα τὸν ἀριθμὸν μετὰ τῶν Ἰηλιῶν,
καὶ ἤρξατο κολακεῖν ταῦτα ὁ βασιλεὺς· ἐκεῖνα δὲ οὐκ
ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ περὶστρέφοντα πυκνῶς καθ' ἑαυτά. Καὶ
ἰδὼν, ὅτι οὐκ ἀποκρίνονται, ἰχώρισε δέκα, μείζονα τῇ ἡ-
λικίᾳ, καὶ φησὶ· Ἰδοὺ ὑμεῖς, ὡς φράνιμαι, πισθῆτέ μοι,
καὶ θύσατε τοῖς θεοῖς, καὶ ἱεσθε σὺν ἐμοὶ ἐν τῷ παλατίῳ,
πολλῶν ἀγαθῶν ἀπολαύοντες.

Τότε Ἀρμώνιος καὶ Δανάτος εἶπον τῷ βασιλεῖ· Ἡμεῖς
πιστὰ ὄντες, δαίμονι κωφοῖς καὶ ἀλαλοῖς θῆσαι οὐκ ἀνε-
χόμεθα· καὶ αὐθὺς ἐκέλευσε τύπτεσθαι αὐτά. Ἐν δὲ τῷ
τύπτεσθαι αὐτὰ ἔλεγον· Ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμεν, καὶ οὐ
θύομεν. Τότε στραφεὶς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὰ ἄλλα νῆπια,

λέγει· Θύσατε καὶ ὑμεῖς, μὴ χείρωνα τούτων πάθῃτε. καὶ
ἀνεβόησαν καὶ αὐτὰ, λέγοντα· Χριστιανοὶ ἐσμεν καὶ ἡμεῖς,
οὐ θύομεν, ἀλλ' ἀνάθεμά σοι μετὰ τῶν θεῶν σου. Τότε τυ-
φθῆναι καὶ ταῦτα σφοδρῶς προσέταξε, καὶ τῇ φυλακῇ ἐμ-
βληθῆναι, καὶ λιμαγχενθῆναι.

Τῇ δὲ ἐξῆς, κρεμασθῆναι προστάσσει τὸν διδάσκαλον,
καὶ νεύροις ὁμοῖς καταξάινειν τὰς σάρκας αὐτοῦ· καθὲν
δὲ τῶν παίδων ἡρώτα, εἰ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν
διδάσκαλον αὐτῶν. Τῶν δὲ μὴ ἀρνούμενων, ἐκέλευσε σὺν
τῷ διδασκάλῳ πάντας τῷ ξίφει τελειωθῆναι. Προπορευό-
μενος δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν προκείμενον τόπον, μετὰ τῶν
ὀγδοήκοντα τεσσάρων αὐτοῦ μαθητῶν, ἔφαλλεν· Ἰδοὺ
ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ὧς μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
Καὶ φθάσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, πρῶτον μὲν,
κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, ὁ Ἅγιος Βαβύλας
ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν, εἰθ' οὕτω τὰ νῆπια. Πιστοὶ δὲ τινεῖς
εὐσεβεῖς νυκτός, ἐλθόντες καὶ τὰ λείψανα ἐν ἀκατίῳ ἐμ-
βαλόντες, εἰς τὸ Βοζάντιον διακομίζουσι· καὶ ἐν τῷ βο-
ρείῳ μέρει ἔξω χειλέων ἐν τρισὶ λόναξι καταβίντες, ἐνθα
ἰστί μονή, χώρα ἐπονομαζομένη, δέξαν καὶ εὐχαριστίαν
τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν.

Ὁ Ἅγιος Προφήτης Μωϋσῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ ἐκ πέτρας νῦν, οὐδ' ὀπισθίων μέρει,
Μωσῇ θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

Ὁς γινώσκει μὲν ἐν Αἰγύπτῳ· ἀνέλαβεν δὲ αὐτὸν ἐκ
τοῦ ὕδατος ἢ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ, καὶ υἱὸν πεποίη-
κε, καὶ πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων ἐξεπαίδευσεν. Αὐτὸς δὲ
τῇ ἡλικίᾳ προβάς, γενόμενος ἐτῶν τεσσαράκοντα, ἀνέλεν
ἄνδρα Αἰγύπτιον, Ἑβραῖον τινα τιμωρούμενον· διὸ καὶ
φόβηθις, ἀπέδρα εἰς γῆν Μαδιάμ. Καὶ καὶ γυναῖκα γῆρας,
Ζεφωραν τὴν τοῦ Ἰοφάρ θυγατέρα, ἐποίησεν τὰ πρόβα-
τα τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ· ὅτε ὤφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῇ φλογὶ
τῆς βάτου. Καὶ καὶ πληρώσας ἔτη τεσσαράκοντα, προστά-
ξει Θεοῦ κατήλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς Φαραὼ, ὅπως ἀπο-
στείλῃ τοὺς Ἑβραίους θῦσαι τῷ Θεῷ. Μὴ τειθεμένου δὲ
ἐκείνου, αὐτίκα μαστίζει τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς δεκαπλή-
γου. Ὅθεν Θεοῦ ῥοπή, παραλαβὼν τὸν λαὸν ἐν ἀργυρίῳ
καὶ χρυσίῳ, καὶ διὰ τῆς θαλάσσης διαγαγὼν, καὶ διὰ
σημείων παιδεύσας, νόμῳ ἐτείχισε. Καὶ ἐπεὶ διὰ τῆς ἀν-
τιλογίας τοῦ Θεοῦ παρωξύνεν, ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει Ναβαῦ
τελευτᾷ, ἐτῶν ὑπάρχων ἑκατὸν εἴκοσι. Πραελαβε δὲ τὴν
τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν ἔτη χίλια τετρακόσια ὀγδοήκοντα
πέντε. Κατ' ἄλλους δὲ χρονολόγου, ἐτελεύτησε τῷ 1569
ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἑρμιόνης,
μίας τῶν θυγατέρων Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Χωρεῖς πρὸς αὐτοὺς οὐρανοὺς Ἑρμιόνη,
Ἑρμαῖον εὐρηκῖα τὴν σωτηρίαν.

Φίλιππος ὁ ἁγιώτατος Ἀπόστολος, ὁ τὸν ἐννοῦχον τῆς
Κανδάκης βαπτίσας, ἔαχε τέσσαρας θυγατέρας, ὧς
ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς καὶ προφήτιδας καὶ παρθέτους
μαρτυρεῖ· ἐξ ὧν Ἑρμιόνη καὶ Εὐτυχὴς ἦλθον εἰς Ἀσίαν,
ἐπιζητεῦσαι τὸν Θεολόγον. Μὴ εὐρύσαι δὲ αὐτὸν, διὰ
τὸ μετατεθῆναι ὡς ὁ Ἑνώχ καὶ ὁ Ἠλίας, εὐρον Περῶ-
νιον μαθητὴν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου· καὶ διδάχθῃσαι
παρ' αὐτοῦ, ἐμιμοῦντο τοὺς τρόπους αὐτοῦ· ἡ δὲ Ἑρμιόνη
μετήρχετο τὴν ἱατρικὴν τέχνην· διὰ τοῦτο αὖν καὶ προσ-
ήργατο αὐτῇ πλῆθος πολὺ, καὶ πάντας τῇ ἐπικλήσει παρ'
Χριστοῦ ἐθεράπευε.

Τῷ δὲ βασιλεῖ Τραϊανῷ διερχομένῳ κατὰ Περσῶν,
διεβλήθη ἡ Ἀγία ὡς Χριστιανή· καὶ παραστήσας αὐτήν,
ἐπειράτα κολακείαις ἀπατήσαι ταύτην, καὶ ἀποστῆσαι τοῦ

Χριστοῦ. Ὡς δ' οὐκ ἐπιείθετο, προσέταξεν αὐτὴν κατὰ τοῦ προσώπου ραπίζεσθαι ἐπὶ ὥρας ἱκανάς· ἀλλ' ἡ Ἑρμιόνη, τὸν Κύριον καθήμενον ἐν τῷ δικαστηρίῳ βλέπουσα, ἐν σχηματὶ τοῦ Πετρωνίου, προσομιλοῦντα, καὶ ἐνδυναμοῦντα αὐτήν, αὐτ' οὐδενὸς ἠγάγετο τὰς μαστιγὰς. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸ σταθερὸν τοῦ νοὸς αὐτῆς καὶ πάγιον, αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν αὐτήν.

Ἐκτοτὲ οὖν ἀνοίξασα ἐν Ἀσίᾳ πανδοχεῖον, ἐψυχαγῶγει πάντας καὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς· καὶ ἦν ἰδεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν δοξαζόμενον τὸν Κύριον παρὰ παντός ἀνδρῶν μέχρι τῆς ζωῆς Τραϊανοῦ. Ἐκείνου δὲ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος, καὶ βασιλευσαντος Ἀδριανοῦ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμαθόντος τὰ περὶ τῆς Ἀγίας, παρίστησεν αὐτήν, διὰ τῶν στρατιωτῶν, καὶ φησὶ· Λέγε μοι γρατῖδιον, πόσων ἐτῶν εἶ; καὶ ποίου γένους ὑπάρχεις, καὶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ διαγεις; Ἡ δὲ Ἀγία ἀπεκρίνατο· Ὁ Χριστὸς μου οἶδε πόσον ἐτῶν εἰμι, καὶ ποίου γένους ὑπάρχω. Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· Ἀραντες τὸ παλλίον ἀπ' αὐτῆς, τύπτετε αὐτὴν ἀφειδῶς, λέγοντες· Πρὸς ἃ ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς, μετὰ σεμνότητος λέγε. Τυπτομένης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, ὁ ψαλμὸς ἐπὶ στόματος ἦν. Καὶ τῶν δημίων ἀκονησάντων, προσέταξεν ἑτέροις στρατιώταις, ἐν ταῖς πέλμασι τῶν ποδῶν αὐτῆς περάνας βαλεῖν. Γενόμενον δὲ τούτου, καὶ τῆς Ἀγίας τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦσης, ὁ θυμὸς τοῦ τυράννου πλέον ἀνῆψε· καὶ κελεύει λίθιντα ἐκκαῆναι μετὰ πίσης, μολύβδου, ἀσφάλτου, καὶ θείου διαπύρου, καὶ ἐν τούτῳ τὴν Ἀγίαν βληθῆναι. Ἐκκαυθέντος δὲ τούτου σφοδρῶς, ἡ Ἀγία εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψασα, καὶ καταφραγισαμένη, εἰσηλθεν ἐν αὐτῷ· καὶ εὐθὺς ἐδόξασθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ μολυβδὸς ἐξεχύθη.

Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς, λέγει· Ἐκκαύσατε τὸν λίθιντα ἕως οὗ τὰ ὀστέα αὐτῆς χωνευθῶσιν. Ἀνάψαντες οὖν τὸν λίθιντα, ἐθεώρουν τὴν Ἀγίαν, ὡς ἐν ὁρώσῳ ἱσταμένην ἐν αὐτῷ· καὶ λέγει πρὸς τὸν τυράννον ἡ Ἀγία· Ὁ Κύριός ἐστι Θεὸς μου· ὡς περ σὺ καθεζόμενος οὐκ αἰσθάνη τῆς πυρᾶς τοῦ λίθιντος τούτου, οὕτως οὐδὲ ἐγώ. Ὁ δὲ θαμβηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἀνέστη τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ προσάψας τῇ χειρὶ τῷ λίθιντῳ, εὐθὺς ἀπεδάλετο τὴν δорάν αὐτῆς σὺν τοῖς ὀνυξί. Τότε ἡ Ἀγία εἰπούσα, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐξέμνη τὸν βασιλεῖα· ὅς, ἐκκαύσας τὴν γυναικα, ὡς τε σπινθηροβολεῖν, ἐκείσε τὴν Ἀγίαν γυμνὴν ἐξακόντισεν. Ὁ δὲ σὺν αὐτῇ ὢν Ἀγγέλως Κυρίου, διασκαρπίσας τὴν κάμινον ἐκατέρωθεν τοῦ τηγάνου, πολλοὺς τῶν παρευρεθέντων ἐνέπρησεν· ἐκείνη δὲ, ὡς ἐπὶ χλόης, ἐν τῷ τηγάνῳ ὕμνει δοξαζούσα τὸν Θεόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀδριανὸς τὸ παράδοξον θαῦμα, γέγωνε σύντρομος, καὶ κελεύει ἐκβληθῆναι αὐτὴν ἐξω τοῦ τηγάνου, πτοούμενός μήπως καὶ αὐτὸς ἔργον τοῦ πυρὸς γένηται. Ἐκβληθεῖσα δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· Βασιλεῦ, ὁ Κύριός μου ἐν τῷ τηγάνῳ εἰς ὕπνον με μετίβαλε, καὶ εἶδον ὅτι προσκύνουν τῷ μεγάλῳ Θεῷ Ἡρακλεῖ. Ὁ δὲ, περιχαρὴς γινόμενος προσέταξεν εἰσελθεῖν αὐτὴν ἐν τῷ ναῷ. Τότε τῆς Ἀγίας προσευξαμένης· καθ' ἑαυτὴν τῷ φιλανδρῶν Θεῷ ἡμῶν, εὐθὺς βροντὴ γέγονεν ἐξ οὐρανοῦ· καὶ πτόντα εἰς γῆν τὰ ἐν τῷ ναῷ εἰδῶλα, συνετρίβησαν, καὶ γέγοναν ὡσεὶ χυτοὺς· καὶ ἐξεληθούσα λέγει τῷ βασιλεῖ· Εἰσελθε, καὶ δὸς τοῖς σοῖς θεοῖς χεῖρα βοηθείας, ἐπεὶ οὐ πετώκασιν, καὶ ἀναστῆναι οὐ δύνανται. Καὶ εἰσελθὼν καὶ βασιλεὺς, καὶ ἰδὼν τὴν τῶν εἰδῶλων συνετρίβην, προσέταξεν ἐξω τῆς πόλεως ξίφει τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν ἀπομνηθῆναι. Καὶ λαβόντες αὐτήν ὁ τε Θεόδουλος καὶ Θεότιμος, ἐξῆλθον τῆς πόλεως· καὶ πρὸ τοῦ προσευξάσθαι ταύτην, ἐρμήσατο κατὰ προπίταιαν διαπραξαοθαί τι, ἀπεξηράνθησαν τὰς χεῖρας αὐτῶν. Προσπεσόντες δὲ τῇ Ἀγίᾳ, καὶ πιστεύσαντες ὁλοφύχως εἰς τὸν Κύριον

ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅγνεις ἔγινοντο, καὶ ἠτήσαντο τὴν Ἀγίαν προσεύξασθαι περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν παραδοῦναι τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον αὐτῆς. Καὶ τούτου γενομένου, ἐκοιμήθησαν· καὶ αὐτὴ δὲ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ παρὰ τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐλθόντες δὲ πιστοὶ τινες εὐλαβεῖς, καὶ λαβόντες τὰ τούτων λείψανα, κατέθεντο ἐν τῇ πόλει Ἐφίῳ, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ Ἅγιοι Θεότιμος καὶ Θεόδουλος, οἱ ἀπὸ δημίων πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Θεότιμος τέθνηκε σὺν Θεοδούλῳ,

Τιμὴν σὺν αὐτῷ δουλικὴν δοῦς Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κεντυρίωνος, Θεοδώρου, Ἀμιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ, ὁρμωμένων ἐκ κώμης Κανδαύλης.

Στίχ. Ὁ Κεντυρίων πῦρ πόθου θείου πνέων,
Ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.

Τριτοῖς ἀθληταῖς ἡ πυρὰ κλίμαξ ξένη,
Δι' ἧς ἀνῆλθον οὐρανοῦ πρὸς τὸ πλάτος.

Οἱ τοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, μετὰ πολλὰς ὀπίσθιον βασάνους, προστάξει Μαξιμianoῦ, λουτρῷ ἐκκαυθέντι ἐμβαλλονται· καὶ κείθεν ὑπὸ θείου Ἀγγέλου ρυθιζόμενοι, τοὺς πόδας πέλεκυ ἀφαιροῦνται, καὶ πυρὶ ἐναπορρίφοντες, τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πετρωνίου, Χαριτίνης, Ζαρθήλης (ἡ Σαρβήλου), Θαβουήλ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἄμφω Θαβουήλ καὶ Βεβαία,
Ζωὴν βεβαίαν εὖρον ἀντ' ἐψευσμένης.

Βέβηλον ὁ Ζαρθήλος οὐ σέβων σέβας.

Ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶν βάλλεται λίθοις.

Οἱ τοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλείᾳ, ὃν ὁ Θαβουήλ τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης ἦν ἱερεὺς· ἀγρευθεὶς δὲ ὑπὸ τινος ἐπισκόπου, προσῆλθε τῇ πίστει. Διὰ ὑπὸ Αὐγάρου τοπάρχου, ραβδίζεται, τὰς ὀφθαλμοὺς καίεται, τὰς χεῖρας εἰς τοῦπίῳ ὀσμινθεὶς κατὰ τῆς γαστρὸς τύπτεται, τῆς χειρὸς ἐξαρτηθεὶς, κρεμάται καὶ ξίεται, τῷ πυρὶ ὑποκαίόμενος· εἴτα ἐν ὀργάνῳ τεκτονικῷ βληθεὶς, πρίεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ τελειοῦται μαχαίρᾳ σὺν Βεβαίᾳ τῇ ἀδελφῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τρισχιλίων ἑξακοσίων εἰκοσιοκτὼ Μαρτύρων.

Οἱ τινες εὐρίθνησαν κρυπτόμενοι ἐν ὄρει καὶ σπηλαίοις τῆς Νικομηδείας, οὓς ὁ Μαξιμιανὸς, μυρίαις ὑποβαλὼν αἰκίαις, θανάτῳ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεσίαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβολὸν μὲν τὴν κάμινον.

Αἱ οὐράναι Δυνάμεις κατοπτεύουσιν παῖδας καὶ παιδοτρίβην ὁμοῦ, κατὰ τῆς πλάνης, νικηφόρους δυνάμει τῷ Σταυροῦ, ἐδῶν χορεύουσαι Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ δοὺς τὴν νίκην αὐτοῖς.

Η φωσφόρος τοῦ Δεσπότου κατελάμπρυνε, χάρις τοὺς συνελθόντας πιστοὺς, ὁ αἰοδιμός τε Βαβύλας στεφανηφορῶν, προτρέπει συγχαίροντας βοᾶν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν τυράννων μὲν ἠπόρει ἡ ἐπίνοια, βοηθεῖν τοῖς μὴ οὔσι θεοῖς, τῇ Τριάδι δὲ τῇ Ἀγίᾳ Βαβύλας ὁ κλεινός, προτρέπει Πιστοὺς τοῦ ἐκβοᾶν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λαμπροτάταις ἀστραπαῖς σε καταλάμπρυνον, τὴν ζοφεράν καρδίαν μου, ἡ κυήσασα ἐπὶ γῆς τὸν ἥλιον Χριστὸν, Παρθένε· ἡ ψάλλομεν αἰεὶ· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου· Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εν θεοπτίαις, τῶν ἀπορρήτων θεῖος γραφεὺς γεγονώς, πᾶσαν τὴν σοφὴν ἰδέαν σὺ τῆς σκηνῆς, διὰ λόγων τεχνησάμενος, τῷ ἀρχιτέκτονι, Βεσελεὴλ παρέθου τὴν πρᾶξιν Μωσῆ.

Ιερατεύειν, θρασυστομήσας πάλαι Κορὲ μετὰ σοῦ, ὥφθη κατελθὼν εἰς ἄδου παγκλήρως ζῶν, τοῦ Θεοῦ σοι τὸ αἰδέσιμον, Μωσῆ φυλάττοντος, βασιλείας καὶ ἱερατείας ὁμοῦ.

Συστρατηγῶν σοι, τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πάλαι Μωσῆ, ὥφθη Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων τῶν οὐρανῶν, καὶ τῷ σώματός σε θεῖος φρερός· τὸν γὰρ ἀρχέκακον, ἀνθεστηκότα οὗτος κατήσχυνε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀαρὼν σε, ἡ θεία ῥάβδος βλαστάνειν ἐδήλωσε, πᾶσι Θεοτόκε λύσιν ἀμαρτιῶν· ἱλασμός βροτοῖς γὰρ γέγονας, καὶ ἀπολύτρωσις, τῆς φρικτῆς τῇ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπειλῆς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

ᾠδὴ ἡ. Θεὸν Πατέρα δημιουργόν.

Η μνήμη σήμερον ἀδελφοί, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, τοὺς ἐν φλογὶ νεανίας ἄδειν προτρέπεται· Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ νέοι σήμερον φοιτηταί, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, σὺ τῷ πρεσβύτῃ στεφθέντες ἄδειν προτρέπονται· Εὐλογεῖτε, τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ χρίσμα τὸ ἱερατικόν, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, ἐν τῇ τοῦ αἵματος χύσει πλέον δοξάζεται· διὰ τοῦτο τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκύησας ἐν σαρκὶ, τὸν κατέχοντα χειρὶ τὰ πάντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις Παρθένης τοῦτον ἐβάστασας· ὃν ὑμνοῦσιν ὡς Κυρία τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου· Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Θεράπων εἰκότως τοῦ Θεοῦ, ὡς πρᾶος ἡκούσας καὶ ἔργοις γέγονας· διὸ ἐγνώσθη σοι Κύριος, ὑπὲρ πάντας τοὺς Προφῆτας Μωσῆ, καὶ ἐνοικήσας σοι πιστῶς, ψάλλειν ἐδίδαξεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ως μύστης Θεοῦ καὶ λειτουργός, καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Μωσῆ Θεόπτα δειχθεὶς, Χριστὸν ἐκήρυξας ἔρχεσθαι, ἐν σαρκὶ προδιαγράφας αὐτοῦ, τὴν πρὸς ἀνθρώπου φεβεράν καὶ θεῖαν ἔλευσιν, οὗ καὶ τύπος ἐμψυχος ὥφθη σαφῶς, καὶ Προφήτης πιστός.

Λόγου προφητείας τὸν λαόν, καὶ νόμου διαταγαῖς, καθοδηγήσας πιστῶς, σημείων τέρασιν ἴθυνας, καὶ θαυματῶν ἐπιδείξεσιν· ὑπὸ Θεῷ δὲ προσκληθεὶς, ἐν γῇ Θεόπτα Μωάθ, προστετέθης, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σοὺς μετὰ δόξης πολλῆς.

Ορεὶ ἐπιβάς ὡς οὐρανῷ, Θεοῦ προσταῇξαντος κατεῖδες πνεύματι, τὴν τῶν πρᾶεων γῆν Πάνσοφε· αἰσθητῶς δὲ κατενόησας, ἐπαγγελίας τὴν τρυφήν· καὶ μεταστάντος ἐκ γῆς, ἀπεκρύβη, οἰκονομία Θεοῦ καὶ τὸ σκῆνός σου.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προακήκοε πρό σοῦ, Θεόπτης ἔνδοξε, Μωσῆ θεράπον Χριστοῦ· διότι ἅπαντα ἔβλεψας, τῆς Παρθένου τὰ ἰνδάλματα, προδιαγράφοντα αὐτῆς τὴν θεῖαν γέννησιν· ἐν φλογὶ γὰρ βάτου, κατεῖδες μορφήν τὴν ἀόρατον.

Ὁ Εἰρμός.

• Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες.

• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

ᾠδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστὸς ἀνθρώποις ὁδὸν ὑπέδειξε, διὰ Σταυροῦ πρὸς ὕψος οὐρανῶν εὐεπίβατον· διὰ τοῦτο θάνατος ἠττάται βροτοῖς· παῖδες γὰρ νεανίαί, τῷτον οὐκ ἔπτηξαν, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλα, ὃς μακαρίσωμεν.

Εὐρὼν τῶν πόνων σου τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ θαυματῶν, παραχρῆν καὶ αἰώνιον, κληρουχίαν Βαβύλα θεσπέσιε, μέλπεις σὺν τοῖς

Ἀγγέλοις· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Τριάς ἡ παν-
τουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῇ εὐκλεεῖ σκηνῇ
τῶν Ἀθλοφόρων προστρέχοντες· ἐν αὐτῇ
γὰρ πάρεσιν Ἀγγέλων χοροὶ, Πνεύματά τε δι-
καίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ θαυμασίῳ
Βαβύλᾳ ἰάσεις νέμοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡδὴ προσάγω σοι, Κόρη Δέσποινα, ἐκ ῥυπα-
ρῶν χειλέων με ὁ τάλας δεόμενος, τῷ βορ-
βόρου ῥῦσαι με τῶν ἔργων μου· ἅπαντας δὲ
τοὺς πίστει, νῦν εὐφημοῦντάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν
τοῦ σου Υἱοῦ δόξης ἀξίωσον.

Τοῦ Προφήτου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰέγονας αὐτόπτης Θεόπτα, καὶ μετὰ θάνα-
τον Κυρίου, ἐπὶ ἀμυδρῶν αἰνιγμάτων, Χρι-
στὸν ἀθρήσας, ὡς ἐν τῇ πέτρᾳ τὸ πρὶν, ἀλλ' ἀν-
θρῶπινῳ σώματι, φῶς ἀπασφράπτοντα Θεότητος.

Ὁρος τὸ θαβώρ ἐδοξάσθη, ὑπὲρ τὸ Σίναιον
πλουσίως, ἐνθα Μωϋσῆς ἐκ νεκράδων, καὶ
ὁ Θεοβίτης ἐκ χώρας ζώντων Χριστὸν, σὺν Ἀπο-
στόλοις ἐβλεπον, μεταμορφούμενον ὡς ὄντως Θεόν.

Σῶσον συμπαθεῖ σου πρεσβεία, καὶ προσευ-
χῶν τῇ παρρήσίᾳ, ὡς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ κιν-
δύνων, Μωσῇ Θεόπτα καὶ χαλεπῶν καὶ δεινῶν.
Χριστιανῶν τὸ πλήρωμα, ἐκ πάσης βλάβης τῶν
ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσὴν σε καὶ πλάκα, καὶ θείαν
τράπεζαν Παρθένε, πρότερον Μωσῆς δια-
γράψας, τρανῶς ἐδήλου Θεὸν τεχθῆναι ἐκ σου·
ὅνπερ ἰδόντες σώματι, πιστῶς τὸν ὕμνον συμ-
πληροῦμέν σοι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» **ς**ὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» **γ**αλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θύτης ὁμοῦ καὶ θυμα, Βαβύλα ὠφθης τοῦ
Θεοῦ, θυῶν αὐτῷ ἀναιμάκτως, καὶ σοῖς
ἐν αἵμασι τυθεῖς, σὺν τοῖς τελείοις νηπίοις· μεθ'
ὧν σε ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, Παρθένε ἀσπαζο-
μένους, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, ἐκ
πίστεως εἰλικρινοῦς, καταλάβε ὡς ἀθέους, καὶ
τῇ γεέννῃ παράδος.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως,
καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου,
Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρίσμα περικείμενος, στολὴν τε θείαν ἀοίδι-
με, Ζαχαρία ὡς ἄγγελος, Θεῷ ἱεράτευσας,
μεσιτεύων πλάστη, καὶ πλάσματι μάκαρ, καὶ
τὰς δηλώσεις ἐναργῶς, τῷ θείῳ Πνεύματος εἰσ-
δεχόμενος· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν
σου σήμερον ἐκτελοῦντες πανήγυριν, τὸν Σω-
τῆρα δοξαζομεν.

Παῖδιόν ἐώρακας, ἀποτεχθὲν τῆς νεάνιδος,
Ζαχαρία θεόπνευσε, Πατὸς τὸν συνάναρ-
χον, καὶ τῷ σῷ προδηλῶς, προλέγεις παιδίῳ·
Προφήτης ἔση ἀληθῶς, τούτου τὰς τρίβους ἐτοι-
μαζόμενος· μεθ' οὗ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σε-
πτὴν σου πανήγυριν, ἱερῶς ἐορταζομεν, Θεοφό-
ρε πανόλβιε.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, τῷ θείῳ Πνεύματος
πέφυκας· καὶ ναῖ μέσον ἔνδοξε, Θεῷ συγ-
γινόμενος, καθαρᾷ καρδίᾳ, ἀδίκως ἐσφάγης,
μαρτυρικῶς ἀποπληρῶν, τὸν θείον δρόμον σου
Ἀξιάγαστε· διὸ πρὸς τὸν οὐράνιον, ναὸν ἀνῆλ-
θες ἐν αἵματι, τῷ ἰδίῳ αἰτούμενος, ἱλασμόν
τοῖς τιμῶσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἰερωσύνης νομικῆς, ἐνδεδυμένος ὄντως στολὴν,
κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν ἐλειτούργησας· καὶ
παρεστῶς ἐν τῷ ναῷ, ἀγγελικὴν μορφήν ἐμφα-
νῶς ἐθεάσω παμμακάριστε· διὸ σε τὴν μετὰ σε-
σιν ἅπαντες, μέλποντες χρεωστικῶς Ζαχαρία,
ᾄσμασιν εὐφημοῦμεν, σὲ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκ-
βλαστήσαντα, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. Πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐλεήμονα Θεόν, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, περι-
φρούρησον τὴν ποιμνήν σε, ἣν περ αἵματί
σου τιμῶ, ὡς οἰκτίρμων ἐξηγόρασας, καὶ ἐπη-
ρείας ἐχθρῶν, ἀπήμαντον συντήρησον, ὅπως ὑμ-
νῶντες δοξολογῶμεν, σὲ τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
κρεμάμενον, Ἦλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀ-

κτίνας ἐναπέκρυψε· καὶ τῆς σελήνης τὸ φῶς εἰς σκότος μετεβάλλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ παρεστὼς τῷ Θεῷ, ἐν ὑψίστοις Ἀρχάγγελος, λειτουργῷ θεόφρονι, Ζαχαρία τὴν σύλληψιν, τὴν τοῦ Προδρόμου εὐαγγελίζεται, παρ' ἡλικίαν ἐκ τῆς στειρώσεως. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς μόνος εὐσπλαγχνός.

Στίχ. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς Παλαιᾶς τὴν σιγὴν, καὶ τῆς Νέας τὴν ἐκφανσιν, Ζαχαρίου κώφευσις, προφητεύει σαφέστατα· τὴν γὰρ τοῦ νόμου σιγήσας πλήρωσιν, τὸ φῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος. Ὡ τῆς προνοίας σου, τῆς σοφῆς Φιλάνθρωπε! δι' ἧς ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον, ὡς παντοδύναμος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν Ἱερεῦσι πιστός, καὶ ἐν Μάρτυσιν ἄριστος, καὶ Προφήτης ἐνδοξος, προμηνύων τὰ μέλλοντα, ὁ Ζαχαρίας Δέσποτα δείκνυται, τριπλῶ στεφάνῳ κατακοσμήμενος. Ὡ τῶν πλεσίων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, πάντας καταξίωσον, τῆς βασιλείας σου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ω καθαρὸς ἱερεὺς εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων εἰσέδυσ· καὶ τὴν σολὴν τὴν ἱεράν ἐνδυσάμενος, ἀμέμπτως τῷ Θεῷ ἐλειτούργησας, ὡς Ἀαρὼν νομοθετῶν, καὶ ὡς Μωσῆς ποδηγῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῇ τῶν κωδῶνων ἀκραιφνεῖ συμβολῇ· διὸ καὶ πεφόνευσαι· ἀλλὰ τὸ αἷμά σου τὸ δίκαιον, ἡμῖν σωτήριο ἱάμα γέγονε, καὶ ὡς μῦρον εὐώδες, τὰς ἀκοὰς ἀνοίγει πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίης ζωῆς. Ζαχαρία τρισόλβιε, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ γενέτης, καὶ τῆς Ἑλισάβετ ὁ σύνευνος, ἐκτενῶς πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ο ντως, ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλὴν μου ἀγνή, καὶ αἱ ἀνομίαι μὲ ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα Κόρη, κέκτημαι ὁ δειλῖος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ ὅν τῇ θερμῇ σε πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνας πολλούς, ἐν τῇ τῷ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύνουσα καὶ ὀλολύζουσα. Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων πάντας ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἱλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλόμενος σοφῇ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστὴρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐδήλως πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν Προδρόμοιο τοκῆα κροτῶ σοφὸν Ἀρχιερεῖα. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Τὴν μνήμην Προφήτα σου εὐφημῶν, τῷ Πνεύματος χάριν, ἱκετεύω μοι συνεργεῖν, τῇ σῇ μεσιτείᾳ ἀνακράζων· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ο βίος σε ἄμεμπτος εὐρεθεὶς, τῆς ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη καταστολῇ, καὶ τῆς προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς Θεορρήμον μακάριε. Νημίμῳ ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν, κατηγλαῖσμένος, Ζαχαρία ἀναδειχθεὶς, ὡς ἱεροφάντωρ ἀνεβόας· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ποδὴρ χιτῶνα ὡς Ἀαρὼν, περιβεβλημένος, τὴν ἐκ ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδέξω, τὸν Λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βαστάζουσιν.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ο τε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερες, Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου, ἐκομίσω τὴν γέννησιν.

Μῦρον ἀγιάσματος, ἱερατεύειν σε ἔχρισεν, ὡς Ἀαρὼν· ὅθεν ὀπτασίας, τοῦ Ἀγγέλου ἠξίωσαι.

Ο ρθρον προμηνύοντα, τῇ οἰκουμένῃ σε ἥλιον τὸν νοητὸν, Σῶτερ Ζαχαρίας, Ἰωάννην ἐκτέτοκεν.

Θεοτοκίον.

Ιθύνεν τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια πάναγνε,
καὶ τὴν ζωὴν, ἡ τοῦ Ζαχαρίου, τὴν οἰκίαν
φαιδρύνασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἰ τὸ σπέρμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς.

Ιερουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προ-
φητεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Ζα-
χαρία σαρκώμενον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἐφάνης
τῇ οἰκουμένη στύλος φωτός, καὶ ἔφη δικαιοσύ-
νης ἀνατολήν, ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσιν,
καὶ εἰς εἰρήνης ὁδόν, εὐθύνουσιν τοὺς πόδας
ἡμῶν, τὸν σῶζοντα τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα, ὁμοίον.

Τοῦ Βαραχίε τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν, ὅτι
τὸν νόμον ψαλμικῶς προεμελέτησε, Ζαχα-
ρίας ὁ δίκαιος νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας, λατρεύων
τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν Προ-
φήταις μέγας Δαυὶδ· ὅς καὶ τέλος δι' αἵματος,
σφαγεῖς ἐτύθη ὡς ἀμνός, δεκτὸς εἰς ὀλοκάρπω-
σιν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή· εὐλογημένη, τὸν διάσπλάγ-
χνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς
ἁγῶν Δυναμέσι, καὶ σὺν τοῖς Προφήταις, καὶ ἁ-
πάσι τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκατα-
πάνστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθω-
σιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρ-
θωσιν, ὅπως εὐρώμεν ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθέ-
νε, περιφρηνούμενοι αἰεὶ ταῖς τῶν δαιμόνων,
προσβολαῖς ἐκτρεπόμεθα, καὶ ταῖς μεθοδείας,
κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνῶντες, καὶ
πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, μακαρίζοντες ἄχραντε,
ὡς προεφήτευσας· διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἄφε-
σιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ο Προφήτης σου Δέσποτα, τύποις νομικοῖς,
πιστῶς ἐλειτούργει σοι, καὶ τῆς χάριτος
ἡξιώται, κατιδεῖν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν.

Τῷ φωτὶ φῶς προσέλαβες, τῷ ἀμαυροτέρῳ
σὺ τῷ τρανότερον· Παμμακάριστε τῷ νό-
μῳ γάρ, καὶ ἡ χάρις ὄντως προσετέθη σοι.

Ο Θεῷ παριστάμενος, θεῖος Γαβριὴλ εὐαγ-
γελιζόμενος, ἀνεφάνη σοι Μακάριε, τὴν φω-
τὴν τοῦ λόγου καὶ τὸν Πρόδρομον.

Θεοτοκίον.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, ὁ Δημιουργὸς Παρθένε
τῆς κτίσεως, εὐρηκῶς σε κατεσκήνωσεν, ὁ
τῆς Ἐλισάβετ λύσας στείρωσιν.

Ωδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες.

Η κίδαρις ἐτέθη τῇ κάρᾳ σου, ὦ Προφήτα, ἐν
σφραγίδι ἔχουσα, τύπον τῆς χάριτος ἐνδοξε.

Αγάλλεται ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, Ἀρχιερεῦ·
σὺ γὰρ ἀνεβλάστησας, τῆς μετανοίας τὸν
κήρυκα.

Κοσμίως σου τὸν βίον διήνυσας· ταῖς ἐντο-
λαῖς, πάσας τοῦ Κυρίου γάρ, σὺν Ἐλισά-
βετ ἐτέλεσας. Θεοτοκίον.

Ρυθμίζεται πρὸς ὕμνον ἡ γλῶσσά μου, Θεορ-
ρήμον· τὴν γὰρ Ἀπειρόγαμον, κυκλοφοροῦ-
σαν ἐώρακας.

Ωδὴ ε'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Ο νόμου λατρεύων τῇ σκιᾷ, ὥφθη καὶ τῆς
χάριτος κήρυξ, Σωτὴρ ἡμῶν· ἡξιώθη γὰρ
ἰδεῖν σου τὴν σάρκωσιν.

Τῷ κρίσεων λογιῷ κοσμηθεὶς, Λόγον τὸν
αἰδίων, σάρκα φορέσαντα, Ζαχαρία, ἱερεῦ
ὑποδέδεξαι.

Ωραῖθις τοῦ ναοῦ ἐνδον χωρῶν, Θεῷ συγγε-
νόμενος, Μῦσα θεόπνευσε, ἱερεὺς καὶ λει-
τουργὸς ἀξιάγαστος. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεομήτορ ἐν γαστρὶ, Παρθένε βασιλ-
ζουσα, Λόγον τὸν ἀναρχόν, ἐγνωρίσθης Ἐ-
λισάβετ τῇ προφήτιδι. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
• **Β**αλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πο-
• **Λ**υέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τῆ Ὑψί-
στου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προ-
δρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης
πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τέτοις
κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύ-
στην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ νόμου σιγὴν ὁ Ἱεράρχης δέδεκται,
δι' Ἀγγέλου φωνῆς, τὸν Ἀγγελὸν δεχόμε-
νος, Χριστοῦ παρουσίας Προφήτην καὶ μύστην,
σὺν Ἐλισάβετ στείρα καὶ σώφρονι· οὗ γεννη-
θέντος, ἀνεκαγίσθη χάρις καὶ λύτρωσις, καὶ
καταλλαγὴ ἡμῶν παγκόσμιος· κηρύττει γὰρ τὸν
ἀμνόν, καὶ πλάστην, καὶ τῆς φύσεως νεουργόν
τὸν ἐκ τῆς στείρας τὸν καρπὸν χορηγοῦντα,
Υἱὸν δὲ φανέντα τῆς Παρθένου, ὡς θεῖος μύ-
στης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Στίχοι.

Θεῖον δι' ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας,

Ὡς περ τις ἀμνὸς σφάττεται ναοῦ μέσον.

Πέμπτη Ζαχαρίαν δαπέδῳ σφάζαν παρὰ ναοῦ.

Οὗτος, παρρησίᾳ κηρύττων τὴν Θεοτόκον Μητέρα ἐμοῦ καὶ Παρθένον, καὶ τῆς ἀφωρισμένης ταῖς παρθένοις στάσιως μὴ ἐξίναται κελύων· καὶ διὰ τὸ μὴ εὐρίσκεισθαι τὸν υἱὸν Ἰωάννην ἐν τῷ καιρῷ τῆς βριφοκτονίας, ὡς κρυπτόμενον ἐν σπηλαίῳ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, προστάξει τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεῖται μίσην τοῦ δυσιαστηρίου παρὰ τῶν Ἰουδαίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβδαῖος, ῥάβδοις ἀκανθώδεσι τυφθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδων ἀκάνθας Μάρτυς Ἀβδαῖος φέρει
Στεφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις Δεσπότην.

Οὗτος ὁ ἀγιώτατος Ἀβδαῖος, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμάγου Περσῶν κρατηθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς θῆναι τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, καὶ μὴ πεισθεὶς, τύπτεται καθ' ὅλου τοῦ σώματος μετὰ ῥάβδων· καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιγωθείς, βασταζόμενος ὑπὸ τῶν δημίων, ἐτέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὡσεὶ νεκρός, καὶ μετὰ μικρὸν παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μεδίμνου, Οὐρβανοῦ Θεοδώρου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὀγδοήκοντα Ἱερέων καὶ Λευιτῶν, ἥτοι Διακόνων.

Στίχ. Ὑδωρ διελθὼν, ψαλμικῶς καὶ πῦρ ἅμα,
Λέγει Μεδίμνος, εἰς ἀναψυχὴν φθάνω.

Σὺν Οὐρβανῷ δέ, καὶ Θεόδωρος μέγας,
Ἄθλον τὸν αὐτὸν ἐκτελεῖ τῷ Μεδίμνῳ.

Ὅκταῖς δεκαπλῇ τῶν καθιερωμένων.

Πρὸς πῦρ, ὕδωρ τε, καρτερῶς ἐκαρτέρει.

Οἱ τινες, ὑπὸ τοῦ κακόφρονος Οὐάλεντος τῆς Ἐκκλησίας ξωσθέντες, καὶ μυρία δαιμόνια ὑπομείναντες, τελευταῖον πλοίῳ ἐμβληθέντες, καὶ κατὰ τὸ Ἀστακηνὸν τόπον τοῦ κόλπου γενόμενοι, πυρποληθέντος τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἐτελειώθησαν ἐν αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθήρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅτε φωνὴ ἡ τοῦ βοῶντος, προεληλύθεν ἐκ σείρας Ζαχαρία, τῆς σῆς γλώσσης δεσμῶ, διέλυσσε κραυγάζειν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φίλος ἐτέχθη τοῦ νυμφίου, ἐκ σειρώσεως τὸν τρόπον τῆς Παρθένου, προμηνύων σαφῶς, ὁ

Πρόδρομος τοῖς πίστει, Εὐλογητὸς εἰ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλως ἐγένου Ζαχαρία, θεῖον ὄργανον τοῦ Πνεύματος τρισμακάρι, καὶ Προφήτην τὸ σὸν, προέλεγες παιδίον, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ἐκδοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμά σε Κόρη, τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλης προφητείας, Ζαχαρίας ὁρῶν ἐγνώρισε κραυγάζων· Εὐλογημένος πάντα γνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Ἀληθείας ἐδείχθης ὑποφότης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὰς τρίβους Ἰωάννης, προπορευθεὶς ἠτοίμασεν ὁ Πρόδρομος, μάκαρ Ἱεράρχα, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥήτορεύων εὐλόγεις τὸν Δεσπότην, σωτηρίαν ἡμῖν τὸν δεδοκότα, τὸν ἐκ Δαυὶδ σαρκὶ ἐξανατείλαντα, Κύριον τῆς δόξης, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρισμάτων μεγάλων ἡξιώθης, Θεοφάντορ τὸν Πρόδρομον γεννήσας, τῶν Προφητῶν ἀπάντων ὑπερκείμενον· Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεράρχης ὁμοῦ καὶ Θεοκῆρυξ, Ζαχαρίας Μητέρα καὶ Παρθένον, τὸν Κύριον βαστάζουσαν τῆς κτίσεως, χαίρων προσεκύνει· ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξάσαντα, καὶ ἐν βάτῳ
• πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ
• μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
• ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ε'πλήσθης ἐπιπνοίας, τῆς τοῦ Παρακλήτου, καὶ εὐλογεῖν ἐπεχειρεῖς τὸν Κύριον, Ἱερομύστα θεόφρον θεομακάριστε.

Ῥημάτων τὰς ἐκβάσεις, τῶν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, ἑωρακῶς Θεορρήμον πανεύφημε, πρὸς εὐλογίαν τὴν γλωτταν εὐθὺς ἐκίνησας.

Ἡ'λέησεν ὁ Πλάστης, τῆς ἀπολλυμένους, καὶ Ἀβραὰμ διαθήκης ἐμνήσθη σαφῶς, ὡς προφητεύων ἐφθέγγω, πλησθεὶς τοῦ Πνεύματος.

Ἀ'θλήσεως στεφάνοις, καὶ ἱερωσύνης, καὶ φωτισμῷ προφητείας κεκόσμησαι, ὦ Ζαχαρία, καὶ δόξης μετέσχες κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὔσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ ἐξωτέρου με σκότους, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
• σου σθεσωμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
• σωμαίοις χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αμέμπτως ἱεράτευσας, Θεῷ τῷ παντοκρά-
τορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ὦ Ζαχαρία Προ-
φήτα· διὸ καὶ θυμῶντί σοι, Ἄγγελος λέγων
φαίνεται· Τέξῃ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσί-
την ὄντα τοῦ Νόμου, καὶ Χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον.

Παρήλθον Μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς τελή-
μενα, τῷ πάλαι νόμῳ καὶ τύπῳ· τὸν γὰρ
τοῦ νόμου δοτῆρα, Θεὸν ἀσπάρως ἔτεκες, βρο-
τῶν εἰς ἀπολύτρωσιν· διὸ καὶ μέτροπόμενον, τῆς
ἀμαρτίας τῷ νόμῳ, στηρίζον νόμῳ τῷ θείῳ.

Καὶ τὰ λοιπα, συνήθως, καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κο-
λασσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγ-
γέλου Μιχαὴλ (*).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦν-
τες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότα-
τος, Μιχαὴλ δεικνύμενος, ἀρχιστράτηγε,
μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος·
Ἄγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἄγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος
Ἄγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· μία δόξα, βασι-
λεία, μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος
θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῇ αὐ-
λῷ γὰρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ
προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, δυνατὸς
ἐν ἰσχυῇ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἱαμάτων
τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, τῇ σῇ
ἀγίᾳ τιμώμενον.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὥς περ γέγρα-
πται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς
σοι, φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύον-
τα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν,

Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγον, σοῦ ταῖς νεύσεσι, κα-
θυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν Τρισάγιον
ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων
ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν καὶ
ἡμέτερος προστατής, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος,
τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμέ-
νει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει· ὅθεν
κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοήσωμεν· Σκέ-
πασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου,
μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων
χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν καὶ
μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν
σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ θείᾳ
προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους παραμυθεῖται·
ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτήν, βοήσωμεν·
Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου,
ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα,
καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προσ-
τάτην, φύλακα καὶ ρύστην, ὑμνοῦμεν πιστῶς,
Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης
φθοροποιῦ, ἀλγηδόνης ἡμᾶς ρύσασθαι.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Ο ταξιαρχὴς τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σή-
μερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν ταῖς χο-
ρείαις, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἐορτὴν, συγ-
κροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα
ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν Τρισάγιον.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερύγων
σου, προσπεφευγότες πίστει, Μιχαὴλ θείε
νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί· καὶ ἐν
ᾧ ῥα Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο
βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχῆ.

Ος ταξιαρχὴς καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέ-
λων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης
καὶ θλίψεως, νόσον καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων
ἐλευθέρωσον τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντάς, καὶ
αἰτούμενους σε ἐνδοξε, ἐναργῶς ὡς αὐλὸς τὸν
αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς
τοῦ Δεσπότης δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς
γὰρ φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου
προσείληψε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν
σήμερον, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐδοξίου, ψαλλομένην ὁμοῦς ἐν
ταῖς Ἀποδείπνοις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων γρατικῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τεγίσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐτοῦ σε δόξης, φερῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξίαρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῷ ναῷ σε τῷ σεπτῷ παρεδρεύοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, ὡς τῶν αὐτῶν τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δυσωποῦμέν σε, Ἀρχιστράτηγε θείε· Πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλήσης ῥῦσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ ἐκ πάντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἰτῆσαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἀρχιστρατήγου, μεθ' αὐτῶν, εἰ βούλει, ψάλλε καὶ Καταβασίας,

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ τῶν ἀσωμάτων Νόων. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε, τὸν νοῦν μου καταύγασον τοῦ ἀνυμῆσαί σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρατευμάτων, ἀπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Οὐνοῦ ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμικὴ ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θείον ἀγλαΐσμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθροὺς κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σύ με βοήθησον, θαλαττεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, αἰεὶ περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἔτερος Κανὼν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποῦμα καὶ οὗτος Ἰωσήφ.

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φωταυγὴ ἡλίου, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμνολογήσωμεν.

Ο τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας θυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὥσπερ ἀστέρες, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Υμνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σῴζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαὴλ.

Επιστασίαις σε θείαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θείον οἶκόν σου σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἱλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Θραῦσον υἱοὺς τοὺς τῆς Ἀγαρ διηνεκῶς· Ἐνδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν αἰεὶ, προστατὴν σέβωμεν.

Θεοτοκίον.

Ακατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἠνωταί, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε, σῴζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τῇ ὀφείας.

Ἦδη γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμη τῇ Δείᾳ, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων παν-
εύφημε, περιέρχη πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς
ἐξαιρούμενος, τῆς προσκαλουμένους σε, τὸ Δεῖον
ὄνομα.

Ως Δεῖος κήρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀ-
καταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγὸς καὶ
παιδευτὴς ἐχρημάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε,
Δεοειδέστατε.

Τοῦ Δεῖου φέγγους, καθαρώτερον ἔσοπτρον
πέφηνας, τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμ-
πρῶς δεχόμενος Πνεύματος, Μιχαὴλ πρωτάγ-
γελε, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ο τοὺς αὐλοὺς, συστησάμενος Νόας βουλή-
ματι, τῇ ἐνύλῳ σου γαστρὶ, οἴκει βεβλήσει
Πανάμωμε, σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει
τε Δεόμενος, καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαῖς,
ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητὰς σου
φώτισον, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε.

Ο Ἰησοῦς ὡς εἶδές σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ
κατέχοντα, τῇ φοβερᾷ σου καταπλαγεῖς,
Δεωρία ἀνεβόα. Τί νῦν προστάσσεις Κύριε,
ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων παλαι, ὑπὸ Θεῷ
καθέστηκας. Χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθός,
Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥυόμε-
νος, αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Μεγαλωσύνην δώμεν τῷ Κυρίῳ τῷ δόντι ἡμῖν
πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν,
Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' ἧ βαρβάρων πάν-
τοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

Απαγωγὴ βιαία, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα
αὐγαλόντα, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς,
ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν Ὑψιστον,
Θεὸν Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Ο Δανιὴλ σε ὅρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακὺμ
δὲ Ἀχραντε, ὅρος κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ
Δαυὶδ τέτυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται,
τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγός, λειτουργός
τε τῆς δόξης τῆς Δεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος,
τῇ προστάξει τοῦ Κτίστου σου, Χριστιανῶν ὑ-
πάρχεις, μεσίτης σωτήριος, τῇ αὐλῳ σου δόξη,
δεινῶν ἐξαιρούμενος ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημοῦ-
μέν σε πάντες, τὴν Δεῖαν σε σήμερον, ἀνυμνοῦν-
τες πανήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε. Πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν

δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὰ Δεῖα
σου θαύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλ-
λαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κό-
σμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ
ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν
τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως
ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι
πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,
πρὸ προσώπου τοῦ πλαστοῦ μου. Δέσποινα
Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώ-
ρησαι καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ἦδη δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νοῦς ὁ πρῶτος ὑποστήσας, Δεῖος Νόας βου-
λήματι, ἀρχηγὸν ἐν μέσῳ, τούτων Μιχαὴλ
ἀπειργάσατο, ἐν πανολβίῳ μεθέξει φωτιζόμενον,
καὶ νοήσεσι, Δεαρχικαῖς ἀστραπτόμενον.

Υμνον ἅγιον σὺν Θρόνοις, καὶ Ἀρχαῖς καὶ
Δυναμέσι, καὶ ταῖς Ἐξουσίαις, καὶ ταῖς
ἱεραῖς Κυριότησιν, ἀναφωνεῖς τῇ Τριάδι, παναοί-
διμε, Μιχαὴλ διασώζων, ἡμᾶς τῆς ὑμνητῆς σε.

Μεγαλύνωμεν τὸν πάντων, Ποιητὴν τε καὶ
Κύριον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, δόντα πε-
ριφυλαγμα μέγιστον, καὶ ἀδιάπτωτον τεῖχος
καὶ χαράκωμα, Μιχαὴλ ἡμῖν, τὸν φωταυγὴ Ἀρ-
χιστράτηγον. Θεοτοκίον.

Ναερῶς τοῦ σοῦ Παρθένε, τοκετοῦ τὸ παρὰ-
δόξον, ἐμυεῖτο παλαι, ὁ Ἱεροφάντωρ ἐν
πνεύματι, ὅρος κατάσκιον βλέπων, σὲ τρανότα-
τα, ἐξ οὗ Ἁγίος ἦλθε, Θεὸς σωματούμενος.

Ἄλλος. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Συναχηρεῖμ ὡς περ παλαι, λαὸν πολὺν κατέ-
στρωσας, Δεῖα προστάξει, τοὺς τῆς Ἀγαρ
οὔτω σύντριψον πολεμοῦντας, καὶ κατεπεμβαί-
νοντας, λαῷ τῷ πιστῷ, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ως φοβερόν σε τὸ εἶδος, ὡς θαυμαστόν καὶ
τὸ κάλλος, Μιχαὴλ ὄντως, ὡς ὑπέρλαμπρος
ἡ δόξα σου ἦν δεικνύεις, πᾶσι τοῖς ποθοῦσί σε,
τελῶν ἐναργῶς ἀπειρα θαύματα.

Περιπολεύων τὰ ἄνω, ἐπιφοιτᾷς ἐκάστοτε,
φρικτῶς τοῖς κάτω, συμφορῶν πολλῶν, καὶ
θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντας ἐξαιρούμενος,
Θεοῦ Λειτουργέ, τοὺς προσκαλουμένους σε.

Ἰδε ὁ τόπος ὁ Δεῖος· ἴδε τὸ καταφύγιον τῶν
θλιβομένων· ἴδε οἶκος ὁ πανάγιος, ὃν ὁ μέ-
γας ὄντως Ἀρχιστράτηγος, λιμένα πολλῶν, σω-
ζομένων δείκνυσι.

Υτύλος πυρὸς καθωράθης, Ἀρχίππῳ τῷ Δεί-
φρονι, ὅτε ἀπείροις, δῆμος ἄνομος κατέσπευ-

δε, κατακλῦσαι ὕδασι τὸ τέμενος τὸ σὸν, ἀρχηγὲ τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Ο Γαβριήλ σοι τὸ Χαῖρε, ἐκ τῶν ὑψίστων Πάναγνε κομίζων ἦλθε· σὺν αὐτῷ οὖν ἐκβοῶμεν· Χαῖρε πύλη, μόνος ἦν διώδευσε Χριστὸς ὁ Θεός, σῶζων τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ εἰς Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ωφθης προηγούμενος, τῷ πάλαι Ἰσραὴλ, προσταγαῖς τοῦ ἐξ Ἰακώβ, τοῖς βροτοῖς παχύτητι, ὀφθέντος σώματος, Μιχαὴλ ἀσώματε, τῶν Ἀγγέλων ἀρχιστράτηγε.

Ταῖς αὐτοῖς λάμπεσι, θεούμενος αἰεὶ, ἐν μεθέξει θεαρχικῇ, καὶ ἡμῖν τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φωτοδότιδα, χορηγεῖς Πρωτάγγελε, παραδόξως θαυμαζόμενος.

Ωραιωθὴ χάριτι, ὁ θεῖος σου ναός· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπιφοιτῶν, ἱαμάτων πέλαγος, τοῦτον ἀνέδειξας, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, καὶ παθῶν ἀλεξιτήριον.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν Ἀγγέλων σέ, ἀνέδειξε Θεός, ἀκωτέραν καθυποδύς, τὴν σὴν μήτραν Ἀχραντε, τὴν παναμώμητον· ὃν δυσώπει πάντοτε, οἰκτειρῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Προγνόντες τὰ θαυμασία, ἃ ἔμελλες Πρωτάγγελε, ἐπιτελεῖν ἐν τῷ τεμένει σου, οἱ κήρυκες τοῦ Λόγου, πᾶσι προκατήγγειλαν, ὧν ἡμεῖς τὴν ἐκβασιν, καθορῶμεν ἐναργῆ.

Τῇ θεῇ εἰσηγήσει σου, Ἀρχάγγελε ἀνίστησιν, οἶκον εὐκτήριον τῷ ὕδατι, τῷ βρύοντι τὴν χάριν, εἰσβλέψας τὴν ἱασιν, τῆς παιδὸς ὁ πάλαι σου, βλασφημῶν τὰς δωρεάς.

Προσέλθετε ἀρύσασθε, χάριν ὁμῇ καὶ ἔλεος· τῶν ἱαμάτων ἡ ἀένναος, πηγὴ πρόκειται πᾶσιν, ἣν ὁ Ἀρχιστράτηγος, θείας ἐπινεύσειν, ἐφάνέρωσεν ἡμῖν.

Τυφλοῖς τὸ βλέπειν δίδοται, καὶ τοῖς κωφοῖς εὐήκοον, χωλοῖς δὲ πᾶσιν εὐδρομία, ἀλάλοισ ἐυφωνία, ἐν θείῳ οἴκῳ σου, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, παροχεῦ τῶν ἀγαθῶν.

Βαρβάρων θραῦσον φρύαγμα, ζητούντων σε τὸ ποίμνιον, ἐξαφανίσαι Ἀρχιστράτηγε· τοὺς δέγε συλληφθέντας, ὑπ' αὐτῶν ἀναρρῦσαι, αἰχμαλώτους πάντοτε, εὐφημεῖν σε σὺν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Αγγελικῶν Δυνάμεων, Παρθένε ὑπερέχουσα, τὸν τετοκυῖα τὸν ἀπάντων, Θεὸν καὶ βασιλέα, σὺν αὐτοῖς ἱκέτευε, Παναγία Δέσποινα, διασωθῆσθαι ἡμᾶς.

ᾠδὴ εἰς Ἐβόησε, προτυπῶν.

Αγάλλεται, τῶν Πιστῶν ἡ πληθὺς εὐφημοῦσά σε, καὶ δοξάζει, τὸν πανάγιον Λόγον συνάψαντα, τοὺς βροτοὺς Ἀγγέλοις, Μιχαὴλ τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Στρατόπεδα, Ἰσραὴλ διεσώσω φαινόμενος· καὶ τὰς θείας, προσταγὰς ἐκτελῶν Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐχθροὺς καθεῖλες, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισας.

Ως εἶδέ σε, Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ προσεκύνησεν, ἐρωτήσας, τὸ σεπτόν σε καὶ ἅγιον ὄνομα, Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, εὐλαβεία καὶ φόβῳ κρατούμενος.

Θεοτοκίον.

Μακάριος, ὁ λαὸς ὁ αἰεὶ μακαρίζων σε, μακαρία, ἡ τεκοῦσα Θεὸν τὸν μακάριον, τῆς βροτῆς δι' οἴκτον, ἀπορρήτῳ ἐνώσει θεώσαντα.

Ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν.

Τῆς πάλαι βηληθέντας ἀφανίσαι, ποταμίῳς ρεύμασι τὸ ὕδωρ τῆς εὐλογίας, ὃ παρέσχες Ἀρχάγγελε πιστοῖς, ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπιστασία φρικῶδει σου.

Πάλαι μὲν Μωϋσῆς ἐπληξε πέτραν, καὶ ἐρρύη ὕδατα· νῦν δέ σου ῥήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ῥεῖθρα ποταμῶν, εἰσέτι μαρτυροῦντα, τὸ θαῦμα θεῖε Ἀρχάγγελε.

Οἱ πάλαι τῇ μανίᾳ τῶν εἰδώλων, ζόφον περικείμενοι κακοπιστίας, τῷ θείῳ προσερχόμενοι οἴκῳ σου, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, εὐχαῖς σου περιφανῶς ἐκομίζοντο.

Τὸ εἶδος καὶ ἡ φύσις σε πυρίνη, πιστοὺς μὲν φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίστους, Ἀρχιστράτηγε θείων λειτουργῶ, προσταῖτα τῶν ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ εὐφημούντων σε.

Τὴν θεῖαν τοῦ Δεσπότη εὐσπλαγχνίαν, ἐν πᾶσι μιμούμενος, ὀρέγεις ταπεινοῖς χεῖρα, καὶ ἰᾶσαι συντρίμματα ψυχῶν, καὶ παύεις τὰς ὀδύνας, τῶν προστρεχόντων σοι Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε προεώρα ὁ Προφήτης, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται, δακτύλῳ Πατρὸς Παρθένε· ὃν ἱκέτευε βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡμᾶς καταγραφῆναι, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξάζοντας.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργέ θείας δόξης τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτησαι καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος.

Εφης φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ ἐπ' ἀνθρώπων.

ἐνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστα, σέ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὖσπλαγχνον, οἰκτεῖραι, καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει σοι ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θανάτου ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. Στίχοι.

Ὡφθης Μιχαήλ Νῶε σὺ νὰ νέος,
Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ῥοῦν Μιχαήλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγός,
ἕκτη.

Φθόνῳ τηκόμενοι ἐπὶ τοῖς παραδόξως γενομένοις ἐν τῷ νὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ ἄνδρες ἑλληνίζοντες, τὸν παραρρέοντα ἐγγύθεν ποταμὸν ἐβουλεύσαντο κατὰ τοῦ ναοῦ στρεψαί, ὥστε καὶ τὸν λαὸν κατακλῦσαι, καὶ τὸν προσμένοντα ἐν αὐτῷ ἄνδρα τίμιον, τὸν Ἀρχίππῳ, ἀπολέσαι. Φανείς δὲ καὶ μόνον ὁ Θεὸς Ἀρχιστράτηγος, καὶ παρρῆϊν ἐγκεινόμενος τῷ Ἀρχίππῳ, πλήσσει ῥάδδῳ τὴν πέτραν, καὶ παροδὸν ἐν αὐτῇ ποιήσας τοῦ ποταμοῦ, ἐξ ἐκείνου μέχρι καὶ τοῦ νῦν παροδεύων ὁράται χωνευόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμύλου, καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Τμηθήσαν Εὐδόξιος, Ῥωμύλος, Ζήνων,
Καὶ Μακάριος· μακαριστοὶ, τοῦ τέλους!

Οὗτος ὁ ἅγιος Ῥωμύλος ἐπὶ Τραϊανοῦ τὴν κεφαλὴν ἀπῆρτίθη, χιλίους ἐπὶ μυρίοις Χριστιανούς χώραις τισὶν ἑξορίᾳ παραπεμφθέντος, καὶ πικρῷ θανάτῳ ὑποδαλόντος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ Εὐδοξίος, τοὺς ἀναζητοῦντας αὐτὸν στρατιώτας ξιναγίσας, ὁμολογεῖ αὐτὸς εἶναι Εὐδόξιος. Τῶν δὲ φεύγειν συμβουλευσάντων, οὗτος γυναικὸς, τέκνων, οἰκείων, οἰκου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλαθόμενος, παρίσταται τῷ Ἡγμένῳ Μελιτινῆς. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν ζώνην, ἣτις ἦν παράσημον τῆς τοῦ Κέμητος ἀρχῆς ἐξ ἑαυτοῦ ἀφελὼν, τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχοντος ἐπερρίπτει· καὶ σὺν αὐτῷ ὁ περιστῶς ὄχλος τοῦ καταλέγου παντός, τέσσαρες ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ χίλιοι ὄντες, τὸ αὐτὸ διεπράξαντο. Εἶτα, ταθείς ἐκ τισσάρων ὁ Θεὸς Εὐδόξιος, τύπτεται τὰς πλευράς, καὶ ξέεται, καὶ τότε τὸν διὰ ξίφους θάνατον δεχθῆναι κελεύεται. Καὶ ἐπεὶ κατέλαβε τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, τὴν σύζυγον μεταστραφείς ἐκεῖθεν ὁρᾷ· καὶ ὡς ἐνετείλατο αὐτῇ πρότερον ἀναμνήσας, καὶ πέρας ἀγαθὸν πᾶσιν ἐπιθεῖναι ἐπισκίψας, τελευταίαν ἐντολὴν δίδωκεν αὐτῇ μὴ ἐπιδεκρύσαι τῇ αὐτοῦ ἐκδημίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ ἀμνημον τάφον αὐτῷ σχεδιάσαι, καὶ ἐπιχῶσαι ἐν τούτῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ τιμῆσαι μᾶλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμπροφωρίᾳ, καὶ τῇ ἁλλῇ φαιδρότητι.

Εὐθὺς οὖν χεῖρας ὁ Μάρτυς καὶ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἀνασχών, τὴν ἱεράν κεφαλὴν ἀποτίμνεται μετὰ τοῦ φιλ-

τάτου αὐτοῦ Ζήνωνος, ὃς, κλαίοντι διὰ τὸν τοῦ Μάρτυρος χωρισμὸν, προεῖπεν ὁ Μάρτυς μὴ χωρισθῆναι αὐτοῦ, ἀλλ' ἐμοῦ τελειωθῆναι· ὃ καὶ γέγονεν, ἀποτμηθέντος ξίφει καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐδοξίῳ ἁγίων Μαρτύρων.

Ἐπτά δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, ἕναρ ἐπιστάς τῇ συζύγῳ ὁ Μάρτυς Εὐδόξιος, ἐπισκίπτει αὐτῇ εἰπεῖν τῷ Μακαρίῳ· ἀπείναι πρὸς τὸ πραιτώριον· ἐν ᾧ δὴ ἀπελθὼν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τὴν μακαρίαν καὶ αὐτὸς ἀποτίμνεται κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν τέσσαρες καὶ χίλιοι στρατιῶται, καὶ ἡ ἁγία Καλοδότῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ καὶ χιλιάς Μαρτύρων,
Καὶ τετράς ἀπλῆ, συντελευτῶσι ξίφει.

Καλοδότῃ, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος, Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ ὁ μοναχὸς Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος· καὶ αἱ ἁγίαι Ἀνδροπελαγία, καὶ Θέκλα· καὶ Θεόκτιστος ὁ Ναύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,
Πρὸς φαῦσιν ἤρθη τῆς ἄνω κατοικίας.

Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,
Ὡδευσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.

Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,
Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους, λάβῃ.

Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύω,
Διονυσίῳ συγκατέκτεινε ξίφος.

Ὡς ἀνδρική τις ἦν Ἀνδροπελαγία,
Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομήν, ὡς ἡ Θέκλα.

Θεόκτιστος Ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκιάφος πρὸς τὸν πόλον.

Ὁ Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,
Συνδιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοὶ Οὐαλερίῳ, τῷ Ἀρχόντι Ἀλεξανδρείας. Παραστάντων οὖν τῶν Ἀγίων, καταπληγείς Οὐαλέριος τὸ στερρόν αὐτῶν καὶ ἀκατάπληκτον, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν κατ' αὐτῶν ἀπεφῆνατο. Καὶ οὕτω τελειωθέντων τὰ τούτων σῶματα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ φιλοχρίστων ἀνακομισθέντα, ἐναπιτέθησαν τῇ πόλει, εἰς δέξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Α'ποσκοπήσας Δανιὴλ, εἶδε συνεστώτα σε μακάρι, καὶ συνετίζοντα αὐτὸν ἐν Οὐβάλ (*) ἦν ἐώρακεν ὄρασιν, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, Μιχαὴλ τε μετὰ ταῦτα αὐτῷ δηλοῦντα.

Τοὺς τῶν Ἀγγέλων ὁδηγοὺς, τοὺς Θεοειδεῖς καὶ φωσφόρους, τὸν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τοὺς ἡμῶν ἀγαθοὺς παρακλητόρας, καὶ προστατάτας καὶ φύλακας, εὐφημήσωμεν ἐν πίστει μεγαλοφώνως.

Ωραῖος καὶ πανευπρεπὴς καὶ Θεοειδὴς χρηματίσας, δημαγωγὸς τῶν λειτουργῶν, τῶν αὐλων ἐν πνεύματι γέγονας, Μιχαὴλ φωταυγέσατε· σὺν αὐτοῖς οὖν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει.

Θεοτοκίον.

Νοῦ τοῦ μεγάλου ἀληθῶς, Λόγον τὸν αἰδίου Κόρη, ἐν σοὶ ἀρρήτως καὶ φρικτῶς, κατοικήσαντα βλέπων ἐβόησε, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· Χαῖρε θρόνε τοῦ Ὑψίστου εὐλογημένη.

Ἄλλος. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Συνεστώτα σε ποτέ, ὁ Δανιὴλ ὡς κατεῖδε, δειλία ὅλως ληφθεὶς πεφόβηται, καὶ τοῖς ποσὶ τοῖς σοῖς προσπελάσας, συνετίζεται σαφῶς, μυστηρίων ἀφανῶν, τὴν δῆλωσιν κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς ἐθνῶν ἐπαγωγᾷς ἀπαγομένης δεσμίου, εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγχάνοντας, σὲ δὲ προστατὴν προσκαλουμένους Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, προσεπανάγεις ἐν χαρᾷ, κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, καταννοῦντές σε πόθῳ, χοροσασίαις βροτῶν ὑμνέμενον, χαρᾶς πληροῦται ἀδιαδόχου, καὶ δοξάζουσι Θεὸν τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τῆς κἀτω συνάψαντα, τοῖς οὐρανίοις μυστικῶς, Ἀρχάγγελε Μιχαὴλ.

Ποῖος τόπος ἀμοιρεῖ, τῶν σῶν ἀπείρων θαυμάτων; ποία σε πόλις ἐκ ἔχει πρόμαχον; ποία ψυχὴ καταπονθμένων, οὐ καλεῖ σε βοηθόν,

(*) Ἐγράφετο ἐντε τῷ χειρογράφῳ καὶ τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς, Χοβάρ· ἀλλ' ὁ Χοβάρ ἐστὶν ἢ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς κατὰ τινας, ἢ μᾶλλον παραπόταμον αὐτοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὑπῆρχεν ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ. ὅταν εἶδε τὰς θείας ἐκείνας ὁράσεις (Ἰεζ. α. 4). Ὁ δὲ Οὐβάλ, ὃς τις καὶ Εὐλαῖος καλεῖται ὑπὸ τῶν Γεωγράφων, ἐστὶ ποταμὸς τῆς Ἑλιμαϊδος (περσικῆς) χώρας, ῥέων ἐγγύτατα τῆς πόλεως Σούσων· ὅπου εὕρισκόμενος ὁ Δανιὴλ, εἶδε τοῦ κυρίου καὶ τράγου τὴν ὄρασιν ἣν καὶ ἐσαφηνίσεν εἰς αὐτὸν ὁ Γαβριὴλ (Δαν. η. 2...). Ὁ αὐτὸς Γαβριὴλ ἐπεῖτα, ἐν ἐτέρᾳ ὁπτασίᾳ πλησίον τοῦ Τίγριτος ποταμοῦ, φανείς πρὸς τὸν Δανιὴλ, δεόμενος τοῦ Θεοῦ τρεῖς ἑβδομάδας νῆστιν, περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, εἶπε πρὸς αὐτόν, ὅτι μόνος ὁ Μιχαὴλ, ἄρχων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἐγένετο βοηθὸς αὐτοῦ εἰς τοῦτο (Αὐτ. ι. 4. 13. 21.).

τὸν Ἀρχιστράτηγον Θεοῦ; χαρμονικῶς βοῶσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλανωμένων ὁδηγός, ἀδικουμένων προστατὴς, ὀλιγοψύχων παραμυθία τε, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων, γαληνότατος λιμὴν, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, νοσούντων ἐπίσκεψις, ἐσκοτισμένων φωστήρ, σὺ εἰ Ἀρχάγγελε Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, καὶ Αὐτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάντα γενεὴ Δέσποινα τοῦτον αἰεὶ ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν τὴν ἄφεσιν λάβωμεν, ὑμνολογῶντες αὐτοῦ, τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοερῶν ἀσωμάτων ταξίαρχος, πρεσβευτὴς τῶν ἀνθρώπων σωτήριος, θείος Θεοῦ διάκονος, Μιχαὴλ ἀνεδείχθης, μέλπων ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ φωστῆρες οἱ δύο οἱ πάμφωτοι, Μιχαὴλ Γαβριὴλ σε Ἀρχάγγελοι, τρισσοφαῖς Θεότητος, φρυκτωρίαις τὴν κτίσιν φωταγωγοῦντες, τῶν δεινῶν τὴν ὁμίχλην διώκετε.

Ως καλοὶ κυβερνήται Ἀρχάγγελοι, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, τὴν ψυχικὴν ὁλκάδα μου, διασώσατε ζάλη ἀμαρτημάτων, περιπίπτουσιν καὶ κινδυνεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος ὁ θείος Ἀρχάγγελος, ἐπιστὰς προσεφώνει τὸ Χαῖρέ σοι, Νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσμά καὶ περιτείχισμα.

Ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆν διέρχῃ ὡς ἀστραπὴ, βούλημα τὸ θεῖον ἐκπληρῶν περιπολεῖς τοὺς οὐρανούς, προηγούμενος τῶν Ἀγγέλων· τὸ κλέος σου μέγα, ὑπὲρ νοῦν δὲ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἅπερ ἐπὶ πᾶσαν, φρικτῶς τελεῖς τὴν κτίσιν.

Οἱ αὐτόπται τοῦ δι' ἡμᾶς σώματι φανέντος ἐπὶ γῆς, Φίλιππος ὁ πανευκλεὴς, καὶ ὁ μέγιστος Θεολόγος, ἐμπνεύσει θείαις, τὴν ἀένναον χάριν Πρωτάγγελε, σοῦ τῶν ἱαμάτων, προλέγουσι πανσόφως.

Ράβδῳ παλαιᾷ ὁ Μωϋσῆς, ἔτεμε τὴν θάλασσαν· καὶ νῦν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, τῇ δυνάμει τῇ ἀοράτῳ, ὡς ράβδῳ φανείσῃ, τὰ ἀτάκτως φερόμενα ὕδατα, ὥσπερ ἐν χωνείᾳ, τῇ πέτρᾳ παραπέμπει.

Ως παμμέγιστος οὐρανός, δέικνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτὸς, τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοῦ, ἐν

ὧς θαύμασιν ὥσπερ ἄστροις, φωτίζονται πάσαι, τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι δοξάζουσαι, τὸν ἀγαθόδοτὴν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς περ πάλαι τοῦ Βαλαάμ, τὴν ἄλογον ἐκώλυσας ὁρμὴν, τῇ τῷ ἀλόγῳ, Στρατηγῇ τῶν Ἀγγέλων, ἐν λόγῳ φρικῶδαι στάσει, υἱοὺς τοὺς τῆς Ἀγαρ κινουμένους, ἀλόγως ἐκάστοτε, καθ' ἡμῶν ἀπράκτους, ἀπόδειξον εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Πῦρ ἐκύησας οὐδαμῶς, φλογίσαν σε Παρθένε τὴν νηδύν. Λόγον ἐγέννησας Πατρός, ἐξαιρούμενον ἀλογίας, τῆς λόγους τοῦ πλάνου ὑπακούσαντας, καὶ παρακούσαντας, τοῦ πεποιηκότος Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Ὡδὴ 2'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γ'δοὺ ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ, Ἀρχάγγελε, θεῖα οἷα διαλάμπουσα, τῇ φωταυγείᾳ σε παρουσία, θαυμάτων ἀσραπαῖς ἐπαφίησι, καὶ σκότος νοσημάτων ἐκάστοτε, ἀποδιώκει θεῖα χάριτι.

Ὡς ζευγος ὠραῖον καὶ τερπνὸν ὑπάρχοντες, τοῦ Δεσπότου τὰ προστάγματα, τοῖς ἐπιγῆς διακονεῖτε, Ἀρχάγγελοι δεινῶν ἐξαιρούμενοι, καὶ πᾶσι φωτισμὸν ἐπιπέμποντες, σωτηριῶδη θεῖω Πνεύματι.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν ἀσώματοι, θεῖοι Νόες ἀνυμνούμενον, βλέποντες τοῦτον ὑπὸ πάντων, τὸν μέγαν καὶ φαιδρὸν Ἀρχιστράτηγον, ἡμῖν τε φωτισμὸν ἐξαιτούμενον, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ἡ θεῖα δυὰς καὶ φωταυγῆς, Ἀρχάγγελοι, Μιχαὴλ τε πανσεβάσμιε, καὶ Γαβριὴλ δεδοξασμένε, Τριάδι τῇ σεπτῇ παριστάμενοι, πταισμάτων, ἐνοχῆς καὶ κολάσεως, αἰωνιζέσθης ἡμᾶς ῥύσασθε. Θεοτοκίον.

Φωνῇ τῷ Ἀγγέλου Γαβριὴλ συνέλαβες, Θεὸν Λόγος Παναμώμητε, λόγῳ ταῖς ἄνω στρατηγίας, ποιήσαντα καὶ λόγον παρέχοντα, ὑμνεῖν τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τέτου ἁγίαν συγκατάβασιν.

"Ἄλλος. Ἐποίησε κράτος.

Ὡς ὠφθῆς ἀνθρώποις διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπέστησας Ἀγγέλους τούτοις Λόγε, διαφυλάττων αὐτῆς, ἀπὸ βλάβης πονηρᾶς, μεθ' ὧν Μιχαὴλ τὸν θαυμαστὸν δι' εἰ σε δυσωπῶμεν, πᾶσιν ἡμῖν δώρησαι, ἱλασμὸν πταισμάτων.

Γσχύν σε καὶ κράτος, ὁ πιστὸς σε Βασιλεὺς, Πρωτάγγελε καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη, πολέμια καὶ δεινὰ, κεντημένους τὴν αὐτῶν, τροπούται ἀπόνοιαν αἰεὶ, καὶ εὐχαριστηρίους, διὰ σοῦ τῷ Πλαστοργῷ, ὧδαῖς ἀναπέμπει.

Ὡδὴν προσφωνεῖ σοι, ἅπας πάντοτε πιστὸς, τῷ μέλποντι ἀπαύστως ἐν ὑψίστοις, σὺν μυριάσι πολλαῖς, τὴν τρισάγιον φωνὴν. Προσάγαγε πάντας τῷ Θεῷ, ἐκ συμφορῶν καὶ πόνων, ἐκλυτρουμένους ἡμᾶς, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων.

Σκιρτάτω ἡ κτίσις, ἀνυμνεῖσα μυστικῶς, τὸν μέγαν Ἀρχάγγελον Κυρίου. ὑπάρχει γὰρ ὁδηγὸς πλανωμένων, καὶ λιμὴν πολλῶν, συμφοραῖς καὶ πειρασμοῖς, καὶ χειμαζομένων, καὶ νοσούντων ἰατρὸς, καὶ θαυματῶν βρύσις.

Ἡ γίاسας τοῦτον, τὸν σεβάσμιον ναόν, καὶ ἔδειξας αὐτὸν πηγὴν θαυμάτων, ἐν ᾧ ἐστῶτες ὁμοῦ ἐκβοῶμέν σοι πιστῶς. Ἀρχάγγελε αἵτησαι ἡμῶν, ἁμαρτημάτων λύσιν, συμφορῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πολλὴν γαλήνην.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα Παρθένε, πλατυτέρα οὐρανῶν, ἐχώρησας Θεὸν ἀνερμηνεύτως, ὃν Ἀσωμάτων χοροί, ἀνυμνοῦσι μυστικῶς. αὐτὸν οὖν ἰκέτευε ἁγνή, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς σὲ μακαρίζοντας φωναῖς ἀσιγήτοις.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα. θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώναις. Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, ῥάβδῳ τὴν πέτραν ἐρρήξε, καὶ ποταμοὺς ἠκόντισε, κατερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εἰκόνας ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἷμοι ὁ τάλας! δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χειρόνος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτὴρ με παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους 8'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ βοήσωμεν τὸν ὕμνον. Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος. ὁ συναῖδιος Λόγος Ἅγιος εἶ. καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον. Δίς.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τῆς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σε δεόμεθα.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον

ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οἷον ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἔωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεςον τῇ μεσιτείᾳ σου, λυτρώμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιῶμηντε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῆς Κανόνης, Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος.

Ἀλληλουϊά.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ ἀκούων ὑμῶν.

Κοινωνικόν.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σωζόντος.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εἰάν ἡ προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος, καὶ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Προεορτίων δ'. Δόξα, Προεόρτιον. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Εἰάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλονται, ὡς κεῖνται ἐφεξῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παγκοσμίας τῷ κόσμῳ, χαρὰς ἀνέτειλαν, αἱ νοηταὶ ἀκτῖνες, προμηνύσαι πάσι, τὸν

ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐν τῇ γεννήσει σου Ἀχραντε· σὺ γὰρ μεσίτης ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χάριτος.

Η προεόρτιος αὕτη, δόξα σου Ἀχραντε, προκαταγγέλλει πάσι, τὰς τῆς σῆς εὐμενείας, λαοῖς εὐεργεσίας· σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐφροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρὰς ἡμῖν, καὶ τρυφῆς θείας ἀπόλαυσις.

Η θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἀννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σθένει δυναμούμενος, τὸ ἀσθενές σου Μακάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, θελήσει φορέσαντος, τῶν Μαρτύρων δρόμον, διήνυσας χαίρων, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν, ὠραιοτάτοις ποσὶ συνέτριψας· διό σοι ἀνεπλέξατο, νικητικὰ διαδήματα, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εχθροὺς ἐτραυματίσας, τῷ τραυματίζεσθαι ἑνδοξε, καὶ εἰς γῆν κατηδάφισας, Σταυρόν ὀπλισάμενος, καὶ τὴν παντευχίαν, περιβεβλημένος, τὴν ἀδιάρρηκτον σαφῶς καὶ τὴν ἀγάπην ἐστερνισάμενος, τοῦ σὲ πρὸς βασιλεία, τὰ νοητὰ μετοικήσαντος, ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ ἐκούσια, ὑποστάντα παθήματα, σαφῶς ἐκμιμούμενος, ἀθλοφόρε Σώζων, σαυτὸν ἐκουσίως, πρὸς αἰκισμοὺς πρὸς ἐκτομὰς, πρὸς ἀνυποίτους βασάνους δέδωκας· διό σε ἀντημεΐφατο, ἐπουρανίοις χαρίσμασι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε, τοῖς ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν ἕρανῳ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανῦμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος· ὡς ἐξ ἀγόνου μητρὸς, καὶ ἀκέρπου στερώσεως, ῥάβδος ἄνθος φέρουσα, ἀναφύετε σήμερον, ἡ Θεομήτωρ καὶ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωακείμ

καὶ Ἄννης· ὅθεν καὶ χαίρει νῦν, Προφητῶν τὸ σύστημα, Πατριαρχῶν, πᾶσα ἡ ὁμήγυρις, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Σήμερον Δαυὶδ ἀγαλλεται, καὶ Ἰεσσαὶ νῦν σκιρτᾷ, καὶ Λευὶ μεγαλύνεται, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, Ἰωακείμ ὁ δίκαιος, καὶ ἀτεκνία τῆς Ἄννης λύεται· τῇ σῇ γεννήσει Μαρία ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε· καὶ Ἀγγέλων σύστημα, σὺν τοῖς βροτοῖς, πάντες μακαρίζομεν, τὴν θείαν μήτραν σου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίραις τῶν βροτῶν τὸ σύστημα· Χαῖρε Κυρίου ναέ· χαῖρε ὅρος τὸ ἅγιον· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε λύχνε ὀλόφωτε· χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μητηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε πανάμωμε· χαῖρε θρόνε πύρινε· χαῖρε σκηνή· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Η παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'κ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στερωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὠραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τῆτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνη Πανάχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ταῖ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον καὶ στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὅρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Γέννησιν ὕμνω, τῆς θεόπαιδος Κόρης. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Γηθόμενοι σήμερον, μετ' εὐφροσύνης ὑμνήσωμεν, τὸ θεῖον γενέθλιον τῆς Θεομήτορος· καὶ γὰρ τέτοκε χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, λύπην Προμήτορος ἐξαφανίσασα.

Ε'κ σείρας προέρχεται, τῆς ἀμαρτίας ἡ σείρωσις, ἣν νόμος προέγραψε, καὶ τὰ κηρύγματα, προεδήλωσαν, τῶν θείων θρηγόρων, ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ παναμώμητος.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως γεγένησαι, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ ποιούμενος, οἰκητήριον, τῆς Ἀγίας Τριάδος, πιστοὺς ἀπεργάζεται ὁ ὑπερούσιος.

Νυμφῶν ὠραιότατος, θρόνος Θεοῦ ὑψηλότατος, ἐδείχθης Θεόνυμφε, ἐν ᾧ καθίσας σαρκί, τοὺς καθημένους, ἐν σκότει ἀπωλείας, ἐγερεῖ πρὸς γνώσεως φῶς ἀγαθότητι.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Σωθῆναι τοὺς τὴν σεπτὴν σου σήμερον, μνήμην γεραίροντας, ἀπὸ παντροίων Σώζων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τὸν εὐεργέτην Κύριον, νῦν καθικέτευε πανένδοξε.

Αστέρα πυρσοφαῖ ἀνέδειξε, Χριστὸς ἐν ὕψει σε, τῆς Ἐκκλησίας Μάρτυς ἀληθῶς, ταῖς τῶν ἀθλῶν σου λάμπεσι, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, καταλαμπρύνοντα πανεύφημε.

Τοξεύσας ὑπομονῆς τοῖς βέλεσι, τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθρούς, καὶ τῆς ἀνδρείας ξίφει τὰ αὐτῶν, διακόψας στρατεύματα, νικητικὸν διάδημα Σώζων ἀπέιληφας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ασπύρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Η γῆ ἡ κατὰ καρπὸς, ἐκ γῆς ἀκάρπου γεν-
νᾶται, ἥτις καρπογονήσει, τὸν γεωργὸν
τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωηφόρον ἄσταχυν, τὸν τρέ-
φοντα πάντας θεία νεύματι.

Σήμερον ἐβλάστησε, τῆς Παρθενίας ἡ ρά-
βδος ἐξ ἧς ἀνθήσει ἄνθος, ὁ φυτουργὸς
ἡμῶν Θεὸς, τὰ πονηρὰ βλαστήματα, ἀποτέμνων
ἀκρὰ ἀγαθότητι.

Ιδε τὸ ἀλλάξευτον, ὅρος ἐκ πέτρας ἀγόνου, ἀ-
ποτεχθέν τὸν λίθον, καρπογονεῖ τὸν νοητὸν,
ὃς συντριβὴν ἐργάζεται, τῶν ξοάνων πάντων
τοῦ ἀλάσταρος.

Νόμου προχαράγματα, σὲ προεδήλωσαν Κό-
ρη· τὸν νομοδότην σὺ γάρ, νομίμων δίχα
ἐν γαστρὶ, κυοφορεῖς τηροῦντά σε, ὑπὲρ λόγον
ἄφθορον ἀμίαντον.

Τοῦ Ἁγίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Αϊμάτων σου αἱ ῥοαί, ποταμηδὸν διὰ Χρι-
στὸν ρεύσασαι, πῦρ ἀσεβῶν ἔσθεςαν,
Μάρτυς ἀθλοφόρε αἰοῖδιμε.

Ισχύος καρτερικῶς, τῶν αἰκισμῶν τὰς
προσβολαῖς, ἀρρήκτος, πύργος καθάπερ
Ἐνδοξε, πλάνης καθελὼν τὸ ὀχύρωμα.

Καθεῖλες δαυϊτικῶς ὡς Γολιάθ τὸν νοητὸν
τύραννον, καὶ τὸ αὐτοῦ στρατεύμα, πί-
στεως σφενδόνῃ Πανένδοξε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πράξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγαῖζομεν. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• Χριστέ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σωθεῖς διὰ πίστεως, Σῶζων πολυάθλε, σωτή-
ριος γέγονας, χειμαζομένων λιμὴν, προνοία
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· βρῦεις γὰρ ἰαμάτων, ποτα-
μοὺς ταῖς παθαῖσι, παύεις ἀρρώστημάτων, τὸν
φλογμὸν καθ' ἐκάστην· διὰ τὴν θείαν μνήμην
σου, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τῷ
Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ θεό-
νυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος
δηλάζει τὴν Μαρίας· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ
Ἰωακείμ, Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ
ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυὶδ.
Ὡτως θαῦμα παραδόξαν!

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερτέρα τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Κόρη
τίκτεται, ἐν ἀγιωσύνῃ, οὓσα καὶ κα-
θάρσει ἀσύγκριτος, ἥτις τὴν καθάρσιν πάν-
των, Χριστὸν τέξεται, ἀγιότητα καὶ παντελῆ
ἀπολύτρωσιν.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἄννης γεγένη-
ται· τὴν γὰρ ἐν κοιλίᾳ, μέλλουσαν χω-
ρεῖν τὸν μακάριον, καὶ μὴ χωρούμενον Λόγον,
ἀπεγέννησεν, ἀναγέννησιν πᾶσι πιστοῖς παρε-
χόμενον.

Νῦν ὁ ζόφος τῆς κακίας, ἐκμειοῦσθαι ἀ-
πάρχεται· ἡ γὰρ τοῦ ἡλίου, ἔμφυχος
νεφέλη ἀνέτειλε, στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων, ἡ
πανάμωμος· ἥς τὴν γέννησιν τὴν φωταυγὴ ἐορ-
τάσωμεν.

Ως κατὰ καρπὸν ἐλαίαν, τὴν ἐκ ρίζης βλα-
στήσασαν, Ἰεσσαὶ Παρθένε, Ἄννα σὲ βλα-
στάνει βλαστάνουσιν, τὸν ἐλεήμονα Λόγον,
οὗ τὸ ἔλεος, καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ παντός προ-
πορεύεται.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Πυρπολούμενος ἀγάπη Θεὸς Παμμακάρ, τὴν
φρυγανώδη ἄπασαν, πλάνην τῶν ἀθέων,
ἔφλεξας τοῖς λόγοις σου, καὶ χαίρων ἐκραύγα-
ζες· Δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Αγιότευκτος ὑπάρχων ναὸς Κυρίου, εἰς τὸν
ναὸν εἰσέδραμες, τῶν ἀθεωτάτων, καὶ
τούτων σεβάσματα, γενναίως συνέτριψας, Μάρ-
τυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Ιατρεῖον ἀναδέδεικται πάσης νόσου, τὸ ἱερόν
σου τέμενος, πίστει τοῖς φοιτῶσι, καὶ ταῖς
ἀριστείας σου, ἐν ταύτῃ γεραίρουσι, Σῶζων ἀ-
θλοφόρε θαυμάσιε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ
τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν
ἀσγητῶς φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πί-
σται ἀδιστακτῶ κραυγαῖζομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὸ ἐσφραγισμένον νῦν, βιβλίον ἀποτίκτε-
ται, ὅπερ ἀναγνώσεται αὐδόλως, φύσεως
νόμῳ βροτὸς τηρούμενον, Λόγου εἰς κατοίκη-
σιν καθὼς, βίβλοι προεδήλωσαν, θρηγόρων ἐν
πνεύματι.

Η ἄμπελος σήμερον, ἐτέχθη ἡ σωτήριος,
ἥτις τὸν ἀκήρατον ἀνθήσει, βότρυν τὸν
θεῖον, γλεῦκος προχέοντα, ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων
μυστικῶς, θείαν καὶ σωτήριον, εὐφροσύνην
καρπώσεται.

Σκιρτήσατε Ἀγγελοι, ἀνθρώποις συγχορεύοντες· σήμερον ἐκ στείρας ἡ Παρθένος ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην ἔπαυσε, καὶ προοιμιάζεται χαρὰν, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν αὐτῆς θείαν γέννησιν.

Θεῖος προδιέγραψε, Προφήτης προδηλότατα, τόμον σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Λόγος Πατρὶ, Κόρη γραφῆσεται, βίβλῳ καταγράφων τῆς ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τοὺς αὐτῷ πειθαρχήσαντας.

Τοῦ Ἀγίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς τῷ φωτί, τῆς Τριάδος λαμπόμενος, ἐμείωσας ἀθείας, πολυθέου τὸν ζόφον, φωστήρ ὀφθεῖς αἰείφωτος.

Σὺ ρόδον εὐανθοῦν, ἐρυθρῷ τῶν αἱμάτων σου, Μακάριε δεδειγμένος, εὐωδία θυμαίων, τὸν κόσμον εὐωδίασας.

Σὺ βότρυς νοητός, τῆς ἀμπέλου ὑπάρχων Χριστοῦ, ἀνέβλυσας μαρτυρίου, εὐκατανυκτον οἶνον, τοῖς πίστει σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ε'τέχθη σήμερον γέφυρα, μετὰγουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον, κλίμαξ οὐράνιος, ὁρος Θεοῦ ἐμφανέστατον, ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἣν μακαρίσωμεν.

Ο' κόχλος Ἄννα προήγαγε, πορφύραν τὴν τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τοῦ Βασιλέως εἰς ὕστερον, ἣν ἐπαξίως πάντες ὑμνολογήσωμεν.

Πηγὴ νυνὶ προεληλύθε, ῥανίδος ἐκ μικρᾶς ἡ Πανάμωμος, ἥτις τὴν ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κυήσασα, πολυθείας παύσει ἄπειρα εὐματά.

Α'κάρπου ρίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόρριζον κακίας τὴν ἀκανθαν, τῷ ὑπὲρ φύσιν σου, θείῳ βλαστῷ ἐναπέτεμες, Θεογεννητορ Κόρη αἰμακαρίστε.

Τοῦ Ἀγίου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, δι' ἀγάπην Θεοῦ προελόμενος, ἄμωμον θῦμα καθάπερ, τῇ αὐτοῦ τραπέζῃ προσενηνέχθης· διὰ τοῦτο, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν Πανεύφημε.

Α'βρόχως, διαπλεύσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἁγίας βασιλείας Μάρτυς ἐγκαθωρμίσθης, αἰωνίου, ἀπολαύων γαλήνης μακάριε.

Ο'νυξι, σιδηροῖς σου τὰ σπλάγχνα κατέξανεν, ἀνηλεῶς ὁ διώκτης· ἀλλ' αὐτὸς εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα, μετὰ δόξης, ἐναπέθου Παμμακάρι αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ οὐρανοῦ Νυμφίς, τίκεται ἀπὸ τῆς στείρας θεοβουλήτως, ὄχημα τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ στειρευούσῃ καρπὸς ἐδόθη ἡ θεόπαις Μαρία· ἣν προεῖδον ποτὲ θεῖοι Προφῆται ἐν πνεύματι, ταύτην ἡμεῖς σήμερον ὁρῶντες, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἄννης σκιρτῶσαν, σὺν τῷ πιστῷ Ἰωακείμ, νοητῶς πρὸς ἐστίαν συνελθωμεν, καὶ τοὺς πόρρω καλέσωμεν, λέγοντες· Τοῦ κόσμου νῦν ἡ ἀνάκλησις, ἐξ ἀκάρπου γαστρὸς ἀνεβλάστησεν, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Στίχοι.

Ἀντεῖχε Σώζων σώματος πρὸς αἰκίας,
Πρὸς τὸν μόνον σῶζοντα τὴν ψυχὴν βλέπων.
Ἑβδομάτῃ Σώζων θάνε, τυπτόμενος χροῶ
λαμπρόν.

Οὗτος ἐκ Λυκαίων ἐρμώμενος, καὶ ποιμὴν προβάτων γεγονώς, ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ἡξιώθη, εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἵστατο ἄγαλμα, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατεσκευασμένου, τούτου τὴν δεξιὰν χεῖρα διακλάσας, καὶ πωλήσας, τὸ τίμημα παρέσχε τοῖς πένησιν. Ὁ δὲν τοῦ ἡγεμόνος τοῦ τόπου πολλοὺς ἐξ ὑπονοίας τιμωροῦντος, ὁ ἅγιος ἑαυτὸν κατεμήνυσε, καὶ αὐτίκα τύπεται σφοδρῶς· καὶ ὑποδήμασι σιδηροῖς ὑποδεθείς, ἤναγκάζετο τρίχειν. Καὶ αὖθις ἐπὶ τοσοῦτον βάκλοις τύπεται, ὥστε τὰ ὀστέα τοῦ σώματος αὐτοῦ καταθραυσθῆναι, καὶ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παραδοῦναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Εὐδόου καὶ Ὀνησιφόρου.

Ο Ἅγιος Ἀπόστολος Εὐδοκός, γινόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ μετὰ Πίτρον Ἐπίσκοπος, ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ μακαρίου ἀναφίρεται Παύλου, μεγάλως ἐν τοῖς Ἑβδομήκοντα ἀριστεύσας, καὶ κήρυξ διαπρύσιος γεγονώς τοῦ Λόγου. Τὸν δὲ Ὀνησιφόρον, ὃν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθειον Ἐπιστολῇ ὁ Ἀπόστολος παρεισάγει, Κολοφωνίας Ἐπίσκοπον εὐρομεν γεγονότα, δεξιὸν ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἀλκιμώτατον, μέχρι αἵματος αὐτοῦ τὴν πίστιν κρατύναντα. Οὗτος ἐν τῷ χορῷ τῶν κηρύκων σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Εὐδόῳ αὐλίζεται ἐν ταῖς ἐπουρανίαις σκηναῖς.

Ὁ Ἅγιος Εὐψύχιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εὐψυχος Εὐψύχιος ἦν πρὸς τὸ ξίφος, χαίρων ὅτι πλάσαντι τὴν ψυχὴν Δύει.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα ὑπῆρχε τῆς Καισαρέων πόλεως, τῶν Ῥωμαίων βασιλεύοντος Ἀδριανοῦ. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντος αὐτὸς βαπτισθεὶς, καὶ πάντα τὰ προσόντα τοῖς πτωχοῖς διανείμας, παρὰ τοῦ Καππαδοκάρχου συλλαμβάνεται, καὶ ξίεται τὰς πλευράς, καὶ φρουρεῖται. Ἀγγέλου αὖ ἐπιστάσις ἀναρρώσθεις, αὐθις, ἀναρτᾶται, καὶ ξίεται σφοδρῶς, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται. Λέγεται δὲ ἀντὶ αἵματος γάλα καὶ ὕδωρ ρυῖναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐορτάζεται ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Λουκά, τοῦ τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας, τρίτου δὲ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἐπιλέγομένης Βαθέος Ῥύακος.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιωακείμ τε καὶ Ἄννα μακαρίζονται, ἀποκυήσαντες, τὴν μακαρίαν σαφῶς, ἀγνὴν Θεομήτορα, Λόγον κυήσασαν, τὸν μακάριον, τὸν μακαρίου ἀπαντας, τοὺς πιστοὺς ἀποτελοῦντα.

Δῶρον τίμιον ἐκτήσαντό σε Πάναγνε, οἱ σοὶ γεννήτορες τὴν συλλαβοῦσαν Θεόν, τὸν καταπλουτίσαντα, δωρεαῖς κρείττοσι, τοὺς κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, Ἄννα θεόκλητε· ὅτι μαστοῖς ἀγαθοῖς, τὴν τὸν ἀγαθώτατον Λόγον θηλάσασαν, σὺ ἐθήλασας, τὸν χορηγὸν τῆ γάλακτος, καὶ πνοῆς τροφῆα πάσης.

Σκίρτα κροῦε τὴν κινύραν σου θεόπνευστε, Δαυὶδ καὶ χόρευε· ἡ κιθωτὸς γὰρ ἰδοῦ, ἦν πάλαι προήγγειλας, ἐκ στείρευούσης γαστρὸς, προελήλυθε, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένη.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων Μάρτυς βληθεὶς, δρόσον ἐκ Θεοῦ ἐδέξω ὑπομονῆς, εὐχαρίστως τε ἐκραύγαζες· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εκλαμπροτέραν, παντὸς χρυσίου ἔχων ψυχὴν, θῦσαι χρυσοτεύκτῳ Μάρτυς Θεῷ, καὶ ἀψύχῳ οὐ προήρησαι· σαυτὸν θυσίαν δὲ, εὐωδестаτὴν Θεῷ τέθυκας.

Ποιμὴν ὁ μέγας, ποιμένα ὄντα προβάτων σε, Μάρτυς ὡς ἀρνίον ἄμωμον τῇ αὐτοῦ, ἀπλανεῖ ποιμνῇ συνέταξε, λύκοις ἀνάλωτον, ταῖς νοητοῖς σε δείξας πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κινήσωμεν γλῶτταν ὑμνωδίας, τὸ θεῖον γενέθλιον γεραίροντες, τῆς τὸν ὑπερύμνητον, Λόγον καὶ ὑπέρθεον, σωματωσάσης Πνεύματι, καὶ ἀνακράζωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ θεοὶ σκιρτήσατε Προφῆται, τιμῶντες Παρθένου τὸ γενέθλιον· αὕτη γὰρ ἐπλήρωσε, πάντα τὰ κηρύγματα, τὸν ὑφ' ὑμῶν δηλούμενον ἀποκυήσασα, Χριστὸν τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήξατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην, Ἀπόστολοι Μάρτυρες χορεύσατε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, νῦν ἀγαλλιάσθητε, τῷ γενεθλίῳ σήμερον τῆς τῆ Κυρίου Μητρὸς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηνθήσε τὸ μῆλον τὸ εὐῶδες, τὸ ῥόδον τὸ θεῖον πεφανέρωται, καὶ κατευωδίασε, σήμερον τὰ πέρατα, καὶ τὸ δυσῶδες ἔπαυσε, τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἡ Πάναγνος καὶ Μήτηρ τοῦ Λόγου, ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στειρεύουσα φύσις τῶν ἀνθρώπων, σεπτῶν χαρισμάτων θείου Πνεύματος, σήμερον εὐφράνθητι, στείρας τὴν Θεόπαιδα, ἀποτεχθεῖσαν βλέπουσα, καὶ ἀναδόχσον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χεῖρα χρυσοτεύκτου ἀφελῶν, Σοφὲ ἰδρύματος, πέννησι δέδωκας, τὸν ἀδαπάνητον ἐνδοξε, σεαυτῷ περιποιούμενος, τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς, πλεον ἀοίδιμε, Εὐλογεῖτε, κράζων, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαρκεὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλακεῖς, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, τοῦτον κατέβαλες· βραβεῖον ὅθεν σοι Ἐνδοξε, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν,

αὐτὸς παρέσχετο, πρὸς ὃν χαίρων ἐκραύγαζες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ανοίξας ἐπλήρωσας σαυτοῦ, τὸ στόμα Πνεύ-
ματος, Σῶζων πανεύφημε· ἐχθρῶν δὲ στό-
ματα ἐπλησας, βλασφημούντων τὸν ποιήσαν-
τα, πάσης αἰσχύνης· καὶ Χριστῷ χαίρων ἐκραύ-
γαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν
πάντες, σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξέ· πυρὸς δὲ δύ-
• **ναμιν** ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• **σεβείας** ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• **λογεῖτε**, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ δ'. Ἀπας γηγενής.

Ιδε τοῦ Θεοῦ, ὁ τόπος ὁ ἅγιος προφανῶς δέ-
δεικται· πόλοις ἡ περίδοξος τοῦ Βασιλέως
ἀνωκοδόμηται, ὁ φωταυγὴς Παράδεισος, φαι-
δρῶς ἐξήνηθη, Παραδείσου, πρόξενος ὑπάρχου-
σα, πρὸς Θεὸν τε ἀνθρώπων οἰκείωσις.

Οφθῇ ἡ λαμπὰς, λυχνία τε σήμερον ἡ χρυ-
σαυγίζουσα, φῶς τὸ προαιώνιον, ἐν ᾗ οἰ-
κῆσαν, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, καταφωτίσει
παύσει τε, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ ἡμέρας, πάν-
τας ἀπεργάζεται, κοινωνὸς ἀληθῶς διὰ πίστεως.

Σήμερον ἡ γῆ, χορεύει· τὸν νέον γὰρ, οὐρα-
νὸν ἔβλεψε, Θεοῦ τὸν τερπνότατον, ἀπο-
τεχθέντα· ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκί, τῶν οὐρανῶν
ἐπέκεινα, ἀναβιβάσει βροτοὺς, καὶ θεώσει,
πάντας ἀγαθότητι· ὃν ὑμνοῦντες πιστῶς με-
γαλύνομεν.

Η περικαλλὴς, δυαὶς ἀνεβλάψεν Ἄννα καὶ
Ἰωακείμ, δάμαλιν τὴν ἄσπιλον, ἐξ οὗ ὁ
μῶσχος ὁ σιτευτὸς προελθὼν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
τέθυται, αἶρων τὰ πταίσματα, τῶν ἀνθρώπων,
ταῖς προσαγομέναις τε, καταπαύων, δυσίας τοῖς
δαίμοσι.

Φωτίσον ἡμᾶς, τὸ φῶς ἡ κηῖσας τοὺς τὴν
φωσφόρον σου, γέννησιν ἐν Πνεύματι, Θεο-
γεννήτορ πανηγυρίζοντας, καὶ τοῦ φωτός τοῦ
μέλλοντος, δεῖξον ἀγνὴ κοινωνούς· καὶ εἰρήνην,
βράβευσον καὶ λύτρωσιν, τῶν δεινῶν μητρικαῖς
ἐκεσίαις σου.

Τοῦ Ἀγίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθος ἐκλεκτὸς ἀνεδείχθης, Χριστοῦ τοῦ ἀ-
κρογωνιαίου, Μάρτυς κυλιόμενος ἐν γῇ,
καὶ τὸ τῆς πλάνης λύων ὀχύρωμα· ταῖς τῶν
πιστῶν καρδίαις δὲ, ἐδραιωτέρας ἐργαζόμενος.

Ρεῖθρον σε ζωῆς κεντημένη, ἡ τοῦ Χριστοῦ
νῦν Ἐκκλησία, αἵματος ὡς νάμασι τοῖς
σοῖς, καταρδευθεῖσα Μάρτυς τῶν ἄθλων σου,
καὶ τῶν θαυμάτων πάντοτε, τῇ εὐπρεπείᾳ
ὠραίζεται.

Εὐρες ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, καὶ τῶν θαυμά-
των σου θεόφρον, τὴν τῶν οὐρανῶν βασι-
λείαν, ἐν ᾗ τῶν πίστει ἐπιτελούντων σε, τὸ ἱε-
ρὸν μνημόσυνον, Σῶζων μνημόνευε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σεῖρας τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον
Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας
τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη θεοχαρίτω· καὶ
θυμηδίας ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **σ**ε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χρι-
• **στός** συνάψας, ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ
• **ἐπαγαλλόμενοι**, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Φυλαῖνες ἀκουτίσθητε.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ τιμίου σου, Σταυροῦ θωρα-
κισάμενος, ὁ Ἀθλοφόρος σου Λόγε, ταῖς
ἐναντίας δυνάμεις, στερόνως ὑπερενίκησε, καὶ
τοὺς τυράννους ἡσχυνε, καὶ ὑπὲρ σοῦ ἐνήθησε,
καὶ σοὶ Χριστέ μου παντάναξ, συμβασιλεύει
ἀπαύστως.

Τῆς Θεοτόκου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγάλλου κτίσις ἅπασα, τὴν χαρὰν αἰσθο-
μένη, ἐξ Ἄννης τῆς θεόφρονος, ἥτις λέγε-
ται Χάρις. Ἰωακείμ τε τοῦ θείου, τίκτεσθαι
παρ' ἐλπίδα, Μάριαν τὴν πανάχραντον, καὶ
ἀγνὴν Θεοτόκον· ἥς ὁ καρπὸς, σωτηρία γέγονε
τοῖς ἀνθρώποις, Χριστὸς ὁ σαρκωθεὶς Θεός, ἐν
αὐτῇ ἀπορρήτως.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδὰμ, τὴν ἐκ Δαυὶδ φυεῖσαν,
καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν
Παρθένον, Μάριαν τὴν πανάχραντον.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ.

**Αἐκ τῆς στειρίας δόντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον,
καὶ μόνην ἀειπαρθένον.**

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, στειρωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννᾶται παραδόξως, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος. β'.

Ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα Θεὸς κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆκται, τῆς Ἀννης ἡγλαϊσμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμός Ἄδης καταπεπάζεται, καὶ παγγενὴ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται· ταύτη ἐπαξίως ἐκδοήσωμεν· Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Καὶ τὰ λοιπὰ, σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Θεοτόκου ε'. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, Δεῦτε ἅπαντες πιστοί. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον ἅπασι καὶ τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λείγονται. Οἱ Ἀναδαχμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'. Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὡδή, Κάθισμα, Ἡ Παρθένος Μαριάμ. Ἀφ' ἱκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ δ'. Ὡδή. Ἅγιος Κύριος Ἐξεπρωτελεύριον Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ Ἀναστάσιμοι καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος, τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον, Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Εἰάν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, ψάλλεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς συνεορτάζομεν σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαί, μακαρίζοντες Παρθένον ἀγνήν.

Ἐξ Ἀννης σήμερον ράβδον, φυτὸν θεόσδοτον ἡ Θεοτόκος ἔφυ, σωτηρία ἀνθρώπων· ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δημιουργός, γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἐκκαθαίρει ὡς ἀγαθός, πᾶσαν λύμην ἀγαθότητι.

Ἡ δεσχωρτὸς Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἀννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Ἡ πρῶν ἀγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾷ· καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασαί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνουσιν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βάτον τοῦ αὐλοῦ πυρός, καὶ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Γόνος Ἰωακείμ, καὶ Ἀννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἀμαρτίας ἅπαντας.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Ὅρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη ἡ στείρωσις τῆς Ἀννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρίας, πᾶσι πιστοῖς δεδώρησαι.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ρῆξασα τὰ δεσμὰ, στεριώσεως τῆς Ἀννης, ἡ πάνταγνος Παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀφεσιν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ἰώμεν οἱ πιστοί, δοξαζόντες τὴν Κόρην· ἐτέχθη γὰρ ἐκ στειράς, τὴν στερωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε.

Ζήτει εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προομιανόν, τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α'. στάσιν. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Σήμερον, ὃ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν· ὃ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἐμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ρίζης, φυτὸν ζωφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίῃ, ἀγαλλιάσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Εἰ καὶ θείῳ βουλῇματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητὸς, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστροῦ· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὥς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ὁ αὐτός. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον στερωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικῆ θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προόμια· σήμερον ἐπνευσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται σείρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα μήτηρ δείκνυται, τῆς παρθελευσῆς μετὰ τόκον τοῦ κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ

ἀλλότριον οἰκιοῦται ὃ φύσει Θεός, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλόθρωπος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα, τίκτει Θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιλεῖ, καὶ Κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἀληκτον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σεργίου.

Σήμερον ὃ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν· ὃ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἐμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ρίζης, φυτὸν ζωφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τῆ Ὀρκῆ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρᾶν καὶ ἀπῆντησεν· ἰατόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ, ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ, κλίμαξ ἐσηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαιναν καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεσκήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεός Ἰσαάκ, μὴ φοβῆ. Ἡ γῇ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίθα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολὰς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετὰ σὲ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ εἰὼν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατέπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Δὲ Ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης τῶν δικαίων, σήμερον προήλθες Παρθέने, οὐρανόσ και θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· κατάρσ ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἶτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἀννα, σήμερον χεῖρας κροτεῖτω φαιδρῶς· λαμπροφορεῖτω τὰ ἐπίγεια· βασιλεῖς σκυρτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραινέσθωσαν· ἐορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. Οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφοντα· ὁ θρόνος γὰρ τῆς Ἀννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη, Συγχαρητέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος, τὸ ἔμψυχον παλαίτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων, Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοῖνυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίκεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται. Ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η γέννησίς σε Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε παση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν

ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν Θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τί ὥμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἀμοι ὥμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργὸς, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον· Ἡ στεῖρα τίκει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται, ἡ σύμπασα, καὶ θεωργεῖται. Συγχαρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἀννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα. Ἡ στεῖρα τίκει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν, τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυὶδ. Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὰ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστᾶσα Μαριάμ Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχ. εἰς Ἦχον δ'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ Ὅρα εἰς τὰν Στίχον.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τραπάρια εἰς σ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
• Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδη-
• γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυ-
• πτίων ὅτι δεδοξασται.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν
ἐξ ἀκαίρου σήμερον, ἐπιδημήσαν, εἰς
βροτῶν σωτηρίαν, αἰπαρθεὶν Κόρην, ὕμνοις
τιμῆσωμεν.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μα-
καριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάν-
τες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Η τῆς ζωῆς, τίκεται σήμερον γέφυρα, δι'
ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως,
τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην,
ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι
• αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ
• ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡςλυ-
• τρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξασται.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραίνεσθω καὶ
Δαυΐδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέ-
ρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Η Ἁγία τῶν Ἀγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ, βρέ-
φος ἀνατίθεται, ἀνατραφεῖναι ἐκ χειρὸς
Ἀγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν,
ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Σπείρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος
Θεῷ· ἦδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀ-
γνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐ-
βλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸν ἔριον Χρι-
στῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν,
τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτο-
μένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν. Δόξα.

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνω, τρία
συναῖδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἰς
γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται
Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὲς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ,
γῆλακτι τρεφόμενον; ἡ ποῦ τεθεσται

παρθένος Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέ-
ρα, Θεογεννητορ ἄγνή.

Καταβασία.

• **Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥά-
• βδω, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
• πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ
• τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνώσεν, ἐπ' εὐρους
• διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
• ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
• κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Αμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν
πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, αἱ θεόφρο-
νες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ
Θεὸν ἡμῶν.

Ο πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στεί-
ρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδύναμις
κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον,
τὴν βότρυν κυήσαν ζωηφόρον, ὡς Θεο-
τόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων
καὶ βοήθειαν.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ-
• ῃς κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη
• ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν
• σωτηρίῳ σου.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σῶφρων Ἄννα,
καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀ-
σπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ
λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Σὲ μακαρίζει Ἀειπαρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ
Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίζης
Ἰεσσαὶ ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν
βλαστήσαν.

Σὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δει-
κνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης,
μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει
σήμερον.

Ανατραφεῖσα εἰς τὰ ἅγια τῶν Ἀγίων, Παρ-
θένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδεί-
χτης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.
Δόξα.

Σὲ προσκυνούμεν Πάτερ ἀναρχε τῇ οὐσίᾳ,
ὕμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά συναῖδόν σε δόξομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία
φύσει Θεῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Καταβασία.

» **Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίαν· νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερῶμα.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν Ἀγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τῷ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδάμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγνῇ· Χαράν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Ανυμνοῦμέν σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς σωτήριον λιμένα, παρασχόντα πᾶσι τὴν σὲ κύησάν σου.

Σὲ Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἀνέδειξε καὶ κράτος, τοῖς ὑμνοῦσι πίστει σοῦ τὸ μυστήσιον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρούμενοι πταισμάτων, εὐγνωμόνως πάντες σὲ μακαρίζομεν.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθη· θὴν· ὅτι ἀρρήτῳ βελῇ, Θεὸς ὢν αἰδίδιος, ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες σαρκωθείς· Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς Θεοτόκου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦντες πιστοί, τὸν ἄψευστον, τὸν τῷ Δαυΐδ προομόσαντα καρπὸν, ἐκ τῆς ὁσφύος παρασχεῖν, πίστει προσκυνήσωμεν.

Διηνάξας Κύριε τὴν μήτραν Σάρρας, καρπὸν ἐν γήρα τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἀννῇ δέδωκας Σωτήρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἄσπιλον Μητέρα τὴν σὴν.

Επήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λέγέτω Ἀννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχών μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Συγχαίρει σοι σήμερον θεόφρον Ἀννα, ἡ οἰκουμένη· τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τὴν Μητέρα ἦνθησας, τὴν ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσασαν Δαυΐδ, δυνάμεως ράβδον ἡμῖν, φέρουσαν τὸ ἄνθος Χριστόν. Δόξα.

Δοξάζω σε ἀναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῇ οὐσίᾳ, χερσικῶς ἐκβοῶν, τῇ πληλὴν γλώσση μου· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος, ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς αἰεὶ, εἰς Θεὸς αἰδίδιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπλήρωνται Ἀχραντε, τῶν θεηγόρων αἱ προφητεῖαι, ἐν τῇ γεννήσει τῇ σῇ, τῶν πιστῶς καλούντων σε, σικηνὴν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητὸν, βάτον καὶ ράβδον Ἀαρὼν, φευῖσαν ἐκ ρίζης Δαυΐδ.

Καταβασία.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**σκιόγραφον ἀχλὺν, αἰνιγματῶν σκεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς Θεόπαιδος, καταυγᾶσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστέ κα· θοδήγησον.

Ανυμνήσωμεν λαοί, τὴν τῶν πάντων αἰτίαν, τῷ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον ἧς τὸν τύπον ἔχαιρον, ἀξιούμενοι Προφῆται, ἐναργῆ σωτηρίαν ταύτης καρπούμενοι.

Τῆς ἀνίκμου ὁ βλαστὸς, ράβδου τῇ ἱερέως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε προκρίσιν· καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα, τῶν φουσάντων παραδόξως, δαδουχεῖ τὰ ἐκ στεῖρας πανένδοξον κύημα.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Κ**ύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· **Κ**ύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομα σου ὀνομάζομεν.

Αχραντός σου ἡ γέννησις, Παρθένε ἄχραντε· ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις, καὶ ἡ ὡ-

δίς· ἄρρητος ὁ τόκος σου, νύμφη ἀνύμφευτε·
Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας ἐμέ.

Σήμερον εὐφραινέσθωσαν, Ἀγγέλων τάγμα-
τα· ἄσμασι χορευέτωσαν οἱ ἐξ Ἀδάμ· ἐ-
τέχθη γὰρ ῥάβδος, τὸ ἄνθος βλαστάνουσα, Χρι-
στὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν τοῦ Ἀδάμ.

Σήμερον Εὐα λέλυται τῆς καταδίκης, λέλυ-
ται καὶ ὁ Ἀδάμ, τῆς ἀρχαίας ἀράς, ἐπὶ
τῇ γεννήσει τῇ σῇ βοῶν ἄχραντε· Ἐν σοὶ τῆς
φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Δόξα σοι τῷ δοξάσαντι τὴν στεῖραν σήμερον·
ἔτεκε γὰρ τὴν ῥάβδον τὴν αἰιθαλῆ, ἐξ ἐ-
παγγελίας, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε Χριστὸς, τὸ ἄν-
θος τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Αναρχον προσκυνοῦμέν σε Τριάς ἀμέριστε,
ἄκτιστον συναῖδιον καὶ συμφυῆ, ἐν μιᾷ
οὐσίᾳ, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερφυῶς κηρυτ-
τομένην αἰεὶ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου Ἁγία Τράπεζα· ἔμει-
νεν ἡ ἀγνεία σου ὥσπερ τὸ πρὶν, ἀσινής,
Παρθένε· Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς ἐκ παστοῦ
νυμφίος ὤφθη ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

» **Ω** τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτέθη Χρι-
» **Ω** στὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέ-
» πτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
» σθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ πα-
» ρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε.
» **Π** Σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἰδοὺ δέο-
» μαι· ἵνα ὡς λυτρωτὴ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Πρὸς Κύριον ἐν θλίψει στειρώσεως ἐβόη-
σαν, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννή-
τορες, καὶ ταύτην γενεαῖς γενεῶν ἐκύησαν, εἰς
κοινὴν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Εδέξαντο οὐράνιον δωρῶν ἀξιόθεον, τῆς Θεο-
μήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, αὐτῶν
τῶν Χερουβὶμ ὑπερφέρον ὄχημα, τὴν τοῦ Λό-
γου καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Ω** ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλήνθρωπε, τὰ κύ-
» **Ω** ματα τοῦ βίου χειμάζει με· ἀλλ' ὥσ-
» περ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ
» φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Υμνοῦμεν τὴν ἁγίαν σου γέννησιν, τιμῶμεν
καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ νύμφη
θεόνυμφε καὶ Παρθένε· σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν
Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν Ἀγίων ψυχαί.

Αγίαν τῶν Ἀγίων ὑπάρχουσάν, οἱ σῶφρο-
νες πατέρες σου Ἀχραντε, ἀνέθεντό σε ἐν
οἴκῳ Κυρίου, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μη-
τέρα ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Αἰστεῖραι καὶ μητέρες χορεύσατε· θαρσεῖτε
καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι· ἡ ἄτεκνος γὰρ σεῖ-
ρα, τὴν Θεοτόκον βλαστάνει· ἥτις λύσει τῶν
ὠδίνων τὴν Εὐαν, καὶ τῆς ἀράς τὸν Ἀδάμ.

Ακούω τοῦ Δαυὶδ μελωδοῦντός σοι· Ἀχθή-
σονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀχθήσονται
εἰς ναὸν Βασιλέως· καὶ σὺν αὐτῷ σε καὶ γὰρ, θυ-
γατέρα τοῦ Βασιλέως ὕμνω. Δόξα.

Εν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὕμνεῖται
καὶ δοξάζεται ἄχραντε· Πατὴρ γὰρ ηὐ-
δόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ
θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ γὰρ
ἐν γαστρί σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ
Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπου μορφῇ
καθωράθη, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Καταβασία.

» **Ν**οτίε θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
» **Ν** νᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
» ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
» ρος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπε-
» ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον
» φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ
Ἀδάμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανά-
του, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεν-
νήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνο-
χῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν
σοι. Ἡ σεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν
τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Η προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμὸς, τῆς σtei-
ρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ
Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐ-
λήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ
κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει,
ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδον φέρει· ἀλλὰ μετὰ
χαρᾶς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τρο-
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑ-
περαγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰ-
παρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Πάσας ἀληθῶς. Ἄννα, νικᾷς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Ης ὁ πατὴρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἴλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλὰ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερεν ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἱκέτευεν. Ὅς καὶ παρίσχεν αὐτοῖς καρπὸν καλίας ἁγίου, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῇ Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγήσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκεται ὁ Ματθαῖος. ὅς ἐγεννησεν Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σωθὴν, καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαῖαν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ Ἄννα γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον, ἐγγόνην Ματθαῖον, καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψίας μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφας δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος καὶ Ρουφριανὸς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ρουφριανὸς τῷ ξίφει,

Μένω σε, φησὶ, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,

Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,

Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πᾶν ὠφέλιμος.

Ιερὺς τις μετ' εὐλαβούς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαίοντος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἱερεῖα συνέβη, ὁ Διάκονος ἠσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καὶ τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβᾶν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστὴν γενέσθαι παρηγγυάτο· ὁ δὲ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστών, τὸν ἱατρὸν ἐπέζητει.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφίσσεως· πρὸ ἐν ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγέσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀδελφί· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχέια τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεψι· καὶ ὁψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκρυμμένος τὰς Ὁραίας πύλας κατάλαβε, καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησεν, καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσ-

αγόρευσον, δοὺς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινακίον, καὶ πρὶ αὐτῷ ἴσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλόντων ἢ ἐπανέρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διατάξατο, ἄωρὶ τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμματίον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθήσαν· τοῦ δράματος. Ὁ δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ἔλεον ἑαυτὸν καταδρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τί εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολμήσω τοιούτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς κατατολμήσω τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρίπεμαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανόν, καὶ γένυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τίθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανεῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρὸς εὐπαρρησίαστον!), ὡς εἶρηκεν· Ἀνοιξὸν ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτεμάτως ἠνέωκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ ναοῦ ἐσθῆτος ἵστησαν; Αὐθὺς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκείσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στήθι, καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δὲ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὕτως ἀνέωξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ἔβλεπεν θάλαμῳ ἐν ἑαυτῷ· Ἐκ γὰρ τῆς ἐροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπελδοῦσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐφωταγώγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχεμένῳ συνείπετο. Ὅς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κακεῖ προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἡμέρα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γὰρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγελὸν δεδεδωσμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογιζομένους τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγονται, μὴ Ἀγγελὸς ἐστὶν ὁ φαινόμενος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' εὐδὲ τοῦτο διέλαβε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογιζομένοις δὲ ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταραττή, ὦ ἄνθρωπε; Πίστιναι, ὅτι καὶ γὰρ χεῖρ ἐμὴ ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς, καὶ εὐαγὸς οἶκον, Χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκείσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν πορίζομενον· ἀλλ' ἡ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δὲ εὐτελῶν πολλάκις, μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφί, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἴδῃ γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κακεῖνας ἀνέωξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπιτελεῖ κατὰ τὸ σύνθημα· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἱστῶντα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τὸ, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν· ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν ταῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιῆσθαι, ὡς μηδὲ πτήσιν ἐρμεῦ τῇ ἡμῶν ἐξύττει παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι, αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κακεῖσε ποιησάμενος, δάκρυσι καταδρέχων τὰς παρειάς, τῆς Ἁγίας Σοφίης τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας, βλέπειν τρανῶς τῶν εἰσερχομένων παρηγγυάτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν

φλοιάν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένω, αἱ τῶν πυλῶν ἱπάρσεις αὐτῷ τὴν εἰσοδὸν παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μισαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἑδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότης ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὁρκοῖς ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος διεδιδάειν ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἡ ἱσταμένη θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονον τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον, καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον, καὶ θυμίωντα τὸ ἱερόν Ἀγίασμα. Μετὰ δὲ μικρὰς τινας ὥρας διάστημα, ὡς κληρικὸς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερῶν στολὴν περικειμένους λευκοφανῇ· καὶ πάλιν ἱερῶν ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδήρη περικειμένους εἰσερχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἑξαισιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τὸ Ἀλληλουῖα. Καί μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν Χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν, καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφί, ἐνδὸν τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενομενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' ἐ τῇ μνησικακίᾳ ἀδιαλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπέτρομος ὁ Διάκονος, σπουδῇ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκείσε τὸν ἐπ' ἐχθρὰ τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, εἰσελθὼν, κατάβη καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιαν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενομενος ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος. Εἰ τούτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἰπέ πορευθεὶς τάδε· Νικητὰς ὁ Χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, καὶ καὶ πρὸς αὐτὴν ἔλεξε τῇ φωνῇ. Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόᾳ μεταβολῇ ἀσυμφώνους μεῖναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἐχθρὰν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσίδυ καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔλαβε τὸν Διάκονον, καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἀγίασματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θείᾳ δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἀμφω ἕστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πως ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφί, σῶζων σῶζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιποιῆσαι, καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρίσι ἀποστείλαντι εἰπέ πορευθεὶς. Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης, καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἔξαναστῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δὲ, προσκυνήσας τὸ ἑδάφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἱσταντος πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἦν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρίπι δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαϊκὴ, σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε· τὸ γὰρ Θεῖον αὐλὸν ἐν ὕλικῇ γαστρὶ πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ ἐκ σὲ τεχθέντι κράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὺ ταῖς αὐλοῖς ἐμφάσεις, ὁ νομοθέτης εἴργετο κατανοεῖν, τὸ μέγα Πάνσεμνε μυστήριον, μὴ φρονεῖν χαμαίζηλα, συμβολικῶς παιδευόμενος ποτέ· διὸ ἐκπλαγεὶς τὸ θαῦμα ἔλεγεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁρος καὶ πύλην ἑράνιον, καὶ νοπή σε κλίμακα θεοπρεπῶς, χορὸς ὁ θεῖος προηγόρευσε· ἐκ σοῦ γὰρ λίθος τέτμηται, οὐχ ὑποσᾶς ἐγχειρίδιον ἀνδρός· καὶ πύλην, δι' ἧς διήλθε Κύριος, τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλογίζομένη ἐδροσίζετο Πνεύματος, Θεοῦ ἐπιστάσι· οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων.

Ἐορτάζομεν Ἀχραντε, καὶ πιστῶς προσκυνούμεν, τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Νῦν ἡ Ἀννα εὐφραίνεται, καὶ βοᾷ καυχώμενη· Στεῖρα οὖσα γεγέννηκα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, δι' ἧς τὸ κατάκριμα, τῆς Εὐας λέλυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ὥδις.

Ὁ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὐα χορεύει, καὶ βοῶσιν ἐν πνεύματι, πρὸς σέ τὴν Θεοτόκον· Ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στεῖραι ἄγονοι σπεύσατε, ψυχαὶ ἠτεκνωμέναι, ὅτι Ἀννα πολύτεκνος, καὶ νῦν εὐφρανόμενη· μητέρες χορεύσατε, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ συναγάλλεσθε. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν μοναδὶ Θεότητος, Τριάδα Παναγίαν, ἀχώριστον, ἀκτιστον, καὶ συναῖδιον καὶ ὁμορῦσιον. Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Σὺ Θεὸν μόνη ἔτεκες, Παρθένε μετὰ τόκον· σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας, τῷ τόκῳ σου Μαρίᾳ· σὺ τὴν Εὐαν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνου ἀρᾶς, Θεογεννητορ ἀγνή. Καταβασία.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαὸς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχῶντι, δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων, προαπεικόνισας ποτέ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε·

» ὁ γὰρ τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέ-
 » κτως ἐμβατεύοντας· ἦν ὑμνεῖμεν ἐμφανισθεῖ-
 » σαν, διὰ σὲ τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ ὑπερ-
 » υψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἡ προο-
 ρισθεῖσα σκηνή, τοῦ εἶναι νῦν ἀπάρχεται,
 τεξομένη Λόγον ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφανι-
 ζόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ
 τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Η τῆς στερώσεως μεταβολή, τὴν κοσμικὴν
 τῶν ἀγαθῶν, διέλυσε στείρωσιν, καὶ τρα-
 νῶς τὸ θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπι-
 δημήσαντα· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ μὴ ἐκ ὄντων, δι'
 αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας. Εἰρμός ἄλλος.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτῆ,
 » ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
 » συνέχων τὸ πᾶν, σέ ὑμνεῖ ἥλιος, σέ δοξάζει
 » σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
 » τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ποιήσας παράδοξα τῇ στερωθείσῃ γα-
 στρί, ὁ ἀνοίξας Ἄννης ἄγονον μήτραν,
 καὶ καρπὸν αὐτῇ δῆς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ Υἱὸς
 τῆς Παρθένου, σέ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβη,
 τῆς αἰιθαλοῦς Παρθένου καὶ Θεοτόκου.

Ο σφραγίζων τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐξανοίγων
 αὐτήν, ὁ ἀνάγων ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις,
 καὶ διδοὺς ὑετὸν, σὺ ὁ δούς Κύριε, ρίζης ἐκ τῆς
 ἀκάρπου ἐξανθήσαι, Ἄννης τῆς ἀγίας, ἄχραν-
 τον καρπὸν, τὴν ῥάβδον τὴν Θεοτόκον.

Σὺ ὁ λύσας τὰ ἅλута τῆς ἀπαιδίας δεσμά·
 σὺ ὁ δούς τῇ στείρᾳ γόνιμον τόκον, καὶ
 καρπὸν εὐκλεῆ, ἧς Υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς
 ἀνεφύης· ἦν Μητέρα ἔσχες κατὰ σάρκα, ἐν τῇ
 πρὸς ἡμᾶς Οἰκτίρμον ἐπιδημία.

Γεωργέ τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτουργέ τῶν
 ψυχῶν, σὺ ὁ ἄκαρπον γῆν, εὐκαρπον δείξας·
 σὺ τὴν παλαιὰν ξηράν, γόνιμον εὐσταχυν, ἄρου-
 ραν καρποφόρον ἀπειργάσω, Ἄνναν τὴν ἀγίαν,
 ἄχραντον καρπὸν ἀνθήσαι τὴν Θεοτόκον.

Δόξα.

Ω Τριάς ὑπερούσιε, μονὰς συνάναρχε, σέ
 ὑμνεῖ καὶ τρέμει, πληθὺς Ἀγγέλων, κύρα-
 νός, καὶ ἡ γῆ, ἄβυσσοι φρίττουσιν, ἄνθρωποι
 εὐλογοῦσι, πῦρ δουλεύει, πάντα ὑπακούει, σοὶ
 Τριάς ἀγία, φόβῳ τὰ ἐν τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω καινότατον ἄκυσμα! Θεὸς Υἱὸς γυναικός,
 καὶ ἀσπόμε τόκου, ἄνανδρος Μήτηρ, καὶ

Θεὸς τὸ τεχθέν· ὦ φρικτὸν θέαμα! ὦ συλλή-
 ψεως ξένης τῆς Παρθένου! ὦ ἀφράστου τόκου·
 ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα καὶ θεωρίαν.

Καταβασία.

» **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί,
 » δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν
 » συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-
 » σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶ-
 » σι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς
 » αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
 » νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
 » σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
 » σωματώσασα, εὐλογημένη πάνταγενε, σέ Θεο-
 » τόκε μεγαλύνομεν.

Ο τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύ-
 σας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χα-
 ρίζεται, ἐκ λαγόνων στερωτικῶν, καρπὸν εἰς
 εὐφροσύνην ἡμῖν, σέ Θεομήτορ ἄχραντε, ἦν ἐ-
 παξίως μεγαλύνομεν.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀπο-
 φάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρ-
 θωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν
 οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σέ
 Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Α**λλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ
 » ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα·
 » ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρω ὠκονομήθη. Διό
 » σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μα-
 » καρίζομεν.

Επάξιον Θεομήτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τό-
 κον ἐκλήρωσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ
 ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διό σε πᾶ-
 σαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Πεπλήρωται τῆ βρωντος ἡ προφητεία· φησὶ
 γὰρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν,
 τοῦ ἱεροῦ Δαυὶδ, ἐν σοὶ Ἀχραντε προτυπωθεῖ-
 σαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς
 σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Τὰ σπάργανα προσκυνούμεν σου Θεοτόκε,
 δοξαζόμεν τὸν δόντα, καρπὸν τῇ πρώτῃ
 στείρᾳ, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ
 παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται,
 Θεὸν ὢν παντεξούσιος.

Εὐλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ
 μήτρας παρ' ἐλπίδας, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας,
 παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας καλ-

λος· διό σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ρίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δόξα.

Αλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἀναρχὸν Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀκτιστὸν παγκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἡδραστὰι, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχώρησας ἐν γαστρί σὺ Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καταβάσια.

» **Μ**υστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ μεγαλύνομεν. Ἑτέρα.

» **Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς, κατὰρα διαλέλνται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγᾶλλοντα τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυήτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἧ καὶ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προφήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἑτερον. Ὁμοιον.

Αδαμ ἀνακινίσθητι, καὶ Εὐα μεγαλύνθητι, Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος. Εἰς τοὺς ἄνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στεῖρας τίκτεται· ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος· οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σὺ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκηνῶμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν ἐδωρήται.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στεῖρας καρπός, ἀναλάμψας νεύματι, τοῦ πάντων

Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλνκε σείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρὶ, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κρίζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁμοιον.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλθον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πᾶσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθοῦσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσας, καὶ παρέχουσας πᾶσιν, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιάσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ νυμφὼν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ ἱερέως τοῦ Μεγάλου· μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν αἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν Ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, ἑορτάζομεν τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν ἡμέρας πέντε.

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν, ἀσματικῶς ὡς φιλέοιτο, καὶ πιστῶν ἑορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίροντες, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς σεπτῆς δυάδος· αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν τὴν Θεομήτορα

(*) Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἔχει τὸ χειρόγραφον ψάλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

καὶ Παρθένον ἀγνήν· διό περ καὶ μετέστησαν, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἄληκτον, καὶ αἰείζων οἴκησιν, δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον τέρπεται, σήμερον κτίσις ἡ σύμ-
πασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐτήσιον ἄγου-
σα, μνήμην ὁμοφρόνως, τῶν σῶν γεννητόρων,
Ἰωακείμ τοῦ θαυμαστοῦ, ὁμοῦ καὶ Ἄννης πα-
νηγυρίζουσα· χαρὰν γὰρ προεξένησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστρά-
ψαν, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Αγάλλεται σήμερον, Ἄννα σκιρτῶσα ἐν
πνεύματι, καὶ εὐφραίνεται χαίρουσα, τυ-
χοῦσα ἐφέσεως, ἧς περ ἐπεπόθει, πάλαι εὐτε-
κνίας· ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ εὐλογίας
θεῖον ἐβλάστησε, Μαρίαν τὴν πανάμωμον, τὴν
τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν ἥλιον λάμψα-
σαν, τοῖς ἐν σκότει καθευδουσι.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοία.

Νεύροις συγκοπτόμενος, διὰ Χριστὸν Παναοί-
διμε, καὶ ἱκρίῳ κρεμάμενος, καὶ σάρκας
ξεόμενος, ἀπηνῶς ξυστῆρσι, θύειν τε εἰδώλοις,
ἐγκελευόμενος σοφὲ, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν πάντων
Κύριον· ἀλλ' ἠλεγξας τοῖς πόνοις σου, τὸ ἀσθε-
νὲς καὶ ἐξίτηλον, τῶν εἰδώλων καὶ γέγονας,
τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος.

Δέσμιος ἀγόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς σεμνυ-
νόμενος, τοὺς ὁρῶντας προέτρεπες, μιμεῖ-
σθαι τὸν δρόμον σε, πρὸς τὰς οὐρανίους, Μάκαρ
ἀντιδόσεις, ἀποσκοποῦντας, αἱ πολλὴν, τὴν εὐ-
φροσύνην καὶ τὴν τερπνότητα, παρέχουσιν ὡς
ἄφθαρτοι· καὶ εἰς αἰεὶ παραμένεσαι, τοὺς Χρι-
στὸν θεραπεύοντας, κληρονόμους λαμβάνουσιν.

Λίθοις συνθλαττόμενος, ταῖς σιαγόνας Ἀοίδι-
με, καὶ πλευραῖς σπαθιζόμενος, λίθῳ παμ-
μεγίστῳ τε, τράχηλον καὶ πόδας, συνθλώμενος
μάκαρ, καὶ ἀρμονίας ἀπηνῶς, παραλυόμενος
ὄντως ἐθλασας, τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος,
ὑπομονῆς γενναιότητι, ἣν ἠττῆσαι οὐκ ἴσχυσε,
τῶν βασάνων ἡ καίκωσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἐφραίμ Καρίας.

Μακαρία дуās· ὑμεῖς πάντων γεννητόρων
ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης
ὑπερέχουσιν ἐβλάστησατε. Ὄντως μακάριος
εἰ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας Πα-
τήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μη-
τέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε. Μακάριοι οἱ
μαστοὶ οἷς ἐθλάσας τὴν γαλακτοτροφήσασαν
τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς
παμμάκαριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ιωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, πανηγυρίζουσι, τὴν ἀ-
παρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν
μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες
σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαὶ,
μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Η θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν
προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγά-
τηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄν-
νης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάραν
τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Η πρῶν ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεν-
νᾷ· καὶ ἐξ ἀκάρπῃς μήτρας, καρπὸν ἅγιον
δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἡ
τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν
τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἀγίαν τὴν
Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία
τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός, τὸ ζεῦγος
τὸ ἅγιον, ἡ ξυνωρίς ἡ ἀγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄν-
να· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηναῖς,
σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ,
μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβείας ποιούμενοι· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνελ-
θόντες εὐσεβῶς, ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς
θεόπαιδος καὶ πανάγνου Μαρίας, προπάτορες
Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε τὴν
μνήμην ἐορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσω-
ποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ Καθίσματα τῆς
Θεοτόκου.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στερωτικῶν ἐξ ὠδύ-
νων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑ-
πὲρ φύσιν· ὡραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήν-
θησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δυναί-
μεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ

νῦν προόδω σου σεμνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου·
δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

*Ηχος πλ. α'. Τὸν συναναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγιάλλονται, τῶν
ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς,
καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν
γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς,
βάτον, καὶ σταῖνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην
καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς σὲς γονεῖς Πάναγνε μέλπω προφρόνως (*).

Ωδὴ α'. *Ηχος β'. Ἐν βυθῷ.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητὸν, ἥλιον ἀστρά-
ψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα,
ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἡ-
ξιώθησαν, Ἄννα ἡ Θεόφρων, καὶ Ἰωακεῖμ ὁ
παναοίδιμος.

Ολοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεὸν, ὄντως ὁ Θεό-
ληπτος, Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος,
ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον Θεο-
τόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀ-
πάσης ἀγιότητι.

Υπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρό-
τητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγوناτε.
γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς
γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύ-
της χρηματίσαντες.

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοὶ, ὁ μακαριώτατος.
Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἀ-
γνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον
ἐγέννησαν, τῆς Θεοσεβείας, ταύτην εἰληφότες
τὴν ἀντίδοσιν.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ωδὴ α'. *Ηχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Εκράτει τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, τὸ θύειν εἰ-
δώλοις, τοῖς ἀψύχοις τε καὶ κωφοῖς· ἐνῖκα
Χριστὸς δέ, τῶν Μαρτύρων, ταῖς καρτεραῖς καὶ
γενναίαις ἐνστάσεσιν.

Ελύττα Λυσίας κατὰ Χριστοῦ καὶ· πάν-
τας οὓς εὗρε, σεβομένους αὐτὸν Θεόν,
παντοίως κολάζειν ἐπεχείρει· ἀλλ' ἐντυχὼν σοι
Θεόφρον ἡσχύνετο.

(*) Ὁ παρὼν Κανὼν φέρεται ἀνεπίγραφος ἐν τε τῷ τετυπω-
μένῳ, καὶ τῷ ἀνὰ χεῖρας χειρογράφῳ Μηναίῳ· ἐκ τοῦ ὕψους
ὁμοῦ καὶ τῆς γληφυρότητος φαίνεται πρᾶγμα τοῦ Θεοφάνους.

Εξέπληξας Μάκαρ τὸν δυσσεβῆ, γενναίως
χωρήσας, εἰς τὸ στάδιον καὶ Θεῶν, ἀπή-
λεγξας τὴν παρρήσίᾳ, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρὸν
καὶ ἀνίσχυρον. Θεοτοκίον.

Εχώρησας μόνη τὸν οὐρανοῖς, ἀχώρητον Κό-
ρη, ἐν γαστρί σου Θεοπρεπῶς, οἰκήσαντα
ταύτην καὶ τὴν φύσιν, καὶ τῶν βροτῶν ἐξ αὐ-
τῆς προσλαβόμενον.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στειρεύσας καὶ παίδων ἀπορριμένη, καὶ δά-
κρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωπῆσαν, τὴν μόνην
ἡξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν Θεόληπτε Ἄννα
κραυγάζουσα· Ὡς ἐκ ἔσιν ἅγιος πλήν σε Κύριε.

Ο σύνοικον πλουτήσας τὴν Θεῖαν χάριν,
Ἰωακεῖμ ὁ Θεῖος καὶ Θεηγόρος, τὴν πρό-
ξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἡξιώται,
πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος
πλήν σου Δέσποινα.

Υμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς
ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος ἡ πάντων ποιη-
μάτων ἀγιωτέρα· Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν
κραυγάζομεν· Ὡς ἐκ ἔσιν ἅγιος πλήν σε Κύριε.

Στειρώσεως, τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννη-
κεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς
Εὐας νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσιν, πρὸς ἣν
κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν
σου Δέσποινα.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εχαῖρες τυπτόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ σοφὴ
μάστιξιν, ἀνηλεῶς· εἶχες γὰρ βεβαίαν,
τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Νεύροις συγκοπτόμενος, ὑπαλλαγῇ συχνῇ
ἔνδοξε, τῶν δημίων, ὡς περ ἄλλοτρίῳ,
οὐκ ἠσθάνου ἐν σώματι.

Εὔρες τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ σοφὴ
στέφανον, ἀπολαβὼν τῆς δικαιοσύνης, καὶ
χαρὰν τὴν μὴ λήγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ολὴ ἡ πλησίον μου, καλὴ καὶ ἄμωμος πέ-
φυκε, σὲ προορῶν, ἔφη Θεοτόκε, Σολομῶν
ἐν τοῖς Ἀσμασιν. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
• τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

*Ηχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ανδρεία τὴν ψυχὴν, ὠπλισμένος Θεόφρον, ἐξ-
έδωκας σαυτὸν, εἰς ποικίλας βασάνους, τῷ
πόθῳ φλεγόμενος, τοῦ Δεσπότη πανόλβιε· ὅθεν

ἡλεξας, τὴν τῶν τυράννων μανίαν, καὶ τὸν στέφανον, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, τῆς νίκης τὸν ἀφθαρτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

*Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν Θεοδόχον ναόν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀεννάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὡδὴ δ'. Ἐληλυθας.

Γηθόμενος, τὴν Παρθένον ἐκ στείρας κομίζεται, δι' ἧς περ ἡ στείρωσις, ἡ κοσμικὴ διαλέλνται, τόκῳ παρθενεύοντι, Ἰωακείμ ὁ Θεόφρων καὶ Θεόληπτος.

Ο προπάτωρ, τοῦ Χριστοῦ Ἰωακείμ νῦν πρόκειται, ἡμῖν εἰς ἐστίασιν, πνευματικὴν ὁ πανόλβιος, ὃς τὴν Θεομήτορα, καὶ πανακήρατον Κόρην ἀπεγέννησε.

Νεκρώσεως, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σώζουσιν, ἡ χάρις προβάλλεται, τὴν ἐσομένην Μητέρα Θεοῦ, Λόγον τὸν αἰδίου, τὴν δεξομένην ἀφράστως σωματούμενον.

Ε'κ τῆς ρίζης, Ἰεσσαὶ ξυνωρίς ἀνατέταλκεν ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε, ῥάβδος τὸ ἄνθος ἡ φέρουσα, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, εὐωδιάζον τῷ μύρῳ τῆς Θεότητος.

Ιθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προσταγάσιν, ἐνθέως ρυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομήτορ Μαρία Θεονύμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ταῖς θωπείαις ὁ τύραννος, σοῦ καταμαλάττειν Μάρτυς τὸ εὐτονον, καὶ νικῆσαί σε αἰόμενος, οὐρανὸν τοξεύειν ἐνομίζετο.

Οὐκ αἰσθάνη παράφορε, τοῦ Χριστοῦ τὴν δύναμιν στερεοῦσάν με, πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σκάμματα; τῷ τυράννῳ ἔκραζες, Πανακοίδιμε.

Εἰ μὴ δύναμις ἄνωθεν, ἣν μοι δεδομένη, τύραννε ἔκραζε, Σεβηριανός, πῶς ἴσχυον, σὰρξ ὧν ὑπενέγκαι, ἐκτομαῖς τῶν μελῶν;

Θεοτοκίον.

Παναγία Θεόνυμφε, δίδου μοι βοήθειαν ταῖς πρεσβείαις σου, λυτρωθῆναι τοῦ αἵατορος, ἵνα σε δοξάζω τὴν ἐλπίδα μου.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ φωτισμός.

Σώφρων δυαῖς, καθαρότητος αἴγλη λελαμπρυσμένην, τὴν τῆς παρθενίας τῷ Δείῳ φέγγει,

κατακοσμοῦσαν, τὴν στεριεύουσιν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακείμ οἱ Θεόληπτοι.

Παρθενικόν, Θεοκόσμητον θρόνον τῷ τῶν ἀπάντων, περιδεδραγμένῳ παλάμῃ Δείᾳ, τῆς σωφροσύνης ἡ σεπτῇ συζυγίᾳ, καὶ Θεόφρον δυαῖς ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακείμ οἱ πανεύφημοι.

Α'νατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης εἰς ὁδηγίαν, τῶν πεπλανημένων τὴν φωτοφόρον, πύλιν ὁ Δεῖος Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, τεκεῖν οἱ Θεόπται σαφῶς ἠξιώθησαν.

Νόμου καινοῦ, τὴν Θεόγραφον πλάκα ἐν ἡ τὴν λύσιν, τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ παλαι νόμου, ὁ Δεῖος λόγος προετύπωσε πρῶην, ὡς ἐκ πέτρας νῦν ἐλατόμησε, νεύματι ὁ πάντων κρατῶν ἐκ στεριώσεως.

Αἴγλη τῇ σῇ, Θεομήτορ τὸν νοῦν μου κατανασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἀμαρτίᾳ, νεῦσον Παρθένε, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρίζοντες βρωμέν σοι.

Ικρίῳ ἀνηρτήθης Ἀοίδιμε, καὶ τὸ σῶμα, κατεξάνθης ὄνυξιν, ὑπὲρ τῆς πάντων δεσπόζοντος.

Θεέ μου ἀνεβόας, ἐνίσχυσον, τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐκτελέσαι με, τοῦ μαρτυρίᾳ ξεόμενος.

Ως εἶδέ σε ὁ τύραννος Ἐνδοξε, ἀνευδότης, τὰς βασάνους φέροντας, κατεβρόντηθη ὁ δειλαῖος.

Θεοτοκίον.

Ε'λπὶς καὶ προστασία καὶ σκέπη μου, Θεοτόκε, σῶσόν με πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν σκηνδάλων τοῦ ὄφεως.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Γονιμώτατον σπóρον ἡ στεῖρα τὸ πρὶν, Ἄννα δεξαμένη ἐκ Δείας ἐλλάμψεως, παῖδα τεκεῖν ἠξιώται, τὴν τῶν πάντων κτισμάτων δεσπόζουσαν.

Νῦν ἡ στεῖρα γεννώσα βυλήσει Θεοῦ, πείθει παραδέχεσθαι Παρθένον τίκτουςαν, ἄνευ σαρκὸς Δελήματος, τοῦ αὐτοῦ βουληθέντος Θεοῦ προφανῶς.

Ε'λλαμφθεῖς Ἡσαΐας τῷ Πνεύματι, τῷ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τὸ κῆμα, τόμον καινὸν ἐώρακεν, ὃ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενον.

Μυστηρίου προτρέχει μυστήριον· πρὶν γὰρ ἡ στεριεύουσα χάρις γεγέννηκε, τῆς σωτηρίας πρόξενον, παρθενίας γεννήσει φανείσαν ἡμῖν.

Τοῦ Μάρτυρος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Φρουρά σε καθειργνύει ὁ δεινός, καὶ λιμῶ βιάζει σε ἀρνήσασθαι Κύριον, ὃν Παμμάκαρ ἐκ νεότητος ἔστερξας.

Αγόμενος Σοφὲ εἰς φυλακὴν, πάντας τοὺς ὁρῶντάς σε, Χριστοῦ μὴ ἀφίστασθαι, παρρησια νουθετῶν ἐξεπαίδευσας.

Σπαθίζεσθαι σε Μάρτυς ὁ δεινός, καὶ παρὰ φρων τύραννος, κελεύει μὴ θύοντα, τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐφρόντισας.

Θεοτοκίον.

Χιτῶνά με ἐνδύσασθαι φωτὸς, σαῖς πρεσβείαις ποίησον, Ἀγνή τὸν ὑμνοῦντά σε, ἐν ἡμέρᾳ τὸν δυσεῖμονα κρίσεως. Ὁ Εἰρμός.

▪ **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
▪ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Ητῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνεορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξει τῇ γεννηθείσῃ, λιτανεύοντας ἐμπροσθεν μετὰ πόθου, ἥς περ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοῶσαι. Ἰδοὺ ἦλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις· ἰδοὺ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται· ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξίς τῶν Δικαίων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης.

Στίχοι.

Ἰωακείμ τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ,
Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Ἡδ' ἐννάτη τοκέων Θεομήτορος εὖρε σύναξιν.

Ηεορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ πρόξενος οὗτος τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς πανάγνου Ἀγίας· αὐτῶν θυγατρὸς, τῆς Θεοτόκου, γεγονάσης· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνός γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων, καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν αἶρα κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σεβηριανὸς καὶ λίθων ἀλγὴ βάρει,
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως ἐν Σεβαστείᾳ, τῆς ἑξῆς ὑπάρχων τῶν Συναγῶν (*)· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου Δουκὸς ὡς Χριστιανός, διὰ τὸ καὶ τοὺς Τισσαράκοντα Ἁγίους Μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ὑπαλεῖφαι, ἐπὶ τοῦ τείχους κρεμάται· καὶ λίθῳ μεγίστῳ τοὺς πόδας βαρυνθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος.

Οὗτος ἐξ Ἑλλήνων ἦν γονέων· τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐτι νήπιος ὢν, εἶδε παιδίον ὑπὸ ψύχους κινδυνεύον, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκεία ἱμάτια. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Ποῦ σου τέκνον τὰ ἱμάτια; Τὸν Χριστὸν ἐνέδυσα, ἔφη. Καὶ ὁ πατήρ, Τίς ὁ Χριστός; εἶπεν· ἡμεῖς γὰρ Ἑρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα. Τότε τὸ παιδίον, τὸν πατέρα ἀρνησάμενον, ἔλαβεν αὐτὸ Ἅγγελος Κυρίου καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ἔρος τὸ Διαβηνόν, καὶ παρέθετο ἀνδρὶ ἀσκητῇ, χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε τὸν μοναστὴν ὑπερχομένῳ βίον· ὅπερ λαθὼν ὁ γέρων, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ καταστάσει τὰ ἱερὰ γράμματα· ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου.

Τοῦ δὲ γέροντος μετὰ παραδρομὴν χρόνων πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἶχετο τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ χρόνοις πεντήκοντα ὀκτώ. Εἰθ' οὕτως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου ἐδηγηθεὶς, ἐξῆλθε ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λείοντι ἐπικαθήμενος, σταδίους ἐξήκοντα, καὶ ἐκήρυξε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ἐν καὶ κρατήσαντες οἱ βασιλεῖς Κάρος καὶ Καρινος, ἔδωκαν αὐτῷ κονδύλους ἑκατόν. Εἰθ' οὕτω διαφόρους βασάνους ἐπεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἰθαυματουργεῖ, πλῆθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδισθέντες, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀσκήσει διάγειν. Καὶ πάλιν ἀνελθὼν εἰς ὅπερ ἦν πρῶτον σπηλαίον, καὶ ἐτέρους ἑπτακαίδεκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶναι τοὺς ὅλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάρτυς Χαρίτων,
Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὁδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εκ ρίζης βλαστήσασα δυαὶς ἁγία, Δαυΐδ τοῦ Δεόφρονος, τὴν ράβδον τὴν πανίερν, Παρθένον τὴν ἄχραντον, τῷ κόσμῳ τέτοκεν, ἄνθος ἱερώτατον ἡμῖν, Χριστὸν ἀσπόρως ἐξ-
τανέλλουσιν.

Λαμπαδά πολὺφωτον τὴν Θεοτόκον, ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, καθάπερ χρυσαυγίζουσα, λυχνία βαστάζουσα τὸν κόσμον ἅπαντα, θείῳ κατελάμπρυνε φωτὶ, καὶ παρθενίας λαμπροῖς πυρσεύμασι.

(*) Ἡ λέξις ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς Συνάγωγης (Senator), ὅπερ δηλοῖ τὸν Γερουσιαστήν, ἢ Βουλευτήν.

Προπάτορες ἔνδοξοι τοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄφατον ἔλεος, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, παιδὸς ἐκ Δεόφρονος ὑμῶν πανόλβιοι, νῦν μοι τῷ προσφεύγοντι ὑμῖν, πλημμελημάτων λύσιν βραβεύσατε.

Ος ὄντες ὑπέρτεροι τῶν γεννητόρων, τὴν πάντων δεσπόζουσαν, κτισμάτων ἐντετόκατε, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν τετοκυῖαν Θεὸν, σάρκα περιθέμενον ἡμῖν, ὁμοίαν πάντῃ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Λίθοις ἀδροῖς συντρίβει σου τὸ σῶμα, ὁ ἀσεβῆς, ὑμνοῦντος παρρήσια, Χριστὸν ἐν μέσῳ τῶν παρανόμων· οὐ τῆς δόξης τυχὼν νῦν χορεύεις λαμπρῶς.

Αῖωρηθεὶς τοῦ τείχους Ἀθλοφόρε, τοῦ δικαστοῦ, πολλῇ παραπληξία, ἐν βάρει λίθων πεπεδημένος οὐκ ἠρνήσω, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο τῆς στερόας ἐνστάσεώς σε Μάκαρ! ὡς τῆς Δερμῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Κτίστην! δι' ἣν στεφάνῳ κατακοσμεῖ σε τῷ ἀφθάρτῳ, καλῶς ὑπεραθλήσαντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ μου φῶς Παρθένε Θεοτόκε, σὺ εἰ χαρὰ καὶ σκέπη καὶ λιμὴν μου, εὐλογημένη, καὶ σὲ δοξάζω ὡς τεκοῦσαν, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ῥδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πλῆτῳ κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν δόξῃ Δεικὴ πεποικιλμένην, Βασιλίδαν Παρθένον, Ἰωακείμ ὁ σεπτὸς, καὶ Ἄννα ἡ σώφρων τετόκασιν, ἣν πᾶσα ἡ κτίσις, ὑμνεῖ ὡς Θεοτόκον.

Ράβδος δυνάμεως ἡμῖν, δι' ὑμῶν φίλοι Θεοῦ ἐξαπεστάλη, ἡ πανάμωμος νύμφη, δι' ἧς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν, ἀθέων κατακυριεύομεν, τὰς μηχανουργίας αὐτῶν καταπατοῦντες.

Οπλον ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, εὐδοκίας διὰ σοῦ ἱερωτάτῃ, ξυνωρίς ἐδωρήθη, ὥς νῦν ἡμεῖς οἱ πιστοί, ὡραίως αἰεὶ στεφανούμεθα, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, ἀγνὴ Παρθενομήτωρ.

Φωτοχυσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, ἡ δυὰς ἡ ἀρίστη, τῶν γεννητόρων τῶν σῶν, γεννῶσι σὲ πάντα γενε Δέσποινα, πρόξενον ἡμῖν, ἀγαθῶν ἐπουρανίων.

Ρώμη Θεοῦ καρπογονεῖ, ἡ στειρεύουσα γαστήρ ἀνοιγομένη, καὶ προέρχεται πύλη, παρθενηκὴ παμφαῆς, ὁ Λόγος δι' ἧς ἐπεδήμησεν, τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς, σαρκωθεὶς ἀφράστῳ λόγῳ.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Εγκαρτερήσας, τοῖς αἰκισμοῖς ἕως τέλους, Στρατιῶτα Κυρίου μετέστης, χαίρων πρὸς τὴν ἄνω, παμμάκαρ βασιλείαν.

Οὐ κατησχύνθης, διὰ Χριστὸν Γενναίοφρον, ὑπομεῖναι βάσανα ποικίλα· ὅθεν συνδοξάζῃ, αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρος, σὺν ἀθληταῖς νῦν χορεύων, ἀληθῶς περὶ τὸν Βασιλέα, μέμνησο τῶν πίστει, τελούντων σου τὴν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ο Θεομήτορ, Χριστιανῶν ἡ προσάτις, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, ἵνα σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
• στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
• ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ῥδὴ Δ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ομόφρονες σύμψυχοι, τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, τῆς πανάγνου Παρθένου σεπτοὶ Γεννήτορες, τοὺς ἐπιτελοῦντας προθύμως, τὴν εὐκλεῖ καὶ ἔνδοξον μνήμην, ὑμῶν ἱερώτατοι, τοῦ σωθῆναι δυσωπήσατε.

Νομὴν κατεπαύσατε, τὴν τοῦ θανάτου ἔνδοξοι, τῆς ζωῆς τὴν Μητέρα, λαμπρῶς γεννήσαντες, τὴν ἐξαφανίσασαν τοῦτου, τὴν προσβολὴν, καὶ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς προξενήσασαν, τὴν ἐλπίδα διὰ πίστεως.

Οραῖος ὡς ἥλιος, Ἰωακείμ ἐνέμενος, τῇ φωσφόρῳ σελήνῃ, τῇ Ἄννῃ τέτοκε, τὴν τῆς παρθενίας ἀκτῖνα, δι' ἧς αὐγὴ τῆς θείας οὐσίας, σαρκὶ καὶ ὑπόστασιν, ἐνωθεῖσα ἡμῖν ἔλαμψε.

Σώφρονως βιώσαντες, καὶ εὐσεβῶς Μακάριοι, νῦν τρυφῆς τῆς ἀφράστου, κατηξιώθητε, τῆς Θεοφανείας τυχόντες, τοῦ ἐξ ὑμῶν τῷ κόσμῳ φανέντος· ὃν περ δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Κυρίως Θεοτόκον.

Χερσὶ τῶν σὲ ποθούντων, Μάκαρ σου τὸ σῶμα, περισταλὲν κατετάφη ὡς ἅγιον, καὶ ἱαμάτων ἐκβλύζει, κρουνοὺς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ο θάυμα! πῶς ἀνέστη, ὁ θανὼν οἰκότης, καὶ προτυπὴντα σου δρόμῳ τῷ σώματι, πρὸς τὴν ταφὴν ἀγομένῳ, Μάρτυς πανάριστε.

Τυχὼν τῆς αἰωνίου, μάκαρ Βασιλείας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων Δερμῶς ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Εξίσταντο Ἀγγέλων, αἱ ταξιαρχίαι, σεσαρκωμένον ὁρῶσαι σε φέρουσιν, τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ σὲ ἐδόξαζον. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσώματοις χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Θεοπατόρων.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Η τῆς Εὐας τὴν ἀράν, ἐξάρασα νῦν τίκεται, ἐκ γηραλέων ἀκάρπων, τῆς Ἀννης καὶ Ἰωακείμ· ἦν σὺν Ἀγγέλοις ἅπαντες, κατὰ χρέος ἐν ὕμνοις, πιστοὶ εὐφημήσωμεν.

Τοῦ Ἀγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αλείπτῃς ἐχρημάτισας, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, ἀρίστεισάντων ἐν λίμνῃ, παμμακάρι Σεθριανέ· μεθ' ὧν αἰεὶ μνημόνευε, τῶν ἐκτελόντων ἐνδοξε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθῃ, Μάρτυς Χριστοῦ ἀθλοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Αδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐα μεγαλύνθητι. Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ τε καὶ Ἀννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χάρις τῷ λυτρωτῇ, καὶ πάντων κηδεμόνι, τῷ στεῖραν παρ' ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεοτόκον, ἀρρήτως εὐδοκήσαντι.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Δεῦτε τὴν ἐκ Δαυὶδ, καὶ Ἰουδα φυεῖσαν, Θεοτόκον Μαρίαν, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Σήμερον εὐκλεῶς, ἐξ Ἀννης ἡ Παρθένος, ἡ φωτοφόρος πύλη, γεννᾶται παραδόξως· λαοὶ φυλαὶ σκιρτήσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ.

Σήμερον ἡ πανάμωμος Ἀγνή προῆλθεν ἐκ τῆς στεῖρας· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται ἐν τῇ αὐτῆς γεννήσει. Ὁ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται, καὶ ἡ Εὐα τῆς ἀρᾶς ἠλευθέρωται. Τὰ ἔρανα πάντα ἀγάλλονται, καὶ εἰρήνη τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. Ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ γ'. καὶ ἐκ τῶν Ἀγίων, ᾠδὴ γ'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ. Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνή.

Ἀλληλουῖα.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἄψας.

Ζῆτει Σαββάτῳ γ'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῇ Ι. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μηνოდώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, εὐφημήσωμεν νῦν τὴν τεχθεῖσαν; τὴν ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερσδὶμ, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τὸ Θεοῦ ἀγίσμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς ἐν τῇ θείᾳ γεννήσει αὐτῆς, τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἐκ τῆς σείρας κηῖσεσθαι, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ Ἀδὰμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, καὶ Εὐαν, ἐκ τῶν ᾠδίνων ἠλευθέρωσας· Ἀγγέλων, διὸ χοροὶ συνεορτάζουσιν· ὁ οὐρανὸς τῇ γῇ χαίρει, καὶ ἐπικροτοῦσιν, αἱ ψυχαὶ Δικαίων ᾠδᾶς, πιστῶς ἀνακράζουσας, εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλω σου τεχθείσης ἰστώμενα, κόραι χαρμωδύνως χορεύουσιν, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶσαι· Ἐτέχθη, τῷ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ἐκλάμπει, ἡ κιβωτὸς τοῦ αγιάσματος· πύλαι ἠνοίχθησαν στεῖραι· τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη, εὐτεκνίαν τῶν ἀρετῶν, εἰσάγει βραβεύσας, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ἐαυτὰς ὠρᾶσσαι, τῷ ὡραίῳ κάλλει, κόραι νεάνιδες,

ἀδιαφθόρως συνήφθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συντηρῆντι τὴν ὑμῶν, παρθενίαν ἀμόλυντον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, ἑβρανίους, εἰς πασάδα, ἀχειροποίητον Μάρτυρες.

Ατελεῖ ἐν τῷ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, παλαμναῖον δράκοντα, τὸν ἀρχέκακον, κατεπαλαίσατε ἐνδοξοὶ, δυνάμει τῆς Πνεύματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν ἰσχὺν ἀπεδείξατε ὅθεν ἤρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλούμεναι, καὶ πυρὶ δαπανώμεναι, σιδηροῖς τε ὄνυξι, σπαραττόμεναι, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμεναι, καὶ ξίφει τεμνόμεναι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστὸν, ἀθληφόροι πανεύφημοι ὅθεν εὗρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ἰσαριθμοὶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δὶ Ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεῶ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύσας παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· κατάρτας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἢ ἀντίδοσις· διὸ ἐν τῇ γεννήσει σε Κόρη θεοκλήτε, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γάρ, στεῖρα καρπὸν ἐκφύει, ἐν ᾧ αἱ Προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σκίρτα Ἰωακείμ, ὁρῶν Ἄνναν κοιλίας, καρπὸν ἐκφύουσάν σοι, ἐξ οὗ ζωὴ τῷ κόσμῳ, καὶ λύτρωσις τεχθήσεται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Πῆρας Ἰωακείμ, καὶ στεῖρωσις τῆς Ἄννης, σκικρτάτωσαν ὡς πάλαι, γηράσασαν τὴν φύσιν, τὴν βρότειον καινίζοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Υμνον ἐκ ῥυπαρῶν, χειλέων Θεοτόκε, προσδέχου καὶ τὴν λύσιν, δίδου μοι τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν κακῶν διόρθωσιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τί ὥμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὥμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τῆς θρόνου με· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ, ἡ θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα, καὶ θεωργεῖται. Συγχαίρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τριῶν ἀδελφῶν γνησίων ἄθλους σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἣν εὐσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἰλεώσασθε, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, νῦν γεραίρουσιν, ὑμῶν τοὺς θεῖους ἄθλους, καὶ τὰ κατορθώματα, θεομακάριστοι.

Ρημάτων ἡλόγησαν, τῆς δυσμενοῦς αἱ νεανίδες, τῷ θεῷ φραττόμεναι, ὅπλῳ τῆς πίστεως, καὶ ὑπέστησαν, βασάνων τρικυμίαν, καὶ θάνατον ἄδικον, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Ισχυρὶ ῥωννύμεναι, παντοδυνάμῳ τοῦ κτίσαντος, ἀνδρείαν ἀνέλαβον, γνώμην αἱ πάνσεμνοὶ, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέγαν, παρὶ κατεπάτησαν, καὶ κατηδάψισαν.

Θεοτοκίον.

Ως ἐμψυχον θαλάμον, ὡς ἀδιαφθόρον σκήνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θεῖαν τροπέζαν, ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότη, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενεκρωμένῳ, λογισμῷ ὁ παράνομος τύραννος, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠνάγκαζε, Μάρτυς Μηνοδώρα σε καταικίζόμενος.

Ατενιζούσης, πρὸς Θεὸν δικαστῆς οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ῥάβδοις ἀπηνῶς, συνθλαῖ τὰ

μέλη σου σέφος σοι, πλέκων ὡς οὐκ ᾔετο, Μάρ-
τυς ἀμάραντον.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισόλβιοι ἅγιοι Μάρτυρες,
θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσιν
εὐκλειαν, εὐραντο τρανότερον, Θεῷ ἐγγίζουσιν.
Θεοτοκίον.

Επιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέ-
λασον· ἀμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνή Παρ-
θένη διαῤῥήξον· σῶσόν με κηύσασα, τὸν πανοι-
κτίρμονα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐ-
» στίεν Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν καρτερίαν τὴν
πολλήν, ἐπουράνιοι χοροὶ, τῶν ἀσωμάτων
Λειτουργῶν· ὡς περ γὰρ ἄλλου πάσχοντος διέ-
κεισθε, τὰ σκέλη τοῖς μοχλοῖς συντριβόμενοι,
θάνατον πικρὸν ὑπομένουσαι, καὶ γυναικείῳ
σώματι, τὸν δράκοντα τὸν ἀποστάτην συντρί-
βουσαι, παρθένοι Νύμφαι, τῇ ζωοδότῳ, πίψεως
αἱ ὑπέρμαχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Η Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς,
ὥς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν
ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται, εἰς δόξαν ἡ-
μῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδάμ, κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ
τῶν δεσμῶν, ἀπολέλυται· καὶ διὰ τῆτο κράζο-
μεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγνῇ· Χαράν
μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Ὤδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπομένη ταῖς ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ ἡ αἰοί-
διμος, Μητροδώρα ξύλῳ ἀπαιωρουμένη
ὑπέφερε, τὴν τοῦ πυρός τιμωρίαν, πλάνης ἄν-
δρακας, δροσισμῷ ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ ἀπο-
σθέσασα.

Φανοτάτῃ θεωρία, λογισμῷ ἀτενίζουσα, καὶ
φантаζομένη, κάλλος τῇ Νυμφίου ἀμήχα-
νον, κατεαγείσα μοχλῷ τε ἡ αἰοίδιμος, Μηνοδώρα
φέρει, καρτερῶς τὰ ἐπίπονα.

Ωραιώθητε Παρθένοι, καὶ παιδρῶς ἐδοξάσθη-
τε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὀλικῶς ἀγα-
πήσασαι, οὗ τετρωμένοι τῷ πόθῳ ὑπεμείνατε,
παθημάτων τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με κακία, τοῦ δολίου Πανάχραν-
τε, ἡ ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον· πρὸς σέ γὰρ

κατέφυγον, καὶ ἐμπεσόντα εἰς βάθη παραπτώ-
σεων, ἐπανάγαγε, ὡς συμπαθὴς Παναμώμητε.

Ὤδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γνώμην καρτερικὴν, καὶ ἀήττητον φρόνημα,
αἱ Μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι
νίκης, στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Νῦν φέρει σιδηρῶν, ἐξ ὀνύχων σπαράγματα,
στερρότατα κρεμαμένη, Νυμφοδώρα Νυμ-
φίον, ποθοῦσα τὸν ἀθάνατον.

Η τρίφωτος λαμπάς, τὸ τριόροφον οἶκημα,
τὸ σκήνωμα τῆς Τριάδος, εὐφημείσθωσαν
ὑμνοῖς, Παρθένοι αἱ Θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκλεκτὴν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον,
εὐράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος,
ἐκ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ὤδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ιδεῖν σου, ἐφιέμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τε-
τρωμένοι τῷ πόθῳ, σὲ τῷ γλυκυτάτῳ ἄναρ-
χε Λόγε, τῶν βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως
ὑπήνεγκαν.

Ως κρίνα, ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξήνθησαν, αἱ
παναοίδιμοι Κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν
πνοαῖς βασάνων, τῶν ποικίλων, εὐωδίασαν
Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, τῇ
ὀρωμένῃ θανάτῳ, ἀοράτῳ σθένει νευρήμε-
ναι, ἀριδῆλως, οὐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Αἴγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σὲ Κύριος, ἀγίω-
τέραν εὐρών σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσεως
πάσης Θεομήτορ, κυριώνυμε ἄχραντε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλῆσαι, τὸν πο-
λυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς
τῷ πνεύματι συνδούμεναι· ὅθεν εἰσῳκίσθητε,
σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπιθράνιον,
Ἀθληφόροι νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλαις τῷ παμ-
βασίλει, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Ὁ Οἶκος.

Ιερωτάτην συγκροτεῖ, πανήγυριν ἐν πίστει, ἡ
Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀνταδελφῶν Μαρτύρων
ἐπιτελοῦσα εὐσεβῶς, μνήμην ὑμῶν τὴν φωσφό-
ρον, καὶ λαμπράν, καὶ παμφαῆ, πανεύφημοι ὁ-
μότροποι· στερρόως γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀντί-
παλον νῦν καταπατήσασαι, ἀνεδήσασθε σεφά-

vous ἐκ χειρὸς τοῦ παμβασιλέως· παρ' οὗ μοι φωτισμὸν αἰτήσασθε, ὄντως εὐφημῆσαι τὸν ὑμῶν μνήμην ἀξίως, καὶ τὰς θαυμαστάς καὶ θείας ἀνδραγαθίας· ὑμεῖς γὰρ τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας.

Στίχοι.

Ἦγοῦντο Μηνοδώρα, καὶ Μητροδώρα,
Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτῃ δωρῶνυμοι ἔκθانون αἱ
τρεῖς.

Αὕται ὑπῆρχον γνήσιαι ἀδελφαί, οἰκοῦσαι ἀπὸ δύο σημείων, τῶν ἐξερχομένων θερμῶν ἐν τοῖς πυθίναις. Διαβληθεῖσαι δὲ φροντῶνι τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, καὶ πικρῶς αἰκισθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βαρυφαβᾶ.

Στίχ. Βαρυφαβᾶς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότη, Οἰκεῖον αἷμα συντριβεῖς ξύλοις χέει.

Οὗτος, ἀπὸ τινος ἐρημίτου λαβὼν τὸ τίμιον αἷμα, τὸ ῥέυσαν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (*), ἰάσεις ἐπέτειλε δι' αὐτοῦ. Ὄθεν καὶ παρὰ τῶν ἀπίστων νύκτωρ δολοφονεῖται· ὁ δὲ Θεσαυρὸς οὗτος ἔμεινε πάλιν παρὰ τῷ μαθητῇ αὐτοῦ φυλαττόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Πουλχερία ἡ Βασίλισσα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὄντως παρέστη ψαλμικῶς Πουλχερία,
Ἐκ δεξιῶν σου Βασίλισσα Χριστέ μου.

Αὕτη ἦν ἀδελφὴ Θεοδοσίου τοῦ Νέου· γυνὴ δὲ ὀνομασθεῖσα Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ μέχρι γήρως τὴν παρθενίαν φυλάξασα, καὶ πολλὰ κατορθώματα ἐν τῇ ναὶν οἰκοδομαῖς καὶ γηροκομείων ποιήσασα, καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίαν Σύνοδον γενέσθαι παρασκευάσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Ἀπελλοῦς, Λουκᾶ, καὶ Κλήμεντος.

Αἷλος οὗτος ὁ Ἀπελλῆς, καὶ ἕτερος ὁ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῇ Θράκῃ ἐπίσκοπος γενεῶς. Τούτου δὲ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους· ὃς φωστὴρ τῆς Σμύρνης γέγονε, καὶ τῷ Θεῷ ὁσίως δουλεύσας, πρὸς αὐτὸν ἀναλύει. Καὶ οὗτος ὁ Λουκᾶς, οὐχ ὁ Εὐαγγελιστής, ἀλλ' ὃν ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθειον ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ, πρωτόθρονος τῆς ἐν Συρίᾳ Λαοδικείας γενόμενος, καὶ καλῶς ποιμάνας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Κλήμης δὲ οὗτος, ὃν ἐν τοῖς πρὸς Κολασσαίς ὁ Ἀπόστολος διηγείται· καὶ γὰρ οὗτος πρῶτος πάντων ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν ἐξ ἐθνῶν, καὶ Σαρδικῆς ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέρων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμιση.

(*) Ὅρα τὰ περὶ τοῦ αἵματος τούτου σημειούμενα ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Νικοδήμου ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γ'ας, ἣτις ξίφει ἐτελειώθη.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλάδων Ἰα ξίφει,
Καὶ σοι προσήχθη Σῶτερ ὡς εὐπνουν Ἴον.
Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Θύειν εἰδώλοις σαφῶς, τῇ δυσσεβεῖς τυράννη, κελευομένη κατεπτύσατε, βοῶσαι Νεάνιδες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λελαμπρυσμένοι τὸν νῆν, θαρραλινὰς ἀκτίσιν, ἀχλὺν εἰδώλων ἡμαυρώσατε, βοῶσαι Πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐκ ἐκτομαὶ τῶν μελῶν, ἢ διωγμὸς οὐ θλίψις, Χριστοῦ χωρίσαι ὅλως ἰσχυσαν, βοῶσας τὰς Μάρτυρας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς τὸν Θεόν, ἐν τῇ γαστρί σου Κόρη, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, βροτὴς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελωδοῦντας πιστῶς· Χριστέ εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Στομωθεῖσαι ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, ἀπημβλύνατε κέντρα τοῦ ὄφους, ἐν γυναικείῳ σώματι, ἀνδρικοὺς διανύουσαι τῆς ἀγῶνας, καὶ στεφάνοις ἐνθέοις στεφόμεναι.

Συμπλακεῖσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκαύματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἔτρεψαν, αἱ θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εν Θεῷ τῷ Σωτῆρι νευρούμεναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δυναμούμεναι, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνίσχυρον, διωλέσατε κράτος, ἀναβοῶσαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἄνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμένοι στίγμασι, τῶν βασάνων τῷ κάλλει διηνηθισμένοι, ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ως Θεοῦ ἀκηλίδωτον τέμενος, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενον Κόρη, ὧς μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ι'δεῖν ἐφιεμέναι κάλλος, τὸ τοῦ Νυμφίου ὀλοτρόπῳ, νεύσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ωφθητε τυράννων ἐν μέσῳ, οἳ ἀπερ λυκῶν ὠμοτάτων, ἄσπιλοι ἀμνάδες τὴν τούτων, θηριωδίαν καταπαλαίουσαι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὄντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὡς Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἡξιώθητε.

Η'ς κατηξιώθητε δόξης, καὶ ἐπετύχετε χορείας, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόθου, ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν πρεσβεύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπάρθενοι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μῃ, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυνησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὰ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον Φῶς ἀναλλοίωτον.

Αἱ τρεῖς Παρθένοι Τριάδα, Θεὸν ἀφράστως αποθούσαι, κηρύττουσι τῶν τυράννων, ἐνώπιον· διὰ τοῦτο, βασανισθεῖσαι τοῦ στέφους, τυγχάνουσι τοῦ ἀφθάρτου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο' γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὁ φωτισμὸς τῶν ἀνθρώπων, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, Θεογεννητορ Μάρια, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας ἐν πίστει, ῥύσαι πταισμάτων Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Γόνος Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἀμαρτίας ἅπαντας.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ορος ὡς ἀληθῶς, κατὰ σκίον ἐδείχθη, ἡ στείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δωδῶρηται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ρῆξασα τὰ δεσμά, στείρωσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάντα γνος παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀφῆσιν βράβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ι'ωμεν οἱ πιστοὶ, δοξάζοντες τὴν Κόρην· ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τὴν στείρωθεισαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Αὐτονόμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν τῇ ιβ' τὴν ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γυναικεῖω ἐν σώματι, καὶ ἀνδρείω ἐν σχήματι, ἀνδρικά διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὁρμαῖς τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τῇ συντόνῳ δεήσει Θεοδώρα, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ Θεῖον, καὶ ἀνενδότοις σου νεύσεσιν.

Υπὸ γῆν σε ὁ ἥλιος, ὑποδὺς οὐχ ἐώρακε, πλημμελοῦσαν· ἔγνω δέ σε ὁ ἄδυτος, καρδιογνώστης καὶ Κύριος, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, καὶ κατηύγαγε φωτὶ, μετανοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σε· ὅθεν ἔσπευσας τῆτον θεραπεῦσαι, ἐπιμόνῳ ἐγκρατεῖα, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγνοήσασα, ὅπερ οὐκ ὠδίνησας, στέργεις νήπιον, καὶ πατρικοῖς σπλάγχνοις ἐνδοξε, ἐκτρέφουσα· ἔφερες εὐσεβεῖ τῷ λογισμῷ, τὸ ἀνθρώπινον ὄνειδος, τὴν ἀνύποιον, ἐπιτίμησιν ὄντως, Θεοδώρα· διὰ τῆς τὴν σεπτὴν σε, ἐπιτελεῖμεν πανήγυριν.

Καὶ τοῦ Ἀγίου, ὁμοια.

Αρεταῖς πυρσευόμενος, εὐσεβεῖα κοσμούμενος, Ἱεράρχης ἐνθεὸς ἐχρημάτισας· καὶ ὡς πολὺφωτος ἥλιος, τὸν κόσμον διέδραμες, κατασπείρων πανταχῶς, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, τὴν ἀπάτην δέ, ἐκριζῶν τῇ δρεπάνῃ τῆς σῆς γλώττης Ἱεράρχα Θεοφόρε, μεγαλοκήρυξ Αὐτόνομε.

Πρὸς ἐπίπονα σκῆμματα, πρὸς ἀνδρεία παλαίσματα, πρὸς πληγαὶς καὶ θάνατον

προσεχώρησας· ταῖς γὰρ νηάσι χωννύμενος, τῶν λίθων Αὐτόνομε, καὶ χρησάμενος αὐτοῖς, ὡς βαθμίσι καὶ κλίμαξιν, ἀνελήλυθας, πρὸς Θεὸν στεφανίτης, καὶ συνήφθης, στρατιαῖς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Τὴν στολὴν σου ἐν αἵματι, μαρτυρίου ἐτέλεσας, λαμπροτέραν χάριτι Θεοῦ Πνεύματος, καὶ νοερῶς εἰς τὰ Ἅγια τὰ ἄνω ἀνέδραμες, ἐνθα πρόδρομος ἡμῶν, Ἰησοῦς εἰσελήλυθε, νίκης στέφανον, πρὸ Θεοῦ δεδεγμένος, μετὰ πάντων, τῶν ἐν αἵματι τιμίῳ, τελειωθέντων Αὐτόνομε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Εἰ καὶ Θεῷ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, Θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀκάρπου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τῶν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἦν διελθὼν, κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ιωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαὶ, μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Η Θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τῇ Δαυΐδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Η πρῶν ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γενναῖα, καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Σεργίῳ Ἀγιοπολίτῃ.

Εν εὐσήμεῳ ἡμέρᾳ Ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐᾶς ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὲλ οἱ πιστοί.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, δια σου χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἱ ἀκτῖνες ἔλαμψαν, τῆς παγκοσμίου, χαρμονῆς τοῦ τόκου σου, Παρθενομήτορ Μαρία, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατηύγασαν, τὰς διανοίας τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Τῇ σεπτῇ γεννησεί σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων. Ὁ Κανὼν τῆς Ὀσίας. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸ στόμα μου πλήρωσον, τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, ὑμνούντος τὴν δόξαν σου, τὴν πολυμήνητον, καὶ γεραίροντος, τοὺς πόνους Θεοδώρας, εὐαρεστησάσης σοι, βίου λαμπρότητι.

Ανέτειλε σήμερον, ἡ ἱερά σου πανήγυρις, ἡ ἁλὶς φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ κόσμῳ ψυχὰς, καταυγάζουσα, καὶ ζόφον τῶν δαιμόνων, συντόνως ἐλαύνουσα, Ἀξιοθαύμαστε.

Οὐκ ἔγνω δυόμενος, σὲ πλημμελοῦσαν ὁ ἥλιος· ὁ ἄδυτος ἔγνω δέ, μόνος ὡς πάντα εἰδώς, καὶ κατηύγασεν ἀκτίσι μετανοίας, ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ως ἔμψυχον θαλάμον, ὡς ἀδιάφθορον σκήνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότη, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Αὐτονόμου (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ.

Αἰγλή Σεαρχικῇ, ἐλλαμπόμενος αἰεὶ, ζόφῳ με ἐξάρπασον, ἀμαρτιῶν ἱεράρχα, ὅπως τὴν φαιδρὰν σου σήμερον, ἀνευφημήσω πανήγυριν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς αὐτὸν, φέροντα ἀκροστιχίδα· Τὸν ἐννομον Θεόφρον ἡ νύσας δρόμον. Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (ἴσως Γεωργίου, κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε, ἐπειδὴ εἰς πολλὰ ἐστὶ συγκεχυμένος καὶ παράμελος). Τάττεται ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀνωτέρω Προσομίων εἰς τὴν ιβ'. τοῦ παρόντος· καθ' ἣν γίνεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Αὐτονόμου, ἵνα ψάλληται ἐν τοῖς Ἀποδείκναις.

Παύλου ὡς μιμητῆς, γεγονῶς Ἀρχιερεῦ, πᾶσαν περιώδευσας, τὴν οἰκουμένην κηρύττων, τὸ σωτηριῶδες κήρυγμα, καὶ καθαιρῶν τῶν εἰδώλων βωμούς.

Πέτρα τῇ νοητῇ, στηριχθεῖς σου τὴν ψυχὴν, λίθοις θανατούμενος, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, Μάρτυς ἱερὲς Αὐτόνομε, μετὰ χαρᾶς προσεχώρησας. Θεοτοκίον.

Ε"τεκες τὸν πρὸ σοῦ, γεννηθέντα ἐκ Πατρὸς, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ανδρείαν στολὴν ἐνδυσάμενη, καὶ φρόνημα ἔδραμες σπυδῇ, καὶ μοναστῶν συστήμασι, Σεμνὴ σαυτὴν κατέμιξας, πρὸς τὰς ἀρχὰς πυκτεύουσα, τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος.

Τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀνδρείως, ἠλλάξω τῇ κλήσει ἀληθῶς, καὶ τῷ καινῷ τοῦ σχήματος, τοῖς ἔργοις δῶρον τίμιον, καὶ τῷ Θεῷ ποδούμενον, σαυτὴν Ὁσία ἀνέδειξας.

Φρονήματι τεταπεινωμένω, καὶ τρόποις χρηστοῖς διακονεῖν, σοῦ τὴν ἰσχὺν ἐπέδωκας, ταῖς τοῦ Θεοῦ θεράπῃσι· πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε, ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασε.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει με κλύδων ἀμαρτίας, καὶ σάλος ἀτόπων λογισμῶν· σπλαγχνίσθητι Πανάμωμε, καὶ χεῖρα βοηθείας μοι, ὡς συμπαθὴς ἐπέκτεινόν, ὅπως σωθεῖς μεγαλύνω σε.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τοὺς διωγμούς σου, λιθασμούς καὶ τὰς ἐκκεντήσεις, καὶ αἱμάτων ποταμηδὸν ἐκχύσεις, τὰ δεσμὰ τὰς φυλακὰς τὸν θάνατον, Μάρτυς ἀναμέλπω, Ἱεράρχα Αὐτόνομε.

Αὐτομολία, καθελὼν τὴν παρανομίαν, ταῖς ῥάνισι τῶν σῶν αἱμάτων Μάρτυς, ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐλάμπρυνας, καὶ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων Χριστῷ.

Τὰ κατὰ τόπον, ἀριστεύματά σου μὴ φέρων, ὁ διώκτης ἀντίπαλος Παμμάκαρ, διαφόρους πειρασμούς σοι ἤγειρεν· ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὀπλῷ, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πλατυτέραν, Θεοτόκε τῶν οὐρανῶν εὐρών σε, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ἀχώρητος φύσει, ἐν σοὶ χωρεῖται καὶ σώζει με. Ὁ Εἰρμός.

Εστερεώθη, ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, τῷ διδόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· ὅτι τόξον

» δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, πε-
» ριζώσαντο δύναμιν.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν καὶ δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Θεοδώρα θεόπνευστε· χάριν δὲ ἱαμάτων, πρὸς αὐτοῦ εἰληφυῖα, νόσων ἀποδιώκεις, τὴν ἀχλὺν μακαρία, πρεσβεύουσα τοῦ σωθῆναι, ἡμᾶς τῆς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας Χριστός, παμμάκαρ δεδώρηται, ὡς Ἀθλητῇ καὶ σεπτῷ, Ἱεράρχῃ Αὐτόνομε· τούτῳ γὰρ προσηγάγω, ἀναιμάκτους θυσίας· τούτου τὸ θείον πάθος, ἀψευδῶς ἐμιμήσω· αὐτοῦ καὶ τῆς ἀγήρω, τρυφᾶς μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ιουδα μεγαλύνθητι, καὶ κραταιούσθω Δαυὶδ· Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ εὐφραινέσθω Λευὶ, ἐξ ὧν μοι ἐτέχθη Χριστός. Τεῖνόν σου τὴν κινύραν, ὑμνογράφε καὶ λέγε· Τίς ἐστὶν ἡ τεχθεῖσα, ἣν καλεῖς θυγατέρα; Τροφός ἐστι τῆς ζωῆς μου, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ησκεις πολυήμερον καρτερικῶς, Ἐνδοξε νησεῖαν ὡς ἄσκαρος, τὸ ἀσθενές σε, νευρουμένη τοῦ Χριστοῦ, τῷ πανσθενεῖ βουλήματι, θεία τρεφομένη τε χάριτι.

Θεῖαν ἐπεπόθησας περιβολὴν, καὶ καταστολὴν ἀδιάφθορον· ὅθεν τριχίνοις, περιστέλλεις σεαυτὴν, εὐτελεστάτοις ῥάκεσι, πόνοις τὸ σαρκίον σου θλίβουσα.

Ιδε τὴν ταπείνωσιν καὶ τὸν κλαυθμόν· ἴδε μετὰ τὴν θλίψιν καὶ κούφισον, τῆς ἀμαρτίας, τὸν βαρύτατον κλοιόν· ἡ Θεοδώρα ἔκραζε, πρὸς τὸν μόνον σώζειν δυνάμενον. Θεοτοκίον.

Ηπανυπερθαύμαστος Μήτηρ Θεοῦ, λάμψον μετανοίας ἀκτῖνά μοι· λύσον τὸν ζόφον, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· τοὺς πονηροὺς ἀπέλασον, Κόρη λογισμοῦς τῆς καρδίας μου.

Τοῦ Ἀγίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Δεδεμένος τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πάτερ, τοὺς δεδεμένους τῇ ἀπάτῃ λύεις ἐνδοξε, ταῖς πλοκαῖς τῶν λόγων σου, καὶ προσηλοῖς τῷ πόθῳ τῆς ὄντως ζωῆς.

Εμπειρότατος ἱατρός ὑπάρχων Μάρτυς, τῆς φαρμαχθέντας τῷ ἰῷ τῆς ματαιότητος, τῶν εἰδώλων πάνσοφε, καταγλυκαίνεις λόγοις τῆς πίστεως.

Τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, Ἀρχιερέων ἡ ὠ-
ρχιότης, Ἐκκλησίας τὸ ἐδραίωμα, καὶ τῶν
Πιστῶν τὸ στήριγμα, ὁ θαυμαστός τιμάσθω
Αὐτόνομος.

Θεοτοκίον.

Τῷ πελάγει τῶν οἰκτιρμῶν, σοῦ τῆς τεκού-
σης τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ, νεκρωθεὶς τοῖς
παραπτώμασι, καταφεύγω Ἀχραντε ταῖς σαῖς
πρεσβείαις σῶσόν με Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν τάξεις σε, τῶν Ἀσωμάτων βλέ-
πουσαι, σῶματι ἐνύλῳ μιμουμένην, τέτων
τὸν βίον, καὶ τὴν σεπτὴν ἀρετὴν, καὶ καταπα-
λαίουσαν ἐχθρόν, πάλαι τὸν πτερνίσαντα, Θεο-
δώρα ἀπάτησε.

Θηρίων ὀρμήματα, Θεός σοι καθυπέταξε, χά-
ριν ἱαμάτων δέδωκώς σοι· ταῦτο κηρύττει
ὁ τῇ χειρὶ σου σωθεὶς, βρώσεις ἀγρίου τοῦ θη-
ρός, ὃν περ ἐθεράπευσας, συντριβέντα Ἀοίδιμε.

Εχθρὸς ὁ πανῆργός σοι, πολυειδεὶς ἐξήγειρε,
Μῆτερ περασμούς· ἀλλὰ τῷ ξίφει, τοῦ-
τον Ὁσία τῆς ταπεινώσεως, ἐτρώσας συντρί-
ψασα αὐτοῦ, κάραν πολυμήχανον, Θεοδώρα
θεόπνευστε.

Εκτρέφεις τὸ νήπιον, τελείῳ τῷ φρονήματι·
φέρεις τὴν δεινὴν συκοφαντίαν, εὐχαριστοῦ-
σα τῷ Παντοκράτορι, τῷ σοὶ χορηγήσαντι ἰσχύν,
τῷ σὲ θαυμασιώσαντι, Θεοδώρα πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ισχύς τε καὶ στήριγμα, τῆς ἀσθενοῦς καρδίας
μου, σὺ εἰ ἀπερογάμε Παρθένε, ἄρρηκτον
τεῖχος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, σῶζουσα παν-
τοίων με δεινῶν, τρέπουσα τὰς φάλαγγας, τοῦ
δεινοῦ πολεμήτορος.

Τοῦ Ἁγίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ος ἡλὸς ἀνέτειλας, λαμπρὸς τῷ στερεώμα-
τι, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φωτίζεις, ἀκτίσι
τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, τοὺς
πιστοὺς Αὐτόνομε, λύων δαιμόνων τὴν ἀχλὺν.

Οραῖος ὡς περ κάλαμος, εὐ τεθηγμένος Πνεύ-
ματι, τῷ παναγίῳ ἀνεδείχθη, ἡ γλῶσσά
σου τὸν νόμον, τοῦ Χριστοῦ Αὐτόνομε, ἐν πλαξί
χαράττουσα, καρδιῶν τῶν εὐσεβῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, δοχεῖόν σε εὐχα-
ριζέμενον, καὶ καταγωγὴν τῆς τρυφῆς, αὐλοῦ
παρουσίας, θείων χαρισμάτων σε, ἀληθῶς ἐνε-
πλήσας, ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ανάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτίνα τοῦ ἑλέους
σου, τῇ ἐν τῷ σκότει τῶν πτασμάτων με,

αἰεὶ συνεχόμενα, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετα-
νοίας ἄχραντε, ἵνα πίστευσε ὑμῶν.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ε΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Πηγὴν θαυμάτων προσφέρουσα, ἀπαύστως τρυ-
χομένη καὶ στένουσα, τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ
μοναστῶν τὴν διαζευξίν, εὐχαριστοῦσα φέρεις,
Θεομακάριστε.

Ποτὸν θαλάσσιον ἔχουσα, ἀγρίαις τρεφομέ-
νῃ βοτάναις τε, μετὰ θηρίων δέ, αὐλιζο-
μένη τὴν ἔρημον, ὡς σῶσαν κατώκεις, Ἀξιο-
θαύμαστε.

Φλογμὸν ἡλίου ὑπήνεγκας· νυκτὸς τὸν πα-
γετὸν ἐκαρτέρησας, τοῦ θείου Πνεύματος,
συνθαλπομένη τῇ χάριτι· ὅθεν τρυφᾷς τῆς ἁνῶ,
μακαριότητος.

Θεοτοκίον.

Τὴν θείαν στάμνον καὶ τράπεζαν, τὸν ἄρ-
τον τῆς ζωῆς τὴν βλασήσασαν, τὴν ἀγεώρ-
γητον, χώραν τὸ ὅρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον
Κόρην, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Τῇ θείᾳ κυβερνώμενος παλάμη, ἀβλαβῶς
διέπλευσας, τὸ πέλαγος τῆς ἀπάτης καὶ
προσώρμησας ὁρμῇ γαληνῇ, τῆς ἁνῶ βασιλείας,
ἱερομάρτυς Αὐτόνομε.

Πλευράν σου κεντηθεὶς λόγχῃ Θεόφρον, Χρι-
στοῦ ἐξεικόνισας τὸ πάθημα· καὶ τῶν λί-
θων συγχωννύμενος Μάκαρ κφετοῖς, τὸν πρῶ-
τον τῶν Μαρτύρων, ὡς ἀληθῶς παρεζήλωσας.

Τελοῦντες τὴν σεβάσμιον ἡμέραν, τῆς σῆς
τελειώσεως, δεόμεθα σε ἐν πίστει· Παρ-
ρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἀπαύστως ἐκδυσώπει,
ὑπὲρ ἡμῶν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ηζαλὴ τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων, εἰς
βυθὸν καθεῖλκυσε τῆς ἀπογνώσεως Κόρη·
ἀλλ' αὐτὴ με χειρὶ πρεσβευτικῇ, ἀνάγαγε καὶ
σῶσον, ἵνα ὑμῶν σε πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

• Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, ὡς βυ-
• θὸν καθεῖλκε με ἀμέτρων ἀμαρτημα-
• των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθέ, προφθάσας
• ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χρὸς Ἀγγελικὸς.

Τὴν νύκτα τῶν παθῶν, ἐκφυγοῦσα Θεόφρον
προσηλθενοητῶς, τῷ ἡλίῳ τῆς δόξης, ἀσκή-
σει νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· ὅθεν
γέγονας, ὑπόγραμμος μοναζόντων, καὶ ἀνάρθου-
σις, τῶν πεπτανηκότων ἐν βίῳ· διὰ τὸ γράειρομεν.

Ὁ Οἶκος.

• Παναγία· ἀνάδειχθη· τῷ παναγίῳ
• βίῳ σου καὶ βουλομένη· προσερχεσθαι· δια-

μετανοίας, τῷ εἰδοῦτι τὰ πταίσματα συγχωρεῖν,
καθὼς γέγραπται· αὐτῷ γὰρ πιστεύσασα, κα-
θάπερ ἡ πόρνη, ἀντὶ μύρου προσήγαγες ὄμβρους
δακρύων· ἐν οἷς τὸν ὄφιν ποντίσασα καθεῖλες,
καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω, Θεοδώρα τρισόλβιε· διό
τὸ θηρίον νεκρώσασα εὐχαῖς σου, νεκρὸν ἐξα-
νέστησας δυνάμει τοῦ Κτίστου σου, ὑπὲρ οὗ σύ
κενέκρωσαι· διὰ σε γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μη-
τρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Στίχοι.

Καὶ σχῆμα καὶ νοῦν ἀρρένοϊ Θεοδώρα,
Καὶ τὸν μέγαν νοῦν αἰσχύνει πρὸ τῆ τέλους.

Ἐνδεκάτῃ πύματον Θεοδώρῃ ὕπνον ἰαυεῖ.

Τῇ θείᾳ βίβλῳ Διαθήκῃς τῆς Νέας (*),
Ὡς ἐξισουσαι, φησί, Παρθένοις δέκα,
Τὴν βασιλείαν οὐρανῶν Χριστοῦ στόμα,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι γυναῖκες δέκα,
Ἀπὸ μύλων τὰ κέντρα τοῦ βροτοκτόνου.
Δῶρον Θεοῦ λαχούσα τὴν κλησὶν μία,
Ὡρμητο δ' αὕτη χώρας Ἀλεξανδρίων.
Ἡ δὲ νομίμῳ συμπλακεῖσα συζύγῳ,
Εὐτακτον ἦγεν ἀκατάγνωστον βίον.
Φθόνῳ δὲ πάντως δαίμονος κακοσχόλου,
Ἐγκλήματι μοιχείας αἰλούσα τότε,
Καὶ γνοῦσα καὶ ζητοῦσα τὴν σωτηρίαν,
Εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ Κυρίου,
Ἦκουσεν οὕτως· Ὡς λελήθεν οὐδόλως
Ὅπερ κρυφίως, ὡς λαθοῦσα, σὺ φέρεις.
Καὶ λοιπὸν ὡς ἔγνωκε τὴν ἀμαρτίαν,
Ὡς μῦθος ἀκάθαρτον, ὡς βδέλυγμα τι,
Στολὴν ἀπορρίψασα τὴν ἐξ αἰσχύνῃς,
Ὡς Θεόδωρος ἀγγελικὴν λαμβάνει.
Καὶ μὴν προσηλθε τῷ χορῷ τῶν ἀζύγων,
Κλαύσουσα καὶ πενθοῦσα τὴν ἀμαρτίαν.
Ἐπὶ χρόνοις δέ τισι δουλειῶν βάρει
Κάμνουσα, πυκνύουσα τοῖς ἀγωγίμοις,
Ἦκουσε πόρνος· δαῖγμα τούτου καὶ βρέφος,
Προσριφθὲν αὐτῇ τῆς μονῆς ἔξω, φθόνῳ
Ψυχοφθόρου δράκοντος· ἄλλου γὰρ τίνος;
Ὁ καὶ λαβούσα, καὶ τρέφουσα γνησίως,
Ἐρπευθεῖ λαβὴν, ὡς γυνὴ κατὰ φύσιν.
Κρύει δὲ καὶ καυνοῖ καὶ χαμυνία,
Προσκαρτεροῦσα τῷ πλῶνι, καὶ χρόνις
Ἐπτά, καταταχίσα συκοφανταῖς.
Εἰσῆλθεν ὅψι τῆς μονῆς ἐντὸς βίᾳ,
Οὐχ ὡς γυνὴ σχήματι δ' ἀνδρικῷ πάλιν.
Αὐτίκα σπῆναις ταῖς προσευχαῖς καὶ κόποις,
Τῆξασα σῶμα, καὶ στάσει τῇ παννύχῳ,
Καὶ νοῦν λαβοῦσα τῆς ἁνῶ κληρουχίας,
Κατὰ σκοπὸν κίβηται, ὡς περ ἡ γαστήρ.
Φρικτὸν τὸ θάρρος τίς ἀρα μὴ θαυμάσει;

Γυνὴ λαθοῦσα πλῆθος ἀνδρῶν ἀζύγων,
Εἰς ὡς περ αὐτῶν ἐν μίῳ τοῦ σταδίου,
Ἀσκητικῶς λάμψασα, φωστὴρ ὡς μέγας.
Ἐπαξία φέρουσα τῶν πάντων γέρα,
Ἀπῆλθε χαρὰ πρὸς ποθεινὸν Νυμφίον.
Οἱ γοῦν μονασταὶ θαῦμα τοῦτο τὸ ξένον,
Ἰδόντες ἐξίστησαν· ὦ φρικτῆς θείας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

Ὁυτος, ἐξ ἀγροίκων ἀποτεχθεὶς καὶ ἰδιώτης ὢν, μονα-
στῶν διάκονος ἐχρημάτισε, παροριώμενος πολλὰ καὶ
μυκτηριζόμενος, καὶ τῷ μαγειρίῳ προστετηκώς. Ἐν ᾧ
δὲ ἦν αὐτὸς φροντιστήριον, Ἱερεὺς τῶν εὐαριστούντων ἐξε-
λιπαρεῖ τὸν Κύριον ὑποδειχθῆναι αὐτῷ αἰσθητῶς τὰ τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἀποκείμενα ἀγαθὰ· καὶ μὲν τῶν νυκτῶν
ἐδόκει ἐν Παραδείσῳ εἶσθαι, καὶ θάρσει κατενόει τὰ ὁ-
ρώμενα. Εἶδε δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸν τῆς μονῆς μάγει-
ρον, τὸν Εὐφρόσυνον, μέσον εἶσῶτα, καὶ ἐν ἀπολαύσει ὄν-
τα τῶν ἐν Παραδείσῳ ἐκείνων ἀγαθῶν, ᾧ καὶ προσεγγί-
σας ἡρώτα μαθεῖν· Τίς ἄρα ὁ Παραδείσος οὗτος; πῶς ἐν-
ταῦθα εὐρίθῃ; Καὶ ὁ· Οὗτός ἐστι τὸ καταγώγιον τῶν
τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτῶν, καὶ γὰρ, διὰ τὴν πολλὴν τούτου ἀγαθό-
τητα, ἐνθάδε συνεχωρήθη ἀυλίζεσθαι.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Τί δὲ ἐργάζῃ ἐν τούτῳ τῷ Παραδεί-
σῳ; Τὴν ἐξουσίαν ἔχων πάντων τῶν φαινομένων σοι, ἐ-
νυδύωμαι τῇ τούτων αἰσθησίᾳ, φησὶν ὁ Εὐφρόσυνος. Καὶ
ὁ Ἱερεὺς· Δύνασαι μοι δοῦναι τι; Καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· Εἰ
βούλει, λήψῃ τῇ τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητι. Τότε ὁ Ἱερεὺς,
δείξας τῇ χειρὶ μῆλα, ἐπεζητεῖ ἐξ αὐτῶν· καὶ λαβὼν ὁ
Εὐφρόσυνος, δίδωκε τῷ Ἱερεῖ πρὸς τὸ παλλίον, εἰρηκῶς·
Ὡς περ ἐζητήσας, λαβὼν κατατρυφήσον. Καὶ παρευθὺς,
ὡς τὸ ξύλον ἔκρουσε τῆς Ἑωθινῆς ὑμνωδίας, διϋπνισθεὶς
ὁ Ἱερεὺς, ὡς ὅσαρ τὸ φανέν ὑπετόπαξε· πρὸς τὸ παλλίον
δὲ ὑφαπλώσας, καὶ τὰ μῆλα κατασχὼν, τῇ ἡδύτητι τῆς
ἐσφρήσεως καταπλάγεις, ἀκίνητος ἔμεινεν.

Εὐρών δὲ τὸν Εὐφρόσυνον ἐν τῇ συναξει, ὅρκους αὐτὸν
προκατελαμβάνων εἰπεῖν, τὴν νύκτα ταύτην ὅπου ἄρα καὶ
ἦν. Ὁ δὲ, Συγχώρησον, ἔφη, Πάτερ· ἐκίσει ἡμην, ὅπου
καὶ νῦν με εὖρες. Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Διὰ τοῦτό σε ὅρκους προ-
κατελαβὼν, εἰς δόλωσιν τῶν τοῦ Θεοῦ μεγαλείων, καὶ οὐ
βούλει εἰπεῖν τὸ ἀληθές; Τότε ὁ ταπεινόφρων Εὐφρόσυνος·
Ἐν αὐτῷ μὲ τοῦ Θεοῦ τῷ Παραδείσῳ, φησὶ, κατέλαβες,
ἐν ᾧ ἰδεῖν ἐπεζητεῖς τὰ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀποκείμενα· καὶ
τὴν σὴν ἀγιότητα πληροφόρησαι· θίλων ὁ Κύριος, δι' ἐ-
μοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἐνήργησε τὸ παράδοξον. Καὶ ὁ Ἱερεὺς·
Καὶ τί μοι, Πάτερ, ἐν τῷ Παραδείσῳ αἰτήσαντι δίδωκας;
Καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· Τὰ ἐν αὐτῇ μῆλᾳ, ἃ προσφάτως ἐν
τῇ κλίνῃ σου τίθεικας· ὅπως Πάτερ συγχώρησον, ὅτι σκώ-
λης ἔγω, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Τότε ὁ Ἱερεὺς, τὴν ἐπτασίαν τοῖς ἀδελφοῖς διηγησά-
μενος, πάντας εἰς ἀγωνίαν ἀνέβαλεν, οὗ τοσοῦτον τῷ διη-
γήματι, ὅσω τῇ τῶν τερπνῶν ἐκείνων μῆλων θείᾳ καὶ εὐω-
δίᾳ, ὡς καὶ μάλλον ἐπαρτείνεσθαι πρὸς τὸ βέλτιον.

Ὁ δὲ μέγας Εὐφρόσυνος, ὡς ἐκ φιλοῦ τὰ λαληθέντα,
ἀνέμαθε, λαθρα ὑπεξελθὼν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, ἄγνωστος
τὸ παράπαν μέχρι τοῖς δεῦρο γινόμενος. Ἐκ δὲ τῆς τῶν
μῆλων μεταλήψεως πολλοὶ τῶν νοσοῦντων ἐρρώσθησαν εἰς
δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Διοδώρου, Διομήδους, καὶ Διδύμου.

Στίχ. Διόδωρος μάλιστα συν τοῖς συνάθλοις.

Τὴν σάρκα δόντες, μασιγῆσι τὴν πλάινην.

(*) Τὸ Συναξάριον τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλα τοιούτων γυναικῶν,
συνεγράφησαν διὰ στίχων ἱερῶν· πολλοὶ ὁμῶς ἐξ αὐτῶν εἰ-
σὶν ἀμέτραι, τὸ δωδεκασύλλαβον ρυθμίζοντες μόνον.

Οὗτοι ὑπάρχοντες ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Σορίας· καὶ παρὰ τοῦ κατὰ τὸν τόπον Ἀρχόντος συλληφθέντες, καὶ παρρησιασάμενοι, καὶ ἀφιδῶς μαστιχθίντες, τοῦ βίου τὸ πέρας ἐδίξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰᾶς, πρεσβυτίδος τὴν ἡλικίαν.

Στίχ. Ὁσμήν μύρον ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα,

Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνύων.

Αὕτη συνελήφθη αἰχμάλωτος μετὰ ἐννέα χιλιάδων Χριστιανῶν παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγιστο τοῦ Βασιλείου Περσῶν διαφόροις βασάνοις ἐξετασθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν αὐτῆς ἐκτομὴν, τὴν γῆν, διακρίναντες τὸ αἷμα τῆς Μάρτυρος, εἰς ὄγκον ἀρθῆναι τινα, καὶ τοὺς παρόντας δημίους παραθῆναι, καὶ τὸν ἥλιον ἀμαυρῶσαι τὸ φῶς, καὶ εὐωδίας τὸν κόσμον πληρωθῆναι.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβεύεις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Αφορήτοις σε, πληγαῖς ὁ πολυμήχανος, ἐχθρὸς συνέκοψε, φαντασιούμενος· ἀλλ' αὐτοῦ κατέβαλες μαίταιον φρύαγμα, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Επρωτάτους, λάκκους ἐπλησας ἐντενύξει σου, ὑδάτων· Ἐνδοξε, θαυματουργοῦσα σαφῶς, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν σὲ δοξάσαντα, ὃ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπεκκλύματα, παθῶν ἐναπεμάραινας, δακρύων ἐπιρροαῖς, καὶ φρυγανώδεις ἐχθροῦ, κακίας κατέφλεξας, τῆς ἐγκρατείας πυρὶ, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα, Παρθένος ἡ κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὀκτεῖρον σῶσόν με νῦν· κλονούμενον πάθει, πίστει στερέωσον, καὶ ὁδήγησον, πρὸς σωτηρίας τρίβον με, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ.

Εν τῇ χωνείᾳ ἐμβληθεὶς τῶν βασάνων, χρυσίς καθαρώτερος ἀνεδείχθης, ταῖς λαμπηδόσιν Ἀγίε, τῶν θαυμάτων φωτίζων ἡμᾶς.

Λιθολευσούντες σε τὸν δίκαιον ὄντως, οἱ λίθους προσκυνῶντες, πρὸς ὃν ἐπόθεις, Χριστὸν τὴν πέτραν· Ἐνδοξε, τῆς ζωῆς διεβίβαζον.

Οἱ διωγμοὶ σου τῶν δαιμόνων δαῶξεις, Θεόφρον ἀνεδείχθησαν· τῶν αἱμάτων, οἱ ποταμοὶ δὲ ἔσβεσαν, αἰθερίας τὴν κάμινον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην οὐρακῶν πλατυτέραν δεῖξας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ η' Παῖδας εὐαγείς.

Νοὶ καθαρῶ λελαμπρυσμένοι, ὁ σὸς ἀρχηγὸς ἀρθεὶς μετάρσιος, εἶδεν ἃ ἡτοίμασεν, ἀγαθὰ σοι Κύριος φωτοειδῆ Παράδεισον, καὶ ἀνεκλάλητον, νυμφῶνα Θεοδώρα, ἐν ᾧ σε, ὁ ἀγωνοθέτης κατώκισε νυμφίος.

Αγγέλων Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, χοροὶ τῆς ψυχῆς σου προεξάρχοντες, ταύτην πρὸς οὐράνια, ἔφερον σκηνώματα, πρὸς τὴν ἐκεῖ κατόικουσιν, εὐφραινομένων ἐν ᾗ, ὑπάρχει κατοικία βωόντων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πληθὺς μοναστῶν συναθροισθεῖσα, τὸ θεῖον κηδεύει πίστει σῶμά σου· εἶδον δὲ παράδοξα, ἔμαθον ἐξαίσια, ὅπως γυνὴ τῷ σώματι, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ οἰκεῖν, νηδύκησας χειρὶ σκεπομένη, τοῦ Παντοδυναμοῦ θεόφρον Θεοδώρα.

Θεοτοκίον.

Οπίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν ἡδυνόων ἐπαισθόμεναι, πάντα γνε Θεόνυμφε, Κόρη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστροῦ σε λάμψαντος, μονογενῆς σε Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τῇ τῷ αἵματι· τὸ σεπτὸν, ἐδέξατο χυθὲν δια Χριστόν, οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν· μετὰ δόξης ἀνερχομένην, Ἀγγέλων χορεῖται, καὶ Δικαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπήντησάν σοι Μάρτυς.

Τῶν ἰδρώτων σε οἱ προῦνοι, κατέσβεσαν τὸ πῦρ τῶν ἀσεβῶν· οἱ τῶν θαυματῶν ποταμοὶ, ἀπεξήραν τὰς θαλάσσας, Αὐτόνομε μάρτυς, τῶν παθῶν ἡμῶν μάκαρ τῶν πίστευσες, ἀνυμνολογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διερχόμενος πανταχᾷ, ἐκήρυξας τὸ ὄνομα τῷ Χριστοῦ, πλάνης κατέρραξας βωμοὺς, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας, ἐφώτισας Πατέρ, καὶ νῆς ἀπειργάσω τῷ Κτίσῳ σου· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀγία ἐν ᾗ Χριστὸς, ἐσκήνωσεν ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, πύλη φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀλατόμητον ὄντως ὄρος, Παράδεισος δόξης, καὶ λεχὶς χρυσῇ προηγόρευσαι, ἄχραντε Παρθένη· αἶε εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

Τῇ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θαλάσσσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδή Δ'. "Απας γηγενής.

Ε"δυσ ὡς ἀστήρ, ἐν κόσμῳ Πανεύφημε, καὶ ἐξανέτειλας, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν λιποῦσα, ὥσπερ ἀκτῖνας ἡμῖν, ταῖς ἀρεταῖς τοῦ βίου σου, καὶ κατορθώματα, ταῖς καρδίαις, πάντων καταυγάζουσα, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Πύλαι ἑβρανῶν, παιδρῶς διηνοίγησαν, ἀπολαβῆσαι σε· καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν, ἡ Ἐκκλησία ἔχει χορεύουσαν, σὺν ἐκλεκτοῖς αἰοίδιμε, τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, ἐνθα ἦχος, ἔστιν ἐορτάζοντος, Θεοδώρα, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Εὗρες ἀμοιβὰς, τῶν πόνων ὡς ἥλπισας, ταῖς ἑβρανίους τιμαῖς· ἔσθης τῆς ἐφέσεως, αὐτὴν εὐροῦσα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν· κατατρυφᾷς τρανώτερον, καὶ καθαρώτερον, τοῦ νυμφίου· βλέπεις ἅπερ βλέπουσι, Θεοδώρα, Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Σῶσόν με ἀγνή, Σωτῆρα κυήσασα, καὶ πακακτίρμονα· οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου· πρὸς μετανοίας ὁδοὺς κατεύθυνον· τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον· τῆς αὐτοῦ δὲ λύτρωσαι ἐνέδρας με, Θεοτόκε, πιστῶν ἢ βοήθεια.

Τοῦ Ἀγίου. "Οτι ἐποίησέ μοι.

Τρανώτερον χωρήσας πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων τῆς σαρκὸς, τελεώτερον ὁρᾷς τὸν σοὶ ποθούμενον Χριστόν, μάκαρ Αὐτόνομε.

Τελέσας σου τὸν δρόμον, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκῶς, ἐδέξω τοὺς στεφάνους τῆς ζωῆς καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν λυτρωτὴν, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ.

Ανέτειλέ σοι φέγγος, ἀνεσπέρου διαγωγῆς, τὰ ἔργα δεδρακότι τοῦ φωτός, ἐπὶ γῆς Ἀρχιερεῦ, καὶ συνευφραίνῃ τῷ Χριστῷ, εἰς τῆς αἰῶνας αἰεὶ.

Ελπίς καὶ προστασία, τῶν πιστῶν ὑπάρχουσα, διάσωζε ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν, τοὺς Θεοτόκον σε αἰεὶ, ἀμολογῶντας Ἀγνή.

Οτι ἐπαίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν ταῖς φοβουμέναις αὐτόν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ σχῆμα διαμείψασα, κρυπταφανῶς ἐσκήκωσας, μέσον ἀνδρῶν μοναζόντων, νύμφη Χριστοῦ Θεοδώρα, τρωθεῖσα θείῳ ἔρωτι· ὡ

θαῦμα! πῶς τὴν ἄδικον, συκοφαντίαν ἠνεγκας, τὸν πτερνιστὴν τροποῦμένη, τῆς Εὐας Μήτηρ Ὁσία.

Τοῦ Ἀγίου. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Εν Ἱερεῦσιν ὥφθης κλέος Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν σεφάνων ἔτυχες μάκαρ, τῶν εἰδῶλων πλάνην πᾶσαν πατήσας, ἱεουργεῖς Αὐτόνομε, καὶ τὰ βραβεῖα τρισμάκαρ, τῆς νίκης ὅθεν ἐδέξω.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Εκ τῆς ἀκάρπου σήμερον, Ἀννης ἄνθος προῆλθεν, ἡ Θεοτόκος ἅπαντα, εὐωδίας ἐνθέου, πληροῦσα πέρατα κόσμου, καὶ χαρᾶς αἰδίου, ἐμπιπλῶσα τὴν κτίσιν, ἣν ὑμνοῦντες ἀξίως, εὐφημήσωμεν ὡς οὖσαν, τῶν γηγενῶν ὑπερτέραν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Τύπος Θεοπρεπῆς, τοῦ θείου τοκετοῦ σου, θεόφρον Ἀννα ὥφθη, τοῦ Ἀαρὼν ἡ ῥάβδος, ἀνίκητος, ἐκβλαστήσασα.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Οτε τὴν ὑλικὴν, οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων, ἠύδοκῃσας φορέσαι, προήγαγες ἐκ στεῖρας, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Νέον ὡς οὐρανόν, τὴν μήτραν τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Λόγε, κατώκησας θεώσας, βροτῶν τὸ γένος Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυὶδ φυεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πληρὴ Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἀγίου Αὐτονομίου Ἀκολουθία προέφαλται χθὲς.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, αὐτὰ καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ ἄθλησις τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτανόμου.

Στίχοι.

Θῦμα τραπέζῃ προὔτεθῃ τῇ σῇ Λόγε,
Θύτης σὸς Αὐτόνομος, ἐκθανῶν λίθοις.

Αὐτόνομος δὲ λίθοις δυωκαίδεκάτῃ κατε-
λεύσθη.

Ος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· καταλιπὼν δὲ
τῶν Ἰταλίων, τὴν Βιθυνῶν κατέλαβε· καὶ διὰ τὰ
πολλοὺς διδάσκειν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἀναιρεῖται ὑπὸ
τῶν εἰδωλολατρῶν, ξύλοις καὶ λίθοις βληθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρ-
τυρος Κουρνούτου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχ. Κλέους καταγνοὺς τοῦ παρόντος Κουρ-
νούτος,

Ξίφει τὸ μέλλον ἐμπορεύεται κλέος.

Ούτος, τῆς αὐτῆς πόλεως ὑπάρχων γέννημα καὶ θρέμ-
μα, κατὰ τὸ χωρίον Σούρσαλον τηνικαῦτα διατρίβων,
κατεσχίθη ὑπὸ τῶν διωκτῶν· καὶ ἀχθεὶς Περινίῳ τῷ ἡγε-
μόνι, μετὰ τὸ τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ διαλέγξαι, τὴν κεφα-
λὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ ξίφους,
Θεοῦ μετέσχε δωρεῶν φερωνύμως.

Ον συλλαβόντες οἱ Ἀλεξανδρεῖς, ὡς παρήρσια τὸν Χρι-
στὸν κηρύττοντα, καὶ θυμῷ ἐκκαυθέντες, ἰστιάσαντες
ἀκάνθαις, ἵπαιον κατὰ κόρρης, τὴν πόλιν περιήγον δι-
σμίους ἔρριπτον αὐτὸν τῷ βυθῷ· ἀνασωθεὶς δὲ θίξας προ-
νοΐα, κελεύσει τοῦ Ἀρχοντος τὴν κεφαλὴν ἀπετμηθῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Στίχ. Ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι συμμίξας ἄθλους,
Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβη.

Ούτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐν πόλει τῶν
Γαλατῶν γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Ἀντωνίνου δὲ ταύ-
της τῆς πόλεως ἡγεμονεύειν λαχόντος, ἐπὶ προσηγγέλθη
τῷ Ἀρχοντι τὰ περὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅτι σὺν ἑτέροις τρι-
σαράκοντα, ἐν τῷ δεῖνι σπηλαίῳ τῶ ὄρους προσμένων, θρη-
σκύει τὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐκρατήθη· καὶ βιαζόμενος
ὑποδείξαι τοὺς λοιπούς, οὐκ ἐπέισθη. Ὡς δὲ ἔμελλεν ἤδη
παραστῆναι τῷ Ἀρχοντι, ἀνέκραξε μεγάλη τῇ φωνῇ πρὸς
τοὺς συνασκητὰς αὐτοῦ· Ὡς ἰδοὺ ἐγὼ κρατηθεὶς ἀπέρχο-
μαι μαρτυρήσων, μὴ προδοὺς ὑμᾶς· ὑμῖς δὲ σπαύσατε
καταλαβεῖν με.

Ἦδη δὲ τούτου παραστάντος, Ἀντωνίνος φησὶ πρὸς
αὐτόν· Πρόσιθι τῷ Θεῷ καὶ θύσον. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ
μακάριος ἴφη· Ἀριστὸς ἡμῖν γίγονας σύμβουλος· οὐδὲ
γὰρ ἄλλο κρεῖττον ἡμῖν ἢ συμφέρον, ἀλλ' ἢ τὸ θανεῖν
ὑπὲρ ἐσσεδοῦς, δι' ἧς ἀνατίθραμμαι πίστεως. Ἐπερωτᾶν
οὖν μὴ προσθεὶς ὁ δικάζων, κλίνην σιδηρὰν λαύρῳ πυρὶ
ἀπανθρακωθῆναι προστάττει, καὶ ὑπτίον ἐν αὐτῇ τὸν Ἀ-
θλητὴν ἀπλωθῆναι. Πυρακτωθείσης οὖν τῆς κλίνης, ἄ-
γρουσι τὸν Μάρτυρα· καὶ ὅς, ὅλον ἑαυτὸν σημειωσάμενος
τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, τῆς πεπυρακτωμένης κλίνης ἐπέβη·
Ἀγγέλους δὲ Κυρίου τὴν φλόγα ὁρσείσας, ἀβλαβῆ τὸν Μάρ-
τυρα διεφύλαξε. Τοῦτο τὸν Ἀντωνίνον ὑπερβαλλόντως ἐξ-
έπληξεν.

Ἦρξατο οὖν ἐρωτᾶν τὸν ἄγων· Τίς εἰ σὺ, ὅτι καὶ
τοῦ πυρὸς κατεκυρίευσας ἐνκόλως; Πρὸς δὲ ὁ Μάρτυς·
Αἰτεουργὸς Θεοῦ, καὶ Ἰουλιανὸς ὀνομάζομαι. Καὶ ὁ Ἀν-

τωνίνος· Γεννήτορίς σοι τίς; Καὶ ὁ Ἅγιος· Γηραιά φη-
σι μήτηρ, τοῦ πατρὸς πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ
κελεύει τὴν τούτου μητέρα τάχει παραστῆναι πρὸς τὴν
καὶ παραστᾶσαν λοξῷ τῷ ὄμματι ἀπιδῶν, Πείσον, ὦ γύ-
ναι, τὴν σὸν κάκιστον τοκετὸν, ὁ Ἀντωνίνος ἐπαπειλούμε-
νος ἔλεγε, λιθανωτὸν τῷ Θεῷ ἐπιθεῖναι· εἰδ' οὖν, ἀκόλα-
στοί σε παραλαβόντες, τὸ σὸν ἀσίμμως καθυδρίσουσι σῶ-
μα. Ἡ δὲ γενναία μήτηρ· Καὶ ποία μοι καταδίκη, φη-
σὶν, ἀκουσίως μου περιῦδριζομένου τοῦ σώματος; τοῦτο
γὰρ ἐμοὶ καὶ γίρας καὶ στέφανος. Τούτοις ναρκήσας ὁ
τύραννος, τὴν μὲν μητέρα τοῦ Μάρτυρος ἀπολυθῆναι κε-
λεύει· ξίφει δὲ τὸν μακάριον τελειωθῆναι Ἰουλιανόν.

Τὸ ὅρος οὖν μετὰ τῶν δημίων καταλαβὼν ὁ Ἅγιος,
καὶ μικρὰν εὐχὴν ὡραν αἰτησάμενος, Εὐχαριστῶ σοι Κύ-
ριε, εἶπε, ὅτι διατήρησάς με ἀκαταίσχυντον μέχρι τῆς τοῦ
αἱματός μου ἐκχύσεως. Παράσχου δὲ καὶ τοῖς χοῦν ἐκ
τῆς σοροῦ μου λαμβάνουσιν ἄφαισιν ἁμαρτημάτων, καὶ πα-
θῶν ἀποτροπὴν· μὴ ἐπίλθοι ἐπ' αὐτοῖς ληϊζομένων πεινι-
νῶν ἐπιφοίτησις, ἢ ἀκρίς, ἢ ἄλλη ἐπιφθορὸς λύμη, καὶ
δέξαι ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμά μου. Καὶ φωνὴ οὐρανόθεν ἐ-
γίνετο· Τὰς πύλας ὁ ἀγωνοθέτης ἀνέῴξε, καὶ ὡς νομί-
μως ἀγωνισάμενος εἰσελθὲ. Καὶ τῆς φωνῆς οἱ κεκρυμμέ-
νοι ἀκούσαντες τισσαράκοντα, καταλαβόντες τὴν ὑπώρειαν,
ὡς εὖρον ἤδη τελειωθῆντα τὸν Μάρτυρα, καὶ αὐτοὶ παρευ-
θὺς εἰς ἐπήκοον τῶν δημίων τὸν Χριστὸν ὁμολόγησαν·
οὓς καὶ δισμεύσαντες, τῷ Ἀρχοντι προσήνεγκαν, εἰς ἐτί-
ραν φυλαχθησομένους ἐρώτησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τὸν Ἀγίων Μαρτύρων
Μακεδονίου, Τατιανοῦ, καὶ Θεοδούλου· καὶ
μνήμη τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ Θασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὠκεανὸς πυ-
ρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ὠκεανὸν ἥλιον λαμπρὸν νόει,

Εἰς Ὠκεανὸν τὴν πυρὰν λελουμένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ
ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τῆς Ὑψώ-
σεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ τῆ
Ἀγίου Μάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εάν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, καταλιμπά-
νεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Κορνηλίου, καὶ ψάλλονται
τὰ λοιπὰ οὕτω—Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρas. Μετὰ τὴν
συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ἰστώμεν
Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Ἐγκαι-
νίων γ. καὶ τοῦ Σταυροῦ γ. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινὸν
τῆς ιδ'. Ὑψουμένου σου Δέσποτα (ζῆτει ταῦτα
ἐκὶ). Δόξα, Ἦχος, πλ. β'. Τὴν μνήμην τῶν Ἐγ-
καινίων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσο-
δος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ

Ἀναγνώσματα τῶν Ἑγκαινίων — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεὸς Σησαυρός. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἑγκαινίων, καὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ εἰς ἱθὺς Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος τῶν Ἑγκαινίων, καὶ ὁ Προσόρτιος τοῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ γ'. Ὡδὴς, Κάθισμα τῶν Ἑγκαινίων. Τοῦ μαρτυρίου τῆς Σκηνῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Σταυρός σου Κύριε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐν πίστει τὰ Ἑγκαίνια. Ἀφ' ἱκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, κτλ. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἑγκαινίων. Ἐν Ἰολγοθᾶ ὁ Κύριος καὶ, Μίσου τῆς γῆς ὁ Κύριος ἅπερ εἰσὶν ἅμα καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἑγκαινίων δ'. ἐν αἷς λέγομεν καὶ Στίχους τοὺς ἐξῆς. Στίχ. α'. Κύριε, ἡγάπησα εὐπρίπειαν οἴκου σου, καὶ τόπου ἀκηνώματος δόξης σου.

Στίχ. β'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον, Σήμερον σωτηρία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως, κτλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Ἑγκαινίων γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ'.

Τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Εγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ κοινῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἑγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεόν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας· ὅς τινες ὑποκληπτέον τὰς ἐξ ἔθνων Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ ἡμεῖς, τὰ παρόντα Ἑγκαίνια, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Ὁ αὐτός.

Εγκαινίζεσθαι ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρίαν τοῦ ξύλου βρώσιν μισήσαντες, καὶ διὰ τῆτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν ἱκανὰ φύγωμεν. Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· ὅτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἑγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Επεὶ πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σε Χριστέ, πρασιώμει Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτήν, ἐπὶ πέτρῃ τῆς πίστεως· διὰ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως, γενόμενον ἄνθρωπον· εὐχαριστοῦντες αὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες·

Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.

Χριστὸς ἐπινεύσας σε, ταῖς εὐποιΐαις Κορνήλιε, καὶ ταῖς θείαις ἐντεύξεσιν, Ἀγγελόν σοι Ἅγιον, ἀποστέλλει ὅλον, σὲ φωταγωγῶντα· καὶ Ἀποστόλων ἱερῶν, τὸν Κορυφαῖον ἀνακαινίζοντα, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, σὲ πανοικὶ ἀξιάγαστε, καὶ μυοῦντα τὰ κρείττονα, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Χρίσμα περικείμενος, ἱερωσύνης διέδραμες, τὸ σωτήριον κήρυγμα, κηρύξαι τοῖς ἔθνεσιν, ἐκρίζων τῆς πλάνης, ἀκάνθας θεόφρον, καὶ ἐμφυτεύων ἀπλανῆ, διδασκαλίαν ψυχαῖς ἐν πνεύματι· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, καὶ ἀήττητον Μάρτυρα, γεγηθότες Κορνήλιε.

Τράποις σου χρηστότητος, ἀκολουθοῦντες οἱ ἄφρονες, ἀπεδείχθησαν ἔμφρονες· θανῶν δὲ καὶ φύσεως, νόμῳ κατοικήσας, μακάριον τάφον, τοῦτον πηγὴν ἀποτελεῖς, πολλῶν θαυμάτων σοφῆ Κορνήλιε, ἰώμενος τῆς κάμνοντας, καὶ φυγαδεύων τὰ πνεύματα, πονηρίας, ἐν Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἑγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἀγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἀγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ Παντοδύναμε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη· σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο· σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλέων, ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἔφριξαν. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστη Σολομών κατα πρόσωπον τοῦ θυσιαστήριου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου.

Κεφ. ι. 22.

πρὸς σὲ σήμερον. Τῷ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακήσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ᾧ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
γ'. 19.

Ο Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν· ἠτοίμασε δὲ οὐρανούς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ, ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύει δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρύῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἐννοιαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἡ περὶ σὺ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἱασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ ποὺς σου οὐ μὴ προσκώπη. Ἐὰν γὰρ κἀθῇ, ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθευδῇς, ἡδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, ἡδὲ ὀρμαῖς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ἐνδεῇ, ἥνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἶπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὐριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντως εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα, καὶ πεπαιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτίσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδῃ, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἐναντὶ Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεῖ. Κατάρρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαυλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
δ'. 4.

Η σοφία ὡκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στυλοὺς ἑπτὰ. Ἐσφαξέ τα ἑαυτῆς θυμάτα, καὶ ἀκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτάφιασάτο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀνάστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώ-

σητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἑλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βεβλή ἀγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσων ἐχθροὺς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαίνομεθα· ὅπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἀγγελοὶ· Χριστὲ θεία δόξα, τῷ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρός ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυσται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροταὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψοῦμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνῶμεν, ἀρνούμενοι πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελέοντες, τῷ πανιέρου ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε. τὸν ἀγιάσαντα τῷτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐ-

τῷ ἱεουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, ταῖς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντης θυσίας· ἀντιδιδόντα τε τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων καθάρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθῶς πίσει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμὼν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπιδῇ μεγίστη, ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηνεν, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἑγκαινίων. Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τῷ Ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σε Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, ταῖς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομέναις σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τὴς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου μόνης φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστός· τὸν κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ· ψυχαὶ ἐγκαινίζονται· οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἐνθα καὶ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εὐόρτιος σήμερον τῶν Ἑγκαινίων πιστοί, ἡμέρα κατέλαβε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς καὶ προτρέπεται, πάντας ἐγκαταστήναι, καὶ παιδρῶ τῷ προσώπῳ, ἅπαντα τῷ Δεσπότῃ, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, ἅσαι πιστῶς ὡς λυτρωτῇ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν' καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀπροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων. Γερμανοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Αγγέλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω, ὁ πανάγιος Σταυρὸς, προέρχεται ἡμᾶς, ἁγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένους, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Βαδίζειν εὐσεβῶς, τὴν οὐράνιον τρίβον, ἐν δυνάμει ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρέ, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε, ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων, ἀποκλίναντες βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Γνωστοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβάσμιε Σταυρέ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον ὁρῶντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξαζόντες. Θεοτοκίον.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρήρησον τὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίσει τὸν τόκον σου.

Κανὼν τῶν Ἑγκαινίων, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης ἐρυθραῖον.

Ο σὺλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸ ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κραιζούσαν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναόν, ἕρπονόν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ νόμῳ, ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσσει χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τῷ Πατρὶ βεβλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τῷ Θεῷ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σου ἀπατόρα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀπροστιχίς. Τῶν θαυμάτων σου τὸ καλὸς μελπω μόνον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰακὼβ καὶ ἀναβάτην.

Ταύτην σου τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν καὶ μυστικὴν, καὶ ὑπερλαμπρὴν μνήμην, καὶ ἱερὴν

πανήγυριν, τοὺς πανηγυρίζοντας, ταῖς εὐχαῖς σου φωτίσον, Ἱεράρχα Θεομακάριστε.

Ωφθης καὶ πρὸ τελείας, σοφὲ μνήσεως, ταῖς ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς εὐχαῖς Κορνήλιε, σχολάζων πανόλβιε, καὶ τὸν πάντων Κύριον, διανοίας ζητῶν εὐθύτητι.

Νόμους τοὺς σωτηρίους, σαφῶς ἐξέμαθες, τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, τοῦ τῶν Ἀποστόλων σε, Κορυφαίου νεύσεσι, τοῦ Δεσπότη Μάκαρ μνήσαντος.

Θεοτοκίον.

Θέλγεις πιστῶν καρδίας, αἰεὶ δοξάζειν σε, ἀκορέστῳ ἐφέσει, Θεογεννήτορ Δέσποινα· δόξα χρηματίζεις γάρ, τῶν βροτῶν κυήσασα, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίε Σταυρέ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Εν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες Πιστοὶ ἀρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς Σταυρῷ αἰίζωνάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Ζωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθνήσκει, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν πιστῶς προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτου πρόξενα.

Θεοτοκίον.

Επιφανείσα, τῆς ψυχῆς με τὸ σκότος ἀπέλασον· ἀμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνή Παρθένε διάρρήξον· σῶσόν με κυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Τῶν Ἑγκαινίων. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ηγίαςας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ Πνεύματι, κρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θεμελίον σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγες ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Ανέδειξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκιτήριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Αγίου τὸν φωτισμὸν, μετέλαβες Πνεύματος, καὶ τὴν θείαν χάριν ἐκ θείου στόματος, ὅλην εἰσεδέξω πανοικί, τοῦ θείου Κορυφαίου, ἐπιστασίαις καταγγέλλοντος, τὰ σωτηριώδη διδάγματα.

Υψώθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκομος, καὶ καρποὺς εὐώδεις ἡμῖν προσήνεγκας, τὴν τῶν διδασμάτων παροχὴν, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, μάκαρ Ἱεράρχα Κορνήλιε.

Μεγίστης ἀξιώθεις, εὐκλείας Κορνήλιε, σὺν τῷ Κορυφαίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἔδραμες κηρύττων πανταχῶς, τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον· δι' οὗ ἡμεῖς φωταγωγούμενοι, σκότους ἀγνωσίας ἐρρύσθημεν.

Θεοτοκίον.

Αγνείας φωτοειδὲς, γεγέννησαι σκηνώμα, καὶ τὸν φωτοδότην φέρεις σαρκούμενον, ἄνθρωπον ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, διὰ φιланθρωπίαν, καὶ τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα, ἄφθορε βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Θεὸς παρέδειξε, καὶ ὁ Θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τῇ πίστει καταφυγόντες θαυῖτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φαλαγγας, ἀποδιώκει· καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Απαρχὴν ἀγίαν σε, ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζοντα αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σε πράξεσιν, Ἱερομύσα Θεόφρον Κορνήλιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἑγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, τοῦ οἴκου σου ἄχραντε, εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σέ Θεοτόκε, αἰτούμεν σε τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Δι' ἀγάπῃσιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν

• ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλόνηθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
• ὕμνησις.

Ηλιόμορφος ὁρώμενος προσκυνεῖται, ὑπὸ πι-
στῶν ἀνθρώπων, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου
ὃν κατασπαζόμενοι, ψυχὰς φωτιζόμεθα.

Θεὸς Κύριος σαρκούμενος ἐπεφάνη, καὶ ὑ-
ψωθείς ἐν ξύλῳ, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦν-
τας, φωτίζει ἐκάστοτε, δεινῶν ἐξαιρούμενος.

Ιλασμὸν ἡμῖν καὶ ἄφεσιν τῶν πταισμάτων,
Λόγε Θεῷ παράσχε, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦ-
σι, σήμερον προκείμενον, Σταυρόν σε τὸν τίμιον.
Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τῆς Πατρὸς ὁ Λόγος κόλπους,
σε ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλίθη ὡς βρέ-
φος, θέλων ἀναπλάσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον.
Τῶν Ἐγκαινίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ
τῷ σῷ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵ-
ματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κα-
τιδεῖν ποθῶσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δό-
ξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγά-
ζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ
ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μύρον,
σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος,
χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅ-
θεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, ἥλιος
ὥσπερ φωταυγῆς, τὴν γῆν ἐπῆλθες Κορ-
νήλιε, ἀποδιώκων τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας
πανεύφημε.

Ὡς μέγας ποταμὸς ἐκπεπόρευσαι, ἅπαν τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς, ἀρδεύων θείοις διδάγ-
μασι, καὶ τὰ ζιζάνια πνίγων, τὰ τῆς πολυθείας
Κορνήλιε.

Νεκρὸς παντὶ τῷ κόσμῳ γενόμενος, τοῦ νε-
κρωθέντος δι' ἡμᾶς, τὴν θείαν ἔγερσιν ἄ-
πασι, τοῖς ἐκ παθῶν νεκρωθεῖσι, διηγγείλας
παμμακάρι Κορνήλιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίας καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς τοῦ Πατρὸς
ὑπερφυῶς, ἀγνή Παρθένε γεγέννησαι· δι' ἧς
ἡμᾶς τῆς κακίας, νυνὶ τοῦ σοφιστοῦ ἐλυτρώ-
σῃμεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡ-
• μῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμά-
• των, λύσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν
• δωρούμενος.

Κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, ἡμᾶς φθοροποιῶν,
τῆς σὲ τιμῶντας, καὶ ἀσπαζομένους τίμιε
Σταυρὲ ἁγίου πάθους, ἀγιώτατον σύμβολον.

Λεαμπρυσμένοι σήμερον, καρδίας καὶ ψυ-
χαῖς, καλῶν ιδέαις, προσέλθωμεν πιστοί·
καὶ τὸ σεπτὸν καὶ θεῖον ξύλον, τοῦ Σταυροῦ
προσκυνήσωμεν.

Μερίᾳς γλυκαίνει πρότερον, τὰ ὕδατα Μω-
σῆς, σημαίνων ξύλῳ, σὲ τίμιε Σταυρὲ, δι'
οὗ γλυκασμὸν σωτηριώδη, τοῖς βροτοῖς ἐναπέ-
σταξας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν
σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, πανάχραντε Κόρη,
σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀνα-
πλάσαντα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑ-
πέδειξας τῷ θεόπτη, Μωϋσῇ διαγράφων
Χριστέ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας· σὺ
τάξεις ἐβρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας,
συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὺ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ
Ἁγίε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χρι-
στὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
Σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ολος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, κω-
φοῖς ξοάνοις ἱερομύστα, σέβας οὐ προσέ-
νειμας, ὑπὸ μαιφόνων, ἀνθρώπων συνωθήμενος.

Υψιστον ἀόρατον, Θεὸν Κορνήλιε, ἐν ἐκτε-
νείᾳ ἀπεκαλέσω, καὶ ναὸν ἡδάφισας, βδε-
λυκτῶν ξοάνων, μεγάλως θαυμαζόμενος.

Τὸ τοῦ Παντοκράτορος, φυλάττων πρόσταγ-
μα, ἐφυλακίσθης, δεσμᾷ ὑπέστης, καὶ
δεσμῶν ἀπέλυσας, τῆς κακοπιστίας, τοὺς ἄ-
φρονas Θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Ομβρησὸν μοι Πάναγνε, πταισμάτων ἄφε-
σιν, ἐπίσκεψαί με τὸν ἀσθενοῦντα, καὶ
κλυδωνιζόμενον, συμφοραῖς τοῦ βίου, καὶ πά-
θεισι τοῦ σώματος.

Προεόρτιος. Ὡδή 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιάνθρωπος.

Νυγείς ἐπὶ σοὶ πλευράν ὁ Κτίστης, Σταυρὲ
ἐθελουσίως, ἀναρτώμενοι, αἷμα καὶ ὕδωρ
ἀποκενοί· δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, οἱ πιστῶς σε
ἀσπαζόμενοι.

Εὐλον ζωοδῶρητον Κυρίου, πηγὴ ἀθανασίας,
ἀπολύτρωσις παντὸς τοῦ κόσμου, σῶζε ἡμᾶς,
τῆς ἀσπαζομένης σε, ὡς φρενὸν ἡμῶν σωτήριον.

Οπλον ἡμῖν ἄρρηκτον ἐδόθης, δι' οὗ νικῶμεν
πάσας, τὰς ἐνέδρας τῶν ἀντικειμένων,
θεῖε Σταυρὲ οἱ ψυχῆς εὐθύτητι, ἱερώς σε ἀσπα-
ζόμενοι. Θεοτοκίον.

Αγιος ναὸς τοῦ ἐν Ἀγίοις, ἐπαναπεπαυμένη,
ἐχρημάτισας Θεογενοῦτορ· ὅθεν ἡμᾶς, τῆς
πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, ἀγιάζεις Μητροπάρθενε.

Τῶν Ἑγκαινίων. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμη-
σε, νῦν τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐθνῶν
μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων
διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φά-
λαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ
Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιαῖζει,
ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἑλλαμψς.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχου-
σα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται
κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βα-
σιλείας ἐγκαλλωπίζεται. Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμαίων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦ-
σα, οὐκ ἐστενοχώρησε.

Τοῦ Ἀγίου. Μαινομένην κλυδωνι.

Καθαῶς ποιούμενος, τὰς εὐχὰς σου, Ἄγγε-
λον Θεοῦ, φανερώς τεθέασαι μυαῦντά σε,
τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Λαμπρυνθεὶς τῷ πνεύματι, φωτοβόλος γέ-
γονας ἀστήρ, φωτοβόλοις λάμπει τὰ πέ-
ρατα, φωταγωγῶν ἱερομύστα Κορνήλιε.

Επγνοὺς τὸν Κύριον, ὁ τῇ πλάνῃ, πρώην
σκοτισθεὶς, ἀνανεῦει Μάκαρ τῇ ἐντεύξει
σου, καὶ πανοικί, θεῖαν εἰσδέχεται καθάρσιν.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς δόξης Κύριος, ἐξ αἱμάτων σου παρ-
θενικῶν, ἐσαρκώθη μόνος ὡς ἐπίσταται,
Πανύμνητε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Κοντάκιον τῶν Ἑγκαινίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη
ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν
ὧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν οἶκον στε-
ρέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Επιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρ-
κα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν γόνος φησὶ καθυ-
πογράφων· Ἐθεασάμεθα παιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν
εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείας χάρι-
τι. Ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε
τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ·
οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς
ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυ-
ξηθέντες οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶ-
μεν· Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἑγκαι-
νίων τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν
Ἀναστάσεως.

Στίχοι.

Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,
Ἑγκαινίοις σοι τάφον τιμᾷ Λόγε.

Τύχθη ἀναστάσεως τρισκαιδεκάτῃ καινισμός.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Κορνηλίου
τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στίχ. Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,

Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἐθνῶν Χριστέ με.

Οὗτος ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων χρόνις ὑπῆρχεν
ὅς, βίον μετερχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ἀγγελοῦ
προτρεπόμενον αὐτῷ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μετακαλίσασ-
θαι, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἃ δεῖ. Καὶ δὴ παραγενέ-
μενος ὁ Πέτρος πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
τοῖς τε συνελλυθόσι καὶ αὐτῷ προσειπὼν, κατηχίσας τε,
καὶ βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σικίβιας πόλεως ἐχει-
ρίζει· ἦν εὐρὺν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντα ἐβά-
πτισε, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀρχонта Δημήτριον, πανοικί τῷ
Χριστῷ πεπιστευκότα. Ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον δια-
νύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Κρονίδου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, Στράτωνος,
Σελεύκου, Μακροβίου, Γορδιανοῦ, Ζωτικοῦ, Ἡ-
λεῖ, Λουκιανοῦ, καὶ Οὐαλεριανοῦ.

Εν τῇ Ἀλεξανδρίῳ Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρονί-
δου Διακόνου ἀναλάμψαντος, ἐπίστευσαν δὲ αὐτόν
Λεόντιος, καὶ Σεραπίων· ἐν δὲ Γαλατίᾳ τῇ βαρβαρῇ καὶ
ἀπίστῳ, Σέλευκος, Οὐαλεριανός, Μακρόβιος καὶ Γορδια-
νός· Στράτων δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Καὶ ὁ
μὲν Κρονίδης, Λεόντιος, καὶ Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ, με-
τὰ πλείστας βασάνους, δεθίντες χεῖρας καὶ πόδας, ἐν τῇ
θαλάσσῃ ἀπερρίψθησαν· καὶ τὰ τούτων λείψανα τῇ ἡμέρᾳ
διασωθέντα, δι' ἐπτασίας Ἀγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ

γῇ καλύψαι πρασίταξαν. Οἱ δὲ ἐν Γαλατίᾳ Σίλευκος, Μακρόβιος, καὶ Γαρδιανός, διὰ τοῦ ἐκείσε Ἀρχонтаί, πυρὶ καὶ ξίφει, διαφοροῖς τε στρέβλαις τιμωρηθέντες, τέλος θανάτου βράβειον ἐξέτιθησαν, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας Ἀρχων, δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸ κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν Ἅγιον Στράτωνα, ἐκατέρως αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς προσέθηκε· καὶ ἀθρόον κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους εἰς τὸν ἴδιον τόπον, διμερίσαντο τὸν Ἅγιον, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ζωτικὸς Ἡλεῖ, καὶ ὁ Λουκιανός, κατὰ τὴν Τομέων πέλιν, προστάξει Μαξιμου τοῦ ἡγεμόνος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, ξίφει ἐτελειώθησαν. Ὁ δὲ Οὐαλεριανός, ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν Ἀγίων θρηνηῶν, ἐτελειώθη. Ἡθλησαν δὲ οὗτοι πάντες ἐπὶ Δικηνίου τοῦ τυράννου, ἐν ἔτει 315.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσχαγμα τυραν-
» νικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, μέσον τοῦ
» πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι ἐν ταῖς εὐλογίαις, τῶν παίδων ὁ Ἰα-
κώβ, σὲ προδιεχάραττε τίμιε Σταυρέ· ἀλλ'
ἡμεῖς σε νῦν προσκυνοῦντες πάντοτε, φωτισμὸν
ἐρυόμεθα.

Ράβδω σε προεικονίζει, θεῖος πάλαι Μωϋ-
σῆς, Σταυρέ, τέμνων θάλασσαν· ἡμεῖς δέ
σε νῦν προσκυνοῦντες, παθῶν ἀθρόχως πέλα-
γος, χαλεπὸν περαιούμεθα.

Στόματί σε καὶ καρδίᾳ, πανσεβόσμιε Σταυ-
ρέ, νῦν περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγέλασμον, τὴν
ὑγίαν, τὴν σωτηρίαν πάντοτε, ἀπαντλοῦμεν
ψυχῆς τε καὶ σώματος. Θεοτοκίον.

Παρθένε εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,
καθικετευόντων σε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν
πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποτα, μὴ παρί-
δης τὴν ποίμνην σου.

Τῶν Ἑγκαινίων. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖαι.

Δροσοδόλος μὲν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη
ποτέ· κῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματι-
κόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος
εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νεῖα σκη-
νῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικῆ,
ἄροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ
ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θεῷ ἔρωτι,
δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ τῇ μυστικῇ συν-
αφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· Εὐλογημένος εἶ
ἐκβαῶντες, τῆς δόξης ὁ Κύριος. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνω-
μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,

Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Σὺ ἐθνῶν γεγέννησαι, ἀπαρχὴ Κορνήλιε· πρῶ-
τος γὰρ τὸ Βάπτισμα, ἐδέξω τὸ ἅγιον, καὶ
Πνεύματος τὴν χάριν, ὡς τὸ πρὶν οἱ θρηγόροι.

Μέγιστα τεράστια, τελῶν θεῖα χάριτι, πρὸς
πίστιν ἐζώγησας, τοὺς πάλαι κακόφρο-
νας, διδάξας ἀναμέλπει· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ γῇ κρυπτόμενος, καὶ βιάτῳ σκεπτόμε-
νος, θεῖαις εἰσηγήσεσι, σοφὲ πεφανέρω-
σαι, θαυμάτων βρύων χάριν, καὶ νοσήματα
διώκων.

Λύρα μελωδήσασα, δόγματα σωτήρια, καὶ
πάντων Κορνήλιε, ψυχὰς ἐνεδύνησα, ἐδεί-
χθης ἀναμέλπων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Πάντες τρισυπόστατον, μονάδα δοξάζωμεν,
Πατέρα προάναρχον, Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ
Πνεῦμα μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ωφθης τὸ ἀνθρώπινον, φύραμα θεώσασα, τῇ
θεῖα γεννήσει σου, Παρθένε πανάμωμε·
διό σε κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ δοξολογοῦμεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταθὰς ἐδρόσισας καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸ σωτήριον ὄπλον καὶ ἄρρήκτον, τῶν πι-
στῶν τὴν ἐτοιμὴν βοήθειαν, τὴν κραταιὰν
ἀντίληψιν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς
κυνούμεν, κατενώπιον πάντων προκείμενον.

Υψηλὸν ἐπὶ ξύλῳ ἀνέστησεν, ἐγκαρσίως τὸν
ὄφιν ὡς γέγραπται, ὁ Μωϋσῆς προγράφων
σε, πανσεβάσμιον ξύλον· δι' οὗ τῆς βλάβης, κακ-
τῶν ἐκλυτρώμεθα ὄφρων.

Φωτισμός τῶν ψυχῶν ἡμῶν πέφυκας, φωτὰ
δόξα Σταυρέ· πανσεβάσμιε· σὲ γὰρ περι-
πτυσσόμενοι, ταῖς ἀρχαῖς τε τοῦ σκότους καὶ
ἐξουσίας, ἐκτρεπούμεθα θεῖα δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνήν καὶ Παρθένον τιμῶμεν, τὴν τὸν
ἀνάρχον Λόγον καὶ ἀήτιστον, ὑπερφύως
κηύσασαν, εἰς ἡμῶν σωτήριαν, ἀναβωῶντες·
Εὐλογοῦμεν Παρθένε τὴν τόκον σου.

Τῶν Ἑγκαινίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σήμερον χιτῶνα νηπῶν, τὴν ἄνωθεν ὑφαντὴν
ἐκ θεῖας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε,
ὥσπερ νύμφη ἐστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκείους.

συγκαλεῖ πρὸς εὐφροσύνην λαούς, εἰς τὸ μέλ-
πειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δευτερός Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε,
Παραδείσῳ νοητὸν, τὴν νέαν ταύτην σκη-
νὴν, φέρουσαν κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ
ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου σε Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅ-
γιον μίαν Θεότητα, τελείαν ἀναρχὸν ἀτμη-
τον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισὶ
σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος
γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Μόνον ἐκ ψυχῆς, τὸν ἐπὶ γῆς ἀφθέντα, Θεὸν
ἐξεζήτησας, νοὸς εὐθύτητι· ὅθεν ἐγένου,
ἀπαρχὴ Θεοφόρε, τῶν ἐθνῶν τιμία, καὶ Πνεύ-
ματος δοχεῖον.

Ανθρακι τῶν σῶν, Μάκαρ ἐμπύρων λόγων,
τὴν ὕλην κατέφλεξας, τῆς ματαιότητος·
ὅθεν πρὸς φέγγος, ἀνέσπερον μετέβης, πάντας
καταυγάζων, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Κλῆρος καὶ μερίς, καὶ βοηθὸς καὶ ρύστης,
ἰσχύς τε καὶ ὑμνησις, καὶ φῶς σοι γέγονε,
Λόγος ὁ πάντα, καλῶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, καὶ
χειραγωγία, Κορνήλιε Θεόφρον.

Τριαδικόν.

Αγίε Πατὴρ Ἄγε Λόγε Πνεῦμα, παναγία
ἀκτιστε, Τριάς ἀμέριστε, σῶζε τῆς πόθῳ
ὑμνοῦνταί σου τὸ κράτος, καὶ τὴν βασιλείαν,
καὶ τὴν μεγαλωσύνην.

Θεοτοκίον.

Ρᾶνον ἐφ' ἡμᾶς, τὰ σὰ ἐλέη Κόρη, συνήθως
καὶ αἰτῆσαι, ἀγνὴ συγχώρησιν, πάντων
πταισμάτων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, ἐξ ἀπροσε-
ξίας, ἡμῖν ἐπισυμβάντων.

Πρὸς Θεοῦ. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο πόθος σου ἀφθόρος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
λαγόνων σε προῆλθε, σαρκαφόρος ὃς ὠ-
φθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
φη· καὶ Θεοτόκε· καὶ παῖτες μεγαλύνομεν.

Χριστὸν ἐπὶ τῇ αἰκατεμένη, τὸν κόσμον
ἀνύψωσε πεσόντα, εἰς βυθὸν ἀπωλείας
ἀληθῶς, Σταυρὲ Κυρίου· ὅθεν σὲ πόθῳ, νῦν
προσκυνεῖμεν, καὶ τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν.

Ψυχὰς ἀγισθῶμεν καὶ καρδίας, καλῶν ἐπι-
μόνοις ἐργασίαις, καὶ προκείμενον μέσον,

τὸ σωτήριον ὁρῶντες τῷ Σταυροῦ ξύλον, πίστει
καὶ πόθῳ, Θεοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Ως ἥλιος μέγας ταῖς ἀκτίσι, ταῖς σαῖς κα-
ταυγάζεις τοὺς ἐν σκότει, καὶ τοὺς δαίμο-
νας φλέγεις, ὡραιότατε Σταυρέ· ὅθεν φώτισον
πάντας, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ Δείῳ, φωτὸς αἰκη-
τήριον Πορθένε, τῶν παθῶν μὴ τὸ σκότος,
καὶ τῶν ἡδονῶν τὴν βαθυτάτην ὄντως νύκτα,
Θεοκυῆτορ, παναγία ἀπελαύνουσα.

Γῶν Ἐγκαινίων. Αἶθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρά τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλέοις ὄμ-
μασι νοὸς, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς
τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον
λάμπουσιν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ νύμφη, τῷ Βασιλέως
τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς,
τοῦ σου νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ
σου κράζουσα· Σὲ ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ·
σε παράσχου· ἄλλον γὰρ ἢ σὲ οἶδεν, εἰ μὴ
σὲ, τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν φιλάνθρωπε, πάλαι
ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τῷ Βασιλέως
τῷ μεγάλῳ· ὅτι διὰ σὲ τῆς κατάρας, τῆς
Εὐας πάντες Ἀγνὴ ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν
εὐράμεθα, ἐν τῇ κυήσει σου ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἡσαῖα χόρευε.

Γεράν πανήγυριν Ἐκκλησίᾳ πᾶσα συγκροτεῖ,
τῇ μνήμῃ σου τῇ σεπτῇ, Κήρυξ τῷ Χριστοῦ·
σὺ γὰρ ἰσοστάσις, τῶν Ἁγίων ὡφθης μαθητῶν,
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς ἐκεῖνοι κληρωσάμενος.

Ωραιώθης δόγμασιν, εὐσεβείας ὡς ἱερουργός·
ἐξωμοιώθης Θεοῦ, Δείοις λειτουργοῖς· πη-
γάζεις δὲ πάντοτε, ἱαμάτων Μάκαρ ποταμοὺς
παύων νοσήματα, τῶν ἀνθρώπων ἱερώτατε.

Στολισθεὶς ἱμάτιον, σωτηρίου ὁπερ ὁ Χριστός,
ἐξύφανε σαρκωθεὶς, νῦν περιχαρῶς, τὰ ἄνω
βασιλεία, περιπολεῖς βλέπων καθαρῶς, κάλλος
ἀμήχανον, τοῦ νυμφίου Ἀξιάγασατε.

Η τιμία θήκη σου, ὡς περ κρήνη βρύει ταῖς
πιστοῖς, ἱάματα δαψιλῶς, καὶ ἀποσοβεῖ,
Κορνήλιε πνεύματα, τὰ πονηρά, καὶ φωταγω-
γεῖ, πάντων τὰ ὄμματα, τῶν ἐν πίστει εὐφη-
μούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν μοι αἰτῆσαι, ἡ τεκούσα φῶς τὸ ἐκ
φωτὸς ἐκλάμψαν τὸν σκοτασμόν, πόρρω
ἀπ' ἐμοῦ, ἐναποδιώκουσα, καὶ πειρασμῶν καὶ

τῶν ἡδονῶν, ἄχραντε Δέσποινα, προστασία ἀκαταίσχυντε.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος, ὑψωθείς ἐκ θανάτου, ἐπὶ Σταυροῦ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καινίσας πᾶσαν τὴν κτίσιν· τάφῳ δὲ ζωοδόχῳ, ἐτέθη καὶ τριήμερος, ὡς Θεὸς ἐξανέστη, οὐ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν, σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, τὰ ἐγκαίνια πάντες.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ Θεὸς σωτηρίαν, διὰ Σταυροῦ εἰργάσατο, σαρκωθείς ἐκ θανάτου, εἰς ἀνακαινίσιν κόσμου· τάφῳ κατατεθείς δὲ, τριήμερος ἐγήγερται, καὶ ζωῆς ἀρράβωνά, τὴν ἑαυτοῦ, προδεικνύει ἔγερσιν, ἧς ἐν πίστει, τελοῦμεν τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ Θεοῦ σὺν Ἀγγέλοις.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μετ' εὐφροσύνης κράζομεν, σοὶ τὸ Χαῖρε Παρθένε· χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, σοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας· Χαῖρε δὲ ἧς ἀνυψώθη, τῶν βροτῶν ἡ οὐσία, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου· χαῖρε δὲ ἧς, ὑπ' Ἀγγέλων πάντοτε προσκυνεῖται, ἐν οὐρανοῖς πανύμνητε, Θεοτόκε Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, παιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος αἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θείος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατος· βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος· θαυμάτων βρύει τὰ ναίματα· καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Ηστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανὴς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμῶμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θείαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν, ὅπως ἡλεων εὐρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφίεμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκηπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θείῃ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνῶσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἀγιασμόν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει γεραίρουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσιν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εγκαινίζου ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. Τοῦτον τὸν οἶκον ὁ Πατήρ ὠκοδόμησε· τοῦτον τὸν οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιαζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν ναὸν ὁ Σολομών, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτι δὲ πυδόκησας Σωτὴρ τοὺς τύπης μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπόζων, τὰ πάντα ἀγιαζεις τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηρῷ αἵματι, τῆς ἀχράντου καὶ ἀκηράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιστῶν αἱ χορεῖται, δοξάζωμεν τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγῃς ἄνθρωπε· γενοῦ καὶ νὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐορτάζε τὰ ἐγκαίνια· ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. Τοῦτο τῇ Ἐορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος· οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλαίῳ τοῦ σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς σεαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀφεισίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιланθρωπεύσάμενος, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· ἀλλ' οἰκτείρησον μόνε Μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου· καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμαῦντας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ'· καὶ δ'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος α'. Οἱ Θερμῆλοι αὐτοῦ.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη
Καισαρείας. Ζήτηι Ἰουνίῳ καὶ

Κοινωνικόν.

Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τό-
πον σκηνώματος δόξης σου.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἡμετέραν ἑορτὴν ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν
Ἀναστασίμων ψάλλεται, οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθι-
νόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὑψουμένου σου Δέσποτα, ἐν Σταυρῷ συνα-
νύψωσας, τῷ Ἀδὰμ τὴν ἐκπτωτον φύσιν
ἅπασαν· διὸ ὑψοῦντες τὸν ἄχραντον, Σταυρόν
σου φιλάνθρωπε, τὴν ἐξ ὕψους σου ἰσχὺν, ἐξαι-
τοῦμεν κραυγάζοντες· Σῶσον Ὑψιστε, ὡς Θεὸς
ἐλεήμων τῆς τιμῶντας, τὴν σεπτὴν τε καὶ φω-
σφόρον, τοῦ σου Σταυροῦ θείαν ὕψωσιν.

Δίς.

Ψαλμικῶς νυνὶ βλέπομεν, ὑποπόδιον Δέ-
σποτα, ἐνθα πόδες ἔστησαν, σὺ οἱ ἄχραν-
τοι, σήμερον πόθῳ ὑψούμενον, Σταυρόν σου τὸν
τίμιον· καὶ ὑψοῦντες εὐσεβῶς, δυσωποῦμέν σε
κράζοντες· Πάντας Ὑψιστε, τῷ Σταυρῷ σου
τῷ θείῳ ἀγιάσας, σῆς ἀφάτου εὐσπλαγχνίας
μετόχους δεῖξον καὶ χάριτος.

Ὡς ἀήττητον τρόπαιον, θυρεὸν ἀπροσμάχι-
τον, καὶ ὡς σκῆπτρον ἔνθεον, προσκυνοῦ-
μέν σου, Σταυρόν Χριστέ τὸν πανάγιον, δι' οὗ
κόσμος σέσωσται, καὶ χορεύει ὁ Ἀδὰμ· γηγε-
νῶν τὰ συστήματα, τοῦτον ἄσμασιν, εὐφημοῦν-

τες τιμῶμεν, καὶ τὴν τούτου, θείαν Ὑψωσιν
τελοῦντες, τὸν ἱλασμόν ἐξαιτούμεθα.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Σὺ μου σκέπη κραταιά, ὑπάρχεις ὁ τριμερὴς
Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγιάσόν με τῇ δυ-
νάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ
δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται,
τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη,
πάντας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὄρωντες,
μεγαλωσύνην δώμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι,
σαρκὶ δὲ ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις τὸ τῶν Πιστῶν, φυλακτήριον θείον,
ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυ-
ρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ
σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς
ἡ ἀπολύτρωσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, εἰ μὲν ἐστὶ
Κυριακὴ, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ,
τὸ Κάθισμα ὅλον· εἰδὲ μὴ, μετὰ τὸν Προοιμια-
κόν, εὐθύς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν δὲ Στί-
χος ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια δευ-
τεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέν-
τος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προ-
τρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ,
τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε,
καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύε-
σθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν
ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν
συγκατάβασιν.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς
ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ τὸν
τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν Πιστῶν καύχημα,
Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα,

Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὀσίων διάσωμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἁκρα ἀγαθότητι.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψούμενος, θεῖω νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι, πῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα, Ὑψῆτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη· τὸν γὰρ Προπάτορα Ἀδὰμ ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτώμα ἐξαίσιον, ὁ τυραννίδι κρατήσας τοῦ βασιλείου πλάσματος. Αἷματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφους ἀποπλύνεται· καὶ κατὰ ῥα λέλυται, καταδίκης δικαίας, ἀδίκῳ δίκῃ τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ξύλῳ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λύσαι πάθη τοῦ κατακρίτου. Ἀλλὰ δόξα Χριστέ Βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡμᾶς σου φρικτῇ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς ἔσωσας πάντας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιε. 22. **Ε**ξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὗρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθόν δὲ εἰς Μερρᾶν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνε, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ λέγοντες· Τί πῶμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὴν ἐπείραζε καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, καὶ, ἦσαν

ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀναμέσον Αἰλεῖμ, καὶ ἀναμέσον Σινά.

Ποροιμίων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύθῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· ἢ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστὸς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστί. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης. Ξύλον ζωῆς ἐστί πᾶσι τοῖς ἀντηχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπηρειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλήμ διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δυνάμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἳ τινὲς σοι οὐ δουλεύουσιν, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μὲ, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μὲ δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδαικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παρωξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε καταλελειμμένην, καὶ μεμισσημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε, καὶ ὁ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιόφθογγος ῥῦσις τοῦ Δαυὶδ πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς,

Κεφ. ιε. 1.

Κεφ. γ. 11.

Κεφ. ε. 1.

τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνούμεν ὑποπόδιον· καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζοντες σκιᾷ, πανοικτίρμον βοῶμέν σοι· Σημειώσῃτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ ἀνύψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρας, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστέ πολυέλεε. Ὁ αὐτός.

Τὸ φυτευθὲν ἐν Κρανίου τόπῳ ξύλον τῆς ὄντως ζωῆς, ἐν ᾧ εἰργάσατο σωτηρίαν ὁ τῶν αἰώνων Βασιλεὺς, ἐν μέσῳ τῆς γῆς, ὑψούμενον σήμερον, ἀγιάζει τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἐγκαινίζεται τῆς Ἀναστάσεως ὁ οἶκος· ἀγαλλονται Ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, καὶ εὐφραίνονται ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, δαυϊτικῶς βοῶντες καὶ λέγοντες· Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστίν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Προτυπῶν τὸν Σταυρόν σου Χριστέ, ὁ πατριάρχης Ἰακώβ, τοῖς ἐγγόνοις τὴν εὐλογίαν χαρίζομενος, ἐπὶ ταῖς κάραις ἐναλλαξτάς χεῖρας ἐπέθηκε· τοῦτον δὲ Σωτὴρ ἡμεῖς σήμερον ἀνυψήντες κραυγάζομεν· Δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ τὸ νίκος, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον.

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Θεῖος Σησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τῷ Ζωοδότῳ ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθὼς πίσει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμὼν πρὸς θεωρίας ὑψωσιν, σπῆδῃ μεγίστῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηεν εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Κυπριανού.

Η τῶν χειρῶν ἐναλλαγή τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἐπ' εὐλογίᾳ τῶν τέκνων, τὸ κραταιὸν τοῦ Σταυροῦ σου προεδήλωσε σύμβολον· ὃν περ ἡμεῖς κατέχοντες ἀρράγες φυλακτῆριον, τὴν τῶν δαιμόνων πανσθενῶν ἐδιδώκομεν φάλαγγα· καὶ τοῦ Βελιάρ ἐν αὐτῷ τὴν ὄφρυν καταβαλόντες, τοῦ ἐχθίστου Ἀμαλήκ τροπούμεθα τὴν πανώλεθρον δύναμιν. Αὐτὸν καὶ νῦν ἀνυψούμενον, εὐσεβοφρόνως οἱ πιστοὶ, εἰς ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῷ πλείονι φωνῇ βοῶντες προσφέρομεν· Κύριε ἐλέησον, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς· οἴκτειρον τὸ τῶν χειρῶν σου ἀγαθὲ, σοφὸν δημιούργημα.

Ὁ αὐτός. Λέοντος Δεσπότη.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγιάσόν με τῇ δυνά-

μει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε. Ἦχος δ'.

Κροτήσωμεν σήμερον ἀσματικὴν πανήγυριν, καὶ φαίδρῳ τῷ προσώπῳ, καὶ τῇ γλώττῃ τρανῶς βοήσωμεν· Ὁ δὲ ἡμᾶς Χριστέ, κρίσιν καταδεξάμενος, καὶ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας, καὶ τὸ κόκκινον περιβαλόμενος, καὶ ἐν Σταυρῷ ἀνελθὼν· ὃν ἰδὼν ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, τὸ φέγγος ἀπέκρυψας, καὶ τῷ φόβῳ γῆ ἐσειέτο, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη διχῶς· αὐτὸς καὶ νῦν δώρησαι τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἡμῖν φρουρόν καὶ φύλακα, καὶ ἐλατῆρα τῶν δαιμόνων, ἵνα πάντες προσπτυσσόμενοι, βοῶμεν αὐτῷ· Σῶσον ἡμᾶς Σταυρέ τῇ δυνάμει σου· ἀγιάσον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου, τίμιε Σταυρέ, καὶ κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου· ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Φωτολαμπρῆς ἀστέρων τύπος, προεδείκνυς Σταυρέ, τρόπαιον νίκης εὐσεβεῖ ἄνακτι τῷ πάντῳ· οὐ ἡ μήτηρ Ἑλένη ἀνευραμένη, κοσμοφανῇ πεποίηκε· καὶ σὲ σήμερον ἀνυψοῦντες τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, κραυγάζομεν· Φώτισον ἡμᾶς τῇ ἐλλάμψει σου, Σταυρέ ζωηφόρε· ἀγιάσον ἡμᾶς τῇ ἰσχυρί σου, πανσέβαστε Σταυρέ· καὶ κράτυνον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου ὑψούμενος πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστέ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· ὅτε γὰρ ἐφήπλου ταῖς χεῖρας, Σταυροῦ τὸν τύπον πειῶν, ἐνίσχυεν ὁ λαός· νυνὶ τῶν πραγμάτων ἡ ἔκβασις εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται· Σήμερον Σταυρὸς ὑφούται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται· Σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· διὸ γηθόμενοι πάντες, προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκήπτικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισαι, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· Ὁπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώ-

πισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρημένος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσω ἐχθροὺς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρουμένος· ῥάβδος, ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαινόμεθα· ὁ πλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὁ περιέπουσιν Ἄγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τῇ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενήτων ἰατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεωθήμεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον, ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι πλυσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ον περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποποδιὸν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνῶντες χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα, παγῆνχι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Κύριε, σὺν τῷ Ληστῇ τῆς βασιλείας σε ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνῶμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδείσον ἠνέωξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι, Ληστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε.

Δέξαι ὡς περ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγαζόντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπήμεσε τρόμῳ· ἐδείξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπαν, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτὴρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθροὺς, ἀνεῖλεν, ἀνθισμένους σοὶ τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου κράτος λύοντα, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύοντα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θρασάμενοι, ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἐορτὴ τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Ν. Εἶτα. Δόξα, Ἦχος β'.

Σὺ μου σκέπη κραταία· ὑπάρχεις ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμὴν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκθρμένης ἀσφάλεια, νοσητῶν ἰατρε, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ὅς τὴν δετὴν ἀκροστιχίδα φέρει.

Σταυρῷ πεπορθῶς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμά.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Σ**ταυρόν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνώσεν· ἐπ' εὐρύς διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξάσται. »

Τὸν τύπον παλαι Μωσῆς τοῦ ἀχράντου πά-
θους, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῶν ἱερῶν με-
σούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθεὶς, τεταμέναις
τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας,
Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ανέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στηλῆς ἄκος, φθορο-
ποιῶ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος· καὶ
ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον,
ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμ-
βεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Υπέδειξεν οὐρανός, τῇ Σταυρῷ τὸ τρόπαιον,
τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ Θεό-
φρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγ-
μα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώ-
θη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν,
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.
Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμ-
• βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
• ἱερέα· τῇ στερειούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ
• νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ
• στερέωμα.

Ως ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος,
ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς
θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον·
ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ
σὺν αἵματι ἐξεβλήθη· ἐγκαινίζον διαθήκην,
καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιπῶν γὰρ Σταυρός
καύχημα, καὶ Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.
Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Εν παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξύλον ἐγύμνω-
σε, οὐπὲρ τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει
νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς
τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς·
ὅν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἀνακραῖζωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶ-
κός σου.

Δίς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς πηγᾶς
ἐν ἐρήμῳ παλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐ-
σέβειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων τὴν μετάθεσιν.

Ο βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνουσαν ἀνέδω-
κεν Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ
Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαιρό-
μενος.

Γερῶς προστοιβάζεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς
προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίου σκη-
νῆς, σταυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Θαυμαστῶς ἐφαπλούμενος, ταῖς ἡλιακαῖς βο-
λαῖς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυρός· καὶ διηγή-
σαντο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.
Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω** τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτέθη Χρι-
• στός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέ-
• πτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
• σθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ πα-
• ρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σὲ τὸ αἰοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ἡ
τὴν Ἐδέμ φυλάττουσα, στρεφομένη ῥομ-
φαία, Σταυρὲ ἠδέσθη· τὸ φρικτὸν δὲ Χερσὶν,
εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν
εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Υποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυ-
ροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον
ἐν αἱρὶ ᾧ πολλῶν· οὐρανίων γηγενῶν, γένος δὲ
γόνυ κάμπτει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρή-
νην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανείς ὁ Θεὸς
Σταυρός, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν
πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστράψας
οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ τῷ παρέ-
χοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβασία. Ὡ τρισμακάριστον ξύλον.
Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**οτίᾳ θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
• νᾶς, σαυροαδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
• ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
• ρος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπε-
• ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
• τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον
• φωτίσαντος.

Ο γῆρα καμφθεὶς καὶ νόσῳ τρυχωθεὶς, ἀ-
νωρθοῦτο Ἰακώβ χεῖρας ἀμείψας, τὴν
ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· τὴν
παλαιότητα καὶ γὰρ, τοῦ νομικοῦ σκιώδους,
γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ
προσπαγείς Θεός, καὶ τὴν ψυχόλεθρον νόσον,
τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Νεαζούσαις θεῖς παλάμας, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύτε-

ρον κλέος ὁ νομολάτρης λαός· ὑποπτευθεὶς ὅθεν οὕτως ἐξηπατήσθαι, οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωφόρον τύπον· ὑπερέξει λαός γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγῆς ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος. Καταβασία. Νοτίου θηρός.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος δ'.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τῆς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ο μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθείς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἔξόν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλην εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τῷ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ὑμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συμβαξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ παγκόσμιος Ὑψώσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι.

Τὰς ἐν λάρυγγι Σῶτερ ὑψώσεις φέρει.

Ὑφούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτη, Σταυρῷ ξύλον ἡδὲ τετάρτη.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, καὶ πρῶτος ἐν Χριστιανοῖς Βασιλεὺς, εἶχε ποτὲ πόλεμον, ὡς μὲν τινες λέγουσι τῶν τῆς ἱστορίας συγγραφεύων, ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ Μαγνητίου, πρὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς βασιλείας· ὡς δὲ ἱεροὶ, εἰς τὸν Δούναβιν ποταμὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν ὁρῶν δὲ τὴν τῶν ἐναντίων πληθὺν ὑπὲρ τὸν οἰκῆον οὐσαν στρατὸν, ἀπορία καὶ φόβῳ συνείχετο. Οὕτως οὖν ἔχοντι, τύπος αὐτῷ σταυρικός μεσούσης ἡμέρας ἐφάνη κατ' οὐρανὸν δι' ἀστέρων, καὶ γραφὴ περὶ τὸν σταυρὸν Ῥωμαϊκοῖς στοιχείοις, καὶ αὐτοῖς δι' ἀστέρων τυπουμένοις, καὶ φράζουσιν· Ἐν τούτῳ νίκα.

Ἐκ χρυσοῦ τοίνυν σχεδιάσας αὐτίκα Σταυρὸν κατὰ τὸν φανέντα τύπον αὐτῷ, καὶ τοῦτον κειύσας τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ προπορεύεσθαι, τοῖς ἐναντίοις συρρήγνυται, καὶ ὑπερτερεῖ, ὡς τοὺς πλείους ἐκείνων ἀναιριθῆναι, τοὺς δὲ λοιποὺς φυγὴν ἀπιδεῖν. Ἐντεῦθεν τὴν τοῦ ἐν αὐτῷ Σταυρωθέντος δύναμιν ἐννοήσας, καὶ τοῦτον μένον ἀληθῆ πιστεύσας Θεόν, καὶ τῷ εἰς τοῦτον Βαπτίσματι τειχιωθείς μετὰ τῆς οἰκείας Μητρὸς, εἰς Ἱεροσόλυμα ταύτην ἐκπέμπει, εὐρεῖν τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ τις καὶ εὗρεν αὐτὸν κεκρυμμένον, καὶ τοὺς ἐτέρους δύο σταυροὺς, εἰς ὧς αἱ Ἀρεταὶ ἐσταυρώθησαν· ἀλλὰ δὲ καὶ τοὺς ἡλούς.

Διαπορούσης δὲ τῆς Βασιλίσσης, τίς ἂν εἴη ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, διὰ τῆς εἰς θανούσαν γυναῖκα χήραν θαυματουργίας δέκνυται· ἢ καὶ ἀνίστη τῇ τούτου προσφύσει· τῶν δὲ λοιπῶν δύο σταυρῶν τῶν Ἀρετῶν· μηδὲν εἰς τοῦτο ἰνδεξαμένων εἰς θαυματοποιίας ὑπόδειγμα. Ὅν δὴ τα τίμιον Σταυρὸν προσεκύνησεν ἡ Βασίλισσα, καὶ ἠσκάσατο μετὰ τῆς Συγκλήτου ἀπάσης.

Ζητῶν δὲ καὶ ὁ κοινὸς λαὸς προσκυνῆσαι, οὐκ ἔδύνατο, καὶ ἠτήσαντο καὶ ἰδεῖν αὐτόν. Τότε ἀνῆλθεν ὁ Μακάριος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, καὶ ὑψωσεν ἐπὶ τοῦ ἁμβωνος τὸν τίμιον Σταυρὸν· καὶ ἰδόντες, ἤρξατο ὁ λαὸς κράζειν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ἔκτοτι ἐπακράτησεν ἡ τιμία Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ κοίμησις τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ὁ τούτου Ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου Βασιλέως Θεοδοσίου.

Στίχ. Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,

Ἐν οὐρανοῖς ἀφθαρτον εὗρηκε στέφος.

Αὕτη πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ τῶν νοσούντων ἐπιμελείᾳ διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξ-εδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Ἀγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Ἐκτῇ Συνόδῳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου τοῦ καλουμένου Ῥινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἡθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ὠάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα Σέργιον, καὶ Πύρρον, καὶ Πέτρον, καὶ Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως· Μακρόβιον τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὠνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἡ τις ἁγία Σύνοδος ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν Κανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Ἦδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ σίγματα γένειν, Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, καὶ Μάγνου Ἡγεμόνος, πόλεως Λαράνδου τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας· ὁ δὲ τρόπος τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, ποικίλος· πληγαί, καὶ συντριβαὶ σιαγόνων, ἀναρτήσεις, σιδηρῶν ὀκλί-

χων ξισμοί, κρηπίδων σιδηρῶν καθηλώσεις· καὶ τρέχειν ἐν τούτοις ἔμπροσθεν ἵππων ἀναγκασθεὶς, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πρὸς κλῆσιν ἦκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,
Ἐχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Βαλεριανός, τὸ νήπιον, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,

Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς,
» λαὸς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσ-
» φημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ
» ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρό-
» μεον· ἀλλ' ἀντηχῶντι, δροσοβόλῳ πνεύματι,
» πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν
» Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» **Ε**ὐλου γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς φθο-
» ρᾷ παρώκησε· ῥίψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην
κατακριθεὶς, ὅλῳ τῷ γένει σωματοφθόρος τις,
ὡς λύμη τῆς νόσου μετέδωκεν· ἀλλ' εὐρηκότες
γηγενεῖς ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ ξύλον κράζο-
μεν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» **Ε**ἴλυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοή, καὶ ξύ-
» λον ἠνεγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ μὴ εὐ-
καίρως μεταληφθέν· ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμου
δέ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἵργετο, ὃ νυκτιλό-
χου δυσθανοῦς ἠνέφξεν, εὐγνωμοσύνη κράζον-
τος· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» **Ρ**άβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον Ἰωσήφ,
» ὁ γεννησόμενα, βλέπων Ἰσραὴλ, τῆς βα-
σιλείας τὸ κραταιόν, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδο-
ξος Σταυρὸς προδηλῶν οὗτος γὰρ τοῖς βασι-
λεῦσι, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πί-
σται κράζουσιν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων
καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ἐκνοον πρόσταγμα,

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί,
» Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν
» συγκатаβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-
» σον μεταποιήσαντα καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶ-
» σι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

» **Υ**ψουμένου ξύλου, ῥαντισθέντος ἐν αἵματι, τῷ
» σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε αἱ τῶν
οὐρανῶν Δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐορ-
τάζουσαι. Λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστὸν τὸν Σταυ-
ρόν, δι' οὗ τῷ κόσμῳ ἀνάξασις εἰς τὸς αἰῶνας.

» **Γ**ηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος,
» Σταυρόν οὗ ἔστη Χριστὸς ὁ Θεός, ὑψοῦτε
ἱεροπρεπῶς καὶ λόγχην, Θεοῦ Λόγου σῶμα ἀν-
τιτορήσασαν. Ἰδέτωσαν ἔθνη πάντα τὸ σωτή-
ριον, τοῦ Θεοῦ δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

» **Ο**ὐ τῇ θείᾳ ψήφῳ, προκριθέντες ἀγάλλε-
» σθε, Χριστιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς· καυ-
χᾶσθε τῷ τροπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχόντες θεό-
θεν, Σταυρόν τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ φυλα-
πολέμων, θράσος ἐπιζητοῦντα, σκεδάννυνται
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὤδὴ θ'.

Ἡ Τιμωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**υστικός εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ-
» γήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ
» τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται
» δένδρον· δι' ὃ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες
» αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

» **Α**γαλλέσθω τὰ δρυμοῦ, ξύλα σύμπαντα, ἀ-
» γιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν ὑφ' οὗ περ
ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν ξύ-
λῳ· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνούμεν αὐτόν
καὶ μεγαλύνομεν.

» **Ι**ερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς
τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἁμαρτωλῶν
νοουμένων, συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα· δι'
οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνῶμεν αὐτόν καὶ με-
γαλύνομεν.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει πρόσ-
» γεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρ-
» γηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγ-
» γενῆς κατὰρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς
» ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις,
» τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

» **Μ**ὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας ἀναι-
» ρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξή-
λειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτὲ, πικρίαν ὑ-
δατῶν Μερόῤῥας, προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν
ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρα-
νῶν μεγαλύνουσιν.

» **Α**διαλείπτως βαπτομένης, τῷ ζόφῳ τῷ προ-
» πάτορος Κύριε διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας,

σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνουмен.

Γνα τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἐνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἡγλαϊσμένον, Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Καταβασία. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Καί.. Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Λέγεται δὶς.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ νῦν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἔτερον, ὃ λέγεται ἅπαξ. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος ἀγιαζεται· ὃ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων, καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας ἀπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον εἴλκυσας, πρὸς σὴν Χριστὲ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σὲ ζεποιθότας, θείας ἀξίωσον δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἱρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες· ὡς οἶον δῶρημα, τοῖς βροτοῖς κεχαρίσται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δίς.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότριν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκυσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος· Ω ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως Χριστὸν δοξάζοντες.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μήκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιαζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἡττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων ἡδραστὰι· Ω θείας κλίμακος! δι' ἧς

ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ᾄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας· Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὃ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ Ἀσματικόν· Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ δίσκου, μετὰ καὶ κλάδων βασιλικῶν, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ· καὶ προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερυγῶν καὶ λαμπάδων καὶ θυμιατῶν, φέρει αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ· ὅπου, πληρουμένου τοῦ Ἀσματικοῦ, ἐκφωνεῖ· Σοφία, Ὁρθοί· καὶ τίθησι τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ προευντρεπισθέντος Τετραποδίου, καὶ θυμιατῶν σταυροειδῶς, ψάλλων τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, ἅπαξ, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀναγίνσκον· Εἴθ' ἔτω, βαλὼν μετανοίας τρεῖς, ἐν ἧ ἡμέρᾳ τύχη, καὶ λαβὼν ἀναγίνσκον τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἵσταται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου· καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς λέγει εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης Ἑκατοντάδος τῆς Κυρίας ἐλέησον, σφραγίζοντος τῆς Ἱερέως ἐν τοῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρεῖς.

Εἴτα κλίνει τὴν κεφαλὴν, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς Ἑκατοντάδος.

Εἴτα στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν, λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Ἑκατοντάδος· καὶ παιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν δευτέραν ὕψωσιν, ὡς προγέγραπται· Εἴθ' οὕτω, στραφεὶς πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ Τετραποδίου, καὶ βλέπων ἐπὶ Ἀσμάς, λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν

(δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Ἑκατοντάδος. Πληρωθείσης δὲ καὶ ταύτης, στρέφεται ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὸ Βόρειον μέρος, καὶ βλέπων πρὸς Νότον λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υἱείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις. Καὶ αὖθις στρέφεται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου· καὶ βλέπων κατὰ Ἀνατολὰς, λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Μονῇ (ἡ Ἐκκλησία) ταύτῃ, υἱείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης Ἑκατοντάδος. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, ὑψοῖ τὸν Σταυρὸν, ψάλλων τὸ, Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ εὐλογῶν δι' αὐτοῦ σταυροετδῶς τὸν λαόν. Εἶτα, θέμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου, ψάλλει, Τὸν Σταυρὸν σὺ προσκυνῶμεν Δέσποτα, ἁπαξ, καὶ οἱ Χοροὶ ὁμοίως ἀνά μίαν· καὶ προσκυνεῖ εὐδύς τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐφεξῆς πάντες. Ὅπῃ δὲ παρευρίσκεται Ἀρχιερεὺς, αὐτὸς ὑψοῖ τὸν Σταυρὸν. Ἐν ὧσιν δὲ γίνεται ἡ προσκύνησις, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Δεῦτε Πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκβοῶν χειράς ἐκτείνας, ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεπαίηκε. Δεῦτε Πιστοὶ ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδάμ· ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσμηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγόντα Θεὸν δοξαζόμεν λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε λαοί, τὸ παραδόξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δὲ, τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, ἀναμάρτη-

τον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν. Ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τῶν Προφητῶν σου, Ἡσαΐου καὶ Δαυὶδ, ἐπληρώθη ὁ Θεός, ἡ λέγουσα· Ἡξουσι πάντα τὰ ἔθνη Κύριε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ἰδοὺ γὰρ ὁ λαός, ὃς τῆς σῆς ἀγαθῆς χάριτος πεπλήρωται, ἐν ταῖς αὐλαῖς σὺ Ἱερουσαλὴμ. Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῇ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, φύλαξον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς αἰδύτων ἀνίσταμενον, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανούς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανούς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξιώσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Ο τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σὺ Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρας τῶν πιγῶν, συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου, συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτούμενη πλούσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἰλασμός γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Η φωνὴ τῆς Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἡλευθερώται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Μακράν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου κεκραῖξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἰνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός, καὶ Λόγος τῷ Θεῷ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Υψθε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος βαρύς.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α'.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων..

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι, ἡ αὖν ἡμέρα τύχη ἡ σιδάσμιος αὕτη Ἑορτὴ, εἴτε Σαββάτῳ, εἴτε Κυριακῇ, τυρόν, ἡ ὠδόν, ἡ ἰχθύν οὐκ ἰσθίον, εἰ μὴ μόνον ἔλαιον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς τρία, καὶ τοῦ Ἀγίου τρία.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περικτεῖχισμα· δι' οὗ ἐξηφάκισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τῇ θανάτου ἡ δυνάμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράναια. Ὁ πλὸν ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη, τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσων ἐχθρούς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπόμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρεμένος· ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς παιμαινόμεθα· ὁ πλὸν

εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἀγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὃ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐδεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορών- τέσ σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνούμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων.

Τὸν ἀλιτῆριον Μάρτυς κατεπολέμησας, τῇ παναλκίμῳ πίστει, τῇ Σωτῆρος θεόφρον βασιάνους ὑπομείνας ὅθεν σοφὲ, τοὺς βαρβάρους ἐπέστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ ποιητὴν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

Τὰ ἀκροθίνια Μάρτυς ἐκ τῶν βαρβάρων Χριστῷ, δόξαν προσάξας ὡφθης, ἀθλητὰ θεηγόρε, θανὼν ὑπὲρ Τριαδος· ὅθεν σαφῶς, καὶ τὸ στέφος ἀπέληψας, καὶ ὡς φωστὴρ διαλάμπεις θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάγαστε.

Τὴν εὐσεβῇ πανοπλίαν ἀμφιασάμενος, πρὸς πόλεμον ἐδείχθης, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως, Νικῆτα ἀθλοφόρε, ὡς περ ποτὲ, Γεδεὼν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη καταβαλὼν, ῥωμαλέα παρρησία σου.

Δόξα.

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Φωστῆρα τῶν Μαρτύρων σε ἐγνώμεν, Νικῆτα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὰ· σὺ γὰρ τοῦ ἐπιγῆς ἀξιώματος, τὴν δόξαν καταλείψας, καὶ πατρικὴν ἀθεΐαν βδελυζάμενος, τοὺς θεοὺς αὐτῶν συνέτριψας, καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους κατήσχυνας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μαρτύριον τῆς ὁμολογίας ἐκπληρώσας· καὶ στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ· γέγονας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν εὐεργέτην τοῦ παντός, τοῦ οἰκτιρεῖν καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναί, τὸ ἔνθρονον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψομένου τούτου συνυψοῖ τὴν φωνὴν τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτούμενη πλούσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος, Δέσποτα, ἱλασμὸν γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὀλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἀχράντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανούς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλὴν τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σου, τὰ διεσπῶτα συναψάντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπευσε ταῖς, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψούμενος· θεῶν νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας, καὶ εἰς θάνατον, καταλισθησάντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγιασμὸν ἀρυόμεθα· Ὑψθε βρωῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς νίκης ἐπώνυμος ἀνεδείχθης, Μάρτυς Νικῆτα πανσεβάσμιε, ἐν σταδίῳ κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναντίον Βασιλέων καὶ τυράννων αὐτὸν ὁμολογήσας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνάκτιων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλήρωσαι ἡ λέγουσα· Ὁφείθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλά- νης ἡλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ εἰνά-

στασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλεται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, σταυρόν καὶ τὴν ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

καὶ τῆς ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδείσον ἡνέωξας Σωτήρ. τῷ πίστει προτελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μοι Κύριε. Δέξαι ὡς περ ἐκείνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληροχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Καὶ οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νίκης σε μέλπω τὸν φερώνυμον πρόμον.

Θεοφάνους.

Ὤδῃ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νεκρώσας τὸ τῆς σαρκός μου φρόνημα, τὸν νῦν καταύγασον, φωτιστικῇ λαμπρότητι τὴν σὴν, ἀνυμνῆσαι πανηγυρίν, ὡς νικητὴς πανάριστος, καθικετεύων ὦ Νικῆτα Χριστόν.

Γόν τὸν ἐκ τῶν παθῶν γενόμενον, ἀποτιθέμενος, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέμεινας στερρόως, καὶ χιτῶνα τὸν ἐντιμον, μαρτυρικῶς ἐνδέδυσαι, ἐκ σῶν αἱμάτων ὑφαινόμενον.

Καινῆν τε καὶ θαυμασίαν ἔδειξας, ὁδὸν ἀθλήσεως, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ξύλῳ προσπαγείς· ἀπαρχὴ γὰρ γεγένησαι, τῆς τῶν Μαρτύρων Δέσποτα, ὁμολογίας καὶ στερρότητος.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τῇ φύσει τὸν φιλάνθρωπον.

Ὤδῃ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στερρότητι τῆς ψυχῆς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς ἔφερες, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θεία δυναστεία ῥωννύμενος.

Σαρκός σου τὸν σκορπισμόν, καὶ τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπὴν ἠνεγκας, Μάρτυς Χριστοῦ πανεύφημε· τὴν δὲ σὴν ψυχὴν συνεκρότησας.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ὁ τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ σύλλογος, μνήμην τὴν σὴν σήμερον, ἐπιτελουμένην θεώμενος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας καὶ σεπτὸν σκῆνωμα, τὰ χαλεπὰ τραύματα, τῆς ἐμῆς καρδίας θεράπευσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφὴν, ἀξίως ἀπείληψας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ τῶν θαυμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα· καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθόδοξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὤδῃ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ενδοξέμενος Κυρίου τῇ θεωρίᾳ, καὶ ταῖς αὐταῦ λαμπρότησιν, ἐντρυφῶν ὁ Μάρτυς, πάσχων οὐκ ἡσθάνετο, καὶ χαίρων ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λελυτρωμένος τῷ αἵματι τοῦ Δεσπότη, ὁ ἀθλητὴς Νικῆτας, τὸ ἴδιον αἷμα, χαίρων προσκομίζει Χριστῷ· δι' ὃν ἀναιρούμενος, Δόξα σοι Θεέ μου, ἐκραύγαζεν.

Πεπυρσευμένος τῷ ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, εἰδωλικὴν ὁ Μάρτυς, κατεπάτησε φλόγα, πᾶσαν τε δαιμόνων ἰσχύν, καὶ κράζει τῷ κτίσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο ραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσία, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὡδὴ ε΄. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Τίς δύναται λαλεῖν, σὺ Νικῆτα τὰ ἔπαθλα; πανεύφημε τοὺς στεφάνους, οὓς δωρεῖται Χριστὸς σοι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλήσαντι;

Ο ἱ Μάρτυρες ἐν γῇ, τοὺς ἀγῶνας ἀνύσαντες, οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ Ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον.

Νῦν λάμπεις ὡς φωστὴρ, ὦ Νικῆτα, πανεύφημε, φῶς δευτέρου χρηματίσας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἐνδόξως παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, ὑπὸ χρόνον γερόμενον, ἐγέννησας Θεομήτορ, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, καὶ κόσμον κατεφώτισας.

Ὡδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Εθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος Ἐνδοξε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις, δεδεγμένος μάκαρ ἀνεπτερώθης, καὶ θανάτου, καταφρονῶν αὐτῷ προσεχώρησας.

Ρεόντων, λογιστικῷ χρησάμενος σῶφρονι, τὰ μὴ κενούμενα Μάρτυς, προτιμήσας, σῶμά σου ταῖς βασάνοις, ὦ Νικῆτα, μετ' εὐφροσύνης χαίρων παρέδωκας.

Θεοτοκίον.

Ως μῆλον, ἐν τῷ δρυμῷ σὲ μόνην εὐράμενος, καὶ καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κτεσκήνωσε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λυθροῦ
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου, καὶ νίκης λαβὼν, τὸ στέφος τῇ ἀθλήσει σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλῃ Νικῆτα φερώνυμε, σὺν αὐταῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Γνώσιν ἐνθεῖς τῇ ψυχῇ μου, καθαρὸν μου τὴν φρένα, καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν ἐργάτην Σωτὴρ ἀνάδειξον, ἵνα ἰσχύσω καταπαλαῖσαι τὰς ποικίλας τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις, νικητικὸν ἀφθαρσίας βραβεῖόν τε δεξασθαι, πρεσβεῖαις τοῦ σὺ γενναίου ἀθλοφόρου Νικῆτα, φιλάνθρωπε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῇ μνήμῃ αὐ-

τοῦ συνεκαλέσατο, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξαρισμός.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλήσις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικῆτα.

Στίχοι.

Φλέγη Νικῆτα, καὶ γίνῃ νικηφόρος,

Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος.

Πέμπτη καὶ δεκάτῃ καμίνῳ βλήθη Νικήτας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν βαρβάρων, τῶν καλουμένων Γότθων, πέτρᾳ τοῦ Ἰστροῦ· οὐ μὴν ἐκινῶναι τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ τῶν εὐσεβούντων ἦν, ὡς καὶ γένει καὶ περιουσίᾳ προίχων. Οὗτος συλληφθεὶς ὑπὸ Ἀθηναρίχου Ἀρχόντος τοῦ ἔθνους διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ αἰκισθεὶς σφόδρα, διὰ πυρὸς τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πρεσβυτέρου, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ζήσας ὁ Φιλόθεος ὡς Θεῷ φίλος,

Ζωὴν ἄληκτον εὔρε σὺν Θεοῦ φίλοις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ χωρίου, Μύρμηκος καλουμένου, δέματος Ὀφικίου, τοῦ πατρικοῦ ἐνόματος κατάλληλον τὴν κλήσιν ἔχων. Θεοφίλης γὰρ ἐλέγετο. Γάμῳ δὲ προσομιλήσας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, τῆς Ἱερwsούνης καταξιούται· καὶ ἔκτοτε νηστεύων, καὶ ταῖς προσευχαῖς προσκαρτερῶν, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονεν, ἀπόροις πεινῶσιν ἄρτον παρίσχε, καὶ ποτάμιον ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλε, καὶ λίθου μέγιστον λόγῳ μετέθηκε, καὶ μετὰ ἐνῆαυτὸν τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ, μετατιθεμένου ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, τὰς χεῖρας ὡσεὶ ζῶν ἐκτείνας, καὶ τῶν ὤμων δραξάμενος τῶν δύο ἱερίων, τῶν βουλομένων αὐτὸν μεταθῆναι, ἀνίστη, καὶ τρεῖς βάσεις βηματίσας, κατετίθη ἐν ᾧ τόπῳ κεῖται· ὅς καὶ βλύζει πηγὴν αἵματος μύρου, θαυμαστήν τινα καὶ ἐξαισίον καὶ ξένην τῆς πολιτείας αὐτοῦ παρίχων ἀπόδειξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ Μίμων.

Στίχ. Βάπτισμα παῖξαι προτραπεῖς, παίζεις πλάνην.

Ῥύπτῃ δὲ Πορφύριε, καὶ τέμνῃ ξίφει.

Οὗτος, ὑπὸ Ἰουλιανοῦ κλεινοθεὶς, τῶν γενεθλίων αὐτοῦ τελομένων, διασῶραι καὶ καταπαῖξαι τὰ Χριστιανῶν, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν εἰς ὕδωρ καταδύναι καὶ βαπτίζεσθαι, ἐξέδουκε. Βαπτίζεται Πορφύριος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας Πνεύματος. Καὶ ἀναδύς, καὶ ἀναδυσάμενος ἱμάτια λευκά, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, καὶ παρρησιασάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὔρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου Ἐπισκόπου Μελιτανῆς.

Στίχ. Τιμῶντες ἡμεῖς εὔρεσιν σου λειψάνου,

Εὔροιμεν Ἀκάκιε τῶν κακῶν λύσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος ἔφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστὸν θεωρῶν σοὶ προτείνοντα στέφος,
Τὴν σὴν προτείνεις Μάξιμε ξίφει κάραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι δύο Κόραι ξίφει τε-
λειοῦνται.

Στίχ. Γνώμην ἔχουσαι καὶ προθυμίαν μίαν,
Κόραι δύο κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὐρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ
Ἀγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Στίχ. Εὐρημα κοινὸν ὁ Στέφανος τῇ κτίσει,
Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστῆς μέγας.
Ταῖς τῶν σῶν Μαρτύρων εὐχαῖς, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νῦν ἀπροσίτῳ, τῇ λαμπηδόνι καταυγαζόμε-
νος, Μάρτυς τοὺς ὑμνοῦντας νῦν τὴν σὴν
ἐορτὴν, τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον, Εὐλογη-
μένος εἰ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὑπερηγάσθη, σοῦ τὴν ἀνδρείαν τὰ στρατεύ-
ματα, μάκαρ, σῶν Ἀγγέλων βλέποντα
καρτερῶς, ἐναθλοῦντά σε, καὶ λέγοντα· Εὐλο-
γημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῆς ἄνω, χοροστασίας ὁ ἀσώματος,
Χαῖρε Θεοτόκε πάναγνε Γαβριήλ, ἀγαλ-
λόμενος κραυγάζει σοι· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Χεῖρα ἐκπετάσας.

Ὁ λόκληρον θυμὰ καὶ δεκτὸν, σαυτὸν προσ-
ήγαγε, Μάρτυς ἀήττητε, καὶ ὀλοκάρπω-
μα γέγονας, εὐωδίας τῷ Δεσπότη σθ, τῷ σταυ-
ρωθέντι δι' ἡμᾶς, μετ' εὐφροσύνης βοῶν· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νομίμως ὡς θεῖος ἀριστεὺς, ἐχθροῦ τὰς φά-
λαγγας καταστρεφάμενος, ἀξίως εἴληφας
στέφανον, τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάραντον, ἐκ
ζωηφόρου δεξιᾶς, ἣ νῦν περέστηκας, ἀναμέλ-
πων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ποθήσας ἀσχέτως τὸν Χριστὸν, τῷ τούτου
αἵματι, τὸ σὸν κατέμιξας, καὶ συντεμνό-
μενος μᾶστιξι, καὶ παικίλως ἀναιρούμενος· ὧ
περ καὶ νῦν ὡς μιμητῆς, συμβασιλεύεις βοῶν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρύπον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Χριστὸν κυήσα-
σα, τὸν μόνον ἄχραντον, σαφῶς ἀπέπλυνας
ἄχραντε, Θεοτόκε παναμώμητε· καὶ Χερουβὶμ
καὶ Σεραφὶμ, γέγονας ὑπερθεν, τῶν βοώντων·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-

• ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν παρῳσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὁλον ἐμαυτὸν σοι προσφέρω, Θεομακάριστε
Νικῆτα, ἵνα σε πλουτήσω προσάτην, πρὸς
τὸν Δεσπότην σῶζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης πε-
ριστάσεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Μάρτυς ἀληθῶς χρηματίσας, τῆς ἀληθείας
Ἀθλοφόρε, τῇ ἐνυποστάτῳ καὶ σεπτῇ,
νῦν ἀληθείᾳ χαίρων παρίσασαι, τὰ τῶν ἀγώ-
νων ἔπαθλα, σὺν παρρήσιᾳ κομισάμενος.

Ὁρμῶ γαληνῷ προσωρμίσθης, ἀναπαυσάμε-
νος τῶν πόνων· καὶ σεφανηφόρος χορεύεις,
ἐν Παραδείσῳ μετὰ Μαρτύρων Χριστοῦ· διό σε
νῦν Πανόλβιε, πάντες ἀξίως σέ δοξάζομεν.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν, τῆς τῶν ἐπαί-
νων σοι τοῖς λόγοις, πλέξαντι προθύμως
στεφάνης, ρυόμενός με τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ
τῶν δεινῶν μου πράξεων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
Παμμακάριστε.

Νόμων τῶν τῆς φύσεως δίχα, τὸν Νομοδότην
ἀποτίκτεας, σάρκα γεγονότα ἀτρέπτως, δι'
εὐσπλαγχνίαν ἀνεξιχνίαστον, εὐλογημένη Ἀ-
χραντε, δυσὶν οὐσίαις γνωριζόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
στός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· δι'
ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Ταῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁς ἐτροπώσω πάνσοφε, τοῦ Σταυροῦ τῇ
δυνάμει βαρβαρικὴν δρασύτητα, καὶ
τυράννων μανίαν, σπῆσον γενναῖε Νικῆτα, καὶ
ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήμα-
τα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, ἀμαρτωῶν λύσιν
παρεχόμενος, ἀθλοφόρε, ὡς παρρήσιαν ἀπλε-
τον, πρὸς Θεὸν κερτημένος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.
Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς αἰκουμένης·
Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας·
Σταυρὸς, Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς,
Πιστῶν τὸ σήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δό-
ξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ίχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται,
τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπέγη-
κας πάντας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις τὸ τῶν Πιστῶν, φυλακτήριον Θεῖον ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, τῇ ταῦ ἀθλοφόρου, ἀγάλλεται ἀθλήσει· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζομένη, Χριστομάρτυς βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστατάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανούς, καταγγέλλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανούς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσακούσον ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ.

Ζήτηι Ὀκτωβρίου κς'.

Ἀλληλουῖα. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ωφθη, ἡ τοῦ ξύλου πονηρά, γεῦσις ἐν Ἐδέμ τοῖς γενάρχαις, συμβᾶσα πάλαι δεινῶς,

θάνατον εἰσάξασα, παντὶ τῷ γένει βροτῶν· ἀλλὰ νῦν πρὸς ἀκήρατον, ζωὴν καὶ ἀμείνω, λῆξιν ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ· ὃν περ ἀνυψοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν τούτῳ, Κύριον, καὶ κόσμον συννυψώσαντα.

Ηρας, τὸ πλανώμενον Σωτὴρ πρόβατον ἐπ' ὧμων καὶ τοῦτο, τῷ σῶ προσῆξας Πατρί, διὰ τοῦ τιμίου σου, καὶ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ Ἀγγέλοις ἠρίθμησας, ἐν Πνεύματι Δεῖω· ξύλον γὰρ ἀντέθηκας, ἀντὶ τοῦ ξύλου Χριστέ· ὃν νῦν ἀνυψοῦντες ἐν πίστει, σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξαζόμεν.

Στῶμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, πράξεις κομῶντες ἐνθέοις· καὶ τὸν Κρανίου πιστοὶ, χῶρον ἐποπτεύσωμεν, καθαρωτάτῳ νοῖ· καὶ ὑψούμενον, βλέψωμεν, βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις, ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεός, χεῖρας ἐκουσίως ἀπλώσας, εἴλκυσεν ἐζώγρησε πάντας, καὶ πρὸς οὐρανούς ἡμᾶς ἀνύψωσεν.

Καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵμασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα, Μάρτυς ἐνδοξε, κατηγγυήθης τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἀφθορον, εἰς αἰῶνας ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύουσιν, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις πανεύφημε.

Καὶ τροχοῖς ὁμιλήσασα, καὶ θηροῖς προσπαλαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι στομωθεῖσά σου, τὸν λογισμόν Δεῖω Πνεύματι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς ἐναπεπνίξας, καὶ ἀνέδραμες, νοητοὺς πρὸς θαλάμους ὥσπερ προῖκα, τῷ νυμφίῳ σου παρθένε, προσαγαγοῦσα τὴν ἄθλησιν.

Καὶ θανούσα αἰείζων, τῶν αἱμάτων τὴν πρόσχυσιν, εἰς Κυρίου αἵνεσιν Μάρτυς ἐβλύσας, τοὺς μὲν πιστοὺς καταρδεύουσα, καὶ γνώσει φωτίζουσα, τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς, ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγουσα· ὅθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύεται Θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Η διηριθμισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἑώας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμόν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τῶν Δείων Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανένδοξε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ο τετραπέρατος κόσμος, σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ κέρας τῶν πιζῶν συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι. Ἀπόστιχα. Στιχηρά.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ραπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνειδή, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῷ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην Σωτήρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτήρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτήρ με ὑπεράγαθε, ἐρράπίσθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτὰ, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα.

Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανενδόξου Εὐφημίας· ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν νομίμως γὰρ ἀνδρισταμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· ἔρανίῳ δὲ καὶ θείῳ σθένει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τὸν νυμφίον καὶ Θεόν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ον περ παλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴν καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο, τίμιον Σταυρὸν σου, Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶντες χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Ληστῇ τῆς βασιλείας σε ἀξιώσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωτὶ· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σε· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμῶμον, προσδέ-

χου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῷ ἑπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἀγῶνές σου Σεμνή καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἰδρωτές σου ἀγνὴ καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἡσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάλιστα οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ' ἀνετέθη ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ παλαι ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἱασάμενος, τὴν τῷ ξύλῳ κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτημε, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωὴν· Δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε, εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας ψάλλομεν τὸ παρὸν

Πεντηκοστάριον, Ἦχος δ'.

Πρὸς τὸ, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.

Εὐφημεῖν σε τὴν σεμνήν, κόρην πανεύφημε Εὐφημία, δίδου μοι ἰσχύν, ἱκετεύουσα Χριστὸν τοῦ ἐλεῆσαί με.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Εἰγκωμιάζω τὴν πανεύφημον κόρην.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Ελκει πρὸς ὑμνωδίαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, ἡ πανεύφημος Κόρη τοῖς θαύμασιν.

Γένον ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου περιφάνειαν, ἡ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτῆσατο.

Κάλλος ἐπιθυμήσας, τῆς ὠραιωτάτης σου Πανεύφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, οὐρανίων θαλαμῶν ἠξίωσεν. Θεοτοκίον.

Αῆχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰθιόνην, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ωφθης ἐπὶ βήματος, ἀρρένωπὸν ψυχὴν φέρουσα, καὶ τὸν ἐχθρόν, ἀνδρικοῖς ἐν ἄθλοις, ἐτροπώσω Πανεύφημε.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου, οὐδὲ ῥυτίς ψυχῆς πέφυκε· καὶ σὲ Χριστὸς, νύμφην ἀκηράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

Γάσαι Πανεύφημε, τοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μώλωπας, Μάρτυς Χριστοῦ, θραῦσον σαῖς πρεσβείαις τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτῆμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν αἱμάτων σου ρείθροις, Μάρτυς Χριστοῦ, ποντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζῃ Πανεύφημε· ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, λογικὰς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς αὐξάνεις. τὸν στάχυν τῆς πίστεως· ὅθεν παραδόξως, μετὰ θάνατον ὥφθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, Ἀθλοφόρε Πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἐν σπουδῇ, χαρὰς τε ἐμπίπλησιν, οἰκημένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένη δεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκηπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασιλεία, ἡ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ υἱῷ ἐκβοῶσα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα. τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον

ἅπασιν, κράτος σου καὶ νίκας σοφῆς, καὶ τὰ ἔθνη διδάξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, θείων ἐννοιῶν σαυτὴν καταστήσασα, ὡς φωστὴρ ἀριπρεπέστατος, ἀθλητῶν ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἔλαμψας.

Ζηφερῶ οὐ προσήνεγκας, δαίμονι θυσίαν, Μάρτυς ἀήττητε· ζωηφόρον γὰρ ἡγάπησας, ὑπὲρ εὐσεβείας σπεῖσαι θάνατον.

Ως ἀνάληπτον φέρουσα, σὺν τοῖς ἀθλοφόροις σῶμα ἡ Ἀμεμπτος, ταῖς αἰνίαις ἀνεπαίσθητος, διετέλει θείας στοργῆς ἔρωτι.

Τληπαθῆν σε τὸ πρόσωπον, Μάρτυς ταῖς βολαῖς λαμπρῶς, ἐφαιδρύνετο ἄσπρα πῆδε θείῳ Πνεύματος, τῶν ἐχθρῶν ἡμαῦρου τὴν διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ημέρας καὶ εἰρήνης ἀντίθετον, ἐπιγνῶσα, σέργειν ἢ ἠξιώσας, τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα.

Νομίσας σου ἐκλύειν τὸν ἔνθεον, Μάρτυς τόνον, γέλως ἀπεδείκνυτο, ταῖς μηχαναῖς ὁ παμπόνηρος.

Παράσχου φωτισμὸν μοι Πανεύφημε, καὶ εἰρήνην, λύουσα πρεσβείαις σου, τὴν πολυτάραχον ἄγνοιαν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὡδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανδρεῖον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκὶ, τῆς ψυχῆς τὸ φρόνημα, φέρουσα Ἐνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θηρῶν κατεφρόνησας.

Νενίκηκας τυράννων τὴν ὀφρὺν, αἰνῆς ἐν ὕδασι, Μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς Ἰωνᾶς διαμείναςα.

Εῤύσατο θηρῶν διαφθοράς, ἐπακούσας Κύριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λαΐκου Δαυιδ, σὲ Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε·
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ με-
τὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῶν θαυ-
μάτων βλύσεσι Πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοί-
μησιν, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν πίστει παριστάμε-
νοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νό-
σων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν
ἀντλήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς Πανευφήμης ὁ ναός, Παράδεισος ἐδείχθη,
ἐν μέσῳ κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ
σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν. Τούτου οἱ τρυγῶντες
καρπούς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως ἀγιάζονται·
ὀρῶντες δὲ θαυμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν
σῶμα, ὥσπερ ζῶν, ἀναβλυστάνει τὰ αἵματα,
μυρίζοντα πάντας. Διὸ μετὰ σπουδῆς δεῦτε
πάντες σὺν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ· καὶ καθαρθέν-
τες μολυσμοῦ παντός, περιπτυξώμεθα τοῦτο,
καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Με-
γαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Ὑπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις,
Εὐφημίαις σε χρή στέφειν Εὐφημία.

Τῇ ἐκκαίδεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Αὕτη ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ
τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθεῖσα, καὶ πυρὶ
καὶ τροχοῖς προσπαλαίσασα, ἔτι δὲ καὶ μηχαναῖς ἐτέρων
κολάσεων, καὶ βορὰ λίουσι προτεθεῖσα, καὶ ἐκ πάντων Χρι-
στοῦ χάριτι διαμείνασα ἀλώβητος, ἐν αὐτῷ τῷ θιάτρῳ
τὴν ψυχὴν παρέδωκε τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Μελιτινῆς.

Στίχ. Μελιτινὴ, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Αἷμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

Αὕτη ἦν ἐκ Μαρκιανουπόλεως τῆς Θράκης, ἐπὶ βασι-
λείῳς Ἀντωνίνου, καὶ ἡγεμόνος Ἀντιόχου, καὶ πολλὰ
ὑποστάσα δεινὰ, καὶ ἐνεργήσασα πλεῖστα σημεῖα, (τὰ γὰρ
εἰδῶλα διὰ προσευχῆς κατήνεγκεν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸν
Ἀπόλλωνα, καὶ Ἡρακλῆα ὑφ' ἐν συνέτριψε)· καὶ πολλοὺς
τῷ Χριστῷ προσαγοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ἀλλὰ
καὶ πρὶν ἢ ἀποτμηθῇ, τῇ συζύγῳ τοῦ ἡγεμόνος παρα-
δεθεῖσα ἐπὶ τῷ κατηχηθῆναι παρ' αὐτῆς, ταύτην Χριστια-
νὴν πεποίηκε. Μετὰ δὲ τὸ ἐκτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, τοῦ
τιμίου σώματος αὐτῆς, ἀτάφου κειμένου, Ἀκάκιος τις Μα-
κεδὼν, διαρχόμενος πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἠτήσατο τὸ
λεῖψανον· ὁ δὲ ἡγεμὼν, μηδὲν ὑποπεύσας εἰς αὐτόν,
κατένευσε. Λαβὼν οὖν οὗτος, καὶ βαλὼν ἐν γλωσσοκόμῳ,
ἵσπευδε πρὸς τὴν πατρίδα· ἀρρώστια δὲ περιπεσὼν κατα
θάλατταν, ἐξῆλθε τοῦ βίου. Τοῦ δὲ πλοίου ἀκρωτηρίῳ
τινὶ τῆς Λήμνου προσωκειλάντος, ἐν τούτῳ τὸ ἅγιον σῶμα
τῆς Μάρτυρος κατετίθη, καὶ πλησίον ταύτης ὁ φιλομάρ-
τυς Ἀκάκιος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρέσβειαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Υπὲρ ἐννοϊαν ὥφθη, τὰ τῶν θείων Μαρτύρων
ἀνδραγαθήματα· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων,
τὴν κτίσιν ὑποτάττει, τοῖς ἐν ἄθλοις κραυγάζου-
σιν· Ὁ τῶν Πατέρων, ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φληναφούντα ἐμφράττει, ἡ αἰοίδιμος Κόρη
τυράνων στόματα, τερθρείαις παρανό-
μοις, ἐν πνεύματι Ἀγίῳ θειῶς ἀντιμέλπου-
σα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η Τριάς τῶν Ὁσίων, τῆς ἐκκαύσαντας πᾶ-
λαι φλέγει τὴν κάμινον· νυνὶ δὲ ἡ Θεόφρων,
Τριάδα ἀνυμνοῦσα, ὑπηρέτας ἐζώγησε, τὸν
τῶν Πατέρων Θεόν, ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Μυστικῶς ὁ νυμφίος, πρὸς τὴν πάντα γνον
νύμφην, ἐν τῇ καμίνῳ μολῶν, τοῦ Πνεύ-
ματος τῇ δρόσῳ, Πατρός τῇ εὐδοκίᾳ, διεσώσα-
το ψάλλουσαν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰ-
κονομήσασθαι ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κα-
τῶκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὤδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ο λβιωτάτῃ ἐν γυναιξὶ τοῦ Ὑψίστου, ἀντι-
φέρνης ἔχουσα τὴν χάριν, ἔψαλλες ὕμνου-
σα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενευρωμένη τὸν λογισμόν τοῦ νυμφίου, τῷ
αὐτῷ ἔρωτι τὸ σῶμα, δέδωκας θανάτῳ,
καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ τῆς πλάνης ὥσπερ θηρὸς ὀπλισθεῖ-
σα, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἡ Μάρτυς, ἤρατο
βραβεῖα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ὑ ψυχοφθόρον μόρον εἴλου, εὐθαρσῶς δὲ,
τοῦ θηρὸς τῷ δῆγματι ἀγῆρω, Ἀμεμπτε
ἠλλαξω, ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ
παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυ-
ψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
• στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
• ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ρύσις ζῶντος αἵματος, τεκμήριον τῆς ἀκηρά-
του, σοὶ δεδωρημένης ἄνωθεν, ζωῆς Μάρτυς
πανεύφημε· τῶν γὰρ ἰαμάτων, θησαυρὸς ἀδια-
λειπτος, τοῖς ἐν πίστει ἀρρομένοις ἀναδεδειξαί.

Η ψατό σου θάνατος, Θεόφρων φύσεως τῷ
νόμῳ· τὴν δὲ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀπα-

Θῶς ἀμφιέννυσαν, ἥ ὡς ψυχικόν σου σῶμα θεῖ-
σα τὸ πάνταγον, ζῆς ἀφθάρτως, καὶ μαρτυρεῖ
σου τὰ αἰμόρρυτα.

Νόμοις τῆς ἀθλήσεως, σεφθεῖσα Μάρτυς χρι-
στοκήρυξ, τόμον εὐσεβῶς πεπίστευσαι,
Εὐφημία δογματῶν σεπτῶν· ὃν ἐκ χειρῶν Συ-
νοδικῶν, στήλη κατέχουσα, ὥσπερ ζῶσα, ὀρθο-
δοξίας ἐπιδείκνυσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἀπειρόγαμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐω-
δίας, σὲ ὡς ἀληθῆ καὶ ἄμωμον, καὶ αὐτὸν
νεφέλην φωτός, τὴν εἰσδεξαμένην τὸν οὐράνιον
ὄμβρον ἐν τῇ νηδύϊ, Παρθενομήτορ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυναμέων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, τὴν μνή-
μην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν· αὕτη γὰρ
τὸν ὅρον ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἴληφε, καὶ
τοῦτον διατηροῦσα, τοὺς ὀρθοδόξους λαμπρύνει.

Τοῦ Σταυροῦ, ὅμοιον.

Σταυρός, τοῦ κόσμου πέφηκε σωτηρία. Σταυ-
ρός, Ἀγίων πάντων ἡ βακτηρία· Σταυρός,
Βασιλέων τὸ στερέωμα. Σταυρός, πιστῶν ὀχύ-
ρωμα. Σταυρός, ἀνθρώπων ἡ ῥῶσις. Σταυρός,
δαιμόνων ἡ πτώσις.

Εἰς τοὺς Αἶνες, ἐστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'.

Αθλητικὴν πανήγυριν πιστοὶ, θεοφρόνως τε-
λουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βου-
λαῖς Θεῷ ὑμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδή-
σωμεν· τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας
δυναμείας, ἐν γυναικεῖα φύσει κατηγωνίσαστο,
τὴν θεῖαν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἐν ἀσθενείᾳ τελειώ-
σας τῆς Καλλιμάρτυρος. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Ὁ αὐτός.

Αληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀ-
θλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ
κερασάμενη, καὶ τοῦτον ἀεννάως τῇ Ἐκκλησίᾳ
προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφί-
μους, σοφίας φωνῇ προτρέπεται λέγῃσα· Ἀρύ-
σασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, παθῶν
καθατηρίων, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον,
τῷ Σωτῆρι κράζοντες· Ὁ ποτίσας ἡμᾶς τὸν χει-

μάρρουν τῆς τρυφῆς τοῦ πνεύματος, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγι-
σθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα
ἅγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν,
μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς προφητικῶς ἀν-
τλήσωμεν, τῶν ζωηρόντων παθημάτων τοῦ Σω-
τῆρος, καὶ τῆς αἰδίου δόξης μορφωτικόν· διὸ αὐ-
τῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς Ἀγίοις
σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου σου Ἀθληφόρου
πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθέ-
νος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβε-
βλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κιμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς
ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιά-
σει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁσμὴν μύρου
σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς
σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπου-
ράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν,
παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς
ἀδύτων, ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέν-
τος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ
ἀνυψούμενον χερσὶ ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐ-
ρανούς καταγγέλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέ-
τερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως,
εἰς οὐρανούς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοή-
σωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐ-
τοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς
ἀξιώσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ο ἔξησαν, οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον πρᾶ-
κυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν τρισόλβιον
Σταυρόν, ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δε-
σπότη, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκός, καὶ πνεύμα-
τος θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀ-
πὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς λῆξιν, Σταυροῦ τῇ ἀνυ-
ψώσει, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωήρρυτος ἐκ θεῖας πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς
ἐξέβλυσε, τοῦ Σωτῆρος, καταρδεύουσα ψυ-
χαῖς, τῶν πίσει προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος
τούτου, καὶ τὸν Σταυρόν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων,
ὕψουμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώ-
πων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Οτε τὸν Ἀμαλὴν, Μωσῆς κατέτροπούτο,
Χριστὸς προγράφων πάθος, Σταυρὸν προ-
τύπου, δαιμόνων ἀμυντήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ
σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸν
ἡ ἀπολύτρωσις.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν σοὶ τρισμικαίριστε, καὶ ζωοδότα Σταυ-
ρέ, λαοὶ εὐώχούμενοι, πανηγυρίζουσι νῦν,
αὐλῶν σὺν τάγμασι· τάξεις Ἀρχιερέων, εὐσε-
βῶς ἀνυμνοῦσι· πλήθη τῶν Μοναζόντων, εὐλα-
βῶς προσκυνῶσι Χριστὸν δὲ τὸν σταυρωθέντα
πάντας δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων,
ταῖς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει,
καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας·
Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.
Οἱ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων, οὐ ἡ
Ἀκροστιχίς·

Τῆς Σοφίης ἀρέθῃλα καὶ ἀγλαὰ τέκνα λιγαίνω.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Τῆς ὑπερκοσμίου σου Χριστέ, καὶ τῆς ἀφρά-
στου σοφίας τὴν ἑλλαμψιν, δωρήσάι μοι
Δέσποτα, ταῖς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεεῖς σε Μάρ-
τυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας βλα-
στήματα.

Η προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ Θεό-
φρον κεκδομένηται· πᾶσαν γὰρ διήνυσας,
σοῦ τὴν ζωὴν, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἐνδοξε Σο-
φία, σοφίας λάμπρᾳ χάρισι.

Σοῦ ὁ παμμικαίριστος καρπὸς, τῆς ὑπερβέ-
στος σοφίας τρισσοφότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀ-
δελτικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἐλαμψε, πάνσοφε Σο-
φία, σοφίας δεικνύς ἐπὶ πάντας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν δι' ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι
παρθένοι νεάνιδες, τρεῖς σοὶ προσηνέχθη-
σαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ, Χριστῇ, Πί-
στις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἐνδοξος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορ-
φῇ Θεοῦ πρὶν ἐννοούμενος, ὅλην ἀνεκαί-
κυσεν ἐν σῇ γαστρὶ Θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή·
ὅθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φωνῆς σε ἀκήσασαι Χριστέ, καλῆντος πρὸς
ἀθάνατον, καὶ ἀπαθὴ ζωὴν ἠκολούθησαν,
σεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τῇ βοᾷν σοι·
Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δό-
ξης Φιλάνθρωπε.

Ισχὺν ἐδώρησατο Χριστὸς, ἐστῶσαις πρὸ τοῦ
βήματος, μαρτυρικῶς ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ
Θεοπνεύστου σοφίας ἐπλήσσε, καὶ λαμπρὰς ἀ-
νέδειξε, νικηφόρους Μάρτυρας, παρθεσίας λαμ-
πούσας τῇ χάριτι.

Ημβλύνετε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν
μεγαλαυχον, καὶ τὴν αὐτοῦ ὄφρυν κατε-
βάλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμεναι, καὶ τὸν
πρὶν καυχώμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, ταῖς
ρόαῖς τῶν αἱμάτων ἐπνίξατε.

Σοφίας τῆς ἀνωθεν Χριστοῦ, πλησίως ἐμφο-
ρούμεναι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ ἔμφο-
ρος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατήσχυαν, τυραν-
νούντων φρύαγμα, καὶ μανίαν ἄσχετον, ρήτο-
ρεύουσαι θεῖα διδάγματα. Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἀγίως ἀπεκύησας,
ἀγιωσύνης ἅγιον σκηνώμα, τὸν ἐν Ἀγίοις
ἀναπαυόμενον, ᾧ βοῶμεν Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμ-
ψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
• μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
• μιν, τῇ βοᾷν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
• τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταῖς ψυχαῖς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν
φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονὴν,
ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τῇ Λόγου μαθήτραι,
ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι,
καὶ ἀλγεῖναῖς βασάνοις, στεργῶς ἐναθλήσασαι·
ὅθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, σεφά-
νως ἐδώρησατο, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσε. Παμμα-
καρίστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ

Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Εν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐπερ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῶ ἐν πίστει λαοὶ, συμφῶνως ἀνακραζόμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Ῥδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ρωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ καλλίνικοι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλαῖς, ἀνδρείως κατήσχυναν, διὰ πυρὸς ὀλοκαυταύμενοι πάνσοφοι, καὶ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσαγόμεναι.

Ισχυσαν τοῦ Σταυροῦ, τῇ πανοπλίᾳ φραζόμεναι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν κολάσεων πληγαῖς, εὐτόνως αἱ Ἁγίαι, ὑπενεγκεῖν μέχρι αἱμάτων, στερρότατα πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀντικαθιστάμεναι.

Δυνάμει καὶ πόθῳ τῆς Τριάδος ἐρρώσθησαν, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, αἱ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς, παρθένοι ἰσάριθμοι, καὶ ἀλγεινῶν τὴν δριμυτάτην ἐπίτασιν, ὑπενεγκεῖν αἱ πάνσεμναι ἰσχυσαν.

Ησχυναν καὶ Κόραι, τρυφεραὶ τοῦ ἀλάστορος, διὰ τοῦ ὅπλου τοῦ Σταυροῦ, τὴν ὑπερήφανον ὀφρὺν, καὶ πρὸς γῆν κατέβαλον, περιφανῶς τὸν πρὶν ἀμέτρως καυχώμενον, τὴν αἰκουμένην πᾶσαν καταλήψεσθαι.

Λαμπάδες τρισάριθμοι, σοφίας ἀστράπτουσαι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τοῖς τῆς Τριάδος φωτισμοῖς, σαφῶς λαμπρυνόμεναι, διαφανῶς τὰς Ἐκκλησίας φωτίζουνσι, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν. Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγία, Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης, καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Καρτερίᾳ τῶν φρενῶν, τὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ σοφίας τῆς ἐνθέου λαλοῦσαι μυσήρια, τὸν κρατοῦντα ἡσχυναν, αἱ τρεῖς Παρθένοι θεοφόροι, πίστει καὶ φύσει συνδαύμεναι.

Αγάλλεται ἡ Προμήτωρ, ὁρῶσαι νικώμενον, τὸν δόλιον τὸν αὐτὴν ἐξ Ἐδὲμ ἐξορίσαντα, γυναιξὶ θεόφροσιν, Ἐλπίδι Πίστει καὶ Ἀγάπῃ, ταῖς τῆς Σοφίας γεννήμασι.

Ιοβόλης τῆ τυράννου, θωπείας ἐξέφυγον, καὶ βασάνων τὰς πληγαῖς ἐκουσίως ὑπέμειναν, αἱ σεμναὶ Νεάνιδες, τῇ σῇ ἀγάπῃ τετρωμέναι, Χριστὲ καὶ θείῳ σου ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Αγάλλονται ἑρανῶν, αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαι σε εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῶ, Παρθένε Θεοτόκε, ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ῥδὴ ς'. Ἐκκύλωσεν ἡμᾶς.

Γηθόμεναι ταῖς σαῖς ἀχράντοις Δέσποτα, παλάμαις ἐναπέθεντο, τὰς ἐλπίδας, αἱ Νεάνιδες αἱ τρεῖς, καὶ τῆς Τριάδος τρισμακάριαι, τῷ ἀριθμῷ τετιμημέναι καὶ σεμνυνόμεναι.

Λαμπόμεναι τῆς παρθενίας κάλλεσι, Μαρτύρων διαδήμασιν, ἐκοσμήθησαν, καὶ στέφανον διπλοῦν, ἄνωθεν ἀξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου καὶ πανοικτίρμονος.

Ανήχθησαν ἐν τῷ ναῷ σὺ Δέσποτα τῇ πάντων βασιλεύοντος, παρθενεύοντα κειμήλια σεπτὰ, σοῦ τῆς βασιλείας καινωνήσοντα· σὺ γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Αγάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τῇ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τῆ τέκῃ καὶ μετὰ γέννησιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κκύλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
• ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
• βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
• ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
• ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι καὶ ἀθλήσασθαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἁφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο. Ὁ Οἶκος.

Οτε εἰς πάντα τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἐξεληλύθε πρόσταγμα, θύειν εἰδώλοις καὶ σπένδεσθαι, καὶ βωμοὺς δαιμόνων, καὶ ναυὺς εὐτρεπίζεσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν· τότε αἱ πανεύφημοι καὶ καλλιπάρθενοι, ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν, ζάφον ἀθείας καὶ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι· καὶ φέγγος εὐσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσαι, τρανῶς ἀνεβόων· Θεὸς μέγιστος ἐστὶν ὁ σταυρωθεὶς βουλήματι, καὶ ἀνασταὺς τριήμερος, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

ὄθεν καὶ ἐπαξίως, σέφος ἄφθαρτον παρὰ Χριστοῦ ἀπεδήσαντο.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Στίχοι.

Τῇ πρὸς σέ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένas ξίφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα,
Πίστιν.

Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἀχθεῖσα οὖν ἡ Πίστις, ἐτὼν ὑπάρχουσα δώδεκα, καὶ ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, ραβδίζεται καὶ τοὺς μαστοὺς σιδήρῳ ἐκκόπτεται, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος γάλα ἔρρυσεν· μετὰ ταῦτα εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐπιρρίπτεται· καὶ ἀφλεκτος μέινουσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται. Ἐπειτα ἡ Ἐλπίς, ἐτὼν ὑπάρχουσα δέκα, βουνεῦροις τύπτεται, καὶ εἰς πῦρ ἀπορρίπτεται· ἀναρτηθεῖσα ξίεται, εἰς λίθητα ἐμβάλλεται, καὶ παραδόξως ῥυσθεῖσα καὶ αὕτη, τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον. Εἶτα ἡ Ἀγάπη, χρόνον οὐσα ἐννέα, καὶ αὕτη ὁμοίως ἀνεσκολοπίσθη, καὶ μέινουσα ἀδλαθῆς, ἀπετμήθη τὴν κάραν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Σοφία, μετὰ τρίτην τούτων ἡμέραν, τῷ τάφῳ αὐτῶν παραμένουσα, τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρατίθει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Στίχ. Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,

Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Η τις ἐγένετο αἰκέτις Νικολάου ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ Παυλίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀπίστου οὐσης· ἥ τις πολλὰς τῇ Ἀγαθοκλείᾳ προσήνεγκε θλίψεις, ἐπὶ χρόνοις ἑκτῷ, ἀκροτόμοις λίθοις αὐτὴν κατὰ αὐχένος τύπτουσα, καὶ γυμνοῖς τοῖς ποσὶν εἰς τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους ἐλαύνουσα, καὶ σιδηρᾷ σφύρᾳ τὰς πλευράς αὐτῆς συνθλάσας, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκαίουσα. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθε, πῦρ αὐτῇ κατὰ τοῦ τραχήλου ἐπενεγκοῦσα, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπορραγῆναι κατηνάγκασι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Μιᾶ γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,

Πρὸς τὴν τομὴν ἣν καρδιῶν ζέσις μία.

Οὗτοι τυφθίντες, καὶ ἀκρωτηριασθέντες, καὶ ἐν ἀφειγγεί φυλακῇ καθειρθέντες διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Λουκίας, καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Στίχ. Εἰρηνικῶς σὴ Χριστέ δούλη Λουκία,
Εἰρηνιδὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.

Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,

Τομὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Στίχ. Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγμένον,

Ποιεῖ πρόθυμον ἡ Θεοσδοτος χάρις.

Βασιλεύοντος ἐν τῇ πριουτέρᾳ Ῥώμῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπεισάλη Συμπλίκιος ἐν τῇ τῶν Κακπαδοκῶν χώρα, καὶ ἐμνηύθη αὐτῷ ἡ Θεοδότη, ἐκ τῆς Ποντικῆς οὐσα χώρας, σφόδρα πλουσία· ἥ τις καὶ παραστᾶσα, ὡς οὐκ ἐπίειθετο ἀποστῆναι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀπαιωρηθεῖσα ἐπὶ πολλαῖς ὥραις, τὰ σπλόγχνα ἐξέστο, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος ἐδόκει τοὺς ἔσμους ὑποφέρειν. Εἶτα καταχθεῖσα, φρουρεῖται· καὶ μετ' ἡμέρας ὀκτῷ, τῆς φυλακῆς αὐτομάτως ἀνοίγεισης, ὡς εἶδον οἱ φύλακες ἐξίστησαν, καὶ δραμόντες ἀπήγγειλαν τῷ Συμπλίκιῳ. Οὐκ ἐπίστευσε δὲ αὐτοῖς, ἀλλὰ τῇ ἐξῆς ἀχθείσης τῆς Ἀγίας, ὡς εἶδε ταύτην ὁ Συμπλίκιος ὄλην ὑγιῇ, καὶ μηδέν τι ἴχνος τῶν μωλώπων ἐν τῷ σώματι φέρουσαν, λέγει πρὸς αὐτήν· Τίς εἶ; Ἡ δὲ Ἀγία, Ἠμαῦρωταί σου ἡ διάνοια, φησὶν; εἰ γὰρ νύφων ἦς, ἦδεις ἂν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ Θεοδότη.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Συμπλίκιος, κλίβανον ἐκκαυθῆναι προσάσσει. Τούτου δὲ ἐκκαυθέντος, καὶ τῆς Ἀγίας ἐν τῷ αὐκοντισθείσῃ, ἐκχυθεῖσα ἡ φλόξ, ὡσεὶ τὸν ἀριθμὸν ἐβδομήκοντα ἀνδρας ἐνέπρησεν· οἱ δὲ καταλειφθέντες, τὸν κλίβανον ἀναφράξαντες, ὑπεχάρησαν. Καὶ τῇ ἐξῆς ὁ Ἀρχων, δύο ἱερεῖς ἀποστείλας μετ' ἑτέρων τινῶν, τὸν χοῦν τοῦ σώματος αὐτῆς λικμηθῆναι προσέταξεν. Ἀνοίγντος δὲ τοῦ κλίβανου, τὸ μὲν πῦρ ἐξελθὼν, κατέκαυσε τοὺς δύο ἱερεῖς· οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς εἶδον τὴν Ἀγίαν μέσον δύο νειανίσκων λευχειμονούντων καθημένην, καὶ ψάλλουσαν, ἐκπλαγέντες, ὡσεὶ νεκροὶ γεγόνασιν. Ἐξῆλθε δὲ ἡ Ἀγία ἀπὸ τοῦ κλίβανου ἀδλαθῆς, χαίρουσά τε καὶ ψάλλουσα· ἦν καὶ λαβόντες, ἀπήγαγεν ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἐπεὶ δὲ ἐμελλεν ὁ Συμπλίκιος εἰς τὸ Βυζάντιον ὁδεύειν, προσέταξε καὶ τὴν Ἀγίαν συνακολουθεῖν αὐτῷ δέσμιον. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ τοῦ Συμπλίκιου ὑποστρέψαντος, καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ προκαθισθέντος, ἐδέησε παραστῆναι τὴν Ἀγίαν· πρὸς ἣν φησὶν ὁ Συμπλίκιος· Ἐάν μὴ πεισθῆς μοι, καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, δείξας τῇ χειρὶ, ἐν ταύτῃ τῇ πεφυρακτωμένῃ σὲ ἐσχάρα ἀπολίσσω. Ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· Εἰ καὶ ὁ Λιβελλήσιος εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ πυρὸς κυριεύσῃ, θύσω καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς σου. Καὶ ὁ Συμπλίκιος πρὸς τὸν Δωρόθεον (τούτο γὰρ ἦν ὄνομα τοῦ Λιβελλήσιου). Δωρόθεε, κῦρ Λιβελλήσιε (*), τὴν τῶν θεῶν ἔχων βοήθειαν, εἰσελθε. Εἰσελθὼν οὖν σὺν τῇ Ἀγίᾳ, εὐθὺς παρανάλωμα γέγονε τοῦ πυρός· ἡ δὲ ἐξῆλθεν ἀδλαθῆς.

Ἐξαπορήσας οὖν ὁ Ἀρχων, δεσμευθῆναι καὶ αὐτὴς τὴν Ἀγίαν κελεύει, καὶ πρὸς Βιθυνίαν ἀπάγεσθαι· καὶ ἐπὶ τὴν Νίκαιαν κατέλαβον, ἐκέλευσεν ὁ Ἀρχων εἰσελθεῖν τὴν Ἀγίαν ἐν τῷ εἰδωλείῳ, καὶ προσεύξασθαι. Τῆς δὲ περιχαρῆς τούτο καταδεξαμένης, τὰ εἰδῶλα πάντα εἰς γῆν πεσόντα, κατετρίβησαν, καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ παρεσθέντες, ἰδόντες τὴν τῶν θεῶν συντριβὴν. Μανείς οὖν ὁ Ἀρχων, ἐκέλευσε ταθῆναι ἐκ τισσάρων τὴν Ἀγίαν, καὶ ταθεῖσαν πρισθῆναι· καὶ τούτου γενομένου, ὁ μὲν πριστὴρ ἡμδλύετο, μὴ ἔχων τὸ ἐνεργεῖν, οἱ δὲ δῆμοι ἠτόνουν, καὶ ἡ Ἀγία ἀνιτος ἦν, ἐὼχριστοῦσα τῷ Σωτῆρι Θεῷ. Ὁ γὰρ Συμπλίκιος ἐτι σκοτισθεὶς, τὴν διὰ ξίφους τελευταίαν πληγὴν τῇ Μάρτυρι ἀποφύνατο, καὶ οὕτως ἀπετμήθη τῇ κεφαλῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑκατὼν Μαρτύρων.

(*) Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Λιβελλένσις (Libellensis), ὅπερ δηλοῖ τὸν καταγράφοντα τὰς εἰς τὸν Ἡγεμόνα παρουσιαζόμενας ἀναφοράς, ἢ αἰτήσεις.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων,
Μιᾶ κεφαλᾷς τέμνεται προθυμία.
Εἰς τοὺς Ἁγίους Πηλέα καὶ Νεῖλον,
τοὺς Ἐπισκόπους.

Στίχ. Ἐπεὶς ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα.
Νεῖλῳ συνεισβαίνοντα καὶ πυρὸς μέσον;
Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν'. Μάρτυρας.

Στίχ. Θεοφροναῦντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,
Πυρὸς καταφρανοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.
Εἰς τὸν Ἁγίον Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν.

Στίχ. Πατερμούθιος ἐμπесὼν τῇ καμίνῳ.
Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἡλίαν.

Τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ παρὰ τῶν ἀσεβούντων συγκροτηθέντος, κατεσχίθησαν ἀπὸ μὲν τῆς Αἰγύπτου Ἐπίσκοποι, Πηλεὺς καὶ Νεῖλος, καὶ δύο ἐνδοξότατοι, Πατερμούθιος καὶ Ἡλίας, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἄνδρες ἑκατὸν· ἐκ δὲ Παλαιστίνης, πεντήκοντα. Καὶ ὁ μὲν Πηλεὺς καὶ ὁ Νεῖλος, ὡσαύτως καὶ ὁ Πατερμούθιος καὶ ὁ Ἡλίας, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης, πεντήκοντα, πάντες οὗτοι διὰ πυρὸς ἐτελειώθησαν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ὄντες ἑκατὸν μὴ πεισθέντες τὴν εἰς Χριστὸν ἀρνήσασθαι πίστιν, πρότερον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορυχθέντες, εἶτα καὶ τῶν ἀριστερῶν ποδῶν τὰς ἀγκύλας ἀποτμηθέντες, τῇ τῶν μεταλλῶν μακοπαθείᾳ παρεδόθησαν, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπους Παντολέοντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται δὲ ἡ τούτων σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Στίχ. Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης.
Καὶ Παντολέον πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος, Ἐπισκόπων Ταμάσου τῆς Κύπρου.

Στίχ. Πυρᾷ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,
Χριστῷ προσηνέχθησαν ὡς ὁσμὴ μύρου.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Τρισσοφεγγεῖ ἐν αἰῶνι χάριτι, καταλαμπόμεναι σαφῶς, αἱ Παρθένοι δαιμονικὴν ἔλυσαν σκοτομάχιν, φῶς τὸ τρισυπόστατον, Θεολογῆσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Εν αὐρανοῖς ταῖς παστάδας ἔχουσαι, λαμπροὶ παθηφόροι τῷ Χριστῷ, σὺν Ἀγγέλοις χαρμονικῶς νῦν περιχορεύετε, δόξαν τὴν αἰδίου, συνθεωροῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κατορικὴν ὡς αἱ Παῖδες ἐνστασιν, ἐπιδειξάμεναι τὸ πῦρ, κατεπάτησαν ἀνδρικῶς τούτων γὰρ ἰσάριθμοι, γνώμην ἰσαστάσιον, αἱ

Θεοφόροι ἐκτίσαντο, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, αἰεὶ Θεὸν δοξάζουσαι.

Θεοτοκίον.

Νέμοις ἀγνὴ τῶν πταισμάτων ἄφειν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πιστῶς, λυτρουμένη τῶν παιρασμῶν, πάσης περιστάσεως· σὲ γὰρ νῦν κεκτῆμεθα, καταφυγὴν Θεοσύμφευτε, ὡς αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν χερσὶ βαστάσασαν.

Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Αἱ παρθένοι αἱ Θεοφεγγεῖς, Πίστις Ἑλπίς Ἀγάπη, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγουσαι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπομένας καὶ φωτοειδεῖς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, προδήλως γεγεννημένας, τὰς Παρθένας οἱ πιστοί, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γαμάτων ρεῖθρον δαψιλῶς, ἀφθόνως καὶ πλησίως, αἱ θῆκαι τῶν Ἀθληφόρων, ἀναβρύουσιν αἰεὶ, ταῖς πίστει κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γῇ ἀγία πέφνηας ἀγνὴ, τὸν ζωηφόρον στάχυν, τεκοῦσα τῆς αἰδίου, ζωῆς πρόξενον Χριστὸν, ᾧ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσῷ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Αἱ γλῆς τριφεγγοῦς πληρούμεναι, καὶ λαμπηδόνος θείας νῦν ἐμφορούμεναι, αἱ ὁμώνυμοι, τῶν ἀρετῶν καὶ φερώνυμοι, τῆς Ἀγάπης Ἑλπίδος καὶ Πίστεως, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ, ἡμᾶς καὶ πίστει βεβαιώσατε.

Ἦνα ἡ ἐξ ὕψους δύναμις, νῦν κατευνάσῃ τὸν κατέχοντα κλύδωνα, τῆς αἱρέσεως, ᾧ Ἀθληφόροι ἀήττητοι, καὶ βραβεύσῃ πιστοῖς τὴν ὁμόνοιαν, αἰτεῖσθε δυσωπῆμεν, ἀκαταπαύστως καλλιπάρθενοι.

Νύκτα τὴν τῆ βίου Πάνσοφοι, διαδρομοῦσαι τὴν ἡμέραν ἐφθάσατε, τὴν ἀνέσπερον, μαρτυρικῶς ἀγαλλόμεναι, καὶ παρθένων καυχώμε-

ναί χάριτι, καὶ θείας βασιλείας, τῆς ἀκηράτου ἀξιούμεναι.

Θεοτοκίον.

Ωπὼς ἡ Παρθένος τέτοκε, τὸν αἰεὶ ὄντα Λόγον καὶ ἐνυπόστατον, τὸ ἀπαύγασμα τῆς πατρικῆς ὑποστάσεως, τὸν ὑμῶν εὐεργέτην καὶ Κύριον, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολούμενη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ αὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι αἱ τρεῖς ζήλω, τῶν ἀρετῶν τῇ Τριάδι, Ἑλπίδι, Πίστει, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῶν βασάνων.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἠέτερε· δείξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Λόγην σὺν τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἡλούς καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ὑψοῦντες προσκυνήσωμεν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὴν φθοροποιὸν, ἐξαίρει ἀμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτὴρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Τὴν δακτύλου σου, καὶ αἵματί σου Λόγε, λαμπρὸς ἡ Ἐκκλησία, σταλίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μελπουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χαίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτήριον θείος, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἀρήμεν.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου,

Ἐπισκόπου Γορτύνης, τοῦ θαυματουργῆ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμ. τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ ἀνυψούμενον ξύλον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς ταῖς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάν-

των, προσήλωσε βυλήσει, πάντας πιστὸς, προσκαλεῖται ἐν ἄσμασιν, ἑορταζόντων μετ' ἡχοῦ τοῦ προσκυνεῖν, ὑποπόδιον τὸ θεῖον αὐτοῦ.

Τῶν ἐγκαινίων τὴν μνήμην τῆς ἀναστάσεως, δι' ἧς τοῖς ἐν τῷ σκότει, φῶς ἐπέλαμψε μέγα, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, δεῦτε πιστοὶ ἐκτελοῦντες ὑψώσωμεν, τὸ ζωοπάροχον ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, προσκυνῶντες τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Μωσῆς ὁ μέγας τὸ πάλαι ἐπὶ τῇ ὄρει Σινᾶ, σταυροειδῶς ταῖς χεῖρας, ἐκπετάσας εἰς ὕψος, ἐτύπη τὸν Σταυρὸν σε, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν ὑψούμενον σήμερον, καὶ ἀγιάζοντα πάντας τῆς ἐπὶ γῆς, ἐν αὐτῷ σε προσκυνοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μόρτυσιν.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, τῶν παθῶν κατὰ θῆραν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἶκος γέγονας, καὶ ἱερέων ἐν χρίσμασι, σαυτὸν κατεκόσμησας, παραστάτης δεξιᾶς, χρηματίσας Εὐμένιε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονόμος, καὶ πρεσβευτὴς τῶν ὑμνούντων σε.

Ο περίδοξος βίος σου, ἀρεταῖς παιδρυνόμενος, τῶν θαυμάτων ἔλαμψε ταῖς φαιδρότησι, καὶ εὐκλεῆ σε τοῖς πέρασιν, παμμακάρε εἰργάσατο, καὶ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ Ἁγίων ὁμόσκηνον, καὶ τῆς πόλεως, τῆς ἀγίας πολίτην Ἱεράρχα, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτη, θαυμάτουργε ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς Γαλιλαίας τὸν πρόεδρον, Ἐκκλησίας ἀσεκτον τὸν Σερέλιον, τὸν ἱεράρχην Εὐμένιον, ἐν θαύμασι μέγιστον, καὶ δυνάμεσι πολλαῖς, γεγονότα περίδοξον, καὶ φωτίσαντα, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, ὡς φωστῆρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως, οἱ συνελθόντες πηγήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τῷ τμίῃ Σταυροῦ σου Χριστέ τῇ ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροπαύτο τὸν ἐναντίον Ἀμαλὴν, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, Σταυρῷ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυσεν ὁ λαός· νυνὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἡ ἐκβασίς, εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται. Σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· διὸ γηθόμενοι πάντες, προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρά, Ἦχος πλ. δ'.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ρᾶπίσματα ὑπὴνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνειδῆ, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶς σε τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἦλθες καὶ τὴν λόγχην Σωτὴρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλόανθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτὴρ μου ὑπεράγαθε, ἐρράπισθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτὰ, καὶ ὅξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη. Σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο. Σήμερον διὰ πιστῶν βασιλείων ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἔφριξαν. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ο ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν, Χριστέ Σωτὴρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σὼν ποδῶν ὑποπόδιον. Τοῦτον ἅπαντες, δαυϊτικῶς προσκυνοῦμεν. Τῆτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν, καὶ πίστει δοξαζόμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἱασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Εὐχαῖς δίδου μοι Χριστὸν εὐμενῇ Μαίκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Εχων Χριστὸν, Πάτερ θεόφρον Εὐμένε, τῶν σὼν καθυπακούοντα, θείων ἐντεύξεων,

εὐμενῇ τοῦτον μαίκαρ, ἀπέργασαι τοῖς πόθῳ, ἀνευφημοῦσί σε.

Υποποιὸν, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ἡγαπηκῶς ταπείνωσιν, τὸν ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας ὄφιν, καὶ χάριν ἱαμάτων, σαφῶς ἐπλούτησας.

Χωρητικὸν, Πνεύματος ὄργανον γέγονας, τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα, πολλαῖς ἀσκήσεις, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον, σὺ δουλωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Αἰ περὶ σοῦ, νῦν προφητεῖαι πεπλήρωνται, Θεοκυῆτορ Δέσποινα· ὃν γὰρ προήγγειλαν, ὑψηλῶς, ἐν μήτρᾳ, ἐχώρησας ἐν δύο τελείαις φύσεσι.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Διέτρεχες σπουδῇ καθὼς ἡ μέλιττα, λειμῶνας τοὺς λογικοὺς ἱεράρχα, τὸ γλυκὺ μέλι θηρώμενος, καὶ καρδίας τοῖς σίμβλοις ἐντιθέμενος.

Ο βίος καθαρὸς, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ θείῳ Εὐμένε, ἡρτυμένος, διεδείκνυσεν τὴν ἐνδοξεν, κεκρυμμένην καὶ χάριν καὶ λαμπρότητα.

Υψώθης ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος, καὶ θρόνων ἐπέβης ὑψηλοτάτων, μύρῳ θείῳ χρισθεὶς Πνεύματος, καὶ Χριστοῦ εὐωδία γνωρίζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ορθοδόξοις ἐμπρέπων Πάτερ διδάγμασι, ταῖς ζοφώδεις αἱρέσεις, πάσας ἐμείωσας, καὶ θαυμάτων αὐτηγὸς δειχθεὶς Εὐμένε, περιβόητος παντὶ, προμηθεῖα θείᾳ, ἐγένου· ὅθεν σε πιστεῖ, τιμῶμεν ὡς ἱεράρχην, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμότιμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τὸ πανάγιον ξύλον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀναλάβωμεν πίστει ἐπὶ τῶν ὤμων ἡμῶν, καὶ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ ἀπορρίψωμεν, ὃν οἱ παλαι βασιλεῖς, ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πολεμίους, καὶ φύλα τὰ τῶν βαρβάρων, τῇ δυνάμει τοῦτου ἀνέτρεψαν.

Ωδή δ'. Εἰσακήκουσά Κυρίε.

Οἶκος γέγονας Πνεύματος, θείαις νοοῖς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ σεπταῖς μελέταις ὑφαίζόμενος.

Ἱεράρχης θεολήπτης, Πάτερ σοφὲ καὶ πρόεδρος Γορτύνης, γεγονώς θαυμάτων, αἶγλην ἀπήστραψας.

Χάσμα μέγα τοῦ δράκοντος, τῶν προσευχῶν ἐνέπρησας λαμπάσι, κατὰ σοῦ ὀρμήσαντος Ἱερώτατε.

Ρωμαλέω φρονήματι, τὸν δυσμενῆ κατέβαλες ἀνδρείως, καὶ ὀρμαῖς λεόντων σὺ ἐχαλίνωσας. Θεοτοκίον.

Ἱεραὶ προκατήγγειλαν, πάλαι φωναὶ τοῦ τόκου σου τὸ βάθος, ὧν νῦν ταῖς ἐκβάσεις εἶδομεν Ἀχραντε.

Ωδή ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Σύνεσιν ἐσχηκας, ὡς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν Ὅσιε, νοῦν καὶ ψυχὴν ὅθεν διαλύεις τὰς ἐρίδας πιστῶς, τῶν βασιλευόντων, καλῶς πειζομένων σοι.

Ταῖς ἀκοαῖς ὑποθεῖς, σοὶ Βασιλέων ὁ πιστὸς ἔλυσεν, ἔχθραν μακράν, ὀλεθρον γεννώσαν, καὶ τὴν ἀδελφικὴν, ὁμόνοιαν στέργει, θεόφρον Εὐμένιε.

Οἷα πυρρὸς ἐπιστάς, Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν θαύματα, καὶ τοὺς παθῶν, βυθῶν ὑπομένους, πρὸς ὄρμον γαλήνῃ, ἰάσεων Μάκαρ, σοφῶς ἐκκαλούμενος. Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὰν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς, δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεὸν τε Πανάμωμε.

Ωδή ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ενεργῇ θησαυρὸν ἀδαπάνητον, ἔχων ἐν καρδίᾳ σε Χριστὸν Εὐμένιε, ὥσπερ πηλὸν λελόγισαι, τὸν χρυσὸν Βασιλεὺς, ὃν παρέσχε σοι.

Υψηλὴν, εἰς καθέδραν ἐκάθισας, Πάτερ τῆς εἰρήνης φθεγξάμενος πρόσρημα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἄνωθεν ἔπερ νῦν τῇ προσκλήσει σεμνύνεται.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις διέπλευσας, βίου τὸ κλυδώνιον τὸ πολυώδυνον, καὶ τοὺς λιμένας ἐφθασας, ἔνθα δῆμος Ὀσίων εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Επὶ σέ καταβάς ὁ οὐράνιος, ὄμβρος χερσῶν θείσαν τὴν γῆν Ἀειπάρθενε, θεογνωσίας νάμασι, καταρδεύσας πολύφορον ἔδειξε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,

• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωτὶ θεῖκῳ, ἐλλαμφθεῖς παμμακάρισε, φωτίζεις ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἑνδοξὴν, καὶ ἁγίαν Πάτερ μεταστάσιν, Ἱεράρχα Εὐμένιε· πρεσβεύεις γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Οἵκτειρον Κύριε τὸν σὸν δῆλον, καὶ συγχάρησον πάντα τὰ ὀφειλήματα νῦν, καὶ δώρησαι μοι τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἵνα ὕμνοις σε δοξάζω ἀπαύστως, καὶ τὸν πῖσόν σου θεράποντα στέψω ὡδαῖς, τὸν πρόεδρον Γορτύνης σήμερον, Εὐμένιον τὸν φωστῆρα, γῆς πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ σῆριγμα, καὶ τῆς Κρήτης τὸ θεῖον ἀγλαῖσμα· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Στίχοι.

Τὸ λεῖον Εὐμένιος ὄμμα Γορτύνης.

Πανευμενὲς κατεῖδεν ὄμμα Κυρίου.

Ὁ γδοάτη δεκάτῃ θάναεν Εὐμένιος μεγαλήτωρ.

Οὗτος ὁ Εὐμένιος, ἐκ νεότητος πολλαῖς σκληραγωγίαις ἀσκήσειως ἑαυτὸν καθυποβάλλων, τὴν ἄκραν τακτικῶσιν ἐκτέλεστο· διὸ καὶ τοὺς δακας τῆς κατὰ Γορτύνην Ἐκκλησίας πιστεύεται. Οὗτος, δεινότατον δράκοντα καθ' αὐτοῦ ὀρμήσαντα, λαμπάσι κατέφλεξεν. Ἐκείθεν δὲ τὴν Ῥώμην καταλαβὼν, οἷά τις πυρρὸς ταῖς θείαις διδαχαῖς κατιφώτισε, σημείοις καὶ τέρασιν πολλοὺς καταπλήξας. Κακίῃθεν τὴν Θηβαΐδα καταλαβὼν, καὶ μὴ βουλόμενος, παραυτίκα τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν καταστίλλει, ἔνθα ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐκδηρεῖ. Οἱ δὲ παῖδες τῶν Θηβαίων τῇ κατρίδι καὶ ποιμνῇ τῇ τούτου σκῆνος παραπέμπουσι, Ῥάξος ὄνομα τῇ τοῦ, ἡς καὶ Κυρίλλου τὸ σεπτὰν κατέχει σῶμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Σοφίας καὶ Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρήνη καὶ Σοφία τμηθεῖσαι κάρας,

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν εἶδον εἰρήνην Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀριάδνης.

Στίχ. Σώζει ῥαγεῖσα τὴν Ἀριάδνην πέτρα.

Χριστὸς γὰρ αὐτὴν ἔσκεπε ζωῆς πέτρα.

Αὕτη ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Ἀντωνίου τῶν βασιλέων ἠθλησά, δουλῇ τινὲς χρηματίσασα Τερτολλλου, πρώτου τῆς Προμισίων πόλεως, Φρυγίας Σαλευταρίας· καὶ διὰ τὸ μὴ θελήσει αὐτὴν συνεορτάσαι ἐπὶ ταῖς γενεθλίοις τοῦ παιδὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐξέσθη σφοδρῶς, καὶ ἀφείθη. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐδιώκετο ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, πέτρα τινὶ πλησιάζουσα, πύξασθε ῥυσθῆναι· καὶ θείᾳ νερὶ ῥαγεῖσας αὐτῆς, ῥύσθη αὐτῆς ἐκείνη, τῶν πε-

τρῶν αὐθις εἰς τὴν συνελθουσῶν· οἱ δὲ διώκοντες αὐτῶν ἄνδρες, ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων ἐφίππων δόρατα κατεχόντων, διεφθάρσαν, καὶ ἀπώλοντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καστορος.

Στιχ. Οὐ θῆρ ὁ Κάτωρ, ἀλλ' ἀνὴρ τις γενναῖος,
Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀνδρὶς πρὸς αἰκίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοιο χρυσῆς.

Νεκρῶν λογισμῶν, προθυμία τῆς ψυχῆς κατακαυχώμενος, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα Ὅσιε, ἀποδημίαις ἐκέχρησθαι, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν πίστει, δεχομένων Εὐμένιε, σὲ τὸν ὑπορεῖα τῶν σεπτῶν, καὶ ἱερῶν διδασκῶν.

Η' Ῥώμη τῶν σῶν, ἀπολαύσασα καλῶν, δῶρον ποθοῦμενον, τῇ Θηβαΐδι μὴ βουλόμενον, Πάτερ ἐκπέμπει Εὐμένιε· ἐνθα γεγωνὶς ἀναστελλεῖς τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν σεπτῶν εὐχῶν σου Ὅσιε.

Μαζοῖς ἐκτραφεῖς, ἐγκρατείας τὸ σεπτὸν γάλα ἐθήλασας, καὶ ἡλικίας μέτρον ἐφθασας, ἀνενεχθεῖς εἰς ἀκρόρειαν, Πάτερ ἀρετῶν καὶ ἡλίου, ἀπαστραψας φαιδρότερον, Θεοσημείαις τοῖς νυκτὶ κατασχεθεῖσι παθῶν.

Θεοτοκίον.

Α' ὕλου φωτός, αἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίας θείας γνώσεως, τὴν ἀθείαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη, ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καταπαλαίσας τὸν ἐχθρόν, καὶ τὸν δρόμον τὸν καλὸν διατελέσας, βαθυτάτῳ ἐν γῆρᾳ, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σούς, μετέβης σῖτος ὥσπερ ὥριμος, ξένης ἐπὶ χώρας, λαβὼν τοῦ βίου πέρας.

Α' μνημονήσαντες τῶν σῶν, οὐδαμῶς Πάτερ καλῶν παῖδες Θηβαίων, τῇ πατρίδι καὶ ποιμνῇ τὴν ἱερὰν σου σόρον, αἰσίως κρίναντες ἐκπέμπουσιν· ἥς τῇ ἐπανόδῳ, θαυματῶν ἑρρεῖ χάρις.

Ρ' ἄξιος Κυρίλλου τὸ σεπτὸν, καὶ πολυάθλον τὸ πρὶν κατέχων σῶμα, καὶ τὸ σὸν νῦν συγκρύπτει, παραπλησίως Σοφέ, ἀναψας τοὺς βίῳ ὁμόφρονας, αὖς καὶ ἄνω φέρει, πατρίς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάτη Προφητῶν, ἀληθῶς σεμνὴ χάρις, ἀκατόμητον ὅρος, φάβδον

καὶ πύλην, δι' ἧς διήλθεν ὡς οἶδεν ὁ Ὑψιστος, πάλιν κεκλεισμένην, εἰσάσας σε Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συναγαθάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ως τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ, εἰς δυνάμιν μετέβη θαυμαστῶς, ἐνθα χοροὶ ἱερώτατοι, λειτουργοῦσιν ἐν φόβῳ, Τριάδι, τῇ σεπτῇ μετὰ πασῶν, οὐρανίων παμμάκαρ, Εὐμένιε Δυνάμει.

Στήσον τὴν νῦν καταγίδα, τῆς πατρίδος τὸ Θεῖον ταῖς σαῖς ἐξευμενίζων προσευχαῖς, βαρβαρικὴν μάκαρ ἔφοδον, τὴν ἡμᾶς τυραννοῦσαν, καὶ πείρα συνωλοῦσαν τῶν κακῶν, εἰς βυθὸν ἀπωλείας, αἰοῖδιμε Εὐμένιε.

Η' σὴ πανίερος μνήμη, συγκαλεῖται ποιμένας, ὁσίους καὶ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, ἀγιασμόν πασι φέρουσα· ἦν τελοῦντας πλουσίως, καταύγασον ἡμᾶς μαρμαρυγαῖς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πανεύφημε Εὐμένιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέραντα πάντα, θεικῇ δυνάσει, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν, πᾶσαν πνοήν, τὸν διατρέφοντα Πανάγχε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπληττόν καὶ βροτοῦς, τοὺς αἰεὶ σε ὑμνοῦντας, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
• φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φορᾷ πέπτωκότα δεινῶς ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράξως σάρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρκον τοῦ Ἀγίου.

Γυναῖκες ἀκούεσθε.

Εὐμένιε θεόληπτε, τῶν Ἀρχαγγέλων σύσκηγε, ὡς παρρησίαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Χριστὸν ἱεράρχα, οὗ καὶ τῷ θρόνῳ Ἀγίε, ἐνδόξως νῦν παρίσασαι, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πρόθου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρώντες, μεγαλωσύνην δώμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υδατι Θεουργῶ, καὶ αἱματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Λόγην σὺν τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἡλούς καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ἐν ὕμνοις προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπολύσις.

~~~~~

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἵρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι, πάντα τὰ κέρατα· ἐνδειματοῦνται, δαίμονες ἅπαντες· Ὡ οἶον δῶρημα, τοῖς βροτοῖς κεχαρίσται! δι' οὗ Χριστέ, ὥσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν Ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψαυμένος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον, δι' οὗ πρὸς Θεόν, πάντες ἐλκυσθημεν, καὶ κατεπάθη, εἰς τέλος θάνατος· Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἑδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάρις ἀγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἠττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα, ἀνακτῶν ἠδραστοῦ· Ὡ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανὸς, ὑψρῦντες ἐν ἁσμάσι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Καὶ τῶν Ἀγίων, γ'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Μαρτυρεῖς σου Κύριε.

Τρυφὴν τὴν ἀδαπάνητον, ποθῶν κληρώσασθαι, Τρόφιμε Μάρτυς, πόνοις τοῦ σώμα-

τος, σὺ ἐνετρυφᾷς· καὶ δὴ μετέστης ἐκ φθορᾶς, πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν ἀγαλλόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ ἐγκοσμούμενος· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ὁ ἐνδοξος, πολλὰς κολάσεις ἐγκαρτερήσας, νῦν ἐσαββάτισεν εἰς τὰς ἐπαυλεις, τῶν οὐρανῶν περικαρῶς, γέρα τῶν ἀγώνων κομιζόμενος, δῆμοις τῶν Ἀγγέλων ἀριθμούμενος· αὐτοῦ Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Αθῶν βουλευτήριον, ἀποκρουσάμενος βουλαῖς ἐνθέοις, τὸν νοῦν ὠχυρώσεν ὁ Δορυμέδων, καὶ προσεχώρησε στερρώς, πρὸς τὰ τῶν βασιλέων πειρατήρια· νίκης τε βραβεῖα κομισάμενος, Χριστῷ συμβασιλεύει, πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Η φωνὴ τῆ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεὸς πεπλήρωται, ἡ λέγουσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλοῦνται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα. Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀποστιχα Στιχηρά.

Ἦχος πλ. δ'. Τριήμερος ἀνεστής.

Οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψαῦντες, τὸν τρισόλβιον Σταυρὸν, ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότου, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκὸς, καὶ πνεύματος θεόφρονες, ἐπειχθώμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς λῆξιν Σταυροῦ τῇ ἀνυψώσει, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωήρρυτος ἐκ θείας πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε, τοῦ Σωτῆρος, καταρδεύουσα ψυχὰς τῶν πίσει προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος τούτου, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ο τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κέρας τῶν πιψῶν, ἀνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα. Μέ-

γας εἰ Κύριε, καὶ θαυμασὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν
Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ
ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδείσων ἡνέωξας Σω-
τήρ, τῷ πίσει προσελθόντι σοι Ληστή, καὶ τρυ-
φῆς κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύ-
ριε. Δέξαι ὡς περ ἐκαῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγαζόν-
τας Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου,
μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρ-
μον, τὰ ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ γεγο-
νότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγα-
θότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρου-
χίαν, καὶ κατὰβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους,
Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς.

Τρίφωτον ὕμνω Μαρτύρων διαυγίαν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀμαρτηλάτην Φαραώ.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος,
καταλαμπόμενοι, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῆς
ψυχῆς μου λύσατε, τὸν νοῦν μου καταυγάσατε,
καὶ τὰ χεῖλη πρὸς ὕμνον, ὑμᾶς γεραίρειν ἀνοί-
ξατε, Μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλώνυμοι.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ἀντέστητε, τῷ ματαιό-
φρονι, νέμειν θεοῖς σέβας, Μάρτυρες ἀλ-
λόκοτον, ὑμᾶς καταναγκάζοντι, καὶ θυσία τε-
λεία, διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ Παμβασιλεῖ
προσηνέχθητε.

Ισχύς ὑμῖν παρὰ Θεοῦ δωδῶρηται, τοῦ παν-
τοκράτορος, καταβαλεῖν πᾶσαν τὴν ἰσχύν
τοῦ δράκοντος, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῆς
Τριάδος ὀπλῖται, Σαββάτιε, ἀξιάγαστε, θεῖε
Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε. Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς σου πηγαζούσαις χάρισι, Θεο-
χαρίτωτε, πύλη φωτὸς μόνη, οἱ γενναῖοι
Μάρτυρες, φαιδρῶς καταυγαζόμενον, τὸ βαθύ-
τατον σκότος, τῶν ἀνυπόιστων κολάσεων, σὲ
ὕμνοιοῦντες, παρέδραμον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Οραιοτάτῳ λογισμῷ, καὶ σταθερᾷ διανοίᾳ,
πρὸς βασάνων ἐχωρήσατε πείραν, αἰκι-
ζόμενοι σφοδρῶς, καὶ μάλιστα ξεόμενοι, καὶ
ἀηττήτῳ γνώμῃ ἀπαράσβευστοι μένοντες.

Ταῖς τῶν αἱμάτων προχοαῖς, ἱερωτάτην πορ-
φύραν, ἐπιχρώσαντες γενναῖοι ὀπλῖται, ἀ-
θανάτῳ Βασιλεῖ, Κυρίῳ νῦν παρίστασθε, ὑπὲρ
ἡμῶν, πρεσβεῖαν, ἀκατάπαυστως ποιούμενοι.

Οὐκ ἐξαρνήσασθε Χριστὸν, προσομιλοῦντες
βασάνοις, καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποικίλως,
καὶ τεινόμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσί διδόμενοι,
πανευκλεεῖς ὀπλῖται, Ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νομοθεσίαις τοῦ ἐκ σοῦ σεσαρκωμένου Δε-
σπότη, πειθαρχοῦντες παναμώμητε Κόρη,
οἱ γενναῖοι Ἀθληταί, ἀνόμους ἐτροπώσαντο, σὲ
συνεργὸν ὡς σχόντες, τὴν σώζουσαν τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας καταρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλη-
σίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος
μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασάνων ἀνδρικῶς ὑπομείναντες πόνης, τὴν
ἄπονον ζωὴν, ἐκομίσασθε ἅμα, Δορυμέδον
καὶ Τρόφιμε, καὶ Σαββάτιε πάνσοφε· ὅθεν σή-
μερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐορταζούσα,
τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐνθέως ἀγαλλεσται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ο ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ
γῆν Χριστέ Σωτήρ, ὑποπόδιον φέρων,
Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σὼν ποδῶν ὑποπό-
διον. Τοῦτον ἅπαντες, δαυτικῶς, προσκυνοῦ-
μεν. Τοῦτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν,
καὶ πίστει δοξαζόμεν.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Υπομονῇ, τῶν αἰκισμῶν λαμπρυνόμενοι, ἐπὶ
ξύλου, Μάρτυρες ἡρτήθητε, καὶ σιδηροῖς
ὄνυξι πλευρὰς, ἐνδοξοὶ ξεσθέντες, τῇ ἀπεκδύ-
σει τοῦ σώματος, τὴν θεῖαν ἀφθαρσίαν, ἐνεδύ-
σασθε θρόνῳ τῆς Τριάδος αἰεὶ παριστάμενοι.

Μαστιγωθείς, διὰ Χριστὸν Μάρτυς Τρόφιμε,
ἐνετρύφας, πόνοις ὑπερβάλλουσιν, ἀπο-
σκοπῶν τὰς ἐν οὐρανοῖς, θεῖας ἀντιδόσεις, καὶ
τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον· ἥς νῦν κατηξιώθης,
τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ τρυφὴ τῷ Δεσπότη γε-
νόμενος.

Νεάνικως, ἐγκαρτέρησας Σαββάτιε, ταῖς βα-
σάνοις χαίρων ἐναπέδωκας, Θεοῦ εἰς χει-
ρας τὴν σὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς οὐρανίους, μοναῖς
καλῶς ἐσαββάτισας, νικήσας τὸν ἐκείθεν, ἐκρι-
φέντα ἀθλίως, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ως καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, σέ
Μαρτύρων, σύστημα τρισάριθμον, ἐπικα-
λούμενοι βοηθόν, ἄχραντε Παρθένα, ναοὺς δαι-
μόνων ἡδαΐσαν, καὶ πρὸς ναὸν ἄνω, μετετέ-
στησαν δόξης, ἐν αἰνέσει αἰεὶ σε γεραίροντες.

Ὤδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μακρυνθέντες φιλίας, σώματος Πανεύφημοι
προσώκειώθητε, διὰ πλείστων πόνων, καὶ
μεγίστων Θεῷ πανοικτίρμοι, τῷ ὑμᾶς δι' οἴκτον
πεφιληκότι καὶ τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ ἀποκτεί-
ναντι πάθεσιν.

Αἰ πορεῖαί σου Μάρτυς, Τρόφιμε γεγόνασι
κατευθυνόμεναι, πρὸς ὁδοὺς πανσόφους,
μαρτυρίου, ἐν αἷς καλλυνόμενος, σιδηραῖς κρη-
πίσι, καθηλωμένος τοῦ Βελίαρ, κεφαλὴν καὶ
τὰ κέντρα συνέτριψας.

Ρῆτορεύων τὰ θεῖα, Τρόφιμε πολυάθλε, τυ-
ράννοισ ἡσυχνας· καὶ τοῖς αἵμασί σου,
βηματίζων τὴν γῆν καθηγίαςας· ἐμπεριπατεῖς
δὲ, χαρμονικῶς τῷ Παραδείσῳ, σωτηρίαν ἡμῖν
ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγίαν Παρθένον, τὴν Θεοχαρίτωτον καὶ
παναμώμητον, οἱ σερροὶ ὀπλῖται, εἰς βοή-
θειαν ἐπικαλούμενοι, τῶν βασάνων ὄγκον, καὶ
τῶν δεινῶν τὴν τρικυμίαν, ἀκλονήτῳ διήλθον
φρονήματι.

Ὤδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπέπλευσαν γαληνῶς, τῇ κυβερνήσει τοῦ
Πνεύματος οἱ εὐκλεεῖς Ἀθληταί, βασά-
νων τὸ πέλαγος καὶ πρὸς τὸν ἀκύμαντον, σω-
τηρίας ὄρμον, ἱερῶς ἐγκαθωρμίσθησαν.

Ραῖνόμενα καθορῶν, εἰς γῆν τὰ μέλη σου
Τρόφιμε, καὶ ὄξος κατὰ τῶν σῶν, μυκτῆ-
ρων δεχόμενος, εὐώδους ὁσφρήσεως ἀντελάβου
πλέον, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως.

Ως βουλευτὴς τῶν Χριστοῦ, δικαιοματίων
γενόμενος, βουλαῖς ἀθέων ἐχθρῶν, τελείως
ἐξέκλινας, καὶ σαυτὸν παρέδωκας, Δορυμέδον
Μάρτυς, ταῖς βασάνοις μαστιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Νευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυ-
νάμεσιν, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως ἐ-
νῆθλυσαν, τὴν ἀγνὴν Μητέρα σου, ἀνυμνολο-
γοῦντες, ἀπορρήτως σε κηύσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ως ἀθλητῶν ἐδραίωμα, καὶ εὐσεβείας ἔρει-
σμα, ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ γεραίρει σου,
τὴν φωτοφόρον ἀθλήσιν· παναοίδιμε μάκαρ,
ἀθλητὰ γενναιόφρον, ἐνδοξε Τρόφιμε, σὺν τοῖς
συνάθλοις σου, ἱλασμόν τοῖς ὑμνοῦσι σε αἵτη-
σαι, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὰ ἔπαθλα, οὐρανῶν
αἱ Δυνάμεις ἐθαύμασαν· ὅτι σῶμα θνη-
τὸν περικείμενοι, ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώ-
σαντο, Σταυροῦ τῇ ἰσχυῖ κρατυνόμενοι· ὅθεν
μακαρίζονται εἰς αἰῶνας, ἱλασμόν τῶν πται-
σμάτων αἰτούμενοι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· καὶ
γὰρ τιμῶνται αὐτοί, ὡς ἀήττητοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυ-
μέδοντος.

Στίχοι.

Πνέοντες ἐν Τρόφιμῳ καὶ Δορυμέδον,
Ἐν ἐκ ξίφους δέχεσθε καὶ βίου τέλος.

Ἐσθεῖς σιδηροῖς Σαββάτιος ὀξέσιν,
Εἰς σαββατισμὸν θεῖον ὡς Μάρτυς φθάνει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Τρόφιμον τάμον, ἠδὲ συνά-
θλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Προδου· ὧν ὁ μὲν
Σαββάτιος ἐν Ἀντιοχείᾳ παραστὰς τῷ Βικαρίῳ, καὶ
σφοδρῶς τυφθεὶς, καὶ καθιερχθεὶς, ἐν ταῖς βασάνοις παρί-
δωκε τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ τρόφιμος, κρηπίσι σιδηραῖς ὑπο-
διθεὶς, καὶ ὑπερόριος ἐν τῇ Συνάδῳ γινόμενος, πολλὰς
τε μετὰ Δορυμέδοντος ὑπεστάς τιμωρίας, ἀπειμήθησαν
τὰς κεφαλὰς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σαν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Διόλου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον
καλλωπιζόμενος, ὀβελίσκοις τε μάκαρ,
πυρακτωθεῖσι καταφλεγόμενος, καὶ τὰς πλευ-
ράς σου ἀδίκως ξεόμενος, ὦ Δορυμέδον, στερ-
ρῶς ἐνεκαρτέρησας.

Ιδεῖν ἀφιέμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀνεκλά-
λητον, ὀφθαλμοὺς ἐπὶ πρῶτης, πυρακτωθεῖσι
σιδηροῖς Τρόφιμε, καὶ εὐχαρίστως Κυρίῳ ἐκραύ-
γαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγάπη φλεγόμενοι, σεπτῆς Τριάδος οἱ τρεῖς ἠνύσατε, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, καὶ μυριάσι νῦν συναγάλλεσθε, ἐπουρανίαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε, λύσιν πταισμάτων αἰεὶ ἡμῖν αἰτούμενοι.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σοῦ ἁρρήτως ἀποκικτόμενον· ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, τῇ τῶν βασάνων πυρᾷ ἐνεκαρτέρησαν.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Γεγυμνωμένοις σώμασιν, αἰκισμοῖς προσπαλαίοντες τὸν τῆς ἀφθαρσίας, σολισμὸν ἐδέξασθε, αἰσχύνῃ ἐνδύσαντες, τὸν δυσμενῆ αἰῶνα· καὶ στεφανηφόροι, μεταβαίνετε πρὸς λῆξιν τὴν θείαν ἐκβοᾶτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιχνηλατοῦντες Μάρτυρες, τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, ξύλοις προσδεθέντες, πειρασμοὺς ἠνέγκατε, γενναίῳ φρονήματι· καὶ ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πνίξαντες δαιμόνων, πονηρότατα ξίφη, ἐνθέως μελωδεῖτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ανευφημείσθω Τρόφιμος, δοξαζέσθω Σαββάτιος, καὶ μεγαλυνέσθω, Δορυμέδων σήμερον· οἱ στύλοι οἱ ἄσκειοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, οἱ φωτοειδεῖς, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, οἱ ταύτην ταῖς ἀκτίσι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων, σεπτῶς φωταγωγῶντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοούμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱερῶς ἐναθλοῦσι· μεθ' ὧν σε Παναγία, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτῃς ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
» νας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ισχυῖ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, τῶν θηρῶν τὰς ὁρμαῖς ἐπεδήσατε, καὶ ἀβλαβεῖς Μάρτυρες ἐμείνατε ἐξ αὐτῶν, μεγάλως θαυμαζόμενοι, τοῖς ἀμετατρέπτοις μεταβολαῖς· διό ταῖς

τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαιε συναφθέντες, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ προσβεύσατε.

Ως δύματ' τραπέζῃ τῇ λογικῇ προσηνέχθητε ξίφει τεμνόμενοι, πανευκλεῶς· καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν σκηναῖς, περιχαρῶς αὐλίζεσθε, βλέποντες τὴν δόξαν τὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐπικαρπίας, δεχόμενοι τῶν πόνων, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς ἀθλήσεως.

Συμφώνως συνελθόντες δεῦτε πιστοί, Δορυμέδοντα νῦν καὶ Σαββάτιον, καὶ τὸν κλεινόν, Τρόφιμον δοξαζώμεν τοὺς στερρόους, τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας βότρυας ἀμπέλου τῆς νοητῆς, ἐξ ὧν ἡμῖν ὁ οἶνος, τῆς ὄντως εὐφροσύνης ἐναποσάζει θεία χάρις.

Ημνήμη ἡ πανέορτος τῶν σοφῶν Ἀθλητῶν ἀνατείλασα σήμερον, ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ ταῖς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, καταφωτίζει ἅπαντας, σκοτὸς ἀπελαύνουσα τῶν παθῶν, καὶ νέφη ῥαθυμίαν· ὧν Λόγε ταῖς πρεσβείαις, παράσχου πᾶσι τὰ ἐλέη σου.

Θεοτοκίον.

Φυλάξας σε Παρθένον ὁ ἐκ τῶν σῶν, ἀνατείλας λαγόνων ἀνέσπερος, ὡς ἀληθῶς, Ἥλιος Παρθένε ταῖς ἀθληταῖς, περιφανῶς ἐλάμπρυνε, διηγωνισμένους καρτερικῶς· μεθ' ὧν αὐτὸν δυσώπει, ἡμᾶς κατακτείνῃσαι, τοὺς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Υλὴν φθοροποιὸν, ἐξαίρει ἀμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτὴρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Οτε τὸν Ἀμαλὴκ, Μωσῆς κατετροποῦτο, Χριστοῦ προλέγων πάθη, Σταυρὸν προδιετύπου, τὸν Δεῖον καὶ πανάχραντον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οφιν, ἀνεστήλωσε χαλκοῦν, πάλαι Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, τῶν δακνόντων ὄφεων· αὐτὸς δὲ ὅλον σαυτὸν, ἐπὶ ξύλῳ ἀνύψωσας, Σωτὴρ μου ζωώσας, πάντας ἐν τῷ Δεῖῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ· ὃς νῦν ἀνυψούμενος φλέγει, φάλαγγας δαιμόνων, καὶ τρέπει, τῶν βαρβάρων φύλα καὶ φρυάγματα.

Σύ μου, τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, Σῶτερ ἐκ Παρθένου φορέσας, καὶ Θεομήτορος, ἀφθαρτον ἀπέδειξας, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ τρυφήν, ἀτελεύτητον εἰλκυσας· πρὸς ἣν ἐπάναγεις, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε· Δόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὅπλον κραταίων ἐν πολέμοις, Δέσποτα τὸν Δεῖον Σταυρόν σου, τῷ πιστῷ σου Ἀνακτι δωρούμενος.

Λάμψον, φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν· ἔργον γὰρ ἐσμέν τῶν χειρῶν σου, πάντες Χριστέ ὁ Θεός, ὅπλῳ δὲ στεφάνωσον, τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς, νίκας τούτοις δωρούμενος, κατὰ πολεμίων, τείχος καὶ ὀχύρωμα, ἰσχὺν καὶ ἄσυλον, ὄλβον, τὸν Σταυρόν σου πλουτοῦσιν, Ὑψιστε, ὁ ἀφθορόν μήτραν, Σῶτερ ὑποδὺς τῆς Θεομήτορος.

Καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ανῶθεν ἡ κλησίς σου οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων Εὐστάθιε· ἀλλ' αὐτὸς σοι ὁπτάνεται, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ ἀγρεύει μάκαρ, πίστεως δικτύοις· καὶ τῷ Βαπτίσματι αὐτοῦ, ἀποκαθάρας τὰς ἁμαρτίας σου, πρὸς βίου πειρατήριον, ὑπομονὴν σοὶ παροτρύνεται, ὁ Δεσπότης καὶ δείκνυσι, νικητὴν θανάτου.

Χαίρων ἐν νεότητι, τῆς ἀρετῆς τὸ γυμνάσιον, ὑπέδεξω Εὐστάθιε, τῶν παιδῶν στερούμενος, καὶ τῆς σῆς συζύγου, τὴν αἰχμαλωσίαν ὑπενεγκὼν καρτερικῶς, καὶ ὑπομείνας θητεῖαν ἄτιμον· ἀλλὰ σε παναοίδιμε, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρεία σου, ποθητὸν κατεστήσατο, καὶ λαμπρῶς ἐπανήγαγε.

Θεῖον ὡς θυμίαμα, διὰ πυρὸς εὐωδέστατον, καὶ τερπνὸν ὀλοκάρπωμα, θυσία εὐπρόσδεκτος, προσφορά τε ζῶσα, καὶ τελειοτάτη, σὺ προσηνέχθης τῷ Θεῷ, πανοικεσία καρποφορούμενος· διό σε ἡ οὐράνιος, νῦν κατοικία Εὐστάθιε, σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, καὶ Ἀγίων στρατεύματα.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Ο δεύτερος Ἰωβ Εὐστάθιος, τὸν βίον τοὺς ἄθλους καὶ τοὺς σφαίνους, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν ἑαυτὸν ἡμῖν προέθηκε, καὶ στήλην καρτερίας, ὑπερβάς ἀληθῶς τὸν Ἰωβ, τῇ ἀρετῇ, σὺν τῇ συζύγῳ, καὶ τοῖς τέκνοις· ὁ πιστὸς ἐν βίῳ, καὶ ἀκράδαντος ἐν πειρασμοῖς, καὶ ἐν ἀθλήσει νικηφόρος· ὃν προσάξωμεν εἰς πρεσβείαν Χριστῷ, τοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φωτισμόν, καὶ ἰλασμόν τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθὼς πίπτει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμὼν πρὸς θεωρίας ὑψωσιν, σπυδῇ μεγίστῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηεν, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος.

Ράπισματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν μακρόθυμε, καὶ ὀνειδῇ, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῷ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τὴς ἡλὸς καὶ τὴν λόγχην Σωτὴρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλόανθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτὴρ μου ὑπεράγαθε, ἐρράπισθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτὰ, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Αδαμάντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσωμεν; τὴν γὰρ φύσιν ὑπερέβης.

χρημάτων καὶ παιδων, καὶ τῆς συμβίου στερούμενος, τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ αἰοδιμον φωνὴν τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησας· Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. Ἀλλ' ὃν ἠγάπησας Θεόν, καὶ ὃν θερμῶς ἐπεπόθησας, πάλιν σοι τοὺς φιλτάτους ἔδωρήσατο, συναθληταῖς γενέσθαι σοι προμηθευσάμενος· μεθ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας. Αὐτὸς καὶ συμπρεσβευταῖς σου λαβόμενος, καρτερόψυχε Εὐστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον ἠνεγκε θάνατον· ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωῆς ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· διὰ Σταυροῦ γὰρ σώζει ὁ Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτὴρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἑχθρῶν, ἀνεῖλεν ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότιζαι, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὀρών, θανάτου κράτος λύοντα, καὶ τὸν ἄδην σκυλεύοντα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τῆς εὐσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τῷ λόγῳ, τὸ τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταῖς ἰκεσίαις σου, καθυπατάξας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημεῖν παρασκευάσον, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῶν ἀγώνων παμμακάριζε.

Η κλήσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Πανάριζε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ Χριστὸς σε ἐκάλεσεν ἐπιφανεῖς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰσοβόλων ἐκλυτρούμενος.

Σοφίας, τῆς ἀνωτάτω ἔμπλεως, Μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθειρομένου πλούτου καὶ τρυφῆς, ἔρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανευσεβῶς προέκρινας, πανοικεσία στεφανούμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐρών σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός, σαρκωθῆναι ηὐδόκησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προμηθούμενος.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Υπέφερες πειρασμῶν, τὰς τρικυμίας καρτερῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικὸς τε στερούμενος.

Σωθέντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παῖδες σου, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θήρας νοητοὺς ἐτροπώσαντο.

Τὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς ἔνδοξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς αἰταπεινώτον.

Θεοτοκίον.

Αγνείας τὸ καθαρὸν, καὶ παρθενίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνοις ὑπεραθλῶν, νέος ἀνηγόρευσαι, Ἰωβ Μάρτυς πανένδοξε· τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικὶ, καὶ τέκνοις, Θεῷ νύχαρίζησαν· ὅθεν ἐπὶ τέλει, τῶν ἀγώνων ὡς νίκης, βραβεῖον παρέσχε σοι, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν. Ἀθλοφόρε Εὐστάθιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζονσι πρόσω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁμοίον.
Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν γῆν, κε-
 κρυμμένον ἀνείλετο ἡ σεμνὴ, Ἑλένη, καὶ
 πίμπλησι, χαρᾶς κόσμου τὸ πλήρωμα· καὶ τε-
 μένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι· καὶ τὸ
 σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια· ὅπερ καὶ
 δεικνύσα, τῷ υἱῷ ἀνεβόα· Ὑφάπλωσεν Δέσπο-
 τα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύ-
 μενον ἅπασι, κράτος σου, καὶ νίκας σοφῆ, καὶ
 τὰ ἔθνη διδάξον ἐν χάριτι, τοῦ προσκυνεῖν με-
 τὰ πόθου, Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Θεῖα παλάμη σωθεῖσα τῆς τυραννίδος, τῆς
 τοῦ ἐχθροῦ διέμεινε, τὰ τῆς σωφροσύνης
 σώζουσα ἢ σύμβιος, ἢ σὴ ἀνακραίζουσα· Δόξα
 τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'πειράσθης καὶ ποικίλως ἐδοκιμάσθης, Μάρ-
 τυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, καὶ τοῦ μαρτυρίᾳ,
 εἶδραμες τὸ στάδιον, βοῶν τῷ Δεσπότῃ σου·
 Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιθυνόμενος προσταγμάτι τοῦ Δεσπότου, μαρ-
 τυρικοῖς ἐν αἵμασι, καθωραϊσμένος, ὥφθης
 παναοίδιμε, Εὐστάθιε ἐνδοξε, σὺν τῇ γυναικὶ
 καὶ τοῖς τέκνοις σου. Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ
 τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν
 ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσει
 ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἶά περ Ἰωβ, ἀνεφάνης Εὐστάθιε· σὺ ἄ-
 μεμπτος εὐσεβὴς τε, μακροθύμως τὸν βίον,
 εὐρέθης περαιούμενος.

Τίς μάκαρ ἀνυμνεῖν, τοὺς σου πόνους δυ-
 νήσεται, Εὐστάθιε, οὓς ὑπέστης, τὴν ὁμό-
 ζυγον Μάρτυς, καὶ παῖδας ἀφαιρούμενος;

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κά-
 κωσιν, θεράπευσον ἢ τεκοῦσα, τὸν πανά-
 γαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φανέντα, σὺ τὸν Χριστὸν ἐπόθησας ἐνδοξε,
 καὶ συνεκράθης τῷ πόθῳ, ὡς φανῆναι
 Μάρτυς ὠραϊσμένος, πορφυρίδι, τῶν σῶν αἵ-
 μάτων καλλωπιζόμενος.

Ε'δραμες, ἀκολουθῶν Χριστοῦ θείοις ἵχνεσι,
 καὶ κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τῶν παθῶν τῶν
 τούτου καὶ βασιλείας, ὁλοκλήρως, πανοικεσία
 Μάρτυς στεφόμενος. Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τῇ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν
 κεχηρμένοι βοῶμεν· Χαῖρε μόνη Μήτηρ

εὐλογημένη· χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον
 ἔχουσα. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
 Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
 κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
 σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ
 τούτου πικρὸν, πιστῶς τὸ πατήριον, κοινω-
 νὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας,
 παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕ-
 ψους θείαν ἄφεσιν. Ὁ Οἶκος.

Υμνον μοι δώρησαι ὁ Θεός μου, ἀνυμνήσαι
 καὶ λέγειν νυνὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἀθλοφό-
 ρου σου Κύριε, ὅπως εὐρύθμως ἐγκωμιάσω τὸν
 γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐστάθιον, τὸν νικητὴν
 ἐν πολέμοις ἐχθρῶν γεγονότα αἰεὶ, τὸν μέγαν ἐν
 εὐσεβείᾳ, καὶ χορῶ τῶν Μαρτύρων ἐκλάμψαν-
 τα· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλει ἀπαύστως σοι,
 μετ' Ἀγγέλων ὁ πάνσοφος λαμβάνων ἐξ ὕψους
 θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Με-
 γαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης συμ-
 βίβης αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου
 καὶ Θεοπίστου.

Στίχοι.

Εὐστάθιον βοῦς παγγενῆ χαλκοῦς φλέγει,
 Καὶ παγγενῆ σὺ τοῦ Θεοῦ σώζεις Λόγε.

Εἰκάδι Εὐστάθιος γενεῇ ἅμα βοῖ καύθη.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιος ἦν στρατη-
 λάτης ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βα-
 σιλέως· ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὸν μὲν Πλακίδα, ἡ δὲ γυνὴ αὐτῆς
 Τατιανή· ἦν δὲ πλούσιος σφόδρα, καὶ χαίρων ἐν ἐλεη-
 μοσύναις πενήτων, Ἑλλήνων ὦν. Κυνηγοῦντι δὲ αὐτῷ, ἐ-
 φάνη ἔλαφος, καὶ ἤρξατο καταδιώκειν αὐτήν. Ἦδη δὲ
 μέλλων καταφθάσαι τὸ ζῶον, βλέπει ἐπὶ τῶν κεράτων αὐ-
 τῆς τὸν τίμιον σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ
 τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου, λέγουσα· Ὁ Πλακίδα, τί με
 διώκεις; ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός. Εἶτα ἐβαπτίσθη,
 καὶ οὕτως ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ βροτοκτόνου δαίμονος, ὡς
 καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἀπολέσαι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
 αἰχμάλωτον ἰδεῖν, καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ὑπὸ θηρίων ἀρ-
 παγέντα, καὶ αὐτὸν γενέσθαι ἐν πενίᾳ. Εἶθ' οὕτως εὐρεῖν
 πάλιν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, ζητηθῆναι τε παρὰ
 τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ πρότερον ἀξίωμα· μεθ'
 ὧν ὕψερρον ἀναγκασθεὶς θῆναι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πει-
 σθεὶς, ἐμβάλλεται εἰς χαλκοῦν βουνὸν πεπυρωμένον, καὶ τε-
 λειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων
 ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Ὑπατίου Ἐπισκόπου,
 καὶ Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Ὑπὲρ πανάγων Ὑπάτιον εἰκόνων,
Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάττουσιν ἄνδρες αἱμάτων.

Οὗτοι, τῆς Λυδῶν χώρας ὄντες, καὶ ἐν τινι φροντιστηρίῳ, παῖδες ὄντες, φοιτήσαντες, ὁ μὲν Ὑπάτιος τὸν μονήρη βίον ἠσπάσατο, Ἀνδρίας δὲ ἱεροκήρυξ τῆς Ἐκκλησίας κατέστη· οὗ νηστεαῖς δὲ μένον καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς τῶν ἄλλων ἐκράτου, ἀλλὰ καὶ πάση ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀγάπῃ. Μαθὼν δὲ περὶ αὐτῶν ὁ πρόεδρος Ἐπίσπου, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγαγὼν, Ὑπάτιον μὲν, Ἐπίσκοπον χειροτονεῖ· Ἀνδρίαν δὲ, Πρεσβύτερον. Ἐπεὶ δὲ ὁ μισάγιος Λέων ὁ βασιλεὺς ἀνέμαθε τὰ περὶ αὐτῶν, εἰς αὐτὸν μετεκαλέσατο, καὶ εἰρκτὴ ἐναπέθετο, καὶ σπαράττεσθαι καὶ σῦσεσθαι προὔτρεψε· καὶ μετὰ ταῦτα προσέταξε καὶ τὸ δέσμα τῆς κεφαλῆς ἀποσυρῆναι, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας, παμπόλλας οὖσας, κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀναφθῆναι ἐδέξαντο· καὶ πίσση χρισθέντες τὰς γενειάδας, διὰ μέσης τῆς πόλεως σύρονται· καὶ ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ξηρολόφου κατασφάττονται, ριφίντες βορὰ τοῖς κυσί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων, Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Μαξίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Οὗτοι σύνοδον ποιήσαντες ἐν Ῥώμῃ, συνελθόντων καὶ ἐτέρων αὐτοῖς ἱερέων καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἀνεθεμάτισαν τὴν αἵρεσιν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἐγγόνου τοῦ Ἰρακλείου. Τοῦτο μαθὼν ἐκεῖνος, Μάξιμον, μετὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου, ἐν πρώτοις ἐναπόκλειστον ἐποίησεν· εἶτα ἐξώρισεν ἐν τῇ Θράκῃ. Πάλιν δὲ παραστήσας, ἀνέκρινεν αὐτούς· τῶν δὲ ἐλεγξάντων πρὸ προσώρου αὐτοῦ τὴν δυσσεβῆ αὐτοῦ αἵρεσιν, τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς γλώττας ἀπέτεμε, παραπέμφας αὐτούς ἐν Λαζικῇ ἐξορίστους. Ἀποστείλας δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἀνήγαγε τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Μαρτίνον ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ καθεῖρξας, πολλὰς τε κακώσεις ἐπαγαγὼν αὐτῷ τριετίαν ὅλην, εἰς Χερσῶνα ἐξώρισε. Καὶ ὁ μὲν Ἀναστάσιος, ἐν ἐξορίᾳ πληρώσας χρόνους εἴκοσιν, ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ· ὡσαύτως καὶ ὁ Θεόδωρος. Εὐπρέπιος δὲ διήρκεσεν ἐν ἐξορίᾳ χρόνον ἕνα καὶ μόνον· ὁμοίως καὶ Μάξιμος. Ὁ δὲ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαρτίνος, πολλὰ δεινὰ ὑπομείνας ἐν Χερσῶνι, πρὸς Κύριον μετέστη· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐτέθη ἔξω τοῦ κάστρου Χερσῶνος, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀρτεμιδώρου καὶ Θαλοῦ.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρον καὶ Θαλὸν κτείνει ξίφος,
Μὴ προσκυνοῦντας Ἀρτεμιν ξενοκτόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Ζωῆς ρεούσης οὐ μέλει Μελετίῳ.

Ὅθεν τελευτᾷ, πῶς ἂν εἴποις, ἡγάπα.
Καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ὁμολογηταῖς μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Αἰγυπτίου.

Οὗτινος τὴν παρρησίαν μὴ ἐνεγκὼν ὁ παράνομος Μαξιμιανός, ἐκέλευσεν ἀναιρεθῆναι αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων τεσσαράκοντα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ος ἐν καμίνῳ, τῷ πυρωθέντι χαλκουργήματι, ἔνδον καθειργμένοι Μάρτυρες τοῦ Χρι-

στοῦ, εὐχαρίστως ἐκραυγάζετε· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νόμῳ φιλίας, ὡς ἠνωμένοι καὶ τῆς φύσεως, μίαν καρτερίαν Μάρτυρες εὐκλεεῖς, ἐνα-
ξλοῦντες ἐπεδείξασθε, Εὐλογημένος εἰ ὁ Θεὸς ἐκβοῶντες καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Υψηλότερα, τῶν οὐρανίων θείων Δυναμέων, μόνη ἐξ αἰώνων πέφνηας ἀληθῶς· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων τέτοκας, ἀνερμηνεύτως σὺ, Θεογεννητορ πάναγνε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Μαρτύρων χορείαν ἀψευδῶν, συγκροτουμένην λαμπρῶς, θεσμοῖς τῆς φύσεως, καὶ λόγῳ πίστεως, ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν εὐφημήσωμεν, ὡς εὐσεβείας ἐρασταίς, καὶ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωραίως ἠνώθητε σεπτοί, διαιρεθέντες πρὶν, προνοία μείζονι, οἰκείοις αἵμασι βάψαντες, τὴν πορφύραν τῆς νυμφεύσεως, καὶ πρὸς οὐράνιον θερμῶς, πασταῖδα σπεύδοντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καρπὸν τῆς κοιλίας εὐσεβῶς, Θεῷ προσήγαγες, μάκαρ Εὐστάθιε, καὶ τὴν ὁμόζυγον χαίρουσαν· κοινωνοὺς γὰρ τῆς ἀθλήσεως, τοὺς ἐκ τῆς φύσεως Χριστῷ, ψάλλοντας εἴληφας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένος πέφνηας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐωδιάσαντα, καὶ τὴν ὁσμὴν τὴν ἑαυτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• **Ν**ομὸν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• **Σ**εβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• **Λ**ογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ολῷ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης προσχωρήσας ταῖς ἀγγελικαῖς στρατηγίαις, νῦν συναγάλλη Μάρτυς Εὐστάθιε· μετ' ὧν ἀπαύστως πρέσβευε, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς σου ἀγῶνας, καὶ τὰς ποι-
κίλας περιστάσεις, ἢ ἐν οὐρανοῖς εὐφροσύνη, μετὰ Δικαίων νῦν διεδέξατο· ἥς ἀπολαύειν Ἐνδοξε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταξίωσον.

Ολον ἑμαυτὸν σοι προσφέρω, Μάρτυς Εὐστάθιε προθύμως, ἵνα σε πλητήσω προσάτην

πρὸς τὸν Δεσπότην σῶζεις δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀπειράνδρως τεκοῦσαν, τὸν ζωοδότην καὶ Σωτῆρα, πάντες δυσωποῦμεν ἐκτενῶς, οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, σαῖς ἱεσίσαις Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» **ς**ὸς συνάψας ταῖς δις τῶσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» **γ**αλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλή-
κτου, ἐπέτυχες καταλιπὼν, τὰ τοῦ κόσμου
ἡδέα, σὺν παισὶ θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πανολ-
βίῳ· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ
θείαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ημεῖς ἐν σοὶ θαρρόυντες τῇ Θεοτόκῳ, ἐχ-
θροὺς διπλοῦς τροπούμεθα κατὰ κράτος,
τὸν Σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου, ὅπλον
ἡμῖν καὶ τρόπαιον, ἀσπίδα ξίφος καὶ δόρυ,
καὶ βέλος κατὰ Βελίαρ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τὶς μὴ μακαρίσει σου, τὸν πανόλβιον τρόπον
Εὐστάθιε; ὅτι γενναίως ὑπήνεγκας, τοῦ
ἀρχαίου ἐχθροῦ τὰς προσβολάς· τῆς γὰρ συ-
ζύγῃ καὶ τῶν τέκνων, τὴν ζήτησιν οὐκ ἐδυσφό-
ρησας, ἀλλ' ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν τοῦ
Γάβ· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου,
γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι πρὸς τὸν μόνον Δημιου-
ρὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ἦχος πλ. β'.

Αφθόρον τόκου Μαρίας, ὑπαίρχω Μάρτυς
καταγώγιον, ἀλήκτως τε πέλων ἐν φωτὶ
αὐτῷ καὶ ἡμῖν εὐμενίζου Τριάδα τὴν ἀκτιστον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἀδύτῳ γνόφῳ εἰσδύς, καὶ τῷ τῆς δικαιο-
σύνης Ἠλίῳ οἰκωθεὶς, τῇ ἐξ ὕψους νοητῶς
φανείσῃ διὰ ζώου εἰκόνι, θείως προσψάψας,
ἐμπνους εἰκὼν ὑπῆρξας, παμμάκαρ Εὐστάθιε·
ὅθεν τὴν ἐκ πνεύματος καὶ ὕδατος ἐσχηκὴς ἐ-
νέργειαν, τῷ μαρτυρικῷ τε λουσαμένῳ αἵματι,
ταῖς οὐρανίαις κατηξίωσαι συγχορεύειν, τῶν
Ἀγγέλων ὁμηγύρεσιν· ἐν ᾧ καὶ ἡμᾶς προσει-
κείωσον, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Τὴν στρατοπεδαρχίαν τῆς κατὰ βασιλείας
ἀποβαλόμενος, καὶ διὰ ζώου ἀφθέντος σοι
ἐν εἰκόνι, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γενόμενος ἐραστῆς,
νῦν συγχορεύεις τοῖς ἄνω, σὺν γυναικὶ σου καὶ
τέκνοις, παμμάκαρ Εὐστάθιε· διὸ δυσωποῦμέν
σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Οὗν περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυ-
τῷ τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο·
καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσ-
κυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρὸν σου Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες
χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆ-
ναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν
τῷ Ἀηστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὁρῶντες,
μεγαλωσύνην δώμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι,
σαρκὶ δὲ ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υδατι θερμῷ, καὶ αἵματι σου Λόγε, λαμ-
πρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη,
Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Υλὴν φθοροποιὸν, ἐξαίρει ἀμαρτίας, τὸ τοῦ
Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτὴρ μου,
λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ωσπερ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ἐκ ἐξ ἀνθρώπων
δεξάμενος, Μάρτυς Εὐστάθιε, καὶ αὐξάνων
ἐν Θεῷ τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυραν-
νῶν τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνές
ἀνδρείως κατήσχυνας· διὸ καὶ μέχρις αἵματος,
ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀορά-
τους ἐχθρούς ἀνταγωνισάμενος· καὶ πρεσβεύεις
ἀπαύστως τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ
οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ηφωγὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεός,
πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὁφείσθε τὴν ζωὴν
ὑμῶν κρεμάμενην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ
πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ
ἀνάστασις ἐγνώσθη, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς
ἀγαλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυιτικαῖς ὕμνον σοι
πρασφένοντα, καὶ λέγοντα· Εὐργάσω σωτηρίαν
ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνά-

στασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὴ καὶ φιλάν-
θρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κα-
νόνο τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἐφεσίους.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζῆτει Κυριακὴ κζ'. Ἀλληλουϊα. Ἦχος δ'.

Ἐκένκραξαν οἱ δίκαιοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπε ὁ Κύριος, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζῆτει τῇ γ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Κοδράτου,
τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ
Υψώσεως ἡ Ἑορτὴ, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐντε
τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν
τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελείου. Ἡ
δὲ τοῦ Ἀγίου Κοδράτου Ἀκολουθία συμπάλλεται τῇ ἐπαύ-
ριον μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμπάλ-
λονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα
καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Κοδράτου.

Στίχοι.

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,

Τὸν Κοδράτον βάλλουσιν ἄφρονες λίθοις.

Εἰκάδι δὲ πρώτῃ Κοδράτος στέφος εὗρατο
ἄθλοισι.

Οὗτος ἀρχαῖος καὶ πολυτίτωρ ἀνὴρ ὑπάρχων, ἐν Ἀθή-
ναις καὶ Μαγνησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου κατήγ-
γελε, καὶ πολλοὺς φωταγωγήσας τοῖς δόγμασιν, πρὸς φῶς
θεογνωσίας ἐπανήγαγε. Ὄθεν ἐξ Ἀθηνῶν, τῆς αὐτοῦ ποί-
μνης ὑπὸ τῶν διωκτῶν ἀπελαύνεται, πρότερον λίθοις βλη-
θεὶς, καὶ πυρὶ δοκιμασθεὶς, καὶ ποιναῖς ἄλλαις· ὕστερον
δὲ ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου
κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου
Ἰωνᾶ.

Στίχ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ φεύγεις πάλαι,

Νῦν δὲ πρόσωπον Ἰωνᾶ τούτου βλέπεις.

Οὗτος ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμαθῆ, ἀπὸ τῆς ἐκ Καραθμασῶν,
πλησίον Ἀζώτου πόλεως Ἑλλήνων κατὰ θάλατταν.
Ἐκβρασθεὶς δὲ ἐκ τοῦ κήτους, ἀπελθὼν ἐν Νινευί, καὶ
κηρύξας, καὶ ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ·
ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ, παρώκησεν ἐν τῇ
Ἀσούρ, χώρα τῶν ἀλλοφύλων· ἔλεγε γάρ, ὅτι οὕτως ἀφι-
λῶ τὸ θυμὸς μου, ὅτι ἐφυσάμην προφητεύσας κατὰ Ni-
νευί, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆς χήρας, ὃν ἤγειρεν Ἠλίας ὁ
Προφήτης· ἦν γὰρ τότε Ἠλίας ἐλέγχων τὸ Ἀχαάβ· καὶ
καλίσας λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγε· καὶ ἔλθων εἰς Σάρ-
φθα τῆς Σιδωνίας, εὗρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς,
καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῇ (οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ τῶν
ἀπεριτμητῶν), καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν διὰ τὴν ξενοδοχίαν
αὐτῆς· ἦν γὰρ ἡμώσκων αὐτὴν ἐκ πρώτου· ἥς καὶ θα-
νόντα τὸν υἱὸν ἤγειρε· καὶ ἀναστὰς μετὰ τὸν λιμὸν, ἐ-
πορεύετο εἰς γῆν Ἰούδα.

Ὁ οὖν Ἰωνᾶς, ἀποθανοῦσαν, τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἔθα-
ψεν αὐτὴν εἰς τὰ ἐχόμενα τῆς Βαβυλῶνος Δεδόρρας· καὶ
κατώκησεν ἐν γῇ Σενναάρ, ἐνθα καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη
ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ Κεναιζαίου, Κριτοῦ γενομένου μιᾶς
φυλῆς, ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας. Ἐδωκε δὲ τέρας ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅλην τὴν γῆν· Ὅτε ἰδῶσι λίθον βοῶντα
οἰκτρῶς λεπτὴν φωνήν, καὶ κάμθαρν ἀπὸ ξύλου πρὸς Θεὸν
φθειγγόμενον, τότε ἐγγίξει τὴν σωτηρίαν· τότε ὀψονται
τὴν Ἱερουσαλὴμ ἡδαφισμένην ἕως Σεμιλίου, καὶ εἰς αὐ-
τὴν πάντα τὰ ἔθνη ἤξει ἐν προσκύνῃσι Κυρίου, καὶ με-
ταξήσουσι τοὺς λίθους αὐτῆς κατὰ θυμὸν ἡλίου· καὶ ἐ-
κεῖ ἔσαι ἡ προσκύνησις τοῦ ἡλειμμένου, διὰ τὸ Ἱερουσα-
λὴμ βδελυχθῆναι ἐν ἐρημώσει θηρίων· καὶ τότε ἤξει τὸ
τέλος πάσης πνοῆς (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου.

Στίχ. Ἀφείς Ἰωνᾶς ἀστάτου βίου τόπον,

Ἐστῶτα καὶ βέβαιον εὕρισκει τόπον.

Οὗτος ὁ Ὁσιος, πρεσβύτερος ὢν, πατὴρ ὑπῆρχε Θεοδώ-
ρου τοῦ σοφωτάτου καὶ μακαριωτάτου, καὶ Θεοφάνους
τοῦ πειητοῦ τῶν Κανόνων, ὃν τὰ πρόσωπα ἐπέγραψε Θεό-
φιλος ὁ Εἰκονομάχος. Οὗτος ὁ Πατὴρ Ἰωνᾶς, ἀπελθὼν
ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα Λαύρᾳ, καὶ ἀποκαρεῖς, ἄκραν
εὐλάβειαν ἐκτήσατο, καὶ πολλὰς ἀρετὰς κατορθώσας, ἐν γῇ-
ρα καλῶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Εὐσεβίου.

Στίχ. Εὐσεβίον κτείνουσι δυσσεβεῖς ξίφει,

Τὸν εὐσεβῶς βιοῦντα, καὶ Χριστῷ φίλον.

Οὗτος αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν Ἀρχοντα Φοινίκης, καὶ
φησὶ· Τί ἀνοπταίνεις Διομάχε, διώκων τὴν τοῦ Χρι-
στοῦ ποίμνην; Ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, προσέταξεν ἀναρτηθῆναι
τὸν Ἅγιον ξέσθαι. Ἐπὶ πολὺ δὲ ξέσαντες, τριχίνοις ῥά-
κεισιν ἄλλας ἐμβάλλοντες, καὶ προσθήσαντες, ἀνέβαινον τὰς
σάρκας τοῦ Ἀγίου. Ὁ δὲ Ἅγιος ἠγαλλιᾶται, ὡς ἐν ἄλ-
λοτρίῳ σώματι πάσχων· καὶ ὁ Ἀρχὼν ἐν ἀμνηχανίᾳ γε-
νόμενος, ξίφει ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπεφύνα-

(*) Σημειώσιον, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἐνταῦθα περὶ τοῦ Ἰω-
νᾶ ιστορουμένων οὔτε ἐν τῇ προφητείᾳ αὐτοῦ εὕρισκονται,
οὔτε ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς ἀγίας Γραφῆς· ἐξ οὗ δὴλον, ὅτι
παρέλαβε ταῦτα Συναξαρστής ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου,
ἢ ἐξ ἀγράφου παραδόσεως τῶν Ἰουδαίων. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνο-
μα τῆς πατρίδος τοῦ Προφήτου εἰς τὴν θείαν Γραφὴν λέγε-
ται· Περδοχφερ (Δ' Β'. ιδ'. 95).

το· καὶ οὕτως ἀνῆλθι εἰς οὐρανούς, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ ἀυταδέλφων Εὐσεβίου, Νεστάβου, καὶ Ζήνωνος.

Στίχ. Εὐσεβίος, Νεστάβος, ἀλλὰ καὶ Ζήνων,

Δὶ εὐσεβῇ θνήσκουσι πίστιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπων Κύπρου, Μελετίου καὶ Ἰσακίου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι καὶ μακάριοι Πατέρες ἡμῶν γεγονῶσι Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐν τῇ Κύπρῳ, εὐλαβεῖς καὶ φοβούμενοι τὸν Θεόν· εἶχον δὲ ἀκατάπαυστον ἔργον, τὸ διδάσκειν τὸν λαὸν τὰ θεῖα λόγια τοῦ Χριστοῦ, καὶ διανέμειν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν τοῖς χρήζουσιν. Οὕτω δὲ ποιῶντες παρ' ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξειδίμνησαν κατὰ διαφόρους καιρούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πρίσκου.

Στίχ. Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ, Ἐμπρησμόν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ς'. Μαρτύρων, ὑπασπιστῶν ὄντων Μαξιμιανοῦ.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ κλίναντος ἐν ξύλῳ κάραν,

Ἐξ Μάρτυρες κλίνουσι τὴν κάραν ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλαμεν Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τρία, καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τρία.

Τοῦ Ἀγίου Κοδράτου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν θρανίων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψεσι, καταυγασθεὶς ἐδείχθης, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδράτε, φωστὴρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτῖνας φαεινὰς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμεν σε οἱ πιστοί, ὡς Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα.

Σὺ ταῖς εὐθείαις πορείαις, βαδίσας ἐνδοξε, τῶν σκολιῶν ἐρρύσας, τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀνθρώπους πλανωμένους· ὅθεν πιστοί, ἀπλανῇ σε δοξάζομεν, καὶ ὁδηγὸν καὶ μεσίτην τῆς πρὸς Θεὸν, σῖκεώσεως Ἀπόστολε.

Ο θαυμαστός ἐν Ἀγίοις, ὑπάρχων Κύριος, σὲ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων,

των, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ, καὶ νῦν ψυχῶν, καὶ σωμάτων παρέσχετο, θεραπευτὴν, ὦ Κοδράτε, τοῖς εὐσεβῶς, εὐφημοῦσί σε Ἀπόστολε.

Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ. Ὁμοία.

Καταβαλὼν τῶν εἰδῶλων τὴν ματαιότητα, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀστηρίκτους, καὶ πρὸς ζωὴν, ἱεράρχα ὠδήγησας, καὶ ἐναθλήσας νομίμως Μάρτυς Φωκᾶ, τοῦ Κυρίου ἐχρημάτισας.

Τὴν ἱερὰν διπλοῖδα, βάψας ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς σαρκὸς σε, ἱερώτατε Πάτερ, διπλῆς στεφάνους ὄντως, παρὰ Χριστοῦ, ὑπεδέξω πανόλβιε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις ἐν οὐρανοῖς, ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν θαυματῶν ἀκτῖσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσῃ Πάτερ, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, καὶ σαρκὸς ἀρρώστηματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν Μάρτυς Φωκᾶ, εἰληρῶς θαυμαμάριστε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Ε'κ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστῆς, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ· τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων συνέστιος γέγονας· δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτὴς ὡφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷ καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἀγίων κατὰταξον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάνανθος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυζε κρίζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δόξης σου· μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθῆμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οἰκτιρῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολε Ἄγιε Κοδράτε.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος. Καὶ κρότων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Οἰκτιρήτου εἷς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο· προηγείται δὲ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἔχων τὴν δετὴν ἀκροστιχίδα·

Σοὶ Κοδράτε μέγιστε τοὺς ὕμνους πλέκω.

Ἰωσήφ (*).

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Στεφηφορῶν, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμέων, παρεστηκὼς ἰκέτευε, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς τὴν μνήμην σου ταύτην, φαιδρῶς ἐπιτελοῦντας, μάκαρ Ἀπόστολε.

Οἰκοδομῶν, τῷ Θεμελίῳ τῆς πίστεως, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὀχυρωτάταις σου διδασκαλίς Θεοφόρε, εἰδῶλὼν τὴν ἀπάτην, πᾶσαν κατέστρεψας.

Ιερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἱερωτάτοις λόγοις σε, ψυχὰς τῷ Κτίσει σου, καθιέρωσας πίστει, αἰδοίμε Κοδράτε, σθένει τῷ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Κόρης σαρκί, ἐξ ἀπειράνδρου τικτόμενος, ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον, αὐτὴν διαφυλάττει, καθὼς ηὐδόκησεν.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὑμνεῖν σε Φωκᾶ προσθέτω Θεὸς χάριν Ἰωσήφ. Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον.

Υμνήσαι, προθυμουμένῳ σήμερον, τὴν Δεῖαν μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχὴν με καταύγασον, ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς ἐπλήτησας, τὴν Δεῖαν εὐκλειαν, ποιμαντικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς καὶ φοινίξας ἐν αἵματι, τῆς ἱεραῆς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολὴν Θεομακάριστε.

Νευρώσας, τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσι πάνσοφε, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατὸν παντελῶς ἐξενεύρισας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανούς Φωκᾶ ἀνέδραμες. Θεοτοκίον.

Ελύθη τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον· τὸν πρὸ αἰώνων τίκεις γὰρ Θεόν, νέον βρέφος γινόμενον, καὶ νεουργοῦντα ἅπαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ὄντως ὑπαρξιν.

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὸ χειρόγραφον ἔχει ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην μὲν ἐν ταῖς Ἀποδείκναις, εἰς τὴν μνήμην δὲ τῶν κατὰ τὴν κατὰ τοῦ παρόντος ἐορταζομένων Ἰωάννου τοῦ Πρεσβύτερου, καὶ ἑτέρου Ὀσίου Ἰωάννου τοῦ Σαββαΐτου, πατρὸς γνησίῳ χρηματίσαντος Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους τῶν Γραπτῶν. Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη Νοῖμα τοῦ Θεοφάνους τούτου.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ῥδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τελῶν τὰ φοβερά Κοδράτε θαύματα, ἀπίστους εἰς πίστιν Δεῖαν ἐνήγες, ὡς Ἀπόστολος Θεόληπτος, ὡς σεπτὸς Ἱεράρχης ἱερώτατε.

Ενθέοις διδασκαλίς πολλοὺς ἐφώτισας· φωτὸς γὰρ διάκονος ἀνεδείχθης τοῦ φωτίσαντος τὰ πέρατα, Ἱεράρχα Κοδράτε, Δεῖαν λάμπεσι. Μεγίστων ἀγαθῶν ὑπῆρξας πρόξενος, τῇ ποιμνῇ ἐξαίρων ταύτης τὸ σκότος, τῆς ἀγνοίας, καὶ φωτίζων αὐτήν, παραδόξων θαυμάτων ἐπιδείξεις. Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν σοὶ τὸ πῦρ τὸ ἄσπεκτον, μὴ φλέξαν τὴν μήτραν σου Θεοτόκε, καὶ κατέφλεξε τὰ πάθη ἡμῶν, καὶ τὴν ὕλην τῆς πλάνης ἀπετέφρωσεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ιάσεις ἐπιτελῶν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πλάνης ἐχθροῦ ἔσωσας, πόλεις καὶ λαοὺς Δεῖα χάριτι.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, εἰδωλικούς Μάρτυς ναοὺς ἐρρίψας, τὴν παντουργὸν δύναμιν, ἔχων συνεργὸν καὶ συνέριθον.

Στρατὸς ὠράθη Φωκᾶ, ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ ἄπλετον, δικαστικῶν θρόνων σε, ἔναντι, Κυρίου δοξάζοντος. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς σαρκωθείς, δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς βροτοῖς ἠνῶται, καὶ τὴν ἀρὰν ἔλυσε, μὴ παντευλόγητε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως θαυγῇ καὶ φωτοφόρον ἥλιον, σὲ νοητὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθετο, ὁ Δεσπότης καταλάμποντα, πιστῶν τὰ πλήθη Μάρτυς ἔνδοξε· τὸν βίον γὰρ τὴν πίστιν καὶ τοὺς ἀθλοὺς σου, ὡς μύρον εὐωδίας προσεδέξατο, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος. Ὁ Οἶκος.

Φώτισόν με φωτὶ ἀνεσπέρῳ τῆς σῆς γνώσεως Σῶτερ, τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν σκεδάζων μου, καὶ σκοτόμαιναν λόγον σοφίας δίδε μοι Λόγε, καὶ συνέσεως Δεῖας ἐν κατανύξει, ὅπως τὸν σὸν παναοίδιμον Μάρτυρα στέψω Φωκᾶν, ἐν ὕμνοις καὶ μελωδίαις· ἀπορούντων γὰρ πέλεις, ἀντίληψις, καὶ πλοῦτος πᾶσι πτωχεύουσι, καὶ πηγὴ ἀγαθῶν δωρεῶν, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν μέγαν Ἀπόστολον, καὶ ἱεράρχην Χριστοῦ Κοδράτον τὸν ἑνδοξον, ἐν θεοπνεύστοις ὡδαῖς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν· βρῦει γὰρ ὡς ἐκ κρήνης, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν, ἄφεςιν ἐγκλημάτων, καὶ παθῶν θεραπείαν, λαβὼν ἐκ τοῦ Ὑψίστου τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα, τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὁμοιον.

Η χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοὶ σκηνώσασα, πηγὴν σε ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκβλύζουσιν· ὅθεν καὶ τοῖς πλωτῆρσι, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, πίστει ἐπιζητοῦσιν, σὴν βοήθειαν Πάτερ· σὺν τούτοις καὶ ἡμῖν, ἰλασμόν νέμοις θεόσοφε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡκυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ὑμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνῃ πανύμνητε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθῃ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν ἡνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, τῶν καρδιῶν, δρεπάνῃ σου τῶν λόγων, τῆς κακίας ὕλην, πᾶσαν ἐξέκοψας.

Ιαμάτων χαρίσματα, πᾶσιν ἡμῖν, ὁ τάφος σε πηγάζει, ἱερὲ Κοδράτε, τοῖς αἰτουμένοις σε.

Συμπαθῶς ἐπικλώμενος, τῶν δυσχερῶν, λυτροῦσαι καὶ κινδύνων, ἱερὲ Κοδράτε, τοὺς αἰτουμένους σε.

Ταῖς λαμπάσι τῶν λόγων σου, φωταγωγῶν, τοὺς πλάνη σκοτισθέντας, φρυγανώδη πᾶσαν, ἀπάτην ἐφλεξας.

Θεοτοκίον.

Εξ ἁγνῶν σου σεσάρκωται ὁ πλαστουργός, αἱμάτων Θεότοκε καὶ φθαρέντας πάντας ἐκαινοποίησεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Φαινότατον ἀστέρα σε ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας ἔθετο, Φωκᾶ ὁ Δεσπότης ἄθλων ἱερώτατε, θαυμάτων τε λάμπεσι, πάντων τὰς καρδίας φωτίζοντα.

Ομολόγησας τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, τυραντικοῦ πρὸ βήματος, Μάρτυς ἄθλο-

φόρε, καὶ λαμπρῶς κατήσχυνας Ἑλλήνων σεβάσματα, καὶ πολυθειᾶς τὸ ἄθεον.

Κορυφουμένην τὴν θάλασσαν τῆς ἀπάτης, πολυθειᾶς λαίλαπι, θεία κυβερνήσει, Ἐνδοξε παρέδραμες, λιμὴν γαληνότητος, πᾶσι γεγονῶς θαλαττεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τῷ Χαῖρέ σε Δέσποινα, πῖσται ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ὁ τῆ φωτὸς χορηγός.

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ὁ καθαρώτατος Θεὸς σκηνῶμα, τῆς ἐαυτοῦ εὐράμενος δόξης, καθαίρει διὰ σοῦ, ψυχὰς ῥυπωθείσας δεινοῖς παραπτώμασιν.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων σοφοί, σοῦ ἡττηθέντες τοῖς σοφοῖς δόγμασιν ὁμολογεῖν ἐπείσθησαν Μάκαρ, Χριστὸν δημιουργόν, Πατρός προανάρχου, σοφίαν καὶ δύναμιν.

Υποφωνῶν ἱερῶς, τὴν γενομένην τοῖς βροτοῖς ἑλλάμψιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων Κοδράτε, ἐφώτισας λαοὺς, σέβειν καὶ δοξάζειν, Τριάδα ἀχώριστον.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον ἡμῖν, ἐν δύο φύσεσι Υἱὸν τέτοκας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀπὸ πάντων αἰώνων, Ἀγνὴ γεννηθέντα, ἀρρύστως ἀχρόνως, ὡς μόνος ἐπίσταται.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορείας τοῦ ἐχθροῦ προφανῶς ὑπεσκέλισας, ἰθύνων σου τὰς πορείας, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, τὰς τρίβους ἱερώτατε.

Ρῆγνυμένον πληγεῖς, τὸ πολυάθλον σῶμά σου, διέρρηξεν ἀθείας, τοὺς δεσμοὺς θείῳ σθένει, Φωκᾶ θεομακάριστε.

Ολόκληρον Θεῷ, προσενήνεξαι σφάγιον, Πανεύφημε τῷ τυθέντι, καὶ ἐναίμους θυσίας, εἰδώλων καταπαύσαντι.

Θεοτοκίον.

Σοφία τοῦ Θεοῦ, ἐαυτῇ ὠκοδόμησεν, ὦ Δέσποινα Θεότοκε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, τὸν οἶκον ὡς νηδόκησεν.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υψηλὸς οὐρανὸς ἐχηρημάτισας δόξαν διηγούμενος Θεοῦ σωτήριον, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεός, ὡς κλεινὸς σὺ Κοδράτε Ἀπόστολος.

Μίαν φύσιν Θεότητος ἀναρχον, μίαν κυριότητα κυρύττων πάνσοφε, πολυθειᾶς ἔλυσας, τὴν σκοτώδη Κοδράτε ἀπόνοιαν.

Νέμω φύσεως, τάφῳ τὸ σῶμά σου, μάκαρ ἱερώτατε, νῦν κατακείμενον, θαυματουργεῖ παράδοξα ὑπὲρ φύσιν Κοδράτε καὶ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἀνέδειξε. Θεογεννήτορ Δέσποινα, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θάλασσαν, ἀθεΐας ἐξήρανας Πάνσοφε, πηγὴν ζωῆς ἀναβλύζων, διδασχῶν ὁσίων· νῦν δὲ θαυμαίων, ἐπομβρίαις, ἀποπλύνεις παθῶν πάντα βόρβορον.

Επὶ ξύλου δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ ἐξαρθρούμενος μάκαρ, καὶ φωνὴν ἐξ ὕψους σε δυναμοῦσαν, ἐνωτίσθης, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολυάθλε.

Τὸ πάθος, τοῦ ἀπαθῆς Φωκᾶ μιμησάμενος, πάθη ποικίλα ἰᾶσαι, καὶ λυτρεῖσαι ζάλης καὶ τρικυμίας, τοὺς πλωτῆρας, ταῖς πρὸ Θεόν σου θείαις ἐντεύξεσιν. Θεοτοκίον.

Ως ὁμβρος, ὁ σωτήριος Λόγος κεκένωται, ἐν τῇ ἀφθόρῳ σου μήτρᾳ, Παναγία Κόρη, καὶ τῆς κακίας, τοὺς χειμαρρῶς, θεικῇ δυναστείᾳ ἐξήραναν. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ως ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκμένη προσάγει σοι Κύριε, θείον Κοδράτον Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλπεσιν. Ἀλληλουῖα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν σοφὸν ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμέναν πιστὸν καὶ διδάσκαλον· ὅτι ἐν τῷ λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως, ἐξήνθησεν ῥόδον ἱερώτατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισε, βολαῖς θαυμαίων τε, καὶ πράξεων ἐναρέτων, φωτισμοῦ πληρώσας πᾶσαν γῆν, ἱαμάτων ταῖς λάμπεσιν· ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς βωῶντας αὐτῷ. Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος.

Στίχοι.

Φωκᾶ, τὸ λουτρὸν σμῆγματος παντὸς δέχε·
Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος, οὐ καθαρσίου.

Εἰκάδι δευτερίῃ λουτρὸν πέφνεν ἐνδοθι Φωκᾶν.

Οὗτος υἱὸς ἐγένετο Παμφίλου καὶ Μαρίας, κατὰ τὸν τόπον Σινώπης. Εὐθύς δὲ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχην τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι θαύματα ἐπετίλει παράδοξα, καὶ παρέτεινε θαυματουργῶν μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς· ὅθεν καὶ τὸ συμβησόμενον αὐτῷ ἐμνηύθη τέλος τοῦ μαρτυρίου· περιστερᾶς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καθεσθίσης, καὶ στέφανον περιθείσης, καὶ ἀνθρωπίνως φθειγμένης, καὶ εἰσέσης· Ποτήριον κεκέρασαι, καὶ δεῖσε αὐτὸ πιεῖν· ὃ καὶ κατηλιώθη ποιεῖν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως, ξίφει καὶ πυρὶ τελειωθείς. Πολλὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν γεγονᾶσι θαύματα παρ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. Ἦδει χάριν σοι, σὲ χάριν θνήσκων Λόγε, Φωκᾶς ὁ Μάρτυς τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Καὶ οὗτος ἐκ πόλεως ἐγενόνη Σινώπης, ὀρχαίας καὶ γνωρίμου κατὰ τὸν Πόντον· ἐπιτήδευμα δὲ ἦν αὐτῷ κηπεῖον περὶ ὃ ἡσχολεῖτο· καὶ ἐργαζόμενος, κοινὰ προστίθει τὰ ὄντα. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλοκαλίαν περὶ πλείονος εἶχε· διὰ τοῦτο οὐ διέλαθεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος, ὡς δούλος γνήσιος Χριστοῦ, ἐμνηύθη τῷ τότε κρατοῦντι. Ἐλθόντες δὲ οἱ δῆμιοι, παρ' αὐτῷ τῷ ζητούμενῳ κατέλυσαν· οὗς δεξιωσάμενος καὶ ἀναπαύσας, ἐπυνθάνετο τίνας τε εἶναι, καὶ τὴν αὐτοῦ πόλιν τίνας χάριν κατέλαβον. Οἱ δὲ γνωρίζουσιν αὐτῷ τὸ ἀπόρρητον, καὶ ὅτι Φωκᾶν ἐπὶ τιμωρίᾳ ζητοῦσι λαβοῦσι λαθεῖν. Ἦκουσεν ὁ τοῦ Κυρίου θαράπων, καὶ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ τάφου εὐτρεπίσας, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν τοῖς ζητοῦσιν. Καὶ οἱ μὲν ἐπλήγησαν τὰς ψυχὰς· ὁ δὲ καὶ ἔτι παρεκάλει αὐτοὺς πρὸς τὴν τόλμην τῆς ἀναιρώσεως· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, ἱερεῖον τῷ Θεῷ κεχαρισμένον προσήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαάκ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου.

Στίχ. Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνέοντος ὑψόθεν,
Πρὸς τὴν σπάθην ἐσπευδεν ἐκπνεῖν Μαρτίνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Υψώσας τὸν νοῦν, πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν θεοειδέστατος, ναὸς Τριάδος ἐχρημάτισας, καὶ τῆς ἐν βάθει κακώσεως, ὑψώσας ταῖς ὑψηλοτάταις, διδασχαῖς σε κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρίψας ναοὺς, τῶν εἰδώλων προσευχῶν ἀναμοχλεύσεις, ἀνεδομήσω θείῳ Πνεύματι, ναοὺς Θεῷ ἱερώτατε, καὶ τῶν σωζομένων τὰ πλήθη, προσηγάγω κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρίπνοος ὢν, ὡς τοῦ πνεύματος τὸ πῦρ τὸ θείον Πάνσοφε, ἐν τῇ καρδίᾳ, ἔχων πάντοτε, λαμπρὰς ὥραθης φλογίζουσα, πᾶσαν φρυ-

γανώδη ἀπάτην, καὶ τῆς βοῶντας φωτίζουσα·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Λυθέντες ἀράς, διὰ σὺ προγονικῆς Θεοχαρί-
τωτε, καλῶν αἰτίαν σε γινώσκωμεν, ὡς τὸν
πανταίτιον τέξαθαι, Λόγον ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον ὅθεν βοῶμέν σοι Ἀχραντε· Εὐλογημένη
εἶ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Θυμὸν τυράννων, οὐκ ἐδειλίσας πάνσοφες
ποιμνῆς προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς,
ὡς ἀρκίον προσενήνεξαι, τῷ ἀρχιποίμενι, μαρ-
τυρικῶς Φωκᾷ κλειζόμενος.

Εδοκιμάσθης, ὡς ἐν χωνείᾳ Μάρτυς χρυσός,
μέσον ἐμβληθεὶς ἀσθέστου φλογοειδοῦς,
καὶ μηδόλως φλογιζόμενος· Εὐλογημένος εἶ ὁ
Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Οδεῖρος πόθος, προαναφλέγων τὴν καρ-
δίαν σου, δεῖω δροσισμῷ σε ἐνδοξε συντη-
ρεῖ, ἐν πυρὶ μὴ δαπανώμενον· τῆς ἀθείας δὲ
Ἱεράρχα, τὴν ὕλην συγκαίοντα. Θεοτοκίον.

Σεσαθρωμένον, τὸν τῆς ψυχῆς μου οἶκον παν-
άμωμε, Κόρη, μετανοίας τρόποις ὡς ἀγα-
θῇ, ἀνακαίνισον ἢ ἀπάσαν, τὴν ἀνθρωπότητα,
τῷ τοκετῷ σου ἀνακαινίσασα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Εστηρυμένους νοητὴν, ἐπὶ πέτραν τῆς ψυ-
χῆς ἔχων τὰς βάσεις, ὑπεσκέλισας μά-
καρ, τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθρούς, καὶ πάντας
Κοδράτε ἐστήριξας, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κεκοσμημένην ἀρεταῖς, κεκτημένος τὴν ψυ-
χὴν καὶ τὴν καρδίαν, κατεκόσμησας λό-
γοις, διδασκαλίᾳ ψυχῆς, ἐξαίρων ἀκοσμίαν ἀ-
πάσαν, εἰδωλομαχίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ ὡς Ἀπόστολος φαι-
δρός, ὡς τοῦ Ἡλίου, τοῦ τῆς δικαιοσύνης,
φωτοφανῆς ἀστραπῆς, Κοδράτε φωτίσας ἀγία-
σον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.
Θεοτοκίον.

Ιερωτάταις σε φωναῖς, ἱερώτατοι Θεοῦ Ἀγνή
Προφήται, ἐσομένην Μητέρα, προανεφώνουν
τρανώς, τοῦ πάντων δεσπόζοντος Ἀχραντε·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χάρις σου τοῖς χεῖλεσι σοφέ, Φωκᾷ ἐκνέχυ-
ται· ὅθεν ἐπέστρεψας, λαὸν πλανώμενον
ὀφews, ὑποθήκαις καὶ προσήγαγες, οἷα ποιμὴν
ἀληθινός, Χριστῷ κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανοίμην ἔχει σε πιστῶν, Σοφὴ ὁμήγυρις,
πρέσβυν κοιμίζοντα, παθῶν θαλάσσης τὰ
κύματα, πειρασμούς τε κατευνάζοντα, καὶ
ὀδυνῶν παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενον, τοὺς
βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεῖθρα ἱαμάτων ὁ ναός, ὁ σὸς τοῖς χρήζουσι,
πηγάζει πάντοτε, λιμὴν δεικνύμενος ἀκλυ-
τος, καὶ παθῶν φυγαδευτήριον, τοῖς σὲ τιμῶσι,
καὶ Χριστῷ Μάρτυς κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ινα σὲ τιμῶμεν τὸ σεπτόν, Φωκᾷ μνημόσυνον,
πανηγυρίζοντες, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ἐκ-
δυσώπει προθυμότητα, ἀπαλλαγὴν τῶν δυσ-
χερῶν, ὑμῖν δωρήσασθαι, τοῖς βοῶσι· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου κιβωτός, καὶ στάμνος φέ-
ρουσα, τὸ μάννα Πάναγνε, ἡ δεῖα τρά-
πεζα αὐθίς τε, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα, εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, τὸ φῶς κυήσασαν, τὸ φω-
τίζον, θεογνωσίᾳ τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• **Ν**αμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• **Σ**εβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• **Λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Οραιοθεὶς διανοία, τῷ ὠραίῳ Δεσπότῃ, πα-
ρίστασαι φαιδρότατος ἀεὶ, ὡς Ἱεράρχης
θεοληπτος, ὡς Ἀπόστολός δεῖος, σὺν πᾶσιν
Ἀποστόλοις ἀληθῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
Κοδράτε ἐξαιτούμενος.

Οὐ Μαγνησία κατέχει, τῶν λειψάνων τὴν
θήκην, ὡς δεῖαν κιβωτὸν, καὶ ἐξ αὐτῆς
πᾶσαν Κοδράτε ὠφέλειαν, ἀπαρύεται πόθῳ·
σκηνᾷ δὲ οὐρανῶν τὴν σὴν ψυχὴν, κεκτημέναι
σὺν πᾶσιν, Ἀγίοις ἐπαγαλλονται.

Ηφωταυγὴς σου ἡμέρα, ἡ φوسفόρος σου
μνήμη, ἡ ὄντως εὐκλεὴς σου ἑορτή, πᾶσιν
ὡς ἥλιος ἔλαμψεν· ἦν πιστῶς ἐκτελοῦμεν, Κο-
δράτε ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, δυσωποῦντες εὐχαῖς
σου, λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Εἰσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με
κρίνειν, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ,
μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρ-
θένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, Ἀποστόλων
ὁ δῆμος, καὶ σὺν Προφήταις Μάρτυρες.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιερολογίαις ἐνθέοις, τοῦ ἱεροῦ δεῦτε Ποιμένος
πάντες τὴν πανίερον μνήμην, ἱερωτάτως πα-

νηγυρίσωμεν, τὸν εὐεργέτην Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύοντος.

Ωφθης πυρακτούμενος ζήλω, τῷ τοῦ Δεσπότης ὀπηνίκα, Μάρτυς τὸ λουτρὸν ὑπεισηλθες, ἐκκεκαυμένον, ἐν ᾧ τὸ πνεῦμά σου, Θεοῦ ἐπαγαλλόμενος, μάκαρ εἰς χεῖρας παραδέδωκας.

Σὲ Ἱεραρχῶν αἱ χορεῖαι, καὶ τῶν Μαρτύρων αἱ ἀγέλαι, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ἡ συναυλία πάντων Δικαίων τε, Μάρτυς Φωκᾶ τὰ πνεύματα, ἔχοντα μέσον ἐπαγάλλονται.

Ηπλῶται ἐν κόσμῳ ἡ μνήμη, ἡ σὴ ψυχὰς φωταγωγοῦσα, τῶν ἀνευφημούντων ἐν πίστει, τοὺς σούς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἀθλήσιν, Ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην ἁμαρτίᾳ, καὶ αἰωνιζούσης φλογός με, καὶ σκότους ῥῦσαι τῇ μεσιτείᾳ σου, ἵνα τὴν σὴν γηθόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **σ**ε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» **σ**ός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» **γ**αλλόμενδρι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως Μάρτυς καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἱεράρχης ἔνθεος, Κοδράτε μύστα τοῦ Λόγου, Χριστοῦ κηρύξας τὸ Δεῖον, πανσόφως Εὐαγγέλιον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐφραίδρυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος, τοὺς γηγενεῖς καὶ διδάσκων τῇ προσκυνεῖν τὴν Τριάδα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ιεραρχῶν ἀκρότης, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Φωκᾶ, καὶ μέγας προσταίτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, περίσωζε ἐκ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας μερίδος τοὺς σούς οἰκέτας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερῶν-
τες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ιερατεύων ὁ Δεῖος Ζαχαρίας, καὶ ἔνδον γενόμενος τοῦ Δειοτάτου ναοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ εὐεργέτῃ καὶ πανοικτίρμον, Δειοτάτῳ Ἀγγέλῳ, εἶδε βοῶντα αὐτῷ· Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησις σου εἰσηκέσθη· θάρσει πρεσβύτα, καὶ μὴ ἀπίσται μοι· ἔξεις γὰρ παῖδα Δεῖον Πρόδρομον, γεννητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα, Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ προπορευσόμενον.

Ξένος μοι φαίνῃ τῇ Δέᾳ καὶ τῷ τρόπῳ, ξένος καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς μηνύμασιν, ὁ Ζαχαρίας ἀντέφησεν· ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι οὐχὶ δὲ κομίσασθαι παῖδα ὡς σὺ προσφωνεῖς· ἀπ' ἐναντίας εὕρισκω σε, τῶν αἰτημάτων, καὶ ὑποπτεύω μὴ ἀληθεύειν σε· πῶς γὰρ ὁ λέγεις, βεβαιώτατον, ἀποδειχθῇ; Ἐλισάβετ γὰρ, στεῖρα ἔστι· καὶ γὰρ δέ, ὡς ἐπίστασαι, πρεσβύτατος.

Τὶ ἀπίστεῖς μοι τοῖς λόγοις Ζαχαρία, ψευδῇ εὐαγγελία λέγων κομίζειν με; Θεοῦ Ἀρχάγγελος πέφυκα, ἃ προσετάχθην, ταῦτά σοι λέγω σὺν σοὶ ἰστάμενος· ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας, καὶ οὐκ ἐπίστευσας, ἔση κωφικὸν καὶ ἄλαλος, ἕως ἂν ἴδῃς, ἡμῶν ῥημάτων τὴν Δεῖαν ἔκβασιν. Ἐπ' αὐτὴν δὲ τέκη Ἐλισάβετ σοι, τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν μέγα Πρόδρομον, τρανημένης τῆς γλώττης, εὐλογήσεις τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εκ στείρευούσης σήμερον νηδύος, κάρπὸς προσευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· Ἀγάλλου ἡ ἔρημος, καὶ χόρευε ἡ ἀνδρωπότης· ὁ τῆς μετανοίας κήρυξ, ἰδοὺ ἄρχεται ἐν κοιλίᾳ μητρικῇ σαρκουῖσθαι; Δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλέορτοι χορεύσωμεν βοῶντες· Ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν πίσται τιμώντων, τὴν Δεῖαν σου σύλληψιν, ὅπως εὕρωμεν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Παντός ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων, τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μολοῦντι εἰς Ἁγία, τὰ τῶν Ἀγίων ἀγίως, ἱεραὶ Προφῆται τε, καὶ ἀγίῳ ἅγιος, καθὼς γέγραπται, ἐπιστὰς Ἄγγελος, προσεφώνει λέγων· Εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, νῦν τῆς Ἐλισάβετ ἡ στεῖρωσις, καὶ τέξεται πρεσβύτα σοι, υἱὸν Ἰωάννην τὸν Προδρόμον, λύχνον τοῦ Ἡλίου, προφῆτην τοῦ Ὑψίστου, καὶ φωνὴν, τοῦ ἐκ Παρθένου Θεόπαιδος, Λόγου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφῆτης.

Λέγε μοι τρανότατα, κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; αὐτὸς πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ μακαριώτατος, πρέσβυς ἔφησεν· ὡς ὁρᾷς πλήρης γὰρ, ἡμερῶν ὑπάρχω· Ἐλισάβετ στεῖρα πέφυκε. Πῶς νῦν μοι ῥήματα, φθέγγω ὑπὲρ φύσιν, ἐξίσταμαι, εἰδόλως ἀληθεύοντα, νῦν ὑπονοῶ σε ὦ ἄνθρωπε. Ἀπιθι· ἐγὼ γὰρ, λαοῦ τὴν σωτηρίαν ἐξαιτῶ, οὐχὶ δὲ παῖδα κομίσασθαι, πράγμα δυσπαραδέκτον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι.

Θεοῦ Παντοκράτορος· ἐγὼ Ἀρχάγγελος πέλω, Γαβριήλ μοι ὄνομα, τῷ πρεσβύτῃ ἔφησέν ὁ Ἀσώματος· τὸ παρὸν κώφευσον, καὶ σιγὴν ἀσκησον, ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν. Ἐπὶ πάν δὲ τέκη σοι, σάλπιγγα τοῦ Λόγου ἡ σύζυγος, τοῦ Πνεύματος τρανοῦντός σοι, γλωτταν ἐκβοήσεις τρανότατα· Προφῆτης Ὑψίστε, κληθήσῃ ὡς παιδίον τὰς αὐτοῦ, προετοιμάσαι ἐν χάριτι, τρίβους ὡς νηδὸκῃσεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελος, ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων προῆλθες Βαπτιστᾶ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκύρυξαν, τῷτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκας Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιζε-

ρᾶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτίζομενον. Ἀλλ' ὡς πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η πρώτην οὐ τίκτουςα, στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδὲ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν· χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρήσιᾳ· Προφῆτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβετ στερωσεως ἡλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριήλ, γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδυῖ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενηκῇ, Θεὸν προγνοῦς καὶ Δεσπότην, ὁ Προδρόμος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα, τὸ αὐτό· Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβαδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βαίτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μεταγούσα θνητοῦς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκῆσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερός Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἀμαρτανόντων, ἐγενήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζόμενοις, βοηθῶν ἀέννάως· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, τὸ αὐτό· Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Η μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἀχραντε, ῥύσαι με τῶν παγίδων, τῷ δολίῳ Βελίᾳρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χρι-

στοῦ θελημάτων· αὐτὸν ἐκδυσωπούσα ἐκτε-
νῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τοῦ Ἀ-
γίου. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Κανόνα, εἰ βούλει, εἰπέ καὶ
Καταβασίας. Ἀνοίξω τὸ στόμά μου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Τῆς στειρευούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμοὺς,
τοὺς ἀκάρπους ἐκτίλον, στειρευούσης ὁ
βλαστὸς, εὐφημεῖν ὀρμήσαντος τὴν σὴν, ἐν
νηδυΐ μητρικῇ, ἀγίαν Σύλληψιν.

Ο ἱερός Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, εἰσελθὼν τε-
θέαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς
μηνύοντα· Υἱόν, μετὰ γῆρας Ἱερεῦ, ἔξεις τὸν
Πρόδρομον.

Λύχνος Ἠλίας τῆς δόξης ὁ φωταυγής, ἐν νη-
δυΐ ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ, δι' οὗ
σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στειρώσεως δεσμά,
ὁ μέγας Πρόδρομος. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν γαστρί σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ,
Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρί,
κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ,
ὑπάρχων Πρόδρομος.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Η στείρα σήμερον καρπὸν, ἱερὸν συλλαμβά-
νει τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν
ψυχῶν, ἀξίνη τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν μέλλοντα
ἐν χάριτι.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέ-
γας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελία
φοβερά, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει
Κύριον τὸν εὐσπλαγχνον.

Ο δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς με-
τανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδυΐ
μητρικῇ βλαστάνει θεία βουλή παρ' ἐλπίδα
ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Γαστρί φερόμενον Χριστὸν, τῆς Παρθένου ὡς
ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων
τὴν χαρὰν, ἐπιδημῆσαν ἐν γῇ, κατήφειας πάν-
τας ἐκλυτρώσασθαι.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμιῶντι ἐν ναῷ, τῷ Ζαχαρίᾳ ἱερεῖ, Γα-
βριήλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς
αὐτόν· Ὅτι ἐν γῆρα σου ἔξεις καρπὸν εὐκλεῆ·
καὶ στείρωσις ἡ πρὶν, τῆς Ἐλισάβετ νυνὶ, λυ-
θήσεται εὐθὺς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλ-
λαβῶσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε
καὶ Πρόδρομον. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ
κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάβθανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει· θεοτόκε· βά-
τον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ράβδον Ἀαρὼν τὴν
βλασήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σε καὶ
φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τί-
κει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ῥδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Φωνὴ Ἀγγέλου σε, τὸν ὄντως ἄγγελον, τῆς
Χριστοῦ παρυσίας τῷ ἱερεῖ, ἱερῶς προήγ-
γειλε, στειρωτικῆς ἀπὸ γαστροῦ, ἐκβλαστάνειν
μάκαρ Πρόδρομε.

Η πρῶν ἄγονος, καὶ ἡ οὐ τίκτουσα, νῦν
εὐφράνθητι στείρα· ὅτι Χριστοῦ, Βαπτι-
στην καὶ Πρόδρομον, καρπογονεῖς πανευκλεῶς,
Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε.

Α ξίνη Πρόδρομε, τῆς σῆς δεήσεως, τῶν πα-
θῶν μου ἀκάνθας καὶ λογισμῶν, ἐκτίλον
προσκόμματα, καὶ καρποφόρον μου τὸν νοῦν,
ἀρεταῖς παμμάκαρ ποίησον. Θεοτοκίον.

Νηδὺς σε ἔφερε, τὸν πάντα φέροντα, τῆς
Παρθένου, ἡνίκα ὁ Βαπτιστής, ἐν γαστρί
φερόμενος, σὲ προσεκύνησε Χριστέ, καὶ σκιρ-
τῶν ἠγαλλιάσατο.

Ῥδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Μολοῦντι ἔνδον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ τὰς τομικὰς
τῷ Ποιητῇ, λατρείας· προσαναφέροντι,
ᾧ φηι τῷ Προφήτῃ Ἅγιος Ἄγγελος, μηνύων τοῦ
Προδρόμου, τὴν θεῖαν σύλληψιν.

Πὼς ἔσται τοῦτό μοι τηλαυγῶς, πέλω γάρ
πρεσβύτης ὡς ὄρας, καὶ στείραν σύζυγον
κέκτημαι, ἔφη Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἀρχάγγε-
λον· φύσεως ἐναντία, λέγεις μοι ῥήματα.

Πρὸς Σάρραν βλέπον τοῦ Ἀβραάμ· ἴδε πῶς
ἐκείνη Ἰσαὰκ, ἐν γῆρα τέτοκεν ἄνθρωπε,
καὶ τοῖς λεγομένοις δικαίως πίστευε· πρεσβύτη
προσεφώνει, ὁ μέγας Ἄγγελος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἐν γυναιξί, σὺ Θεοχαρίτῳτε σα-
φῶς, ἡ Ἐλισάβετ ἐβάα σοι· ὅτι κωφόρον
ἀνδρὸς ἔγνωυσε, τὴν μόνην μετὰ τόκον, ἀφθο-
ρον μείναςαν!

Ῥδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Α μφίβολον κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐγώ, καὶ
ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σου, τῷ Ἀρχαγγέλῳ
ἔφη ὁ ἱερεὺς· λαοῦ σωτηρίαν γάρ, οὐκ ἐμῆς ἐξ
ὀσφύος καρπὸν ἤτησα.

Ο πλάξης τῆς φύσεως, τῶν Ἀγγέλων Βασι-
λεὺς, ὁ Δεσποτὸς ἀντέφησε, τῆς παρυσίας

Ἀγγελὸν τῆς αὐτοῦ, ἠυδόκησε τίκτειν σε· τοῖς ἑμοῖς μὴ ἀπίσται λόγοις ἄνθρωπε.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ ἡ θεὰ σου φρικτὴ, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ Λειτουργῷ· ἀλλ' οὖν οὐ πιθεύω σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

Θεοτοκίον.

Ο λύχνος τὸν ἥλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῇ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκὼς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μητρὸς σιηνώματι, προσεκύνησε χαίρων, καὶ ἐσκήρτισε.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλής, Ἑλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Προδρόμον· ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὃν Ἀβκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ ἱερός καὶ θαυμασιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θασώμεθα σύλληψιν τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γάρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτερος καὶ δίκαιος Ζαχαρίας εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων τοῦ θυμιᾶσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἐξεῖς Ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρα, Προφήτην τε καὶ Προδρόμον, φωνήν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον αἰείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἀνδρὶ Προφήτῃ χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου.

Τεκεῖν Προφήτην, καὶ Προφήτου τι πλεον.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ γαστήρ λάβε Προδρόμον εἴσω.

Ταύτην τὴν θείαν σύλληψιν εὐηγγελίσατο τῷ Προφῆτῃ καὶ Ἰερῷ Ζαχαρίᾳ ὁ θείος Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, Εἰσακούσθη ἡ δέησίς σου, εἰπὼν· ὡς ἐκ τούτου προμηνύσθαι, διὰ τὸ παράδοξον τοῦ τε γήρους καὶ τῆς σεμνότητος τῆς Ἑλισάβετ, τὸν θείον καὶ παρθενικὸν τῆς παναχράντου Θεοτόκου τέκνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

Στίχ. Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾷ λόγχῃ Λόγου, Λόγχαις νυγείς, ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.

Ἐχθραν πλάνηθεῖς, καὶ σφαγεῖς Ἰωάννης, Σφάττει τὸν ἐχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.

Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς σερραὶ πέτραι, Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπαῖς ἐκαρτέρουν.

Βασιλείου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διιθύνοντος, τῆς Ἀφρικῆς ἀπάσης ἐκράτει καὶ ἐτυράννει ὁ ὠμότατος τῶν Ἀγερηνῶν Ἰβραχίμ. Οὗτος, πορθήσας τὰς Συρακούσας (αὕτη δέ ἐστι μητρόπολις Σικελίας)· ἐκείθεν ἠγάγετο Ἰωάννην, ἅμα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Πέτρῳ καὶ Ἀντωνίῳ, παῖδας ἐπὶ ἁώρους τυγχάνοντας· οὓς καὶ παραυτίκα τοῖς Ἀγερηνῶν ἐκέλευσεν ἐκπαιδεύεσθαι γράμμασιν. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας ἐτέλουν, καὶ φρονήσει καὶ ἀρετῇ πολλοὺς ὑπερῆχον, ἀγαθεῖς ἐπ' αὐτοῖς ὁ Βελίαρ, Γενικὸν μὲν τὸν Ἀντώνιον, Σακελλάριον δὲ τὸν Πέτρον προχειρίζεται. Οὗτοι μὲν κρυφίως ἐχριστιάνιζον, εἰς τὸ φανερόν δὲ τὰ τῶν Σαρακηνῶν ὑπεκρίνοντο· ἀλλ' οὐκ ἔλαβον· γνοὺς γὰρ τοῦτο ὁ Ἰβραχίμ, καὶ μανείς, τοὺς πόδας αὐτῶν ξύλῳ ἀσφαλίσάμενος, ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζεῖ.

Τετρακοσίας τοίνυν λαβὼν κατὰ τῶν ποδῶν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ τούτοις κατακλασθεῖς, νύχαρίσκει τῷ Θεῷ. Εἶτα ὄνῳ ἐπιβιδάζεται, καὶ κατὰ τοῦ σάγματος σχοινίοις δεδεμένος, διὰ μίσεως τῆς πόλεως θαυμάζεται. Πέτρος δὲ γυμνωθεὶς, ῥάβδοις τὸν τένοντα αὐτοῦ καὶ τὴν κοιλίαν αἰκίζεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀποτίθεται. Ἐξαγαγὼν δὲ αὐτούς, τοὺς βραχίονας ἀπὸ τῶν ὤμων, καὶ τὰς χεῖρας, ξύλοις ἀγρίοις συνθλά· ἔπειτα τοὺς μηρούς αὐτῶν καὶ τὰ σκέλη, καὶ τοὺς πόδας ὡσαύτως συνέτριψεν, ὡς ὅλον μὲν τὸ ὁστώδες ἀπαλυνθῆναι, τὸ σαρκώδες δὲ χυλωθῆναι, τῷ αἵματι συμφυραθῆναι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνθράκων πλήθη ἀθροίσας, καὶ χαλκία προσκαλίσάμενος, διὰ σιδηρᾶς λαβίδος πεφυρακτωμένης τὰ αἰδοῖα αὐτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεμῆναι, καὶ τοῖς τῶν μακαρίων στόμασιν ἐμβαλεῖν.

Τούτων ἐν τούτοις τελειωθέντων, τὸν Πατέρα αὐτῶν Ἰωάννην ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τῇ λαίᾳ χειρὶ τὸν τράχηλον ἀνακλάσας, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μάχαιραν ἐπὶ τῷ φάρυγγι, καὶ οὕτως ἐπάνω τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· εἶθ' οὕτως πυρὰν πολλὴν ἀνάψας, κατέκαυσεν ἅμα τὰ τῶν Ἀγίων σώματα.

Τὸν δὲ μακάριον Ἀνδρίαν, γηραιὸν ὄντα πάνυ τὴν ἡλικίαν, χρόνοις πολλοῖς καθερχθέντα, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι καὶ ταλαιπωρίαις τεταριχευμένον, καὶ μὴ πειθόμενον τῷ κυνὶ, τί ποιεῖ ὁ θῆρ; Ἰππῷ ἐπιβάς, καὶ ἀκόντιον λαβὼν, κατ' εὐθὺς τὸν Ἅγιον εὐρών, κατὰ τοῦ στήθους ἔκρουσεν. Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἅγιος εὐχαριστήσας, ἔρρηξε φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, αὐτὸς ἐκ τῶν ὀπισθεν ὁ μισαιφόνος παρῶν, ἐτέρῳ τούτου ἔβαλε κατὰ τοῦ νώτου πελτῶ· καὶ οὕτω κατὰ τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ τῶν δύο δοράτων διαδυσμένων, πίπτει ὁ μακάριος ἐπὶ τῆς γῆς, μαχαίρᾳ τὴν τιμίαν ἀποτμηθεὶς κεφαλὴν· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ραϊδος τῆς παρθένου.

Στίχ. Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ραῖς Θεοῦ βλέπειν, Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Αὕτη γέγονεν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ χώρᾳ, ἐν τῷ ἐπιλειγμένῳ Τάμνῳ, θυγάτηρ πρεσβυτέρου τινός, Πέτρου τοῦνομα· ἣν δὲ τὸ τῶν μοναζουσῶν σχῆμα περιβεβλημένη, οὕσα ἐτῶν ὡσεὶ δώδεκα· Κατελθούσα δὲ μεθ' ἐτέρων παρθένων ὑδρεύεσθαι, καὶ θαλασπίνῃ πολλὰς παρθένους, καὶ πλῆθος ἀνδρῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ μόνων

ζόντων, οὓς εἶχε δεσμίους ὁ ἡγεμὼν Λευκιανός, περιρχομένων πλοῖω, καὶ μαθοῦσα ὅτι διὰ Χριστὸν δίδονται, ἀνδρὶσαμένη συνέμιξεν αὐτοῖς ἑαυτήν, διηθείσα ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κομμενταρησίου (*). Τοῦ δὲ παραινέσαντος αὐτὴν τὴν ἀσφάλειαν εἰσεῖναι, καὶ μὴ συναποθανεῖν τοῖς δεσμίοις, ἐπὶ οὐκ ἐπέισθη, ἐνεφανίσθη τε τῷ ἡγεμόνι, καὶ τοὺς αὐτοῦ θεοὺς ἐμυκτήριοι, καὶ εἰς τὸ τούτου ἐνέπτυσε πρόσωπον, ὡς τὰ Χριστιανῶν διαπαίζοντος, τὴν διὰ ξίφους μετὰ πολλὰς βασάνους εἰδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης, τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Τὰς συγγόνους Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Ἄνθρωποι ὑπάρχοντες ἐκ τῆς Ἰσπανίων χώρας, ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος· ὃν ἡ μὲν Ξανθίππη γυνὴ ὑπῆρχε Πρόβου, ἀνδρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς χώρας ἰθύνοντος· ἐμαθητεύθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, κατὰ τὴν χώραν ἐνδημήσαντος· μετὰ τῶν ἄλλων δὲ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Ἡ δὲ Πολυξένη, παρθένος οὖσα, ἡρπάγη παρὰ τινος κακοσχόλου· ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ ἄφθορος ἔμεινε, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρίου ἐβαπτίσθη. Πολλῶν δὲ πιστευσάντων δὲ αὐτῆς, παραλαβοῦσα Ὀνήσιμον τὸν Ἀπόστολον, ὥρμησεν ἐπὶ τὴν πατρίδα αὐτῆς Ἰσπανίαν· καὶ μετὰ τὸν πολὺν ἔκλεινον πλοῦν, καὶ τὰς ἀπείρους φυγὰς, συνεπαγομένην ἔχουσα καὶ τὴν Ριββίκαν, μετ' ἧς ἐβαπτίσθη, κατέλαβε τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν Ξανθίππην. Αὗται τὸν ἐπίλοιπον βίον καλῶς διανύσασαι, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιδειξάμεναι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κείμενον.

Ἀπιστήσας μου τοῖς ῥήμασι τὴν κώφευσιν, ἀκομίζε προδηλότατα· καὶ τικτομένην ὀπηνίκα ἴδης τὴν φωνὴν, τοῦ Λόγου, ἀνάλαβε φωνὴν, Εὐλογητὸς εἴ ἐκβοῶν, τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεός.

Τῇ σελήνῃ Ἐλισάβετ προσενέμενος, πολύφωτος ὡς ἥλιος, ὁ Ζαχαρίας, σελασφόρον λύχνον τοῦ φωτός, ἐκτέτοκε φαίνοντα ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν παθῶν κατασχεθεῖσι δεινῶς.

Τοῖς σκιρτήμασιν ὡς ῥήμασι χρησάμενος, Χριστοῦ ὁ μέγας Πρόδρομος, προσεκύνησεν, ἐν νηδυῖ σε Παρθενικῇ, αὐτὸς βασιζόμενος γαστρί, τῆς Ἐλισάβετ Ἰησοῦ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ σελήνῃ Ἐλισάβετ ἐνδον φέρουσα, ἀστέρα Θεῖον Πρόδρομον, προσεκύνησε, φωτεινὴν νεφέλην Μαριάμ, τὸν ἥλιον φέρουσαν Χριστὸν, σαρκοφορούμενον ἐκ σοῦ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ νυμφίου ὁ φίλος προετοιμάζεται, ἡ φωνὴ δὲ τοῦ Λόγου ἀρχὴν εἰσδέχεται, καὶ

σειρωτικαῖς νῦν λαγόσιν ἐκτρέφεται, τοῦ Παμβασιλέως, ὁ μέγας Στρατιώτης.

Στερινοῦσαις καρδίαις γεωργὸς ἤνθησε, τῶν παθῶν ἡ ἀξίνη ἤδη χαλκεύεται, μόσχος ὁ σεπτὸς, ἐγκρατεῖα σιτεύεται, Πρόδρομος ὁ μέγας· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὰ δεσμά ὥσπερ πάλαι τὰ τῆς σειρώσεως, τῆς ἐμῆς διανοίας οὕτω τὴν πώρωσιν, λύσον Βαπτιστὰ καὶ καρπὸς μετανοίας με, ποιήσον βλαστάνειν, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρον σε Κόρη ὡς ἐθεάσατο, Ἐλισάβετ ἐνθέως ἡγαλλιάσατο, ἐνδοθεν αὐτῆς τοῦ ἐμδρύου σκιρτήσαντος, ὡς ἐπεγνωκότας, τὸν ἑαυτοῦ Δεσπότην.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστοῦ ὁ μέγας καὶ Θεῖος Πρόδρομος, σειρωτικαῖς νῦν πύλας, διανοίξας ἀυλίζεται, ὡς ἐν βασιλείοις ἐν νηδυῖ μητρός· ὅς τις ὡς στρατιώτης, προεξελεύσεται, τοῦ Παμβασιλέως ταῖς ὁδοῦς ἐτοιμαζόμενος.

Θεοῦ Προφήτα πρεσβύτα χόρευε, ἔξεις υἱόν, οὐ μείζων ἐν βροτοῖς οὐκ ἐγήγερται, Ἰωάννην Κυρίου τὸν Πρόδρομον. Σκίρτησον Ἐλισάβετ· γῆ πᾶσα γήθησον, αἶνεσιν τῷ πάντων Ποιητῇ Θεῷ προσάγουσα.

Ἡμῶν τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε, μέμνησο νῦν Προφήτα τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομε, ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτρούμενος, σῶζων ἡμᾶς κινδύνων καὶ πρὸς οὐράνιον, τρίβον ὁδηγῶν, Θεοπρεπῶς αἰμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀγνὴν μητέρα σαφῶς ἐπέγνω σε, σειρωτικῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβετ ὡς ἤσθετο, ἑαυτὴν λελυμένην καὶ φέρουσαν, Πρόδρομον τοῦ ἐν μήτρᾳ, σοῦ κατοικήσαντος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριάμ· Θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τικτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἐλισάβετ, τῆς ἀκάρπου καὶ στεῖρας, πρεσβύτου ἱερέως τε, Ζαχαρίου τῆς πάνυ· ὃν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἵκτειρον πάντας. Θεοτοκίον, ὁμοῖον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες πάντα γενε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ Θεοῦ σου τόκον, εὐχαρίστως βοῶμεν· Χαῖρε Ἀδάμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε Παρθένε· χαῖρε σεμνή, δι' ἧς ἀπηλ-

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Κομμενταριένσις (Commentariensis) παραποιηθὲν, ὅπερ δηλοῖ ἀξιοματικόν τινα ὑπάλληλον, τὸν κατὰλογον τῶν εἰς αὐτὸν παραδεδομένων ἔχοντα, τὸν καὶ Νοτάρειον, ἢ Νοτάρου ἄλλως καλούμενον.

λάγημεν τοῦ θανάτου· χαῖρε, δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Αγγαλλιάται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σε, Πρόδρομε καὶ Προφήτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ θεὸς γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τῷ Δεσπότῳ τὴν γέννησιν· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ὁς θαυμαστὴν μαρτυρίαν, εὐρὼν ὁ Ἄγγελος τὴν σύλληψιν τῆς στείρας, τῇ Μαρίας προσάγει, πρὸς πίστῳσιν προσφέρων· διὸ καὶ ἡμεῖς, Ἐλισάβετ πρὶν ἄγονον, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Ὁ θεοσκεύαστος λύχνος, τοῦ αἰδίου φωτός, ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἐωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνή, Θεοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῇ, προσφωνήσῃ νῦν συνείληπται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἡσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῷ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, ὧδὴ γ'. καὶ ε'. κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θεέκλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἡ Θεέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σου, ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίστοις, παρισταμένη τῷ θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν σὴν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθέντι ἡ Θεέκλα, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδραμεν, ἀλλὰ προσπαθείας

γῆνων, τὸν δεσμὸν ἐναπεσεῖσατο· καὶ κραταιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθείσα συνεδέθη, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ διδασκάλου ἡ Θεέκλα, οὐχὶ ἐκούσα μεμόνωται, ἀλλὰ συμπαρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· καὶ γυμνωθεῖσα σολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σου· καὶ σκηθεῖσα τῇ χειρὶ σου, προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ τῷ πυρὶ παρεδόθη, ἡ ἀγνὴ καὶ Πρωτομάρτυς σου, ἀλλ' οὐ κατεφλέχθη ἐν τούτῳ, δροσισμὸν ἐγκεκτημένη σε· καὶ ἐν θηρίοις πολλοῖς, ἀνάλωτος διέμεινε, τῇ χειρὶ σου φυλαχθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Οἱ δέ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Αθλητικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, Θεέκλα παμμακάρισε· καὶ τὰς τέττη μηχανὰς, μαρτυρικῶς συντρίψασα, θάμυριν ἔφυγες, καὶ Χριστῷ ἐνυμφεύθης τῷ ἀληθῇ ἐραστῇ, τοῦ Παύλου συνόμιλε, καὶ τοῦ Στεφάνου σύναθλε. Παρρησίαν ἔχουσα, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξί, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ μέγα μου προσφύγιον, ἐλπίς τε καὶ προστατίς μου, σὺ ὑπάρχεις, Μητροπάρθενε ἀγνή· σπεῦσον τοίνυν ἐν τάχει, καὶ ῥῦσαί με τῶν κύκλῳ, κακῶν συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνηθεῖσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ὁ εὐκλεὴς Πρωτομάρτυς, καὶ Ἰσαπόστολε, τῶν ἀθλουσῶν ἡ δόξα, καλλιπάρθενε Θεέκλα, Ἰασαι, βοῶ σοι, πάθη δεινὰ, τῆς ψυχῆς με καὶ μώλωπας, θεοπειθέσι λιταῖς σου, καὶ ἐκ πυρός, τοῦ ἀσθέστου με ἐξάρπασον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Δι' ὁμροτόκου νεφέλης, τὴν φλόγα ἐσβέσε, δροσίζουσα σε Θεέκλα, ὡς πιστὴν καὶ ἐνδίκως, φλέγουσα ἀπίστους ἢ πανσθενῆς, τοῦ Χριστοῦ θεία δύναμις, καὶ ἐκ θηρίων καὶ ταύρων διασπασμῶν, ῥυομένη σε ἐδόξασε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας με.

Τὸν πανωραῖον ἐν κάλλει, νυμφίον ἄχραντον, ἐπιποθεῖσα Θεέκλα, τὸν μνηστῆρα ἡρνήσατο,

Παύλου Ἐκκλησίας νυμφαγωγῷ, ἐπομένη τοῖς ῥήμασι· μεθ' οὗ ἀρθεῖσα εἰς λῆξιν τὴν παντερπῆ, ἐμνηστεύσω ὃν ἐπόθησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Λεόντων ὁρμαῖς κατεπάτησας· καὶ Θάμυριν καταισχύνασα, Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, ἠκολούθησας τῷ νυμφίῳ σου κράζουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ· διὸ καὶ Παῦλον διώκουσα, ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ χάρισμα, καὶ τὸ στέφος κεκλήρωσαι παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, δωρηθῆναι πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ε'λπίς μου καὶ προστατῆς μου, Θερμὴ ἀντίληψις καὶ προσφυγή μου, σὺ τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία, πέλεις πανάχραντε Ἀγνή· ὅθεν καὶ προσφεύγω πρὸς σέ Δέσποινα, κράζων καὶ βοῶν σοι τὸ, Ἠμάρτηκα· Σῶσόν με Κόρη σῶσον, ἀμαρτανόντων μόνη, ὡς ἀληθῶς ἐγγυῆτρια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὑπνῷ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η' ἀμναῖς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σέ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σέ ζητοῦσα ἀθλῷ, συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἀλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Η' Πρωτομάρτυς ἐνθέως δοξάζεται.

Ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Η'χος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγῆσασθαι ἄθλους ἄτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Πέπαυται τοῦ τυράννου, ἡ ἀλαζονεία ἡ ὑπεροφρῦς· κατὰ τούτου γυναῖκες, εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

Ρήμασιν ἀπορρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηχηθεῖσά σου, παμμακάριστε Παῦλε, τῷ Χριστῷ ἡ παρθένος νενύμφευται. Θεοτοκίον.

Α'χραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὕμνουμέν σε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ω τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ ἐννοιαν Πάνσεπτε! ἡ ἐν Χριστῷ, Παύλῳ συνεδέθης, ἐνωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Τρωῶσαι ἡ ἐνῆδονος, τὴν τετρωμένην σου ἔρωτι πνευματικῷ, φρένα οὐκ ἰσχύει, τῶν γῆινων ἀπόλαυσις.

Ο'λη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν ῥήμασι, τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθης, Ἀθληφόρε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάνταγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρυσμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῶν προστρεχόντων σα
 • Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
 • καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ἀνδρίαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταθεῖσα τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ οἰκητήριον, ἀμφοτέρωθεν γέγονας· τῶν παθῶν γὰρ τὸν γνόφον, ἀσκήσει μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθης, ἀθλήσεως καύχημα· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς φωστήρ διαλάμπεις, διςσῶς ἐξαστραπτουσα, τὰς ἀκτῖνας τῆς Πνεύματος. Πρωτομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω'ς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σέ ἀσπόρως τεκοῦσα Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσε, ἐν σοί τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγχίλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σὺ τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἱλάσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μνηστευθεῖσαν Θαμύριδι, ὁ νυμφαγωγὸς σε Παῦλος ἡρμόσατο, τῷ νυμφίῳ ὡς ἀμώμητον, τῷ ἐπουρανίῳ, Θέκλα πάνσοφε.

Απρητήθης τῇ ἔρωτος, τῆς σεοσεβείας Παύλου τοῖς ἔπεσι, καὶ Θαμύριδος τὰ ῥήματα, ὥσπερ λῆρον Μάρτυς ἐμυκτήρισας.

Ρ᾿αντισμῷ θείῳ αἵματος, τὸ Ἀδαμιαῖον γένος νυλόγηται· Εὐα χαίρει καθορώσα δέ, γυναιξὶ τὸν ὄφιν ὑποπίπτοντα.

Τὴν ἀγνείαν ποθήσασα, πάντα τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ἀπώσατο, πλούτον γένος ὠραιότητα, καὶ ἡδὺν μνηστῆρα ἢ πρωτόαθλος.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σὺ, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Υπέρογκον ἀθλήσεως στάδιον, ἡγωνίσω, Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τοῦ βραβείου ἡξιώσαι.

Σεσύληται ὁ δράκων ὁ δόλιος· ἡ παρθένος, θείοις γὰρ παθήμασιν, ὑπακοὴν ἐδιδάσκειτο.

Ενίκα τὴν αἰδῶ σὺ ἡ ἔνθεος, παρρήσια· πῦρ γὰρ σε ἐγκάρδιον, τὸ τῆς Τριάδος ἐξέκαυσε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νεάνιδος τὸ τῆς φύσεως σαθρὸν, τῇ δυνάμει, τοῦ Σωτῆρος ἐρρώσθη, νεανικόν, κόσμον τῷ θείῳ πόθῳ, περιελούσα γὰρ νύκτωρ ἐθάρσησε, καὶ ἔδραμε τοῦ ἐραστοῦ, τὰ εὐώδη ζητοῦσα διδάγματα.

Θαλάμων ὑπερφυῶς τῶν νυμφικῶν, αὐθαίρετῳ ἀντηλλάξατο πόθῳ, ἡ εὐκλεής, καὶ πρωτόαθλος Θέκλα, τὸ τῶν κακούργων οἰκεῖν δεσμωτήριον· ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποικτοῦ, τῶν κτισμάτων ἐνίκα τοὺς ἔρωτας.

Εν πνεύματι κατεφίλει τὰ δεσμά, τῇ ἐνθέου Διδασκάλου ἡ Μάρτυς, ἐν τῇ φρευρᾷ, ὡς

ἐνθέῳ λειμῶνι, ἀρδευομένη τοῖς λόγοις καὶ ἡῤ-ξανε, καὶ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Δεσπότη καρπὸν ὠραιότατον.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σέ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• **Τ**ἀπαγγελῶ μὲ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
• **Ψ**υχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• **Π**ροσῆγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• **Ρ**ᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, τοῦ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύῃ Παρθένε ὡς ἐνδοξος· καὶ τοῦ πυρός μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας, ὡς πρωτόαθλος.

Ὁ Οἶκος.

Εορτῆς σεβασμίας ἡ ἔλλαμψις, ὑπερλάμπει φαιδρῶς ὑπὲρ ἥλιον· μαρμαρυγὰς γὰρ φωτὸς ἀπαστράπτουσα, τοῖς πιστῶν ὀφθαλμοῖς ἐνοπτρίζεται· διὸ Ἀγγέλοις συγχορευόντες, τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἀλαλάζωμεν πάντες, βοῶντες αὐτῷ· Ἐμεγάλυνας Σῶτερ τὰ ἐλέη σου, δωρησάμενος δώρημα τέλειον τῷ λαῷ, τὴν Πρωτόαθλον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Στίχοι.

Αὐτὸς σε σωζει Θέκλα ῥήξας τὴν πέτραν,
Οὗ τῷ πάθει πρὶν ἐρρώγησαν αἱ πέτραι.

Πέτρῃ ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλην.

Αὕτη γέγονεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου, μητρὸς Θεοκλείας, τῶν εὐγενῶν καὶ ἐνδρόων· κατηχίθη δὲ τοῦ λόγου τῆς πίστεως παρὰ τοῦ μεγάλου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, διδάσκοντας ἐν τῷ τοῦ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ἦν δὲ, ὅτε προσῆλθε τῇ πίστει, ἐτῶν δέκα ὀκτώ, μνηστευθεῖσα Θαμύριδι. Περιφρονήσασα δὲ πυρός, ἐν ᾧ ἐβλήθη, καὶ μητρὸς καὶ μνηστήρος, τῷ Παύλῳ ἠκολούθησε. Καὶ μετὰ ταῦτα γενομένη ἐν Ἀντιοχείᾳ, θηρίοις ἐκδίδοται ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ταύροις εἰς διασπασμὸν προρίπτεται· καὶ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυθιῖσα, καὶ ἐν διαφόροις πόλεσι τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εὐαγγελισαμένη, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπασαμένη, ὕστερον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι γίνεται· καὶ ἐν τινι τῶν ὁρέων ἰδιάσασα, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιτελέσασα, τὸν βίον κατέλιπε, πίτρας βραγείας, καὶ ὑποδεξαμένης αὐτήν. Ὁ δὲ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς αὐτῆς ἔτη ἐννευήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόπριος.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ Κόπρις κόπρις, ἀλλ' ἄλλος βό-
τρυς,

Καλῶν κυπρισμὸν προσφέρων τῷ Κυρίῳ.

Οὗτος ἐν κοπρίᾳ ἐγεννήθη, ἔξω τῆς Μονῆς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιαρχοῦ, παρὰ γυναικός, διωκομένης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, μετὰ καὶ ἄλλων οὐκ ὀλίγων πλησιοχώρων, προσφυγόντων τῷ Ἀγίῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Μετὰ γοῦν τὴν τῶν ἀθίων διάβασιν, εὐρόντες οἱ Μοναχοὶ τῆς Μονῆς τὸ γυννηθὲν ἐν τῇ κοπρίᾳ παιδίον, προστάξει τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου, ἀνελάβοντο τοῦτο καὶ Κόπριν ὠνόμασαν· ἐτρέφετο δὲ τὸ παιδίον γάλακτι αἰγῆς. Ἡ γοῦν ἀφορισθεῖσα αἰξὶ πρὸς τὸ θηλάζειν τὸ παιδίον ἐνέμιτο μὲν μετὰ τῶν λοιπῶν· ὁπνίκα δὲ τὴν ὥραν τοῦ θηλάσαι τὸ παιδίον ἐστοχάζετο, μόνη κατήρχετο ἐκ τοῦ ἔρους· καὶ μετὰ τὸ θηλάσαι τὸ παιδίον, πάλιν ὑπίστρεφε· καὶ τοῦτο οὕτως ἐποίει, μέχρις ἂν ὁ παῖς δραστηκωτέρας ἐδράζατο τροφῆς.

Οὕτως εἰς ἡλικίαν τελειωτέραν φθάσας, ποθεινὸς ἦν τῷ μεγάλῳ Θεοδοσίῳ· διὸ καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἡξιώθη, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας, τὰ θηρία ὑπέταξεν· ἄρκτον γὰρ εὐρὼν ἐν τῷ κήπῳ ποτὶ θριδακίνας ἐσθίουσαν, καὶ ἐκ τοῦ ὠτός κρατήσας αὐτήν, ἤγαγεν ἔξω, τῇ τοῦ μεγάλου εὐχῇ ταύτην ἀσφαλισάμενος· ἡ δὲ οὐδέ ποτε ἄλλοτε ὤρμησεν ἐν τῷ κήπῳ εἰσελθεῖν. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ὄνου εἰς τὸ ὄρος ἀνελθὼν χάριν συγκομιδῆς ξύλων, ὡς ἐποιεῖτο τὴν τούτων συλλογὴν, ἄρκτος ἐλθοῦσα, ἐπληξε τοῦτον ἐν τῷ μηρῷ. Κρατήσας οὖν τὴν ἄρκτον ὁ Κόπρις, ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰ ξύλα, λέγων· Οὐκ ἐῷσε· σὺ γὰρ ποιήσεις τὸ τοῦ ὄνου διακόνημα, ἄχρις ἂν ὑγιὴς γένῃται· καὶ τῇ εὐχῇ τοῦ μεγάλου ὑπετάσσεται αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ διεκόμεζε τὰ ξύλα. Οὗτος, ὅτε ἐν τῷ μαγειρείῳ ἐξυπηρέτει, τοῦ χαλκοῦ σκεύους καχλάζαντος, καὶ τοῦ ἐσπρίου ἐκχεομένου, μὴ εὐχερῶς εὐρὼν τὸ κατὰ συνήθειαν ξύλον, χαλάσας γυμνὴν τὴν χεῖρα, κατίπαυσε τὸν βρασμὸν αὐτοῦ, ἀδλαθῆς διαμείνας.

Οὗτος, ἐννενηκοντεατῆς, ἔλαμπε μέσον τῶν Πατέρων ἐκείνων ὥσπερ ἥλιος, τῇ ἱερωσύνῃ κοσμούμενος, καὶ παντοίαις ἰδίαις ἀρετῶν· καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὼς τέπῳ, παρίτεινε τὰς πρὸς Κύριον εὐχάς, ὡς καὶ τὸν μίγαν Θεοδόσιον, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ ἐκδημίαν, φαίνεσθαι συνερχόμενον αὐτῷ καὶ συμπάλλοντα, καὶ τελευταῖον εἰπεῖν πρὸ αὐτόν· Ἰδοὺ, ἀδελφεὲ Κόπρι, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς σε ἐπέστη, καὶ ἐλθέ πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ἐτοιμασθέντι σοι τῆς ἀναπαύσεως τόπῳ. Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ θαυμασίος, μετ' ὀλίγας ἡμέρας μικρὸν μαλακισθεὶς, καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρας ἀσπασάμενος, ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οὗς δεσμίῳ τῷ Παύλῳ, συνεδέθης τῷ πόθῳ, ὦ Παμμακάριστε, ἐν ἁμμασιν ἀλύτοις, τῇ πίστει συμφωνοῦσα, εὐσεβῶς καὶ συμπάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συμπαρέστης τῷ Παύλῳ, πρὸ βημάτων ἀδίκων, ὦ Καλλιπάρθενε, καὶ πόθῳ τῇ Δεσπότης, ἐβόας ἐν ἐκστάσει, τὴν αἰδῶ ἀπορρίψασα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διὰ πόθον τὸν θεῖον, τῇ καμίνῳ τὸ σῶμα, Μάρτυς ἐκδέδωκας, καὶ τῇ τοῦ ποθομένου

νῆ, διέμεινας δυνάμει, ἀκατάφλεκτος ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ομβροτόκος νεφέλῃ, ὑετῷ καὶ χαλάζῃ τὴν φλόγα σθέσασα, ἐνδίκως καταφλέγει, τῆς ἄφρονος καὶ σώζει, μελωδοῦσαν τὴν Μάρτυρα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ξενοφανὴς σὺ ὁ λογισμὸς· τὸν γὰρ τάφον, ὡς ἔδεμ κατώκησας Παρθένε, Μάρτυς ἀνυμνεύσας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αμαυρωθῆναι τῆς εὐπρεποῦς παρθενίας, τὸ φαιδρὸν μὴ φέρουσά σου κάλλος, θνήσκειν ἡρετίῳ, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοποιῷ καὶ ὑπερφυεῖ συναφθεῖσα, τῷ Χριστῷ Πρωτόαθλε νυμφίῳ θήρας ἡρετίῳ, φρουροὺς τῆς παρθενίας.

Εκδυσαμένη σοῦ τῆς φθορᾶς τὴν ἐσθῆτα, εὐσταλὴς Χριστοῦ σταδιοδρόμος, ἦλθε πρὸς ἀγήρῳ, ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν κατελθόντα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐν μήτρᾳ, παρθενικῇ οἰκήσαντα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, • στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ • ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Τίς σου τὸ ἀήττητον, ὦ Πρωτομάρτυς μὴ θαυμάση; θήρας νοητοὺς τὰ πάθη γὰρ, τῆς ψυχῆς τιθασσεύσασα, τὰ ἀκρατῇ θηρῶν ὀρμήματα οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ μένεις, ἐν μέσῳ τούτων ἀδιάφθορος.

Αθάτος ἀκρότομος, Θεοῦ προστάξει σοι ἐρράγη, πέτρα θεοφόρῳ Μάρτυρι, λουτρῷ ἀναγεννήσεως ἐσφραγισμένη θείᾳ νύμφῃ, ὡς θαλάμος τῇ φυγαδί, καὶ ἐν ἀγκαλῆς ὑπεδέξατο.

Ιᾶσαι Πρωτόαθλε, τοὺς μώλωπας τοὺς τῆς ψυχῆς μου· κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, νέμουςα τρόπαια, καὶ εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σαῖς δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου, Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς τῆς γεγεννημένης ἐν γαστρὸς σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

- » Σέ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
- » Ὑψίστου, σέ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
- » διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
- » τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
- » γίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ Θεοκέρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνηστῆρα παρεῖδες, καὶ τούτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολυάθλε, ὡς Θέκλα ἱσαπόστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλύσαντα, Μαρτύρων δῆμους· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Αθλητικὸν στάδιον σήμερον πρόκειται· λαοὶ χορεύσωμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, παράδοξα πράγματα κατοπτεύσωμεν· ἄσπιλος γὰρ ἁμνάς, πρόκειται σφαγῇ, ὑπὲρ τῆς σφαγιασθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλιπάρθενος Θέκλα καὶ Θεόνυμφος· διὸ Τριάδος τῇ πίξει, τὴν τῶν τυράννων κατήργησεν ἀθεότητα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσα, τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀνατολίου.

Νυμφίον ἔχουσα ἐν οὐρανοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, νυμφῶνος κατεφρόνησας τοῦ ἐπιγείου καὶ μνηστῆρος, Θέκλα πρώταθλε· ταῖς γὰρ μητρῷαῖς θωπείαις ἐμφρόνως μὴ πεισθεῖσα, Παύλῳ ἠκολούθησας, ἐπ' ὧμων ἀραμένη τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ ἐνάρκησας, τῶν δὲ θηρῶν τὴν ὠμότητα, εἰς ἡμερότητα μετέβαλες, φώκας δὲ ἀπενέκρωσας, τῇ ἐν Χριστῷ καταδύσει τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἀλλ' ὡς ἐν αἰθλοῖς γενναίῳ διαπρέψασα, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Αναθεῖσα σεαυτὴν παντοδυναμῷ νεύματι, κρατυνομένη ὡς πρώταθλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεώδη καταλείψασα στοργὴν, ἀνεδέξω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὁλβιος ὑπάρξασα θάλαμος· εἰς ὃν αἱ τῶν θηλειῶν ἀγέλαι προσαναπαύονται, εἰσοδὸν εὐράμεναι τῆς αἰ-

νίου ζωῆς· μεθ' ὧν ἰκέτεψε Ἀπόστολε Θέκλα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Χορείας ἐγείρατε φιλομάρτυς, τῶν ἀγώνων γὰρ ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς, καὶ τῆς Πρωτομάρτυρος ἡ ἐτήσιος μνήμη, πάντας εἰς δοξολογίαν προτρέπουσα Θεοῦ. Θέκλα γὰρ πρώτη Μαρτύρων ἐν γυναιξί, τὸ ἀθλητικὸν στάδιον ἀνύσασα, πρώτη καὶ στεφηφόρος ἀναδέδεικται, καὶ παρρησία πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀθλήσιν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἄγριοι· αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησάν σοι καλλιπάρθενε Θέκλα, διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν· γέγηθας γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμου χωριζομένη, ἵνα τῆς ἐπουρανίας τύχης μακαριότητος, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Επομβρίαις τοῦ Πνεύματος, τῇ Ἀγίου Παν-ἀχραντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσι-σον· ἢ τὴν σταγόναν κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς αἰεζώου Πανάχραντε. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἁμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, τί τὸ ὄραμα ἐκραζεν, Ὡς ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταθάσει σου Δέσποτα.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε φίλαθλοι, τῶν θηλειῶν τὸ καύχημα, τὴν Πρωτομάρτυρα Θέκλαν, ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν· αὕτη γὰρ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε, καὶ τὴν νίκην ἄρασα, ἀξίως ἐστεφανώθη· διὰ δυσωπεῖ ἡ πολυάθλος, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελούντας τὴν μνήμην αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Αλλὴν κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰμὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ κα-

ταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοή-
θησον, μὴ ἀπολώμεθα· δείξον, τὴν σὴν χάριν
εἰς πάντας, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, καὶ
τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ὃν ἀγεωργήτως
ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας,
τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῶδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ
ἐκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ
ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι'
ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν
ἐνδεικνύμενός.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Μῆτερ Ὁσία, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε, τὴν ὄν-
τως εὐφροσύνην ἐπιποθήσασα, τὴν ταύτην
προξενούσαν ὥδευσας τρίβον· πλούτου ἠλλαξω
γάρ, πτωχείαν πολλήν· σαρκικοῦ μνηστῆρος,
τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας· τρυφῆς ῥεούσης, τὸ ἐγ-
κρατές· τῆς ἀναπαύσεως, πόνους τοὺς ἐν ἀσκή-
σει· τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ,
ἧς καὶ ἐπέτυχες φρονίμοις σὺν Παρθένοις, δια-
τηρήσασα τὴν σὴν λαμπάδα ἀσβεστον, καὶ νυμ-
φῶνος ἀξιωθείσα, ὡς παρθένος, ὡς νύμφη Χρι-
στοῦ πανεύφημε.

Ρεῖθροισ δακρύων, ἀρδευθεῖσα τὴν διάνοιαν,
εὐθνήνησας ἀσκήσει, τοὺς ἀναρέτους καρ-
πούς· ἄμπελος καθάπερ ὠραιότατη, ἠνεγκας
βότρυας ὠραίους σεμνὴ· ὧν τῇ θείῳ γλεύκους,
σαφῶς ἐμφορηθέντες, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς,
καταγλυκαίνομεν ὄντως σοῦ τῇ μιμήσει, καὶ εὐ-
φραινόμεθα τὴν θείαν εὐφροσύνην, μέθην ὠθού-
μενοι τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, βοῶντες· Πάνσεμνε,
Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, δωρηθῆναι τῇ οἰκου-
μένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Θέαμα ξένον, καὶ τῇ φύσει δυσπαράδεκτον!
πῶς ἔλαθες τῆς Εὐας τῇ παλαιοῦ πτερνι-
στοῦ, δεινὰς μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν, κα-
τασκηνώσασα τελείῳ νοτὶ· πῶς πυρὸς ἐν μέσῳ,
διήλθες μὴ φλεχθεῖσα· πῶς συνεκάλυψας γυναι-
κῶν τὰ ἀσθενές, νευρουμένη θείᾳ δυνάμει, τοῦ

τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλαβόντος, καὶ ἀνατεί-
λαντος ἐκ Κόρης σπειράνδρου· ὃν καθικέτευε,
Ἀγγέλοις συγχορεύουσα, δωρηθῆναι τῇ οἰκου-
μένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ καθαρὸν τῆς ἀγνείας σου χρῆμα, ἄμωμον
ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, νύμφη Χριστῇ ἐχρη-
μάτισας, Εὐφροσύνη παμμακάριστε, σώματος
μὲν κάλλος, ἀσκητικαῖς πόνοις μαράνασα, ψυ-
χὴν δὲ ὠραῖσασα, τῇ εὐμορφίᾳ τῆς χάριτος· ἐν
γὰρ τῷ ἄρρενι τὸ θῆλυ σαφῶς ὑποκρύψασα,
ἔλαθες τοῦ Βελιάρ τὰ ἐνεδρά, ἀγγελικῶς ἐν γῇ
βιώσασα. Ἀλλ' αἴτησαι εἰρήνην, τοῖς πόθῳ εὐφη-
μοῖσί σε, ὡς χαρὰς ἐπώνυμος κοσμοχαρμόσυne.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστὴρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἀ-
πάντων, καλῶν Πανάμωμε· χαῖρε ἡ χω-
ρήσασα Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλα-
στήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θείον ὄχημα,
πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀρὰς ἀναιρέτις,
τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος
ὑπάρχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος ἀμναῖς, ἔβλεπε τὸν ἴδιον
ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα
ἐλκόμενον θρηνῶσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωῶσαι νῦν
σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο
πεποιήκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀ-
νυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκό-
να· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολού-
θησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες,
ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμε-
λεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ
καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Εὐ-
φροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωή-
χου εἰς, καὶ τῆς Ἀγίας, δὺν (ὁ παρὼν οὐχ εὐ-
ρίσκεται ἐν τῷ χειρογράφῳ).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Οτρισαγίαις ἐν φωναῖς ὑμνούμενος, ὑπὸ
φρικτῶν στρατιῶν, καὶ συνωδᾷ δείξας,
τοὺς βροτούς, δοξάζειν σε, καὶ νῦν αὐτὸς τὴν
βλάσφημον, ἀνατρέπων προσθήκην, τοῦ Τρισ-

αγίου ἑξαίσιον, ἔθου τοῦ παιδὸς ἀρπαγὴν καὶ φωνήν.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπὶ κηρον, καὶ τρυφήν καὶ τὴν δόξαν, καταλιποῦσα Πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Εὐφορωτάτη γῆ καθάπερ πέφνησας, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σθ, δεξαμένη προθύμως, τὴν συμβουλὴν τὴν σωτήριον, ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας.

Θεοτοκίον.

Ρήσεσι θείων Προφητῶν, ἐπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τῷ Θεῷ Λόγον σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζομεν, ἅσμασιν αἰεὶ μακαρίζοντες.

Ἔτερος Κανὼν, τῆς Ὁσίας, ἧ ἡ Ἀκροσιχίς· Ὑμνον σοι μέλπω προφρόνως Εὐφροσύνη.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Υμνοῖς θεοτερπέσιν, ὑμνοῦντα σήμερον, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, καὶ ὄντως ἀξιέπαινον, φωτὶ με καταύγασον, τῶν εὐχῶν σου Πάνσεμνε, εὐφροσύνης θείας ἐπώνυμε.

Μόνον τὸ θεῖον κάλλος, Χριστοῦ ποθήσασα, καὶ ταῖς τούτου θελχθεῖσα, ἀὔλοισ ὠραιότησι, τὸ κάλλος τοῦ σώματος, ἐβδελύξω ἐνδοξε, θεωρίαις θείαις σχολάζουσα.

Νύμφη ὠραισμένη, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως, ὠραῖον κάλλει Χριστόν, λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, Εὐφροσύνη μνήστορα, καὶ τρυβρίου πᾶσαν τερπνότητα.

Θεοτοκίον.

Οῦλος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμός καὶ ζωὴ, ὃ ἐκ σθ ἀνατείλας, ὑπερβολῇ χρηστότητος Παρθένε πανάμωμε· ὃν δυσώπει σῶσαί με, τὸν ἀπαύστως σε μακαρίζοντα.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Απὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὃ ἀποκρύψας τὰ βάθη, μυστηρίων σου καὶ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμασῶς, νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν νεφέλαις μέλος σαφῶς τὸ Τρισάγιον.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδυσασμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν γολὴν ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ μέσον ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκητικῶς βιωῦσα, καὶ σκεπομένη τῇ χάριτι.

Τῆς ἐγκρατείας χαλινῷ, ταῖς ἀκαθέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα Μῆτερ,

πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς ἱερᾶς ἀσκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες, εὐθυπαροῦσαν ἀπρόσκοπα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τοῦ Θεῷ, τὸν Λόγον ὡς Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σθ σαρκωθέντα· ὃν οἱ Μάρτυρες Θεὸν, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς γρατῶται τούτου, στεφανῖται γενόμενοι.

Ἄλλος. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μεγάλως ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες τὰ μηχανήματα, ἔτρεψας δαιμόνων προσβολὰς, Ἀγγέλοις ὡμοιώθης, ἀθανασίαν μελετήσασα, Μῆτερ ἐν θνητῷ σθ τῷ σώματι.

Εὐφραίνει τῶν Μοναζῶν καρδίας ὁ βίος σθ, στηριγμός ὑπάρχων καὶ παιδαγωγῆσις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολαῖς πρὸς τρίβης ἀφθαρσίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸ ἀκρότατον, ὅρον Εὐφροσύνη τοῦ Κτίσαντος.

Λαμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν ἐνθέως συστήματα, ἡ λαμπρά σου μνήμη καὶ ἀξιέπαινος, θέλγει τῶν Ὁσίων τῆς χορᾶς, Ἀγγέλους ἐπευφραίνει, μεθ' ὧν αὐλίζει ὡς περ Ἀγγελος, ὧν περ καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμάζει κλυδώνιον· πονηρῶν πνευμάτων βυθὸς συνέχει με· ἡ τῆς ἀμαρτίας καταιγὶς, δονεῖ μου τὴν καρδίαν· Θεοκυῆτορ σύ με στήριξον, τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προσάξει
• σθ, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθυσαν,
• ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε
• ἀγαθέ, καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Τὸ τοῦ θῆλεος χαῦνον ἐπινευρώσασα, οὐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατώκησας, ἀδιζάκτω λογισμῷ ἀνδρῶν θεόπνευσε, τὸν τῆς Εὐσας πτερνιστὴν, ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς Παρθένε πτέρναις ταῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· διὰ ἐν πίστει σὲ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερμὴν, εὐρηκότες οἱ πίστοι, πρὸς σὲ προσρέχομεν καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακραζόμεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,

κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν. Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζῶῳσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Οἰκονομῶν, πρὸς τὸ συμφέρον τὰ πάντα Σωτὴρ, καὶ παιδεύων, πάντας πρὸς διόρθωσιν, καὶ τῶν κακῶν πάντων ἀποχὴν, καὶ τανῦν συνήθως, σεισμῷ τὴν γῆν συνετάραξας, βλασφημίας ἀνατρέπων, δόξας αἰρετιζόντων, καὶ διδάσκων ὡς θέμις δοξάζειν σε.

Ασκητικὴν, παλαιστράν ἤνυσας χαίρουσα, Εὐφροσύνη, ἀνδρῶν μέσον μένουσα, καὶ θανατοῦσα ταῖς ἐμπαθεῖς, τῆς σαρκὸς ὀρέξεις, τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Δεσπότη σου διὸ τῆς ἀθανάτου, κατοικίας καὶ δόξης, ἡξιώθης λαβοῦσα τὸν στέφανον.

Τὴς στεναγμοῦς, τῶν σῶν δακρύων προσφέρουσα, ὥσπερ μύρα, Μῆτερ τῷ Δεσπότη σου, τὴν εὐωδίαν τὴν παρ' αὐτοῦ, τὴν τῶν χαρισμάτων, τῶν θείων ἀνταπειλήρας, δι' ὧν εὐωδιάσθης, καὶ διέπνευσας πᾶσι, τὴν ὁσμὴν τῶν θαυμάτων θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Οπλον Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, ταῖς μηχαναῖς, Μάρτυρες σοφοί, καὶ ταῖς τῶν τυράννων, θωπείας σοφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Πατρί σε οὐρανίῳ προσέχουσας, τῷ τῶν ψυχῶν νυμφαγωγῷ, πατρὸς στοργὴ ἐκ ἐκώλυσεν, οὔτε προσκαίρον νυμφίου, ὀδεῦσαι τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Ως φοῖνιξ θεοφρόνως ἐξήνησας, δικαιοσύνης γλυκασμὸν, καὶ ὡσεὶ κέδρος παρ' ὕδατα, τῆς ἐγκρατείας θεόφρον, καρπούς τοὺς ἐναρέτους ἐπλήθυνας.

Πυρὶ τῆς ἐγκρατείας ἐτέφρωσας, ταῖς φρυγανώδεις ἡδοναῖς, καὶ πυρωθεῖσα τῷ ἀνθρακι τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, θαυμάτων λαμπηδόνας ἐξήστραψας. Θεοτοκίον.

Οἰκτεῖρησον οἰκτέρμων ὑπάρχουσα, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, Θεοκυῆταρ πανάμωμε, τὴν ἐκ παθῶν ἀμαρτίας, δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσαν.

Ῥδὴ ε'. Ἰνα τέ με ἀπώσω.

Προτυπῶν τῶν δικαίων, τὴν ἐν τῇ Δευτέρᾳ Χριστέ παρουσίᾳ σου, ὑπαντὴν φρικώδη, ἐν νεφέλαις καὶ νῦν τὴν ἐξαίσιον, ἀρπαγὴν εἰρ-

γάσω, τὴν τοῦ παιδός, δι' ἧς διδάσκεις, τὸ Τρισάγιον μέλος ὀρθότομον.

Τοῖς ἐνθέοις σου ἔργοις, ἔδειξας τὴν κλησίν σου ἐπαληθεύσαν. ὡς γὰρ λίθος ὥφθης, πολυτίμητος σμάραγδος ἐνδοξε, διαλάμπων μέσον, τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν Παρθένε, τῇ λαμπρότητι τῆς καθαρότητος.

Εὐφροσύνην τὴν θείαν, ἔσχες ἐν καρδίᾳ σου εὐφραينوμένη αἰεὶ, ἐν τοῖς τοῦ Κυρίου, διατάγμασιν, οἷς ἐντρυφήσασα, πολιτείαν ἥσκεις, τὴν ἀκραιφνὴ καὶ πανολβίαν, Εὐφροσύνη παρθένε θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Αληθὴ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἐνδοξοί, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

Ἄλλος. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Φέγγει θείων πράξεων, ὡς λίθος σμάραγδος, σεμνὴ ὠράθης, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ, ἀνδρικᾶ παλαιίσματα, ἐπιδεικνυμένη, καὶ τέρπουσα τὸν Κύριον.

Ραίνεσας τὰ δάκρυα, ὥσπερ ἀρώματα, εὐωδιάσθης, ἐμεγαλύνθης, ὡς μύρον πολῦτιμον, Θεῷ προσηνέχθης, παρθένος ἀδιάφθορος.

Ολὴν σου τὴν ἔφεςιν, Θεῷ προσένειμας αὐτὸν παθοῦσα, αὐτὸν ζητοῦσα, αὐτοῦ ἀνιχνεύουσα, τὴν νομοθεσίαν, Παρθένε τὴν σωτήριαν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, ὡς βρέφος ἄχραντε, τὸν πρὸ αἰώνων, Πατὸς ἀνάρχου, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα. ὃν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, δυσώπεε Θεονύμφευτε.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Συνέσεισας μὲν τὴν γῆν, καὶ βλέμματι συνετάραξας, καρδίας δὲ τῶν βροτῶν, κλονήσας ἐσάλευσας, δεινῶς βλασφημούντων σε. ἀλλ' ἀνεκαλέσω, συμπαθῶς αὐθις τὸ σύντριμμα.

Ωραία νύμφη Χριστοῦ, ἐδείχθης καὶ περιδέξιος, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, σεαυτὴν κόσμήσασα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε. διὸ καὶ πασάδος, οὐρανίου κατηξίωσαι.

Μαράνασα τῆς σαρκός, τὰ θηριώδη ὀρμήματα, τὸν ἔρωτα τῆς Χριστοῦ, ἀγάπης λαμπρότερον, ἔσχες διανάπτοντα, καὶ φωτίζοντά σου, τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Νευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως

ἐνήθλησαν, τὴν ἀγνὴν Μητέρα σε, ἀνυμνολογῶν-
τες, ἀπορρήτως σε κυήσασαν.

Ἄλλος. Μαινομένην κλύδωνι.

Ως ἀγνή καὶ ἄμωμος, ὡς ὠραία ὡς περικαλ-
λῆς, τῷ νυμφίῳ Λόγῳ σὺ μεμνήσευσαι, εἰς
αἰῶνας, διατηροῦντί σε ἄφθορον.

Στεναγμοῖς καὶ δάκρυσιν, ἐκζητοῦσα τὸν Δη-
μιουργόν, τῆς ἐκείνου Θέας κατηξίωσαι, ὡς
ἐκλεκτὴ, σὺν ἐκλεκτοῖς Ἀξιάγαστε.

Εὔκρατείας ἄγαλμα, σωφροσύνης ἔμψυχος
εἰκὼν, τοῖς πιστοῖς ὠράθης εὐφημῶσί σου,
τὸ ἱερόν, ὧ Εὐφροσύνη μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον τὸν Δη-
μιουργόν, Παναγία τέτοκας λυτρούμενον,
πάσης φθορᾶς, τοὺς Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
• **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
• τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
• σπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιποθήσασα, τὴν κά-
τω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ
σαυτὴν ἀνέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν Παναοίδιμε·
διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, μνηστῆρος
προσκαίρου κατεφρόνησας.

Ὁ Οἶκος.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ θυμῷ, τὰς ψυχὰς εὐ-
φρανθέντες, ἀναστῶμεν σπουδῇ ἀκούσαι
λόγον παραδόξον· ὑπερβαίνει γὰρ ἔννοιαν πᾶ-
σαν τὸ διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει· ὅτι
γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καταμένουσα, ἐνίκησε τὸν
Βελίαν, καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν,
καὶ οὐκ ἐφλέχθη τὸ σύνολον· τὸν Χριστὸν γὰρ
ποθοῦσα ἢ ἄσπιλος, μνηστῆρος προσκαίρου κα-
τεφρόνησε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παφνου-
τίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς Εὐφροσύνη,
καὶ κρυπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέ-
πεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον
ὑπέστη.

Η τὴν φύσιν λαθοῦσα καὶ τερπνὰ βίου,
κλήσιν Σμάραγδος, τὸν δὲ νοῦν Εὐφροσύνη,

Λιποῦσα πᾶσαν τοῦ βίου φαντασίαν,
Ἄνδρῶν μοναστῶν ἀγαπήσασα βίον,
Εὐνοῦχος ὡς περ βασιλικῶν δωματίων,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι γνωστός οὐδόλως,
Μονῇ προσῆλθε, καὶ δίλημα καὶ τρίχας
Ἐκδοῦσα, καὶ σπεύδουσα λαθεῖν πατέρα.
καὶ εὐ τυχοῦσα τοῦ πεθουμένου, πόσις
Κόποις, πόνοις τε, καὶ προσευχαῖς συντόνοις,
Τὸ μαλακὸν τίτηκε δεινῶς σαρκίον,
Ἀπαντας ἐκπλήττουσα τῇ κακουργίᾳ,
Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀδυνατεῖ, καὶ λόγος.
Ὡς πῶς λαθοῦσα πατέρα, πρᾶγμα ξένον!
Καλὴ θυγάτηρ, τῶν μοναστῶν ἐν μίῳ
Τρίχουσα, λίθος ὡς σμάραγδος εὐρέθη·
Πολλὴ γὰρ ἡ ζήτησις ἐκ τῶν ἰδίων,
Πατὴρ βρύχοντος ἐκ πόνου τῆς καρδίας,
Τῆς Εὐφροσύνης τὴν μακρὰν ἐκδημίαν,
Τριπλῇ δεκάδι πρὸς ὀκτῶ, φιῦ! χρόνοις,
Ὅρη, βάραθρα, καὶ τόπους ἐρημίας
Περιπολοῦντος, καὶ στένοντος ἐκ βάθους,
Ἄλλ' ὁ Σμάραγδος αὐτός, ἡ Εὐφροσύνη,
Ὁ Πάτερ, εἰπὼν τὸν τελευταῖον λόγον,
Ὡς ἐμπόρευμα τῶν μακρῶν λαθῶν κόπων,
Τῶν οὐρανῶν γίγνηθι τῇ μεταστάσει.
Καὶ κείνος, ὡς περ ἐκπλαγεῖς, φεῦ τοῦ πάθους!
Πέπτωκεν εἰς γῆν ὡς περ ἄψυχος νέκυς.
Ἀκουσμα καὶ γὰρ παράδοξον καὶ ξένον
Ἦκουσεν ὄντως· τί γὰρ ἄλλο καὶ πάθος;
καὶ λοιπὸν ἀφείς καὶ βίον καὶ πατρίδα,
καὶ ζῆλον ὡς περ αἰνετῶν παιδὸς πόνων
Ἐνθείς ἑαυτῷ, καὶ πάθου δαίνας φλόγα,
Διάδοχος βίου τε ὡς πατὴρ τέκνον
Γεγώς, μετίστη πρὸς μονὰς οὐρανίου.

Εἰς τὸν Ὅσιον Παφνούτιον,
τὸν πατέρα αὐτῆς.

Στίχ. Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ,
τῷ πνεύματι ζῇ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Παφνουτίου.

Στίχ. Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμου φίλοι,
τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐξαυρωμένον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου
σεισμοῦ, ἐν ᾗ τελεῖται ἡ ἐν τῷ αἱερί ἀρπαγὴ
τοῦ παιδός.

Στίχ. Ἀρθεῖς ἄνω παῖς τὸ τριπύμνητον μέλος,
καθὼς νόες ψάλλουσιν, ἀγγέλει κάτω.

Επὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Νέου τοῦ Θεοῦ, εἰς
τρὸς οἶδε, διλήσαντος δεῖξαι τοῖς ἀνθρώποις καὶ
πρὸ τῆς ἀναστάσεως, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως, γίγα-
νε σεισμός φεβρός· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ λαοῦ πάντες, οὖν
τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ καὶ Πρέκλῳ τῷ Πατριάρχῃ, μετὰ
παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, καὶ πάσης τῆς
πόλεως, ἔξω λιτανεύοντων διὰ τὸν φόβον ἐν τῷ κάμπῳ,
ἥδη τῆς Θεοπασχίτων αἰρέσεως ἐξ ἐπηρείας τοῦ διαβε-
λου, ἀρχὴν λαμβανούσης, καὶ τῷ Τρισαγίῳ, τὸ, ὁ Σταυ-
ρωθεὶς δὲ ἡμᾶς, βλασφημούντων, ἐξαίφνης παιδίον
ἀρπαγὴν εἰς τὸν αἶρα ἀνεφέρετο. Πάντων δὲ ἐν ἐκπλήξει
καὶ φόβῳ κραζόντων ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὸ, Κύριε ἐλέη-
σον, αὐτὸς κατηνέχθη τὸ παιδίον, ὡς ἐπὶ νεφέλῃς καθί-
μενον· καὶ φωνὴ μεγάλη παρεκλεύσατο, ὅτι οἱ τῶν Ἀρ-
χαγγέλων χοροὶ ἀνευ τῆς προσθήκης τοῦ, ὁ Σταυρω-

Σείς, τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπουσι τῷ Θεῷ. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ εὐθίως ταῖς τοιαύταις φωναῖς ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ ὁ τοῦ σεισμοῦ κλόνος ἐπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Παύλου, Τάττης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβινιανοῦ, Μαξίμου, Ρούφου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ. Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις,

Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Παῦλος καὶ Τάττα, καὶ οἱ τούτων παῖδες Σαβινιανός, Μάξιμος, Ρούφος καὶ Εὐγένιος, ὥρμητο ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ· καὶ διαβληθέντες ὡς Χριστιανοί, ξύλῳ ἠσφαλίσθησαν, καὶ ἀλύσειν ἐδίδθησαν· καὶ πάλιν ἀνακριθέντες, σφοδρῶς ἐτύφθησαν· καὶ ταῖς τῶν ἀνόμων χερσὶ στρεβλούμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐχθροὺς ματαιόφρονas, νηπιοφρόνως σε παροργίζοντας, καὶ δεινῶς βλασφημοῦντας, προσθήκη νόθῳ τῆς Τρισαγίας φωνῆς, διὰ νηπίου φωνῆς νῦν διήλεγξας, ἐπισηρίξας πιστοὺς ἐν ξένοις τέρασι.

Θεῷ προσανέθηκας, τὴν τῆς καρδίας σου πᾶσαν ἔφεσιν, αὐτὸν στέργουσα πίστει, αὐτὸν ζητοῦσα καὶ ἀνιχνεύουσα, τῶν προσταγμάτων αὐτοῦ τὴν σωτήριον, νομοθεσίαν Σεμνή, δι' ἧς ἐφεῦρες ζωὴν.

Νηστείαις δεήσεσι, σκληραγωγίαις καὶ χαμευνίαις Σεμνή, ἐκλεπτύνασα σάρκα, τὸν νοῦν ἀνύψωσας πρὸς τὸν Κτίστην σου, ᾧ ἐνυμφεύθης, ὃν καὶ ἐπόθησας, οὗ κατετρύφησας νῦν τῆς ὠραιότητος.

Θεοτοκίον.

Ἰπάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σοῦ ἁρρήτως ἀποτικτόμενον· ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, τῇ τῶν βασάνων πυρᾷ ἐνεκαρτέρησαν.

Ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Φῶς σοι ἀνατέταλκε, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, εὐφροσύνη· Ἐνδοξε· εὐθεΐαν γὰρ ἔσχηκας, τὴν γνώμην μελωδοῦσα· Ὁ Θεός εὐλογητός εἷ.

Ράβδον δυναμῆσάν σε, τὸν Σταυρὸν κατέχευσα, δαιμόνων τὰ χάσματα, διέβης ἀπῆμαντος, Ὁσίᾳ μελωδοῦσα· Ὁ Θεός εὐλογητός εἷ.

Ὁ ἴκον τὴν καρδίαν σου, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Ὁσίᾳ ἐτέλεσας, τοῦ σὲ ἐνισχύσαν-

τος, καὶ δείξαντος πνευμάτων, πονηρῶν δυνατωτέραν.

Θεοτοκίον.

Σῶμα περικείμενον, Θεὸν τὸν ἀσώματον, Πανᾶμωμε, τέτοκας, ἡμᾶς ἐκλυτρουμένον, τοὺς φόβῳ μελωδοῦντας· Ὁ Θεός εὐλογητός εἷ.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐπὶ τῷ πύργῳ πάλαι μὲν, τῆς Χαλαίνης συνέχεας, γλώσσας τῶν κακῶς ὁμονοούντων Κύριε, καὶ νῦν ἐστηλίτευσας, τὰς γλωσσαλγίας τῶν δυσσεβῶν, ἐπὶ βλασφημίᾳ, συμφωνούντων ἀθέσμῳ, ἐν γλώσῃ ψελλιζούσῃ, αἰθερίου ἀρθέντος, νηπίου παραδόξως, εἰς θάμβος τῶν ὁρώντων.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατέπατησας, καὶ ἠγαλλιάσθης, ἀληθῶς τῷ πνεύματι· ἐντεῦθεν αἰδῖος, σὲ εὐφροσύνη πάνσεμνε, Κόρη ὑπεδέχθη, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, κατέχουσας καὶ πίστει, τὸν Σωτῆρα βοῶσαν, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέσον ἀνδρῶν κατώκησας, τὴν ἀγνείαν φυλάττουσα, καὶ συντηρουμένη, μηχαναῖς τῆ ὀφείας, ἀπῆμων ἀκράδαντος, τῇ Θεοῦ σε σκεπάζοντος, καὶ διατηρῆντος, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, καὶ πᾶσι προδεικνύντος, τῆς ψυχῆς σου τὴν αἴγλην, καὶ γνώμην καὶ ἀνδρίαν, θεόφρον Εὐφροσύνη.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας, τὸν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοήμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱερῶς ἐναθλοῦσι· μεθ' ὧν σε Παναγία, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἰλὴν τῶν παθῶν, ἀπετινάξω Κόρη Ἀγγέλων τὸν αἴϋλον, βίον ζηλώσασα, οἷς περ συμμέλπεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι ζωὴν, ὁ τῆς ζωῆς ταμίας· αὐτοῦ γὰρ ταῖς ἰχνεσιν, ἐξηκολούθησας, τούτου τὸ κάλλος, ποθήσασα τὸ θεῖον, ᾧ καὶ συνευφραίνῃ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡρῆς πρὸς μονὰς, τὰς αἰεζώους ὄντως· Ἐφέσεως ἔτυχες, ἧς ἐπεπόθησας, ξύλου Παρθένε; ζωῆς κατατρυφῶσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁλὴ ἐκλεκτῇ, ὠραῖσμένη ὅλη, Θεός ἦν ἠγάσεν ἦν ἐξελέξατο, ὥφθης Παρθένε, αἰεὶ δεδοξασμένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ε'ξέστη ἐπὶ ξένῳ καὶ φοβερῷ, τεραστίῳ τῷ
νῦν τελεσθέντι γῇ, καὶ οὐρανός, ὅτι πρὸς
αἰθέριον ἀρπαγὴν, ἀπὸ λαοῦ θεόφρονος, τὸ νή-
πιον ἦρθη τὸ τὴν ὁδὴν, μεμυσταγωγημένον, τοῦ
Τρισαγίου μέλους, δι' ὃ ἀθάνατος ὑμνεῖται Θεός.

Ε'κσπᾶσας σε ἰλύος βιωτικῆς, ὁ νυμφίος ὁ
σὸς Εὐφροσύνη σεμνή, εἰς τὴν στερρόαν,
πέτραν προσαγμαίων τῶν ἑαυτοῦ, ἔστησε καὶ
κατεύθυνε, σοῦ τὰ διαθήματα προφανῶς, εἰς
πρᾶξιν ἐναρέτη, καὶ σεμνῆς πολιτείας, καὶ κα-
τεσκήνωσεν εἰς θείας αὐλαῖς.

Α'σκήσεως τὸν δρόμον τὸν εὐκλεῆ, διανύσα-
σα σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ σεαυτὴν,
τέμενος τελέσασα θεῖκόν, τὴν εὐφροσύνην εἴλη-
φας, τὴν διηνεκῇ τε καὶ καθαρᾷ, τοῦ κάλλους
τοῦ νυμφίου, αἰεὶ κατατρυφῶσα, ὡς Εὐφροσύνη
παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἡλῖος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν, τοὺς πιζοὺς
περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σῆ,
ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐ-
κήρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δο-
ξαῖζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτῇ τὴν παρουσίαν, τε-
τιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ι'εράν πανήγυριν, μοναζόντων δῆμος συγκρο-
τεῖ, τὴν μνήμην σου ἐκτελὼν τὴν θεολαμ-
πῇ· χορὸς ἐπαγάλλεται, μοναζουσῶν· ὡφθης
γὰρ σεμνή, πάντων ἀγλαΐσμα, Εὐφροσύνη ἀ-
ξιάγαστε.

Ὡς σεπτὸν ἀνάθημα, οὐρανίου γέγονας ναῖ,
ὡς κρίνον ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἠνθησας Θεοῦ,
ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, προσηνέχθης τῷ Παμβασιλεῖ,
μύρον ὡς τίμιον, Εὐφροσύνη παμμακάριστε.

Σεαυτὴν ἐφαίδρυνας, ἀρετῶν σου κόσμῳ φω-
τεινῷ, καὶ ἠχθης πρὸς νοητὸν, θαλάμον
ἁγνῇ, καὶ νῦν τὸ ἀμήχανον, κατανοεῖς, κάλλος
τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις τε-
λεώτερον.

Η' ἀγία μνήμη σου, ἀγιάζει σήμερον πιστῆς,
πηγάζουσα φωτισμὸν ἀγιαστικόν, ἐν ἣ
δυσωποῦμέν σε, ὡς ἐκλεκτὴν, νύμφην τοῦ Χρι-
στοῦ, σῶζε πρεσβεῖαις σου, Εὐφροσύνη τοὺς τι-
μῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου σου, τὸν ἐν σκότει κεί-
μενον παθῶν, καταύγασον τῇ φωτὸς, πύ-
λῃ νοητῇ, μὴ νύξ καταλάβῃ με, τοῦ θανάτου,
ἄχραντε Ἁγνῇ, τῆς σωτηρίας μου, ταῖς ἐλπίδας
ἀνακόπτουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὸν ἄρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνης καὶ τῆ-
τον, ἐν φιλοσόφῳ σχήματι, ἐναπέδειξας ἁ-
νὴν, παρθένος ἔσα τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα γέγο-
νας, ἀνὴρ φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη Ὁσία,
τῶν παρθένων καλλονή, μοναζουσῶν ὠραιότης.

Θεοτοκίον.

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, Ἐξουσίαις Δυναμίεις,
Ἀρχάγγελοι καὶ Ἀγγελοι, Μητροπάργενε
Κόρη, τῷ σῷ Υἱῷ λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ καὶ
Δεσπότη, καὶ σὲ ἀπαύστως ὑμνοῦσι· τοῦτον
αἰεὶ ἱκέτευε, λυτρωθῆναί με ἁγνῇ, τῆς φοβεράς
καταδίκης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' Μετάστασις τοῦ Ἀγίου, ἐνδόξου καὶ πανευ-
φήμου Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου, Ἰωάννου
τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Εἰ βούλει, ποιήσον Ἀγρυπνίαν· ἐν ἣ

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθο-
δόξων δογμαίων, τὸν συγγραφέα πιστοί,
ὑμνοῖς σεφανώσωμεν, ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην
τὸν ἐνδόξον, καὶ ἡγαπημένον· ἔτος γὰρ ἐβρόν-
τησεν· Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ· ὅθεν, βροντοφῶ-
νος ἐδείχθης, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας
πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Δίς.

Ὁντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπισήθιος
μέγας, τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει

γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντλησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περιγίον, ὡς Διηγόρος Θεοῦ· ὅθεν καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραينوμένη ἐπαγάζεται.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὲ παμπόθητε· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότου, Ἴδε νῦν ἡ μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος· ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον μέγαν, καὶ ἡγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἡγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἰκεσίαις σου ἡμᾶς περισώζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὅτι σου ἐσμὲν ποιμνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ωσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφοροῦντα κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν μνήμην τοῦ σεπτοῦ Μαθητοῦ Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἐπαξίως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί· αὐτὸς γὰρ τῆς Τριάδος τὴν γνῶσιν ἀριδῆλως, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκήρυξεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὴν ζάλην μετεποίησε, τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πρὶν, εἰς γαλήνην, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ, τὸν κόσμον ὁδηγήσας, ἐν πίστει ὀρθοδόξῳ· καὶ νῦν πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Μέγιστον ἀντιλήπτορα, Χριστέ τὸν σὸν Ἀπόστολον, ἐδωρήσω, Ἐφεσίαις τὸν σοφόν, καὶ Δεῖον Θεολόγον· ὃν καὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὡς οἰκιστὴν καὶ πολιούχον αὐτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁμοιον.

Τριάς ἀπειροδύναμε, Μονὰς ἡ τρισυπόστατος, ταῖς πρεσβείαις, Θεολόγε τοῦ σεπτοῦ, καὶ τῆς ἀειπαρθένου, καὶ μόνης Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε.

Ὅρα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακαρίου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια γ'. α' καὶ δευτεροῦμεν.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Θεατῆς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἑρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τῆς Ζεβεδαίης, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, Θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ Θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ᾠσμάτων, ᾄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡς περ δὲ πληκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῇ βροντοφώνῳ σε γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἡγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ. Οἱ δὲ Βυζαντίου.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν Δεμέλιον τῶν Δείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεῆς σοφίας, τὸν ἡγαπημένον Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ, ἄληκτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὐθις τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώρισον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἀγίας Τριάδος· δημιουργὸν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὁ Δαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικῆ! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας, δόξη καὶ τιμῇ καὶ πίστει, Δέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στυλοῦ πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς, Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. γ'. 24. **Α**γαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγι-
νώσκῃ ἡμῶν, παρρήσίαν ἔχομεν πρὸς τὸν
Θεόν· καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐ-
τοῦ, ὅτι τὰς ἐντολαὶς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ
ἄρεστα ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐ-
στὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγα-
πῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν·
καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολαὶς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει,
καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν,
ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν
ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύε-
τε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξελη-
λύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε
τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τῆ Θεᾶ
ἐστὶ· καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ
ἐστὶ· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ
ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσε, τεκνία, καὶ
νενικῆκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν,
ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ,
διὰ τοῦτο ἐκ τῆ κόσμου λαλῶσι, καὶ ὁ κόσμος
αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γι-
νώσκων τὸν Θεόν, ἀκούειν ἡμῶν· ὃς οὐκ ἐστὶν
ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς, Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. δ'. 14. **Α**γαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς,
καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.
Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη
αὐτῆς τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώ-
σκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν,
ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ
ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ
ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς
ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τῆ Θεᾶ
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.
Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν
ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγά-
πη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ
μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς, Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. δ'. 20. **Α**γαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν
Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύ-

στης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ ὃν ἐώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς
δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολήν ἔχο-
μεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι **Κεφ. ε'. 1.**
Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννη-
ται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγα-
πᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ
γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ,
ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολαὶς αὐ-
τοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τῆ Θεᾶ,
ἵνα τὰς ἐντολαὶς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντο-
λαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεν-
νημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕ-
τη ἐστὶν, ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πί-
στις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ
ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στό-
ματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ
ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ
ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἦν καὶ νῦν αἴτη-
σαι, Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν!

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας,
πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν
Εὐορτήν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν. Ὁ ἀναπесὼν ἐπὶ
τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρήσας τῷ
κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν
Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι
ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε καὶ Θεολό-
γε, σοὶ ὡς Παρθένῳ, τὴν Παρθένον καὶ
Θεοτόκον παρέθετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυρού-
μενος, καὶ ταύτην ἐφύλαξας ὡς κόρην ὀφθαλ-
μοῦ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν!

Ὁ αὐτός.

Ως τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης ἐ-
κέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν
ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι
Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ
καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα,
Εὐφέσου καὶ τῆς Πάτμου, τὸ στήριγμα τὸ ἄ-
σειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε Θεολόγε
παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν
καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαὸν τὸν τὴν μνήμην
σου, αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγὸν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰοδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότη δευτέραν ἔλευσιν· ἦν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς αἴτησαι, φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἡγαπημένε Μαθητά, ἐκείθεν ἔγνων τὰ ἄρρητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱός, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ, τὸν πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν, ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σε, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον Θεότητι, ρυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανὸς συνανήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Τὸν τοῦ Ὑψίστου Υἱὸν Θεολογήσας, Πατρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, φῶς ἐκ φωτός ἀπαράλλακτον, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως τῆ γεννήτορος, ἀχρόνως ἐκλάμπαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, Δημιουργόν τε καὶ Κύριον, πάντων αἰώνων, ἡγαπημένε σὺ ἀνεκκήρυξας, τοῦτον τῷ κόσμῳ, τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ Παρρακλητοῦ τὸ φῶς εἰσδεδεγμένος, ὦ καὶ φωτιζόμενος ἐθεολόγησας, ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, διὰ Υἱοῦ δέ, τῇ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμότιμον σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον, ὃν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ θείῳ Λόγῳ, ἡγαπημένε πᾶσιν ἐκήρυξας· ὅθεν ἐν ὕμνοις, σέ γεραίρομεν, ὡς τῆς πίστεως θείον θε-

μέλιον, ἦν ἀσάλευτον τήρει, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τῆς ὑψηλῆς ἐπιβᾶς Θεολογίας, ἐμυήθης ἄρρητα Θεοῦ μυστήρια, μίαν οὐσίαν Θεότητος, καὶ μίαν δόξαν, καὶ βασιλείαν καὶ κυριότητα, τρισὶν ὑποστάσεσι διαιρουμένου αὐτῇ, οὐσιωδῶς ἀδιαίρετον, καὶ ἐνθymένην, ἐν ἀσυγχύτῳ θείᾳ ἐνότητι· οὕτω δοξάζων ἀνεκκήρυξας, Θεολόγε Τριάδα ἀχώριστον, ἦν ἰκέτευε σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπορρήτα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς· καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμέ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τῇ Θεῷ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠✠✠✠✠

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν· καὶ σάλπιγγας

ἡδύτερον, διηχήσας ὡς πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν σὸν κόσμον κατέχοντά, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχεις, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, τῷ Σταυροῦ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγρησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· καὶ γὰρ καδῶς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσέβειαν, ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου· Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Εὐθυμῆμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε. Πρὶν ἢ νύξ με φθάσῃ, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδηγοῦσά με· ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σε, τὴν ἀμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαί σε δοθῆναι μοι, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς Μαθητῆς, ἠρώτησας, Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διὰ τῆς ἀρετῆς οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθησθαι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγωνῶ τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεῶ, τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεραπεύσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνas ὁ ἄθλιος. Οἴ μοι! τί ποιήσω; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενεῖ, καὶ προσάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ΙΑ'.

Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἠγαπημένε, τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱκεσίαις σε ἡμᾶς, περισώζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας· ὅτι σοῦ ἐσμέν ποιῆμιον.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτε, τὴν Φάραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος.
- Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ως ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὥκησε, τὴν ἀμώμητον· ἐν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ρυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἱ ἅπερ Βασιλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑστὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δεῖξαι, τῆς ψυχῆς μετὰ τὴν αὐλάκα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεόνυμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Βροντῆς τὸν υἱὸν χριστοτεπῶς αἰνέσω.

Θεοφάνους.

Ωδή α. Ήχος β'. Ἐν βυθῷ κατέβρωσε ποτέ.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, Μάκαρ ἦν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν, καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογία, ταῖς σαῖς ἰκυσίαις διαφυλάξον.

Ρωμαλέον φρόνημα δεικνὺς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ Πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

Ουρανίων γνῶσιν εἰληφὼς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος Θεόσοφε. Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεασικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ἀσματίζουσι Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραϊζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας. Ἑτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἐκτὴν δέησιν τῷ Θεῷ Μύστη φέρω (*).

Ὁ Ἰωσήφ.

Ωδή α. Ήχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ, πεζεύσας.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθῃ τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε· βοηθὸς γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπὰ, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ἰασάμενος σοφέ, αἰωνίᾳ λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρὸς τῇ μεσιτείᾳ σε. Θεοτοκίον.

Η τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἶτησαι Ἀγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. Ωδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνησεν ἡ ἔρημος, ὥσπερ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευούσα, Ἐκκλησίᾳ τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

(*) Ἀντὶ τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτῃν Φαράω, ψαλλόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ ἡ. Μαίτου μνήμην τοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλου, ποίημα ὄντα καὶ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν με ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπαῖσιν.

Τὰ τραύματα θανάπτεισον, τῆς ψυχῆς μου Ἀχραντε σὴν ταπεινὴν καρδίαν με, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστηκῶ σου φαρμάκῳ περιποιήσαι.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Τριάδος ἐφανέρωσας, θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Η γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ θεῖον εὐαγγέλιον.

Σοφίας σὺ τὴν ἄδυsson, ἀνιμήσω Πάνσοφε, ἀναπεσῶν θεόφρονι, παρρησίᾳ τῇ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης θεοκήρυξ ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσας, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Νοὶ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ' αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν κατεφώτισας.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἀμαρτίας Τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ· ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγος τούτου ἐχρημάτισας.

Εδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύσης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυμάτων αὐτηγός, καὶ ἰαμάτων πηγὴ, Θεολόγε· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Η νῖκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθείς ἀπαρρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τῷ σταυροῦ, παρθένῳ τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον Κόρην σε παρέθετο.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον, τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσῶν καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντισας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καλλιγραφῇ

σας πρῶτος, τὴν ἀναρχὸν γέννησιν, καὶ καταγ-
γείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν
καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν
τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέραςι. Θεο-
λόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ελεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κηύσασα
Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας,
τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νό-
σων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζού-
σης, φλογὸς ἐλευθέρωσον ὅπως εὐχαρίσως, τῶν
πολλῶν αἰκτιρμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξαζώμεν,
καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντο-
τε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν
τόκον σου Ἀχραντε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι Δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε.
Σταχόνα μοι, κατανύξεως ὁμβρησον Δέσποι-
να, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας
μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, ταῖς βλα-
βεραῖς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ρομφαία με, ἡδονῆς πληρωθέντα καὶ κείμε-
νον, τραυματίαν Ἀχραντε, μὴ ὑπερίδης,
ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρω-
θέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἀπάσης τῆς κτί-
σεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος
Θείας ἀξιώσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν
μου προστάτιν Πανάμωμητε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Ο Λόγος σε Θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, τὴν
αὐτοῦ Θεότητα, μυσταγωγήσας Πανάρι-
στε, καὶ τὴν κατὰ ἄνθρωπον, οἰκονομίαν διδά-
ξας τὴν ἀπόρρητον.

Νοῦν ἔνθεον, καὶ παρθένον τὸ σῶμα στησαί-
μενος, ναὸς ἐχρημάτισας, ζῶν τε καὶ ἔμ-
ψυχος ἐνδοξε, καὶ καταικητήριον, τῆς πανυμνή-
του Τριάδος Ἱερώτατε.

Υσιότητι, τῆς ἀχράντου Παρθένου τετίμησαι,
Παρθένε μακάριε, καὶ ἀδελφαῖς ἀναδεδει-
ξαι, τοῦ ἐκλεξαμένου σε, καὶ μαθητὴν Θεολόγον
ἐκτελέσαντος. Θεοτοκίον.

Ιώμενος, τὴν τῆς Εὐας ἀρχαίαν παράβασιν,
σέ τὴν παναμώμητον, καὶ Παναγίαν κατώ-

κησεν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας πε-
σόντα ὁ Ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Σταγόσιν ἤρδευσας, τοῦ Λόγου Ἐνδοξε, τὴν
ὑψηλὴν πᾶσαν, τὰ θολερὰ, ἀσεβείας ὕδατα,
ἀποξηράνας εὐσεβῶς· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.
Ισχὺν περιζώσον, καὶ κράτος δέομαι, παρει-
μένην παντοίαις ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχὴν μου
Πάισοφε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, πρᾶσφυ-
γοῦσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ναὸς γενόμενος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τοὺς
τῷ Θεῷ ναῶ σου διηνεκῶς, πίστει προσ-
εδρεύοντας, ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, Θεολόγε με-
σιτεία σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν Ἀ-
γίαν Παρθένον περιφανῶς, πάντες μακα-
ρίσωμεν, οἱ Θεωθέντες δι' αὐτῆς, καὶ δεικνῶν ἀ-
πολυτρούμενοι.

Καταβάσια. Τὴν ἀνεξιχνίαστον Θεῖαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσπασα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνοσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἀχραντε, ὁδήγη-
σον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας
τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλό-
γως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενί, ἐμαυτὸν ἀγνώμον Παρθένε
Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακράν
παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον,
ταῖς σαῖς με παρακλήσεσι.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρότητων πότισον τὸν
δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν
δαιμόνων, Παρθενομήτορ Ἀχραντε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Οὐράνιος νοῦς, Θεολόγε πέφνηας τῇ χάριτι,
ὅλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχίφω-
τον ἐγγύτητι, καὶ συντόνῳ σου νεύσει, τῇ πρὸς
αὐτὸν Θεούμενος.

Νοὶ καθαρῷ, καὶ ἀγίοις χεῖλεσι Θεόπνευστα,
καὶ πανάγῳ στόματι, τὸ σὸν Εὐαγγέλιον
ἐκήρυξας, καὶ κοινὴν σωτηρίαν, πᾶσι πιστοῖς
προτέθεικας.

Χριστῷ συνοικῶν, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς
χάριτος, ὑπ' αὐτοῦ προβέβλησαι, τὴν Θεο-
λογίαν ἐξασκούμενος, καὶ Τριάδος τὴν δόξαν,
ὑπερφυῶς μυούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σὲ νῦν μακαρίζομεν, διὰ σοῦ Πανάμωμε, τὴν μακαριότητα τὴν ἄφραστον, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, παναληθῶς πλουτήσαντες.

"Αλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ως ὀρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῇ, τὴν ἀνατολὴν τὴν νοτιήν, ἀνακηρύττων Ἀπόστολε, κόσμῳ μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πολυθείας τὸ σκότος λύσασαν.

Θεολογίαις σὺ ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, ἱεροκήρυξ Ἀπόστολε· ὅθεν σοι κραυγάζω· τὴν χερσωθεῖσάν με, καρδίαν ἀμαρτίαις ὅλην κατάρδυσον.

Επλήγην βέλεσι τῶν ἐχθρῶ· ὅλον με ὑγίωσον Σοφέ, ἐπιστάσια σου δέομαι· καὶ πρὸς τὰς ὁδούς με Θεῷ κατεύθυνον, αἰεὶ ταῖς ἀνοδίαις, ἀποπλανώμενον.

Θεοτοκίον.

Οτε παρέστης σὺν Μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένῳ ἐν Σταυρῷ, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Παναμώμητε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ἐθαύμαζεν, αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Μή με δεῖξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σὺ· Οἷκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων πανύμνητε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Ιησὺς ὁ Θεός μὴ καὶ Κύριος, σὲ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος, καὶ παντελεῖς ἀγνότητος, ἀδελφὸν Θεολόγε προσήκατο.

Στεφανώσας ἀγίως τὸν βίον σου, ἔτω πεποιθὼς τῆς σοφίας ἀνέπεσες, ἐπὶ τὸ στῆθος Ἐνδοξε, καὶ τὴν χάριν ἐκεῖθεν ἀνείλκυσας.

Τὰ μεγάλα καὶ θαῖα πυρσεύματα, τῆς Θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισαν, τὴν οἰκουμένην Ἐνδοξε, καὶ φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασαν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε, σὲ Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

"Αλλος. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Υπῆρξεν ὡς κάλαμος, ὀξυγράφου ἀληθῶς, ἡ Θεολόγος γλωττά σου, καλλιγραφῆσα γνωστὴν ἀληθινήν, καὶ νόμον καινότατον, ἐν πλαξὶ Θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

Μαράνας προθέλυμνα, ἀσεβείας τὰ φυτὰ, ὡς γεωργὸς πανάριςτος, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφύτευσον Ἐνδοξε, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἀναθάλλοντα.

Υἱὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν, περιφανῶς ὠνόμασε· μεθ' ἧς δυσώπει, θέσει πάντας υἱούς, Θεῷ Παναοίδιμε, χρηματίσαι ποιῶντας τὰ εὐάρεστα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, Θεὸς ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει πάντοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζει ἰάματα καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψὴ ἑράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὡς περ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν· τοσούτοις αὐτὸν σεφάνοις ὁ Χριστὸς, ὃν ἡγάπησεν ἔστεψεν! οὐ τῷ σῆθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυσικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Μετάστασις τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστῆ, Φίλου, Ἐπιστηθίου, Παρθένου Ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Πατὴρ παρέστης ἡγαπημένῳ Λόγῳ,
Πάντων μαθητῶν Ἠγαπημένε πλέον.

Πρὸς γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκάδι ἔκτη.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἥτις ἦν Ἰωσήφ τοῦ Μυηστόρος θυγάτηρ· ὁ γὰρ Ἰωσήφ τέσσαρας υἱούς ἔσχεν, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσήφ· καὶ θυγατέρας τρεῖς· τὴν Ἑσθήρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν

Σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, Μήτηρ δὲ Ἰωάννου· ἐντεῦθεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς Σείας ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ Χριστοῦ ἀναπαισὼν, ὡς ἀγαπώμενος σφύδρα· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ προδοσίᾳ, καὶ ἐν τῷ σταυρῷ, αὐτῷ συμπαρῆν· ὅτε καὶ τὴν Θεοτόκον ἔλαβεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ μέχρι τῆς κοιμήσεως ἐτηκόνει. Καὶ μετὰ τὴν κοίμησιν, γινομένων κλήρων παρὰ τῶν Ἀγγίων Ἀποστόλων, ποῦ ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἀπείλθῃ καὶ κηρύξῃ, καὶ κλῆρον λαβὼν Ἰωάννης ἀπείλθῃ εἰς Ἀσίαν, καὶ δυσχεράνας ἐπὶ τῷ πρῶτῳ, προίγῃ κατὰ θάλασσαν πειρασθῆναι, ὁ καὶ προεῖπε τῷ μαθητῇ Προχόρῳ.

Καὶ δὴ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ποιήσας ἐν τῇ θαλάσῃ, περιφερόμενος ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων, διὰ τὸ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ κλήρῳ, καὶ μὴ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἐν τόπῳ τινί, Μαρμαριώτῃ καλουμένῳ, τῆς Ἀσίας ὑπεδόθη. Ἐνθα τῷ Προχόρῳ περιτυγχάνει, κινδύνοις κακείνῳ περιπεσόντι, καὶ μόλις εἰς Σιλεύκειαν διασωθέντι· ἐν ᾗ μετὰ τὸν θαλάσσιον κλύδωνα, καὶ πειρασμὸν συνήντησε τῷ Προχόρῳ, τῶν ἐκεῖσε ἀνθρώπων βαρύτατα προσφερομένων αὐτῷ, καὶ ἐπὶ μαγείαις διαβαλόντων. Πρὸς δὲ, τὸν Ἰωάννην χρυσίον ἐκ τοῦ πλοίου κελκροφῆναι λεγόντων, καὶ φυγῇ χρῆσασθαι· ὧν τὰς χεῖρας ἔκ ἀμογητὶ διαδράς, τὸν προδεδηλωμένον τόπον κατέλαβεν.

Εἰς Ἐφεσον δὲ γινομένης τὴν πόλιν, Ῥωμᾶνα αὐτοῖς συναντᾷ, ἥτις ἦν μνηστοιθεῖσα Πριβάτῳ, γυνὴ διαβεδομένη καὶ μέχρι Ῥώμης ἐπὶ κακίᾳ. Αὕτη οὖν, τούτους μισθωσαμένη, τῷ λουτρῷ κατηνάγκασεν ἐκδουλεύειν· ἐν ᾧ καὶ ἀπείρως τοῦ Ἀποστόλου διατεθέντος, κακῶς τούτοις ἐχρήτο, ὥς τε καὶ εἰς δουλικὴν τάξιν ἀμφοτέρους τούτους ἐπενηγείν. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἐγκαύστην εἶναι, τὸν δὲ Πρόχορον ἐπιχύτην, διὰ πάσης αὐτῶν τῆς ζωῆς. Ἐνθα δὲ τῷ λουτρῷ τούτῳ καὶ δαίμων τις ἄγριος, ὃς τρίς τεῦ ἐν αὐτοῦ ἱπνίγειν ἔδον νεανίσκον, ἢ νεάνίδα· διὰ γὰρ τὸ εὐχηθῆναι τοῦ λουτροῦ, ποιητικᾶς ἀφορμᾶς ὁ Σατανᾶς ἐπενόησιν· ἥνεκα γὰρ ἐκτίζετο, διορυττομένων τῶν Σεμιλίων, νεανίσκον καὶ νεάνίδα τούτῳ ἐνέβαλον· κήντυθεν ἢ τοιαύτη μαιφονία ἤρξατο γίνεσθαι.

Μετὰ δὴ τρεῖς μῆνας, εἰσελθὼν Δόμνος, ὁ υἱὸς Διοσκορίδου, ἐν τῷ τοιούτῳ λουτρῷ, ἀπηνύγη παρὰ τοῦ δαίμονος. Καὶ δὴ πίνθους πολλοῦ τῇ Ῥωμάνῃ γινομένου, γνωστὸν ἐγένετο τοῦτο τῇ Ἐφείῳ πόλει, καὶ αὐτῷ τῷ πατρὶ Διοσκορίδῃ, ὃς τῇ ἀκοῇ ταύτῃ ὑπὸ λύπης καταπεθεῖς, ἀπέφυξε καὶ αὐτός.

Πολλὰ οὖν τῆς Ῥωμάνης καθικελευούσης τὴν Ἀρτεμιν ἀναστῆσαι τὸν Δόμνον, καὶ τὰς σάρκας κατατιμνύσης, οὐδὲν πλέον ἠνύετο. Τοῦ δὲ Ἰωάννου πυθανομένου τὸν Πρόχορον τί τὸ συμβάν, ἰδούσα ἢ Ῥωμᾶνα τούτους κοινολογουμένους, κρατήσασα τὸν Ἰωάννην, ἔθλιβεν ἰσχυρῶς· καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ λέγουσα, καὶ συκεφαντοῦσα αὐτὸν μάγον εἶναι· τελευταῖον δὲ, ὡς εἰ μὴ τὸν Δόμνον ἀναστήσῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ χωρίσαι τοῦ σώματος. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου εὐξαμένου, καὶ ἀναστήσαντος τὸν παῖδα, ἐξίστη τὸ πνεῦμα Ῥωμάνης, καὶ Θεόν, ἢ Θεοῦ υἱὸν τούτον κατήγγειλε· προσεῖτε καὶ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, πολλὰ πρότερον ἐξομολογησαμένη τῷ Ἰωάννῃ. Ἀναστήσαντος δὲ καὶ τὸν Διοσκορίδην, ἐπίστευσε καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ Δόμνου, καὶ πάντες ἐξομολογήσαντο, καὶ ἐβαπτίσθησαν, Διοσκορίδης καὶ Δόμνος καὶ Ῥωμᾶνα. Διαρρήξας δὲ τῆς Ῥωμάνης καὶ τὴν ὥνῃ τῆς δουλείας, ἀπιδίωξεν ὁ Ἰωάννης, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ.

Ἐορτῆς δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἀγομένης τοῖς Ἐφείοις, ἀνελθὼν ὁ Ἀπόστολος, ἔστη ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, ἔνθα ἦν τὸ μισερῶτατον ἄγαλμα. Οἱ δὲ ὄχλοι, θυμοῦ ἐπὶ τούτῳ πληθεῖντες, λίθους κατὰ τοῦ Ἰωάννου ἔβαλλον· οἱ δὲ λίθοι

μή τούτου τὸ παράπαν ἀφάμεινοι, τὸ ἄγαλμα μᾶλλον συνέτριψαν εἰς λεπτὰ. Πολλὰ δὲ αὐτοῖς περὶ πίστεως διαλεχθέντος τοῦ Ἀποστόλου, οὗτοι ἀγανακτήσαντες, πάλιν λίθους ἔβαλλον ἐπ' αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς τῶν λίθων ἐπληξέ τούτον, ἀλλ' ἀνακάμπτοντες, τοὺς βάλλοντας ἔβαλλον καὶ κατέτιμον, καὶ τὰς πολεὰς αὐτῶν Σεία ῥοπῇ διερρήγνυσεν. Εὐξαμένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, βρασμὸς μέγας γέγονε τῆς γῆς, καὶ ἔπυσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τοῦ πλήθους ἄνδρες ὡσεὶ διακίσσιν, καὶ ἀπέθανον· οἱ δὲ λοιποὶ, μέλεις τοῦ φόβου ἐκνύφαντες, ἐδέοντο ἐλέους τυχεῖν· τρόμος γὰρ καὶ κλόνος ἐπῆλθεν αὐτοῖς· ἅμα δὲ ἀναστῆναι καὶ τοὺς τεθνεώτας. Καὶ δὴ προσευξαμένου, καὶ πάντας ἀναστήσαντος, βρασμοῦ καὶ αὐθις γινομένου, προσέειπεν τῷ Ἰωάννῃ, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἅπαντες. Ἐπιστὰς δὲ ἐν τινί, τόπῳ, καλουμένῳ Τύχῃ, ἰάσατο παράλυτον, ἐπὶ δώδεκα ἔτη κατακείμενον· ὃς καὶ ἀνίστη, δοξάζων τὸν Θεόν.

Πολλῶν δὲ καὶ ἑτέρων γινομένων σημείων ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ τῆς φήμης τῶν θαυμασίων πανταχοῦ διατρεχούσης, ἰδὼν ὁ δαίμων, ὁ παραμένων τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, πάντα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ γενόμενα, καὶ γνοὺς ὡς μέλλει καὶ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἀπελαύνεσθαι, σχῆμα στρατιωτικὸν ὑποδύς, ὡς δῆθεν ταξιώτης, καὶ χάρτας ἐπιφερόμενος, ἐκάθητο κλαίων ἐν τινί τόπῳ, καὶ λέγων· Δύο μάγους, παρὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῷ πιστευθέντας, διαδράναι· διὸ καὶ κινδυνεύειν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὑπεδείκνυε δὲ πρὸς οὓς ἔλεγε καὶ χρυσίον ἀπέθεσμον, καὶ τούτοις δώσειν ὑπισχνεῖτο, εἰ τοὺς μάγους ἀνέλωσι.

Τῆς δὲ πόλεως ἐπὶ τούτῳ σεισθείσης, ἐκινήθησαν ὄχλοι πολλοὶ κατὰ τῆς οἰκίας Διοσκορίδου, ἀπειλοῦντες κατακαῦσαι αὐτόν μετὰ τῆς οἰκίας, εἰμὴ δῶν τοὺς μάγους. Τοῦ δὲ Διοσκορίδου μᾶλλον ἐλομένῳ καταφλεχθῆναι, ἢ τοὺς ζητούμενους ἐκδεῦναι, ἐπιγνοὺς ὁ Ἰωάννης τῷ πνεύματι, ὡς ἡ συστραφὴ τοῦ λαοῦ εἰς ἀγαθὸν ἄγει τοὺς πλείους αὐτῶν, παραδίδωσιν ἐαυτὸν μετὰ τοῦ Προχόρου τῷ λαῷ. Ἀπαγόμενοι δὲ παρὰ τοῦ ὄχλου, ἐπέστησαν τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ προσηύξαντο πρὸς τὸν Θεόν, τὸ μὲν ἱερὸν καταπεσεῖν, μηδὲνα δὲ τῶν παρόντων βλαθῆναι. Καὶ δὴ τούτῳ καταπίπτοντος, ὁ Ἀπόστολος εἶπε πρὸς τὸν παραμείνοντα αὐτῷ δαίμονα· Σοὶ λέγω τῷ ἀκαθάρτῳ δαίμονι· πόσον χρόνον ἔχεις οἰκῶν ἐνθάδε; καὶ, εἰ σὺ τοὺς ταξιώτας τούτους καὶ τὸν ὄχλον αὐτόν ἐξηγείρας καθ' ἡμῶν, ἐμολόγησον. Ὁ δὲ δαίμων ἀνέκραξε, λέγων· Χρόνους μὲν ἔχω οἰκῶν ἐνταῦθα, διακασίους τεσσαράκοντα ἐννέα· πάντας δὲ τούτους ἐγὼ ἐξηγείρα καθ' ὑμῶν. Εἶπε οὖν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Παραγγέλλω σοὶ ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζαραίου, μηκέτι οἰκῆσαι ἐν τῷ δὲ τῷ τόμῳ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ δαίμων εὐθὺς ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἐλαβὼν οὖν πάντας δάμβους καὶ ἐκστασις, καὶ οἱ πλείους αὐτῶν ἐπίστευσας τῷ Κυρίῳ.

Καὶ ἑτέρων δὲ πολλῶν σημείων καὶ τεράτων γινομένων διὰ τῶν τοῦ Ἀποστόλου χειρῶν, καὶ πλήθους πολλοῦ προσελθόντος τῇ πίστει, ἀνηνέχθη τῷ τότε κρατοῦντι τὰ περὶ τούτου· ὡς ὅτι μαγικαῖς τις τῶν λεγομένων Χριστιανῶν παραδόσεις ὑπαχθέντες οἱ ὄχλοι, ἀθετοῦσι τοὺς νόμους τῶν βασιλέων, καὶ τὸ τῶν Σιῶν σίδας καταφρονοῦσιν, ὡς καὶ τὰ κράτιστα τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐπ' ἐδάφους καταπιεσθῆναι· διὸ καὶ ἐν Πάτρῳ τῇ νήσῳ ὑπερέριοι γίνονται· Ὡφθη δὲ ὁ Κύριος διὰ τῷ Ἰωάννῃ τὰ περὶ τούτου δηλώσας, ὅτι δι' αὐτὸν πολλὰ πειρασθῆναι, καὶ ἐν νήσῳ τινί, ἢ καλεῖται Πάτμος, ἐξορισθῆναι, ἥτις πολλὴν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει.

Πλείων δὲ μετὰ τῶν Προτεκτώρων (*) εἰς τὸν τῆς ὑ-

(*) Ἡ λέξις λατινικὴ, ἐκ τοῦ προτέκτωρ (Protector), ὅπερ δηλοῖ τὸν προστατήν, ἢ ὑπερασπιστήν.

περιορίας τόπον, τινὰ τῶν στρατιωτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀποπνιγνῆντα, ἀνίστησι, πολλὰ παρ' αὐτῶν εἰς τοῦτο δυσωπηθεῖς. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἐσώτερον αὐτοῖς ἐπεγεγνῆντα λαίλαπα, καὶ σφοδρότατον τῆς θαλάσσης κλύδωνα, εἰς γαλήνην μετεποίησατο. Καὶ ἕνα τῶν Προτεκτώρων, δυσεντερία συσχεθίντα, καὶ ἤδη τὰ ἰσχάτα πνέοντα, ἰάσατο, καὶ εἰς παντελῇ ὑγίαν κατέστησεν. Ἐπὶ τούτῳ οὖν ἐδαπτίσθησαν ἅπαντες.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἰκουσίως τῇ Πάτμῳ νήσῳ, ὑπερῷος ἐπιθὰς, τὸν υἱὸν τοῦ Μύρωνος, Ἀπολλωνίδην, ἀπαλλάττει τοῦ ἐνοικούντος αὐτῷ δαίμονος· καὶ αὐτίκα πᾶσα ἡ τοῦ Μύρωνος οἰκία πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται· ὁ στερὸν δὲ καὶ Λαυρέντιος, ὁ τῆς τούτου θυγατρός Χρυσίππης ἀνὴρ, μέγιστα παρὰ τῇ νήσῳ δυνάμενος.

Κύνωψ δὲ τις οἰκῶν ἦν ἐνταυθί, εἰς ἄκρον τὴν τῶν μάγων τέχνην ἐξηκτικῶς, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν δαιμόνων ἐνέργειαν ἐν ἑαυτῷ περιφέρων· ὃς τῷ πλήθει τῶν φαντασιῶν οὕτω παρὰ τῆς ἀφροσιν ἐθαυμάσθη, ὥς καὶ θεὸς νομίζεσθαι παρ' αὐτῶν. Τὸ οὖν ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ πεπαρρησιασμένον τοῦ Ἰωάννου ἰδόντες οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ περὶ τούτου πρὸν τὸν Κύνωπα ἀναφέρουσι, ταῖς οἰκείαις κακοτεχνίαις χρῆσασθαι κατ' αὐτοῦ ἀξιοῦντες. Ὁ δὲ, μὴ ἀνεχόμενος εἰς τὴν πόλιν παραγενέσθαι (καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐν ἐρήμοις ἀδάτοις ἔχων τὴν διαίταν)· ἄγγελον πέμψειν ὑπισχνεῖται πονηρὸν κατὰ τὴν οἰκίαν Μύρωνος, τὴν ψυχὴν παραληψόμενον Ἰωάννου.

Τῇ οὖν ἐκρούσῃ, ἐν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀποστέλλει πρὸς Ἰωάννην, ἐπισκήψας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀγαγεῖν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ δαίμων εἰς τὸν οἶκον Μύρωνος, ἔστη ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἦν Ἰωάννης· ὃς, περὶ τοῦ δαίμονος ἔγνωκώς, μὴ πραιτέρῳ προσελθεῖν ἐγκυλεύεται, ἀλλ' ἐκείσε ἰστάναι, μέχρις ἂν τὴν αἰτίαν ἐξέπῃ, δι' ἣν πάρεστι. Τὸ δὲ πνεῦμα εἶπεν· Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐλθόντες πρὸς Κύνωπα, πολλὰ κακὰ εἶπον αὐτῷ περὶ σοῦ, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν κατασκευάσαι σοι θάνατον· καὶ αὐτὸς οὐκ ἠνέσχετο, λέγων· Ὅτι πολλὰ ἔτη ἔχω ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ καταλύω ἑμαυτὸν τοῦ εἰσερχέσθαι εἰς τὴν πόλιν διὰ μικρὸν ἄνδρα τετραγωδημένον· ἀλλ' ὑποστρίψατε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ αὐρεῖον ἀποστελῶ ἄγγελον, καὶ παραλήψεται αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ ἄξει αὐτὴν πρὸς με, καὶ παραδώσω αὐτὴν εἰς κρίσιν.

Εἶπε δὲ ὁ Ἰωάννης· Ἀπειστάλης ποτὶ παρ' αὐτοῦ, καὶ λαβὼν ψυχὴν ἀνθρώπου ἀπῆνεγκας αὐτῷ; Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα· Ἀπειστάλην, καὶ ἀπέκτεινα, ψυχὴν δὲ οὐκ ἀπῆνεγκα. Καὶ ὁ Ἰωάννης· Τίνος χάριν πείθεσθε αὐτῷ; Καὶ εἶπε τὸ πνεῦμα· Πᾶσα ἡ δύναμις τοῦ Σατανᾶ ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ συντάξεις ἔχει μετὰ πάντων τῶν Ἀρχόντων, καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀκούει ἡμῶν ὁ Κύνωψ, καὶ ἡμεῖς ἀκούομεν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάννης· Ἀκουσον πνεῦμα πονηρὸν· Κελεύει σοι ὁ Ἀπόστολος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης, μηκέτι εἰς ἐπιβουλὴν κινηθῆναι ἀνθρώπου, μηδὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἀπελθεῖν ἔτι, ἀλλ' ἔξω τῆς νήσου ταύτης ἀπελθεῖν, καὶ περιπλανᾶσθαι, καὶ μηδαμοῦ τόπον ἔχειν· καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἐξῆλθε τῆς νήσου.

Ἰδὼν δὲ ὁ Κύνωψ, ὅτι οὐδαμῶς τὸ πνεῦμα ὑπέστρεψε, καὶ ἕτερον ἀπέστειλεν· οὗ τῷ προτέρῳ τὰ αὐτὰ πεπονθότος, ἕτερα δὺς πνεύματα ἐκ τῶν Ἀρχόντων ἀπέστειλεν, ἐν μὲν εἰσελθεῖν πρὸς Ἰωάννην, τὸ δ' ἕτερον, ἔξω ἱστηκός, ἀγαγεῖν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτόν. Τοῦ δὲ εἰσελθόντος, καὶ τὰ ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτοῦ πεπονθότος, τὸ ἕτερον ἀπελθόν, τῷ Κύνωπι τὰ πεπραγμένα ἀπήγγειλεν. Ἐπὶ τούτοις ὁ Κύνωψ θυμοῦ πλησθεὶς, ἅπαντα τὰ πλῆθη τῶν δαιμόνων παραλαβὼν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ πόλει· ἤχησε δὲ ἡ πόλις ἰδοῦσα τὸν Κύνωπα, καὶ πάντες αὐτὸν προσεκύουν.

Διδάσκοντα δὲ τὸν Ἰωάννην καταλαβὼν, ἐπλήσθη θυμοῦ πολλοῦ, καὶ φησι πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες τυφλοὶ καὶ πεπλανημένοι, τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἀκούσατε· Εἰ δὲ καὶ ἐστὶν ὁ Ἰωάννης, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ λαλούμενα ἀληθῆ, θεραπεύσει ἐμέ τε καὶ ὑμᾶς διὰ τὸν λόγον, ὃν λέξω πρὸς αὐτόν, καὶ πιστεύσω καὶ γὰρ τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ ἰπιλαβόμενος ὁ Κύνωψ νεανίσκου τινός, εἶπεν αὐτῷ· Νεανίσκε, ζῇ ὁ πατήρ σου; Ὁ δὲ εἶπε· Τίθνηκεν. Ὁ Κύνωψ εἶπε· Ποίῳ θανάτῳ; Ὁ δὲ εἶπε· Ναυτικός ὑπῆρχε, καὶ τοῦ πλοίου συντριβέντος ἐν θαλάσῃ, ἀπέθανεν ἐν τοῖς ὕδασι. Ὁ δὲ Κύνωψ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάννην· Ἰδοὺ, δεῖξον εἰ ἀληθῆ λέγεις, καὶ ἀνάγαγε τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ παραστήσον αὐτόν τῳ παιδί, καὶ πᾶσιν ἡμῖν, ζῶντα. Εἶπεν ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἀπίστευτέ με ὁ Χριστὸς νεκροὺς ἐγείρειν, ἀλλὰ πεπλανημένους ἀνθρώπους διδάσκειν.

Εἶπε δὲ ὁ Κύνωψ πρὸς πάντα τὸν παρεστῶτα λαόν· Κἂν ἄρτι πιστεύσατε, ἄνδρες, οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες, ὅτι πλάνος ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, καὶ πλανά ὑμᾶς διὰ μαγικῶν ἐμπαιγμάτων· κρατήσατε αὐτόν, ἕως ἂν ἀγάγῃ τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, καὶ παραστήσῃ αὐτόν ὑμῖν ζῶντα· καὶ ἐκράτησαν τὸν Ἰωάννην. Καὶ διαπετάσας ὁ Κύνωψ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρούσας αὐτάς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, κτύπου μεγάλου γεγονότος ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάντων φοβηθέντων, ἐξ ὀφθαλμῶν πάντων ἀφανὴς ἐγένετο· ἐπῆραν δὲ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἅπαντες λέγοντες· Μέγας εἰ, Κύνωψ, καὶ οὐκ ἔστε πλήν σου. Καὶ ἐξαίφνης ἀνέβη ὁ Κύνωψ ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔχων, ὥς ἔλεγε, τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, καὶ ἐξίστησαν ἅπαντες. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν παῖδα· Οὗτός ἐστιν ὁ πατήρ σου; Καὶ εἶπεν ὁ παῖς· Ναί, κύριε· καὶ προσεκύνησαν ἅπαντες τὸν Κύνωπα.

Ζητούντων δὲ τὸν Ἰωάννην ἀποκτεῖναι, οὐκ ἀφῆκεν ὁ Κύνωψ, λέγων, ὥς ὅταν ἴδῃτε τούτων μίζονα, τότε τιμωρηθήσεσθε κακῶς. Ἦρτο δὲ τινὰ τῶν περιστώτων· Ἐχeis υἱόν; Ὁ δὲ, Εἶχον, εἶπεν, ἐφονεύθη δὲ παρὰ τινος δι' ἐπιβουλῆς. Ὁ Κύνωψ δὲ κἀκείνον ἀποκαταστήσαι ζῶντα τῷ πατρί ἐπηγγείλατο. Μέγα τοίνυν βοήσας, ἐξ ὀνόματος ἁμα τὸν τι πεφονευκότε καὶ τὸν πεφονευμένον ἐκάλεσε. Οἱ δὲ, παραυτίκα ἰδοῦσαν παραστῆναι. Καὶ εἶπεν ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν ἄνθρωπον· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός σου; καὶ οὗτός ἐστιν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν; Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· Ναί, κύριε.

Ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὥς δῆθεν τὰς ἐκείνου φαντασίας θαυμάζοντα· Τί θαυμάζεις ἐπὶ τέτοις; φησὶν· Ὁ δὲ, Οὐ θαυμάζω, εἶπεν, ἐλπίω δὲ μᾶλλον τὰς ὑπὸ σοῦ ἀπολουμένας ψυχὰς. Τοῦ δὲ, καὶ ἐπὶ πλείον τοῖς τελοῦμένοις ἐκστήσειν ὑποσχομένου, προσαπειλησμένου δὲ καὶ ἰσχυρὸν αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἀφαιρήσειν. Ταχύ σου τὰ σημεῖα λυθήσονται, φησὶν ὁ Ἀπόστολος· ὅπερ οἱ ἔχλοι ἀκούσαντες, ὀρμήσαντες κατὰ τοῦ Ἰωάννου, οὕτως αὐτόν διεσπείραξαν, ὥς νεκροῦ μὴδὲν ἄμεινον διακρίσθαι. Δόξαν δὲ πᾶσι, καὶ αὐτῷ τῷ Κύνωπι, θανεῖν τὸν Ἀπόστολον, οὐδὲ ταφῆς ἄξιός αὐτοῖς ἐκρίθη· ἀλλ' ἐπισκήψει Κύνωπος ἄταφον τοῦτον ἐῷσιν, ὥς τι βορὰν θηροῖ γενέσθαι καὶ πετεινοῖς. Ἀναχωροῦσι τοίνυν ἕκαστος αἰκάδε, ἠδόμενοι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ Ἰωάννου, καὶ ἅμα τὸν μυστρεῖν ἐκθειάζοντες Κύνωπα.

Μετ' οὐ πολὺ δὲ, τῷ Κύνωπι ἀκουσθέν τὸν Ἰωάννην ἐν τόπῳ τινί, Λίθου βολῇ, καλουμένῳ, διδάσκειν, τὸν δαίμονα, δι' οὗ τὰς νεκρομαντείας ἐποίει, προσκαλεσάμενος, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν, λέγει πρὸς Ἰωάννην· Βουλόμενός σοι περισσοτέραν αἰσχυνὴν περιβλεῖν, τούτου χάριν εἰσάσσε τέως ζῆν· ἀλλὰ δεῦρο ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ὅψαι τὴν δυνάμιν μου, καὶ ἐντραπήσῃ. Ἡ-

αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τρεῖς δαίμονες, οἱ νεμισθέντες ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἐγνηγέρθαι, ἀκολουθοῦντες αὐτῷ. Καὶ δὴ κρούσας κτύπῳ μεγάλῳ τὰς χεῖρας, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπάντων ἐξαίφνης γενόμενος. Οἱ δὲ ὄχλοι ἐβόησαν· Μίγας εἰ Κύνωψ, καὶ οὐκ ἔστι πλήν σου.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, παραγγείλας τοῖς δαίμοσι, τοῖς δὴθεν ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσι, μὴ ἀναχωρεῖν, τῷξάτο πρὸς τὸν Θεὸν μὴ καταλεχθῆναι ἐν τοῖς ζῶσι τὸν Κύνωπα. Παραχρῆμα δὲ ἡχος ἐγένετο μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐληθέντος τοῦ ὕδατος, εἶθα ἔβαλον ἑαυτὸν ὁ Κύνωψ, οὐκ ἔτι ἐξῆλθεν. Οἱ δὲ δαίμονες, οἱ δοκοῦντες ἐκ νεκρῶν ἐγνηγέρθαι, παραγγείλαντος Ἰωάννου, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦς Χριστοῦ τοῦ Ἑσταυρωμένου, ἐξελθεῖν τῆς νήσου ταύτης, ἄφαντοι γέγονασι. Τοῦ δὲ λαοῦ προσδοκῶντος τὸν Κύνωπα τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀπὸ τῆς αἰτίας καὶ τῶν φωνῶν καὶ τοῦ καύσωνος οἱ πλείονες αὐτῶν λειποθυμήσαντες, ἄφωνοι ἔκειντο, ἐξ ὧν καὶ τρία παῖδια ἀπέθανον· οὗς ὁ Ἰωάννης αἰκτεῖρας καὶ ἐπιυξάμενος τὰ πρὸς σωτηρίαν, καὶ πολλὰ περὶ πίστεως τούτοις διαλεχθεὶς, καὶ τοὺς θανόντας παῖδας ἀνέστησε. Πάντες τοίνυν ὁμοθυμαδὸν τῷ Χριστῷ προσελθόντες, τὸ σωτήριον ἐδέξαντο Βάπτισμα, τοῦ Κύνωπος ἐν τῷ βυθῷ καταποντισθέντος τῆς θαλάσσης ἀθλίως, ὡς ὁ πάλαι Φαραώ.

Γυνὴ δέ τις ἦν ἐν τῇ νήσῳ, τὴν κλησὶν Προκλιανή. Ταύτη υἱὸς ὑπῆρχεν, ἀγαλματίας μὲν τὴν ὄψιν, γυμνὸς δὲ τοὺς τρόπους· Σωσιπάτρος τῷ νεανίσκῳ ἢ κλησὶς· Τούτου διὰ τὸ τῆς ὄψεως εὐπρεπὲς, βαβαί! μέχρι καὶ τίνων ἢ κακία πρόεισιν! εἰς ἀτόπους ἔρωτας κινηθεῖσα ἢ μήτηρ, ἐπεὶ περ οὐ καταπίθει τοῦτον πρὸς τὸν οἰκτεῖον σκοπὸν, πρὸς διαβολὰς ἐτράπη καὶ συκοφαντίας, τάναντία τούτου κατηγοροῦσα πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Μίλλοντος τοίνυν τοῦ Σωσιπάτρου ἀνηκίστοις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις, καὶ τοῦ Ἀποστόλου βοηθοῦντος αὐτῷ, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἀνθυπάτου, τὸ αὐτὸ καὶ τῆς Προκλιανῆς πεπονθίας, πρότερον τῆς γῆς δεινῶς ἐν βρυγμῇ κινηθείσης. Τοῦ δὲ Ἀνθυπάτου καὶ τῆς Προκλιανῆς μετανοησάντων, εὐθὺς τῷ Ἀποστόλῳ καὶ ἡ γῆ ἱστηρίχθη, καὶ ἀμφότεροι ἰάθησαν, καὶ τῷ Χριστῷ προσήλθον.

Πάντων δὲ τῶν τὴν νήσον οἰκούντων, πειθνύων τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι γενομένων, καὶ τῷ Χριστῷ διὰ τῆς πίστεως προσελθόντων, ὡς μηδὲνα σχεδὸν ἀπολειφθῆναι, κοινὴ παρὰ πάντων πρὸς τὸν Ἀπόστολον παράκλησις γίνεται, ἐγγράφως τούτοις ἅπαν ἐκθίσθαι τὸ σωτήριον κήρυγμα. Ἴδὼν τὸν πόθον ἀποδεξάμενος, πείθεται τῇ αὐτῶν παρακλήσει· καὶ εἰς τι μετὰ τοῦ μαθητοῦ Προχόρου ὄρος γενόμενος, τρεῖς ἡμέρας διῆγεν ἐν αὐτῷ ἄσιτος, δεόμενος τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀστραπῆς γενομένης μεγάλης καὶ βροντῆς, ὡς τε σαλευθῆναι τὸ ὄρος, ἔπεισεν ὁ Προχόρος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γέγονεν ὡσεὶ νεκρὸς. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀναστήσας αὐτὸν, καὶ καθίσας ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἤρξατο λέγειν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ συμπέρανας τὸ ἱερώτατον καὶ πάνσοπον Εὐαγγέλιον, παρέδωκε τοῦτο αὐτοῖς· καθεῖθεν εἰς ἅπαντα διεδόθη τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν ἀγροικίαν, ἴαυτο τυφλόν. Μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἐφεσον. Εἴτα, καθεὶ διατρίψας ἅμα τῷ Προχόρῳ ἐπὶ τινα τῶν οὐ πύρρῳ πόλεων, νεανίσκου τινὰ ὄν, πρὸ τῆς εἰς Πάτμον ὑπερρείας, τῷ τῆς Ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ ἦν παραθίμενος, τῶν τοῦ ἐπισκόπου χειρῶν ἀπεδράντα, καὶ λήσταρχον ἤδη γενόμενον, εὐρηκῶς, ἀνεκαλίσσατο πρὸς μετανοίαν. Ἐν αὐτῇ καὶ τινα, βάρει χριῶν βαρούμενον οὐκ ὀλίγων, καὶ διὰ τοῦτο δὲς μὲν δηλητήριον φάρμακον πεπωκότα δεινῶς, τὸ τοῦ Θεοῦ δὲ σταυροῦ σημεῖον τῷ φαρμάκῳ ἐπιδαλόντα, ὠδήγησε πρὸς

Χριστόν, καὶ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο. Προσέτι δὲ καὶ τὸν τὸ φάρμακον δαδωκότα Ἑβραῖον, ἐκπλαγέντα τῷ θαύματι, ἐπεὶ κατεῖδεν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος τὸ Βάπτισμα ζῆτοῦ· καὶ τὸν λόγον κατηχήσας τῆς πίστεως, τοῦ λατροῦ ἀξιοὶ τῆς θείας ἀναγεννήσεως. Μῦτι δὲ καὶ τῷ ἐνδεεῖ ἐκείνῳ ἀνδρὶ τὰ τῆς ἀπορίας, χόρτον πολὺν ἀμείψας εἰς χρυσὸν καθαρῶτατον, καὶ αὐτῷ ἐπιδούς.

Εἰς Ἐφεσον δὲ ὑποστρέψας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ θαύματα ἐργασάμενος ἄπειρα, ἐξ πρὸς τοῖς εἰκοσι, μετὰ τὴν ἐπάνοδον, ἔτη διετέλει ἐν ταύτῃ, ἐννέα δὲ πρὸ τῆς ἐπανόδου. Ἀπήλαυσε δὲ τῆς αὐτῆς ἐνδημίας καὶ Πάτριος, πέντε πρὸς τοῖς δέκα. Ἦν δὲ ὅτε εἰς Ἐφεσον ἐξ Ἱεροσολύμων ἀφίκετο, πεντήκοντα καὶ ἕξ, καὶ μηνῶν ἑπτὰ· ὡς εἶναι τὰ τῆς ἐν γῇ βιοτῆς αὐτοῦ ἔτη, πέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν, πρὸς δὲ καὶ μῆνας ἑπτὰ.

Δόμενον δὲ τνικαῦτα τοῦτον ὁ οἶκος εἶχεν ἐν αὐτῷ διατρίβοντα· Ὅθεν ἐξελθὼν σὺν τοῖς φοιτηταῖς, ἑπτὰ τελευτοῖσι τὸν ἀριθμὸν, καὶ κατὰ τινα τόπον γενόμενος, ἐκί· τούτοις καθίσαι παρηγγυᾶτο· ἦν δὲ πρὸς ἔρθρον. Καὶ μικρὸν ἀπ' αὐτῶν διαστάς, καὶ πλείστα εὐξάμενος, ὑποστρέψας πρὸς αὐτοὺς, ἐν ἰσότητι, τῆς αὐτοῦ ἡλικίας σταυροειδῶς ὀρύξαι διεκλεύσατο. Τῶν δὲ τὸ κλειυθὲν πληρωσάντων αὐτὸς εἰς τὸ ὄρυγμα εἰσελθὼν, καὶ τὰ ἐξιτήρια αὐτοῦς ἀσπασάμενος, αὐτῶν τε πρὸς τὴν τοῦ Διδασκάλου στήρην περιπαθίστατα διατιθέντων, καὶ δάκρυσι καταβρεχάντων αὐτόν, ἐπιτάσσει μέχρι τῶν γονάτων καλύψαι αὐτόν. Οὐ δὴ γεγονότος, καὶ αὐθις αὐτοὺς ἀσπασάμενος καὶ διδάξας, μέχρι τοῦ τραχήλου καλύπτεται. Εἴτα, ὁθύνῃς περιτεθείσης αὐτοῦ τῷ προσώπῳ, καὶ κατ' αὐτοῦ τῆς γῆς ἐνεχθείσης, τέλειον ἐκαλύφθη, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Ἐπὶ πολὺ τοίνυν θρηνησάντες οἱ Μαθηταὶ τὸν ἀφανισμόν, τοῦ καλοῦ Διδασκάλου, ὑπέστρεψαν, τοῖς ἐν τῇ πόλει τὰ κατ' αὐτόν ἀπαγγέλλοντες. Ἀκούσαντες δὲ τοῦτο οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοί, καὶ ἐλθόντες, καὶ ὀρύξαντες, οὐδὲν εὗρον, καὶ κλαύσαντες σφόδρα, καὶ εὐξάμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν. Ὅθεν καὶ Πολυκράτης ὁ τῆς Ἐφέσου παροικία ἐπίσκοπος, Βίκτωρι τῷ ἐπισκόπῳ Ῥώμης γράψας, οὕτως αὐταῖς λέξει φησὶ· « Καὶ γὰρ κατὰ τὴν » Ἀσίαν μέγα στοιχεῖον κεκοίμηται, ὃ καὶ ἀναστήσεται » τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας Κυρίου, Ἰωάννης ὁ » ἐπιστήθιος Χριστοῦ, ὃς καὶ τὸ πέταλον πεφορηκὸς, καὶ » διδάσκαλος ἐν Ἐφέσῳ γενόμενος ».

Οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ ὁ Θεὸς Ἰηπόλυτος, περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν Ἀποστόλων διεξιὼν, ἔφη· « Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου, κηρύσσων ἐν τῇ » Ἀσίᾳ τὸν λόγον, ἐξωρίσθη ἐν Πάτρῳ τῇ νήσῳ· καθεῖ- »θεν πάλιν εἰς Ἐφεσον ἐκ τῆς ἐξουσίας ἀνακληθεὶς ὑπὸ » Νέρουα, τελευτᾷ ἐκεῖ· οὐ τὸ λείψανον παρὰ τῶν ἐποί- » κων τῆς πόλεως πιστῶν ζητηθὲν οὐχ εὕρηται ».

Ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἀδελφὸς Καισάριος, ἐπὶ σηκρέτου (*) ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐρωτηθεὶς περὶ τούτου, οὕτω ἀπεκρίνατο λέγων· « Αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ » κατ' αὐτόν Εὐαγγελίῳ, πρὸς τῷ τέλει, διεσάφησε τοῦτο » « φάσκων ». Καὶ τοῦτο εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι· τουτίστι τῷ Πέτρῳ· Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, καὶ φησὶ·

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Σεκρέτουμ (Secretum), ὅπερ δηλοῖ Ἀπόρρητον, Μυστικόν. Ἐπὶ Σηκρέτου δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀπορρήτῃ κατ' ἰδίαν· καὶ, ἐν ὧ πῶς τῶν ἐξ ἀπορρήτων.

Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λίγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς
 σί; Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελ-
 φούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει.
 (Ἰωάν. κα. 19. 23). « Ὅθεν καί τινες, ὡς κατὰ πρό-
 » φασιν τοῦδε τοῦ λόγου, φασί, μήπω καὶ σήμερον θα-
 » νάτου πείραν τὸν Ἰωάννην λαβεῖν, ἀλλὰ μετατεθῆναι·
 » ἔχει δὲ ὁμῶς οὐχ οὕτω τὸ ἀληθές· ἐπεὶ γὰρ ἀλιεύου-
 » τας αὐτοὺς εὗρεν ὁ Χριστός, τῷ Πίτρῳ μόνῳ προσί-
 » ταξεν ἵπσεσθαι αὐτῷ· ὁ δὲ, συμπορεύεσθαι αὐτῷ καὶ
 » τὸν Ἰωάννην βουλόμενος, ἔφη· Κύριε, οὗτος δὲ
 » τί; ὃν θεσπίσας ὁ Ἰησοῦς προσμένειν ἐπὶ τῆς ἀλείας,
 » φησὶν· Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι
 » ἐνταῦθα, καὶ ἀλιεύειν, ἕως ἂν ὑποστρίψω πάλιν, τί
 » πρὸς σί; ὡς τε οὖν τὸν τοῦ Χριστοῦ φιλούμενον Ἰω-
 » ἀννην, ἀποθανεῖν ἤδη· ἐπεὶ καὶ ὁ τάφος, ἐνθα κεῖται,
 » δῆλος ἦν ».

Βεβαίῳ δὲ μάλιστα τοῦτο καὶ ὁ μέγας ὑφηγητής καὶ
 ἰσαπόστολος, Ἰωάννης ὁ χρυσοῦς τὴν γλώτταν, ἐν τῷ εἰ-
 κοστῷ δευτέρῳ, καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑκτῷ τῆς πρὸς Ἑ-
 βραίους Ἐπιστολῆς Κεραλαίῳ· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
 ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑκτῷ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου· ἀλ-
 λά καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῦ κατὰ Ἰωάννην διαλαμβάνει.
 Καὶ τούτοις συνωδᾷ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἡ ἀναδιδο-
 μένη κόνις λιπτὴ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἦν κατὰ τὴν ὁγδόην
 τοῦ Μαΐου πηγάζειν πᾶσι διέγνωσται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
 ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
 » ράννη μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
 » σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί,
 » δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
 » καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία
 ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρ-
 χουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμο-
 νας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατω-
 σαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν μου, αἱμά-
 των ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον·
 διό με τοῖς πάθεσι καταρρύπνυμενον, καὶ κα-
 ταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι
 πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμιος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν
 Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔ-
 φλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ
 ἄστεικτον· ὅθεν ἰκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου
 ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τῇ θείᾳ λαμπρόμενος φωτοχυσίᾳ, τὸ Πνεῦμα
 τὸ Ἅγιον, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπο-
 ρευόμενον ἐκ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ ἀνα-
 παυόμενον ὕψι, ἀνεκφοιτήτως ὡς ὁμοούσιον.

Εἰ σοὶ Μάκαρ ἔθετο δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος
 σκηνώμα, οὐρανὸν αἰκίνητον, ὁ σὲ ἐργα-

σάμενος, καὶ θεολόγῳ σου, γλώττη κηρυττόμε-
 νος Χριστὸς, ἡγαπημένε ὁ ὑπερένδοξος.

Ρῆμάτων ἢ δυνάμεις, ὁ θεῖος φθόγγος, τῶν
 σῶν ἐξεληλύθε, Παμμακάρ ἀξιάγαστε, καὶ
 τὸ ὑπερκόσμιον σοῦ Εὐαγγέλιον, πᾶσαν περιέ-
 λαβε τὴν γῆν, τῇ τῶν δογμάτων μεγαλειότητι.
 Θεοτοκίον.

Παναχραντον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ
 μόνη ὑπέδειξας, παρθένος διαμείνας·
 Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ἐπὶ πάντων Ἀγνὴ,
 ἄνθρωπον γενόμενον πιστῶν, πρὸς σωτηρίαν
 καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τὴν βροντὴν τὴν διηγήσασαν εἰς ἅπαντα, τὰ
 πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον, δι' οὗ
 πᾶσα ὄντως ἀκοή, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς,
 καὶ μεγαλύνεται Χριστός, ὁ τῆ παντὸς Ποιητής.

Ἡ περίβλεπτος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια,
 πᾶσαν φαιδρύνει ἔννοιαν, ἐν ᾗ πάντοτε
 ἄθροίζόμενοι θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων
 Ποιητὴν, καὶ εὐφημοῦμέν σε πιστῶς, ὄντα προσ-
 τάτην ἡμῶν.

Φωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώσκοντες, ταῖς
 σελασφόροις λάμπεσι, σοῦ φωτίζεσθαι,
 Μαθητὰ δεόμεθα Χριστοῦ, ῥυόμενοι σκότους
 τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν τῇ
 μεσιτείᾳ σου. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένε σε Πανάμωμε κηῖσας, εὐλογη-
 μένον Κύριον, τὸν εὐλογίαις, κατασέψαντα
 ταῖς θείαις, ἐπάρατον φύσιν τῶν βροτῶν, καὶ
 καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιοθέντας φθορᾷ.

Καταθασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμιος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
 » ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
 » ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
 » δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
 » τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμ-
 μελείας θείων πράξεων, ψυχὴ μου πρεσ-
 βεύουσιν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάν-
 των ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς
 συμπαθὴ καὶ φιλόανθρωπον.

Εἰ λυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεο-
 κυῖτον τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἰκετεύω σε,
 διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρ-
 δίας μου, Ἀχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ
 με τοῦ κτίσαντος.

Δόξης τῆ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκέσας, τὴν
 ἀδοξίᾳ σκυθρωπαζουσαν, πταισμάτων

καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε. Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ωσπερ ἀστραπή, φωτὸς διερχομένη, τῇ οἰκουμένη Μάκαρ ἔφαναν, ἀγνείας λαμπρότητι, παρθενίας τε φανότητι, καὶ εὐσεβείας δόγμασι, κόσμον καταλαμπρύνων, ἡγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, καὶ νοῦν κεκαθαρμένος, εὐηγγελίσω τὸ οὐράνιον, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐν οὐρανοῖς γενόμενος, κράζεις νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Αγαλμα παιδρὸν, ἀνάθημά τε Θεῖον, ἐπερανίη ναοῦ γέγονας, καὶ θρόνος αἰσθήσεως, καὶ σοφίας ἐνδιαίτημα, Θεολογίας ὄργανον, μέλπων· Ὑπερυψῆτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Γνα τὴν ἀρχὴν, τὴν πρώην ἀφανίσης, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Ρήτορεύουσιν γλῶσσαν, Μάκαρ εὐπόρησας, καὶ θανόντας κακίᾳ, πάντας ἐζώωσας, τοὺς τὸ ἱερόν δεξαμένους σου κήρυγμα· ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς μύστην τῶν ἀρρήτων.

Ως παράδεισος ἄλλος, ὁ Θεῖος οἶκός σου, ἀναδέδεικται θαύμασιν, ὥσπερ ἄνθεσι, πάντων τὰς ψυχὰς, ἐνεδύνων Ἀπόστολε, καὶ τῶν παθημάτων, διώκων τὸ δυσῶδες.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες καὶ ῥῦσαί με, ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἐκάστην, ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ τὴν ταπεινὴν συντριβόντων καρδίαν μου, ἔχων δυσωποῦντα, τὸν Θεῖον Μαθητὴν σου. Θεοτοκίον.

Γησοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεοχαρίτωτε, αἵτησαι ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐξῆραι. Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδάμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύ-

γησε· ξύλῳ δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἀχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασιλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς, δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Αγαθὺνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν ὀρᾶν ἡξίωσαι, καὶ τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης, καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, ἐξ ἧς ἀρδεύομενος, ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως.

Επίγειον ἤτησας, παρὰ Χριστοῦ καθέδραν λαβεῖν· ἀλλ' αὐτός σοι τὸ στῆθος αὐτοῦ χαρίζεται, ὃ ἐπικλιθεῖς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ καὶ μόνιμον ἔδραν, τοῦ καλοῦ πεπλούτηκας, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα.

Σοφίας κατέσβεσας, Ἑλληνικῆς τὸ ἄθεον, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος Σοφὴ φθεγξάμενος, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, δι' οὗ πάντα γέγονεν, ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων κύριος, ὁ Αὐτρωτῆς μεσοῦσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλου καὶ σοὶ παρετίθετο, ὅλα παρθένῳ Μάκαρ, τὴν Ἀειπάρθενον, κλέος ἀναφαίρετον διδούς, τοῦ μεγαλύνειν σε.

Συνὼν ταῖς ἄνω Θεαῖς Δυνάμεσι, καὶ σὺν αὐταῖς τὸ Θεῖον ἀνακράζων μελώδημα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμνολογῶντας, τὸν ὑπεράγαθον, σῶζε μεσιτείαις σου σεπταῖς, Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Ημᾶς τοὺς πίστει παρακαλοῦντάς σε, σῶζε παντὸς κινδύνου, Θεολόγε μακάριε, τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, πνεύματι κατευθύνων, καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης ἐντολῶν, τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Φωνήν προσάξωμεν χαριστήριον, τῇ τῇ Θεοῦ Μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν· Χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε, χαῖρε φωτὸς νεφέλη, χαῖρε παραδείσει, δι' ἧς Παραδείσου τῆς τρυφῆς κατηξιώθημεν.

Καταβασία. "Απας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ, πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότου σε, κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος, Θεολογίας τὰ ρεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ τῷ τῇ Κυρίῃ σου, παρισταμένη Πάν- αγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένῳ, Γύναι ἰδὲ ὁ υἱὸς σε, ἀκήκοα τῇ πλάσαντος· τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, Ἰδοὺ φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῇ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλεον πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπό- πτῃ Λόγῳ καὶ κρίνονται, δικαίοις πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην ζυγαῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀ- γνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πε- σών, τῆς σοφίας ἐξήντηλτας, καὶ τὸν κόσμον ἥρδευσας, Ἰωάννη πανάριζε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυ- χος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδικαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος τὸ φωτο- φόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρετήν Χριστοῦ.

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσαγγελε Παρθένε, Θεολόγε θεοδίδachte, ὀρθοδόξως τῷ κό- σμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύζουσιν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν, πορίζομεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δού- λων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κα- νόνων, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'. κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε, τῆς εὐσεβείας φωτὶ, φωτισθεῖς τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν ἐβαδίσας, ἀκλινῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίροντες, μακα- ριώτατε.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίστρατε, λόγον πλου- τήσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν καθωδήγησας, τῆς ἀγνοίας πρότερον, ἐν νεκρώσει ὑπάρχοντας· οἱ καὶ θανόντες προθύμως ἔνδοξε, διὰ τὴν πάν- των ἡμῶν ἀνάστασιν, ζῆν ἀληθέστατα, ἐν Χρι- στῷ πιστεύονται· μεθ' ὧν ἡμῶν, μέμνησο πρὸς Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον.

Μάρτυς ἱερέ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν κάραν τμη- θείς, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, Φαραὼ τὸν δόλιον, ἀληθῶς κατεπόντισας· καὶ νῦν πη- γάζεις πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ ναῷ σου πίστει προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγωνίᾳ σου, ἐν αὐτῷ γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν, μνήμην σου μα- κάριε, πανηγυρίζουσιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Πρὸ τοῦ τιμῆ Σταυροῦ σου, φοβερός ὁ θάνα- τος τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἔνδοξον πά-θος, φοβερός ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ· οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ Ἀθλοφόρος, ἔτω κατήργησε πᾶσαν

τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις
Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Χαίροις ἡλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ
τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον·
χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις·
ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς
τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρησαυγίζουσα, ἡ παγ-
καλῆς, καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
τοῖς πιστοῖς ἐξαστραψάσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος
Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς
Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχχνων,
αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου πο-
θεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ
βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

— — — — —

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωή-
χου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῷ παμμεγίστῳ προσλαλῶ Καλλιστράτῳ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Τρίβον διοδεύσας ἀκλινῶς, τῇ μαρτυρίῳ γέ-
γονας, πεπλανημένοις ὁδός, πρὸς θείας
καταπαύσεις, παμμάκαρ εἰσάγουσα· ὅθεν σε
συνελθόντες, εὐφημοῦμεν Καλλίστρατε πίστει.

Ωσπερ φαεινότατος ἀστήρ, ἐξανατείλας ἡ-
γασας, θεογνωσίας φωτὶ, Χριστοῦ τὴν
ἐκκλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἤλασας, Μάρτυς τῆς
ἀγνωσίας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης καθεῖλες.

Πάντα πειρασμὸν καρτερικῶς, ὑπενεγκὼν
Καλλίστρατε, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, θα-
νεῖν οὐ παρητήσω· διὸ πρὸς ἀθάνατον, χαίρων
λῆξιν μετέβης, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλῃ.

Ανθραξ θείου Πνεύματος πυρὶ, ὁ ἱερός Γυ-
μνάσιος, προσαναπτόμενος, ἐδείχθη καὶ
τῆς πλάνης, τὴν ὕλην κατέφλεξε· θαύμασι δὲ
δροσιζει, φλεγομένους καύσει παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Μὴ γυναικῶν κυφορεῖς, ὑπερφυῶς Παναί-
μωμε, πείραν μὴ γνοῦσα ἀνδρός, τὸν ἕνα
τῆς Τριάδος· διὸ σε δοξάζομεν, καὶ τὸν ἐκ σὲ
παχθέντα, ὑπὲρ πᾶσαν αἰτίαν καὶ λόγον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Μὴ ἐπιθύσας ὅλως γλυπτοῖς θεοῖς, καθαρά
θυσία προσηνέχθης Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ
τυθέντι, Μάρτυς ἀθλοφόρε Καλλίστρατε.

Εξολισμένος χλαῖναν ἐξ ἱερῶν, βαβαμμένην
Μάρτυς ὄντως αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ
τῶν αἰώνων, μάκαρ στεφανόρος παρίστασαι.

Γεγυμνωμένος ὦφθη ὁ δυσμενῆς, σὲ τὴν θείαν
δόξαν, καὶ τῶν σὺν σοὶ ἀθλητῶν, ἐνδυσσα-
μένων ἐξ ὕψους, βλέπων ἀθλοφόρε Γυμνάσιε.

Θεοτοκίον.

Γκετηρίαν ποίησον ἐκτενῇ, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν
Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, προσδοκωμένων
κινδύνων, καὶ αἰωνιζούσης κολάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεώσας λόγῳ τοὺς αὐρανοὺς, καὶ
• τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
• στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας
• σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καλλιστράτου τοὺς ἀθλοὺς ἀνευφημήσωμεν·
Γυμνασίου τοὺς πόνους ὑμνολογήσωμεν·
καὶ σὺν αὐταῖς τῆς καρτερῶς πόθῳ ἀθλήσαντας
μακαρίσωμεν πιστοὶ, καὶ ἐκβοήσωμεν αὐταῖς·
Ὁπλῖται τῆς εὐσεβείας, αἰτήσασθε δωρηθῆναι,
ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ
ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερ-
μῇν, εὐρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ προσρέχομεν·
καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακραίζομεν πιστῶς·
Εἰλέeson Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας,
καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὁρῶσα, Χριστέ ἡ Μήτηρ σου,
ἐκτυσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχχνα ἔλεγεν· Ἀ-
ναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ ὥσπερ
κακουῖργος ἐπάγης, τὸ γένος τὰ τῶν ἀνθρώπων,
ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος;

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Στρατηγὸς ὥσπερ ἄριστος, Μάρτυς τῷ διώκτῃ
παραταξάμενος, ἐσαγήνευσας πρὸς θείαν
ζωὴν, αἰχμαλώτους πάλαι οὕς ἐκέκτητο.

Τῇ πλημμύρᾳ τῶν λόγων σε, ἡρδευσας καρ-
δίας καὶ καθωδήγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ
αἰίζων, Ἀθλητὰ Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ως κρὶς σφαγιάζεται, ἔχων ὥσπερ ἄρνας
προθυομένους αὐτοῦ, ὁ αἰοίδιμος Καλλί-
στρατος, τοὺς στερόρους ὀπλίτας προθυμότετα.

Πιανθείς ὁ Γυμνάσιος, ἄμπελος καθάπερ Μάρτυς τῷ λόγῳ σου, μαρτυρίου βότρυν ἤνθησεν, εὐσεβείας οἶνον ἀποστάζοντα.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι, Κόρη τὴν καρδίαν μου ἀποκαθάρον, καὶ δοχεῖον ἀποτελέσον, καθαρὸν ἐνθέων ἐπιλάμψεων.

Ῥδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ολοκαρδίως Μάρτυς, ἐπιποθήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἤθλησας καὶ τὸ κράτος, ὥλεσας ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον.

Στρατολογίας θείας, ἀναφανείς κορυφαῖος Καλλίστρατε, στρατιαῖς τῶν Ἀγγέλων, Μάρτυς ἠριθμήθης γηθόμενος.

Λελαμπρυσμένος δόξῃ, μαρτυρικῆς ἀγλαίας Γυμνάσιε, χαίρων νῦν μετετέθης, πρὸς τὰς τῶν Ἀγγέλων λαμπρότητας. Θεοτοκίον.

Ανατολή ἐδείχθης, δικαιοσύνης Ἡλίου Πανάμωμε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, τοὺς εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ῥδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Λεόντων μυῖας σοφῆ, τῶν ἀοράτων συνέθλασας, καὶ βρῶμα τοῦ δυσμενοῦς, τοὺς πάλαι ὑπάρχοντας, Θεοῦ τέκνα ἐδείξας, καὶ τρυγῆς αὐλοῦ, κοινωνοὺς Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ωραίως περὶ Θεοῦ, τὸν θεῖον λόγον ποιούμενος, θεῖος ἀψύχοις τοὺς πρὶν, ἀθλίως προσέχοντας, ἐνθέους ἀπέδειξας, σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιβόητε Καλλίστρατε.

Κυρίῳ τῆς ἑαυτῶν, αὐχένας κλίναντες Μάρτυρες, ἐδέξασθε τὴν σφαγὴν, καὶ θύματα τέλεια, Θεῷ προσηνέχθητε, καὶ τὴν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε. Θεοτοκίον.

Αγίασόν με τὸν νῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν με, Ἀγία Μήτηρ Θεῶ, καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχερῶν ἀπάλλαξον, ἵνα σε δοξάζω, Θεοτόκε ἀειπάρθενε. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγκη δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ ἄστρον μέγιστον, ἔλαμψας κόσμῳ, τὰς ἀκτῖνας ἀπασι, τῶν σῶν ἀγώνων ἐφαπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τοῖς κράζουσι· Χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀθλητὴν, καὶ μέγαν στρατιώτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ μύστην τῶν ἀρρήτων, καὶ μιμητὴν τοῦ Ἰησοῦ, ἄσμασιν

ἐν πίστει συνελθόντες οἱ πιστοὶ χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γεραίροντες αὐτοῦ τὰ παλαίσματα καὶ τὰς ἀριστείας, καὶ τῆς πόνους, οὓς ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα, αἰτούμενοι τυχεῖν αὐτῇ ταῖς πρεσβείαις, τῆς ἀμείνων ζωῆς τοῦ Παραδείσου, ἔνθα οἱ χοροὶ εὐφραίνονται τῶν κραζόντων· Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀγίων μθ'. Μαρτύρων.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Καλλίστρατος αὐχένα ξίφει, Στρατῷ συνήφθη καλλινίκων Μαρτύρων.

Εἰς τοὺς Ἀγίους μθ'. Μάρτυρας.

Δεκάς τετραπλῇ Μαρτύρων σὺν ἐννάδι, Διὰ ξίφους ἄθλησιν ἀθλεῖ τιμίαν.

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Καλλίστρατος ἐνθεν ἀέρθη.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως ὑπῆρχον ἐν Ῥώμῃ. Κρατηθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος Καλλίστρατος παρὰ Περσεντίνου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, τύπτεται ἰσχυρῶς, εἴτα τίθεται ἐπ' ὀστράκου, καὶ σῦρεται ἐπάνω τούτου· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβάλλεται εἰς σάκκον, καὶ ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν· σχισθέντος δὲ τοῦ σάκκου, ἐξῆλθεν ὑγίης. Καὶ ἰδόντες οἱ τισσαράκοντα ἐννία στρατιῶται, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν· οὓς τύψας ὁ Περσεντίνος, ἐνέβαλε μετὰ τοῦ Καλλιστράτου εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐδιδάσκοντο παρὰ τούτου περὶ Κρίσεως, καὶ Ἀναστάσεως, καὶ περὶ ψυχῆς. Εἴτα, ἐκβληθεὶς τῆς φυλακῆς μετὰ τῶν τισσαράκοντα ἐννία στρατιωτῶν, καὶ προσευξάμενος, ἐρρίψε πάντα τὰ εἶδωλα. Καὶ ἰδόντες ἕτεροι στρατιῶται ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες (ἢ κατ' ἄλλους, 135), ἐπίστευσαν καὶ οὗτοι, καὶ πάντες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἐπιχάρως.

Στίχ. Εὐτολμος Ἐπίχαρις ἦν πρὸς τὸ ξίφος,

Συλλήπτορα πλουτοῦσα τὴν θείαν χάριν.

Επίχαρις, ἡ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἐκρατήθη δὲ παρὰ Καισαρίου τοῦ ἐπαρχοῦ· καὶ ὁμολογήσασα παρρησίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, κρεμάται, καὶ ξίεται· εἴτα τύπτεται μετὰ σφύρας μολυβδίνης ὑπὸ τισσάρων στρατιωτῶν, οἵ τινες, εὐχομένης αὐτῆς, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνηρίθησαν. Καὶ λαβούσης αὐτῆς τὴν διὰ ξίφους ἀπέφασιν, ἡ πέτρα, ἡ οὖσα ὑποκάτωθεν τῶν ποδῶν αὐτῆς, ὕδατος πλήθος ἀνέβλυσε. Πληγείσα δὲ τῷ ξίφει ὑπὸ τοῦ δημίου, παρέδωκε τῷ Θεῷ τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Ἡγουμένου γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέως Ρ' ὕακος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς δευτέρας τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου τοῦ Τοιμισακῆ· ὃς ἐκ νηπίου παρὰ τῶν γονέων ἀνέτιθη Θεῷ κατὰ τὸν ἱερόν Σαμουήλ· καὶ ὑπὸ τοῦ Δείου Βασιλείου, τοῦ κτίτορος τῆς μονῆς, τὴν μοναχικὴν ἀκρίθειαν ἐκπαιδευθεὶς, καὶ διὰ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν διελθὼν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ ἡγουμένος προχειρίζεται· ὃς καὶ νῦξαι καὶ ἐπλήθυνε τὴν μονὴν ἐν προσόδοις καὶ πᾶσι χροιάσειν· ὡκοδόμησέ τε καὶ Δείους ναοὺς, τοῦ τε Ταξιάρχου Μιχαήλ, καὶ Ἡλιοῦ τοῦ Θεόπτου· καὶ ἐν τινὶ προαστείῳ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἱερόν σηκὸν πεποίηκεν· ὁμοίως δὲ καὶ ταῖς Κανονικαῖς Στριγγίον ἀσφαλὲς πάνυ καὶ εὐπρεπέστατον.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀποστασίας γενναίως κατηγωνίσατο τῶν τότε ἀρχόντων, οὓς ὁ ἄνομος ἀντάρτης προεχειρίσατο, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ταραξας ἀθεώτατος Σκληρός. Τοῦ δὲ ἐκ ποδῶν γενομένην παρεγένετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ κατεσκεύασεν ἱερὰ κειμήλια, καὶ σίγγον (Λατίν. ὃ ἐστὶ, σημεῖον, ἡγοῦν Σταυρον) τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περιηγουμένον Εὐαγγέλιον, ὃ καὶ ἀπέσταλκε διὰ τῶν συνόντων αὐτῷ ἀδελφῶν εἰς τὴν ἐκεῖσε μονήν. Αὐτὸς δ' ἐκεῖσε χροιάζων, νόσφ' δυσεντερικῇ περιπίπτει, ὑφ' ἧς ἑαυτὸν κατεργαζόμενον συνοῶν, καὶ πρὸς θάνατον κατὰ μικρὸν ἐπειγόμενον, ἔσπευδεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν μονήν. Φθάσας δὲ ἐπὶ τὸ Ἀμόριον, τέλος τοῦ βίου ἐκτήσατο, καὶ θάπτεται ἐν τινὶ σιδαομίῳ οἴκῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἐνιαυσίου δὲ χρόνου παρωχηκότες, οἱ τῆς μονῆς Πατέρες ἐβουλήθησαν ἀνακομίσασθαι τὸ αὐτοῦ λείψανον· καὶ τὴν τούτου Σήκην ἀνοίξαντες, εὗρον τὸ αὐτοῦ σῶμα σῶον καὶ ἀκέραιον, καὶ Δείας εὐωδίας πλήρες· καὶ ἀνεκόμισαν ἐν τῇ μονῇ αὐτῶν, καὶ κατέθεντο ἐν τῷ νάρθηκι τῆς ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου, καὶ Ζήνωνος.

Μάρκος ὁ Ἀπόστολος, ὃς καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσι μέμνηται, παρὰ τῶν Ἀποστόλων χειροτονηθεὶς τῆς Βίβλου ἐπίσκοπος, δόκιμος ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου γνωρίζεται· καὶ οὕτως ἦν ὡκειωμένος τῷ Θεῷ, ὥς διὰ τῆς σκιάς τούτου τὰ νοσήματα δραπετεύειν. Ἀλλὰ καὶ Ἀρίσταρχος, ἕτερος Ἀπόστολος ἐν τοῖς Ἐβδωμήκοντα εὐρηται, οὗ ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπίσκοπος γέγονεν, ἄλλος Ἰωάννης ἀκριδομελίτροφος, στολὴν δερματίνην ἡμφισμένους. Ὁ δὲ Ζήνων οὗτος, ὁ Νομικός ἐστίν, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ μακάριος μνησὶν ποιῆται Παῦλος· καὶ οὗτος Διοσπόλεως ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ οἰκητήριον τοῦ Ἀγίου γενομένου Πνεύματος, ἐν τῷ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φιλήμονος ἐπισκόπου, καὶ Φορτουνιανοῦ· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γαϊανῆς.

Στίχ. Γαϊανὴ φλεχθῆναι τὰ νῶτα δίδου,

Ὡς ἂν φλογίνης ῥομφαίας νῶτα φύγης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δεκαπέντε Μαρτύρων, οἱ τινες, ἐν πλοίῳ ἐμβληθέντες, τοῦ πλοίου πυρποληθέντος, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπεπνίγησαν.

Στίχ. Ὁ τιρπλοπεντάρημος ἀθλητῶν στόλος,
Καὶ πυθμένος κατῆρε μέχρι ποντίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς ὡς χρυσίον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης· καὶ νῦν ἐναπετέθης, θησαυροῖς Δείοις ἔνδοξε· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λιπανθεὶς ταῖς βασάνοις, ξίφος ὡφθης παμμάκαρ, οὐρανοχαλκευτον, συγκόπτων ἀοράτων, τὰς φάλαγγας δαιμόνων, καὶ κραυγάζων Καλλίστρατε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ισχυρὸς ἀπεφάνθης, κατὰ τῆς ἀσεβείας, μάρτυς Καλλίστρατε, ἰσχυρὴ τῆς Τριάδος· ἧς νῦν ταῖς λαμπηδόσιν, ἐκβοᾷς φωτιζόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταθῆρᾳ διανοίᾳ, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, Μάρτυς Γυμνάσιε, σὺν πᾶσιν ὁμοζήλοις, ἐτύθης ἀναμέλπων, εὐχαρίσως θεόπνευστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Θεοχαρίτωτε, ἰκέτευε σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ρίζοτομήσας τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, τοῦ Παραδείσου ἐδείχθης, Μάρτυς φυτὸν ὠραιότατον, εὐσεβείας προσφέρον, καρποὺς Δεία χάριτι.

Αποσκοπῶν τὰς ἐλπίδας τὰς μελλούσας, ἐν πεποιθήσει τελείᾳ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ νικήσας νομίμως, ἐστέχθης Καλλίστρατε.

Τὸν σὸν ναὸν ἱατρεῖον κεκτημένοι, ὁ εὐσεβῶς προσιόντες, τῶν δυσχερῶν ἀπολύονται, εὐφημοῦντές σε πίστει, Γυμνάσιε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ως ἀνωτέρα ἀπάντων τῶν ποιημάτων, Θεοχαρίτωτε Κέρη, τὸν λογισμόν μου ἀνώτερον, τῶν τοῦ πλάνου σκανδάλων, Πανάμωμε ποίησον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα.

Ιασιν πᾶσαν ἡ σορὸς, τῶν λειψάνων σου πηγάζει τοῖς χρήζουσι, Μάρτυς Καλλίστρατε, καὶ

παύει πάθη ὄντως δυσίατα, καὶ ἀπελαύνει πονηρῶν, πνευμάτων σκοτόμαιναν, τῇ Θεοῦ Πνεύματος, ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει καὶ χάριτι.

Ωφθητε Μάρτυρες Χριστοῦ, ὡς Θεόπλοκος σείρα ἐξαρτώμενοι, ἀλλήλων χάριτι, καὶ πρὸς τὸ ὕψος ἐπανατρέχοντες, καὶ ἀγιαζόντες τὴν γῆν, τῷ λύθρῳ τῇ αἵματος· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, ἐορτάζομεν πιστῶς εὐφραίνόμενοι.

Στέφανον εἵληφας σαφῶς, ἀμαράντινον καὶ δόξαν ἑράνιον, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην πέρας οὐκ ἔχουσιν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν, Θεόφρον Καλλίστρατε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου· μεθ' ὧν μέμνησο ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ηθεῖα μνήμη τοῦ σοφοῦ, Καλλιστράτη Γυμνασίῃ τε σήμερον, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, ἡλίου πλέον ἐξανατείλασα, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, φωτίζει τὰ πέρατα ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τὴν τῇ Γαβριήλ, γεγηθότι λογισμῷ ἀνακράζομεν· Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν· χαῖρε λυχνία χρυσῇ καὶ τράπεζα, ὅρος καὶ πύλη νοητή· χαῖρε Θεῖον ὄχημα τῇ Βασιλέως Χριστοῦ· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς παντευλόγητε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό
• γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον,
• Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Κραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ καθεῖλον, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τῶν τυράννων τὰ θράση, διὰ Χριστὸν ὑποστάντες, πᾶσαν πείραν βασάνων, ὁ πάνσοφος Καλλίστρατος, καὶ Γυμνάσιος ὄντως ὁ θαυμαστός, μετὰ τῶν συνάθλων· ὧν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελοῦντες εὐροῖμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Θεοπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ χαρίτων, ὧν περ ἡμᾶς ἠξίωσας, Δέσποτα πανοικτίρμον, τίς λόγος δύναται φράσαι; ρεύσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστέ τῆς κρείττονος, ἐπανήγαγες αὐθις, οὐσιωθείς, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐκ Περθένου, καὶ σῶσας ὡς φιλόανθρωπος, καὶ Θεὸς ἐλεήμων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῇ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 6'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Πάθη τὰ τῇ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἐμάραντας, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ὄφιν τὸν δόλιον, τῶν δακρύων ἔμβροισ, ἀπέπνιξας Πάτερ, καὶ εὐηρέστησας Θεῷ, ὑπερβαλλόντως Χαρίτων Ὁσίε· διὸ σε κατεκόσμησεν, ἐπουρανίοις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ιδρῶσιν ἀσκήσεως, ἐναποσβέσας τοὺς ἀνθρώπους, τῶν παθῶν ἀξιάγαγε, πυρὶ προσωμίλησας, αἰκισμῶν καὶ πόνων, καθομολογήσας, πρὸ τῶν ἀνόμων δικαστῶν, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τὴν κένωσιν· καὶ Μάρτυς ἐχηματίσας, πεποικιλμένος τοῖς στίγμασι, πολυτρόπων κολάσεων, Θεοφόρε πανόλβιε.

Ερήμοις καὶ ὄρεσι, σὺ φυγαδεύων ἐμάκρυνας, τὴν ψυχὴν ἀκηλίδωτον, τηρῶν ἱερώτατε, καὶ Τριάδος οἶκος, Χαρίτων ἐδείχθης· ἥς τῇ δυνάμει ἱεροῦς, ἀνεδομήσω οἴκους μακάριε, καὶ μάνδρας εἰς σωτήριον, τῶν μοναστῶν περιποίησιν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν αἰγίαν αἰοῖδιμε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Θεοφόρε Χαρίτων, σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἐν οὐρανοῖς ζῆς ἐν τῷ Χριστῷ, δι' ὃν τῷ κόσμῳ σεαυτὸν ἀνεσταύρωσας· ἔξω γὰρ σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος, ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα ἔζησ ἀληθῶς· οὐ γὰρ ἔζησ σεαυτῷ, ἔζη δὲ μᾶλλον ἐν σοὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὴν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θελημα· ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ

Τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σε θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Χαρίτων Ὅσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πιστῶν περιποιήσις, ἀμαρτανόντων λιμὴν, ἀμελούντων διόρθωσις· χαῖρε ψυχαγωγία, θλιβομένων βοήθεια· παραμυθία, χαῖρε ψυχῶν ἀγαθή· τῶν ἀσθενούντων, ψυχῶν ἡ ἱασις· χαῖρε συνάλλαγμα, πρὸς Θεὸν μεσίτρια, τῶν Σεραφίμ, πάντων ὑπερέχουσα, ἀγιώτερα σεμνή.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμπαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων μερῶν, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάρους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκημένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Χαρίτων Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῖς ἀθλήσεως πόνοις δοκιμασθεῖς, τῆς ἀσκήσεως ἀθλοῖς βεβαωθεῖς χρυσεὶ λαμπρότε-

ρον, εὐσεβεῖα ἀπήσραψας, καὶ καθαρὸν δοχεῖον, ὑπάρξας τοῦ Πνεύματος, πονηρῶν πνευμάτων, τὸ σκότος ἐμείωσας· ὅθεν συναθροίσας, μονάζοντων ἀγέλας, ποιμὴν τούτων γέγονας, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος. Ὁ Χαρίτων μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἐμοὶ θαυμάστῳσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σε, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε κλαίουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἱλάσθητι καὶ δώρησαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας εἰς 5. Ποίημα Θεοφάνους. Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θαλάσσης ἀθλητικῆς τὸ πέλαγος, διανηξάμενος, τῷ ζωφόρῳ ὅπλῳ τῷ Σταυρῷ, Φαραῶ τὸν ἀλάστορα, τὸν νοητὸν Μακάριε, θεία δυνάμει κατεπόντισας.

Κυρίῳ ἀνατεθείς Μακάριε, σπαργάνων ἐκ μητρικῶν, τυραννικῶν πρὸ βήματος Χριστὸν, θεοφρόνως ἐκήρυξας· μωσαϊκῶς καθεῖλες δὲ, τῶν ἀντιθέων τὰ φρυάγματα.

Τῆς πλάνης καταλιπὼν τὴν Αἴγυπτον, Χαρίτων Ὅσιε, καὶ ἐρημοπολίτης γεγωνῶς, καθαρῶς προσωμίλησας, τῷ καθαρῷ καὶ εἴληφας, τὴν κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τῷ Θεῷ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

(*) Τὸ χειρόγραφον εἶχεν ἐνταῦθα καὶ Ἀπόστιχα, καὶ ἐφεξῆς Κάθισματα διπλᾶ, εἰς πλήρη ἐορτάσιμον Ἀκολουθίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ πάντα σχεδὸν ἦσαν κακόζηλα καὶ παράχorda οὐ μετεγράφησαν ἐν τῷ παρόντι. Ὁ βουλόμενος ὁμῶς ἐορτάσαι τὸν Ἅγιον, λεγέτω Ἀπόστιχα τὰ εἰς τοὺς Αἶνους· ὡσαύτως καὶ Κάθισμα δεύτερον τὸ εἰς τὴν γ'. Ὡδὴν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, τῶν φοιτητῶν ἡ λογικὴ ποίμνη σου, πνευματικῆς Ὀσιε, τῆς σῆς κοινωνοῦσα φαιδρότητος.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ὡς δυσμενείας εἰς Θεὸν αἷτιον, τῷ τῆς ζωῆς πνεύματι, Ὀσιε Χαρίτων ὑπέταξας.

Καθεῖλες δαυϊτικῶς, τοῦ ἀλλοφύλου Γολιάθ Ὀσιε, τὴν νοητὴν δύναμιν, ἐν τῇ παντευχίᾳ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις τὸ ἐτίμησας, κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Χαρίτων μακάριε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτουσα πίστει· διὸ καὶ ἐορτάζομεν, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν τοῖς Ὀσίοις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε. Ἡ Σταυραθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε ἡλούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ κινὸν καὶ ξένον, τῆτο Υἱέ μου θάυμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπην Οἰκτίρμον.

Τὰς τυραννοῦσας Χαρίτων πρὸ τελευτῆς σε τῆς ἐγκρατείας πόνοις, ἡδονὰς θανατώσας, ζωηφόρον νέκρωσιν, ὁσίως ἐνδέδυσαι.

Τὰς συμπινοῦσας ψυχῆς τὴν καρποφορίαν, βρωτικὰς μερίμνας, τῇ ἐμπύρῳ μελέτῃ, ὡς ἀκάνθας ἐφλεξας, Χαρίτων μακάριε.

Ε'στεφάνωσαν αἱ χάριτες σέ Χαρίτων, ἀθλητικῶ στεφάνῳ, τῆς Χριστοῦ βασιλείας· τῆς γὰρ πλάνης ἐσθειςας, τὴν μέθην μακάριε.

Θεοτοκίον.

Α'νεκκλήτος ὁ τόκος σου ἀνεδείχθη, Θεογενεῖς νῆτορ μόνη, ἀγνή εὐλογημένη· ὅθεν σοι προσπίπτοντες, τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Ὀσιε φῶτος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τῆς ἀνῳθεν φρυκτωρίας, τηλαυγῶς ἀνεδείχθης, Χαρίτων παμμακάριστε.

Σὺ Ὀσιε δισσαῖς, ἀπαστράπτεις ταῖς χάρισιν· ἀθλήσεων αἰκισμοῖς γὰρ, εὐσεβῶς ἐπυρσώθης, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Ὀσιε ψυχῶν, ἰατρός ἀναδέδειξαι, τὴν ἐν Θεῷ ἐξ ὀνύχων, ἀπαλὴν ἐκζητήσας, σοφίαν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράχες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον θέμενος, ἐπωκοδόμησας Πάτερ, ἀρετὴν χρυσοῦ τιμιωτέραν, καὶ Τριάδος, τῆς Παναγίας γέγονας οἶκημα.

Οργανον, τῆς κακίας ὁ ὄφεις γνωρίζεται· ἀλλὰ ταῖς σαῖς θεοφόρε, ἀρεταῖς Χαρίτων νενικημένος, τοὺς ἀδίκους, ἐκ δικαίας προνοίας ἀμύνεται.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐκ αἰκίζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, ἐν ἐνώσει, Θεοῦ κατατρυφῶντα Μακάριε. Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου • κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσκητὴν τῆς ἐγκρατείας ἅπαντες, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις στέψομεν, καὶ ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν, Χαρίτων Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ τὸν χαριτώνυμον, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς Ὀσίοις, τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον Ἰκονίου πιστοί, Χαρίτων τὸν μακάριον, ἐν ὕμνωδαῖς ἀνευφημήσωμεν, καὶ ἐν ᾅσμασι θείοις αὐτοῦ τὴν κάραν στέψομεν· τὴν γὰρ ὄφρυν τῶν ματαιῶν εἰδώλων ἠδάφισε, σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν πᾶσαν ἐνέκρωσε· διὸ τοὺς πόρους μὲν ἤνεγκε, τῶν βραθειῶν δὲ ἔτυχεν ἀληθῶς. Αὐτὸν

οὖν ἐπαινοῦντες γεραίρομεν, τοῦ κόσμου φω-
στῆρα τὸν παγκόσμιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Στίχοι.

Τῆς γῆς πατήσας τὰς τρυφὰς ὁ Χαρίτων,
Κατατρυφᾷ νῦν οὐρανοῦ τῶν χαρίτων.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Χαρίτων θάνε γῆραϊ μακρῷ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως
Ἰκονίου τῆς Λυκαόνων ἐπαρχίας· ὃς προσαχθεὶς τῷ
Υἱατικῷ, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας,
τύπτεται ἐκ τεσσαρῶν, καὶ πυρὶ καταφλέγεται. Μετὰ δὲ
τὴν καταστροφὴν Αὐρηλιανοῦ, ἀπολυθεὶς, καὶ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ λησταῖς περιπεσὼν, καὶ δεσμευθεὶς, λυτροῦται τούτων
τρόπῳ τοιῷδε· Εἰς τὸ κεράμιον, ἐν ᾧ εἶχον τὸν οἶνον οἱ
λησταί, ἔχῃς προτερπύσασα, τὸν ἰὸν ἐξέχεν, οὐ ἐμπορη-
θέντες ἐξεψύξαν. Αὐτὸς δὲ, τὸ σπήλαιον ἐκκλησίαν ποιή-
σας, καὶ πλῆθος μοναχῶν συναγαγὼν, εἰς μονὴν ἀποκα-
τέστησεν, ἐξ ἀκροτόμου πέτρας ὕδωρ ἐξενεγκὼν, καὶ ἰα-
τὴρ παντοίων νοσημάτων φανείς, ἐν γῆρᾳ βαθεὶ τὸν βίον
κατίλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου
Βαρούχ.

Η τῶν Πράφητων ἀκριβὲς διόπτρα, ἡ τοῦ Ἰερεμίου πνοή
καὶ ἀναπαυλα, ὁ Δεῖος Βαρούχ, ἐφεκόμενος ἦν τῷ
διδασκάλῳ Ἰερεμίᾳ, ὅτι ὡς αἰχμάλωτος οὗτος εἰς Αἴγυ-
πτον κατήγετο, θρηνῶν τὴν ἀλῶσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ· καὶ
ὡς ἐν δυοῖ σῶμασι μία ψυχὴ ἐν ἀμφοτέροις ἔγνωρίζετο
ταῖς προφήταις, ἐπὶ ἑνα ταξίαρχον εἶχον, τὸ Θεῖον Πνεῦ-
μα, ἀμφοτέροι· τρανότερως μὲντοι ὁ Βαρούχ τὰ περὶ τῆς
Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνεκλαάθη, λέγων· Οὗτος ὁ Θεὸς
ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν, καὶ
τὰ ἐξῆς. Εὖροι δ' αὐτὶς καὶ πλείονα, φιλοπόνως τὰς προ-
φητικὰς βίβλους ἐπανακρίνων, τὸν Προφήτην Βαρούχ τὰ
περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ προαγγέλλοντα.
Οὗτος οὖν Διοφιλῶς πολιτευσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδή-
μησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
καὶ αὐταδελφῶν Ἀλεξάνδρου, Ἀλφειοῦ, καὶ Ζω-
αίμου· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μάρκου τοῦ
ποιμένος· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νίκωνος,
Νέωνος, Ἡλιοδώρου, καὶ τῶν λοιπῶν παρθένων
καὶ παιδῶν.

Στίχ. Εἰσδύντες εἰς γῆν Μάρτυρες τρεῖς Κυρίῃ,
Ἐκεῖθεν ἐκδύνουσιν εἰς θείαν δρόσον.

Ποιμὴν ὁ Μάρκος, Μάρκος, ὃν κτείνει
ξίφος.

Ποιμὴν προβάτων, ὡς ὁ τῆς Γραφῆς Ἀβελ.
Ἡλιοδωρος, Νίκων, ἀλλὰ καὶ Νέων,
Χριστοῦ κατ' ἐχθρῶν ἐκ ξίφους νίκη νέα.

Τηθέντα Παιδῶν καὶ Γυναικῶν μυρία,
Ὡ παῖ Γυναικὸς, καὶ Θεέ, πλήθη δέχου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως,
ἐν πόλει Πισιδείας, Μάγνου ἡγεμονεύοντες. Ὁ δὲ
μακάριος Μάρκος ἦν ποιμαίνων πρόβατα, λευκὴν ἔχων
τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ βαθεῖαν μέχρι καὶ πτέρυγας
αὐτῆς. Ἐπὶ δὲ διεγνώσθη, ὡς εἶη Χριστιανός, παραχρῆ-
μα κρεμασθεὶς, ξίσται· εἴτα παρεπέμφθη ἐν Κλαυδιουπό-
λει. Προσκληθέντων δὲ χαλκοτύπων, κατασκευῆς ἕνεκα
τῶν τοῦ Μάρτυρος δεσμῶν, προσήχθησαν τρεῖς ἀδελφοί,
Ἀλέξανδρος, Ἀλφειός, καὶ Ζώσιμος, τὴν Κατάλυτον οἰ-
κοῦντες κώμην, βάνανσοι τὴν τέχνην, καὶ τῆς τοῦ σιδή-
ρου ἐργασίας ἐπιστήμενες.

Ἀρξάμενων δὲ τύπτειν, κατέρρει ὁ σιδήρεος ὡς ὕδωρ,
καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐναρκοῦν. Οἱ δὲ, τὸ συμβᾶν θαυ-
μάσαντες, καὶ φωνῆς θείας ἐπακούσαντες, προτρεπούσης
συναβλῆσαι αὐτοὺς τῷ Μάρκῳ, οὐκ ἠμίλησαν, ἀλλὰ Χρι-
στιανούς ἑαυτοὺς ὠμολόγησαν. Εὐθὺς δὲ στρίβλαις ὑπε-
βλήθησαν, καὶ μόλυβδον ζιόντα διὰ τοῦ στόματος ἐδέ-
ξαντο, καὶ ἐν πέτρᾳ προσηλώθησαν, καὶ τοῦ βίου ἐξῆλθον.
Ὁ δὲ Μάρκος, ὑποδεθείς κρηπίδας, καὶ μαστιχθεὶς ἰκα-
νῶς, καὶ ὀδελίσκοις καταπαρεῖς, καὶ τὴν γλῶτταν τμηθεὶς,
καὶ ἐν πέτρᾳ καθηλωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὡμοίως
δὲ καὶ Νίκων, καὶ Ἡλιοδωρος, καὶ Νέων, κρατιθέντες
μετὰ νηπίων καὶ παρθένων πολλῶν, ἐν τῷ λεγμένῳ Μω-
ρομιλίῳ, ὑπὸ ξίφους ἀνῆρεθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Εὐσταθίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Ῥωμαῖος ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαλέος,
Ὁ Μάρτυς Εὐστάθιος, ἀθλῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριάκοντα
Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐξαρχον Ἀλεξάνδρον εἶχον τοῦ τέλους,
Τμηθέντες ἄνδρες, ὧν ἀριθμὸς τρισδέκα.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τοῖς ἐν καμίνῳ, Ἀβραμιαίοις ἀμιλλώμενος,
ζήλῳ εὐσεβείας δόγμα τυραννικόν, Θεοφό-
ρε κατεπάτησας, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου,
κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ος ἐν καμίνῳ, τῶν πειρασμῶν τοῖς ὑπεκκαύ-
μασι, θείᾳ δροσοδόλος χάρις ἐξ οὐρανοῦ,
ἐπεσκέψατό σε Ὅσιε, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς
μου, βοῶντα καὶ Κύριος.

Ος τετρωμένος, τῷ τῆς Τριάδος θείῳ ἔρωτι,
ταύτῃ ἰσαριθμούς μάνδρας πνευματικὰς,
μελωδούσας ἀνατέθεικας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ
ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θείος σκήνωμα,
χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεο-
τόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὁδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Τὰ στέρνα πυρούμενος φλογὶ, ἀδίκους Ὅσιε
ταύτῃ κατέφλεξας, αὐτὸς δὲ ἀφλεκτός ἔ-

μεινας, ἐνεργείᾳ Θεοῦ Πνεύματος· καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς, ψάλλειν διήγειρας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χριστὸν ἐνεδύσω ἀληθῶς, τὸν πάλαι ἄνθρωπον, ἀπεκδυσάμενος, καὶ ἐθριαμβεύσας Ὅσιε, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, ἐν αἰκισμοῖς μαρτυρικοῖς μετ' εὐφροσύνης βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ Παύλῳ Χαρίτων ἀψευδῶς, γενόμενος φοιτητῆς, τοῖς τούτου ἔχνεσιν, ἐπηκολυβήσας Ὅσιε, καὶ ἀλείπτῃς ἐχρημάτισας, τῶν μοναζόντων γεγονῶς, πᾶσι κανὼν ἀρετῆς, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Οὐ τάφος ὁ πρόξενος λήθης, ἐπικαλύψαι ἰσχυρὸς σου, Ὅσιε Χαρίτων ἀρετὰς· ἡ σηγὰρ μνήμη διαωνίζουσα, ἡλιακῶς ἐξέλαμψεν· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον μνήμην, πνευματικῶς ἐπιτελοῦντες, τῇ τῶν ἀρετῶν ἐκμιμήσει, τὸν Θεοφόρον πάντες ζηλώσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ βοήσωμεν· Σε μεγαλύνομεν Τρισάγιε.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν Θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντας οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῇ ὁμότημον· ἦν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, καὶ ὑπὲρ ἥλιον ἀστράπτουσαν. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενα, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αθλήσει μὲν τὸ πρότερον, καλῶς ἐγγυμνασάμενος, τὸ δεύτερον δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν

Θεῖον τελέσας, εἰς οὐρανούς ἀνέδραμες, καὶ τῷ Χριστῷ παρίστασαι, Χαρίτων Πάτερ Ὅσιε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνων, τῶν σὲ θερμῶς ἀνυμνούντων. Θεοτοκίον.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· σὺ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι, οἱ Ἀσκηταὶ καὶ Μάρτυρες, ὀπίσω τούτου ἔδραμον· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, Χαρίτων Πάτερ σοι λάμψασα, τηλαυγῶς κατεφώτισεν· ἐντεῦθεν ἐμείωσας, τῶν παθῶν τὴν νύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας, ἡμέραν φθάσας καθαρῶς, καθαρῶς τῷ φωτὶ ὠμίλησας· ἐν ᾧ ἐνδικαιτῶμενος, μὴ ἐπιλάθῃ Θεσπέσιε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σου, ἱερῶς τὰ μνημόσυνα. Δίς.

Χάριν ἐπανθοῦσάν σοι, Χαρίτων φέρων οὐράνιον, ἐπιγείων ἡλόγησας· ἐντεῦθεν ὡς ἄσκαρος, κακουχίαις εἴλου, ζῆν ὡς αἰδίου, τρυφῆς χειμάρρου εὐσεβῶς, περιπολεῖν μέλλων Θεόληπτε· καὶ δάκρυσιν ἐξήρανας, τὴν θολερὰν πηγὴν Ὅσιε, τῶν παθῶν καὶ κατήρδευσας, ψυχοτρόφους τοὺς στάχτας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, Χαρίτων Θείας ἐκ χάριτος, ἐπαξίως ἀπέιληφας· ἐντεῦθεν πνευματικῶν σοι, τῶν τῆς πονηρίας, τέτραπται ἡ πλάνη· καὶ νοσημάτων δυσχερῶν, λύμη φυγοῦσα οἴχεται Ὅσιε· πηγάζεις γὰρ ὡς νάματα, τῶν χαρισμάτων τὰ ρεῖθρά σου, ἀφ' ὧν νῦν ἀρδεύομενοι, ἀνυμνῶμεν τὴν μνήμην σε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρήσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, διόρθωσον πρεσβείαις σου, Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν καὶ ῥῦσαί με βασάνων, καὶ πάσης τιμωρίας, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος Ὡδὴ γ' καὶ ε' κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ
τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Παθὼν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας
χαλινῷ θαυματουργέ Κυριακέ, ἀπαθείας
τὴν λαμπράν, Πάτερ ἐνδέδυσαι στολὴν· καὶ
πάσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ παλαι,
τοὺς Προπάτορας γυμνώσαντος· καὶ νῦν οἰκεῖς
τὸν Παράδεισον, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος. Ἰ-
κέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθη-
σας Χριστῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, τῶν
ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακέ· καὶ πά-
θη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀ-
γρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπέειλησας Ὅσιε,
τοῦ θεραπεύειν νοσήματα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εῤῥημον κατώκησας ὅσιε, ἐδωδὴν Κυριακέ,
σκίλλαν ποιέμενος πικράν· καὶ τὴν αἴσθη-
σιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδοναῖς, προρρίζεις,
ἐναπέτεμες μακάριε· διό σε ἡ οὐράνιος ἀπόλαυ-
σιν, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύ-
σαντα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε
τιμῶμεν Κυριακέ Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ
γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύε-
σθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἴ τῳ Χριστῷ δουλεύ-
σας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγ-
γέλων συμμέτοχε, Ὁσίῳν ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων·
μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε
αἰετάρθενε, ἀνύμφευτε Ἀγνή, οὐ λαμβά-
νει τὴν ταχεῖαν, τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρί-
σκει, βοηθὸν σε ἀκαταίσχυντον, προστατὴν τε,
καὶ πύργον ἀρράγέστατον. Θεογεννητορ παν-
άμωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον,
τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῤῥνα ἡ ἀμναῖς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν
ἐαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτίτρω-

σκετο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν· τὰ
σπλάγχνα ἐδονεῖτο γόνυς πλέκυσσα, καὶ λύπης,
τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο, Οἶμοι Υἱέ μου! κραυ-
γάζουσα, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δο-
ξάζω σου, τὸ πρὸς ἅπαντας μακρόθυμον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οἷε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγ-
γέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀ-
μέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν
Κύριον, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλό-
χευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς,
Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει βροτῶν φύ-
σιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οῤῥώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ, ἡ σὲ κινή-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυσῆ-
ριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ
κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Τροπάριον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἀγγε-
λος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεο-
φόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία,
προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θερα-
πεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πί-
στει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι
ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐ-
νεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀ-
κτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κυριακέ, γένοιτο πρὸς Θεὸν μοι προστατὴς.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. ᾠσμα ἀναπέμψωμεν.

Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοι
καὶ χάριτος, τὸν ὅσιον ἀξίως, Κυριακὸν

(*) Ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ ἐπιγράφεται, Θεοφάνους, δ
καὶ πιθανώτερον. Σημεῖωσαι δὲ, ὅτι τῆς Ἀκροστιχίδος οἱ δύο
πρῶτοι πόδες εἰσὶ τρισύλλαβοι· ὁ μὲν Τρίεραχος ὁ δὲ Ἀνά-
παιστος.

ὑμνῆσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι· σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίης σοφῶν διδαγμάτων.

Υμνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακὲ μακάριε, εὐμενῶς δεδεγμένος, τῆς Θείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Ρώμη τοῦ Δεσπότη κραταιᾶ, ῥωννύμενος τῆς ἄρχοντας, Κυριακὲ παμμάκαρ, τῆ σκοτίας ἐτροπώσω· τοῖς τούτου δὲ ἵχνεσι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λήξιν.

Ισὴν ἐνεδείξω ἐπὶ γῆς, πρὸς Ἀσωμάτους ἁμιλλαν, ὅλον καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωηφόρῳ, τὸ φρόνημα Πνεύματι· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς νῦν, συγχορεύεις αὐτοῖς Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης νοητῇ, ἣν Ἰακώβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, κατήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Αόκνως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὕδατων πηγᾶς.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

Εκράτησας Ὅσιε, ἐν νηστείαις γαστρός, τῆς λιχνώδους ὀρέξεως, καὶ τὴν ὑπόγαστρον ἡδονὴν συννεκρώσας, ἀγνεῖα συνέζησας, Πάτερ διὰ βίου παντός.

Γηθόμενος ἔμφρονα, τῇ Τριάδι ναόν, σαυτὸν κατεσκεύασας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα, Τρισμάκαρ καὶ γέγονας, δοχεῖον Τρισηλίου φωτός. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι
» δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα
» κτίσις· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίῳ ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσιν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίαις, οἰκήσας, πόλεως οὐρανοῦ, ἀνεδείχθης πολίτης· ἐν ἧ τῶν ἐκτελούντων τὴν σὴν, μνημὴν μνημόνευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ Θεῷ τόκῳ σε, φθареῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σε· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Εφριξε σὲ, ἥλιος τὸ ἐγκρατὲς καὶ σεῖρόν, δι' ἐτῶν σε, πλείων ὀργιζόμενον, μὴ δυνηθεῖς, ὅλως κατιδεῖν, μήτε ἐν ἡμέρᾳ, τροφῆς μετέχοντα Ὅσιε, εὐτόκως μελωδοῦντα, ἀγρυπνίαις ἀπύστοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμοις Καινῆς, καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης σοφῆ, ἐν συνέσει, Μάκαρ τῶν Ἀγίων ἀνδρῶν, ἐμμελετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ἀπεμάξω, σοφῆς μελίσσης τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σκεῦος χρηματίσας, ἐκλογῆς ἀνεβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ολβος τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῶν Ὁσίων, πέφυκας Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν ποθῶν, σὲ Κυριακός, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ, τερπνὰ λελόγισται σκύβαλα· διὸ καὶ ἐν ἐρήμοις, ἐρωτικῶς ἀθάτοις, κατετρύφα τῆς σῆς ὠραιότητος.

Ισμεν ποτέ, Μερόῃς γλυκάναντα νάματα, τὸν Προφήτην· σκίλλης δὲ πικρὰν ἐδωδὴν, μεταβάλῳν, σὺ Κυριακὲ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, τὴν παρρήσιαν δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον τὸν ὄντως, τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, θεῖκῃ δυναστείᾳ δοξάζοντα.

Οφοιτητής, καὶ μιμητής τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, τῆ ἰκέτης σεληνιαζόμενον, σὺ τὸν υἱόν, διὰ προσευχῆς, οἴκτῳ θεραπεύεις, πρὸς τούτου χάριν δεξάμενος, τὰς νόσους φυγαδεύειν, καὶ δαιμόνων τὰ στίφη, ἀπελαύνειν τῷ τύπῳ τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος, τὴν ἀκαταμάχητον χάριν τοῦ Πνεύματος, καταβέβληκας μὲν, κατὰ κράτος δεινούς κοσμοκράτορας· ψυχικῶν παθῶν δέ, Κυριακὴ ἐπικρατήσας, ἀπαθείας στεφάνῳ κατέστυψαι.

Ρωμαλέος ἐδείχθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας στερρώως, μέχρι γήρους μέινας, βαθυτάτῃ ἀνένδοτος Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις ὡσπερ, βασιλικῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολλῇ χαρμονῇ διαιτῶμενος.

Ολονύκτους ἀνύων, μάκαρ ἀγρυπνίας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, ἀμετεωρίστως, δι' εὐχῆς τῷ αὐτῷ ὠμίλεις Νοῖ, καὶ λαμπράς ἐδέχου, Κυριακὴ φωτὸς ἀκτῖνας, φεγγοβόλους, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

Σελασφόρου πλησθεῖσα, καὶ προφητικῆς, ἀναρρήσεως Ὅσιε, ἡ σεπτὴ σου γλῶσσα, προηγόρευσε τῆς τυραννοῦσης ποτὲ, Ὠριγένους λύμης, φρενοβλαβοῦς καὶ ψυχοφθόρης, παντελῇ καὶ τελείαν καθαίρεσιν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ μυστήρια· οὐρανοῦ γὰρ πύλιν, ὁ Δεσπότης σε ἐδείξεν ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν ἥλιος.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς Σέτος γεγονώς, Χριστοῦ θεώσει τοῦ φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινάς, πηρώσεις ἀνώρθωσας, νοσοῦντας ἰώμενος, δαιμονῶντας αὖθις, θεραπεύων θείᾳ χάριτι.

Εξέφυγες τοῦ πρὸς σέ, φοιτῶντος πλήθους τὴν ὀχλησιν, καὶ πάλιν τοὺς φοβερούς, χειμάρρους κατέλαβες, ἐκκλίνων Ἀοίδιμε, τῶν κενῶν ἐπαίνων, ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

Ονείρου δίκην φθαρτοῦ, τοῦ κόσμου πᾶσαν τὴν δόξαν ὀρῶν, τοῦ μόνου ζῶντος Θεοῦ, τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος, Σοφὲ χρηματίσαι, ἥς ἐνδίκως κατηξιώσαι.

Θεοτοκίον.

Ος ἐμψυχος κιθωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀναρχον, ὡς Ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ος ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερὰ Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαίνόντων ἡμᾶς φρέρησον, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχοι.

Σκίλλης ἀμύνη Κυριακὴ πικρία.

Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἢ θανεῖν κατεκρίθης.

Σκιλλοβόρος δ' ἐνάτη μῦσεν εἰκάδι Κυριακός.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κορίνθου, πατὴρ Ἰωάννου, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας, καὶ μητὴρ Εὐδοκίας, ἀνεψιῶς Πέτρου ἐπισκόπου, ἀναγνώστης τὴν τάξιν. Ἔτος δὲ ὀκτωκαιδέκατον ἀνύων, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, παρὰ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου γίνεται μοναχός· πολλὴν τε ἐπιδειξάμενος ἀσκησιν, καὶ τοὺς τὰ Ὠριγένους φρονούντας ἐλέγξας, καὶ πολλὰ θαύματα τῇ συνεργίᾳ Χριστοῦ τελείας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀμείδει. Ἦν δὲ πρᾶος καὶ εὐπρόσιτος, καὶ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως περὶ τῶν μελλόντων προλέγων, μέγεθος ἔχων σώματος, μετὰ καὶ τινος εὐπρεπείας καὶ χάριτος, σῶα πάντα τὰ τοῦ σώματος μέρη φυλάττων, μὴ μετασχόντα τῆς ἀπὸ τοῦ χρόνου φθορᾶς, ἐπὶ τινὰς χρόνους καθηγησάμενος τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑκατὸν πενήτηνонта Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Τροφίμου, καὶ Δορυμέδοντος· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Πετρωνίας.

Στίχ. Εἶπαι κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,

Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῇ θείᾳ Πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γουδελίας.

Στίχ. Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῇ κεφαλῇ τῶν ὄλων,

Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Αὕτη, Χριστιανὴ εὐσα, καὶ πολλούς τῶν Ἱερῶν πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν ἐπιστρέφουσα πίστιν, ἐκρατήθη ὑπὸ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ μὴ πεισθεῖσα θῆναι τῷ πυρὶ, εἰς φυλακὴν ἐνεβλήθη, λιμοκτονηθεῖσα ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβληθεῖσα τῆς φυλακῆς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, πρῶτον μὲν ἐξεδάρη τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα· εἶτα προσηλωθεῖσα τῷ ξύλῳ, καὶ καθηλωθεῖσα ἰσχυρῶς, παρέδωκε τὴν ἀγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κασδόου καὶ Κασδόας.

Στίχ. Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,

Ὁ μὲν, σπαθισθεὶς, ἡ δὲ, θλασθεῖσα ξύλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Δάδα, καὶ Γοβδελαᾶ, υἱοῦ Σαβωρίε βασιλέως Περσῶν.

Στίχ. Εἴφει μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένον,
Τὸ πνεῦμα σῶζεις, Μάρτυς Ὑψίστη Δάδα.

Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστὸν με σέβων.

Εἰς ταῖς ἡμέραις Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πατὴρ τοῦ Ἀγίου Γοβδελαᾶ, ἦν τις Δάδας ὄνομα, Χριστιανὸς, πρῶτος τοῦ παλατίου, προσφιλέστατος καὶ συγγενὴς τοῦ Βασιλέως· καὶ ἀποσταλὴς ἄρχεν εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν χώρας, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν ἐν φανερῷ· καὶ διαβληθέντα πρὸς τὸν Βασιλέα παράτινος, ἐπεὶ ἀπεισάλη πρὸς αὐτὸν Ἀδραμίεlex, ὁ πρῶτος τῶν αὐτοῦ μεγιστάνων, μαθεῖτε τὸ ἀληθές, εὗρεν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ τὸν Χριστὸν σιδόμενον, καὶ ἔγραψε τῷ Βασιλεῖ περὶ τούτου. Ὁ δὲ Βασιλεὺς δὲ ἀντιγραφῆς αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντὸς Χριστιανοῦ. Ταύτην τὴν ἀντιγραφὴν ἀπέστειλε διὰ Γοβδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ἦν καὶ δεξιόμενος, συνεδριάζοντος αὐτῷ τοῦ Γοβδελαᾶ, ἤρξατο ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν.

Ἀνακρίναντες δὲ αὐτὸν ἐπιμελῶς, καὶ τὰ συντείνοντα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν ὁμιλήσαντες, εὗρον τὸν Ἅγιον ὀλοφύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύοντα, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀποθανεῖν βουλόμενον. Τότε κάμινον λαυροτάτην ἀνάψαντες, ἐν αὐτῇ τὸν Ἅγιον βληθῆναι προσέταξαν. Ἀναφθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺς, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης τοσοῦτον, ὥς καταπλήττειν τοὺς βλέποντας, ἀγαγόντες τὸν Ἅγιον Δάδαν, πρὸς τὸ ἐναπορρίφηναι ταύτην μὴ πειθόμενον, ὥς ἤδη πλησίον ἢ κάμινος τοῦτον εἶχε, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐδέξατο, ἐσβεσμένην ταύτην ἰδόντες, καὶ ὕδωρ ἀντὶ φλογὸς βλύσασα, ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι.

Ὁ τοῦ Βασιλέως οὖν υἱὸς Γοβδελαᾶς, Προσφιλέστατε Δάδα, εἶπε, τίς σε τὰς τοιαύτας μαγίας ἐδίδαξεν; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν· Εἶθε καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ ἐμοῦ Διδασκάλου ἡξιώθης μαθεῖν. Καὶ ὁ Γοβδελαᾶς, Ἐὰν πιστεύσω, ἔφη, τῷ Χριστῷ σου, δυνήσομαι καὶ γὰρ τοιαῦτα ποιεῖν; Ὁ Δάδας εἶπεν· Οὐ μόνον ταῦτα ποιήσεις, ἀλλὰ καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ. Καὶ προστάξας ἀναφθῆναι κάμινον ὁ Γοβδελαᾶς, ἐπικαλεσάμενος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα εὐδώς κατέσβεσεν αὐτήν, καὶ προσπεσὼν τῷ Ἀγίῳ, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ.

Ταῦτα ἰδὼν ὁ Ἀδραμίεlex, ἀπειθὼν ἀνήγγειλε πάντα τῷ Βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ἀκούσας, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γοβδελαᾶς, Χριστιανὸς γέγονε, ῥάβδους ἀκανθώδεις κοπῆναι προσέταξε, καὶ ὑπὸ τισσάρων τοῦτον στρατιωτῶν τύπτεσθαι· τῶν δὲ ἀπονησάντων, ἕτεροι ἀντ' αὐτῶν εἰσηχθήσαν. Ὁ δὲ Ἄγιος, τυπτόμενος καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὑπομονὴν δοθῆναι αὐτῷ σιωπηλῶς προσηύχετο τῷ Θεῷ· καὶ Ἄγγελος αὐτῷ φανείς, ἐνίσχυσε λέγων· Θάρσε, μετὰ σὲ γάρ εἰμι. Καὶ καθερχοίς, διεδίδασεν ἐν τῇ φυλακῇ ἡμέρας πέντε.

Εἰθ' οὕτω, Γαργάλου τινὸς ἐκ τοῦ βασιλέως κακά τε τοῦ Ἀγίου τὴν ἐξουσίαν λαβόντος καὶ κατὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν, τῆς φυλακῆς ἐξαχθεῖς, καὶ τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος ὁ Ἄγιος, προσηύχετο, ἀναθηματίζων τὸ πάτριον σέβας. Τότε ὁ Γάργαλος δὴ ὡς ἄλλους προσέταξεν ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἀγίου ἄχρι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰπὼν· Πάντως ἐλθὼν ὁ Χριστὸς σου ἀποκαταστήσει σε ὑγιή. Καὶ τούτου γενομένου, δῆσας αὐτὸν

ἀσφαλῶς ἐναπέθετο τῇ εἰρκτῇ. Λυθέντων δὲ αὐτομάτως τῶν δεσμῶν, καὶ τοῦ Ἀγίου ἀθρόον ὑγιὸς ἀποκαταστάτος, ὡς περ πρότερον ἦν, ἰδὼν αὐτὸν ὁ Γάργαλος ἐξέστη καὶ ἀπειθὼν ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἀπόκτεινον, ἔφη, τὸν δυσσεβῆ· οὐ γὰρ υἱὸς μου ἐστίν, ἀλλ' ἐπίβουλος, ἐπεὶ ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν.

Ἐμβαλὼν οὖν σούβλαν πεφυρωμένην εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ διαβιδάσας εἰς τὸ ἕτερον, ἀπέθετο ἐν τῇ φυλακῇ. Προσευχομένου δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν Ἄγγελος Κυρίου, ἤρε τὴν σούβλαν καὶ ἰάσατο αὐτόν. Ἰδὼν δὲ ὁ Γάργαλος, ἐπὶ βουνεύροις τοῦτο καταξάνας, καθεῖρξε. Καὶ τῇ ἐξῆς πάλιν ῥοῖναις ῥάβδοις ἐνυψεν. Εἰθ' οὕτως, ὁ γγγίνους σιδηροῖς τὰς πλευρὰς αὐτοῦ καταξάινων ἀφειδῶς, ἔλεγεν· Ἰδωμεν, εἰ ἔλθῃ ἄρτι ὁ Χριστὸς σου καὶ ἰάσεται σε· καὶ ὡς μόνον προσηύχετο ἐν τῇ φυλακῇ ὧν, παριουθὺς τὴν ἰασιν ἔλαβε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ ἐν τῇ φυλακῇ οὕτως ἔχοντα, ἐξέστησαν λέγοντες· Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ δὲ Ἄρχων, θυμωθεὶς ἐκέλευσεν ὁγγίνους σιδηροῦς βληθῆναι κατὰ τῶν ὤμων αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι ἀπὸ ὥρας τρίτης μέχρις ἐννάτης. Καὶ τούτου γενομένου, ὁ Ἄγιος, καὶ ἀπηρωρημένος ὧν, προσηύχετο καθ' ἑαυτόν· καταχθεῖς δὲ ἐκείθεν, τῇ φυλακῇ καὶ αὐθις κατησφαλίσθη. Ἡ οὖν μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐπεθύμουν αὐτὸν δεῖσασθαι, ἀλλ' ἐφοβοῦντο τὸν Βασιλέα.

ὑπομνηθεὶς δὲ ὁ Βασιλεὺς, λέγει τῷ Γαργάλῳ· Ἐτε ζῇ ὁ Γοβδελαᾶς ὁ μάγος; Ὁ δὲ, Ναὶ Βασιλεῦ, ἔφη· πολλὰ μὲν ἐνεδειξάμην δεινὰ εἰς αὐτόν, ἐτι δὲ ζῇ. Τότε ὁ Βασιλεὺς προσέταξεν ἀποσπασθῆναι τὸ δέσμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τένοντος, καὶ καλύψαι τὴν ὄψιν αὐτοῦ· καὶ πάλιν ῥιφθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Τῇ δὲ ἐξῆς μαθὼν ὅτι ζῇ, τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτοῦ ἐκριζώσας, καὶ τοὺς τέσσαρας γομφίους μύλωνας τῶν ἐδόντων αὐτοῦ, ἐρρίψεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ ὡς κύνα τεθνηκότα, προστάξας μὴ δοθῆναι αὐτῷ ὕδωρ, μηδὲ τινα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἀφίκετο δὲ πρὸς αὐτόν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὕδωρ, εἰπούσα τῷ δεσμοφύλακι· Εἰ τὸ γεγονός κατὰφορόντινι ποιήσης, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθήσῃ. Καὶ μέχρι μὲν τούτου τὰς ἰάσεις ἐδέχετο, ὡς μὴ πεπαγωμένης οὐσης καὶ στερεᾶς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς. Παγιωθείσης δὲ τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἰάσεις μὲν οὐκ ἐδέχετο, ὑπομονὴν δὲ καὶ παρρησίαν καὶ προθυμίαν ἐν ταῖς βασάνοις λαμβάνων, τῇ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐπιλάμψει, τετραυματισμένος ὧν, ἔχαιρε, καὶ ἐτέρους ἐθεράπευε, καὶ πάντες ἐθαύμαζον ἐπὶ τούτοις.

Γάργαλος δὲ τις ἕτερος μάγος, ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ὧν χάριν πολλῶν κακῶν, ὧν διεπράξατο, ἰδὼν τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα ἐνδοξάζει καὶ ἐξαίσιον ἐν τῇ φυλακῇ, ἐπείσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγων· Δέομαί σου, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, μνησθητί μου ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ Ἄγιος εἶπε· Πίστευσον εἰς αὐτόν, καὶ ῥύσεται σε ἐκ πάντων τῶν κακῶν σου. Ὁ Γάργαλος εἶπε· Πιστεύω εἰς σέ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· καὶ προσεκολλήθη τῷ Γοβδελαᾶ. Καὶ τῇ ἐξῆς καθίσας ὁ Ἄρχων, παρέστησεν ἀμφοτέρους· καὶ ἀποδύσας τὸν Γάργαλον, προσέταξε τύπτεσθαι ῥάβδοις. Τυπτόμενος δὲ, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀποβλέπων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλεγε, διὰ τὸ ὄνομά σου πάσχω, ἐνδυναμώσόν με. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τὸν δὲ Ἅγιον Γοβδελαᾶν βαλὼν εἰς τεκτονικὸν κοχλίαν, κατέθλασε τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἰθ' οὕτω, σφαίρας σιδηρᾶς ἐκπυρώσας, τὰς μασχάλας αὐτοῦ κατέκαυσεν. Ἐμβληθέντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δέσμιοι, χρίσμενοι ἐκ τῶν ἰχώρων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἐθεραπεύοντο ἐκ

τῶν πληγῶν, ὧν ἐπιφέροντο ἐκ τῶν μαστίγων· ἀλλὰ καὶ ἀσθενεῖς εἰσερχόμενοι, ῥῶσιν ἐλάβανον, καὶ ἰδοῦσάντων τὸν Θεόν. Ἀκούων δὲ ὁ ἄρχων ἠπίσται· καὶ μετὰ πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἐξαγαγὼν αὐτὸν τῆς φυλακῆς εὗρεν αὐτὸν ἐλόκληρον, σῶον, καὶ ὑγιῆ, καὶ ἰδὼν ἐξίστη. Καὶ βαλὼν εἰς λέβητα πίσσαν καὶ τίαφον, καὶ ἐκκαύσας αὐτὸν σφοδρῶς, προσέταξεν ἐν τούτῳ βληθῆναι τὸν Ἅγιον. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναβλίσας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ προσευξάμενος, ἐβλήθη ἐν τῷ λέβητι. Τούτου δὲ διαρράγντος, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ὑγιής, μηδοπωσοῦν μολυνθεὶς παρ' αὐτοῦ.

Τότε σκεψάμενος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ὁ Γάργαλος ἐσταύρωσε τὸν Ἅγιον ἐπὶ ξύλου γυμνόν, καὶ ἐτόξευον αὐτὸν ἐπὶ ὥρας πολλὰς πλῆθος λαοῦ πολὺ. Καὶ ἦν ἰδεῖν πρᾶγμα παράδοξον· οὐ μόνον γὰρ ὁ Ἅγιος ἄτρωτος ἔμενεν, ἀλλὰ καὶ τὰ πεμπόμενα κατ' αὐτοῦ βίβη ἐν τῷ αἵρι ἀπηώρητο· τοῦτο πάντα ἐξέπληξεν. Ὁ τὴν βουλήν δὲ ταύτην δοὺς, ἐπεὶ, τείνας τὸ τόξον κατὰ τοῦ Ἀγίου, τοῦ βίλους ἀνακάμψαντος, τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ἐφθαλμὸν ἐτρώθη, δεδήλωκεν αὐτῷ τῷ βασιλεῖ πάντα.

Ὁ δὲ βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλε Κασδόαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, κατηγῆσαι τὸν Γοβδελαῶν· ἥ καὶ ἀπελθούσα, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ κατηγῆθείσα, γέγονε Χριστιανή. Θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ, προσέταξε ταῖς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ῥάβδοις τύπτεσθαι· οὐ γνομένου, ἔρριψεν αὐτὴν ἐν τῷ δισμωτηρίῳ. Ἡ δὲ Κασδόα, κειμένη ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ὀδυνωμένη ἀπὸ τῶν προσενεχθεισῶν αὐτῇ μαστίγων, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅτι οὐ δύναμαι ὑπενεγκεῖν τὰς βασάνους. Ὁ δὲ Ἅγιος· Ἡ πρὸς Θεόν σου πίστις μὴ ἐκλίπη, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Χριστόν, εἰς ὃν ἐπίστευσας, ὅτι οὐ μὴ σε ἀψηται βάσανος, οὐδ' οὐ μὴ πειραθῇς ἐτέρων βασάνων.

Ἐξαγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἅγιον Γοβδελαῶν, προσέταξε δεθῆναι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ῥιφῆναι εἰς τοὺς μύλωνας ἵππων, ὅπως καταπατηθῇ ὑπ' αὐτῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὐ γνομένου, ἀβλαβῆς διεφυλάχθη εὐλογῶν τὸν Θεόν. Πρωτὰς δὲ εὐρεθεὶς σῶος, καὶ τῶν δισμῶν λελυμένος, ἐξέστησεν ἅπαντας. Τότε σούβλας πυρώσας, κατέκαυσεν αὐτόν· εἰδ' οὕτω, δύω ὀγκύμους κελύει βληθῆναι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι εἰς δύο ξύλα, ἀπύχοντα ἀλλήλων ἀπὸ πηγῶν τριῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος, καὶ ἀπηωρημένος ὢν, προσηύχετο.

Δαδῆς καὶ Αὐδῆς, Χριστιανοὶ ὄντες, παρεισθήκεισαν ἀπογραφόμενοι τὰ τοῦ Μάρτυρος ἄθλα ἐν τῷ κρυπτῷ διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως· πρὸς οὓς ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἰ δυνατόν ἔμιν, ἀγάγετέ μοι ὕδωρ καὶ ἔλαιον πρὸς τὸ βαπτισθῆναί με· εἰ δὲ ἀδυνάτως ἔχετε, εὐξασθε, ἵνα τοῦτο γένηται. Ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, ἰδοὺ νέφος μικρὸν, ὡς ὀμίχλη, ἐπισκίασε τὸν Ἅγιον καὶ ἐξέχεε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κρουνηδόν, καὶ ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἐδίξω τὸ Ἅγιον Βάπτισμα δοῦλε τοῦ Θεοῦ Γοβδελαῶ· καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς φῶς, καὶ εὐωδία γέγονεν οὐκ ὀλίγη. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος τῆς φωνῆς ἐν τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, προσηύξατο πρὸς τὸν Θεόν, εὐχαριστῶν, καὶ δοξάζων αὐτόν.

Καταγαγὼν δὲ τοῦτον ὁ Γάργαλος ἐκ τῆς τιμωρίας ταύτης, ἐξύνας καλὰ μους, προσέταξεν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ κατακεντηθῆναι ἀπὸ ποδῶν ἄχρι τῆς κεφαλῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας κατακεντούμενος, καὶ πρὸς Θεὸν εὐχόμενος, παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τότε ὁ Γάργαλος, δῆσας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν σπαρτίῳ, καὶ ἵπποις ἀγρίοις τοῦτο προσδήσας, ἐκέλευσε γυμνόν τὸ σῶμα ἔλκεσθαι εἰς τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόπους, ὅπως αἱ σάρκες αὐτοῦ πᾶσαι διαμερισθῶσι τῇ γῇ καὶ ταῖς πέτραις· ὁ καὶ γέγονεν. Τὸ δὲ περιλειφθὲν αὐτοῦ σῶμα κόψας εἰς τρεῖς μερίδας, διεσκόρπισεν· ὅπερ λαβόντες πολλοὶ τι-

μήματος οἱ προμνημονευθέντες ἄνδρες Χριστιανοί, οἱ καὶ πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, Δαδῆς καὶ Αὐδῆς, καὶ Ἀρμαζαδάκ ὁ διάκονος, ἀπήγαγον ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, καὶ ἀρώμασι καὶ σινδόσιν εἰλίσσαντες, κατέθεντο ἐπιμελῶς.

Τὸν δὲ Ἅγιον Δάδαν τὸν ἐνδοξότατον, τὸν καὶ συγγενῇ τοῦ βασιλέως, πρότερον πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως βασανίσαντες, κατέκοψαν μεληδόν· καὶ οὕτω καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη. Φιλόθεοι δὲ τινες, λαβόντες αὐτοῦ τὰ συγκοπέντα λείψανα, καὶ κηδεύσαντες, κατέθεντο ἐν ἐπιστήμῳ τόπῳ. Υαλλόντων δὲ καὶ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν ἀνδρῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός, περὶ τὸ μεσονύκτιον εὐρίθη καὶ ὁ Ἅγιος Γοβδελαῶς ἐν τῷ μίσῳ αὐτῶν, καὶ φησὶν· Ἐν δυνάμει σου εἰ ἐν Κυρίῳ, ἀδελφοί, καὶ στήτε ἰδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι, καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυνάμενων ἀποκτεῖναι. Οἱ δὲ, ὡς εἶδον αὐτόν, ἐχάρησαν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς πάλιν· Καὶ δῶν ὑμῖν Κύριος τὸν μισθὸν ὑπὲρ ὧν μοι πεποιήκατε.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Δαδῆν, λέγει· Λάβε τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰσελθε εἰς τὸν περίβολον τοῦ βασιλέως, καὶ χρίσον Κασδόαν τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ μετάδος αὐτῇ τοῦ ἁγίου σώματος. Ὁ δὲ, λαβὼν αὐτὰ, ἐπορεύθη. Καὶ ὡς κατέλαβε τὴν θύραν, ὤφθη αὐτῷ Ἀγγελὸς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτῷ· καὶ βαπτίσας αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ μεταδούς αὐτῇ τοῦ Δεσποτικοῦ σώματος, εἶπεν· Ἀπελθε καὶ κάθευθε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ εὐθὺς λαβὼν ὁ Ἀγγελὸς τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπῆλθε πρὸς οὐρανοὺς.

Πρωτὰς δὲ εἰσελθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ εὐρούσα ταύτην τελεωθεῖσαν, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ λέγει αὐτῷ· Τοῦ λοιποῦ Βασιλεῦ, χαῖρε, σὺ καὶ ἡ βασιλεία σου· ὁ υἱός μου, ὡς μυρίων φονευτῶν ἐγκλήματα μόνος ἔχων, μυριοπλασίως τιμωρηθεὶς, τοῦ ζῆν παρὰ σοῦ ἀπηλλάγη. Ἰδοὺ νῦν καὶ ἡ θυγάτηρ μου, ὡς φονεύτρια τοῦ ἰδίου πατρὸς, γυμνὴ ὥσπερ ληστῆς ταῖς ἀκανθώδεσι ῥάβδοις καταξανθεῖσα, καὶ αὐτὴ ἐτελεύτησε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀνάληγτος ἐκεῖνος καὶ αἰμοδόρος βασιλεὺς, οὐδοπωσοῦν ἐκάμφθη πρὸς οἶκτον.

Ἡ δὲ Βασίλισσα, λαβοῦσα ἀρώματα πολυειδῆ καὶ ἡδύπνοα, ἐμύρισε τὸ λείψανον τῆς Ἀγίας αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ πορφύρα βασιλικὴ εἰλίσασα, κατέθετο μετὰ Γοβδελαῶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, εἰς δόξαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμων καὶ λόγων Θεοπνεύστων, κατεγλύκανε τὸν λάρυγγα μελέτη, ὑπὲρ μέλι ὁ σὸς, πιστότατος θεράπων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, μελωδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μάκαρ Θεσπέσιε προσάγοις, τοὺς ὕμνοῦν· τὰς σε Θεῷ κεκαθαρμένους, ἐξ ἱλὺος παθῶν, πρεσβείαις σου βοῶντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολὴν τῇ Πνεύματος τὴν χάριν, εἰσώκισατο Χριστέ· σοῦ ἐραστής γάρ, τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ὁλόψυχος ὑπῆρχε, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἰνα λεόντων διαδράση, τὴν ὠμότητα Δανιὴλ ἐδοξάσθη· ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέχρητο

προσάσων, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πράξει προσθεῖς τὴν θεωρίαν, Τρισυπόστατον ἐκήρυξας οὐσίαν, ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι κραυγάζων, Κυριακὴ θεόληπτε. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σθέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ κατεύνασον αἰρέσεων τὴν ζάλην Θεομήτορ· καὶ γὰρ, σὲ ἔχομεν προστάτιν, Χριστιανοὶ καὶ πρόμαχον, καὶ σὲ πίστει ἀνυμνοῦμεν.

ᾠδὴ ἡ. Νικηταὶ τυράννου.

Ροαῖς τῶν δακρύων, ἡρδευσας Μακάριε τὴν ἱεράν σου, κατανύξει θεία ψυχὴ, καὶ πολύκαρπον ἔδειξας μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Θεοβίτης πάλαι, αὐχμῷ κατεξήρανεν ὄμβρων ψεκάδας· ὑετοῦ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατήγαγες θέρους σὺ Μάκαρ, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τῶν κακοδόξων, τὴν ἀπάτην ἤλεγξας τοῦ Ὠριγένους, γενναίοις ἀγῶσι, μαθητῶν τοῦ λήρου τε καὶ μυθολόγου, Εὐλογεῖτε μέλπων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος λίαν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας Πάτερ οὐσίαν, τρισὶν ἐν ἡλίοις, ὥσπερ μίαν αἰγλήν τε καὶ λαμπηδόνα, Εὐλογεῖτε λέγων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ 5. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αντρον σε δέδεκται σοφέ, τὸ δεξάμενον πηγὴν τὴν θεόσδοτον, τερατουργήσαντος, τῇ θείᾳ πάλαι Πατρὸς Χαρίτωνος, μωσαϊκῶς Κυριακὴ, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῇ ποιμνῇ γέγονας, τῇ ἐκείνου καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος.

Τῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακὴ, μελέτην

ἔθου θανάτου· ὅθεν καὶ νῦν, πρὸς τὴν ἀγήρως μεταξὺς, τρυφὴν τὴν ἀκήρατον, τοῖς οὐρανίοις χοροῖς, ἐν φωτὶ περὶ Θεὸν συγχορεύεις αἰεὶ.

Ηστραψας αἰγλή πυρωθεῖς, τῇ τοῦ Πνεύματος καὶ ὥφθης ταῖς ὑπερθεν, χοροστασίαις φαιδρός· ἀλλ' αὐγασὸν μου τὸν νοῦν Μακάριε, τῷ νοερῷ καὶ τριφεγγεῖ, φωτὶ τῆς Θεότητος, ταῖς ἱεσίαις σου, καὶ παθῶν με καὶ πταισμάτων διάσωσον.

Στεφθέντες τῷ νικητικῷ, διαδήματι Χαρίτων θεσπέσιε, Κυριακὴ τε μάκαρ, καὶ παρεσῶτες τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποιμνῇ ἰδίαν πατρικῶς, κινδύνων λυτρούμενοι, νῦν ἐποπτεύετε, ἐορτάζουσιν ἡμῶν τὰ μνημόσυνα. Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαόν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς κυΗΣάσης σε ἀπειράνδρως, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως, ὁ Ὑψιστος ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς γεγόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον,
» Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, Κυριακὴ σὺ τῷ θείῳ, Χαρίτωνι θεοκήρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων Ἀγίε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρετὴν, τιμώντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἐαυτὸν ἐλκύσαντα, Ὀσίων δῆμους· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν διπλοῖδα, φοινίξας εἰσέδραμες, εἰς Ἀγίων Ἀγία, ἀξιά-

γαστε, ἔνθα φῶς ἄρρητον, ἔνθα θεία δόξα, ὅπου ἦχος ἑορτάζοντος, ἐν ᾧ τῶν πόνων σου, Μάρτυς ἀποδέχηται τὰ ἑπαθλα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τὴν οἶκησιν Γρηγόριε σοφέ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βιασάνων οὐκ ἔσεισε, σοῦ τὴν ψυχὴν τρικυμία, οὐ καθεῖρξαι χρόνιος, ἐν ζοφῳδῇ λάκκῳ σε κατακρύπτουσα, Ἀθλητὰ ἐνδοξε· ἀλλ' ὡς φῶς ἥστραψας, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, τῆς ματαιότητος· οὓς υἱοὺς ἡμέρας ἀνέδειξας, λουτροῦ διὰ Βαπτίσματος, καὶ ἀναγεννήσεως κρείττονος, καὶ σωτηριῶδους, καὶ θείας ἀληθῶς διαγωγῆς, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, πάνσοφε Γρηγόριε.

Νυμφίον ἀθάνατον, σὲ τὸν ἀπάντων Δεσπότην, Ῥιψιμία στέργουσα, τὴν δορὰν ἀφήρηται, τὴν τοῦ σώματος, τῶν παθῶν πρότερον, τὸν ζοφῳδὴ σάκκον, ἐγκρατεία διαρρήξασα· μεθ' ἧς ἠγωνίσταται, καὶ Γαῖαν ἢ αἰοίδιμος, παρθένων ἐπιφέρουσα, ὄμιλον στερόνως ἐναθλήσαντα, καὶ καταβαλόντα, τῆς Εὐας τὸν ἀρχαῖον πτερνιστήν· ὃς ἐπαξίως γεραίροντες, σὲ Χριστὲ δοξάζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Τὶς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγήσεται τὰ τρόπαια; ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρίᾳ τὴν καρτερίαν ἀποφθέγγεται; ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίστευσας Γρηγόριε. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ δυσωπῶν, εὐαρεστήσας Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἱερομάρτυς παρρησίαν πολλήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀνατίθην· μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴν, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούντων με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ἥλιος ἐσκότασεν, Υἱέ μου προσηλούμενον, φωτοδότα, καθορῶν σε, καὶ ἡ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο· λαὸς δὲ Ἰουδαίων, οὐδόλως ᾤκτειρε παμφίλτατε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον τοῦ ἀφράστου φωτός, εἰσδύσας νοητῶς ὁ Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἐμυήθη τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων Θεοῦ, ὡς Μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς Ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος· διὸ διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους, ἐκ τῆς ἁνῶ δόξης ἀνεδήσατο, πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν Παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἶμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια! Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου· καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν γρήγορον μέλπω σε, Μάρτυς, ποιμένα.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τριάδι τῇ σεπτῇ, παρεστῶς στεφηφόρος, ὡς γρήγορος ποιμὴν, ὡς Μάρτυς ἱερός, ἱεραῖς σε δεήσεσι, κοίμισον τὰ τῶν παθῶν με, ἀχλυνώδη ἰνδάλματα, εὐφημοῦντός σε, μάκαρ Γρηγόριε.

Ο ἄδυτος λαμπτήρ ἱεράρχης ὁ μέγας ὁ πολυάθλος ποιμὴν, ἀγώνων ἡ τριβὴ, Ἀρμενίας τὸ καύχημα, σήμερον πρὸς εὐωχίαν, τῆς πιστοῦς συνεκάλεσε· συνελθόντες αὐτὸν μακαρίσωμεν.

Ναμαίωντων ζωηρῶν, τῶν τοῦ πνεύματος μάκαρ ἐμπλησθεῖς ὡς ποταμός, Ἐδέμ τῆς νοητῆς, ἐκπεπόρευσαι πρόσωπον, ἄρδων τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ξηραίνων τὸ πέλαγος, τῆς εἰδωλομανίας Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Γυναῖκες τῷ Σταυρῷ, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, κραταιούμεναι Ἀγνή, ἐνήθλησαν στερόνως, καὶ αὐτῷ προσηνέχθησαν ὀπισθέν σου τῆς Παρθένου, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι λάμπουσαι.

Ὡδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ραπισμοῖς σιαγόνων σου, μύλας συντρίβεις· λεόντων, καὶ ὀχετοῖς αἱμάτων, δαιμόνων λύθρον ἐκμειοῖς, εἰδωλικάς προρρίζους τε, καταστρέφεις στήλας Ἀξιάγαστε.

Οὐ δεινῶν ἐπίτασις, οὐ χαλεπαὶ τιμωρίαι, οὐ ζοφωτάτη λάκκου, καθεῖρξαι χρόνιος τὴν σὴν ἀδαμαντίνην ἔτρεψε διάνοιαν Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας ἕως, τοὺς νυσταγμῷ κακίας, κεκρατημένους δυσσεβῶς, υἱοὺς ἡμέρας ἔδειξας, κραυγάζοντας· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενον Κόρην, σὲ Ῥιψιμία ἡ Μάρτυς, ἐπισταμένη μόνην, ἐθέλχθη σοῦ ταῖς

καλλοναῖς, καὶ τῷ Χριστῷ ὀπίσω σου, προσή-
νεκται, ἄθλοις διαλάμπουσα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε
» συναγωγὴ· τῷ Σαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βλέμμα γρήγορον τῆς διανοίας, Μάρτυς ἔνδο-
ξε προκεκτημένος, ὁμωνύμως καὶ καταλ-
λήλως διέπρεψας· ὑπὲρ Χριστοῦ τῇ ἀθλήσει
στρεβλούμενος, ἐν προσευχαῖς ἀνενδότως ἡγρύ-
πνησας. Ὅθεν εἴληφας, ἱεραρχικῶς δι' αἵματος,
βραβεῖον κατ' ἄμφω παμμακάρι Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάν-
αγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγ-
γέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,
ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι,
παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῆσα ἐκραύγαζεν·
Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εἰς περίβλεπτόν σε ὕψος, μαρτυρίου ἀνήγα-
γεν, ὑψηλὸς ἐν δόξῃ, Κύριος ὁ Ὑψιστος
ἐνδοξε· οὐ τὰ παθήματα χαίρων ἐξεικόνισας,
Ἱερομάρτυς, Δόξα βοῶν τῇ δυνάμει σου.

Λυμαινόμενον ἀθέως, τὸν ἐχθρὸν χώραν ἄ-
πασαν, τὴν τῶν Ἀρμενίων, θεία δυνα-
στεία κατέβαλες· καὶ ὡς πυρρὸς ἀναλάμψας
κατεφώτισας, τοὺς ἐν σκότει κειμένους Σοφέ
ματαιότητος.

Πολυπλάσιον τῷ Κτίστη, σοῦ τὸ τάλαντον
ἤνεγκας, τῶν ἀνασωθέντων, θείαις διδα-
χαῖς σου Γρηγόριε, καὶ πρὸς αὐτοῦ τὸν ἀγῆ-
ρω κλῆρον εἴληφας, βασιλείαν τὴν τῶν οὐρα-
νῶν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ως καλὴν ὡς ἐκλεκτὴν σε, ὡς ὠραίαν ἡγάπη-
σαν, νεανίδες Κόραι, μετὰ Ῥιψιμίας ἀθλή-
σασαι, Παρθενομήτορ Μαρία καὶ ὀπίσω σου,
προσηνέχθησαν, τῷ σῷ Υἱῷ εὐφραίνόμεναι.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Σταυροφανὲς ἑώρακας, σημεῖον ἐμφανῶς,
φωτὶ ἐκλάμπον, καὶ λύον τὴν νύκτα τὴν

εἰδωλικήν, φωτὸς τε τέκνα τοὺς πιστῶς ἐργα-
ζόμενον.

Εν κατωτάτῳ λάκκῳ σε, διέσωσε Θεός, θηρ-
σὶ συνόντα ἐτῶν περιόδους, μέλλοντα φωτὶ
τοῦ θείου Λόγου, καταυγάζειν τοὺς ἄφρονas.

Μαρτυρικῶς ἡγώνισαι, στεφθεὶς ὡς νικητῆς·
ἡρισθεὶς δὲ μύρῳ ἱερωσύνης, ἔχρισας λαὸς,
δυσώδους πλάνης ἀπαλλάξας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Αἰ τῆς ὁσμῆς αἰσθόμεναι, τῇ μύρῳ τῇ ἐκ σοῦ,
ἀγνή Παρθένε ἐκλάμψαντος Λόγου, δι' ἀθλη-
τικῶν αὐτῷ ἀγώνων, εὐηρέστησαν χαίρουσαι.
ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ρημάτων σου, δυναστεία ναοὶ κατερράγη-
σαν, καὶ δαιμόνων, κατεβλήθη ἀνίδρυτα
ξόανα, καὶ πιστῶν καρδίαι, θείκῳ ἐνιδρύθη-
σαν ἔρωτι.

Τηριδάτην, ὥσπερ συνδεδεμένον προσήγαγες,
τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἄρνα τὸ πρὶν λύκον ἄ-
γριον, διὰ μέγαν πλοῦτον, εὐσπλαγχνίας Θεοῦ
νῦν σωζόμενον.

Υπέδειξας, πλανηθεῖσι τὴν τρίβον τὴν ἐν-
θεον, ἀπλανέσι, διδαχαῖς Ἱεράρχα χρη-
σάμενος, ὡς ποιμὴν Ποιμένος, ἀληθοῦς μιμη-
τῆς ὡ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Σταυρωθέντα, τὸν ἐκ σοῦ ὡς ἐπέγνω σαρ-
κούμενον, Θεοτόκε, Ῥιψιμία αὐτῷ συνε-
σταύρωται, ὡς ἀμναῖς ποιμένι, ἱερεῖον Θεοῦ ὡς
ἀμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλη-
τὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείοις
ἐν ἄσμασι, καὶ ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν· τὸν
γρήγορον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, Γρηγόριον,
φωστῆρα τὸν παγκόσμιον· Χριστῷ γὰρ πρεσ-
βεύει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν Ἀθλοφόροις, τὸν φω-
στῆρα τὸν θεῖον, Ἀρμενίας πιστοὶ ποιμέ-
να τέ καὶ πρόμαχον, ἐν ὑμνωδίαις εὐφημοῦμεν
καὶ ἐν ἄσμασιν ἐνθέοις αὐτοῦ τὴν μνήμην· τὴν
γὰρ ἀχλὺν τῶν ματαιῶν εἰδῶλων ἠφάνισε, σὺν
τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν ἐνέ-
κρωσε· διὸ τοὺς πόνους ὑπήνεγκε σθεναρᾶ δια-
νοία καὶ χάριτι, καὶ πρεσβεύει Χριστῷ τῇ σω-
θῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Στίχοι.

Εἰδὼς τὸ, Γρηγορεῖτε, τοῦ Θεοῦ Λόγου,
Θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὥφθης Πάτερ.

Ἀρμενίης μεγάλης θάνε Γρηγόριος τριακοσῇ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, Πάρθος τὸ γένος, υἱὸς Ἀνάκ, συγγενῆς Κουσαρῶ βασιλείῳ Ἀρμενίας. Παρὰ Τηριδάτου δὲ τοῦ βασιλέως κρατηθεὶς ὡς Χριστιανός, πολλὰς τιμωρίας ὑπέμεινεν· εἶτα μαθὼν ὁ Τηριδάτης, ὅτι υἱὸς ἐστὶν Ἀνάκ τοῦ Πάρθου, τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ δολοφονήσαντος, δεομῆ αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἐν Ἀρταξᾷ τῇ πόλει ἐν λάκκῳ βαθεῖ ἐναπέρριψεν, ἐμπλέω ἐντὶ θηρίων καὶ ἐρπετῶν· ἐν ᾧ καὶ ἔτη δεκαπέντε διαβιβάσας ζῶν, ἐτρέφετο κρυφίως ὑπὸ γυναικὸς χήρας. Τοῦ δὲ βασιλέως Τηριδάτου παραφρονήσαντος, καὶ τὰς σάρκας αὐτοῦ κατεσθίουτος, καὶ μετὰ χοίρων ἐν τοῖς ὄρεσι βοσκομένου, ἐθεάσατο ὄνειρον Κουσαροδούκα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ φωνῆς ἤκουσεν· Ὡς εἰ μὴν ἐξέλθῃ Γρηγόριος ἐκ τοῦ λάκκου, Τηριδάτης οὐχ ὑγιαίνει. Ἐξελθὼν οὖν ἐβάπτισεν ἅπαντας, καὶ γεγονώς ἐπίσκοπος, καὶ ἐκκλησίας συστήσας ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ῥιψιμίας, Γαϊανῆς, καὶ ἐτέρων λβ΄. Ὁσιομαρτύρων γυναικῶν καὶ παρθένων.

Στίχ. Ἦλγει σπαθισμοῖς οὐδαμῶς Ῥιψιμία,
Ἀπειρα τούτοις ἀνταριθμουῖσα στέφη.

Γαϊανὴν ἔστεψεν ἄσκησιν πάλαι·

Καὶ νῦν ἄθλησις ἡ διὰ ξίφους στέφει.

Τιμᾶ, Τριάς, δεκάς σε τριπλῇ Μαρτύρων,
Σὺν ταῖς δυσὶ θνήσκουσα σὲ χάριν ξίφει.

Αὗται αἱ Ἁγίαι γυναῖκες ὑπῆρχον παρθένοι καὶ μονάζουσαι. Καὶ ἡ Γαϊανὴ ἦν γραῦς, ἡ δὲ Ῥιψιμία, νέᾳ εὐγενὴς καὶ εὐμορφος. Μαθὼν δὲ περὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς ὁ Τηριδάτης, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτήν, καὶ ἐβιάζετο πρὸς ἀθέμιτον μίξιν, ἀλλὰ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει οὐ περιεγένετο αὐτῆς· ἀποτυχὼν δὲ τοῦ σκοπῆ, ἔκειτο ὡσεὶ νεκρός. Οἱ δὲ τοῦ βασιλέως στρατιῶται, ἐκφυγεύσαν αὐτὴν διώξαντες, καὶ λαβόντες, πρῶτον μὲν διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῆς· ἔπειτα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπίσω προσδήσαντες, τὴν γλῶσσαν ἀπέτεμον, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἔκαυσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξαν· ἦτις, κατὰ μικρὸν κοπτομένη, τὴν μακαρίαν αὐτῆς ἀφῆκε ψυχὴν. Συνανηρέθησαν δὲ αὐτῇ ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν ἑβδομήκοντα, καὶ γυναῖκες τριάκοντα δύο. Ἡ δὲ γυναῖκα Γαϊανὴ διεπάρη τὸν αὐχένα, καὶ ἐφυσήθη ὡσεὶ ἄσχος, καὶ τὴν δορὰν τῆς σαρκὸς μέχρι τῶν μαστῶν ἀφαιρεθεῖσα, λίθοις συνετρίβη, καὶ οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῇ Ἀγίᾳ Ῥιψιμίᾳ, καὶ μνήμη τῶν Ὁσίων δύο γυναικῶν.

Στίχ. Τέθνηκεν ἀνδρῶν ἑβδομήκοντα ξίφει
Θνήσκειν ἐτοίμων εἰ δέοι καὶ πολλάκις.

Δυσὶ γυναικῶν ἀρεταῖς τεθραμμένων.
Ἀθλητικῶς τμηθεῖσα κοσμεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Στρατονίκου.

Στίχ. Ὁ Στρατόνικος, τῷ διὰ ξίφους τέλει,
Ἄπαν στρατεύμα δαιμόνων νικᾷ μόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος, ἄνθρακας ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ δεξάμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Γνώρισμα Μαρδόνιε τοῦ πάθους φέρεις,
Ἐπ' ὀμφαλοῦ σφράγισμα καύσεως φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι χίλιοι Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χιλιάριθμος αὐχενотμήτων φάλαγξ,

Ἐπαθλον εὗρεν οὐκ ἀριθμητὰ στέφη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Πολυειδεῖς βασάνους, καθυπομείνας Μάρτυς, πολλοὺς βασάνων ἠλευθέρωσας, μελλούσης ἐτάσεως, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἶκον Τριάδος σαυτὸν, ἀποτελέσας Μάρτυς, ναοὺς εἰδώλων κατηδάφισας· ναοὺς δὲ ἀνήγειρας, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, λαοῦ εἰς σωτηρίαν.

Γεουργὸς ἐδείχθης, σαυτὸν θυσίαν πρῶην, θερμῶς προσάγων τῷ Δεσπότῃ σου· ὃν θύων μετέπειτα, τοῖς εὐσεβέσι νέμεις, ψυχῶν εἰς σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Μαρτυρικοῖς στεφάνοις, κεκοσμημέναι Κόραι, τῷ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντι, Θεῷ προσηνέχθησαν, μελωδικῶς βοῶσαι· Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ε'ναθλήσας νομίμως κατήσχυνας, τοὺς ἀνόμους ἐχθροὺς κραταιότητι, ἱεουργεῖ Γρηγόριε, καὶ Θεῷ προσηγάγω μέλποντα δῆμον· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεουργήσας τὴν ἄκαρπον ἄρουραν, κατεβάλου τοῦ λόγου τὰ σπέρματα, εἰς ἑκάτον δρεψάμενος, λογικῶν ἀσταχύων τὴν εὐκαρπίαν, γεωργῶ τῶν ψυχῶν εὐφορήσασαν.

Α'στραπαῖς σου τῶν λόγων ἐφώτισας, καὶ πολλὰς μυριάδας προσήγαγες, τῷ δι' ἡμᾶς ἐκούσιᾳ, ὑπομείναντι πάθῃ, ᾧ μελωδῶμεν· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οὐ βασάνων πληθὺν δειλιάσασα, οὐ σαρκὸς ἡδοναῖς ὑποκύψασα, τὸν ἐκ Παρθένου Κύριον, ὡμολόγει βοῶσα ἡ Ῥιψιμία· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταθὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυῖ νευρούμενος Χριστοῦ ὑπήνεγκας, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, στήλας κατέαξας δαιμόνων, ναοὺς εἰδωλικῆς κατηδάφισας, λαὸς τε τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ἐφώτισας, Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε.

Ος ὀρθρος ἀνέτειλεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, χαρισμάτων αἴγλην φέρουσα· σὺ γὰρ φωτὸς ὥφθης δοχεῖον, τοῦ Θείου, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησας, ἀνέσπερον πλεσίως λαμπόμενος, φωτοχυσίαις Θεαῖς Ὅσιε.

Συνόμιλος ὥφθης Προφητῶν, Μαρτύρων τε, Ἀποστόλων ὁμοδίαιτος, Ἀρχιερέων καὶ Ὀσίων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων ἰσόρρόπος· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, Πάτερ δυσώπει τὸν φιλόανθρωπον.

Ηρίστευσαν γύναια σεμνὰ, τὴν ἐκπτωσιν, τὴν τῆς Εὐὰς ἀνορθούμενα· ἤνεγκαν πό-νων τρικυμίαν· μεγάλα τὸν εἰς ὕψος καυχώμε-

νον, ποσὶν ὠραιοτάτοις συνέτριψας· ὥς ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐκ σοῦ, ἐκλάμψαντος, ἐλλαμφθεῖσα Ἀειπάρθενε, πόθῳ ἀσχέτω Ῥιψιμία, παθήματα αὐτοῦ καὶ τὸν θάνατον, οἰκεία τῇ σαρκὶ ἐξεικόνισεν· ὅθεν σὺν σοὶ νῦν ἐπαγάζεται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες θάμα, ἐξέστησαν οἱ ἄπιστοι· ὃν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι νεκρὸν ἐν λάκκῳ θηρίων, ζῶντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτεισι κραυγάζοντες· Μέγας Θεὸς Γρηγορίε, ὁ τῷ-τον δείξας φωστῆρα.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις ἐποχούμενος, χερουβικοῖς Πανά-χραντε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων, σάρκα λαβὼν ἀνεκλίθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσθεται, υἱοὺς Θεοῦ τῇ χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, καὶ σὲ αἰεὶ εὐφημοῦντας, τὴν πρό-ξενον σωτηρίας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

APR 12 1955

